
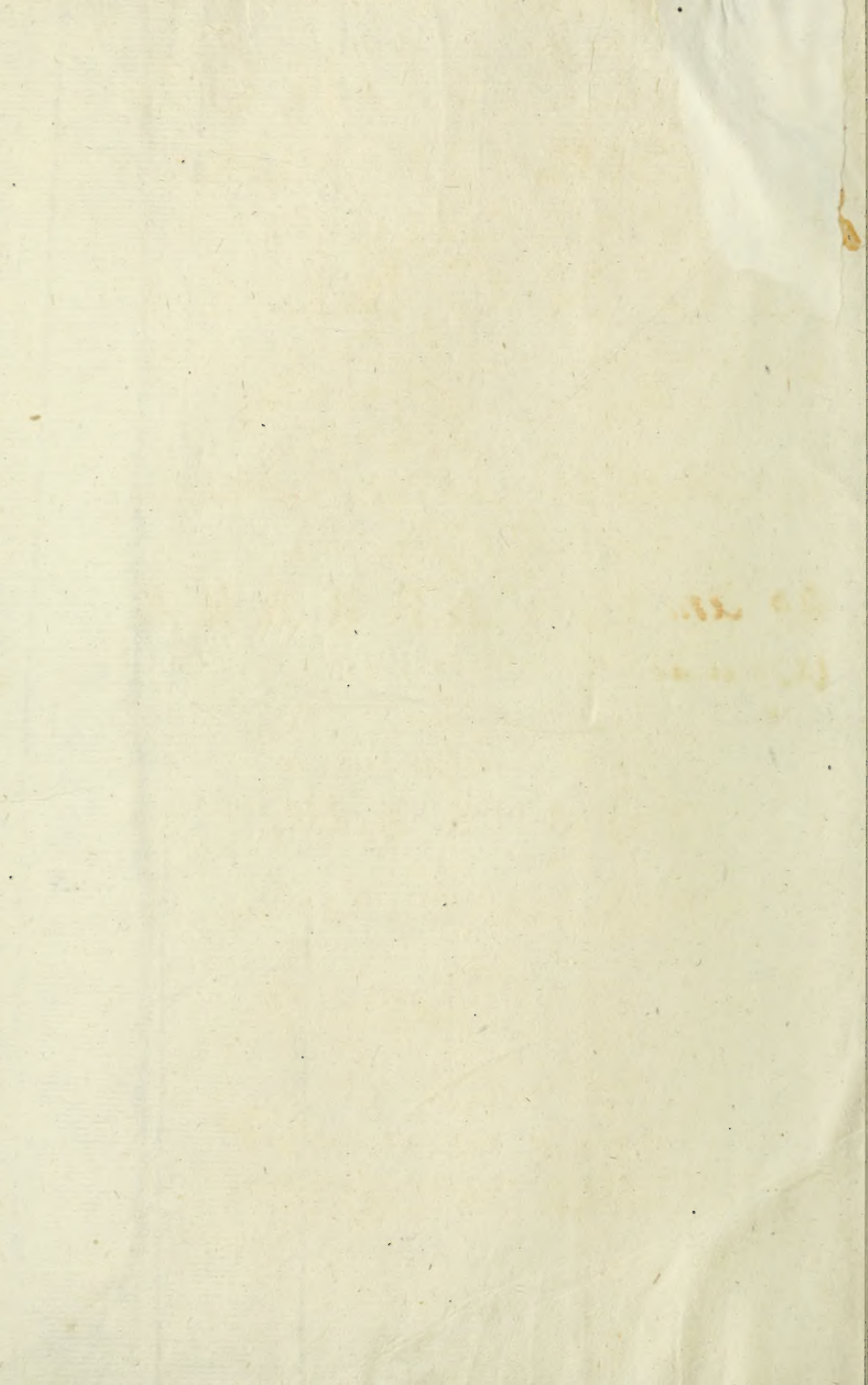

3 1761 07833918 1

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

THESAURUS
RESOLUTIONUM
SAC. CONGREGATIONIS
CONCILII

Quæ consentaneæ ad Tridentinorum PP. Decreta,
aliasque Canonici Juris Sanctiones

M U N U S

SECRETARII EJUSDEM SAC. CONGREG.

Obeunte a die 25. Aprilis 1775.

R. P. D. CARRARA

Prodierunt in Causis sub annum 1775. propositis
Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis,
ac aliis in Ecclesiastico Foro versantibus
apprime utilis, & necessarius.

TOMUS XLIV.
TRIPLICI
INDICE LOCUPLETATUS.

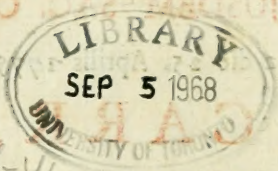
R O M Æ MDCCLXXVII.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

THESSAURUS
RESOLUTIONUM
SAC. CONGREGATIONIS
CONCILII

Quae continentur ad Tridentinum PP. Concilium
aliaque Canonici Iuris sanctiones

BX
1935
A36
L. 44-46

Prohibetur in Causis sub anno 1774. promissa
Episcopis, eorumque Vicariis, Curiam Patronis
sacris in Ecclesiastico Foro versantibus
appropinquare nullis, & necessariis.

TOMUS XLIV.
TERTIUS
INDICE LOCUPLETATUS.

ROMAE MDCCCLXXII.

In Typographia Societatis Clericorum typographicorum.

INDEX

ALPHABETICUS CAUSARUM

*Quæ in Sacra Congregatione Concilii proposita fuerunt
anno 1775. per Diœceses dispositus.*

A

A Latrina Reædificationis Cappellæ
8. & 29. Iulii pag. 54. & 56.
Aquinaten. Irregularitatis 18. Martii,
& 8. Aprilis pag. 2. & 7.
Aretina Dispensationis 18. Martii p. 1.
Ariminen. Commutationis Voluntatis
9. Septembris, & 2. Decembris
pag. 93. & 98.

B

B Alneoregien. 8. & 29. Iulii pag. 62.
& 66.

C

C Amerinen. Cathedratici 18. Mar-
tii, 17. Junii, & 8. Iulii pag. 1.
43., & 47.
Comen. Irregularitatis 8. Aprilis, &
6. Maii pag. 14., & 18.
Cornetana 6. Maii, & 17. Junii pag.
29. & 35.

E

E Ugubina Jubilationis 19. Augusti,
& 9. Septembris pag. 83. & 88.

F

F Irmana Emphyteusis 9. Iulii, &
19. Augusti pag. 71. & 76.
Florentina Reductionis Misarum 18.
Martii, & 8. Aprilis pag. 3. & 8.

G

G Ranaten. 6. Maii pag. 18.

H

H Ortana Stipendii, & Liberatio-
nis a Molestiis 29. Iulii, & 19.
Augusti pag. 66., & 75.
Hortana 2. Decembris pag. 101.

I Nteramnen. 8., & 29. Iulii pag. 60.
& 66.

L

L Auretana Jubilationis 9. Septem-
bris & 2. Decembris pag. 92. &
97.
Leodien. 2. Decembris pag. 98.
Leopolien. 2. Decembris pag. 97.
Leopolien. Nullitatis Professionis 9.
Septembris pag. 89.

M

M Alacitana 6. Maii, & 17. Junii
pag. 32., & 35.
Mazzarien. 19. Augusti, & 9. Septem-
bris pag. 82., & 88.

N

N Epesina 2. Decembris pag. 104.
Nullius Sancti Michaelis de Clusa 2.
Decembris pag. 108.

O

O Rdinis Sancti Basilii Magni 8. A-
prilis, & 6. Maii pag. 9. & 13.
Pam-

P Ampilonen. 19. Augusti, & 9. Septembris, & 2. Decembris pag. 85. 88., & 97.

Perusina Cappellaniæ 3. Julii pag. 47.

Prænestina Concordiæ 18. Martii pag. 2.

R

R Avennatens. 8. & 29. Julii pag. 58. & 65.

Regien. Reductionis Servitii Chori, & Missarum 8., & 29. Julii pag. 56. & 65.

Ripana 17. Junii, & 8. Julii pag. 44. & 47.

Ripana Beneficii 17. Junii pag. 38.

Romana Cappellaniarum 18. Martii, 8. Aprilis, 6. Maii, & 17. Junii pag. 2. 7. 17., & 35.

Romana Cappellaniæ 13. Martii, & 8. Aprilis pag. 2., & 7.

Romana Foundationis Missarum 18. Martii, & 8. Aprilis pag. 3., & 8.

Romana Reductionis Legatorum 18. Martii, 8. Aprilis, & 6. Maii pag. 3. 8., & 17.

S

S Abinen. 29. Julii, & 19. Augusti pag. 69., & 75.

Sedunen. 29. Julii, & 19. Augusti pag. 72. 76., & 87.

Syracusana Reductionis Missarum 8. Julii pag. 50.

Spoleтана 17. Junii pag. 36.

T

T Aurinen. 19. Augusti, & 9. Septembris pag. 79., & 88.

Tridentina 6. Maii, & 17. Junii pag. 26., & 35.

Tudertina Reductionis Onerum 8. Aprilis, & 6. Maii pag. 11. & 18.

V

V Rbanien. 19. Augusti, & 9. Septembris pag. 76., & 87.

F I N I S.

Die Sabbati 18. Martii 1775. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Olia Sac. hujus Congregationis felici faustoque ingressu, & sub auspiciis PII PP. VI. PONTIFICIS MAXIMI hodierna die resumuntur. Quare rogantur EE. PP. perpendere causas, quæ descriptæ sunt in postremo folio diei 17. Septembris anni elapsi, & sequentibus dubiis respondere.

CAMERINEN. CATHEDRATICI.

An, & a quo tempore, & in qua annua summa debeatur Cathedraliticum pro Beneficiis unitis Præbendis Theologali, & Paritentiariæ Cathedralis, in casu &c.

Sess. 24. cap. 3.
de Reform.

Affirmative a die adente per Episcopum possessionis, & in summa præfixita a Concilio Romano.

ARETINA DISPENSATIONIS.

An sit locus dispensationi in casu &c.

Negative, & amplius.

Sess. 24. cap. 6.
de Reform.

*Sess. 25. cap. 5.
de Reform.*

PRÆNESTINA CONCORDIÆ.

*An Rector Beneficii sub invocatione SS^æ Assumptionis teneatur
se conformare concordie Anni 1763., & sub quibus pænis in
casu &c.*

Affirmative, & esse cogendum sub pænis in transactione
contentis.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

ROMANA CAPELLANARUM.

*An, & quomod. sit locus reductioni Missarum, itaut sit standum,
vel recedendum a decisis sub diebus 2. Septembris 1758., &
11. Augusti 1759. in casu &c.*

Non propofita cum reliquis.

*Sess. 14. cap. 7.
de Reform.*

AQUINATEN. IRREGULARITATIS.

*An sit consulendum SS^{mo} pro dispensatione ab irregularitate in
casu &c.*

*Sess. 25. cap. 6.
de Reform.*

ROMANA CAPELLANIÆ.

*An Capellania, seu legatum prius, de quo agitur, sit adiudi-
candum PP. Mercenariis S. Mariæ in Campo Martio in
casu &c.*

ROMANA FUNDATIONIS MISSARUM.

*Seff. 25. cap. 13.
de Reform.*

- I. *An constet de adimplimento voluntatis quond. Petri Gavazzi, ita ut sis stipulanda quietantia, in casu &c.*
- II. *An, & in qua quantitate sit locus assignationi Locorum Montium pro prædicto adimplimento, in casu &c.*
- III. *An, & in cujus creditum Loca Montium sint comparanda, in casu &c.*
- IV. *An, & quomodo in casu inadimplenti sit providendum, in casu &c.*

FLORENTINA REDUCTIONIS MISSARUM.

*Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

An, & quomodo sit locus reductioni onerum, in casu &c.

ROMANA REDUCTIONIS LEGATORUM . Plura , *Seff. 25. cap. 4. de Reform.*

quæ pia Mulier Cæcilia Merisi instituit legata in causâ fuerunt, cur Archioſpitale S. Jacobi Incurabilium hæres institutus non leve pro illorum implemento dispendium subire debuerit. Ipsa enim in testamento anni 1673. Capellaniam cum onere Missæ quotidianæ erigi jussit, nec non bina anniversaria designatis cujuslibet anni diebus celebrari præcepit, iisdemque diebus certam frumenti quantitatem pauperibus distribui mandavit. Præterea singulis hebdomadis panis eleemosinam subministrari voluit septem Religiosis Familiis ex Ordinibus Mendicantium. Ac demum octo dotalia subsidia scut. 25. assignavit totidem Puellis, quæ in Domino nuberent. Quamvis autem Archioſpitalis Moderatores hæreditatem tunc adierint cum beneficio legis, & Inventarii, nihilominus prospicere non curarunt illius indemnitati per exactam, distinctamque redituum hæreditariorum disputationem, sed omnia præscripta onera inconsultò adimpleverunt.

Id tamen explere non prætermiserunt vigilæ hodierni Præfides, qui agnoscentes damnum, quod Archiospitali obvenerat, & una simul animadvertentes redditus impares prorsus esse omnium onerum satisfactioni, supplices adierunt sac. mem. Clementem XIII. postulantes tum reintegrationem quoad præteritum, tum etiam in futurum legatorum reductionem juxta proportionatam reddituum quantitatem. Utraque petitio Sac. hujus Congregationis judicio ablegata fuit, quæ die 16. Decembris 1769. Peritum Ratiocinatore eligi mandavit, ut ex firmatione status hæreditatis Merisæ de decennio in decennium perficienda, res tota luculentius deprehendi posset.

Itaque Peritus juxta mentem Sac. Congregationis deputatus retulit, Archiospitale pro legatorum satisfactione ab anno 1683. ad annum usque 1767. de proprio impendisse scuta 795. 61. , ab eo autem anno ad totum annum 1772. in eamdem causam consumpsisse scuta 382. 72. . Certa proinde ex hac relatione comperta est hæreditariorum reddituum insufficientia, & damnum, quod Archiospitale subierat. Quare propositis in Sac. Congregatione dubiis I. *An, & in qua summa sit locus reintegrationi favore Archiospitalis S. Jacobi Incurabilium in casu &c.* II. *An, & quomodo sit locus suspensioni subsidiorum dotalium, & aliorum onerum relictorum a quondam Cecilia Merisi pro obtinenda reintegratione in casu &c.* III. *An, & in qua quantitate sit locus in futurum reductioni eorundem subsidiorum dotalium, vel aliorum onerum in casu &c.* = Die 11. Junii anni elapsi responsum prodit = Ad I. *Affirmativè ad formam Peritiæ judicialis.* Ad II. *Affirmativè pro suspensione quatuor subsidiorum dotalium usque ad integram reintegrationem.* Ad III. *Dilata, & ad mentem.*

Mens autem fuit, ut conficeretur status integræ hæreditatis Merisæ per exactam tum prædiorum, tum domorum descriptionem, eisque certus annuus fructus deductis expensis tribueretur, nec non distincta fieret onerum enumeratio, & introitus, atque exitus calculus, quo facilius totius hæreditatis vires cognosci possent, indeque legatorum reductio decerni. Mandatis Sacræ Congregationis, ut accuratius satisfaceret Archiospitalis Ratiocinator ad calculum reduxit redditus postremi decennii, insuperque expensas per id tempus factas diligenter adnotavit. Ex hujusmodi verò decennali calculatione constat redditus hæreditatis computari in scutis 2757. 81., expensas verò pertingere ad scuta 3675. 54. $\frac{1}{2}$; factaque integræ summæ in singulos annos partitione resultat annuos redditus non excedere scuta 275. 78., expensas verò ad scuta 367. 55. ascendere. Cum ergo certa habeatur excessus probatio quoad expensas, quæ introitum superant annuis scutis 91. 77., denuò Archiospitalis Moderatores instant, ut damnum avertatur, & petita quoad futurum reductio indulgeatur.

Inquiunt enim denegandam non esse reductionem, quoties redi-

redditus impares subeundis oneribus comperiuntur. Non inficiantur tamen, quod alia potius onera, quam Missarum numerus imminui debeat, tum inspecta verosimili Testatricis voluntate *Card. de Luc. de legat. disc. 13. num. 8., Rot. coram Cerro decif. 680. num. 10.*, tum etiam Sacrae Congregationis praxi juxta resolutiones in *Mediolanen.*, *scilicet Comen. reductionis onerum 14. Januarii 1721.*, in *Nepefina reductionis onerum 3. Julii 1734.*, & alibi, Hinc existimant ex legatis a Cæcilia Merisi relictis præservari prius debere hinc Anniversaria, nec non Capellaniam cum onere Missæ quotidianæ. Post hæc observant nullum, aut quid minimum emolumentum capere posse Archiospitale, si deleatur onus elemosinæ panis Religiosis Familiis assignati, & frumenti Pauperibus distribuendi, cum proutriusque oneris implemento exigua pecuniarum quantitas requiratur. Consultius idcirco, magisque commodum fore putant, si reducantur dotalia subsidia, quæ singulis annis Puellis elargiri deberent.

De hisce autem subsidiis animadvertunt, quatuor jam fuisse suspensa, ut Archiospitale reintegrationem assequeretur, de qua actum fuit in secundo dubio superius exposito. Hinc reductionem nonnisi quam de aliis quatuor subsidiis dotalibus impertiri posse affirmant. Verum non inopportune ponderandum proponunt, quod hæc quatuor subsidia summam scutorum centum conficerent, & tamen juxta Ratiocinatoris relationem expensæ pro subeundis omnibus oneribus in solis scutis 91. 77. introitum excederent, ita quidem, ut facta reductione, superessent adhuc ex introitu annua scuta 8. 23., quæ nec Archiospitale applicari Moderatores patiuntur, nec Puellis pro dote assignari possunt. Ut igitur æqua fiat singulis annis introitus, & exitus comparatio, absque eo quod Archiospitale dampnum sentiat, vel lucrum capiat, nec quidquam, quod assequi valeant, pauperibus Puellis detrahatur, iidem Moderatores deponere anno quolibet parati sunt dictam summam scutorum 8. 23., quousque conficiatur cumulus scut. 25., quæ pro distributione unius subsidii dotalis sufficient.

Præter hæc aliam quoque præstiniendam efflagitant methodum respicientem tempus explendæ quoad futurum dotium distributionis. Sustinent enim distributionem hujusmodi fieri de præterito consuevisse priusquam hæreditarii redditus fuissent exacti; atque hinc factum putant, ut Archiospitale dispendium subierit. Ad consulendum imposterum illius indemnitati supplicant pro facultate distribuendi dotalia subsidia postquam fructus hæreditatis percepti fuerint, deductisque expensis pro aliorum onerum implemento compertum extiterit, quæ nam pecuniarum quantitas pro dotium distributione supererit.

Viderint Eminentissimi PP. an, & quomodo petitis sit an-
nuendum, reſumptisque, ſi opus fuerit, prioribus foliis
quæ ſunt ad diem 16. Decembris 1769., & 11. Junii anni præ-
teriti, rogantur decernere

*An, & in qua quantitate ſit locus in futurum reductioni ſubſidiorum
deſalium, vel aliorum onerum, in caſu &c.*

7

Die Sabathi 8. Aprilis 1775. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

EX præcedentibus Congregationibus sex superfuerunt Causæ, quibus tres aliæ de more subjiuntur, quæ omnes sapientissimam EE. PP. definitionem expectant.

ROMANA CAPELLANIARUM.

an, & quomodo sit locus reductioni Missarum, itaut sit stundum, de Reformat. Sess. 25. cap. 4.
vel recedendum a decisis sub diebus 2. Septemb. 1758., & 11. Augusti 1759. in casu &c.

Dilata ad sequentem.

AQUINATEN. IRREGULARITATIS.

An sit consulendum SSmo pro dispensatione ab Irregularitate in casu &c. Sess. 14. cap. 7. de Reform.

Negative.

ROMANA CAPELLANIÆ.

An Capellania, seu Legatum pium, de quo agitur, sit adjudicandum PP. Mercenariis S. Mariæ in Campo Martio in casu &c. Sess. 25. cap. 6. de Reform.

Negative, & amplius.

RO-

Sess. 25. cap. 13.
de Reform.

ROMANA FUNDATIONIS MISSARUM.

- I. *An conslet de adimplemento voluntatis qu. Petri Gavazzi, ita ut sit stipulanda quietantia, in casu &c.*
- II. *An, & in qua quantitate sit locus assignationi Locorum Montium pro predicto adimplemento, in casu &c.*
- III. *An, & in cujus creditum Loca Montium sint comparanda, in casu &c.*
- IV. *An, & quomodo in casu inadimplenti sit providendum, in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius.

Ad II. Affirmative in quantitate locorum quatuor assignatorum.

Ad III. In Creditum Hæreditatis cum vinculo oneris Missarum, & amplius.

Ad IV. Jam provisum.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

FLORENTINA REDUCTIONIS MISSARUM.

An, & quomodo sit locus reductioni onerum in casu &c.

Dilata, & circumferatur Testamentum.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

ROMANA REDUCTIONIS LEGATORUM.

An, & in qua quantitate sit locus in futurum reductioni subsidiorum dotalium, & aliorum onerum in casu &c.

Non proposita, cum sequentibus.

ORDINIS SANCTI BASILII MAGNI. Innocentius Zappia Monasticam Professionem emisit in Ordine S. Basilii Magni, nullaque præmissa disquisitione, utrum confirmationis Sacramento munitus esset, bona fide, & citra contemptum dein primam Tonsuram, & minores Ordines a proprio Abbate Regulari suscepit. Sed cum jam ad vigesimum ætatis annum perventus post sedulam perquisitionem novisset se eo confirmationis Sacramento, carere, dubium inde subortum est, an legitime Tonsuram, & Ordines suscepisset; Quare huic Sacre Congregationi preces porrexit pro abolitione, & dispensatione ab irregularitate, quatenus in ipsam inciderit, & pro rehabilitatione ad alios Ordines.

Ipse Orator jurejurando testatur = *Non mi ricordo affatto, che io fossi giammai Cresmato, come ancora, che avendo fatto diligenza dal Paroco nel mio Paese, nel solito Libro de' Cresmati, mi viene avvisato, che io frà essi non mi trovo scritto* = Ac Procurator Generalis Ordinis testatur de bona fide Oratoris in recipiendis Ordinibus, unde center ejusdem petitioni benignerè esse indulgendum.

Juxta constantem, perpetuumque Ecclesiæ usum, & praxim ambigi nequit Confirmationis Sacramentum ordinum collationi præmittendum esse: Cum enim Confirmationis Sacramentum a Christo Domino institutum fuerit, ut fideles S. Baptismo spiritualiter regenerati, gratia perfectionis, consummationis, seu augmenti spiritualis corroborarentur, ut ait S. Ambrosius lib. 3. de Sacram. cap. 2. = *Post Fontem superest, ut perfectio fiat, quando ad invocationem Sacerdotis Spiritus Sanctus infunditur* = & san. mem. Eugenius in celebri Decreto edito in Conc. Florentino = *Per Baptisma spiritualiter renascimur, per confirmationem augemur in gratiam, & roboramur in fide* = maxime expedit, ac convenit, ut illud jam susceptum sit ab iis, qui in fortem Domini vocati ad Ordines sunt promovendi, quia = ut ait Fagnan. in cap. Cum contingat, de etate, & qualitate, num. 96. = *Cum per sacram ordinationem tradatur ordinato spiritualis Potestas, convenit, ut priusquam Laicus eam adipiscatur per Sacram Oleum confirmationis roboretur, instruaturn ad pugnam contra invisibiles hostes.*

Hanc fuisse perpetuam Ecclesiæ disciplinam, recenti etiam decreto S. Concil. Trident. roboratam, testatur Juventin. de Sac. dissert. 3. quæst. 9. cap. 1. = *Sacramenti Confirmationis receptionem, semper, & ubique tamquam rem magni momenti iis injunxit Ecclesia, qui Clericali statui nomen daturi erant, idque patet primo ex Cornelio Papa, qui in sua Epistola ad Fabium Antiochenum Novatiano vertit crimini, quod ordinationi Confirmationem non præmiserat, secundum Ecclesiæ Canonem; Patet secundo loco ex Concil. Niceno Primo, quod Clericis Novatianis ea lege Ecclesiasticum Ordinem concessit, ut*
Tom. XLIV. B re-

reciperent Confirmationem, quam in sua secta neglexerant. Patet tertio ex Trident. Synodo, quæ legem de qua agitur sess. 23. cap. 4. de Reformat. iis verbis innovat = Prima Tonsura non initientur, qui Confirmationis Sacramentum non receperint.

In quam autem penam incurrant ii, qui non præmissa Confirmatione Ordines suscipiunt non una, & concors est Doctorum opinio. Aliqui putant nullam penam suspensionis incurrere, quamvis mortaliter peccent, ut ex dicto decreto Sac. Concil. Trident. deducit *Dian. cap. 24. Praxis Navarrus cap. 25. num. 69. Sayrus de Censuris lib. 7. cap. 10. num. 44.* Alii censent, quod nequidem ullum veniale crimen contrahant, inter quos *Barbos. allegat. 1. 2. n. 14. Conyng. de Sac. Ordin. quæst. 72. art. 8. num. 90. Dian. resolut. 24. de Sacram. Confirmationis*, quos refert *Thesaurus de panis Ecclesiasticis par. 2. cap. 13. titulo Ordines per saltum recepti versic. Itaque, & versic. limit. secundo.*

Hinc multo magis hi omnes affirmant, ac tuentur nullam suspensionem, neque irregularitatem hac de causa incurrere, & contrahi. Quæ sint hujus opinionis fundamenta late exponit *Juvenia. de Sacram. loc. super. adducto versic. Respondit nonnulli = Licet enim tertio sæculo sic ferrent Ecclesie leges, ut supra collegimus ex Epistola Cornelii Papæ ad Fabium Antiochenum, id tamen multis ab hinc sæculis non obtinet, & sanè Jus Canonicum nec in decreto Gratiani, neque in Decretalibus, neque in Bullis posteriorum Pontificum eam, de qua illi Scholastici, irregularitatem statuit, nulla tamen in 'uci debet quom jus ipsum non statuat, nec exprimat; In irregularitatibus enim adstruendis nec conjectura a simili, nec argumentum a minori ad minus locum habet = hæc quæ sententia pariter probatur in Institutionibus Scholast. Polemic. de Sept. Eccles. Sacramentis nuper editis Romæ anno 1770. de Confirmatione quæst. 2. Concl. 2. in fine per verba = Ea nihilominus omnia (confirmatione) irregulares isti non habentur ad Ordines suscipiendos, quia nullo jure, nullo Canone pena hæc imposita legitur.*

Contra vero alii putant irregulares esse Sacra Chrismate, nondum inunctos ob claram, expressamque prohibitionem, ac inidoneitatem iis a Sacro Concilio Tridentino indictam in sess. 23. cap. 4. Imo *Fagnanus in dicto Commentario ad cap. Cum contingat de etate, & qualitate num 96. testatur = quod alias declaravit Sacra Congregatio Concilii prima Tonsura initiatum non suscepto Chrismate postea ad minores Ordines susceptos esse male promotum, beneficia minus legitime acquisivisse, & non posse ad Sacros Ordines ascendere nisi prævia Sedis Apostolicæ dispensatione.* Verum hæc Declaratio Congregationis nullibi a Fagnano indicatur, pericrōti quod S. Congregationis Registris nullibi reperiri potuit.

Sacra Congregatio in una Ordinis Capuccinorum, seu Angustinianæ Dispensationis die 15. Novembris 1710. in qua res erat de Regulari jam ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem promo-

to, qui valde dubius erat an inunctus revera fuisset Sacro Chrismate, vel ante legitimam ætatem Subdiaconatum suscepisset, cum idem Regularis preces dedisset pro absolutione, seu dispensatione super præmissis defectibus, ut ad Sacrum Diaconatus Ordinem ascendere posset, proposito dub. = *An, & quomodo Oratoris precibus sit indulgendum in casu &c.* Responsum dedit = *Prævia confirmatione sub conditione, pro absolutione a suspensione, & dispensatione quoad Irregularitatem ad cautelam.*

Dignentur itaque EE. PP. decernere

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

TUDERTINA REDUCTIONIS ONERUM. Pius Vir

Theodorus Pellegrini e Monte Castro in postremo elogiis anni 1642. heredes ex asse scripsit quatuor Capellanas a se sub diversis Invocationibus institutas, alteram SS. Nominis Iesus, & Maria, alteram SS. Iosephi, & Anna, tertiam SS. Philippi, & Jacobi, & postremam S. Caroli. Singulis distinctam dotem in tot bonis stabilibus assignavit, onusque singulis Capellaniis injunxit celebrandi annua Sacra 245. circiter, nec non in festo S. Francisci eleemosinam 10. librarum Carnis, & vel libr. 5. Piscium, una cum 20. Panibus tradendi Patribus S. Francisci contermini Oppidi Spinetæ. Patronatum demum Capellaniarum reliquit descendantibus ex sua familia Pellegrini. Has quatuor Capellanas modo possident Sacerdotes *Pellegrinus Pellegrini, Paschalis Fronzi, Leopoldus Pellegrini, & Andreas Mancioni*, qui ob ingentem tum in valore proprietatis, tum in annuo redditu diminutionem bonorum singulis Capellaniis assignatorum preces dederunt pro reductione oneris tot Missarum. De hisce precibus nunc est agendum.

Inquirunt ea bona tum in valore, tum in annuo redditu adeo imminuta modo esse, ut imparia sint ad tot Missarum onera ferenda. Bona primæ Capellaniæ SS. Nominis Iesus, & Maria temporibus Fundatoris fuisse valoris scutorum 1200., nunc vero vix redacta ad scuta 700., & ad annuum redditum sent. 33. 80. una cum inutili, æ undique ruinosa Domo. Bona alterius Capellaniæ S. Iosephi tunc fuisse valoris scut. 1400., nunc vix pervenire ad scuta 360., & annuum redditum scutorum 14., alia ter-

Sess. 22. decret. de obser. & evit. in celebr. Miss.

tia Capellanæ S.S. Philippi, & Jacobi tunc valoris scutorum 1000. nunc vix redacta esse ad scuta 622. 50. cum annuo reddito scutorum 24. 90. Bona demum quartæ Capellanæ S. Caroli ab ingenti tunc valore scutorum 1000. nunc decreuisse ad scuta 385. , & ad annum redditum sc. 13. Constare hæc omnia tum ex Testatoris elogio, in quo dicta bona cum respectivo valore descripta fuerunt, tum ex hodierna æstimatione, ac calculatione a publicis Peritis numero pluribus facta.

Hanc vero tantam imminutionem nulli Capellanorum culpræ tribui posse, obvenisse partim ex temporum injuria, pessimaque bonorum qualitate, partim ex corrosione contermini fluminis, a quo fere in totum fuit etiam corrosus alterum Prædium vulgo *gli Benditi*, seu *gli Renari*, quod pro indiviso, & communiter omnes Capellani possidebant. Imo probant ex dictis Peritorum relationibus eadem Prædia opera, sumptu, & diligentia hodiernorum Capellanorum maxime meliorata, & aucta esse. Addunt demum sibi onus injectum a Testatore fuisse, manutentionis Sacrarum Suppellestiliū, hoc autem absque debita compensatione nunc superesse, cum Protocolli instrumentorum a Testatore rogatorum in illius oneris compensationem assignati, nullam penitus modo ob ipsorum antiquitatem afferant utilitatem.

Unicus dictarum Capellaniarum Patronus Joannes Pellegrini assensum præstat patitiæ reductioni. Episcopus vero Amerinus Ecclesiæ Tudertinæ administrator post relatam tantam Capitalium, & reddituum imminutionem sic concludit = *Quæ cum ita sint, prout Oratores plene comprobant, æqua, & justa videtur eorum petitio, eamque rectissimam agnovit idem Patronus, scilicet ut statuta Missarum onera per Testatorem minuantur, & quidem pro mea sententia reducantur ad rationem obulorum decem, & septem cum dimidio pro qualibet Missa juxta Concilii Romani taxam de perpetuis Missarum oneribus. Ea tamen lege, ut oratores, eorumque Successores aservare teneantur suppellectilia, suppeditare ceram, hostiam, atque vinum, atque insuper prædiola manuteneant, & in anno melioramenta facere. Quod quidem usquam præstabunt, nec ulla lege cogi poterunt, si tot Missæ applicare debeant, quot erunt fructus ad rationem annis Julii tantum.*

Fundator post singulas institutas Capellanas, singulisque assignatam distinctam dotem, expresse legem dixit = *Ordino che mai per alcun tempo nessuno de detti Capellani ardisca di tentare, ne impetrare alcuna derogazione, o riduzione di Messe, ne di peso alcuno imposto sopra dette Capelle, o Benefizii sotto pretesto di mancamento di frutto anno, o di proprietà de sudetti Beni assegnati per ciascuna Capella, o Beneficio dallo stato presente, o futuro, che detti Benefizii saranno conferiti, sub pæna caducitatis, volendo io, che s'offerri inviolabilmente quanto da*

da me è stato stabilito perche con questa instituisco questo jus patronato, massime, che io sò benissimo quanto sia l'annuo frutto di questi quattro Beneficij, che per ciascun Capellano è a sufficienza per il loro peso.

Aperta itaque est Fundatoris voluntas, ut nulla unquam, reductio oneris Missarum petatur. Verum enim vero si vel ex fluminis corrosione, vel ex temporum injuria adeo revera imminuti sint redditus, ut impares sint ad statuta, sacra implenda, necessitas cogeret, ut reductio indulgeatur; quælibet enim prohibitio Testatoris nunquam manifestam iniquitatem secumferre potest ad *Text. in leg. cum quidam de usuris* hinc urgente necessitate sicuti locus est commutationi voluntatis, ita eo magis reductioni onerum. *Rot. in Ravennaten. Salviani 16. Februarii 1753. §. 16. coram Molino, & Sacr. Congre. in Maceraten. oneris Missarum 15. Novemb. 1687. in Montis Politiani 3. Septemb. 1716., & in Bergomen. reductionis Missarum 10. Julii 1728.*

Perpendendum ideo an fructus vere decreverint, ac impares sint ad præscripta onera. Præstat hic singula referre, quæ ex adductis monumentis in Secretaria asservatis constat, cum ab Oratoribus nullus libellus datus sit, nihilque oculis EE. PP. subiiciatur. Habetur ex binis Testibus, prædium vulgo *Renari* fuisse in quantitate quartarum 8. corrosum a Flumine. Sed advertendum est, hoc prædium non quidem assignatum fuisse in dotem alicui ex dictis Capellaniis in corresponsivitate inductorum onerum, sed pro indiviso, ac communiter semper possessum fuit ab omnibus capellanis utpote hæredibus universalibus a Testatore institutis.

Quod vero spectat bonà in dotem singulis Capellaniis assignata, sane quoad primam Capellaniam *S.S. Nominis Jesus, & Mariæ* nulla corrosio fluminis, nullaque bonorum deficientia ei assignatorum probatur, sed bini Periti unice testantur eadem Bona nunc tantum esse valoris sc. 700., & annui redditus sc. 33. 80., Ruralem Domum undique fatiscentem esse, & sumptu sc. 42. reparandam. Quoad vero alteram Capellaniam *S. Josephi* probatur ex binis testibus assignatum prædium in Vocabulo *li Cavoni* corrosum a Flumine fuisse in quantitate quartarum trium; itemque omnium bonorum redditum vix ascendere ad sc. 14. Demum quoad alias Capellantias *S.S. Jacobi, & Philippi*, nec non *S. Caroli* nulla probatur corrosio fluminis, nullaque bonorum deficientia, & unice bini Periti retulerunt illius redditus ad annua sc. 24. 90. hujus verò vix ad sc. 13. pervenire.

Quando autem reductio necessaria videatur, inquirendum ad quam rationem modo fieri debeat. Ad perpetuam facta fuit in *Prænestina 15. Febr. 1709. in Romana 6. Februarii 1734., & in Nepestina 24. Julii 1734. ad manuales ve-*

ro in *Florentina* 18. *Maij* 1765., & in *Calceaten. reductionis* 16. *Junii* 1770. aliquando demum arbitrio ordinarii fuit relicta ut in *Vigilien. Decanatus* 23. *Julii* 1729., in *Luceana applicationis Missæ* 19. *Januarii*, & 12. *Februarii* 1735., & in *Albintimiriën.* 2. *Martii* 1764.

EE. PP. qua ornantur æquitate, ac Sacri juris peritia decernere dignentur.

An & quomodo sit locus reductioni Missarum, vel aliorum eorum in Casu &c.

*Sess. 14. cap. 7.
de Reformat.*

COMEN. IRREGULARITATIS. Clericus Petrus Ser-
torius Tonsura insignitus, causali, ac repentina pulve-
ris tormentarii accensione adeo graviter in dextera manu
læsus fuit, ut ejusdem liberum in parte inferiori usum,
ac exercitium amiserit, unicè salvis, & incolumibus su-
perstitibus digitis *Indice*, & *Pollice*, ac superiori ejusdem
manus parte, quibus libere, & prompte utitur, ex hoc
innoxio Casu id evenit, ut non valeat patenam post hos-
tiæ consecrationem in Missæ celebratione tractare, nisi
vel contra præscriptum rubricarum utatur, vel leva ma-
nu, vel Pollice, & indice dexteræ post consecrationem non
sejungendis.

Idem innoxius Casus non eum ab ecclesiasticis studiis, ec-
clesiæque servitio retraxit, sed imo in iis adeo profecit,
& vitæ ecclesiasticæ disciplina, bonisque moribus adeo
exemplo semper fuit, ut nuper vacata ecclesia vice Pa-
rochiali Loci Vetæ in Plebe Lugani ditionis Helvetjorum
ad eam electus fuerit unanimi voto Populi, ad quem ele-
ctionis jus spectat. Hinc idem Clericus Petrus humillimas
preces porrexit pro dispensatione ab irregularitate
ex dicto defectu contracta, ut ad Presbyteratum promo-
veri queat, dictamque Parochiam assequi possit.

Auditus Episcopus Comen., is retulit = *Facto coram Magi-
stro Cereemoniarum experimento, ex eo constitit Sacras opera-
tiones in Missa peragendas usu dexteræ manus sive ante, sive
post consecrationem exacte ab ipso peragi, excepto quod post Sa-
cræ Hostia consecrationem sacram patenam tractare non valet
nisi contra Sacrarum Rubricarum præscriptum Indicem, pol-
licemque sejungat, vel ad ejusdem patenæ tractationem leva
manu utatur. Dexteram manum læsam, & partim detrunca-
tam tam in prophanis, quam Ecclesiasticis operationibus ea arte
tractat, & exhibet, ut parte inferiori læsa ad pectus conversa,
superior tantum pars incolumis ad oculum exhibeatur, nullamque
propterea nisi curiose investigantibus exhibet patentem deformi-*

sationem, nec ullum scandalum generat, aut ullum impedimentum præter prædictum divinis præstat.

Testatur item Episcopus = incalabile factum quod dicte manus partem abstulit eundem Oratorem ab Ecclesiasticis studiis, & ab Ecclesiæ servitio non advocavit: ac concludit = Ecclesiasticæ disciplinæ studium, probati mores, congrua rerum Ecclesiasticarum scientia postulate dispensationis gratiam eidem promerentur, quæ in Spirituale bonum populi deprecantis prædictum clericum in Parochiam erit cessura. Nunc itaque idem Clericus preces renovat pro dicta dispensatione obtinenda.

Inquit eum defectum non ex culpato, sed ex casuali infortunio obvenisse. Se jam tunc Clericali Tonsura fuisse insignitum, postea vero tum Ecclesiasticis studiis, tum Ecclesiæ servitio semper incubuisse. Nunc vero unanimi voto optari in Vice-Parochum Loci Vetie, jamque nominationem a Populo habuisse, hancque ipsam ab Episcopo commendari, ac probari. Omnia itaque æquitatis principia suadere, ut petita dispensatio sibi largiatur, præsertim cum defectus ille nullam deformitatem, nullumque scandalum generet, nec impedimento sit, quominus sacrum integre impleatur, ac celebretur.

De irregularitate ob defectum digitorum litteralis est Textus in Cap. Presbyt. 2. de Cler. ægotant., & Debit. = ibi = Presbyterum, cuius duos digitos cum medietate palmæ a prædicatione abscissos significasti, Missam non permittimus celebrare, quia nec secure propter debilitatem, nec sine scandalo propter deformitatem membri hoc fieri posse credimus. Hinc Sacra Congregatio irregularem dixit Sacerdotem, cui duo digiti manus Sinistræ deerant in Baren. 16. Decembr. 1673., & in Aquilana 26. Feb. 1763. item alium Sacerdotem cui digitus Pollex in manu dextera abscissus fuerat in Noviomenn. 11. Sept. 1726., & demum alium Pollice in sinistra manu carentem in Cadurcen. 14. Januarii 1663. lib. decr. 28. pag. 3.

Verum enim vero ubi res fuit de casuali defectu, & de Sacerdote jam promoti non semel, sed pluries Sacra Congregatio dispensationem indulgit, Exemplum est in distis Cadurcen. 14. Januarii 1663., & Baren. 16. decem 1673., & præsertim in Mutinen. 24. Maij 1734., in qua Sacerdoti tribus digitis carenti Pollice, Indice, & medio fuit dispensatio concessa, ea tamen lege ut tantum in oratorio privato, vel in publica Ecclesia hora tamen a Populo minus frequentata celebraret. Et in Sumogitten. 15. Maij 1738., in qua Vicario Curato cui unice superfuerat digitus Pollex indulta fuit dispensatio, ita tamen ut celebraret in Ecclesiis minus frequentatis. Et in Aquilana 26. Februarii 1763., in qua eadem dispensatio indulta fuit Sacerdoti, cui in leva manu Pollex, Indexque casu defuerat.

Hæc tamen in Sacerdote jam promoti loco sibi vindicant. Nunc vero res est de simplici Clerico dispensationem petente, ut ad Sacrum Presbyteratus ordinem, & ad exercitium curæ promoveri valeat. Perpendendum hinc an saltem vel necessitas, vel utilitas, vel æquitas petitam dispensationem exigant, dum res est de Clerico jam nominato ad Parochialem Ecclesiam, unanimi voto a Parochianis exoptato, bonisque moribus, ac Ecclesiasticæ vitæ disciplina præditi, ab Episcopo quam maxime commendato: Et demum res est de exercitio Curæ animarum habendo in loco Vetæ ditionis Helveticæ.

Eñi Patres qua ornantur juris Sacri peritia, ac æquitate, & Clementia dignentur responsum dare.

An sit locus dispensationi in Casu &c.

Die Sabbati 6. Maji 1775. in ¹⁷Pa-
latio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præter
alia, proponentur infra scripta Dubia,
juxta morem ejusdem Sacræ Congrega-
tionis de jure resolvenda.

DE quatuor Causis in præterita Congregatione actum
fuit; Alterius definitio ad hodiernam rejecta, ideo prior
in ordine describitur, cui reliquæ usque ad consuetum nu-
merum adduntur. Dignentur itaque Eni PP. singulis
responsum reddere.

ROMANA CAPELLANIARUM.

*An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, ita ut sit standum, Sess. 25. cap. 4.
vel recedendum a decisis sub diebus 2. Septembris 1758., de Reform.
& 11. Augusti 1759. in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

ROMANA REDUCTIONIS LEGATORUM.

*An, & in qua quantitate sit locus in futurum reductioni Subsidio- Sess. 25. cap. 4.
rum dotalium, & aliorum onerum in casu &c. de Reform.*

Affirmative pro reductione aliorum quatuor Subsidiorum
dotalium pro rata tantum annuorum scut. 91., & ob. 77.,
ita ut exactis redditibus annualibus ex superextanti sum-
ma fiat cumulus usque ad quantitatem scut. 25. con-
stituentium unum Subsidium dotale, quod statim con-
ferri debeat secundum dispositionem Testatoris, &
servetur idem ordo, & methodus successivis tem-
poribus.

Sess. 23. cap. 8.
de Reform.

ORDINIS SANCTI BASILII MAGNI.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

Prævia confirmatione, in reliquis ad D. Secretarium
ad mentem.

Sess. 22. decret.
de obser. & evit.
in celebr. Miss.

TUDERTINA REDUCTIONIS ONERUM.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, vel aliorum onerum
in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo Administratori juxta in-
structionem.

Sess. 14. cap. 7.
de Reform.

COMEN. IRREGULARITATIS.

An sit locus dispensationi in casu &c.

Negative.

Sess. 25. cap. 5. &
cap. 10. de Regul.
& Monial.

GRANATEN. Apud Alhamæ oppidum in Ecclesia PP.
Carmelitarum anno 1725. patratum fuit sacrilegium.
Furtum Sacre Pixidis, in qua complures sacratissima
Particulæ asservabantur. Probata per Curiam Ecclesia-
sticam earum identitate cum repertæ fuissent in domo
Rei, primum in Ecclesia PP. Clericorum Minorum Civi-
tatis Granatenis, deinde solemniori pompa translata
fuerunt in Chorum inferiorem extra clausuram Monia-
lium Ordinis S. Francisci Excalceatarum Monasterii sub
invocatione Angeli Custodis, donec die 4. Novembris
eiusdem anni 1725. jussu Archiepiscopi Perea clauis in
parva Pixide argentea sigillis obsignata, translata fuerunt
in Chorum interiorem intra Clausuram ejusdem Monaste-
rii, in quo etiam modo asservantur.

Summa fuit, uti etiam in præsens est veneratio, & cultus,
Monialium erga Sacratissimum hoc depositum; jugiter
enim diu, noctuque ante illud orant, lampades, cereos-
que accensos retinent, & in reparationem illatae injuriæ
Corpori Christi solemne Festum quotannis celebrant. Præ-

te-

tereundum tamen non est prædictum Archiepiscopum Pe-
ream, cum forsan vereretur ne alicujus ex sacris Particulis
corruptione, quæ temporis successu evenire potuisset, Mo-
niales periculo materialis Idololatriæ exponerentur, insis-
se in eodem Altari asservari quoque, & renovari Augustis-
simum Eucharistiæ Sacramentum.

Cum verò Præsul de Tauro in Archiepiscopatu Successor,
quævisisset a Monialibus Apostolicum Indultum, cujus
vigore ipsis fas esset asservare intra Clausuram Augustissi-
mum Eucharistiæ Sacramentum earum nomine anno 1734.
supplex hac de re libellus exhibitus fuit S. Congregationi.
Datis de more literis ad Archiepiscopum, ut de re tota
referret, hic adhibitis Peritis, assumptisque etiam ex-
pertis Viris Ecclesiasticis ad eandem Particularum
formalem recognitionem devenit. Cum constitisset Par-
ticulas incorruptas esse, Archiepiscopus jussit, ne loco
dimoverentur, quin immo vetuit, nè inibi in posterum
conservarentur, aut renovarentur aliæ Particulæ conse-
cratæ, quemadmodum vigore decreti Archiepiscopi Pe-
rea actum fuerat = *Perchè in esse, come consagrate persisteva
l'oggetto certo, e determinato all'adorazione di Latria, che
gli si deve, per la quale adorazione, non v'era bisogno di con-
sagrarvi altre distinte Particole, perche essendo quelle incorrotte e
si conservava Cristo sacramentato.*

Decreto hoc Archiepiscopi cum Moniales voti compotes
evaserint, nihil ulterius actum comperitur in Sacra Con-
gregatione. At ab inde citra frequentiores prædictarum
Particularum recognitiones fuerunt; Ab anno namque
1735., usque ad annum 1751., quo superstes fuit idem
Archiepiscopus de Tauro, vel singulis, vel saltem alter-
nis annis recognitiones peractæ fuerunt, in quibus con-
stanti semper Peritorum relatione constitit, Particulas in-
corruptas permanisse. Eadem methodo se gessit Præsul
Onesimus in Archiepiscopatu Successor, nam ab anno
1753., ad annum 1756. singulis annis easdem Particulas
personaliter visitavit, atque incorruptas recognovit. Si-
militer annis 1758., & 1759. Capitulum Cathedralis, va-
cante Sede Archiepiscopali, ad ipsarum recognitionem
processit. Eadem denique methodo usus est hodiernus Re-
verendissimus Archiepiscopus, qui integro decennio octo
vicibus, sive per se, sive per suum Vicarium Generalem
easdem Particulas visitavit, easque incorruptas recogno-
visse assertit.

Cum vero hic nollet diutius tolerare, quod sacræ hæ Parti-
culæ asservarentur intra clausuram Monialium, sive quia
hoc decreto Sac. Conc. Trident. vetitum est, sive quia præ-
ter necessitatem Clausuræ leges violarentur frequentibus
recognitionibus, quæ etiam Monialium quietem turba-
re, eisque etiam sollicitudinem asserre potuissent, cura-

runt Moniales obtinere Apostolicum Indultum, ejus vigore Archiepiscopi committebatur arbitrio facultas indulgendi retentionem intra Clausuram prædictarum SS. Particularum. Verum Archiepiscopus antequam suum interponeret arbitrium ad novam recognitionem die 25. Octobris deveniendum decrevit cui, & ipse interfuit.

In hac itaque Peritorum, & Virorum Ecclesiasticorum judicio renunciatum fuit, Particulas majores adhuc integras, & incorruptas subsistere in minoribus vero, & minutissimis fragmentis aliquid immutationis vestigium deprehendi, itaut gravis esset difficultas = *di qualificarle incorrotte* = Quamobrem Archiepiscopus audito etiam Promotore Fiscali commisso uti noluit arbitrio, quinimmo non obstante novo rescripto impetrato a Monialibus, quod subreptitum agnovit, jussit, decrevitque = *che la piecolza Piside legata, e sigillata, che esist nell'altare del Coro alto, dentro la quale si racchiudono quelle Sagre Particole, si trasportasse, come si ritrovava da qualunque de Capellani del Monastero al Ciborio dell' Altare Maggiore in ora opportuna, in cui fossero chiuse le porte, senza pompa straordinaria, e per il passo interno della Sagrestia &c. Riservandoci di provvederne a suo tempo circa al modo, e forma di fare in appresso le ulteriori ricognizioni* =

Gravissimum hoc fuit Monialibus, quæ cum ipsi Archiepiscopo significassent, velle ad Sacram Congregationem earum preces deferre, ipse ultro hac de re distinctam exaravit rerum omnium expositionem, ex qua superius relata desumpta sunt, & ad hanc ipsam Sacram Congregationem transmittit, quin suam explicaret animi sententiam, & ipse quoque in hoc negotio EE. PP. definitionem expectans.

Petunt igitur Moniales indulgeri sibi facultatem retinendi in Choro interiori prædictas Sacras particulas: Exponunt se esse in possessione quinquaginta ferme annorum asservandi intra Clausuram Sacratissimum hoc depositum, ab ipsis diu, noctuque coli, & venerari, lampades, cereosque accensos retineri, quotannis solemne Festum celebrari, in reparationem injuriæ sacrilego furto illatæ Sanctissimo Corpori Christi, Sacratissimas Particulas ab anno 1734: usque ad præsens singulis fere annis ab Archiepiscopis pro tempore recognitas, non sine evidenti miraculo illas, incorruptasque repertas, quod humana ratione evenire non potuisse. Præsertim cum azimum faciliori dissolutioni obnoxium sit.

Subdunt vetitum quidem esse asservari, & retineri intra Clausuram Eucharistiæ Sacramentum, verum intelligendum de eo quod conficitur pro Sacra Synaxi, & ad ritualis præscriptum singulis saltem hebdomadis renovari debet,

bet; Hac sub lege minime comprehendi casum, in quo sacratissimæ Particulæ a sacrilega Lutronis manu præservatæ quinquaginta ab hinc annis cum evidenti prodigio supra naturæ ordinem illæse, atque incorruptæ superiunt, & tales in posterum etiam futuras confidunt. Denique ex Archiepiscopi relatione in tot peractis visitationibus nihil evenisse, quod perturbationem attulerit. Summa sunt hæc rationum Capita, quibus Monialium petitio innititur.

Contra Promotor Fiscalis potissimum insistit dispositioni Sacri Concilii, de Clausura Monialium. Hanc autem nimium frequenter, & non sine perturbatione Monialium infringi contendit frequentibus recognitionibus. Addit irreverentiam suboriri in ipsa adoratione, quam sacris particulis exhibent Moniales; Cum enim eorum Chorus interior nimium angustus sit evenit, quod = *nel tempo stesso in cui le Monache adorano le Sagre Particole volgono le spalle, all'Altare maggiore, ne mai vi mancava qualche discorso, che si cagiona dallo stesso concorso di altra gente.*

Ex facti autem expositione ad Sacram Congregationem transmissa ab Archiepiscopo plura ad rerum elucidationem, quoniam ullus circumferetur libellus, expendenda sunt. Primum nempe, quod ab anno 1734., usque ad præsens singulis ferme, aut alternis annis peractæ fuerunt sacrarum Particularum recognitiones, ad quas Peritos Physicos, Virosque Ecclesiasticos evocari oportuit, & frequentiores in posterum esse debebunt; Alterum, quod tametsi in omnibus præcedentibus cognitionibus ab anno 1734., ad annum 1771., tam a prædecessoribus, quam ab hodierno Archiepiscopo peractis sacre Particulæ incorruptæ repectæ fuerint; In postrema tamen anni 1773. habetur; *Che nelle Particole riconosciute, ve ne sono molte, specialmente quelle di maggior grandezza, che si conservano salde senza indizj di mutazione, corruzione, o risoluzione, che l'altre minori, ed anche minutissime, le quali pure stanno racchiuse nello stesso vaso hanno qualche mutazione, che si percepisce col tatto, nella facilità, con cui si stritolano, e perciò appunto danno grave motivo di dubbio per qualificarle incorrotte, & in questo parere convenne ancora il nostro Promotore Fiscale.* Tandem advertendum, Archiepiscopum de his e Particulis nil aliud decrevisse quam quod transferri deberent = *dal Coro alto, qui est intra Clausuram, al Ciborio della Chiesa, e collocarsi insieme con l'altre Pissidi contenenti le Ostie quotidiane, ripetendo le recognizioni più frequentemente di quelle si era fatto sino allora.*

His igitur præmissis, cum Moniales instant, ut sibi Apostolicum concedatur Indultum retinendi intra Clausuram has Sacras Particulas, quas ut in præteritum coluerunt, ita etiam in posterum colent Latriæ cultu, & ipse etiam Archiepiscopus

pus suo decreto præsupposuerit easdem servandas, & eodem Patriæ cultu honorandas, venerandaque dum Pixidem, in qua ipsæ custodiuntur, reponi iussit in eodem Ciborio, in quo aliæ Pixides cum Eucharistia asservantur, abs re non erit, si nonnulla de diuturna Sacratissimæ Eucharistia asservatione ex constanti tam veteri, quam recenti Ecclesiæ more, & disciplina ad EE. PP. memoriam revocentur.

Compertum sane est antiquissimum fuisse morem haud diu Sacram servandi Eucharistiam, imo post Missæ celebrationem communionis reliquias in Ecclesia tam Orientali, quam Occidentali pueris jejunis ad id specialiter advocatis in Templo distributas fuisse. Eam praxim sæculo sexto apud Orientales obtinuisse probat insignis miraculum, quod tempore Imperatoris Justiniani, & Patriarchæ Mennæ evenit de Puero Judæo, qui triduo permansit illæsus in ardenti fornace, in quam a Patre fuerat projectus, quod cum pueris Christianis superstites communionis manducasset, uti refert *Evagr. hist. Eccles. lib. 4. cap. 35.*, & *Niceforus pariter hist. Eccles. lib. 17. cap. 25.*, qui refert se, cum Puer admodum esset, sæpius cum aliis pueris communionis reliquias sumpsisse.

Eandem disciplinam in Occidente, & præsertim in Galliis ipso sæculo sexto servatam fuisse liquet ex *Canon. 6. Concil. Matisconensis habiti anno 566.* In hoc enim cavetur quæcumque Sacrificiorum reliquiæ post peractam Missam in Sacrario superfuerint, quarta, vel sexta Feria Innocentes pueri ab illo, cuius interest, ad Ecclesiam adducantur, indicto eis jejunio eisdem reliquiis aspersus vino percipiant, uti habetur apud *Jun. de Sacram. dissert. 4. quæst. 2. art. 2.*, *Sciardon. hist. Sacram. lib. 3. cap. 6.* Mos hic hodierna etiam disciplina firmatur. Etenim in Cæremoniali Romano novissime jussu san. mem. *Bened. XIV.* edito titulo 4. de Sac. Eucharistiæ vers 7 Parochis præscribitur = *Sacratissima Eucharistiæ Particulas frequenter renovabit. Hostia vero, seu Particula consecranda, vel ubi eas consecraverit veteres primo distribuat, vel sumat,* quamobrem Theologi, & Liturgici in eo conveniunt, Eucharistiam singulis hebdomadis, vel ad summum infra quindecim dies renovari debere. *Antoen. de Sacram. Eucharistiæ in sua Theol. mor., Gavantus part. 2. tit. 10. Commentur. de Rubric. Missæ.*

Hacque potissimum de causa Apostolica Sedes constanter rejecit ritum Græcorum, qui in Feria quinta Majoris Hebdomadæ consecrabant panes, ut per integrum annum asservarentur ad reficiendos læthali morbo laborantes, qui Sacram Synaxim in Viaticum sibi deposcebant, & aliquando etiam eisdem panibus consecratis, exiguum partem vini pariter consecrati affundebant, quemadmodum describitur a *Leone Alat. in suo tractatu de Commun. Oriental.*

sub unica specie num. 7. Ritus hunc Summus Pontifex Innocentius IV. in Epistola, quam dedit ad Episcopum Tusculanum interdixit hisce verbis = *Eucharistiam in die Canæ Domini usque ad annum prætextu infirmorum, ut videlicet de illa ipsos communicent, non reservent.* Quod etiam confirmatum fuit a san. mem. Clemen. VIII. in Constitut. 107. Bull. 9. tom. 8. part. 2. in qua cavetur = *Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quod pro infirmis asservatur, singulis octo diebus, aut saltem quindecim renovetur = Non asservetur idem Sacramentum toto anno; si tamen asservatum fuerit, saltem in fine anni sumatur =* Ipsismet verbis hoc etiam præscripsit sa. me. Bened. XIV. in sua Constitut. *Etsi Pastoralis* §. 6. tom. 1. Bullar. Quod etiam successive confirmavit alia Constitut. 47. §. 29. tom. 4. Bullar.

Cum vero res sit de Particulis non solum quinquaginta ab hinc annis asservatis, sed imo res sit de eisdem asservandis etiam in futurum, eisque prosequendis ipsomet cultu Patriæ. Ponderandum utrum huic rei officiat immutatio, quæ evenit in minoribus Particulis, quæque iis verbis in Archiepiscopi relatione describitur = *Vi è qualche mutazione, che si percepisce col tatto nella facilità, con cui si stritolano, e perciò appunto davano qualche motivo di dubbio, per qualificarle incorrotte =* Si enim earum immutatio talis esset, ut simplicem respiceret qualitatem tunc sub ipsis non desineret esse Corpus Christi, quod si earundem tangeret substantiam, tunc certe in his fragmentis desisset esse Corpus Christi, secundum egregiam, perspicuamque distinctionem Divi Thomæ relata in ejus Summa par. 3. quaest. 77. art. 4. pag. 511. tom. 21. edit. Venet. anni 1757. = *Distinguendum est inter utrumque modum prædictarum corruptionum; quia cum Corpus Christi, & Sanguis succedant in hoc Sacramento substantiæ panis, & vini, si fiat talis immutatio ex parte accidentium, quæ non sufficeret ad corruptionem panis, & vini, propter talem immutationem non desinit Corpus, & Sanguis Christi esse sub hoc Sacramento. Sive fiat immutatio ex parte qualitatis, puta cum modicum immutatur color, aut sapor panis, vel vini, sive ex parte quantitatis, sicut cum dividitur panis, aut vinum in tales partes, quod adhuc in eis possit salvari natura panis, & vini. Si vero fiat tanta immutatio, quod fuisset corrupta substantia panis, aut vini, non remanent Corpus, & Sanguis Christi sub hoc Sacramento: Et hoc sive ex parte qualitatum, sicut cum ita immutatur color, & sapor, & alie qualitates panis, & vini, quod nullo modo possint compati naturam panis, aut vini, sive etiam ex parte quantitatis, puta si pulverizetur panis, vel vinum in tam minutas partes dividatur, ut jam non remaneant species panis, vel vini.*

Et prosequitur. *Ad primum ergo dicendum, quod ad corruptionem per se pertinet, quod auferat esse Rei: unde in quantum esse alicujus formæ est in materia, consequens est, quod per cor-*
ru-

ruptionem separaretur forma a materia? Si vera hujusmodi esset, non esset in materia, posset per corruptionem auferri, etiam materia non existente, sicut accidit in hoc Sacramento, ut ex dictis patet = Proindeque si quoad minora fragmenta corrupta esset substantia, desisset utique sub iis esse Corpus Christi, atque ideo Latriæ cultu venerari non deberent. Itemque si ulterioris corruptionis esset periculum, quod etiam in majoribus Particulis, frequentioribus recognitionibus timeri posset in posterum, ne Sacramentum irreverentiæ, & fideles materiali Idololatriæ exponantur, hoc in casu eandem Particulas cum reverentia esse sumendas censuit Syloius in suis resolutionibus verbo Eucharist. 1. tom. 5.

Certum tamen est ad triumphantis nostræ Fidei confirmationem in Sacratissimo Eucharistiæ Sacramento, ita Divina disponente Clementia ad Incredulorum confusionem, & dubiorum confirmationem plura evenisse miracula, & præcæteris habetur in Ecclesia Domus S. Crucis Ordinis Fratrum Predicatorum de Observantia nuncupat. Javarinensis Diœcesis in Regno Hungariæ, conservari Hostiam sanguine prodigioso conspersam, cum in dies evidentissima miracula fierent, propter quæ Populi multitudo eo confluebat, Summus Pontifex *Alexander VI. in Constitut. 97. in Bullar. Fratrum Dominicanorum tom. 4.* indulgentiam largitus fuit. Præterea in Ecclesia S. Mariæ in Vado in Monasterio Canonicorum Congregationis Renanæ Sanctissimi Salvatoris anno 1351. contigisse dicitur, ut Parocho Missam celebrante, subitaque detentatione perturbato, atque hesitanti, quoniam pacto fieri posset vera Christi Caro, dum secundum ritum Hostia elevaretur, quotquot aderant, qui permulti sanè erant, Infantulum aspexisse, atque etiam in Missæ progressu fracta Hostia tantum sanguinem emanasse, ut Capellæ, Cælum totum sanguineis stellis fuerit conspersum; hujus autem prodigii gratia Ecclesia fuit donis, & oblationibus, & spiritualibus indulgentiis locupletata, tum a Gerardo, & Joanne Archiepiscopis Ravennæ, tum a Summis Pontificibus *Eugenio III., Eugenio IV., Paulo III., Paulo IV., Sancto Pio V., Gregorio XIII. Clemens autem Papa Octavus* Ferraria in suam ditionem vindicata Sacratissimum Sanguinem sæpe adoravit, Missamque in Ecclesia præfata celebravit.

Aliud ex ipsa conservatione Sacrarum hostiarum habetur in Ecclesia, quæ quondam erat PP. Soc. Jesu Complutensis Civitatis; In ea enim conservantur viginti quatuor hostiæ sive formæ consecratæ, & ab Anno 1597. mirabiliter incorruptæ. Ferunt quippe impios nonnullos homines ex Maurorum gente eas surripuisse, ut Argenteam Pixidem venderent; Adolescentem vero ex Hispanis parentibus, & ab Avita origine Christianis hostias conservasse, & Pa-

tri Joan. Svarez tradidisse, qui cum adhibito in Consilium Patre Gabriele Vasquez eas ob suspicionem Veneni, in loco humido, sed decenti reposuisset, ut humore corruptas in Cineres redigeret, & sancte consumeret, ipsas post aliquot tempus non putrefactas, sed Candidas, & integras invenit; atque in eodem statu diu eas vidit; Licet adsumendum experimentum alias quasdam hostias non consecratas in eodem humido loco reposuisset, quas reperit putrefactas; & Vermiculis scatentes; Verum tamen est, quod cum successive supplicatum fuisset pro facultate ut ab omnibus, tum sæcularibus, quam regularibus, qui complecti ad horas Canonicas tenentur, officium cum Missa propria recitari posset, cum petitionis examen remissum fuerit ad Sac. Congregationem Rituum a tunc temporis silej Promothore difficultates, & quidem magni ponderis objectæ, constitutæque fuerunt in defectu probationis Consecrationis Hostiarum, & identitatis earundem ut a Sac. Congregatione die 20. Martii 1683. instantiæ hujusmodi rescriptum fuerit = non proposita = Quemadmodum hæc relata habentur a S. mem. Bened. XIV. in ejus opera de Canonizat. Sanctorum tom 4. Cap. Ult. pag. 884.

His de assertatione prædictarum particularum præmissis, quod attinet ad decretum Episcopi circa earum translationem ad Ecclesiam exteriorem Monialium duo sunt animadvertenda. Primum ne frequentibus recognitionibus violetur lex Clausuræ quam innovando constitutionem sa. mem. Bonifacii VIII. tantopere, tantaque sollicitudine præscripsit *Sacrum Concil. Trident. Sess. 25. Cap. 5.*, de qua etiam celebres sunt constitutiones *Sancti Pii V. incipien. Decoris. sa. mem. Gregorii XIII.* cujus initium *Deo Sacris*, & alterius quæ incipit *Ubi gratia*, quas omnes innovavit, ac confirmavit sa. mem. *Benedict. XIV.* in sua Constitut. 40. incipien. *salutar. Bullar. tom. 1.*

Alterum quod in eodem Sac. Concilio Cap. 10. sess. 25. de regularibus, & Monialibus, expresse cavetur quod Eucharistia intra Septa Monasteriorum non retineatur = *Quod vero Sanctissimum Christi Corpus intra chorum, vel septam Monasterij, & non in publica Ecclesia conservetur prohibet S. Synodus non obstante quocunque indulto, aut privilegio* =; Hoc ipsum definivit Sac. Congregatio Concil. in *Toletana An. 1573. lib. 1. decret. pag. 192.*, & in alia *Toletana Anni 1579. lib. 2. decretorum pag. 154.*, & in *Barchinonen. VV. SS. LL. die 16. Julii 1651. lib. 23. decr. pag. 58.*, solummodo habetur in *Olisiponen. Anni 1582.* datas fuisse litteras Archiepiscopo Summum Pontificem benignè indulsisse præcibus Monialium Visitationis ejusdem Civitatis, ut possent in interiori parte Ecclesiæ in Choro intra Claustra habere SSni Sacramenti Custodiam dum tamen exterius pateat aditus Ministro nulloque alio exterioris Ecclesiæ loco Sacramen-

tum affervetur , ut in lib. 4. decretorum pag. 38.

Quid igitur de asservatione prædictarum Sacrarum Particularum, quid de Monialium precibus, quid denique de decreto Episcopi definiendum, & censendum sit pro eximia qua pollentis Sacri juris cognitione omnibus inspectis circumstantis definire dignentur EE. PP., simulque responsum dare dubio quod proponitur.

An, & quomodo sit providendum in Casa &c.

Affirmative juxta decretum Archiepiscopi, & ad mentem.

Seff. 25. cap. 18.
de Reformat.

TRIDENTINA. Litteras ad Sac. Congregationem dedit Episcopus Tridentinus quibus ut suæ dieceſeos præbiteros, qui ad parochiales concurrunt sumptus, incommodisque prospiciat atque etiam gravissima eximat se molestia, & sollicitudine, pro se suisque Successoribus facultatem postulat, ut si quando occasione vacationis alicujus parochialis prævio legitimo concursu rector alterius parochialis ad vacantem transferretur unico contextu, ex approbatis in ipso concursu, quin novus indicatur, possit etiam secundæ parochialis vacantis rectorem seligere. En verba Epistolæ = *Ut primum Concilii publicatio hac in Urbe, secuta est, constantissima in Tridentina Curia consuetudo invaluit conferendi per concursus vacantes Parrochiales Ecclesias ad normam præsertim a citato Concilio, & à sel. rec. Benedicto XIV. proponendo nimirum Candidatis aliquot Conscientiæ Causas, ex quorum discussione cujusdam Evangelij textus, ad Parochialis Orationis contextum ritè, apteque intra aliquot horarum spatium in scriptis elucubrandum tutius experimentum Candidatorum habilitatis circa animarum procuracionem haberi possit.*

Ad hujusmodi Concursus ex universa, qua late patet diæcesi, atque adeo ex remotissimis pagis ad quadraginta semper, & quinquaginta Sacerdotes magno ubique sumptu conflunt, neque extat memoria, qua Sacerdos aliquis primo, alterove tentamine Voti compos facias: Potissimum namque præstantium Candidatorum meritum in majori concursuum numero nititur, quibus Episcopi Tridentini præsent, ut facilius opportuniore dignoscant, Paracitisque vacantibus melius, & utilius provideatur.

Cum tamen interdum eveniat, ut deceat Tridentinum Episcopum ob gravissimas Ecclesiasticas, politicasque causas vacantem E. S. paraciam conferre Candidato aliis de altera Ecclesia Parrochiali proviso, adeo ut per ejusdem promotionem provisi vacet Ecclesia, opusque foret convocatione novi concursus. Hinc maximo opere a Vobis EE. PP. etiam, atque etiam peto, quæsoque facultatem, ut mihi, meisque Successoribus concedatis, ut uno,

eodemque contentu tam prior, quam posterior Parochialis Ecclesia, quæ ob promotionem alicujus Candidati jam Parochi, ad novam, vacaret, provideri possit.

Postulationis suæ rationes has proponit = Quia in hac mea Diacesi uno eodemque tempore decem Parochiæ vacarent, omnes penitus Candidati, non particulariter ad paraciam determinatam A. vel B., sed at omnes generaliter contendunt. Vigore hujus auctoritatis hæc Curia Episcopalis Tridentina, quotiescumque se dabit occasio, publicis in Monitoriis, quæ Ecclesiarum valois propter indictionem Concursum affigi solent specialem declarationem hanc inseret, quod inditus concursus adhibebitur, in Casu etiam pro Parochia vacatura, quando ad vacantem, ut supra dictum est translatio fieret actualis Parochi. Si res ex mea Sententia conficietur, & Candidatorum sumptui, incommodisque EE. PP. parceris, meque ipsum molestia, & sollicitudine quam ex eadem re capio gravissimam omnino liberetis.

Quid petitioni hujusmodi respondendum quæritur. Collationi parochialium JURE Decretalium simplex examen præmittebatur, ut in Cap. ad hæc versic., & hoc idem in Colatio ibis beneficior. de offic. Archidiacon. in Cap. ad decorem de Injit., & in Cap. Quoniam de Jurepatr., Concursum, ejusque habendi formam præscripsit S. C. Cap. 18. Sess. 24. de resor. Conciliarem hanc dispositionem confirmavit, & declaravit S. Pius V. in celeberrima ejus Constit. cujus initium in conferendis. Præstior Concursum habendi forma præscripta est literis Enciclicis S. C., atque a san. mem. Clemente XI. confirmatis, datis ad Episcopos die 10. Januarii 1721. Tandem omnia novissima Constit. S. mem. Benedicti XIV. Cujus initium = Cum illud quæ est la 68. Bul. Tom. 1. reassumpta, confirmataque fuerunt.

De casu autem quo uno eodemque tempore plures contingat vacare Paracias., quoad omnes quidem indicendus est concursus prævia affixione distinctorum edictorum pro unaquaque Ecclesia, non tamen Episcopus teneatur separata peragere examina, sed concursus absolvi possit unico concurrentium examine, actum fuit a Sac. Rot. in Causa Majoriam Parochialis de Menacor. ut ex Decis. proditis die 12. Julii 1708. §. Vtroque, & seqq. coram bo. mem. Omana, & 22. Februarii 1709. §. discursus coram bo. mem. Card. Aldrovando, quæ reassumptæ, confirmatæque fuerunt coram Molin. ut ex decis. 1183. quia finis, & ratio, propter quam Concilium requirit examen, est, ut Ecclesia a dignis, & idoneis parochis gubernetur, quia nulla lege, nullaque Pontificia constitutione Episcopis vetitum legitur, ne unico examine duplicem concursum pro duabus Ecclesiis Parochialibus absolvere possit, & eodem examine oppositores pro pluribus parochialibus Ecclesiis examinare, & approbare.

Quoties enim Episcopus una cum examinadoribus Synodalibus plures examinant oppositores pro pluribus Ecclesiis parochialibus vacantibus, tunc licet examen dici possit unum materialiter, est tamen duplex formaliter utpote, expletum pro duplici Ecclesia parochiali uti habetur ex dicta *decis. coram Molin. decis. 1183. num. 3., & 4.*

Quin, ut prosequitur eadem *Decisio num. 5., & 6.* huic rei obstat sive dispositio *S. C. d. Cap. 18. Sess. 24. de reform.* Inibi enim solum decernitur, ut adveniente vacatione Parochialis Ecclesiæ Episcopus cum tribus examinadoribus Synodalibus examen faciat, ut succedente alia Vacatione in novo certamine peragendo, aut eisdem, aut alios tres examinadores, quos maluerit, ex Synodalibus tamen, eligere possit; Nulla tamen modo mandat, ut in contemporanea plurium Ecclesiarum vacatione, plura etiam, & diversa examina fieri debeant. Sive Constat. Pia-na, siquidem in ea nec verbum quidem est de pluralitate examinis in contemporanea Vacatione plurium Parochialium, quemadmodum etiam de hoc nihil cavetur in novissima constit. *sa. mem. Bened. XIV. incipien. Cum illud.*

Non relevante, quod approbatus ad concursum ad unam Ecclesiam Parochialem, dici non possit approbatus ad aliam, quia hoc procederet, (uti subdit eadem decisio) quoties concursus fuisset indictus pro una Ecclesia Parochiali, & fuissent etiam approbati pro alia Ecclesia Parochiali, quia tunc verificaretur, quod examinatus, & approbatus ad unam Ecclesiam Parochialem, inde ab Episcopo præelectus ad Ecclesiam Parochialem, pro qua non fuit neque examinatus, neque approbatus, nulliter, & invalide præelectus fuisset; Secus tamen est, quando oppositores fuerunt examinati, & respective approbati pro utraque Ecclesia Parochiali licet unico examine.

Finis enim, & ratio propter quam Sac. Concilium, & Pontificæ Constitutiones requirunt examen, est, ut, Ecclesia a dignis, & idoneis Parochis gubernetur. Cum autem Episcopus de majori, vel minori idoneitate, & habilitate Concurrentium ad omnes Parochiales eodem tempore vacantes, recte valeat, se cautiorem reddere, iudiciumque efformare sine minima læsione conciliaris dispositionis mediante unico examine, hinc est, ut adimpleto primario sine per concilium volito, nihil de materialitate plurium examinum literaliter non requisitorum in simultanea plurium Ecclesiarum vacatione curandum sit uti probat *Fargn. de jurepatr. part. 5. Can. 10. Cap. 1. num. 18., & concludit superius adducta decis. coram Molin. 22. 8., & 9.*

Hæc vero, quæ locum habent in Casu, in quo pro duabus Parochialibus vacantibus sat est, si unicus indicatur concursus, unicumque habeatur examen, si modo nominatim.

rim pro utriusque provisione præmissa sunt edicta. Ponderandum, an ex identitate rationis locum vindicent etiam in casu, in quo una tantum vacat Parochialis, & alterius vacatio per promotionem, seu translationem. Rectoris futura est omnino incerta, atque eventualis. An huic rei provisum sit Cautela suggesta ab Episcopo exprimendi scilicet in edictis quod = *Indictus Concurfus adhibetur etiam in casu pro Parochia vacatura* = Et quid censendum sit si forte plurium Rectorum translatio, & æque plurium Parochialium consecutaria vacatio eveniet. Vel denique cum nihil contra cautum legatur, vel a Sac. Concil., vel a Constitut. Apostolic., urgentibus rationibus propositis ab Episcopo evitandi præsertim sumptus, atque incommoda Candidatorum, denique ingentis numeri eorundem, qui confluunt ad Concurfus, iusta sit Causa, ut aliquid relaxetur, de praxi reiterandi concurfus, & examina, quod ad meram formalitatem pertinet *Pignattel. Consult. Eccles. Tom. 1. Consult. 2. xxx. 35.* Dummodo idem sequatur effectus excludendi a regimine animarum minus idoneos, quo nil est, quod magis officiat Ecclesiæ Dei ut ex Innoc. III. in Cap. nihil est de elect., Cap. cum sit ars artium de erat, & qualitas, & Alex. III. in Cap. cum re eod. tit., atque admittendi tantummodo idoneos, probatosque viros, qui se totas ovis pascendis exponant pastoris opere, & nomine gloriantes, nil sibi reputantes indignum, nisi quod solum orium obviare putarent, non quærentes, quæ sua sunt, sed impendentes, uti ait S. Bernard. lib. 4. Consid. Cap. 2.

Dignentur itaque EE. PP. summa, qua pollent juris sacri scientia decernere; & responsum reddere Dubio =

An, & quomodo petitioni Episcopi sit annuendum in Casu ?

CORNETANA. Pia Mulier Cleopatra Tartaglia Cornetana Anno 1730. solemnî actu inter vivos Cappellaniam mere Laicalem, seu legatum pium instituit de jure patronatus suæ Familiæ cum dote LL. 20. Montium, in juncto onere Cappellano pro tempore nominando celebrandi per se ipsum Missas sex hebdomadales in qualibet benevsa Ecclesiâ: Facultatem Patronis concessit semper, & quantumque Cappellanos ad nutum amovendi, & eandem Cappellaniam penitus exemit a qualibet ordinarii, vel alterius superioris Ecclesiastici jurisdictione.

*Sess. 23. cap. 8.
de Reformat.*

Ad

Ad hanc Cappellaniam nuper vacatam per obitum Francisci de Nobilibus nominationem a Patronis obtinuit Clericus Laetantius de Nobilibus Senen. ætatis annorum duodecim nepos Celiæ Tartaglia neptis, & donataria universalis dictæ Fundatricis. Impar idem Clericus Franciscus ad sacra per se ipsum implenda preces dedit pro facultate eam assequendi, & retinendi nec non onera Missarum per alium sacerdotem implendi usque dum ad legitimam Præbiteratus ætatem pervenerit. Propositis autem precibus in Congregatione diei 30. Julii 1774. prodiiit rescriptum = *Iterum proponatur*. Nunc itaque easdem preces renovat.

Inquit rem esse de Cappellania Laicali ad nutum amovibili, ad quam assequendam, ac retinendam sat est ex juris communis censura ætas annorum septem. Licet autem ex præscripto Sacri Concilii in *Sess. 23. cap. 5. de Ref.* ætas annorum 14. requiratur, benigne tamen sibi ætatis dispensationem indulgendam esse, tum quia est Testatrici sanguine conjunctus, & de Familia Patronorum, tum quia omnes Patroni, ac interesse habentes consensum præstant, tum demum quia nullus alius ex Familia est capax, nullusque extraneus jus habet ad eam assequendam.

Episcopus Cornetanus post relatam Foundationis seriem concludit = *dignum eum putarem petita dispensatione super ætate, ac facultate celebrare facienda per alium Sacerdotem præscripta Missas donec ad Præbiteratus ordinem valeat promoveri.*

Fundatrix simplicem Capellaniam Laicalem ad nutum amovibilem, seu merum legatum pium instituit, imo eamdem penitus ab omni Episcopi, vel alterius Superioris Ecclesiastici jurisdictione exemtit. Inspecta itaque ipsius indole, ac natura præsto foret vulgata juris communis censura, ut eadem Cappellania recte assequi, & retineri valeat a Laicis, infantibus, ac etiam a mulieribus *Navar. cons. 5. num. 1., Card. de Luc. de benef. disc. 80. num. 18., Rot. cor. Mazaneco decif. 334. per tot, & in Erbovetana Cappellania 17. Jun. 1726. §. Maxime coram Ratto, & Sac. Congregatio in Romana Cappellania 12. Julii 1721., & in Civitatis Castelli 1. Martii 1766. in qua cum ageretur de puero sexenni proposito = An Paulus Nicolaus Bouvisu sit capax consequendi Cappellania, seu legatu pia ordinata a Comite Monte marie, responsum fuit affirmative. Nec contrarium statuit Synodus Tridentina in *Sess. 13. cap. 6. de Ref.*, cum unice loquatur de Beneficiis Ecclesiasticis.*

Verum, & juris communis censura penitus conticescit, ac exceptionem patitur, dum, vel expressa, vel tacita fundatoris voluntas obstat *Card. de Luc. de Benef. disc. 61. num. 4., Rot. coram de Grassis decif. 114. num. 5., & in Hydruntina Cappellania 9. Maji 1698. §. Quamvis coram Pio. Non etc.*

etenim repugnat, ut Cappellania mere Laicalis, ac simplex legatum primum sit nulla Ordinarii auctoritate erectam, sed ex voluntate Testatoris personæ nominandæ debeant esse Ecclesiasticæ, & etiam Præbiterales, ita ut Laici, infantes, & etiam Clerici conjugati incapaces sint.

Qua de re in una *Auximana Cappellaniarum* 16. Decemb. 1702. proposito = *An dictæ Cappellaniæ reputari debeant ad instar hæreditatis mere prophanæ, sintque ita laicales, ut ad illas nominari etiam possint Laici, mulieres, & pueri*, responsum est = *affirmative quoad primam partem, negative, quoad secundam, lib. 52 decret. pag. 449.*

In una *Firmana Cappellaniæ* 18. April. 1711., in qua res erat de Cappellania mere laicali, & nulla ordinarii auctoritate erecta, proposito = *An Clericus Joannes Baptista Retinens in statu Clerici conjugati possit retinere Cappellaniam, de qua agitur*, rescripsit. *Negative lib. 61. decret. pag. 176.*

In una *Romana Cappellaniæ*, in qua agebatur de Cappellania, erecta cum declaratione = *Qual Cappellania debba riputarsi ad esser mera pura laicale, e non beneficio Ecclesiastico*, proposito = *An Cappellania de qua agitur retineri possit in statu conjugali per Cappellanum a Testatore nominatum*, rescriptum est die 20. Septemb. 1727. *Negative.*

Et in una *Civitatis Castellæ* 24. Aprilis 1751. proposito = *An Cappellania, de qua agitur sit mere Laicalis, ita ut retineri possit ab Oratore in statu conjugali*, rescripsit *Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*

Tota itaque disceptatio in interpretanda mente Cleopatæ Fundatricis versatur. Hæc expressam legem indixit, ut Cappellani pro tempore nominandi implerent Statuta Sacra per se ipsos &c. cum vacatione unius mensis, & non ultra in casu Cappellani infirmitatis, ex qua ipse Cappellanus a se ipso celebrare non posset, transacto vero mense quando etiam non posset, teneatur celebrare facere. Perpendendum hinc an Fundatrix qualitatem Sacerdotalem actu seu Præbyteralem desideraverit in Cappellano nominando, ita ut ea Cappellania Laicalis tantum a Præbytero assequi, & retineri valeat.

De dispensatione autem concedenda, ubi agitur de passivo vocato, præsertim unico, facile concedi solet a Dataria Apostolica, ut testatur. *Corrad. in Praxi dispensat. lib. 4. Cap. 2. num. 8.*, *Piton. disceptat. Eccles. 13. num. 42.* Nec solet etiam de beneficiis, a Sacra Congregatione denegari ubi vel res est de Compatrono, vel de conjuncto Fundatoris, & de hujus Familia, vel de passivo vocato, præsertim concurrente paupertate, ac Patronorum omnium, nec non interesse habentium consensu, ut de puero bimo in *Afurlana Cappellaniarum super dispensatione* 22. August. 1750., & in *Neritonem Abbatia* 22. Novemb. 1760. de Puero quadrienni in *Lucana Beneficii, seu Cappellaniæ* 17. Maij 1749., & de

& de Puero quinquenni in *Monasterien.*, seu *Osnebrugen.* Canoniatum 1. Julii 1753. *Viden. Parmen. dispensationis* 7. Junii 1760., *Calaguritana dispensationis* 8. Augusti 1761. *Tridentina Cappellania* 29. Augusti 1761.

EE. Patrum judicium expectatur.

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in Casu &c.

*Sess. 14. cap. 7.
de Reformat.*

MALACITANA. Violento convulsionum morbo adeo in læva corporis parte læsus fuit Simon Serranus in undecimo ætatis anno, ut paulisper claudicet, duosque manus sinistræ digitos medium, & anularem rigidos, inflexibilesque habeat. Clericali militiæ dein ab Episcopo adscriptus, ac etiam ad Cappellaniæ Laicalem suæ Familiæ nominatus, petiit ab hac Sac. Congregatione saltem se dispensari, ut ad Sacros ordines, ac ad Præbiteratum promoveri queat.

Adito Episcopo, pro hoc valetudinario retulit Vicarius Generalis = *Prædictum Simonem altero tantum pede captum levissime claudicare: Minus vero sinistræ digitos medium, & anularem rigidos esse, nec liberi usus tenaces, unde nec Missalis folia nisi dextera manu facias, vel omnino comburant; atque corraget, vertere potest, nec vittas sericas, quibus facilius notantur, atque voluntur chartæ, præ digitorum delicate tractare, nec demum patenam ita elevare, ut ad imum labrum, extremitatque menti partem accedat, sed supra pectus, vel prope collum consistat: Ceteras autem, præcipuisque cæremonias, quarum defectus scandalum in Populo generare posset, penitus apud illum esse in tuto, nec ullum divinis Ministeriis religiose, reverenterque conficiendis grave præter dicta impedimentum apponi. Quamobrem mea quidem sententia certum est, nisi dicta absint, Emis Patribus nihil insuper obsuturum quominus Orationis ejusdem petitioni, si placitum erit, benignè respondeant, & acquiescant.*

Nunc ideo preces renovat pro dispensatione. Inquit non culpa, nec delicto, sed morbi vi duo sibi obesse, alterum quod claudicet, alterum quod digitos anularem, & medium manus Sinistræ rigidos, ac inflexibiles habeat, ex neutro irregularitatem induci. Quoad primum attinet, non claudicare cum gravi deformitate, vel scandalo, nec baculo, aut alio auxilio egere, sed tantum levissime in sinistro pede, ut nec deformitas exurgat, nihilque obstat Altaris Ministerio, ac Cæremoniarum omnium implemen-

mento. Ex hoc itaque defectu nullam irregularitatis notam induci *cap. 9. si quis in infirmitate dist. 55. Barbosa. de Off. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 2. num. 40.*

Minusque eam induci ex defectu digitorum. Non rem esse de digitis Indice, vel Pollice pro consecratione necessariis, sed de aliis medio, & annulari, quorum in consecratione nullus est usus. Nec obesse, quod post consecrationem folia volvere nequeat, nec patenam ad imum labri accedere. Folia quippe vel manu dextera, vel ipsorum compressione recte absque deformitate volvere posse: Patenam vero si non ad imum labri, vel menti, saltem supra pectus, & prope Collum accedere posse. Recte ideo omnia saltem per aequipollens absque ulla deformitate, & scandalo integre exerceri, agique insuper non de præcipuis, ac necessariis, sed de extrinsecis ceremoniis, in quibus nec rigide inquirendum est, nihilque vetat, quominus per aquipollens impleantur.

Hinc saltem postulat sibi dispensationem indulgeri. Dum enim nulla deformitas, nullumque scandalum est: dum nihil ex substantialibus, ac præcipuis ceremoniis deest; dumque omnia integre, recteque impleri valent, commiserandam esse irregularitatem ex morbi vi, & solo defectu proveniente, sibi benigne largiendam esse dispensationem, ut ad Sacros Ordines promoveri, & obtentæ Cappellanæ onera implere valeat.

Irregularitas alia ex delicto, alia ex defectu sive animi, sive corporis profluit. Irregulares sunt ex defectu corporis, qui ita sunt corpore vitiati, ut vel nequeant ordinis ministeria exercere, vel non nisi cum deformitate, & scandalo, *cap. Illiteratos dist. 35. cap. Presbyterum, & cap. Tu nos de Cleric. exrat.* Sic irregularis est, qui fuit aliquando mutilatus *cap. Exposuisti 6 de corp. viciar.*: Presbyter, cui medietas palmæ cum duobus digitis fuit abscissa *cap. Presbyterum de Cleric. exrat.* deformiter Gibbosus, *cap. Hinc etenim vers. Gibbosus dist. 49.* Claudus neque is sine pede ligneo, vel sine baculo incedere *can. Nullus Episcopus de consecr. distinct. 1.*: oculo orbatus, sive cui oculus erutus est si absque notabili deformitate Canonem legere nequeat, *can. Si evangelica 13. distinct. 55.*, & omnes notabiliter impediti aliquo usu membrorum *d. cap. Si evangelica, & tot. tit. de corp. viciar.*

Sin vero talis sit corporalis defectus, qui neque notabilem deformitatem contineat, nec scandalum in celebratione causet, neque exercitium celebrationis impediat, nulla irregularitas est. Hinc Alexander III. *in cap. 1. de Corp. viciar.* inquit = Respondemus, quod cum ipse non perdidit tantum de digito, quod sine scandalo possit solemniter celebrare, satis potes permittere ipsum in suo ordine ministrare = & de Clerico promovendo, cui super dextera pollice fortuito casu

avulsa fuerat ungula *in cap. 7. eodem* = *Mundinus* quatenus
si ad frangendam Eucharistiam sit in pollice ipso potens, & aliud
Canonicum non obstat propter deformitatem hujusmodi non di-
mittas, quin eum ad Ordinem promoveas Sacerdotis.

Ponderandum ideo an defectus Simeonis vel exercitium or-
 dinis impediunt, vel deformitatem, ac scandalum gene-
 rent. Claudus est, sed levissime, ut refert Vicarius Ge-
 neralis. Digitos inflexibiles, ac rigidos habet, sed vel
 ope manus dexteræ, vel foliorum compressione potest
 Missalis folia vertere, & Patenam saltem supra pectus,
 & prope collum accedere. Verum hic non ros est de Sa-
 cerdote jam promoti, sed de promovendo. Sacra Con-
 gregatio in una *Consentina* 13. *Julii* 1725. Sacerdoti jam
 promoti, qui casualem in brachio dextero passus fuerat
 læsionem, ut sacram Hostiam, & Sanguinem sumere,
 non posset cum manu dextera, indulgit arbitrio Ordina-
 rii dispensationem, ut Eucharistiam ope manus sinistra
 sumeret.

Quid consulendum in casu sit decernant Eminentiss. PP.
 Proponitur

An sit consulendum SANCTISSIMO pro dispensatione, in
casu &c.

35

Die Sabathi 17. Junii 1775. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

CUM in proxima præterita Congregatione nonnulla Causarum Dubia decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis Folium reassumere, & sequentibus Dubiis pro summa, qua pollent, sapientia respondere.

ROMANA CAPPELLANIARUM.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, ita ut sit standum, vel recedendum a decisis sub diebus 2. Septembris 1758., & 11. Augusti 1759. in casu &c.

*Sess. 25. cap. 4.
Reform.*

Dilata, & eligatur Peritus judicialis pro firmatione Status.

TRIDENTINA.

An, & quomodo petitioni Episcopi sit annuendum in casu &c.

*Sess. 25. cap. 18
de Reform.*

Scribatur Episcopo ad mentem.

CORNETANA.

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

*Sess. 23. cap. 8.
de Reform.*

Affirmative usquequàm ad legitimam pervenerit ætatem, adimpletis oneribus.

MALACITANA.

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

*Sess. 14. cap. 7.
de Reform.*

Consulendum Sanctissimo pro dispensatione ad cautelam.

SPOLETANA. Capitulum, & Canonici Collegiatae Ecclesiae S. Gregorii Majoris Spoletanae Civitatis, eas Mensae reperiuntur unitae tresdecim Cappellaniae, perpetuum habent onus annuas celebrand Missas 706. praeter alias 25. per Priorem primam ejusdem Capituli Dignitatem celebrandas, quae in antiqua Sacrae tabella simpliciter descriptae sunt, & quarum celebratio aequa distributione per Canonicos impletur. Nulla extat nominum memoria, qui nam fuerint earumdem Cappellaniarum Fundatores, quive pii Testatores antedictas Missas celebrari mandantes, & quae nam sint Bonae, quae vel pro dote Cappellaniarum, vel pro implendo praefato Missarum onere relictae fuere. Tam gravia namque Massae communis dictae Collegiatae Ecclesiae passus est infortunia, & decrementa in Bonis, domibus, ac redditibus, ut Canonici impares esse agnoverint nedum implemento dicti Missarum oneris, quae adamussim usque ad recentiora tempora impleverunt, sed etiam Praebendis annexorum, & praesertim assiduo Chori servitio, quo Canonici premuntur.

Quamobrem tum ob perpetuam Massae communis inopiam, tum ob ingentes ferendas expensas in collapsis ex causis terrae motus domibus sive reficiendis, sive restaurandis, tum ex aliis plurimis hujus generis necessariis sumptibus peragendis, Canonici recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem pro aliqua reportanda reductione supradictarum Missarum 706., votique compotes effecti fuerunt anno 1758. pro illarum medietate, & ad sexennium, quae gratia perseverantibus adhuc infortuniis, & decremento Massae communis benigniter prorogata fuit ad triennium semel de anno 1364. secundo de anno 1767., tertio demum de anno 1770. Anno vero 1773. iussu persistentibus causis, supplicantibusque Canonicis, ut perpetua fieret hujusmodi temporanea Missarum reductio, Sacra Congregatio sub die 17. Julii dicti anni 1773. per summaria precum rescripsit = *Pro purgatione ad annum, & interim firmetur Status Collegiatae.*

Firmato Statu tum activo, tum passivo dictae Massae communis per integrum decennium a Ratiocinatore Spoletanae Civitatis, ex eo constat, Statum activum superare passivum in scutis 1933. 14. 1. $\frac{1}{4}$. & sic in annuis scutis 193. 31. $\frac{1}{4}$, quibus distributis in quatuordecim portionibus, hoc est Priori pro duabus partibus, decem totidem Canonicis, & geminis duobus Cappellanis, patet, quemlibet Canonicum non alios anno quolibet habere redditus, nisi scutorum 13. 80. 4., ob idque Canonici ratione modicitatis reddituum, nec non restorationis Canonicalium, & ruralium Aedium, aliarumque necessariorum expensarum, variata petitione, nunc instant pro perpetua Mis-

Missarum omnium reductione ex iuribus ab ipsis circumferendis.

Animadvertendum in Facto est, Episcopum in suis prioribus Epistolis Sacrae Congregationi transmissis annuisse prorationi reductionis onerum Missarum pro medietate, In postrema verò ejus Epistola, qua adnexum transmissit statum activum, & passivum dicti Capituli, nihil de proratione dixit, minusque de perpetua singularum Missarum reductione, pro qua instant Canonici, solumque retulit fructus Canoniciatum tenues esse, & proinde prorsus impares quotidiano ferendo Ecclesiae servitio.

Rursus ex transmissa firmatione Status activi, & passivi pro certo habetur, e statu activo supputatas fuisse tres expensarum partidas jam per decennium consideratas, nimirum *per risarcimento della Canonica, & in parte risarcite le Case de Coloni* sc. 215. 03. 1. $\frac{1}{4}$ = item = *per spese di Liti* sc. 34. =, nec non = *per spese diverse* sc. 130. 49. 2. $\frac{1}{4}$.

Ulterius non leviter *authumatur* ut ait Spoletanus Antistes, *quod jam ab antiquo tempore redditus pro Missarum celebratione relictis cum iis, qui ad Massam Capitularum spectabant, fuerint commissi, & incorporati.*

Notandum præterea est, quod cum antedictum Missarum onus sit, ut refert Episcopus, inter Præbendas pro rata distributum, hinc illius facta reductione pro medietate, nimirum pro Sacris 152., istisque divitis in quatuor supra decem Præbendas, quas inter dividuntur redditus, quilibet Canonicus vi reportatae reductionis onus habuit quotannis celebrandi Sacra vigintiquinque.

In jure verò ponderandum occurrit, quod aut agitur de onere Sacrorum jam agnito, & dudum impleto, & hoc casu si fructuum diminutio contingit, minuendum etiam est onus Sacrorum servata proportione eleemosynæ manualis, ut monet *Passarin. de Stat. Homm. quest. 187. artic. 4. numero 1042.*, & respondit Sacra Congregatio in una *Burgi Sancti Sepulchri reductionis Oneris Missarum* 30. Martii 1748. Aut verò res est de onere nondum agnito, nec impleto, & diminutio petatur ante agnitionem, & implementum, & hoc casu diminutis redditibus, diminutio Sacrorum facienda est pro rata eleemosynæ debitæ pro Missa perpetua juxta morem regionis, non verò ad instar manualis, ut constanter à Sacra Congregatione responsum est in *Nepesina reductionis Onerum* 27. Julii 1734, & in *Viterbien. Capellanæ* 11. Januarii 1744.

Et in genere quod diminutis redditibus diminutio quoque fiat celebrationis Sacrorum, Canonicorum instantiæ favere videntur rescripta Sacrae Congregationis in *Vigilien. Decanatus* ad II. *Dubium* 23. Julii 1729., in *Imolex. Reductionis Missarum, & Liberationis Oneris* ad I. *Dubium* 7. Augusti 1745., & in *Romana Reductionis* 7. Februarii 1756. d, quo-

quodque peremptis in totum redditibus, in totum etiam cessat obligatio celebrandi Missas tradit cum Concordantibus *Passerin. de Stat. Homin. quæst. 137. artic. 4. num. 1037.*

His itantibus, Canonici postulant diminutionem oneris jam ab ipsis agniti, & adimpleti. E contra verò redditus sperari possunt ampliores ex conspicuis plantationibus, & meliora mentis factis in Agris, de quibus meminit Episcopus Antecessor. Dignabuntur itaque EE. VV., his omnibus perpen-
sis, summa, qua pollent, sapientia decernere.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro Reductione Missarum in casu &c.

Pro prorogatione reductionis pro medietate ad Triennium.

*Sess. 21. cap. 4. &
cap. 5. de Reform.*

RIPANA BENEFICII. In Ecclesia Matrici S. Joannis Castri Cryptarum ad Mare quatuor usque ab antiquo tempore erecta sunt simplicia Beneficia de Jurepatronatus Communitatis dicti Castri, quæ in qualibet occurrente vacatione publicis indictis comitiis per suffragiorum pluralitatem vacans Beneficium de novo Rectore providit.

Die 22. Septembris 1772. per obitum Sacerdotis Josephi Albini vacavit alterum ex dictis quatuor Beneficiis sub invocatione SS. Juliani, & Lucie; Verum nonnulli Decuriones dictæ Communitatis supplicem porrexerunt libellum sa. mem. Clementis XIV., ut ex quatuor Beneficiis geminæ erigi deberent Cappellaniæ Concuratæ, seu Adjutrices, quarum Cappellani ab eadem Communitate nominandi adjutores essent Parocho incumbere non valenti Animarum curæ tum attenta Populi multitudine, tum spectata amplitudine Territorii, locorumque distantia, simul & difficillate Parochianorum accedendi ad Ecclesiam Parochialem pro recipiendis Sacramentis, audien-
disque Divinis Officiis.

Communitas Patrona de hisce precibus inscisa, ut vacans Beneficium de novo Rectore provideretur, publica indixit comitia pro die 12. sequentis Octobris, inibique Sacerdotes, & Clerici Loci, qui passivam habent nominationem, habita notitia de dicto recurso ad Sanctissimum, solemniter protestati sunt, vacans Beneficium esse, recursum non obstante, de Rectore providendum, quemadmodum sub die 20. ejusdem Octobris renovatis comitiis, nominatio cecidit in Personam Sacerdotis Vincentii Ottaviani, qui postridie sollicitus fuit suam exhibere nominationem Ordinario, ut de Beneficio institueretur,

retur, vi cuius idem Ordinarius per affixionem Edictorum omnes monitos esse voluit ad dicendum intra novendialem terminum causam quare, cur Octavianus nominatus non debeat institui, & de Beneficio provideri.

Interea præfata Decurionum preces ablegatæ fuerunt iudicio Sacre Congregationis, & dum acta in ea peragebantur, Præbostus Ermenegildus Tanurii, qui postquam uti delegatus ab Episcopo pro Informatione, & voto requisitus, ei notam fecerat accurata sua relatione irrationabilitatem, & insubsistentiam petitionis Decurionum, Beneficium impetravit ea sub expressione, quod Communitas negligens fuisset in præsentando novum Rectorem, obtinuitque in ejus favorem obignari Gratiam pro Devoluto.

Ne autem super impetrata Gratia fieret expeditio Litterarum Apostolicarum, dictus Sacerdos Octavianus à Communitate Patrona nominatus apponi curavit assuetum *nihil transeat* in Dataria Apostolica. Orta igitur controversia Tanurium inter, & Octavianum super laceratione nihil transeat, ac super relaxatione supplicationis obsignatæ favore Tanurii, Eminentissimi Pro Dataris illam pro definitione commisit Sacre Congregationi, cui jam fuerat delegata altera principalior decidenda questio super erectione Beneficiorum in Cappellaniis Concuratas.

Quidquid enim sit, utrum Beneficium possit nec ne uniri vel Seminario, vel Capitulo, vel Parochiæ tempore illius vacationis, quod expresse negat *Pax Jordan. elucubr. canonic-lib. 10. tit. 32. de union. Benef. num. 36., & seq.*, attamen certum esse videtur, simplicia Beneficia, sive sint de Jure patronatus Ecclesiastico, sive laicali, mutata Fundatorum lege, & voluntate, sine justa, & urgente causa uniri, converti, ac erigi non posse in Cappellaniis Concuratas, dissentiente Patrono, ac etiam dissentientibus omnibus Loci Præbyteris, & Clericis passivum Patronatum habentibus, ex traditis per *Lambert. de Jurepatr. lib. 3. quæst. 6. num. 2., Barbos. ad Concil. Trident. sess. 24. de Reform. cap. 15. num. 21., Monet. de Commut. ult. volunt. cap. 12. num. 226., & resolutum fuit a Sac. Congregatione in Sabinen. Unionis 18. Septembris 1745., quin imo etiamsi facta jam fuerit unio, live erectio, eam tamen non sustineri firmat *Barbos. ad Concil. Trident. loc. cit. num. 22., & Card. de Luc. de Jurepatr. disc. 66. num. 9. & seq.**

Non ambigitur, esse Parocho dandos Coadjutores in ministrandis Sacramentis, vel esse cogendum Parochum, ut sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adiungat, quot sufficiant ad exhibenda Sacramenta, divinumque cultum celebrandum, ut satis aperte colligitur ex *Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de Reform.*

At Conciliaris hæc dispositio sibi locum vindicare videtur, quando Populus ita numerosus est, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, cum petita erectio sicut, & unio remedium sit subsidium, quod non amplectitur, nisi quando non suppetat aliud remedium Parochianorum necessitatibus occurrendi juxta firmata per *Ros. decis. 578. num. 3. 6. & 7. part. 19. rec., decis. 34. num. 11. inter Miscell. coram Falconer., decis. 21. num. 21. cor. Crispo, & decis. 856. num. 10. cor. Lancett.*

Aut enim Coadjutores Parocho petuntur ob multitudinem Populi, & Parochus non eis indiget, cum Vicecuratum Cappellanum jam habeat, atque retineat cum adsignatis redditibus suppressi Conventus S. Augustini,

Aut petuntur propter distantiam, & difficultatem Parochianorum accedendi ad Matricem Ecclesiam, & eo casu deveniendum esset ad erectionem novæ Parochiæ, potius quam ad erectionem Beneficiorum in Cappellaniis Concuratas juxta Constitutionem *Alexandri III. in cap. ad audientiam il primo de Eccles. Aedif.*, quam sequitur *Concil. Trident. allegato cap. 4. sess. 21. de Reform.*, ac ita sæpè resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione, & præsertim in *Puteolana Erectionis Parochiæ proposita die 18. Junij 1701.*, & *resoluta die 3. Septembris ejusdem anni lib. 51. decret.*, in *Lunen. Sarzanen. Erectionis Parochialis proposita, & resoluta 16. Julij 1712. lib. 62. decr.*, & in *Frequentina, seu Abedinen. Erectionis Parochialis proposita, & resoluta die 27. Maij 1713. lib. 63. decret.*

Rursus duplici ex capite contendit Octavianus, cessare debere Gratiam pro *Devoluto*, quam Præpositus Tanursius obtinuit à Dataria Apostolica sub expressione, quod Communitas Patrona negligens fuerat in præsentando novum Rectorem.

Primo, quia vacato Beneficio sub die 22. Septembris 1772., Communitas die 12. sequentis Octobris, & sic intra quatrimestre, publica indixit comitia ad effectum providendi Beneficium de novo Rectore, quem reapse nominavit in publicis comitiis diei 20. ejusdem mensis Octobris, ejusque nominatio fuit Ordinario præsentata.

Et altero, quia cum lis usque ab initio vacationis Beneficii mota fuerit, & adhuc continuetur super erectione Beneficiorum in Cappellaniis Concuratas, hinc lite pendente tempus ad præsentandum nec currere potuit Communitati, etiamsi non præsentasset ad tradita per *Piton contror. Patron. allegat. 54. num. 10.*, & *Ros. coram Ludovif. decis. 94. num. 10.*, nec locum factum esse dicitur juri devoluto ex firmatis per *Ros. in Bononien. Parochialis 26. Junij 1711. §. final. coram bo. mem. Caffarello.*

Hæc sunt jura Octaviani ab eo circumferenda cum impressa Ordinarii relatione petitiæ erectioni contraria. Gemina

subscripta sunt Dubia , quæ proponuntur. Super his tum à Postulantibus erectionem , tum à Præposito Tanursi pluries utcumque monito nihil habuimus. Superest modo, ut ab EE. VV. ea sapientissime de more decendantur.

- I. *An sit locus erectioni Beneficiorum in Cappellaniis Concuratas in Casu &c.*
- II. *An sit relaxanda Supplicatio in Casu &c.*

Ad I. , & II. Negative , & amplius .

ROMANA SUSPENSIONIS MISSARUM . Joannes Baptista Stacconio Veliternus in suo ultimo Testamento condito anno 1689. in omnibus suis Bonis hæredem instituit Ven. Ecclesiam B. Mariæ Consolationis de Urbe. Onus huic indixit erigendi quinque Cappellantias ad nuntum merè amovibiles in totidem designatis Ecclesiis Urbis : Jus nominandi Cappellanos reliquit Custodibus pro tempore Ecclesiæ Consolationis hæredis : Cappellanis vero præscripsit onus celebrandi Missam quotidianam, eisque de suis redditibus assignavit annua scuta quadraginta pro quolibet ; Hæc pia Defuncti voluntas impleta fuit . Cum autem anno 1711. hæreditarii redditus ob plurimas, quas passi fuerant imminutiones, redacti fuissent ad annua sc. 165. & obul. 75., hinc oraculo Sacræ Congregationis mandatum fuit, onus Missæ quotidianæ servari quoad unam tantum Cappellaniam, quoad reliquas vero dictum onus esse reducendum ad annuas Missas 141. pro qualibet , & quod superesset ex redditibus hæreditariis erogari debere in celebratione Missarum cum eleemosyna ad rationem manualis .

Sess. 21. cap. 7. de Reform.

Anno 1772 necessaria fuit reparatio Domus hæreditariæ, quæ Velitris sita est, pro cujus restauratione Custodes erogarunt sumptus scutorum 154 92. $\frac{1}{4}$, quæ numerarunt de propriis Ecclesiæ Consolationis pecuniis, dum solutio fieri non poterat cum redditibus hæreditariis, qui ob alias iustissimas passas imminutiones modo sunt annuorum scutorum 118 63., ex quibus, demptis Cappellaniarum oneribus à Sacra Congregatione desuper imminutis, supersunt annua tantum scuta 16. 81. ut supra eroganda in celebratione Missarum cum eleemosyna manuali : Proptereaque Custodes instant pro temporanea suspensione singularum Missarum nedum scilicet illarum, quæ celebrantur in præscriptis Ecclesiis, sed etiam illarum, quæ celebrari debent cum redditibus superextantibus, donec Archiepiscopale hæres fuerit de solutis sumptibus reintegratum .

Temporariam hanc Missarum suspensionem, ut restitutis solutis expensis, eadem Sacrorum celebratio restitui debeat, justam, & legitimam esse tuerentur Custodes Archiospitalis. Eorum petitioni favere videtur rescriptum, quod est in *Leg. unica Cod. de expens. publicor. Ludov. lib. XI.* Respondent enim Imperatores *impensas, quæ in certaminis editione erogabantur, ad refectionem Murorum transferri potuisse, & quod salubriter derivatam est, non revocabitur, & solenne certaminis spectaculum POST RESTITUTAM MURORUM FABRICAM juxta veteris consuetudinis legem celebrabitur.* Quod autem Augusti illis Principibus justum, æquissimumque visum est ratione publicæ utilitatis, quæ in reparatione Mæniorum Civitatis versatur, potiori ratione, locum habere debeat in reparandis bonis hæreditariis, conservandisque illorum redditibus, ex quibus Sacra celebranda sunt.

Fortius, quia non alius suppetat modus occurrendi postulata huic reintegrationi, nam hæreditas Stacconi, cujus hoc onus esset præcipuum, tot redditus non habet, unde valeat hæreditaria bona manutenere, factosque sumptus exsolvere: Archiospitale vero nihil emolumenti percepit, ac nihil erit in futurum percepturum ab hæreditate Stacconia, nisi nomen hæredis, & administrationis incommodum, quia cum omnes redditus sint in celebratione Missarum erogandi, nihil superfit, ex quo de solutis in utilitatem hæreditatis suam consequi possit reintegrationem. Cum igitur necessarium fuerit reparationis opus, cum iusta fuerit reparandæ Domus causa, cum alius non suppetat modus reintegrandi Archiospitale de profusis reparationis expensis, sustinent illius Custodes, non esse ambigendum, quin commutari possit Defuncti voluntas, veluti docet doctissimus *Sarsinatensis Episcopus Joannes Baptista* ex prænobili Familia BRASCHIA *de libertat. Eccles. tom. 3. cap. 24. num. 8, 14., & 26., ac tenet Amosiaz. de caus. piis lib. 1. cap. 14. num. 36., & lib. 2. cap. 12. num. 35., & Guidopap. decis. 556. per tot.*

Præsertim cum ea non evertatur, & funditus tollatur, sed suspendatur tantum ad certum tempus illius exequutio, quod fieri debeat è conspectu signanter præcepti Testatoris, qui iussit, & voluit, ut erigerentur Cappellaniæ, quatenus redditus hæreditarii sufficerent, sin minus = *si faccia quel numero di Cappellanie, che si potrà secondo l'asse della sua Eredità* = quos redditus utpote plurimum imminutos modò non sufficere Custodes ostendunt.

Judicium Eminentissimi Vicarii Urbis auditis Rectoribus præscriptarum Ecclesiarum, in quibus Sacra celebrantur, Custodum Archiospitalis petitioni respondet. Est enim in Voto, ea dumtaxat intermittendi Sacra, quæ ex redditibus superextantibus, qui, demptis oneribus Cappellania-

niarum, sunt annuorum icutorum 16. 81. $\frac{1}{2}$, debent celebrari. Verba Voti Eminentissimi Vicarii sunt hæc = *Mibi quidem hoc saltem sine alicujus invidia fieri posse videretur, ut id ipsum, quod ex annuis redditibus Archioospitali superest adimplendis oneribus certis, tantisper eximeretur ab onere incerto aliarum, quas dixi, Missarum, donec ea ferretur indemnitas, seu factorum jam sumptuum redintegratio, quæ a pia Domo supplicante petitur.*

Et revera Sacra Congregatio laudabili suo more difficilis ad has concedendas Sacrorum intermissiones, ne Animæ piorum Fundatorum debitis fraudentur suffragiis, eas quandoque negavit; ut videre est in una *Mediolanen. Foundationis* 20. Maji 1752. ubi disceptato dubio = *An sit locus suspensioni, seu potius abolitioni oneris Missarum, de quibus agitur in casu &c.* = Sacra Congregatio respondit = *Negative* = Similiter in *Lisbonen.* 20. Septembris 1760., in qua proposito dubio = *An sit locus suspensioni onerum, itaut sit recedendum à Decisis in casu &c.* = responsum datum est = *in Decisis, & amplius* =, & quandoque illas indullit juxta votum Eminentissimi Relatoris, teste *Romana Missarum* 31. Julii 1717., ubi Sacra Congregatio ad H. Dubium in hæc verba conceptum = *An, & quomodo sit locus suspensioni celebrationis Missarum, donec compensetur numerus Missarum excessive celebratarum in casu &c.* = respondit = *Affirmative juxta votum Emi Relatoris* = ut in *lib. 67. Decret. fol. 301.*

Custodes Archioospitalis Oratores, cujus jura tantum circumferuntur EE. VV., justitiam simul, & æquitatem sub infra scripto dubio humiliter implorant.

An, & in qua quantitate sit locus suspensioni Missarum in casu &c.

Dilata, & firmetur Status.

CAMERINEN. CATHEDRATICI. Orta controversia inter Promothorem Fiscalem Curie Episcopalis Civitatis Camerini, & Aloysium Vivani, nec non Antonium Carducci Canonicos Ecclesie Cathedralis dicte Civitatis super solutione Cathedralitici pro Beneficiis unitis Canonicatibus Theologici, & Pœnitentiario a præiatis Canonicis respectivé possessis, disceptatum propterea fuit Dubium his verbis conceptum = *An, & a quo tempore, & in qua annua summa debeatur Cathedraliticum pro Beneficiis unitis Præbendis Theologici, & Pœnitentiariæ Ecclesiæ Cathedralis in casu &c.* =, quod licet absque resolutione propositum fuisset in Congregatione diei 20. Augusti anni 1774., in subsequentera tamen Congregatione diei 18. nuper elapsi mensis Martii, resolutum fuit favore Promothoris Fiscalis edito re-

*Sess. 24. cap. 3.
de Reform.*

sponso = *Affirmative a die accepta per Episcopum possessionis, & in summa præfinita a Concilio Romano.*

Hæc resolutio, quam enunciati Canonici impugnant, & adversus eam audiri obtinuerunt, ad trutinam hodie revocatur. Quare dignentur E.E. VV. readumpso folio dictæ Congregationis diei 20 Augusti anni 1774. sapientissime deliberare.

An sistendum, vel recedendum a Decisis diei 18. Martii 1775. in causa &c.

*Seff. 37. cap. 4.
de Reform.*

RIPANA. In Oppido Montis Prandoni adest Collegiata Ecclesia sub invocatione S. Nicolai, quæ præfinitis temporibus componebatur a quatuor Canonicis una cum Præposito Curam Animarum habente, hodie vero præter Præpositum a decem Canonicis illustratur. Hæc auctio Capituli evenit anno 1637., quo Præpositus, quaternique Canonici insimul congregati considerantes, quod adeo exiguus Canonicorum numerus impar esset muneribus Sacris subeundis, quodque unus Præpositus incumbere nequeverat gravissimo oneri Curæ Animarum totius Populi Urbani, & Rustici dicti Oppidi, ejusque Territorii, consultissime convenerunt in unum, quod alii sex essent adijciendi Canonici, quorum inter geminos partiretur medietas reddituum Præposituræ a Præposito libentissime cessa, eistamen adjecto onere = *di assistere al Coro, ed esercitare, e coadiuvare nella Cura dell' Anime tanto dentro la Terra, quanto suo Territorio, e Luoghi soggetti a detta Cura tanto di giorno, quanto di notte, o per hebdomadam, o in altro modo, che a Sua Signoria Illustrissima parerà* = , redditus vero Canonicorum essent etiam cum aliis quatuor superaddendis Canonicis æqua portione distribuendi.

Ad tramites hujus Capitularis resolutionis Episcopus erectionis litteras obfignavit, declaravitque, ut ii Canonici ad sublevamen Præpositi destinati perpetuo tenerentur = *Præpositum pro tempore existentem in exercitio Curæ Animarum Parochianorum, & administratione Sacramentorum ALTERNIS hebdomadis coadiuvare* = , quam quidem Canoniceatum fundationem mediante libello Capituli, ac litteris Episcopi supplicantium pro confirmatione, ratam habuit ex sententia hujus Sacræ Congregationis san. mem. Urbanus VIII. sub die 16. Decembris 1647., ut in *lib. 18. Decret. pag. 434.*

Defuncto Præposito, dicti bini Canonicatus auxiliarii in Animarum Cura attenta prætensione super illorum suppressione judicialiter facta a Successore in Præpositura nemini collati fuerunt per lapsum circiter septuaginta annorum. Illos tamen Sacra Congregatio instante Capitulo redintegrandos esse definivit juxta confirmationis decretum

rum anni 1647. non obstante contraria tunc Ripani Episcopi relatione, ut videre est in *Ripana Præposituræ* proposita die 22. Septembris, & 17. Novembris 1731., & resoluta die 24. Januarii 1733., ubi disceptato Dubio = *An, & quomodo sit providendum in casu &c.* = responsum datum est = *Servetur decretum anni 1647., & ex medietate fructuum certorum Præposituræ reintegretur erectio duorum Canonatuum cum onere coadjuvandi Præpositum in Cura Animarum præviò examine coram Episcopo.*

Modo è contra Canonici Coadjutores certant cum Præposito, contenduntque, ipsos non teneri ad præstandum auxilium in Cura Animarum, nisi alternative, nimirum qualibet hebdomada pro unoquoque Canonico, quibus adhære videtur Episcopi relatio.

Ad rem, de qua agitur, ea præceteris, quæ sequuntur, ob oculos habenda sunt.

In Congregatione Capitulari super erectione sex aliorum Canonatuum adjectum fuit onus geminis Canonici Canonatuum erigendorum cum dismembratione medietatis reddituum Præposituræ, coadjuvandi Præpositum in Cura Animarum diu, noctuque, vel per hebdomadam, vel alio modo Episcopo benevisio.

In foundationis, sive erectionis Canonatuum litteris Episcopus hoc utens arbitrio declaravit, binos Canonicos pro tempore existentes *alternis hebdomadis* omnimodè teneri ad coadjuvandum Præpositum in exercitio Curæ Animarum Parochianorum, in administratione Sacramentorum, & in aliis supportandis oneribus, quibus gravatur Præpositus.

In decreto Confirmationis moxdictæ Canonatuum erectionis edito die 16. Decembris 1647., nulla facta distinctione, sive segregatione temporis, vel alternativæ Canonici incumbentiæ, expressum unicè habetur, institutos esse geminos Canonatus ex redditibus Præposituræ cum onere coadjuvandi Præpositum in administratione Curæ.

In hac Sacra Congregatione resolutum fuit, servandum esse decretum anni 1647., & esse reintegrandam erectionem duorum Canonatuum cum onere coadjuvandi Præpositum in Cura Animarum, veluti monstrat suprad. *Ripana Præposituræ*, resoluta die 24. Januarii 1733.

De jure est, perpetuos Coadjutores, sive Vicarios perpetuos, quamvis propriè non sint Rectores Ecclesiarum, esse tamen propriè Rectores Animarum Curæ, eisque onus incumbere, Gregem sibi creditum, sive unitim, sive separatim ex officio pascere, quoniam cum illi sint canonico titulo subrogati in Cura Animarum, tenentur ad ea omnia, ad quæ tenentur ipsi Rectores, ad *Text. in cap. Ex parte de Offic. Vicar., cap. Super eo de Præbend. in 6., ibique Gloss. in verb. Cura, Dec. in cap. Postulasti num. primo de Rescript.,*

script., Fagnan. in dicto cap. Ex parte de Offic. Vicar. numer. 4., & 19., & Argill. disceptat. Ecclesiast. lib. 5. discept. 13. num. 28.

Et in casu, quo verba *alternis hebdomadis* in litteris erectionis expressa pro Canonicis Coadjutoribus essent interpretanda, tuetur Præpositus, Canonicum Coadjutorem, qui Hebdomadarius non sit, non ita debere exemptum iri ab exercitio Curæ Animarum, ut saltem accessorie, & in subsidium Præpositi, & Canonici Hebdomadarii legitime impediti non teneatur onera Curæ subire, ita mandante vigili, & onerosa custodia Animarum inherente Canonico licet non Hebdomadario, ne Animæ pereant, sed salventur Fagnan. in lib. 5. Decret. de Penit., & Remiss. Cap. Omnis num. 56., & Barbosa. de offic., & potest. Parochi part. 1. cap. 3. num. 1., & per tot., quadam posthabita Concordia, siue Concordiæ Capitulis adnotatis in Codicibus Præposituræ super omnimoda exemptione illius, qui non esset Hebdomadarius, tum quia eisdem Canonici Juris dispositio adversatur, tum quia non fuerunt a Præposito, & a Canonicis Coadjutoribus obsignati, & qui erant ab ipsis explicita conventionem obsignandi, tum etiam quia hactenus illi nullum sortiti sunt effectum, ita ut hodie nullam promereantur executionem ad Text. in cap. Veniens de Transact., Rot. coram Peuting. decis. 319. num. 9., in Recent. decis. 340. num. 6. part. 1., & in Policastren. Beneficii super Transactione 27. Novembris 1758. §. 2. & 3. coram Rmo P.D. Ratta.

Ceterum in casu, qui nunc proponitur, perpendendum videtur, quidnam momenti plures in utramque partem habere possint circumstantiæ ex quamplurium juratorum Testium depositione depromptæ. Prima nimirum, quod prædecessores Canonici fuerunt in exercitio Curæ Animarum vigiles, prompti, & diligentissimi, toto plaudente Parochianorum Populo. Secunda, quod hodierni Canonici Coadjutores utcumque vocati semper rejiciunt Parochianos, negantque totius Populi scandalo Sacramentorum ministrationem Infirmis necessario faciendam. Tertia, quod aliquis fuit ex Parochianis, qui propter reuerentiam Canonicorum Coadjutorum ex hac luce migravit absque Sacramentorum ministratione, & alii decessissent sine Sacramentis, nisi Præpositi occurrisset vigilantia. Quarta demum, quod Præposituræ redditus sunt adeo tenues, ut ex illis dempta medietate partienda inter Canonicos Coadjutores, non superflint sufficientes pro manutentione Cappellani, qui Præposito præstet auxilium in exercitio Curæ Animarum.

Declarare itaque EE. VV. dignabuntur

An, quo tempore, & quomodo Canonici Coadjutores teneantur coadjutare Præpositum in Cura Animarum in casu &c.

47

Die Sabathi 8. Julii 1775. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 17. nuper elapsi mensis Junii non prodiiit Resolutio quoad geminas inferius descriptas Causas, ideoque, resumpto dictæ Congregationis folio, dignabuntur EE.VV. sapienter de more decernere.

CAMERINEN. CATHEDRATICI.
An sit standum, vel recedendum a decisio dici 18. Martii 1775.

*Sess. 24. cap. 3.
de Reform.*

In decisio, & amplius.

RIPANA.

An, quo tempore, & quomodo Canonici Coadjutores teneantur coadjuvare Præpositum in Cura Animarum in casu &c.

*Sess. 21. cap. 4.
de Reformat.*

Teneri alternis hebdomadis ad formam Bullæ erectionis: Ita tamen ut unus teneatur principaliter, & alter in subsidium, & amplius.

PERUSINA CAPPELLANIÆ. Anno 1772. per obitum Sacerdotis Francisci Ughi Junioris vacavit Cappellania de Jurepatronatus laicali, quam Sacerdos Franciscus senior Ughi vivens fundaverat in Ecclesia, seu Cappella Divo Francisco de Assisio sacra ab ipsomet Fundatore ære proprio a fundamentis extructa: moriens autem condito suo Testamento hæredem scripserat eandem Ecclesiam, seu Cappellam.

*Sess. 23. cap. 6.
de Reform.*

In

In hoc Testamento dictus Fundator in primum Cappellanum nominavit Sacerdotem Dominicum Ughi suum ex Camilla Fundatoris Amita Pronepotem, eoque defuncto Juspatronatus activum contulit *al maggior nato de' maschi de' Congiunti per sangue, attinenti, o affini del sudetto Signor Don Francesco Testatore, o del detto Signor Don Domenico Ughi suo Nipote; subindeque in mancanza di essi succedano li maschi discendenti dalle femmine congiunte per sangue come sopra, e la prelazione debba sempre averla il maggior nato maschio di dette femmine.*

Quo vero ad passivum Patronatum voluit idem Testator, qui Stephanum, & Simonem Patruos habebat, quod Cappellani futuris inde temporibus esse deberent omnes sanguine conjuncti sibi, vel Dominico primo Cappellano, *se vi saranno capaci, hae tamen explicita declaratione, che li Descendenti da Sante di Francesco, che fu figlio della predetta Donna Camilla, e così Padre del medesimo Signor Don Domenico, possano, e debbano anch'essi succedere nella detta Cappellania, e Juspatronato in concorrenza delli Descendenti da Simone, e Stefano fratelli carnali di detta quondam Camilla e così anch'essi Zii carnali del predetto Signor Don Francesco Testatore, e fra di essi debba reciprocamente transferirsi detta Cappellania, allor che sarà vacante, preferendo sempre il più idoneo, e capace a concorrere alla detta Cappellania, e non altrimenti &c.*

Hujusmodi Cappellaniae vacatio causam praebuit disceptandi de illius assecutione inter Sacerdotem Jacobum Bacci filium Annae Ughi ex linea Simonis Ughi Testatoris Patruum descendentis, & Clericum Paulum prodeuntem ex Camilla Ughi ejusdem Testatoris Amita, quae caput, & stipes fuit illius Familiae. Contendebat enim Jacobus, se praeter passivam suam vocationem esse jam actu Praesbyterum tempore vacationis Cappellaniae, magisque qualificatum juxta votum, & praecceptum Testatoris: proindeque Cappellaniam sibi deberi penes acta solemniter protestatus fuit adversus Vincentium Ughi Pauli Propatruum tamquam unicum activum ejusdem Cappellaniae Patronum.

Hac tamen a Vincentio Patrono despecta protestatione, nominavit ad vacantem Cappellaniam dictum Paulum Pronepotem suum ex judicio Testatoris minus idoneum, minusque capacem, utpote constitutum in aetate annorum decem, & clericali tantum Tonsura insignitum, quodque gravius est, eum nominavit, nulla adjecta conditione obtinendi super defectu aetatis ab Apostolica Sede dispensationem.

Contestata lite in Curia Episcopali Perusinae, dum ea agebatur, Paulus in praedictum sui Contradictoris, cui per litis contestationem fuerat ad assequendam Cappellaniam

jus quæsitum, preces porrexerat in Dataria Apostolica pro obtinenda dispensatione super defectu ætatis, fuitque Decreto Eminentissimi Pro-Datarii illius petitionis cognitio ad hanc Sacram Congregationem remissa, ubi *sub die 14. Maii superioris anni* proposito Dubio = *An sit relaxanda Supplicatio, & respective concedenda dispensatio in casu &c.* = quamvis *ea die*, & sequentibus æquè *diebus 11. Junii, & 9. Julii* sine resolutione recessisset, in Congregatione tamen *die 30. ejusdem Mensis Julii* Sacerdos Jacobus Victor fuit, Clericus vero Paulus succubuit edito responso = *Negative.*

Novæ audientiæ beneficio Paulus in hodierna Congregatione suorum jurium iteratum subit experimentum, supplexque postulat recessum à decisis. Sustinet enim hic agi non de Beneficio Ecclesiastico, sed de simplici laicali Cappellania, pro qua obtinenda ætas 14. annorum, quæ necessaria est in Ecclesiastico Beneficio, non requiratur juxta firmata per *Gonzalez. in Regul. 3. Cancellar. Gloss. 5. sub num. 27.*

Haud quaquam vero putat officere, quod Testator prætulit = *sempre il più idoneo, e capace a concorrere alla detta Cappellania*, quoniam hæc verba voluntatem Defuncti significantia non ita intelligenda sint, ut idoneitas, & habilitas requiratur tempore vacationis Cappellaniæ, sed satis sit quod illa supervenerit intra terminum quadrimestris Patronis datum ad præsentandum ex traditis per *Piton. discept. 13. num. 1. & Rot. in Inolen. Beneficii 22. Aprilis 1774. §. 4. coram R.P.D. Origo.*

Hiscæ adscriptulari tuetur sententiam latam anno 1731. in Curia Episcopali Perusina, in qua, orta Controversia super affectione tunc vacantis Cappellaniæ inter Clericum Franciscum Ugghi dicti Pauli Patrum, & Sacerdotem Franciscum Negrini similiter Patrum antedicti Jacobi, definitum fuit, Cappellaniam esse adjudicandam Clerico Ugghi, post habito Sacerdote Negrino.

Ex facto tamen habetur, & ex actis illius Curia constat per confessionem ipsiusmet Clerici Francisci, quod Sacerdos Negrinus tunc erat irregularis, & à Divinis suspensus, & sic incapax, & inabilis in concursu cum præfato Clerico Francisco, *ita ut se detto Sacerdote Don Francesco sospeso vorrà essere preferito come più idoneo, nel termine degli Editti dovrà comparire, e giustificare la sua maggiore idoneità, tanto più, che si dovrà citare anche personalmente, come jus certum habens.*

Hæc, & alia sunt, quæ a Clerico Paulo in hodierna collatione circumferuntur. Quibus maturè perpensis, resumptoque folio *supradictæ diei 14. Maii 1774.*, ubi jura Jacobi expressa sunt, dignabuntur EE.VV. sapientissime deliberare.

An sit standum, vel recedendum a decisio diei 30. Julii 1774. in casu &c.

Prævio recessu a Decisio relaxandam esse Supplicationem.

*Self. 22. cap. 6.
de Reform.*

SYRACUSANA REDUCTIONIS MISSARUM. In Collegiata Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis Oppidi *del Comiso* nuncupati Syracusanæ Diocæsis extat Capitulum] compositum quatuor Dignitatibus, & octo Canonicis, qui Præbendæ titulo, plurimis demptis Massarum oneribus, plurimisque gravaminibus, quæ bonis stabilibus inhaerent, non aliud habent, nisi miserrimam summam annuorum scutorum quatuor, & obul. 51. pro unoquoque Canonico,

Inter onera, quæ Dignitates, & Canonici subire debent, Sacra sunt ab ipsis in annuo conspicuo numero 2896. distributive celebranda pro implemento nonnullarum Cappellaniarum, quæ a pijs Benefactoribus in eadem Ecclesia fundatæ reperiuntur.

Preces hinc porrexerunt Sacræ Congregationi, ut mox dictus Sacrorum numerus reduceretur ad unum tantum Sacrum ab eisdem Dignitatibus, & Canonicis mense quolibet celebrandum pro qualibet reducenda Cappellania, utque superextantes fructus earundem Cappellaniarum in Præbendarum augmentum erogarentur.

Audito Syracusano Episcopo, hic Dignitatum, & Canonicorum precibus annuendum esse censuit. Quare in Congregatione diei 4. Aprilis anni 1772. proposita Causa sub dubio = *An, & quomodo sit locus reductioni Missarum* = visa fuit differenda decisio, ut instructa reddi posset Sacra Congregatio, *primo*, quibus nam ex fundis massa illorum Canonico-
rum usque ab initio fuerit constituta; *secundo*, unde nam ex summa untiarum 212. 23. 5. post erectionem liquidata excreverit reddituum augmentum ad untias 255. 16. 2., quæ nec ad Missarum, nec ad alia subeunda onera sufficiunt; *tertio*, *quarto*, & *quinto*, quæ nam ratio de oneribus, atque emolumento pro servitio Chori in erectione habita fuerit; *sexto* demum, qui nam sit Cappellaniarum numerus, quæ nam peculiaris uniuscujusque Testatoris dispositio, & an fundi taxative, vel demonstrative relictæ, ac assignati fuerint, quæ eleemosynæ quantitas pro unaquaque Missa fuerit constituta. & quantum ex bonis, & fundis eorum retrahatur.

Ad *primum* itaque rescripsit Episcopus, ex antiquis fundationis monumentis constare, quod etiam Massa Capitularis absque

que ulla taxatione fuerit ab initio erectionis Collegii conflata ex fructibus omnium bonorum, quæ sine eorum individuali præscriptione fuerunt assignata a Confratribus ejusdem Ecclesiæ Sanctissimæ Annunciationis : Subditque = *Fructus vero Bonorum prædictorum a foundationis, & erectionis die laudati Collegii ex Codice ex gentia illius temporis ad untias septuaginta quatuor, tarens quindecim, & granos quatuordecim Siculæ monetæ, ac salmas duas Triici, quæ anno quolibet summam untiarum quatuor constare solent, quæ simul collectæ untis 78. tarens 15., & granos 14. anno quolibet ex veteribus monumentis componere novimus : attamen eodem temporis spatio, & ab origine ejusdem Collegii, perspecta Præbendæ tenuitate super untis 78. 15. 14. Canonicis distribuenda, demptis untis decem pro expensis ad Divinum Cultum necessariis erogandis, quod ex fide Detemptoris dignoscitur, fuerant nonnullæ dotaciones per primos illos descriptos in fundatione Canonicos in summa untiarum 53. 9. 11. 3. in supplementum adjunctæ, quæ omnia ex actis penes Notarium Petrum Cusato die 5. Septembris 14. Indict. 1645 celebratis, sunt omnibus comperta; Quapropter Præbendæ, sive Distributio in fundatione constituta tam ex fundis per Confratres assignatis, tum ex dotatione per Canonicos descripta summam Siculæ monetæ untiarum 121. 25. 5. componebant Canonicis æqualiter dividendam, quæ pro unoquoque ad summam untiarum decem circiter responderet.*

Hujusmodi dividendarum untiarum quantitas, quæ, ut prosequitur Episcopus, in primordiis Collegii congruis constituebat Præbendas, seu distributiones, subinde juxta temporum vicissitudines longe fuit imminuta, quoniam plurimi parvi census ad Massam Capitularem pertinentes, & super domibus impositi ex earum ruina fuerunt extincti, atque deperditi, alii vero propter annuam reductionem ex decem ad quinque pro centenario fuerunt imminuti : Et quamvis nonnullæ supervenissent accessiones ex pia fundatorum largitate, nihilo tamen minus nunquam melior evasit Canonicorum conditio, quia pariformiter eis aucta fuerunt onera, & expensæ, quemadmodum patere retulit ex decreto prædecessoris Antistitis lato de anno 1679, quo tempore ducto calculo status activi, & passivi universi patrimonii Collegii, compertum fuit, Præbendam, sive Massam Capitularem fuisse redactam ad superstitem summam annuarum untiar. 7. 3. 17. inter Canonicos distribuendam, itaut quælibet Canonicorum portio tunc non excederet annuam, & tenuem summam untie tantum 1.26 8.3.

Ad secundum vero respondit Episcopus, quod = *Novum illud reddituum augmentum obvenit Capitulo tum ex novis Missarum legatis ab anno 1679. relati calculi tempore usque modo Collegiata relictis, tum ex bonorum locatione meliorata, quorum seriem, tempus. scr. peruram, atque incrementa. x intercluso folio E. L. VII.*

subficiuntur. Nihilominus augmenta ista ad onera, sumptusque compensandos vix sufficiunt, cum nonnulli census præsertim supra domus imminuti, onera adaucta, & vectigalia; quæ omnia nobis constiant, ac ex Detemptoris schedula EE. VV. submissa possit observari.

Item ad tertium, quod exquirebatur super relatione onerum, & emolumentorum impositorum in erectione pro servitio Chori, refert Episcopus = *Primo, ut qualibet hebdomada alternatim ex eorum numero ad duodecim taxato, sex Choro, & bonis canonicis interessent, attamen singulis feriis quintis, omnibus anni festivis diebus, & Adventus, ac Quadragesimæ tempore simul omnes convenirent, ut ex Capitulo foundationis tertio.*

Secundo, ut quotid e omnes per se, vel per alios in Ecclesia prædicta celebrarent, & quavis feria quinta Missam coram Sacramento Eucharistiæ publicæ adorationi exposito canerent, ac supplicationi consuetæ convenirent, ita ex capite quarto.

Tertio, ut qualibet prima mensis Dominica unus ex ipsis verbum Domini Populo annuntiaret, & alter bis in hebdomada casus conscientiæ legeret, ita ex capite quarto.

Quarto, ut cuicumque Confratri exequias gratis persolverent, ac Sacrificium Missæ cum cantu pro illius Anima celebrarent, ita ex capite nono.

Prosequiturque = His accesserunt tractu temporis, & alia onera à Canonicis obeunda: Obstringuntur videlicet ex consuetudine, qualibet feria quarta Missam canere cum Sacramenti expositione, curamque habere Sodalitii Sanctissimi Rosarii in eademmet Ecclesia fundati, ac Venerabili Archiconfraternitati S Mariæ de Minerva aggregati.

Item qualibet feria secunda Missam pro Defunctis in Altari Animarum Purgantium Ven. Archiconfraternitati Mortis ipsius Almæ Urbis aggregato canere.

Insuper à feria quinta Dominicæ Sexagesimæ usque ad feriam tertiam Quinquagesimæ omnes pro expositione Quadraginta Horarum Cloro assistere, ac prædicare tenentur.

Tandem iidem servitium præstant in Octava Corporis Christi, in Octava Commemorationis omnium Defunctorum, per novem dies Expectationis Partus Beatæ Virginis præcedentes solemne festum Natalis D.N. Jesu Christi, & per quindecim dies ante festum solemnitatis SSmî Rosarii Beatæ Virginis; Recensitas hæc functiones fideliter adimplere satagunt, cum quotannis ab hac Episcopali Cancellaria facultatem expectent, ut ex registris est omnibus compertum.

Atque hinc testatur idem Episcopus, quod = *Pro laudatis oneribus quæ antiquis, quæ novis nec ulla in foundatione habita est ratio, nec aliud superventum est Canonicis emolumentum præter ea, quæ ex præcedenti mea relatione accepistis EE.VV. Quæ hætenus recensui pro responsione ad quartum, & quintum punctum sufficere mihi videntur.*

Ac demum ad sextum respiciens Cappellaniarum numerum, Testatorum dispositionem, qualitatem bonorum, annuos eorum redditus, & quantitatem elemosynæ Missarum, ait Episcopus = *Quæsitis hisce ut adamussim satisfaciam, examine diligenter pro rei gravitate à me peracto, distinctam in alio folio notulam ex authenticis documentis excerptam de numero, fundatione dotis, qualitate, & quantitate, & annuo fructu ad mentem injuncta Censoris Informationis EE. VV. mentibus reverenter exhibeo* = . Ex hoc autem folio relatum habetur fundatas esse in eadem Ecclesia vigintiquinque Cappellannias, & ex eis quinque sunt liberæ collationis, nec ullius Patronatui obnoxia inibi fundatæ a Decano Matthæo Palma, quarum reductio postulatur.

Concludit Episcopus, ejusque votum, quod aperuit in ejus prima Informatione, modo repetit = *Quod nempe ex quinque quotidianis Cappellaniis a Decano Matthæo Palma fundatis, & Canonicis ipsis, quos hæredes universiles etiam Testamento scripsit, additis, sint quinque Missæ singulis diebus Dominicis, & festivis tantum pro ipsius anima quotannis celebrandæ, pro annuo prædicto Missarum stipendio untiæ vigintiquinque sufficiunt quare ex nuntiis nonaginta tribus remmerent untiæ 68. distributionis titulo Oratoribus Canonicis assignandæ. Item remunerandis in suo antiquo statu pro singulis festivis, & dominicis diebus, irrefragabiliter percelebrandis tribus aliis Missis, nempe Missa Auroræ pro Populi commoditate, Missa post Nonam, & Missa Hebdomadæ nuncupata, in quibus consumuntur pro consuetis stipendiis untiæ 16., & tarenis 15., reliquæ numerales Missæ 800. reduci possunt ad duodecim Missas solemnes unoquoque mense, ultra Conventualem a Canonicis persolvendas; Stipendium vero earum, quod summam untiarum 42. 16. 10. non excedit, Canonicis ipsis distribuatur; Quæ cum ita sint, coalescere potest rota Capitularis Massa tum ex enunciatis untiis 68. remanentibus ab hereditate memorati Decani Palma, tum ex relatis untiis 42. 16. 10. ad summam integram untiarum 110. 16. 10., quæ annuarum titulo distributionis Oratoribus Canonicis dividenda foret, ex qua uniuscuique summa untiarum 9. 12. temporis, loco, oneribus non incongrua obtingeret.*

Hæc sunt, quæ in nuperis literis significavit Episcopus Syracusanus. Patet enim, prædictam summam untiarum 9., & tarenos 12. Siculæ monetæ correspondere scut. 22. 50. circiter monetæ Romanæ pro unoquoque Canonico.

Præterea notandum est, omnia documenta, quibus innitur Episcopi relatio, informia esse, eaque Episcopum habuisse ab ipsismet Canonicis, a quibus Cappellaniarum petitur reductio.

Ponderandum pariter est, quod licet praxis sit Sacræ Congregationis, alia esse potius onera minuenda, quam reducendum Missarum numerum *Fagnan. in Cap. Ex parte 24. de Con-*

Constit., & *San. Mem. Benedicti XIV. de Synod. Dioces. lib. 13. cap. ult. num. 23.*, præsertim ubi, prout in casu, quo pro adimplendis Missarum oneribus tot assignata fuerunt bona, quæ alicui imminutioni subiecta fuisse minime demonstrantur; onera vero, de quibus Canonici conqueruntur, & de quibus retulit Episcopus, non ab erectione, sive a fundatione Collegii proficiuntur, sed eorumdem Canoniorum voluntaria sunt, vel ex consuetudine ab ipsis implenda.

Videtur tamen, rem non agi de aliis minuendis oneribus, quorum reductio, si demandaretur, nequaquam augeret Canoniorum Præbendam, quæ cum in annua untia una, tarenis 26. granis 8. consistat, impar est subeundo cuiquam etiam levissimo Chori servitio.

Placeat itaque EE. VV. originarium definire Dubium, quod est:

An, & quando sit locus reductioni Missarum, in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

*Sess. 21. cap. 7.
de Reform.*

ALATRINA REÆDIFICATIONIS CAPPELLÆ. In Cappella sub invocatione S. Nicolai de Bario, & S. Antonii Abbatis, quæ sita est in Ecclesia Collegiata S. Mariæ Majoris Alatrinx Civitatis, geminæ jamdiu fuerunt erectæ Cappellaniæ, quæ una cum Cappella sunt de Jurepatronatus Laicorum, nimirum Ducis Poli, qui anno 1730. ad earum unam præsentaverat Canonicum Bernardum Mariam Capobassi Verulanum, nec non Petri Morella, & Philippi Natarnicola Successorum in juribus Magdalena Tutii, & Floræ de Victoriis, quæ anno 1751. ad alteram ex dictis Cappellaniis nominaverat Clericum Angelum Tagliaferri Alatrinum.

Cum autem fatisceret Cappella, hinc Alatrinus Antistes in pastoralibus suis Visitationibus decrevit, in eadem esse intermittendam Sacrorum celebrationem à Cappellanis faciendam, quæ ab eis in posterum in adimplementum eorum respectivi oneris fieri deberet in majori Altari ejusdem Ecclesiæ, mandavitque, ut Cappella propriis Cappellanorum sumptibus restauraretur, sive reædificaretur, apposito sequestro super redditibus Cappellanarum.

Ab hoc decreto Cappellani recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem authumantes, Cappellam indigere reædificatione, non autem reparatione, eaque propter esse valde dubitandum, an ad ipsos, seu potius ad Compatronos pertineat onus necessariæ reædificationis.

Su-

Super hoc semel, & iterum audito Episcopo, is denique Peritorum accersito consilio, retulit = Cappellam esse fere destructam, & omnino jacere ad divina officia inferabilem =, fuitque in sensu, tempus esse = ut Collitigantium procrastinationes tandem desinant, & Cappellam accurata REÆDIFICATIO-NE ad suum decorosum statum cred-rem in Domino reducendam, in qua, & Missæ celebrari, & alia divina officia expleri valeant.

At vulgata est in jure distinctio inter simplicem restaurationem, & totalem reædificationem Ecclesiæ, seu Cappellæ. Aut enim res est de restauranda Ecclesia, & eo casu ex Concilio Moguntino præscriptum habetur in Cap. 1. de Eccles. adific. Beneficiatum adjuvare debere ad Ecclesiam restaurandam, vel emendandam, nam, ut ait Glossa, ubi est emolumentum, ibi debet esse onus: Id etiam Doctores admittunt ex redditibus Beneficii, dummodo tamen quota pro Beneficiato supersit sufficiens ad sui congruam, & honestam sustentationem, ut videre est penes Barbof. ad Concil. Trident. Sess. 21. cap. 7. de Reform. num. 6., Belliett. disquis. Cleric. part. 1. de Clerico debitore §. 15. num. 1., & Sperell. decis. For. Eccles. 67. num. 4.

Aut quæstio vertitur super reædificatione Ecclesiæ, seu Cappellæ, & in hoc altero casu, si deficiunt redditus destinati pro Fabrica reædificationis, onus pertinet ad Patronum, qui percipit a Jurepatronatus emolumentum in honorantiis, & in præsentatione consistens Barbof. loc. cit. num. 8., eoque reædificare recusante intra terminum ei ab Ordinario præfinitum, Juspatronatus amittit, quod acquirit alter, qui reædificavit, etiamsi Patronus dedisset Beneficiato conspicuam dotem, quia hæc intelligitur data non pro reædificatione Ecclesiæ, seu Cappellæ, sed quidem pro sustentatione Beneficiati, ferendisque oneribus spiritualibus, & temporalibus, quæ simplicium reparationum limites non egrediuntur, juxta distinctionem relataam à Piton. de contro. Patron. tom. 2. allegat. 100. num. 179. vers. Ego in hoc, & Lambertu. de Jurepat. lib. 1. part. 1. quæst. 6. art. 3. num. 14 per tot.

Quo posito probant Cappellani, tenues esse redditus Dotis assignatæ utrique Cappellanæ, quoniam earum altera sub invocatione S. Nicolai de Bario non alios habet redditus, nisi annuorum scutorum 17., & quidem incertorum, utpote qui ex Prædiorum fructibus colligendi sunt cum onere celebrandi quotannis Sacra 84., solvendique obulos 10. pro manutentione Triremium Pontificiarum.

Altera vero Cappellania sub invocatione S. Antonii Abbatis miserima potitur dote annui similiter incerti redditus scutorum 10., adjecto onere celebrationis annuarum 40. Missarum.

Qua-

Quamobrem cum hujusmodi redditus, demptis oneribus, satis non sint pro honesta Cappellanorum sustentatione, tuentur iidem, esse revocanda sequestra super redditibus apposta pro reedificanda Cappella, pro qua necessarii sunt sumptus scutorum 140., ad quos Cappellani non teneri contendunt.

His præhabitis, ac præsertim perpenſa ſolemni renunciatio-
ne liti facta a Petro Molella altero ex Compatronis, de-
clarante ſimul, ipſum promptum eſſe contribuere pro
ſua rata neceſſariis reedificationis expenſis, dignabuntur
EE. VV. decernere.

- I. *An, & ad quos ſpectet reedificatio Cappellæ ſub invocatione
SS. Nicolai de Bario, & Antonii Abbatis in caſu &c.*
- II. *An, & qua pæna Contravenientes ſint puniendi in caſu &c.*
- III. *An ſequeſtrum ſuper fructibus Cappellaniarum appoſitum ſub-
ſineatur in caſu &c.*

*Seſſ. 25. cap. 4.
de Reform.*

REGIEN. REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET
MISSARUM. Anno 1602. Dux Alexander Pico gemi-
nos in Collegiata Eccleſia Mirandulæ fundavit Canonica-
tus, quibus loco Præbendæ assignavit annua ſcuta ſexa-
ginta cum onere quatuor in ſingulis hebdomadis celebran-
di Sacra vel per ſe, vel per alios præter aliam Miſſam in
præſcripto Altari quolibet die feſto celebrandam, necnon
omnibus iisdem diebus feſtis, ac etiam feriis toto tempore
Adventus, & Quadrageſimæ intereſſendi Choro, Con-
cionibus, ac Proceſſionibus, adjecta pæna Canonicis non
intervenientibus amiſſionis redditus illius diei, quo eo-
rum aliquis non interfuisset, ad effectum cum erogandi
in utilitatem Eccleſiæ, vel ipſius Sacriſtiæ.

Succeſſivis temporibus adeo eorum reſpectiva Præbenda de-
crevit, ut illa modo non excedat annuam ſummam ſcu-
torum 30., & obul. 66. pro unoquoque Canonico.

Alterum ex dictis Canonicatibus poſſidet Sacerdos Geor-
geus Fidelis Menghini, alterumque Clericus Jacobus Na-
tali. Uterque ſatis agnoſcens, ejus Præbendam imparem
eſſe tot, tantisque ferendis oneribus, & Miſſarum, &
Chori, preces idcirco porrexerit Sacræ Congrégationi pro
aliqua obtinenda illorum reductione.

Auditus de more fuit Episcopopus, qui teſtatur, Canonica-
tuum fundationes una cum authenticis Inſtrumentis, aliis-
que

que scripturis ex olim sequuto, publici Archivi incendio consumptas fuisse.

Prosequiturque, Serenissimam Estensem Familiam Ducatus Mirandulæ modo Dominam jure nominandi Canonicos ad dictos Canonicatus potiri, onusque habere annuatim persolvere dictis geminis Canonicis liras pro quolibet 438. monetæ Mutinensis, quæ summam à juliis decem efficiunt annua scuta 30., & obul. 66., quæ potius nuncupari possunt quotidianæ distributiones, quam fructus Canonicatum.

Quinimo = ex prædictis insuper redditibus annuis scutorum monetæ Romanæ num. 30. 66. pro unoquoque Canonicatu detrahenda sunt scuta similia 21. 84. pro congrua elemosina Missarum celebrandarum, & scuta pariter 11. 55. in casu absentia ipsorum à Choro diebus à Fundatore præscriptis, unde patet, quod ex eorum Præbenda non solum quidquam non superest, sed quatenus diebus à Testatore præscriptis Choro non interessent, onera Canonicatibus adnexa redditum aliqua ex parte excedunt = idcirco concludit, esse petitioni Canonicorum annuendum.

Animadvertendum est, quod à Canonicis nulla petitur commutatio voluntatis Defuncti, sed unicè petitur reductio, & diminutio onerum ob imminutionem reddituum, quæ evenit absque ullo eorum facto, vel culpa. Susceperunt enim Canonici obligationem ea omnia implendi onera, quæ ex consuetudine dicuntur Canonicatibus infixæ, sed hæc obligatio cognatam habet conditionem, si redditus, quibus obligatio respondet, in eodem statu sint, & in eadem exigantur quantitate. Sane devium à jure est, ut, imminutis redditibus, eadem semper obligatio permaneat.

Sacra Congregatio hæc perpenſis circumſtantiis, firmo manente Missarum onere, servitium Chori persæpe reduxit, ut præ coetris videre est in una Romana Reductionis Servitii Chori, & Missarum proposita sub die 28. Martii 1722., & resoluta die 18. sequentis mensis Aprilis, ubi disceptato Dubio = An, & quomodo sit facienda reductio in casu &c. = responsum fuit = Firmo remanente onere Missarum, pro majori reductione servitii Chori arbitrio Eminentissimi Archiepiscopi, audito Capitulo.

Itemque pro utriusque oneris reductione habetur Vigilien. Tacanatus proposita sub die 2. Julii 1729., & resoluta die 23. ejusdem mensis, ubi quoad secundum Dubium = An sit locus pro eodem Decano reductioni oneris assistentia quotidiana in Choro, ac Missa itidem quotidiana ex Instrumento fundationis injuncti? Et quatenus affirmative; quanam ratio habenda sit pro utriusque oneris reductione = resolutio prodit = Ad secundum pro reductione arbitrio Episcopi, & constituto coram eodem de diminutione reddituum.

Dignentur itaque EE. VV. definire Dubium, quod sequitur.

An, & quomodo sit facienda reductio in casu &c.

*Sess. 21. cap. 7.
de Reform., &
Sess. 25. Decret.
de Invoc. Vener.,
& Reliq. Sancti.,
& Sacr. Imag.*

RAVENNATEN. Intra fines Paræciæ S. Crucis Raven-
natis Civitatis Sacellum adest à Civitate distans,
ubi ligneum Christi colitur simulacrum, quod a Ravenna-
tensibus pio cultu honoratur, ac ubi sunt Missarum onera
ascendentia ad annua Sacra 280. præter alia tria, ac etiam
aliquando quatuor Sacra singulis diebus Veneris ex pio-
rum Testatorum dispositione celebranda.

Prope Sacellum extat adnexa parva Domus immunitate gau-
dens, in qua commoratur ejusdem Sacelli Custos. Expe-
rientia compertum est, hanc domunculam esse recepta-
culum perditorum Hominum, & ad usus illicitos, ac
inhonestos conversam. Hastenus ad hujusmodi avertenda
scandala in irritum laboravit Episcopus, qui demum in-
eam venit sententiam vetandi Paroco S. Crucis, ad quem
pertinet Sacellum, ne imposterum auderet eam cuiquam
locare.

Ex hoc prohibitivo decreto non leve incommodum obvenit
Paroco (ut ait Episcopus) *in consulendo custodiæ, atque se-
cunditati dicti Sacelli, in parandis iis, quæ pro Missarum ce-
lebratione requiruntur, nec non in gerenda Lampadis cura,
quæ perenniter, ut dixi, ardere debet, eo quod ab ejus Paro-
chiali residentia non parum distet, & iter ad illud in aliqua an-
ni tempestate difficile sit.*

Proptereaque Parochus nuperrime preces obtulit Sacræ Con-
gregationi, ut dignaretur eidem impertiri facultatem
memoratam Crucifixi Imaginem una cum Missarum oneribus
ad ejus Parochialem Ecclesiam transferendi, in qua
ob commodiorem Populi accessum, majorem etiam cul-
tum, ac venerationem ipsi conciliaret, dictumque Sa-
cellum solo æquandi, & quidquid ex eo retractum fue-
rit, in translatione Sacræ Imaginis, & in construendo
Sacratio, quo eadem Ecclesia Parochialis indiget, ex-
pendendi, & si quid defecerit, promptum sese exhibet
de proprio supplendi.

Episcopus, qui super porrectis precibus fuit auditus, est pe-
titioni Parochi proclivis.

Quamvis enim ex Concilio Tridentino *sess. 21. cap. 7. de Re-
form.* valde curandum sit, ne ea, quæ Sacris ministeriis di-
cata sunt, temporum injuria obsolescant, & ex hominum me-
moriam excidant, attamen post demandatam Episcopis Ec-
clesiarum restorationem, si ea expleri non possit,

mandat, ut profanato non tamen ad sordidos usus loco, in Mir-
trices, aut alias Ecclesias locorum eorundem, seu viciniorum
arbitrio suo, atque in eisdem Ecclesiis erigant Altaria, vel
Cappellas sub eisdem Invocationibus, vel in jam erecta Altaria,
vel Cappellas transferant cum omnibus emolumentis, & oneri-
bus prioribus Ecclesiis impositis.

Siquidem idem est, quod profanetur Ecclesia propter im-
possibilem ejus reparationem, & quod illa demoliatur,
quando concurrant iustæ, legitimæque causæ, quæ ex re-
latione Episcopi supra numerantur, & quando Sacrae Ima-
ginis veneratio, Divinusque cultus ob illicitos usus, ad
quos abutuntur improbi Homines in contermina ædícula,
prægrande recipiat detrimentum.

Et revera si etiam aliæ demolitionis urgent circumstantiæ,
non raro à Sacris Congregationibus Immunitatis, & Epis-
coporum mandatum est, Ecclesias esse demoliendas,
quamvis benè, decenterque constructæ sint, nec ulla in-
digeant refectione, veluti testatur Card. de Luc. disc. 17.
ad sess. 21. cap. 7. Concilii Tridentini.

Sacras autem Imagines, etiamsi collocatæ reperirentur in
Ecclesia Jurispatronatus, ex iusta causa decentioris cultus
esse transferendas una cum Missarum oneribus ex mente
Sacri Concilii Tridentini Sess. 25. Decret. de Invoc. & ve-
nerat., & Sac. Imag. tradit Panimoll. decis. 11. num. 17.,
& Rota in Romana translationis Imaginis 25. Junii 1742. §. 6.
coram clar. mem. Card. Calognino. Nullum enim detrimen-
tum est obventurum Animæ Testatorum ex hac Missarum
translatione; nam eisdem æque proderit Sacrificium ab
ipsis in honorem Sacrae Imaginis relictum, tam si illud
celebretur in rurali Sacello, quam in Ara Urbanae Eccle-
siæ, in qua erit Sacra Imago collocanda.

Ad rem sunt geminæ resolutiones hujus Sacrae Congregatio-
nis, prima scilicet in una Leopoliens. proposita die 30. Ju-
lii 1763., ubi quoad primum Dubium = An liceat Archie-
piscopo suppressere Cappellam Cæmeterii nuncupatam Domaga-
licianam, & transferre Imaginem Deiparae Virginis ab eadem
Cappella ad unum ex Altaribus Ecclesiæ Cathedralis Leopoli-
en. = responsum Affirmativum datum fuit sub die 27. Au-
gustii ejusdem anni.

Et altera in una Terracinen. proposita die 14. Aprilis 1764. sub
geminis Dubiis I. An sit locus profanationi Ecclesiæ ruralis S.
Nicolai de Bario a Monialibus Cisterciensibus in Territorio Op-
pidi Somveni possessæ in casu &c. = & quatenus affirmati-
ve II. An Sacrae Imagines, suppellectilia, & onera quæcum-
que in eadem Ecclesia existentia transferri, & respective adim-
pleri valeant in Ecclesia propria dictarum Monialium in ca-
su &c. = quæ sub die 2. sequentis mensis Junii ejusdem anni
retoluta fuerunt edito responso ad I. Affirmative juxta vo-

rum Episcopi, & ad II. *Affirmative*, & quoad onera scribitur Episcopo juxta instructionem.

Quibus positis, dignabantur EE. VV. sapientissime decernere.

- I. *An sit locus demolitioni Sacelli ruralis intra fines Parœciæ S. Crucis Civitatis Ravennæ in casu &c.*

Et quatenus affirmative

- II. *An Sacra Imago Sanctissimi Crucifixi, supellestilia, & onera quacunque in eodem Sacello existentia transferri, & respective adimpleri valeant in dicta Ecclesia Parœciali Sanctæ Crucis in casu &c.*

*Sess. 22. decret.
de obser. & evict.
in celebr. Missæ.*

INTERAMNEN. In Ecclesia Beatæ Mariæ Virginis nuncupatæ del Cassaro Civitatis Interamnæ extat Cappella pertinenens ad Familiam Spada. Huic Cappellæ Clementina Spada in suo, quod sub die 29. Martii 1726. condidit, testamento, reliquit scuta 150. investienda vel in Censibus, vel in Bonis Stabilibus arbitrio suorum Hæredum, hac tamen explicata adjecta lege, ut Cappellanus à suis Hæredibus eligendus, & ad eorum nutus amovibilis singulis annis Sacra centum, si pecuniæ in Censibus investitæ fuissent, si vero in Bonis Stabilibus, Sacra septuaginta tantum celebrare teneretur. **Exemplo** Clementinæ excitata Hortentia Spada, & ipsa quoque in ejus ultimis testamentariis tabulis conditis anno 1633. eidem Cappellæ reliquit scuta centum in Censu investienda, cui adjecit alterum Censum in sorte scutorum 50., voluitque, ut illorum fructus assignari deberent Cappellano similiter ad nutum Hæredum amovibili cum onere geminas celebrandi Missas in singulis hebdomadis.

Missarum onus in utroque legato præscriptum ad rationem annuarum Missarum 174. hætenus impletum fuit à Comite Alexandro Spada Cappellæ Patrono, dictarumque Clementinæ, & Hortentiæ Testatricium hærede.

Verum cum nullibi constet, ignoretque Comes Alexander, sequutum fuisse pecuniarum investimentum à præfatis piis Fæminis demandatum, hinc idem ad exonerandam conscientiam suam, suorumque Prædecessorum promptum se exhibet pro fundo utriusque legati, quod est in sorte scutorum 300., proprium assignare Prædium in vocabulo *Salessio* valoris scutorum 380., & obul. 10., annuique redditus scutorum 15., qui cum impositis annuarum 174. Missarum oneribus minime respondeat, duplicem idcirco promovet instantiam, alteram pro facienda supradicti Prædii sub

subrogatione, aiteramque, ut annuum Missarum onus juxta subrogandi Prædii redditus reducat.

Patet enim, Cappellantias, factō pecuniarum investimento, in oblato Prædio *Salerno* securitatem, reddituumque perpetuitatem magis acquirere, quam in Censibus; Hinc *Sacra Congregatio in decretis generalibus anni 1725.* statuit, atque præscripsit, ut ex pecuniis pro Celebratione Missarum relictis Censui non acquirerentur, dum iidem non sunt pro hujusmodi effectu inter Bona Stabilia recensendi *Card. de Luc. ad Concil. Trident. disc. 21. num. 9.*, & habetur in una *Policastrin.* proposita, & resoluta sub die 17. Augusti 1726.

Qua de re remissionem, seu reductionem oneris Missarum necessariam esse tuetur Comes Alexander, cum Prædii redditus non excedant annua scuta 15. prorsus impari. Celebrationi annuarum Missarum 174. Hanc autem reductionem videtur fieri debere ad rationem Eleemosynæ perpetuæ, cum agatur de Cappellaniarum fundo nunc primum constituendo, quoties non fuit hactenus constitutum. Si vero placeret eam fieri ad rationem manualis, detrahendam esse impensam pro utensilibus.

Ordinarius retulit, quod cum dicta scuta quindecim minime sustinere possint onus Missarum 174. à Testatricibus relictum, alia alias expensis pro Sacris Utensilibus faciendas, essim in sensu, si id *EE. VV.* approbare dignentur, deveniri posse per Oratorem ad assignationem prædicti Fundi, & respective præfatas Missas ad Eleemosynæ manualis taxam consuetam benignitate reduci, adjecta conditione, ut quatenus augeatur fructus, augeatur etiam numerus ipse Missarum.

Ad præsentem questionem, ut plurimum facit *Firmans Onus Missarum* in *Sacra Congregatione* proposita sub die 2. Junii 1754. in qua tria disceptata fuere Dubia I. *An, & quomodo Fundus Cappellaniæ quotidianæ sit constituendus in Bonis Stabilibus valoris scut. 500., sive in Censibus in casu &c.* II. *An sit locus reductioni Missarum,* & quatenus affirmati. ve III. *An redactio fieri debeat ad rationem perpetuæ, seu potius manualis, deductis tamen deducendis in casu &c.* = quibus sub die 23. ejusdem Mensis Junii responsum fuit = Ad I. *Affirmative,* & constituendum esse certum Fundum Cappellaniæ in Bonis stabilibus = Ad II. *Affirmative* = Ad III. *Ad rationem manualis.*

Supereſt modo, ut dignentur *EE. VV.* declarare.

I. *An sit locus subrogationi Prædii Salerno in casu &c.*

II. *An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

*Sess. 25. cap. 5.
de Reform.*

*Sess. 23. cap. 6.
de Reform.*

*Sess. 22. cap. 11.
de Ref.*

BALNEOREGIEN. Julius Galli Viturclanensis moriens suum ultimum condidit Testamentum, quo iussit, ut ex fructibus sua hereditatis erogarentur scuta 300. in construenda Cappella S. Rosæ dicata in Parochiali Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis Terræ Viturclani, inibique geminas erigi iussit Cappellanas mere Laicales. Onus Cappellanis injunxit alternis hebdomadis celebrandi, seu celebrare faciendi quotidianum Sacrum in eadem Cappella, quam heredem universalem instituit, & pro ea d. Cappellanos, quibus omnes redditus suæ hereditatis æquis portionibus ipsos inter dividendos assignavit.

Jus autem Cappellanos nominandi reliquit Justo Barbacci Terræ Tuscanellæ, necnon Alphunso Cherosini, & Sebastiano Giustini Viturclanensibus, eorumque respective Descendentibus per lineam Masculinam in infinitum, & casu quo aliqua ex d. Descendentiis extingueretur, alteram superstitem voluit substitutam. Ad passivum vero Patronatum invitavit omnes Ecclesiasticos ipsarummet Descendentiarum Barbacci, Cherosini, & Giustini, hoc tamen ordine servato, quod si adessent Ecclesiastici in Familiis Barbacci, & Cherosini, isti præferrentur illis Familiæ Giustini, hi autem extraneis.

Anno 1773. vacavit altera ex d. Cappellaniis. Unicus hodie est illarum Patronus Sanctes Giustini supradicti Sebastiani Nepos, quoniam defecerunt omnes ex præfatis Lineis, seu descendentibus Barbacci, & Cherosini. In descendentiâ Giustini duo sunt Clerici mox d. Sanctis Patroni nepotes, utpote qui Filii sunt illius Germanorum Sororum, alter est Franciscus Sdinami, & alter Augustinus Onesti, quorum primus nempe Franciscus omnia jura sua cessit Augustino ejus Consobрино.

Cogitans autem Sanctes Patronus de retinenda licet conjugatus Cappellania, quam putat esse simpliciter Laicalem, ut, impletis Missarum oneribus ab eligendo Sacerdote, lucri facere posset residuales Cappellaniæ fructus, eosque convertere in sui, suæque Familiæ alimoniam, supplex proinde petiit a *Sanctissimo D. Nostro* feliciter Regnante, ut etiam in hoc statu liceat ei frui Cappellania, fueruntque illius preces ad hanc Sacram Congregationem remissæ.

Institit contra Clericus Augustinus tamquam unicus passive vocatus, ut, renuente Patrono eum nominare, de jure sibi adjudicaretur Cappellania,

Super utriusque precibus auditus de more fuit Episcopus, qui irrationabilem dixit Patroni petitionem; Illam vero Clerici Augustini justam vocavit, *quoniam cum supradictus Adolefscens Onesti in hoc meo Seminario commoretur, ut se habilem reddat ad Sacerdotium assequendum, & Parentes pro illius manutentione alium modum non habeant alimenta præstandi Seminario, quam cum redditibus istius Cappellaniæ: Vicissim*

vero hic Juvenis tamquam ab Institute vocatus clarum jus habeat ad dictam Cappellaniam, & eo fortius, quia in ejus favorem suo juri cedit Franciscus Stinami pariter vocatus, potior propterea ratio huic pauperi Clerico assistere mihi videtur, quam Sancti Justini nominationem deneganti, qui unice de lucro captando causam agit.

Ad rem quod attinet, negat Clericus Augustinus, & probationibus excludit inopiam Patroni, quæ nisi gravissima concurrat, atque probetur ad terminos *Gloss. in Canon. contra 26. caus. 16. quæst. 7.*, nedum Patrono denegatur retentio Cappellaniæ laicalis, sed etiam ipse nullum jus haberet assequendi alimenta super Cappellania ad *Text. in cap. Nobis ibique Glossa de Jurepatr., Surd. de Aliment. tit. 7. quæst. 32. num. 29.*, & *Panimoll. decis. 15. annot. 1. num. 37.*

Præterea dubitandum quam maximè est, num agatur de Cappellania laicali ad instar Legati pii cum onere Missarum, cujus proinde capaces sint etiam Laici, Fæminæ, & Infantes juxta firmata per *Piton. de Controv. Patron. allegat. 33. num. 1.*, & *2.*, seu de Cappellania Ecclesiastica naturam Ecclesiasticæ qualitatis habente; Hanc autem ambiguitatem dissolvit Sacra Congregatio in una *Maceraten. proposita die 7. Septembris 1726.* & resoluta *die 28. ejusdem mensis*, ubi iidem met concurrentibus Fundatoris verbis, quæ in præsentī casu concurrunt, propositoque Dubio = *An Cappellania, de qua agitur, sit Legatum pium, cujus sint capaces etiam Fæminæ, & Infantes, seu potius sit Cappellania Ecclesiastica* = respondit = *Ad primam dubii partem negative, ad secundam affirmative, sed non esse collativam, & amplius.*

Quodque licet ageretur de Cappellania laicali, eam adhuc esse incompatibilem cum statu conjugali pluries firmavit Sacra Congregatio, & præsertim in *Reatina Cappellania 22. Septembris 1714.*, & *9. Februarii 1715.*, ut in *lib. 64. Decret. pag. 387.*; Itidemque in *Romana*, ubi res erat de Cappellania fundata cum hac explicita declaratione = *Qual Cappellania debba riputarfi, & essere mero, e puro Legato laicale, e non Beneficio Ecclesiastico* = cum propositum fuisset Dubium = *An Cappellania, de qua agitur, retineri possit in statu conjugali per Cappellanum à Testatore nominatum* = *die 20. Septembris 1727. decisum fuit = Negative, & amplius.*

Quoties igitur nulla Patrono competat Cappellaniæ retentio, consecrariæ descendere videtur, eam esse adjudicandam Clerico Augustino Onesti nulla indigenti Patroni nominatione, tum quia is est ab ipso Fundatore passivè vocatus *Piton. de Controv. Patronor. alleg. 17. num. 12.*, & *allegat. 34. num. 48.*, *Rocc. disput. jur. 190. num. 21.*, & *Rot. coram Pamphil. decis. 99. num. 3.*, tum etiam quia Patronus à jure nominandi cecidit post lapsum quadrimestre *Paul. de Cittadin. de Jurepatron. part. 6. art. 3. num. 35.*

Item-

Itemque Cappellania petitur una cum ejus fructibus, quos ab initio illius vacationis Augustinus contendit esse sibi restituendos à Patrono, qui eos percepit sine jure, mala fide, & cum certa scientia eorum pertinentiæ ad Cappellanum *cap. cum vos de Offic. Ordinar.* A Patrono nihil habuimus.

Dignabuntur itaque EE. VV. sequentia Dubia ea, qua polent, sapientia definire.

I. *An, & quomodo precibus Fastini sit annuendum in casu &c.*
Et quatenus negative

II. *An Cappellania, seu Legatum pium, de quo agitur, adjudicandum sit Augustino Onesti, seu potius sit locus nominationi favore ejusdem in casu &c.*

III. *An, & à quo tempore debeantur fructus in casu &c.*

Die Sabbathi 29. Julii 1775. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

R Eassumere dignabuntur EE. VV. folium præteritæ Congregationis, & infra scriptis dubiis rite propositis, & non resolutis, sapientissime de more respondere :

A LATRINA REÆDIFICATIONIS CAPPELLÆ.

Sess. 21. cap. 56 de Reform.

- I. *An, & ad quos spectet reedificatio Cappellæ sub invocatione SS. Nicolai de Bario, & Antonii Abbatis in casu &c.*
- II. *An, & qua pena Contravenientes sint puniendi in casu &c.*
- III. *An Sequestrum super fructibus Cappellaniarum appositum sustineatur in casu &c.*

Ad I. Reædificationem spectare ad Patronos.

Ad II. Episcopus præfigat terminum Patronis, quo elapso, procedat prout de jure.

Ad III. Negativè, & amplius.

R EGJEN. REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET MISSARUM.

Sess. 25. cap. 4. de Reform.

211, & quomodo sit facienda reductio in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem.

R AVENNATEN.

- I. *An sit locus demolitioni Sacelli ruralis intra fines Paræciæ S. Crucis Civitatis Ravennæ in casu &c. = & quateus affirmative.*
- II. *An Sacra Imago Santissimi Crucifixi, suppellectilia, & onera quæcumque in eodem Sacello existentia transferri, & Tom. XLIV.*

Sess. 21. cap. 7. de Reform. & sc. 7. 25. Decret. de Invoc. Vener. & Reliq. Sanct. & Sacr. Imag.

respective adimpleri valeant in dicta Ecclesia Parochiali S. Crucis in casu &c.

Ad I. Negativè .

Ad II. Provisum in Primo .

Sess. 22. decret. de observat. , & edit. in celebrat. Miss.

INTERAMNEN.

I. *An sit locus subrogationi prædii Saletto in casu &c.*

II. *An , & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

Negativè ad utrumque .

Sess. 25. cap. 3. de Reform., Sess. 23. cap. 6. de Reform., Sess. 22. cap. 11. de Reform.

BALNEOREGIEN.

I. *An , & quomodo precibus Justini sit annuendum in casu &c.* = Et quatenus negative .

II. *An Cappellania, seu Legatum pium, de quo agitur, adjudicandum sit Augustino Onesti, seu potius sit locus nominationi favore ejusdem in casu &c.*

III. *An , & a quo tempore debeantur fructus in casu &c.*

Ad I Negativè , & amplius .

Ad II. Negativè ad primam partem , Affirmative ad secundam .

Ad III. Deberi fructus Augustino Onesti à die vacationis demptis oneribus ,

Sess. 24. cap. 18. de Reform.

HORTANA STIPENDII , ET LIBERATIONIS A MOLESTIIS . Amplum Latifundium diruti Castri Balneoli ad Monasterium S. Silvestri in Capite pertinens , idem Monasterium anno 1674. , Apostolico accedente consensu , pluribus sub pactis , legibus , & conditionibus , numerandoque pretio scutorum 12500. vendidit , seu perpetuo locavit Laurentio Rosci Seniori , qui præter restauratas Domos inibi existentes , aliasque propriis expensis de novo constructas , Ecclesiam pariter B. M. Virgini de Laureto dicatam a fundamentis extruxit .

Quia verò plures aderant in dicto Latifundio Villici cum eorum Familiis , pluresque Cultores ad conservationem culturamque Prædiorum destinati , & grave illis erat incommodum , ac perdifficile præsertim hyemali tempore pro recipiendis Sacramentis accedendi ad Parochialem Ecclesiam SS. Josephi , & Marci Evangelistæ a Latifundio

distantem per duo milliaria , hinc Roscio consulens salutem Animarum suorum Cultorum, curavit, ut ejus Ecclesiæ ab Hortano Episcopo in Paræciam erigeretur, sibi que reservavit jus nominandi Cappellanum Curatum, cui pro suis congruis alimentis assignare promisit unum petium terræ vineatum existens in dicto Latifundio annui redditus salmarum tresdecim Musti, nec non Domum Ecclesiæ proximam itemque annua rubra quatuor cum dimidio frumenti a Colonis consignanda, tandemque redditus scutorum 400. in Bonis Stabilibus, vel in Censibus investendorum.

Deficiente Roscio in solutione tum dictorum scutor. 12500., tum eorum fructuum, utile Latifundii dominium cum directo consolidatum est favore Monasterii, quod subinde Emphyteusis titulo d. Latifundium sub certis conventionibus concedit primo Mariæ Pasottæ, & secundo eidemmet Roscio: Ortaque controversia super prælatione in hac Sacra Congregatione Roscium inter, & Pasottam, potiora visa fuerunt jura Roscii, veluti docet Causa, cui titulus *Romana Emphyteusis proposita die 17. Novembris 1731., & resoluta fuit die 9 Augusti 1732.*

Anno 1763. cum antedicta Parochialis Ecclesia in deterius abisset, & Augustissimum Sacramentum ea, qua par erat, veneratione minime servaretur, consultissime proinde censuit Hortanus Episcopus in pastoralis sua Visitatione decernere, Cultores Latifundii in posterum subjectos esse Parocho Ecclesiæ ruralis SS. Josephi, & Marci Evangelistæ vicinioris usque ad novam provisionem, qui cum nullum hactenus emolumentum habuerit, nunc, ut illud sibi solvatur, urget contra Monasterium effectum usque ab anno 1765. Dominum etiam utilis Domini Latifundii virtute devolutionis acceptatæ antecedenti anno 1764. propter contraventionem pastorem Investituræ a Roscio patratam una cum morositate in solvendis Canonibus.

Episcopus, qui de more fuit auditus, commendat curam, vigilantiam, & sollicitudinem Parochi in ministrandis Sacramentis Cultoribus Latifundii Balneoli, eidemque taxavit emolumentum in annuis scutis triginta.

Hæc sunt quæ ad factum pertinent. Quantum vero spectat ad juris Canonici dispositionem, sustinet Parochus, hic agi de miserimis Cultoribus glebæ addictis, nihilque in Latifundio possidentibus, idcirco onus suppeditandi Parocho necessaria vitæ devolvi ad Monasterium, cui in temporalibus subest Latifundium, uti scite firmat *Fagnan. in Cap. Ad audientiam 13. de Eccles. edific. num. 6., Fyring. in Cap. Extirpanda num. 11. de Præbend., & Reinsest. in Jus Canon. lib. 3. tit. 48. num. 16.*

Maximopere quia res est de Decimis Prædialibus, quæ tamquam ex fructibus Prædiorum debita *Fagnan. in d. cap.*

Quoniam 13. de Decimis num. 1. & seq., & in cap. Cum con-
tingat 14. eodem tit. num. 21., rependenda Parocho sunt ab
illorum Domino, quamvis extra Parochiam degente,
qui fructus percipit, sive eos percipiat jure locationis,
sive Coloniae, vel alio quocumque titulo, quia Condu-
ctor, & Colonus pro Domino possident, & in his termi-
nis plures prodierunt Resolutiones Sacrae Congregationis,
ut videre est in una Hortana Decimarum 25. Septembris 1694.
ut in lib. 24. Decret. pag. 477. confirmata sub die 13. Septem-
bris 1738., in una Leopoliens. Decimarum 7. Aprilis 1742.
confirmata die 24. Novembris ejusdem anni, & in una Tu-
derthin. Decimarum quoad secundum Dubium proposita
die 2. Augusti 1749. & resoluta sub die 23. ejusdem
mensis.

Excipit Monasterium, Parochum nullam contra ipsum
 actionem habere, quia idem obstringitur ratione proprii
 muneris Sacramenta ministrare Colonis Latifundii Bal-
 neoli, quod antiquitus erat subiectum ejus Parochiae, ut
 est de praesenti virtute decreti ab Ordinario emissi in Sa-
 cra Visitatione, quo, revocata erectione novae Parochiae
 olim, instante Roscio, demandata, Latifundium restitutum
 fuit ejus antiquae Parochiae, cujus Rector est Sacerdos An-
 tonius Ragoni Actor: & in omnem casum Monasterium
 ab hisce molestiis esse liberandum ab hodiernis Comitibus
 de Roscis, qui molestias emendare sponponderunt in casu,
 quo Monasterium condemnaretur *in riflesso soltanto della*
detta erezzione della Parochiale, e della dotazione fatta dal su-
avetto Lorenzo Rosci seniore, = secus vero si ex juris Cano-
nici dispositione.

Ad has praecedendas quaestiones tria praecipue sunt conside-
 randa: Primum, quod Monasterium agnovit, & appro-
 bavit onus manutentionis Ecclesiae Parochialis, & Pa-
 rochi, dum in geminis emphyteuticis concessionibus de
 dicto Latifundio stipulatis ab eodem Monasterio nimirum
 altera anno 1728. cum Maria Pasotta, alteraque sub die
 4. Maii 1731. cum ipsomet Comite Laurentio Rosci, ejus-
 que filiis masculis, hoc onere gravavit utrumque Em-
 phyteutam, ut legere est in Folio supradictae Cause Ro-
 mana Emphyteusis proposita in Sacra Congregatione sub die
 17. Novembris 1731. Et quamvis Monasterium in utroque
 Concessionis Instrumento fuerit protestatum, quod non
 intelligatur approbata erectio Parochiae, attamen cum
 oneris adjectio Emphyteutis facta praeseferat illius agni-
 tionem, & implicitam approbationem, sine qua onus in
 Emphyteutas transferre non poterat, videtur, atten-
 dendam non esse hanc protestationem tamquam facto con-
 trariam, ex firmatis per Rot. in Forosempronien. *Manutentio-*
nis 25. Junii 1759. §. 5. coram Illustrissimo Herreros.

Secundum, quod Parochus non agit pro fructibus Bonorum
 cess-

cessorum in erectione, & dotatione Parochialis Ecclesiæ existentis in Latifundio, sed agit quidem pro stipendio sibi debito juxta taxam ab Episcopo factam, nimirum ab anno 1763., quo idem Episcopus Cultores Latifundii suæ Parochiæ subjecit, suæque curæ commisit, & quatenus fructus persequeretur, cum illos percipiat Monasterium, non autem Roscii, qui omnibus Latifundii prædiis etiam dotalibus Ecclesiæ spoliati fuerunt, contra illud jure agit Parochus.

Ac Tertium, quod is, qui urget pro suis emolumentis, sive pro suo stipendio, non est Parochus a Rosciis nominatus, sed est Parochus antiquæ Parochiæ, sub qua Latifundium erat, qui de mandato Episcopi Sacramenta ministravit. Roscii enim sese voluerunt obstrictos ad conservandum indemne Monasterium a molestiis Parochi, si urgeret vi dotationis in erectione Parochiæ stipulatæ, non autem polliciti sunt, se Monasterium a molestiis liberum reddere, si quando Parochus primitivus Parochiæ SS. Josephi, & Marci congruum postulasset stipendium, ut nunc evenit.

Jura Comitum de Roscis non sunt adhuc deducta. Grave igitur non erit EE. VV. Sapientissimum eorum Oraculum super infrascriptis Dubiis proferre.

- I. *An, & a quo tempore, & in qua summa debeat stipendium in casu &c.*
- II. *An sit locus liberationi a molestiis in casu &c.*

SABINEN. Joannes quondam Pancratii de Pancratiis Terræ Stimiliani cupiens perpetuam decem Missarum celebrationem, tradidit Societati Sanctissimi Suffragii dictæ Terræ scuta 25. in Censu investienda, ut ex ejus fructibus Missæ celebrarentur. Anno 1657. præsentem, consentiente, & approbante Pancratio, pecuniæ investitæ fuerunt in Censu super Cella Vinaria imposito a Nicolao Menichelli ejusdem Terræ, cujus pretium solvit idem met Pancratius solvere declarans = *de propriis pecuniis ab eodem dicta Ven. Societati pro elemosina relictis, traditis, & consignatis cum pacto expresso, quod dicta Societas cum dicto annuo Censu teneatur in suffragium ipsius Joannis Animæ Antecessorum, & Descendentium celebrare facere Missas decem quolibet anno in perpetuum.*

*Sess. 25. cap. 4.
de Reformat.*

Sub initium currentis Sæculi, evicto Fundo censito pro parte Confraternitatis S. Josephi supradictæ Terræ tamquam creditricis anterioris Menichelli, Societas Sanctissimi Suffragii fructus sui Censu exigere amplius non valuit, non ideo tamen ab implendo Missarum onere cessavit sub
spe

spe fortasse emendationis evictionis reportandæ vel super Bonis Menichelli debitoris, vel ab ejus hæredibus, quatenus reperiri potuissent. Præconcepta tamen spes cum hætenus cessisset in irritum, hinc Societas Suffragii postulat absolutionem ab ulteriori præfati Missarum oneris implemento.

Petitioni adharet Eminentissimus Episcopus, suamque instructionem Sacræ Congregationi transmissam solidissimis rationibus firmavit: Illius verba sunt, quæ sequuntur.

Cum ex parte Ven. Confraternitatis S. Joseph. creditricis anterioris evictus fuerit fundus census, & neque Bona, neque Hæredes reperiantur dicti quondam Nicolai Impositoris, videtur existendam fore Confraternitatem supradictam ab onere earundem Missarum, eo magis quia ipsemet Pancratius elegit, & acceptavit in creatione enunciati Census, & fundum, qui fuit evictus, & debitorem Menichelli decoctum; Nec culpa Confraternitatis, & ejus Officialium adscribi potest negligentis, si qua fuit in acceptando Debitore, & fundo non satis tuto. Cum idem Pancratius persolverit propriis manibus pecuniam, illamque tradiderit Nicolao Menichelli Census impositori; Nam in isto casu nequit Confraternitas per sequutam acceptationem oneris adstringi ad illius adimplementum de proprio, quod certe eveniret in casu, quo eadem confraternitas recepisset enunciatam summam cum expresso onere Missarum, & absque præsentia, & consensu Pancratii ad Census ad libitum Debitori non solvibili concessisset.

His additur, ut subdit laudatus Eñus Episcopus, tenuitas reddituum supradictæ Confraternitatis, quos comperii non sufficere ad necessarias expensas.

Ex folio introitus, & exitus Confraternitatis patet, introitum esse annuorum scutorum 17., & obul. 25., exitum vero ascendere ad annua scuta 19., & obul. 20., & sic exitum introitum superare in annuo scuto uno, & obul. 95.

Ponderandum tamen est, nondum effluxum esse Centenariæ tempus, quo requiritur, ut quælibet extincta sit actio Confraternitatis Suffragii petendi emendationem evictionis super Bonis Debitoris, quæ hodiè ab occulto Possessore secreto detinentur, cras vero detegi possunt, & à Confraternitate vindicari, & iis vindicatis, deberet onus Missarum reviviscere, cujus reviviscentiæ non amplius erit locus, si per lapsum centum annorum perempta fuisset actio agendi pro evictionis emendatione.

Dignabuntur itaque EE. VV. ad infrascriptum dubium benignè respondere.

An sit locus suspensioni, seu potius abolitioni oneris Missarum, de quibus agitur in casu &c.

FIRMANA EMPHYTEUSIS. Antonius Cosimi gemina possidet Beneficia, alterum nuncupatum *S. Lucia* in Ripana Diœcesi, alterumque sub Invocatione *S. Mariæ* situm prope *Menocchia* Flumen intra fines Ecclesiæ Firmanæ. Plurimo ære alieno gravatus est Cosimus, contra quem cœnvocatus extitit Creditorum Concursum in Curia Innocentiana. Bona utriusque Beneficii Creditores, aucta illorum pensione, locarunt Bernardino Voltatorni pro annuis scutis 310. relative ad Bona Beneficii *S. Lucia*, & pro annuis scutis 32. relative ad Bona alterius Beneficii *S. Mariæ della Menocchia*.

Seff. 25. Cap. II. de Reform.

Ast cum Bona plurimis indigerent necessariis meliorationibus, promptum sese obtulit Voltaturnus conductor illas de proprio conficere, dummodo eidem concederentur Bona in Emphyteusim duraturam usque ad tertiam ejus generationem pluribus adjectis conditionibus, & promissionibus Patrimonio Cosimi debitoris utilissimis. Hæc oblatio plausum promeruit apud Creditores, quoties assensus Sacræ Congregationis accessisset, pro quo aſsequendo Voltaturnus preces porrexit huic Sacræ Congregationi, quæ sub die 30. Julii superioris anni per Summaria precum reſcripſit, = *Dilata, affigantur Ediſta, & ad mentem* = quæ fuit, ut etiam à Ripano Episcopo, in cujus Diœceſi Beneficium *S. Lucia* ſitum eſt, eadem affigi deberent Ediſta.

Affixis Ediſtis, Oblatores inventi ſunt; Alter eorum fuit Joannes Guidi, qui oblationem Voltaturni ſuperavit, illamque mox dicti Guidi peræquavit Voltaturnus. Orta igitur eſt inter hos Oblatores quæſtio, quis nam ex eis ſit in Emphyteuſi præferendus.

Oblationes pares ſunt, & in paritate potior eſſe videtur conditio Voltaturni, qui jure Conductionis jam actu detinet Bona in Emphyteuſim concedenda, qui divitiis abundat, qui eſt in re agraria peritiſſimus, qui ſollicitus eſt in ſolvendis penſionibus, ut Creditores experti ſunt, & cujus iſtantiæ adhærent Creditores perſonam Reſtoris Beneficiorum, & hodierni Bonorum Poſſeſſoris repræſentantes, ut in his terminis decrevit Rotalis Deciſio *Romana Affiſtus 14. Maii 1770. per tot. cor. bo. mem. Riccio*.

Archiepiſcopus Firmanus optat, ut Emphyteuſis ſindulgeatur potius Voltaturno diviti, quàm Joanni Guidi nil aliud, niſi domunculam poſſidenti.

Episcopus Ripanus reſert, alios adeſſe Oblatores, qui huic Sacræ Congregationi iſtabant, ad hoc ut alias majores oblationes admittere dignetur.

Sacra Congregatio, geminis concurrentibus emphyteuticis conſeſſionibus, Beneplacitum Apoſtolicum eſſe indulgendum Emphyteutæ ditiori definivit in una *Romana Emphyteuſis propoſita die 17. Novembris 1731. & reſoluta ſub die 9. Auguſti 1732.*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An, cui, & pro qua summa Emphyteusis sit concedenda in casu &c.

*Sess. 21. cap. 6.
de Reform.*

SEDUNEN. In finibus Sabaudiae locus adest nuncupatus Camperiacus in extrema parte Vallis Illinca Diocesis Sedunensis, in quo est Ecclesia S. Theodulo dicata, cujus Rector erat Joannes Rodolphus Gaillard jam aetate gravis annorum septuaginta, qui dictam Ecclesiam rexit a viginti octo retro annis. Cum autem Sedunensis Antistes in eum locum pervenisset occasione pastoralis suae Visitationis, illius Populum cujusvis aetatis, & praesertim Jvenes munientes Sacramento Confirmationis rudes ac imperitos in doctrina Fidei comperit ex culpa indocti, & ignorantis Rectoris Gaillard, cujus insufficientia patuit Episcopo in actu ipsius Visitationis.

Tenuis Camperiacensis Ecclesiae redditus vetarunt Episcopo, ne Ecclesiam, & Populum provideret de idoneo Coadjutore, quia eidem partem aliquam reddituum assignare non poterat pro sufficiente illius mantentione: Aliter tamen providit electione Sacerdotis ejusdem loci, qui gratis ad pascendas Oves Gregis Christi, & ad reparandos Rectoris defectus diligentem operam, & curam impenderet, interdixitque Rectori Gaillard, ne amplius publicas, solemnesque Conciones perageret, eique solum permisit, ut Catechismum unice Diocesenum, quin tamen de suo aliquid adderet, aliumve probati Authoris pium librum Populo perlegeret.

Mandatis Episcopi non obtemperavit Gaillard, cui ad se subinde vocato Episcopus suadere curavit, ut libere resignaret dictum Beneficium curatum, & sicuti ex illius proveniuntibus, attenta eorum tenuitate, nihil pro congrua suae vitae sustentatione assignare potuerat, hinc praescripsit, ut Rector Gaillard pro congruis recipiendis alimentis se conferret ad Seminarium Clericorum, ibique donec viveret, permaneret, & aleretur.

Verum cum antedictus Gaillardus de die in diem effectus esset contemptor Episcopi sui, suaeque providentiae, hinc idem Episcopus ei praecepit, ut ad examen coram Examinatoribus Synodalibus accederet, & examini se subiceret. At persistente Gaillardo in ejus contumacia, Sedunensis Antistes proinde eidem ademit potestatem administrandi Comperiaci Sacramenta, exercendique ceteras functiones Ecclesiasticas, praeter Sacrosanctum Missae Sacrificium, tandem illum declaravit a Divinis suspensionem, & Beneficio privavit.

Hanc

Habe autem remotionem tamquam injustam non sustineri Gaillardus conclamat, contenditque, se esse ad Ecclesiam suam redintegrandum.

Audito Episcopo Sedunensi, hic in suis transmissis litteris confirmavit ea omnia, quæ supra narrata sunt.

Quidquid enim sit de Gaillardi remoti moribus, de pietate, deque ipsius zelo in conciliandis Parochianorum animis, & componendis inimiciis, de quibus plurimi loquuntur Testes per ipsum exhibiti: Animadvertendum tamen est, quod hujusmodi Testes nullam fidem promereri videntur, quoniam *injurati* sunt, nec ullibi de ejus peritia, doctrina, & litteratura præcisè deponunt, uno tantum excepto, nimirum Parocho Massongiati, cui semel de scientia verbum excidit, dum inquit, sine tamen juramento, eum *nec usquam quidquam de ipso audivisse, quod ejus moribus, & scientia possit esse contrarium.*

In jure vero certissimum est, Parochum imperitum esse removendum ab exercitio Curæ Animarum, prout *Honorius III.* Episcopum Calinensem ob ejus illiteraturam amovit à Pontificalis Officii executione, & ab administratione Calinensis Ecclesiæ, ut habetur *ex cap. final. de etat., & qualis.*

Videtur igitur, Sedunensem Episcopum jure præcepisse Gaillard, ut propter gravem suspicionem suæ imperitiæ novo sese subiceret examini, utcumque semel ab Antecessore, sive ab alio Episcopo examinatus fuisset, & ad exercitium Curæ Animarum approbatus, ea ratione, quia scientia, quæ ab initio collationis Beneficii Curati nota fuerit in Gaillardum, potuerit decursu temporis, ejusque ingravescente ætate, minui ex traditis per *Barbos. ad Concil. Trident. sess. 21. cap. 6. num. 4., & latissime Pascocc. ad Consult. Canon. Pignattell. part. 2. tit. de Parocho, & Parochia sub dubio An, & quatenus Episcopus possit Parochos &c. per tot*, ubi præsertim *sub num. 3. vers. Sacra &c.* testatur, Sacram Congregationem in una *Lucerina 13. Januarii 1594., & in una Iteramnen. 1. Octobris 1602.* decrevisse, Episcopum posse ad iteratum examen vocare Parochum sub pena privationis Parochialis Beneficii.

Quod autem Episcopus hanc habeat potestatem nedum in actu Visitationis, sed etiam extra illam resolutum fuit à Sacra Congregatione in una *Pampilonen. 15. Januarii 1667. quoad primum, & secundum Dubium, ut in lib. 25. Decret. fol. 298.,* quodque pro hujusmodi effectu non requiratur præcedens judicialis imperitiæ probatio, definivit Sacra Congregatio in mox dicta *Pampilonen. quoad tertium Dubium* his verbis = *Congregatio censuit ad hujusmodi examen faciendum haud necesse esse, ut judiciales probationes imperitiæ præcedant = ut ex dicto lib. Decret. 25 fol. 299.*

Ad rem similem facit *Asculana* proposita die 22. Januarii

7ii 1763., & resoluta die 26. Februarii ejusdem anni quoad primum dubium = An sit locus remotioni Cappellani, ita ut deveniendum sit ad electionem novi Cappellani Curati = cui Sacra Congregatio respondit = Arbitrio, & Conscientia Episcopi, & in casu denegatae reintegrationis Pomponii, Episcopus præfigat terminum Parocho ad eligendum alium Cappellanum ab eodem Episcopo approbandum, & ad mentem, & amplius.

Utrum vero Gaillardus, postquam adeo pertinaciter contempserit Episcopi mandata, ejusque providentiam, & postquam novo examini sese subicere recusaverit, dicendus sit honestæ vitæ, bonisque moribus imbutus, ut in casu probatæ suæ scientiæ sit reintegrandus ad exercitium Curæ Animarum, siue in casu illius imperitiæ frui possit pro suis alimentis aliqua parte reddituum Ecclesiæ, vel illis imparibus, sit admittendus ad Convictum Seminarii semel, & bis eidem oblatum ab Episcopo, vel in casu aeris insalubritatis providendus sit aliquo simplici Beneficio, seu alio modo Episcopo beneviso, poterunt EE.VV. ex iis, quæ à Gaillard afferuntur, & ex aliis, quæ erunt à Promothore Fiscali Curæ Sedunensis afferenda, judicare, ac una simul sapienter edicere.

An remotio Rectoris Curati Comperiacensis sit substinenda, seu potius idem Rector sit reintegrandus ad suam Ecclesiam in casu &c.

79

*Die Sabathi 19. Augusti 1775. in Pa-
latio Apostolico Quirinali erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præter
alia, proponentur infra scripta Dubia
juxta morem ejusdem Sacræ Congrega-
tionis de jure resolvenda.*

CUM quatuor, quæ subiicientur Causæ, propositæ non fuerint in Congregatione habita die 19. Julii proxime præteriti, in cujus Folio fuerant descriptæ, placeat Eminentijs Vestris, eas hodie discutere, ac definire.

HORTANA STIPENDII, ET LIBERATIONIS A MOLESTIIS. *Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

- I. *An, & a quo tempore, & in qua summa, debeat stipendium in casu &c.*
- II. *An sit locus liberationi a molestiis in casu &c.*

Dilata, & ad mentem, & mens est, ut doceatur, si quid, & in qua summa receptum fuerit a Porocho Ragononi, & utrum applicaverit Missam pro Populo Parœciæ S. Mariæ Lauretanæ Balneoli.

SABINEN.

An sit locus suspensioni, seu potius abolitioni oneris Missarum, de quibus agitur in casu &c. *Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

Esse locum suspensioni Missarum, & ad mentem, & mens est, ut Eminentissimus Episcopus instet apud Confratres, ut adhibeant ultteriores diligentias ad effectum recuperandi census a Fundatore pro Cappellania assignatos.

Sess. 25. cap. 11.
de Reformat.

FIRMANA EMPHYTEUSIS.

An, cui, & pro qua summa Emphyteusis sit concedenda in casu &c.

Dilata, & ad mentem, & mens est, ut Eminentissimus Archiepiscopus nova mandet proponi Edicta in Civitate Firmi, nec non & nova proponantur in Civitate Ripanæ, & Franciscus Sciarra declaret personam, pro qua obtulit die 12. currentis Augusti, nec non & personam Fidejussoris dictæ personæ nominandæ.

Sess. 21. cap. 6.
de Reform.

SEDUNEN.

An remotio Rectoris Curati Camperiacensis sit substituenda, seu potius idem Rector sit redintegrandus ad suam Ecclesiam in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 25. cap. 9.
de Reform.

URBANIEN. Terram *Durantis* in Ducatu Urbini sitam, ac pluribus illustratam laicalibus Confraternitatibus post illius Ditionis devolutionem ad Sanctam Sedem factam, Urbanus VIII. in Civitatem, ejusque principaliorrem Ecclesiam in Cathedralem erexit utramque suo nomine donatam, unde Urbania Civitas, & Cathedra Urbaniæ modò dictæ sunt. Pro constituendis Canonicatibus, & Dignitatibus erigendæ Cathedralis Anno 1634. tum plures Cives novæ Civitatis, tum illius Sodalitates dotem de proprio contulerunt. Has inter fuit Confraternitas S. Joannis Evangelistæ, quæ plura Bona statim cessit pro dote unius erigendi Canonicatus proprio Confraternitatis nomine nuncupandi, sibi que reservavit jus nominandi Canonicum, prout eum libere per secreta suffragia nominavit in omnibus vacationibus postea secutis.

Mense Novembris anni 1773 per obitum Canonici Julii Cæsaris Lutii vacavit antedictus Canonicatus: Quare Confraternitas Patrona pro novo eligendo, præsentandoque Canonico publica indixit comitia pro die 22. ejusdem mensis Novembris, cumque ea die Suffragia non convenissent in unum ex Candidatis oportuit idcirco nominationem differre ad aliam diem, quæ hætenus præfiniri non potuit propter impedimenta Confraternitati data,

ac propter juridicas inhibitiones eidem objectas, ne nominaret.

Ne autem laberet quadrimestre tempus ad præsentandum, Patronis laicis indultum, plures obtinuit à Sacra Congregatione prorogationes, primam scilicet sub die 12. Martii 1774. *ad alios duos menses*, secundam sub die 13. Aprilis ejusdem Anni *ad sex menses si tamdiu &c.*, ac tertiam sub die 17. sequentis mensis Septembris *ad quatuor menses*, quibus adhuc perdurantibus prorogationibus, Episcopus sub die 8. subsequens mensis Octobris de vacante Canonicatu tamquam *de jure devoluto* providit Sacerdotem Antonium Ghighi, qui etiam possessionem Canonicatus apprehendit, spreta inhibitione à Confraternitate coram Eiusdem Cardinali Præfeto hujus Sacræ Congregationis legitime, ac ante Possessionis apprehensionem executam aduersus Promothorem fiscalem Curie Episcopalis Urbaniæ, sed etiam aduersus præfatum Antonium Ghighi.

Hujusmodi collationem ægre tulit Confraternitas, modoque sustinet, sibi competere jus nominandi, & præsentandi Canonicum ad vacantem Canonicatum tamquam illius unicæ, veræ, ac legitimæ Patronæ tam de jure, quia Bonis suis Canonicatum congruè dotavit ad *Text. in cap. quoniam, ibique Gloss. in verba Fundatores de Jurepatr.*, & in *cap. Constitutus de Religios. Dom.* quàm de facto, quia ipsa in actu dotationis explicitè sibi reservavit Jus patronatus in perpetuum, ideoque contendit se præsentare debere, & ita uti frui hoc præsentationis jure tamquam fructu, & quidem præcipuo juris patronatus argumento *cap. Consultationibus de Jurepatron.*, dixitque *Rota coram Molines decif. 1045. num. 2.*

Urgetque præterea Confraternitas, ipsam in omnibus vacationibus præsentasse Canonicum, eumque fuisse ab Ordinario institutum, ut probatur ex ultimo, & antecedenti statu: Et in hac vacatione, de qua agitur, ideo non præsentasse intra quadrimestre, ac intra tempus prorogationum obtentarum à Sacra Congregatione, in quantum impedita fuerit ad præsentandum tum à Benedicto Pacifici instante penes hanc Sacram Congregationem pro habilitatione concurrendi ad vacantem Canonicatum, tum ab Antonio Ghighi, tum etiam à Promothore fiscali Ecclesiasticæ Curie Urbaniensis judicialiter inhibentibus Confraternitati, ne præsentaret, quibus concurrentibus impedimentis, nullum tempus ad præsentandum currere de jure potuit aduersus Confraternitatem *Piton. de Controv. Patron. alleg. 54. num. 10.*, & *Rot. coram Ludovif. decif. 94. num. 10.*, multoque minus locum factum esse *juri devoluto*, vi cujus Ordinarius de Canonicatu providere potuerit Antonium Ghighi ad tradita per *Rot. in Bononien. Parochialis. 26. Junii 1711. §. final. coram bo. mem. Caffarello.*

Maxime quia Litteras *jure devoluto* obtentas ab Antonio Ghirghi sub die 8. mensis Octobris 1774. gravi vitio laborare ab extrinseco deprehendi contendit Confraternitas. Quandoquidem vitiosa fuisse videtur expressio, quod ad Episcopum esset devoluta nominatio tamquam non facta à Patronis in tempore ad presentandum à Jure præsinito, neque in tempore eis probgato à Sacra Congregatione vi ejusdem Epistolarum, quarum prima sub datum Roma 23. mensis Januarii, altera vero 12. mensis Martii currentis anni 1774., quippe quia præter hæc prorogationum Rescripta, aliæ aderant subsequentes, quæ tempore mox dictæ collationis perdurabant adhuc, quæque impedimento erant devolutioni, prout præcipue, cæteris omittis, illa est prorogatio ad sex menses obtenta sub die 23. Aprilis 1774., & finem habitura die 22. mensis Octobris ejusdem anni, & sic diebus quatuordecim post supradictam provisionem ab Episcopo factam, quæ nulla est, nec umquam convalescere potest, etiamsi devolutio supervenisset absolutis prorogationibus *Rota coram Molin. decif. 813. num. 22., & 23.*

Hinc, posita nullitate provisionis, tuetur Confraternitas, revocandam esse possessionem Canonici adeptam à Ghighio, prorsus contempta præcedenti inhibitione adversus illum exequuta coram Emo Præsecto hujus Sacræ Congregationis, & quidem eo damnato ad refectionem omnium, & singularum expensarum tam judicialium, quam extrajudicialium, quas omnes, concurrente inhibitione præcedenti, & spreta subsequenti, rescindendas esse firmavit *Constant. cor. decif. 103., num. 2., & 3. Rota coram Ansaldo decif. 391. num. 9., & coram Crispo decif. 285. num. 5.*

Audito Episcopo super precibus olim porrectis à supradicto Benedicto Pacifici, is nil aliud retulit, nisi quod Confraternitas sit Ecclesiastica, non autem Laicalis.

Verumtamen contra qualitatem Ecclesiasticam Confraternitatis primo firma manet juris dispositio, qua præsumitur, illam esse laicalem, donec diversimodè demonstretur *Pignatelli. tom. 4. consult. 21. num. 2., & seq., & Urceol. de Transf. quæst. 24. num. 64., & Rot. coram. Ansaldo. decif. 9. num. 21.*

Secundo illius subjectio Statuto Laicali, & solutio onerum Communitativorum.

Tertio confessiones Ordinariorum, qui in eorum respective Litteris, & Indultis Institutionum concessis favore eorum, qui fuerant præsentati à Confraternitate, illam dixerunt qualitatis Laicalis.

Quarto declaratio à sa. mem. Urbano VIII. facta in ejus Bulla erectionis Ecclesiæ Cathedralis, ubi singulæ Urbanenses Confraternitates Laicales nuncupantur.

Quinto demum qualitatem laicalem Confraternitatis evincit solemnissima Res Judicata super ea exorta coram A. C., lata Sententia de anno 1761. contra Episcopum, ejusque Promotorem fiscale.

Hæc,

Hæc, & alia sunt a Confraternitate S. Joannis Evangelistæ circumferenda, A Promothore fiscali, a Ghighio, & a Pacifico nihil habuimus.

Dignabuntur itaque EE. VV. sequentibus Dubiis sapientissimè de more respondere.

- I. *An sit locus nominationi, & præsentationi faciendæ a Confraternitate S. Joannis Evangelistæ ad Canonatum, de qua agitur, vacatum per obitum Canonici Julii Cæsaris Lutii in casu &c. = & quatenus negative.*
- II. *An subsineatur provisio de dicto Canonatu facta ab Episcopo favore R. D. Antonii Ghighi in casu &c.*
- III. *An constet de attentatis, & quomodo sint purganda in casu &c.*

TAURINEN. A remotissimis temporibus laudabili in usu fuit celebratio quotidiana Missæ faciendæ summo Auroræ mane in Ecclesia Societatis Suffragii di Caurgni Diæcesis Taurinensis. Pro mantentione hujus in Aurora celebrandæ Missæ quinque accesserunt piorum Testatorum largitiones eidem Societati relicte.

Sess. 21. decret. de observ., & ex. in celebrat. Missæ.

Pios inter Testatores prima fuit Maria Jocata, quæ sub die 12. Septembris 1672. singula Bona sua certis præscriptis oneribus donavit inter vivos antedictæ Societati Suffragii, & præsertim = *accid possa continuare a far celebrare, quotidianamente, e pregare per le Anime purganti nelle Messe descritte in detta Compagnia.*

Secunda fuit Dominica Losa, quæ, publico stipulato Instrumento sub die 18. Aprilis 1680., donavit eidem Societati singula jura sua, declaravitque = *E questo ha fatto, e fa di sua para, mera, libera, e sponanea volontà, ed a considerazione, che detta Venerabil Compagnia possa mantenere la Messa quotidiana, che detta Compagnia fa quotidianamente celebrare.*

Tertia fuit Antonia Vidua Zerboglio, quæ, & ipsa quoque sub die 24. Martii 1696. donavit Societati Bona sua Dotalia, & extradotalia eroganda in præscriptorum onerum satisfactionem, subditque = *ed il residuo, che s'impieghi a beneficio di detta Compagnia, accid possa mantenere la celebrazione della Messa, che si celebra in Aurora in cadaun giorno in suffragio delle Anime Purganti, ed altre opere pie, che da detta compagnia si fanno fare.*

Quarto loco fuerunt Frater, & Soror Boniotto, nec non Vidua Bertogliatti, qui sub die 9. Septembris 1692. donarunt Societati Sortem Censuum = *acciocchè li proventi del medesimo fondo capitale, censi decorsi, e decorrendi vadano per aumento della celebrazione della Messa quotidiana, che detta Venerabil Compagnia fa celebrare per suffragio delle Anime Purganti, e si accresca maggior divozione alla medesima,*
e con-

e continuare in avvenire = ac rursus = e ciò detti Donanti hanno cadauno di essifatto, e fanno a contemplazione, che s'aumentì la Messa quotidiana, che essa Venerabil Compagnia del Suffragio fa quotidianamente celebrare in suffragio delle povere Anime Purganti, acciò anche detti Donanti, e loro Discendenti gioiscano anche del suffragio.

Quintus denique fuit Comes Cortina Præpositus Parochialis Collegiatae Ecclesiæ di Courgni, qui Legati titulo Societati reliquit summam librarum 900. = *senza veruna obbligazione, ma solo in ajuto alla spesa della Messa quotidiana in Aurora, che si celebra all'Altare del Suffragio.*

Usque ad hodierna tempora putavit Societas, Sacrosanctum Missæ Sacrificium in Aurora celebrandum liberum esse, nullique obligationi subiectum, prædictis non obstantibus piis largitionibus, & Largitorum voluntatibus. Verum cum Administratores Societatis ut plurimum exoptent parte ex una exemptam reddere Societatem ab onere, si non adesset, hujus quotidianæ celebrationis, & parte ex altera proprium implere munus manutenendi supradictam Missæ celebrationem in Aurora, quatenus aliqua adesset obligatio proficiscens vel ex usu, vel ex voluntate piorum Defunctorum, hinc duo examinanda, decidendaque proponuntur.

Primum, utrum celebratio Missæ in Aurora ex simplici pietate, & religione introducta nunc effecta fuerit obligatio realis Societatem gravans virtute dictarum largitionum nequaquam intermittenda, licet urgeret necessitas illius sumptus in alia pia opera erogandi.

Secundum, utrum in casu persistentis obligationis Sacrificium Missæ sit applicandum pro Testatoribus, seu potius illius applicatio libera sit Celebrantis, seu verius Societatis, quæ hujus Missæ celebratione uti possit in satisfactionem aliorum Legatorum, aliarumque Personarum.

Ad primam enim quæstionem quod attinet, videtur, quamlibet ademptam Societati fuisse libertatem, si quæ ab initio adfuisset, celebrandi, vel intermittendi Missæ Sacrificium in Aurora simul atque superacceserint piorum Defunctorum largitiones Societati traditæ, & ab ea receptæ pro perpetua hujus Missæ manutenzione. Siquidem a Societate semel acceptato largitionum lucro, dicendum est, ipsam in se assumpsisse etiam onus manutenendæ celebrationis lucro adnexum, & corresponsivum, à quo societas resilire modo non potest ex traditis per Rotam in Firmana Eleemosyna Conventualis 12. Februarii 1751. §. 6. coram bo. mem. Amadeo.

Quod vero pertinet ad alteram propositam quæstionem, vulgata regula juris est, non celebrationem solum, sed etiam Sacrificii applicationem pro Anima Testatoris censi injunctam, tametsi de sola Missæ celebratione, non autem

tem de applicatione mentio facta fuerit juxta plurimas Resolutiones Sacrae Congregationis editas in *Tinnes. Applicationis Sacrificii* 18. Augusti 1668. lib. 26. Decret. fol. 61. in *Collen. Applicationis Sacrificii* 17. Septembris 1679. lib. 40. Decr. fol. 4. , in *Spolemana Applicationis* , & *Reductionis Missarum* 11. Januarii 1710. lib. 60. Decr. fol. 4. , in *Romana Reductionis* , & *Applicationis Missarum* 15. Decembris 1712. lib. 64. Decr. fol. 485. , in *Ferrarien. Applicationis Missarum* 26. Martii 1713. lib. 68. Decr. fol. 113. , in *Coruetana* 13. Junii 1725. lib. 75. Decr. fol. 313. , & in *Florentina Applicationis Missae Quotidianae* 24. Julii 1734.

Notandum tamen est, hujusmodi Resolutiones locum habere ubi res esset de fundatione Beneficiorum, & Cappellaniarum cum onere celebrandi Missas nullo adjecto onere illas applicandi pro Fundatore, secus autem antedictam juris regulam una cum relatis Resolutionibus hujus Sacrae Congregationis procedere posse videtur in subiecta Facti specie, ubi Missa Sacrificium jam erat fundatum, vel demandatum a Confratribus, Testatores vero ex post, & ex intervallo largitiones Societati reliquerant unice pro manutentione Missae quotidianae, quae jam in Aurora celebrabatur.

Accedente praesertim contraria Testatorum voluntate, quae plurimum attenditur pro supradictae juris regulae limitatione: Nam illi explicitam dixerunt causam manutentionis Missae, nimirum = *pregare per le Anime Purganti* = itemque = *in suffragio delle Anime Purganti* = ac rursus = *per suffragio delle Anime Purganti* =, cujus participes fieri intelligebant Frater, & Soror Boniotto, & Vidua Bertogliatti, nulla tamen superaddita mentione pro suffragio quoque eorum Animarum, quod una cum celebratione, expresse mandassent quatenus voluissent *Pignattell. consult. 139. num. 3. tom. 1.*, & *Suarez tom. 2. de Relig. tract. 8. lib. 2. cap. 17. num. 7.*

Et in his terminis saepius pro *negativa applicatione* respondit Sacra Congregatio, & in specie in *Novarien. 22. Novembris 1727.*, ubi agebatur de celebranda Missa in Aurora, disputatoque Dubio = *An Cappellanus teneatur applicare pro suffragio Anime Fundatoris Missam celebrantem in Oratorio S. Antonii Abbatis loci Artò in casu &c.* = resolutio prodiiit = *Negative*, & orent Cappellani pro Fundatore = in *Mantuan. applicationis Sacrificii 19. Novembris 1728.*, in *Fulginaten. applicationis Missae proposita 17. Augusti*, & resoluta 7. Septemb. 1737., & in *Reatina 20. Decembris 1766.*

His stantibus onus erit EE. VV. sapientissime declarare

- I. *An Societas Suffragii di Courgni teneatur implere onus celebrationis Missae quotidianae in aurora in casu &c.*
- II. *An locus sit applicationi Missae quotidianae, de qua agitur, pro suffragio Animarum piorum Testatorum, seu potius libe-*

rum sit Societati Suffragii applicandi dictam Missam in satisfactionem oneris sibi benevisi in casu &c.

*Sess. 22. cap. 6
de Reform.*

MAZZARIEN. Domus Puellarum Orphanarum Civitatis Alcamo Diacensis Mazzariensis plurima quolibet anno subire debet onera, & in specie distribuendi inter Puellas Orphanas inibi degentes nonnullas Dotes, quæ eisdem Orphanis ex piis Testatoribus nimirum a Francisco Terranova de anno 1651., a Sorore Scholastica Vincisfora de anno 1697., a Mariano Balli de anno 1708., nec non a Didaco Adragna de anno 1752. relicte fuerunt,

Deficientibus redditibus pro necessaria manutentione Puellarum, aliarumque Monialium ad illas educandas, dirigendasque in pietate, & moribus sexui convenientibus destinatarum, oportuit prætermittere collationem dictarum Dotium, istarumque pecunias in alimoniam Puellarum, Orphanarum, Monialiumque convertere.

Hæc prætermisso collationis Subsidiorum dotialium, efformato calculo per totum annum 1772., ascendit ad conspicuam summam unciarum secularum 958. 28., quæ summa correspondet scutis Romanis 2300. circiter.

Cum autem pia Domus Puellarum Orphanarum impar esset hujus prætermissi oneris implemento: Cumque illius redditus, omnibus demptis oneribus, satis non sint pro debita Puellarum, & Monialium manutentione, hinc ejusdem piæ Domus Officialis una cum Conservatorii Præposita preces porrexit san. mem. Clementi XIV., ut dignaretur piam Domum absolvere a debito collationis Subsidiorum dotialium hætenus inadimpleto, nec non permittere, ut, commutata Defunctorum voluntate, ex omnibus relictis Dotium subsidiis unum tantum unciarum duodecim quotannis Puellis Orphanis conferatur, servata in collatione forma a Testatoribus præscripta; reliqua vero erogentur in ipsarum Puellarum manutentione, precibusque ablegatis huic Sacræ Congregationi, pia Domus nunc instat, ut sibi, quæ petit, indulgeatur.

Ratio hujusce instantiæ consistere videtur in extrema piæ Domus paupertate, dum ea, demptis oneribus, non alios habet redditus, nisi annuarum Unciarum 69. 9. 1., quæ neque attingunt annua scuta 200. monetæ Romanæ prorsus imparia sustentationi nedum Puellarum Orphanarum, & Monialium in ea Domo existentium, quæ sunt in una supra viginti, nec non manutentioni Ecclesiæ, ejusque Sacrificiæ, tandemque conservationi, & reparationi piæ Domus, & aliarum Ædium ad eam pertinentium.

Qua posita modicitate reddituum, sustinet pia Domus innixa dispositioni *Legis Impossibilium* 145. de regul. jur., esse penitus impossibile, quod ipsa implere modo possit Subsi-

dio.

diorum dotalium collationem, quam hæcenus prætermisit ex secuta pecuniarum versione in alimenta earumdem met Puellarum Orphanarum, quibus erant Dotes conferendæ.

Urgetque præterea quod ipsam met impossibilitatem dotandi Puellas, quam in præterito tempore passa fuit pia Domus, in futurum quoque patietur, hinc postulat, ut iustis, & urgentibus causis, quæ in casu concurrunt, commutata Defunctorum voluntate, subsidia dotalia, uno tantum excepto, erogentur in alimoniam Puellarum Orphanarum, quæ si detrimentum sentiunt ex dicta commutatione, emolumentum tamen per ipsarum educationem, & alimoniam loco Subsidiorum dotalium recipiunt.

Episcopus pro sua Informatione, suoque voto requisitus petitioni piæ Domus adhæret, subditque, quod aliter pia Domus, & Puella subsistere non possent, quodque = *aundrebbe a perire un'opera di somma gloria del Signore, e di gran bene, e sollievo delle povere Zitelle, quali perderebbero la buona educazione, ed ammaestramento, che attualmente ricevono in detto Conservatorio.* Est tamen in voto, quod subsidia dotalia relicta a Mariano Balli, a Francisco Terranova, & a Didaco Adragna redigantur ad unum tantum Unciarum duodecim uni ex Puellis quotannis conferendum, illud nempe, quod relictum, & a Scholastica Vincisfora = *giudicarei, doverli assegnare in beneficio della Chiesa del Conservatorio, che ne hà tutto il bisogno.*

Sacra Congregatio facilius hæc Commutationes admisit in ingressu executionis voluntatis Defuncti, ut videre est in *Romana Commutationis Voluntatis 27. Februarii 1734., in Camerinen., & Fabrianen. Commutationis Voluntatis proposita die 10. Septembris 1735., & resoluta sub die 24. ejusdem mensis, in Interamnen. Commutationis Voluntatis 8. Maji 1756., & quandoque Commutationem indulgit etiam post acceptatum onus, prævia tamen firmatione Status Patrimonii, teste Nullius Terræ Pontiani Commutationis Voluntatis 30. Januarii 1745.*

Pertinet igitur ad EE. VV. decidere.

- I. *An sit locus absolutioni ab impleto oneris subsidiorum dotalium hæcenus inadimpleti in casu &c.*
- II. *An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro Commutatione Voluntatis Francisci Terranova, Scholasticæ Vincisforæ, Mariani Balli, & Didaci Adragna in casu &c.*

EUGUBINA JUBILATIONIS. Ubaldu Benî Præpositus Cathedralis Ecclesiæ Civitatis Eugubinæ post quadragenarium laudabile servitium supplicavit pro perpetua vacatione Chori.

Interrogatus Episcopus, qui referret, audito Capitulo, respondit = *Quaerque sexaginta duorum annorum aetatem Orator attigerit, & quadragenarii servitii curriculum jam confecerit (dummodo ii computentur anni, quibus studiorum, & valetudinis causa abfuit a Choro) addita aliqua corporis infirmitate Physicorum testimonio comprobata, dignus propterea videtur gratia, quam supplex implorat, & cui Canonici, quos requisivi minime aduersantur. Verum ante EE. VV. purgatissimos oculos ponere mihi non est omittendum, ex Senioribus octo Canoniciis, qui alternis hebdomadis seorsim a Junioribus divinas concinunt laudes in Choro, duo jam Jubilationis Indulto gaudere; Tertium, attentis corporis, & capitis incommodis, Sacrae isti Congregationi preces jam obtulisse pro obizenda a Choro exemptione ad sex menses, quibus elapsis, quadragenarium servitium Ecclesiae jam explevit; Quartum senescenti constitutum aetati, gravi aurium surditate laborare; Quintum ero Penitentiarum Prabenda gaudentem non semper Choro adesse ad excipiendas Confessiones vocatum: Quapropter si Oratori petatum concederetur Indultum, duo tantummodo, aut ad summum tres Canonici remanerent, quibus in hebdomada Seniorum Divinum psallendum esset Officium, ceteraque Ecclesiasticae Functiones praerogatae.*

Capitulum concorditer etiam in scriptis suum dedit assensum his verbis = *Tutti li Signori Canonici di Massa vecchia, e gli altri di Masse aggiunte furono di unanime parere, e sentimento, che si dovesse ammettere al detto Signor Prevosto, attesi li motivi, e ragioni, e particolarmente delle sue gravi indisposizioni esposte in detta sua Supplica, la richiesta Giubilazione.*

Ratio dubitandi consistere videtur in animadversionibus expressis ab Episcopo in sua Relatione, quoniam pro Praeposito Beni concurrunt ea omnia, quae ad obtinendam Jubilationem de facto, & de Jure necessaria sunt.

Ad relatas namque rationes respondit Praepositus, probatque, ipsum obtinuisse praeposituram mense Octobris 1730. ejusque possessionem apprehendisse sub die 15. Janua ii 1731., ita ut ab hac die usque ad diem 8. Aprilis proxime praeteriti, qua petita fuit Jubilatio, quadraginta quatuor completi numerentur anni, ex quibus, demptis primis tribus annis, quibus Studiorum causa Bononiae debebat, nequaquam in computatione annorum numerandis, adhuc unus superest supra annos quadraginta, quot una cum continuo, & laudabili servitio requiruntur ad obtinendum Jubilationis Indultum.

Rursus sustinet, in annorum computatione numerandos esse postremos tres annos, quibus Choro vacavit, quoties vacatio fuit causa infirmitatis, reportato Indulto abessendi ab hac Sacra Congregatione, quae in his terminis, & illos computandos esse definivit inter *Dubia Jubilationum pro-*

posita sub die 17. Decembris 1718. , ubi quoad primum Dubium in hæc verba conceptum = *An indulgenda sit Jubilatio Canoniciis, & Beneficiatis, qui spatio 40. annorum Ecclesiæ inservierunt, licet dicto temporis spatio cum debitis licentiis, & indulgiis absuerint ab Ecclesiis, vel in causa infirmitatis, vel &c.* = respondit = *Ad primum Affirmative quoad absentes ex causa infirmitatis cum debitis licentiis, & indulgiis, vel &c.*

Probat insuper Præpositus testimonio Vicarii Capituli dictæ Cathedralis Ecclesiæ, suam jubilationem nullius esse detrimenti Canoniciis, Ecclesiasticisque functionibus peragendis, quoniam testatur Vicarius = *Canonicos pro Divini Officii recitatione in duas classes disjunctos esse, veterem primam, ac recentiore alteram nuncupatam: Quod si pro aliqua justa causa, puta Jubilationis, classis numerus minuat, moris est, ut alterius classis Canonici in illam transeant, atque ita Ecclesiæ servitio, & Choralis muneri optime consulitur.*

Hæc, & alia ponderanda sunt in Informatione a Præposito circumferenda, quibus perpenſis, grave non erit Et. VV. decernere.

An Indultum Jubilationis sit concedendum in casu &c.

PAMPILONEN. Præter funera, aliasque solemnes functiones, quæ dietim occurrunt in Collegiata, & Parochiali Ecclesia S. Nicolai Civitatis Pampilonensis adnumerantur etiam mille, & biscentum Anniversaria sive ex Fundatione, sive ex piis Legatis annuatim celebranda à Canoniciis, & Capitulo ejusdem Collegiata Ecclesiæ, & quidem singula solemniori pompa, nimirum cum Missa Parata, adſistentia Diaconi, & Subdiaconi, cantuque Choralis.

Sess. 25. cap. 4. de Reforma.

Ut esset huic gravissimo oneri satisfactum, usu receptum est apud Canonicos, ut quatuor in singulos dies feriatos Anniversaria celebrentur. Cum autem Capitulum ex quatuordecim tantum componatur Canoniciis, hinc persæpe accidit, ut, demptis illorum tribus pro solempni Missa destinatis, altero pro subsequenti canenda Missa, Parocho Animarum curæ incumbente, Collectore reddituum Capituli, alioque absente vel causa Infirmitatis, vel titulo Jubilationis, vel ad audiendas Confessiones detento, duo, vel unus tantum ex Canoniciis adſistat in Choro, quod scandalum potius adstanti Populo præbet, quam excitet illius pietatem, illiusque religionem.

Hujusmodi incommodo occurrere satagentes Canonici preces obtulerunt Sanctissimo Domino Nostro, postulantes, ut, previa commutatione oneris, & voluntatis Defunctorum, qui reliquerant Anniversaria, indulgeatur facultas Capitulo totidem celebrandi Missas lectas in locum An-

niversaliorum, sub hac tamen lege, ut singulis diebus unum tantum solemne Anniversarium cum cantu, & cum eadem pompa celebretur.

Precibus ad hanc Sacram Congregationem remissis, auditus de more fuit Episcopus, qui retulit, Parochianos, aliosque interesse vocatos per Edicta, omnes uno ore, unanimi consensu, & nemine penitus discrepante, ratam, acceptamque habuisse Capituli petitionem.

De Anniversariorum numero, eorumque redditibus, hæc testatus fuit Episcopus = *Anniversaria sunt numero mille biscentum fundata quatuor ab hinc retro Sæculis à privatis Personis, quarum pleraque amplius non existunt, eorum redditus etiam pinguioribus, deductis expensis debitis vix ad decem Regales, & octo Teruntios singuli accedant, sicque unicuique Capitularium pro unoquoque eorum viginti octo, aut 32. maravediis, vel Terantii contingunt.*

Concluditque demum, quod = *cum ob concurrentiam Funerarium, & aliarum Solemnitatum, quæ in prædicta Ecclesia quotannis celebrantur, & quarum numerus ut minimum ascendit ad biscentum, difficillime prædicta Anniversaria cantari possint, vel nonnisi ita indecenter, præpropere, & accelerate, ut eorum cantus risum potius in Fidelibus, quam devotionem excitet, proindeque est in voto = process Oratorum iustus esse, defectumque cantus Anniversariorum abunde compensari tum per duodecim Missas supererogationis, & præter dictas mille biscentum quotannis celebrandas, tum per strictam obligationem, quam contrahere volunt, & debent Oratores, scilicet cantant Missam omnibus illis diebus feriatis, in quibus antea canebantur Anniversaria, & non sit Missa ex alio capite canenda, dummodo a præfatis recitandarum Missarum cumulo excludantur Anniversaria moderniori hoc præsentis Sæculo fundata, quæ sunt numero plus, minusve septuaginta.*

Ad rem quod attinet, ponderandum est, commutationes voluntatis, vel oneris nunquam denegari, quoties iusta intercedat commutationis causa, & permutandum onus facilius adimpleri possit juxta sanctionem Sacri Concilii Tridentini Sess. 25. cap. 4. de Reform., qui ceteroquin adhæsit hæc Sacra Congregatio ante acceptationem oneris, vel ante illius executionem, ut in *Romana Commutationis Voluntatis* 27. Februarii 1734., & in *Interamnen. Commutationis Voluntatis* 8. Maii 1756., non autem post acceptatum, & executum onus nisi reddituum statu præventive firmato, ut in *Nullius Terræ Pontiani Commutationis Voluntatis* 30. Januarii 1745.

Dignabuntur itaque EE. VV. declarare

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Voluntatis, in casu &c.

Die Sabbati 9. Septembris 1775. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

SEX, quæ sequuntur, Causæ in ultima Congregatione habita die 19. transacti mensis Augusti dilationem obtinuerunt ad hanc Congregationem: Eas itaque hic damus, ut EE. PP., repetita lectione Folii ultimæ Congregationis, illas, uti juris esse censuerint, expédiant.

SEDUNEN.

An remotio Rectoris Cûrati Camperiacensis sit substinenda, seu potius idem Rector sit redintegrandus ad suam Ecclesiam in casu &c. Sess. 22. cap. 6. de Reform.

Episcopus se gerat ad formam Concilii Trident. sess. 21. cap. 6. de Reformat., eique scribatur juxta instructionem.

URBANEN.

- I. *An sit locus nominationi, & præsentationi faciendæ a Confraternitate S. Joannis Evangelistæ ad Canonicatum, de quo agitur, vocatum per obitum Canonici Julii Cesaris Lutii in casu &c. = & quatenus negative.* Sess. 25. cap. 9. de Reform.
- II. *An substineatur provisio de dicto Canonicatu facta ab Episcopo favore R. D. Antonii Gbighi in casu &c.*
- III. *An constet de attentatis, & quomodo sint purganda in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius.

Ad II. Negative, & amplius.

Ad III. Affirmative, & attentata esse purganda per viam nullitatis.

*Sess. 22. decret.
de observ., &
evit. in celebrat.
Missæ.*

T AURINEN.

- I. *An Societas Suffragii di Courgni teneatur implere pars celebrationis Missæ quotidiana in Aurora in casu &c.*
- II. *An locus sit applicationi Missæ quotidiana, de qua agitur, pro suffragio Animarum piorum testatorum, seu potius liberum sit Societati Suffragii applicandi dictam Missam in satisfactionem oneris sibi benevisi in casu &c.*

Ad I. Affirmative.

Ad II. Negative ad utramque partem Dubii, sed applicandas esse Missas pro suffragio Animarum Purgantium juxta etiam disposita in Testamentis.

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

M AZZARIEN.

- I. *An sit locus absolutioni ab implemento oneris subsidiorum dotarium hactenus inadimpleti in casu &c.*
- II. *An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro Commutatione Voluntatis Francisci Terranova, Scholasticæ Vincissora, Mariani Bulli, & Didaci Adragna in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

E UGUBINA JUBILATIONIS.

An Indultum Jubilationis sit concedendum in casu &c.

Affirmative.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

P AMPILONEN.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Voluntatis in casu &c.

Non proposita, cum reliquis,

LEOPOLIEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Hæc
Causa pertinet ad Edictum Prætoris, *quod metas causa-*
gestum, ratum non habeo, & ad regulam Pontificii Juris,
quæ est *in cap. 2. de his, quæ vi, metuque casu fiunt*, quo-
niam Stephanus Denisko, qui sub die 25. Julii 1764. ve-
stem religiosam suiceperat in Conventu Cremenecensi
Ordinis S. Francisci Minorum Conventualium, assumpto
nomine *Florentini*, inibi sub die 9. Augusti sequentis
anni 1765. solemnem emiserat Professionem, nondum
elapso quinquennio, nimirum die 14. Aprilis 1769. rescis-
soriâ actionem proposuit coram Ordinario, & Supe-
riore Religionis contra Professionem tuam alluens, se il-
lam emisisse coactum ab Antonio Denisko Patre vi, me-
tuque gravi, qui constantis, fortisque animi virum con-
cutere potuerit.

Sess. 25. de Re-
gular. , & Mo-
nial. cap. 19.

Fuerunt hinc examinati Testes tum inducti a Stephano De-
nisko, tum à Religione exhibiti: Duplex tandem publi-
cata fuit Sententia, altera scilicet Ordinarii decernens
nullitatem Professionis, alteraque Superioris Religionis
declans ejusdem Professionis validitatem. Hæc autem
stante Sententiarum contradictione, virtute saluberrimæ
Constitutionis san. mem. Benedicti XIV. incipientis *Si*
dutam hominibus fidem Causa devoluta est ad Sacram Con-
gregationem, in qua disceptandum hodie proponitur Du-
bium nullitatem Professionis respiciens.

Testes *formiter* repetiti numerantur quindecim, quorum pri-
mi *quatuor* à Stephano fuerunt inducti, alii *octo* à Reli-
gione, reliqui vero *tres* post didicita illorum testimoniata,
fuerunt ab ipso met Stephano exhibiti, & à Judicibus ad-
missi, quibus præsertim innititur Ordinarii Leopoliensis
Sententia. Ex dicto primorum quatuor, & octo Testium
formali subjectorum examini patet, Stephanum Patrem,
humanum fuisse, non inclementem erga liberos suos, eos-
que correctione dignos rigore commixto cum amore pa-
terno correxisse.

Patetque rursus, eundem Stephanum, perspectis antece-
dentibus, concomitantibus, & professionem suam subse-
quentibus, nullam vim, nullumque metum gravem pas-
sum fuisse ab Antonio Denisko Patre, unde coactus fue-
rit religiosum habitum assumere, & professionem emi-
tere. Testes enim, quos inter duo sunt Stephani ger-
mani fratres Michael, & Joachimus Denisko, sub juris ju-
randi religione deposuerunt, Stephanum fuisse, qui pre-
cibus, & lacrymis coegerat reluctantem Patrem ad con-
sentiendum voluntati suæ, ut sibi liceret nomen dare Fran-
ciscanæ Religioni, non autem e contra Patrem fuisse, qui
verberibus, & minis coegerit reluctantem filium, ut
Religiosus fieret, quinimo eundem Patrem monuisse,
filium sequentibus verbis relatis à Michaele Denisko sub

primo Interrogatorio = *Non necesse Deum eludere; necesse est bene te probes si perseverabis: Discede ergo ad Franciscanos, quando talem habes voluntatem: Ad præsens attende consuetudines Conventus, & reflecte te, an poteris perseverare* = idemque sub secundo Interrogatorio testatur alter Stephani frater Joachimus Denisko,

Constat itidem, sæpeditum Stephanum in actu, quo Sacras vestes assumpsit, emisitque Professionem, nullum suæ coactionis dedisse signum, vel indicium, quoniam is utrumque Religionis actum explevit libenti, lætoque animo, vocavitque Patrem, Fratres, Consanguineos, Amicos, & Condiscipulos, ut ejus assumptioni Sacrarum Vestium, & Professioni interessent absque eo quod ullam vel minimam paternæ coactionis querelam interposuisset, vel penes Religiosos, vel penes probos Viros, vel penes Amicos. Post autem emissam Professionem fuit de sua Religione, deque suo statu summopere contentus, & sæpissime protestatus fuit se velle Religiosum esse, & in Religione perseverare,

Hæc dixerunt Testes à Stephano, & à Religione inducti. Nunc referenda sunt ea, quæ post illorum publicationem, & dedicta testificata retulerunt super metu Stephani alii tres Testes ab eodem inducti, qui fuerunt Simon Olfanski, Felix Ostrovski Stephani Levir, & Helena Denisko dicti Stephani Soror, & Felicis Uxor. Hi enim *de auditu* tantum deposuerunt. At respectu metus testati sunt, Stephanum non alia causa ingredi voluisse in Religionem, nisi ductum formidine penæ, quam animo, menteque conceperat, à Patre infligendæ *pro insolentia in Scholis Cremenensibus facta*, de qua Magister epistola sua Stephani Patrem participem fecerat.

Quantum vero pertinet ad Juris quæstionem, an scilicet metus justè vel ab alio incussus, vel per se conceptus officiat validitati Professionis, gravia sunt in utramque partem rationum momenta, Doctorumque Sententiæ. Si quidem Professionis nullitatem suadere videtur, quod Professio debet esse libera, & voluntaria, quodque voluntatis libertatem vitiat, inficitque timor, seu metus cadens in constantem Virum, quamvis causa metus, sive timoris, quæ tamen vera, justaque sit à proprio facto, & à propria culpa processerit. Huic autem opinioni favet *Textus in cap. veniens 15. de Sponsal.*, ubi *Gloss. in verb. ut Uxori ait* = *Et est hic argumentum, quod licet culpa mea inciderim in metum, nihilominus excusor propter metum* = Idemque in specie Matrimonii, quod irritat metus idem, ex quo irritatur Professio, tradunt *Antonius à Butrio in eodem cap. num. 4.*, *Abb. in cap. 2. num. 7.*, & *seqq. de bis, quæ vi, metusque caus.*, *Rot. coram Buratt. decis. 213. num. 4. & 5.*, & *coram Ludovis. decis. 326. num. 17.*

Verum urget pro contraria Sententia, quod ubi formido versatur circa pœnam sive a lege indictam, sive a publica iustitia infligendam ob patratum crimen, eo in casu talis metus *ab intrinseco* potius, quam *ab extrinseco* proficisci reputatur juxta censuram *Textus in L. Si Mulier 21. in princ. ff. de eo, quod metus causa* ibi = *Si Mulier contra Patronum suum ingrata facta, sciens se ingrata, cum de suo statu periclitabatur, cessas edictum, quia hunc metum sibi ipsa infert.*

Quamobrem si quis, urgente *intrinseco* metu supplicii, puta, mortis, infamiæ, gravissimæ jacturæ Bonorum, & similibus, ob commissum crimen sibi debiti, Religionem ex suo judicio, suaque voluntate profitetur ad evitandum malum pœnæ sibi justæ imminenti, valide dicitur professus etiamsi alioquin professurus non fuisset, ut in communibus terminis tum Matrimonii, tum Professionis tuetur *Gonzal. in cap. 1. Sicut nobis n. 7. de regular. , Fagnan. ibidem n. 29. , & in cap. Si Quis n. 81. , & seqq. eodem tit. , Reiffenst. in lib. 4. Decret. tit. 1. de Sponsal. & Matrim. §. 9. n. 326. Covarr. in lib. 4. Decret. part. 2. cap. 3. §. 4. num. 16. , & 17. , Sanchez. de Matrim. lib. 4. disput. 13. num. 3. , ac ita fuisse ab hac Sacra Congregatione resolutum testatur idem *Fagnan. in lib. 3. Decretal. d. cap. Si quis num. 82. de Regular. in hæc verba = Unde si quis, ut evadat ultimum supplicium ob conscientiam scelerum commissorum, aut mortem sibi timens ab inimicis, Religionem profiteatur, nisi aliud obliterit, est valide professus, licet alias professurus non fuisset, ut olim, articulo diligenter discusso, declaravit Sacra Congregatio Concilii.**

Et ratio est, quia tunc homo non impellitur ab homine, sed a se ipso, qui, nemine urgente, seu cogente, Regulare Institutum amplectitur, & Religionem profitetur ad evadendum periculum corporis, fortunæ, vel famæ, ex perpenſis per *Reiffenst. loc. cit. d. num. 326. in fin. , & Sanchez. de Matrim. lib. 4. disput. 12. num. 3.*

Quod si Professus in Religione propter *intrinsecum* metum à se met ipso illatum ad effugiendam gravissimam pœnam patrati criminis inutiliter agit pro ejus irritanda Professione, quanto potiori jure videtur id ipsum dicendum in subiecto casu, ubi causa metus fuit audacia, qua Stephanus factionis, & minacibus Condiscipulis se sociaverat, & protegebat, tuebaturque illos, postquam percuſſerant Judæum, quæ tamen culpa nec pœnam mortis, nec infamiæ, nec Bonorum amissionis promereri possit, videbatur, ac ubi Stephanus non erat ab ullo coactus ad profitendum in Religione; quinimo Pater illum prudentissimis admonitionibus hortabatur, ne statum Religiosum amplecteretur, ut præter testata à suis Fratribus, quæ supra dicta sunt, retulit etiam Helena Soror ab ipso inducta sub septimo interrogatorio.

Sacra Congregatio in præcis terminis voluntariæ Professionis

nis, impellente metu pænæ patrati criminis pro illius *validitate*, respondit in una *Corduben* propoſita die 4. *Auguſti* 1725., & reſoluta ſub die 1. *Decembris* *ejuſdem* anni .
A Stephano Deniſco contra Profeſſionem ſuam agente nihil haſtenus habuimus . Cætera ex libello a Religione , & a Defenſore Profeſſionis circumferendo cognoscere plenius poterunt Ampliſſimi Patres , ut ea , qua ſolent , juſtitia , religione , & jurisprudentia definiant .
An conſtet de nullitate Profeſſionis in caſu &c.

*Seſſ. 24. cap. 12.
 de Reform.*

LAURETANA JUBILATIONIS . Nicolaus Bartolini Præpoſitus , & Rector Collegiæ , & Parochialis Eccleſiæ S. Stephani Oppidi Caſtri Fidardi Lauretanæ Diœceſis, cum ob continuum , & laudabile ſervitium ab ipſo præſtitum Eccleſiæ ſuæ ſpatio annorum quadraginta petierit a Sacra Congregatione Jubilationis Indultum , in contradic-torem invenit Capitulum dictæ Collegiæ , & Parochialis Eccleſiæ præſidio depositionum plurium extrajudicialium Teſtium , quorum aliqui deponebant , Præpoſitum non ſolum in ſuo munere fuiſſe negligentem , ſed etiam in ſervitio Chori fraudulentum , & ſecularibus detentus curis ; Alii vero teſtati fuerant , eundem Præpoſitum incubuiſſe Fidelium excipiendis Confeſſionibus tempore tantum divinatorum Officiorum , deindeque receſſiſſe , licet plures adeſſent , qui conſiteri vellent , nec amplius ad Eccleſiam , & ad Confeſſionalem Sedem rediſſe , niſi quando Sacræ functiones eſſent a Capitulo reſumendæ .

Reliq̃ui denique Teſtes aſſeruerant , nullam quoad Curam Animarum diligentiam adhibuiſſe Præpoſitum , & in eum negligentia gradum deveniſſe , ut nonnullos Parochianos ſine Sacramentis , & quandoque etiam ſine Sacerdote mori permiſerit . Id autem eveniſſe concluſum voluit Capitulum , quia Præpoſitus negotia Sæcularium , & præſertim Campeſtria geſſerat , & huc illuc vel recreationis cauſa vagaverat , vel ad alia peragenda munia è loco diſceſſerat .

Sacra Congregatio deciſionem hujus controverſiæ , quæ diſcuſſa fuit die 11. *Julii ſuperioris* anni , ſuſpendit uſque ad accuratiorem factorum elucidationem , proindeque commiſit Epifcopo , ut ſuper his omnibus a Capitulo contra Præpoſitum deductis diligentius inquireret , illorumque aut cognoviſſet ſubſiſtentiam , aut fallaciam detegiſſet ; & quoniam idem Epifcopus in ſua tranſmiſſa Informatione dixerat , *Præpoſitum cumulate probare quadragenarium ſervitium aſſidue , & laudabiliter Choro præſtitum* , ideoque referret , unde nam hujusmodi probationem deſumpſiſſet , & qua ratione id ei fuiſſet pleniffimè compertum , & ſi quæ alia aut

de Præpositi instantia, aut de Capituli contradictione animadvertione digna putaret, hæc una cum animi sui sententia exponere, & distinctius referre non præmitteret.

His omnibus in utilitatem Præpositi mirificè satisfecit Episcopus epistola sua nuperrimè Sacræ Congregationi transmissa, ubi præsertim contra Testes, Canonicorumque machinationes idem Episcopus in hæc verba prorumpit = *Liceat mihi confidenter, & ingenue asserere, graviter me fuisse commotum propter illaudabiles artes, putidasque seductiones adhibitas ad subvertendum intellectum Testum majori ex parte Ruricularum, aliorumque minus integræ famæ expiscatorum ad parandam invidiam adversus Præpositum, qui in ejus defensionibus noviter faciendis omnia, quæ in ejus perniciem, & veritatis occultationem peracta sunt, in patulum proferet.*

Hactenus tamen nulla nomine Capituli jura allata fuere. Præpositus verò jus suum uberrime vindicavit ore plurium documentorum, quæ una cum postremis Episcopi litteris Eminentiarum Vestrarum oculis subjiciuntur, ut, resumpto Folio dictæ diei 11. Julii superioris anni 1774., decerni possit

- I. *An sit concedenda Jubilatio in casu &c., & quatenus Affirmative*
- II. *An Præpositus Bartolini vigore Indulti Jubilationis, si Choro non interfuit, participare debeat de punctaturis, seu salutiis in casu &c.*
- III. *An expensæ litis, de qua agitur, fieri debeant à Capitulo ex pecuniis Massæ Capitularis in casu &c.*

ARIMINEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

Per Agrum Ariminensem plures antiquitus extabant huc illuc dispersæ Cellæ, seu Ædiculæ obstructæ muro ex una tantum parte, ubi depicta erat Imago Beatæ Mariæ Virginis; ante ipsum murum elevabantur duæ lapideæ Columnæ ad fulciendum tectum, & ex tribus lateribus tamquam apertis liber ad Cellas cuique patebat ingressus. Ex illis una sita reperiebatur nuncupata *di Gambetoli* in Villa Massæ prope Domum habitationis Alexandri Muccioli, qui anno 1619. condito Testamento heredem usufructuariam sibi scripsit Catharinam Grillazzi Uxorem suam, proprietarios autem instituit Patres Minores Conventuales, & Ecclesiam S. Francisci Terræ Longiani Diocesis Ariminensis, quibus onus indixit manutendi, & conservandi dictam Cellam, inibique Ecclesiam adificandi cum celebratione quotidianæ Missæ pro suffragio ejus Animæ, quatenus Populus ad Cellam accederet propter

*Self. 22. cap. 6.
de Reformat.*

pter Miracula, & Grantias à Sacra Imagine Fidelibus suis impertiendas, & interea quotidianum Sacrum celebrari deberet in Altari per ipsum Testatorem erecto in dicta Ecclesia S. Francisci.

Patribusque hæredibus deficientibus, in onerum implemento substituit Communitatem dictæ Terræ Longiani cum onere in loco Cellæ parvam ædificandi Ecclesiam de Jarepatronatus ejusdem Communitatis tam casu, quo Sacra Imago miracula fecisset, quam si non fecisset.

Alexandri voluntatem, & dispositionem sequuta est Catharina Grillazzi ejus Uxor: Testamento suo condito anno 1615., quo post obitum Alexandri Viri, quem hæredem usufructuarium reliquerat, proprietarios hæredes instituit & ipsa quoque supradictam Ecclesiam, & Patres Sancti Francisci, onere adjecto conservandi Cellam, inibique manutenendi Lampadem accensam ante Sacram Imaginem eo modo (sunt verba Testamenti) *quo per dictum ejus Virum [dixit] dispositum fuisse in ejus Testamento*; altero tamen onere superaddito ab hæredibus implendo, nimirum, quod *iidem teneantur quotannis in perpetuum usque ad finem Mundi in die Festivitatibus S. Catherinæ de mense Novembris conficere unum sextarium Grani boni ad mensuram Longiani in Panem, illudque distribuere Pauperibus, & dispensare in Domo ipsius Testatrix, ubi de presenti habitas cum dicto ejus Viro in Villa Massa.*

Anno 1771. contra dictam Ecclesiam, & Conventum urgente Commissario Rev. Fabricæ Ravennæ degente pro solutione valoris præfatorum onerum à memoratis Religiosis hæredibus hæud impletorum, nimirum quoad omissionem conservationis Cellæ, & retentionis Lampadis accensæ ab anno 1637., quo Alexander Muccioli post Catharinam ejus Uxorem obierat, & ab anno 1706. quoad distributionem Panis, iidem Religiosi die 6. Januarii 1772. obtinuerunt à defuncto Pontifice per organum Sacræ Congregationis favorabile rescriptum absolutionis ab omissionibus in præteritum = *ita tamen ut Oratores ipsi in futurum hujusmodi oneri satisfacere teneantur.*

Subindeque novas porrexerunt preces eidem defuncto Pontifici, ut, commutata circa modum voluntate Conjugum Muccioli quoad tria dumtaxat onera, *primum* scilicet, quoad distributionem Panis, *secundum*, quoad retentionem Lampadis accensæ, *tertium* denique quoad conservationem Cellæ, sibi ipsis indulgeretur facultas distribuendi Panem ab Ostio eorum Conventus, non autem in Domo Testatorum sita in Villa Masse, quæ per duo milliaria distat à Terrâ Longiani, ut præscripserat Catharina Muccioli.

Item retinendi Lampadem accensam in eorum Ecclesia ante Altare S. Nicolai ab eisdem Testatoribus erectum loco eam retinendi in Cella ante Sacram Imaginem B. Mariæ Vir-

Virginis, quæ modo vel ex temporum, vel ex puerorum, vel ex impiorum Hominum injuria non amplius conspici-
tur, juxta ea, quæ per æquivocum mandaverat eadem
Catharina se referens circa hoc onus ad dispositionem fac-
tam ab Alexandro Viro, quando hic in suis testamentariis
tabulis de retentione Lampadis accensæ in Cella nihil dis-
posuerat. Ac demum demoliendi Cellam erecta eo in loco
lapidea Columna cum figulino simulacro B. Mar. & Virginis
referente Imaginem in muro depictam, quemadmodum
servatum fuit in consultissima demolitione ab antecessori-
bus Episcopis Ariminensibus demandata aliarum omnium
Cellarum, quæ effectæ fuerant iniquorum hominum re-
ceptacula.

Remissis precibus huic Sacræ Congregationi, requisita de mo-
re fuit Informatio cum voto Episcopi, audito Commissario
Rev. Fabricæ. Retulit autem Episcopus quoad primum onus
Distributionem Panis in Villa Massæ faciendam ad formam di-
spositionis dictæ Catharinæ Grillazzi inexecutablem esse, tum
quia in loco aperto congregari non possunt Pauperes, quibus in
singula capita Panis semel distribuatur, tum quia ratione tem-
poris ut plurimum adversi dictæ diæ 25. Novembris hujusmodi
panis distributio fieri non potest, quæ difficultates certissime non con-
tingent, si panis, ut petitur, distribuatur ad ostium Conven-
tus, ubi congregari Pauperes facile poterant, & unusquisque
cum elemosyna sibi debita dimitit, quod tamen faciendum exi-
stimarem prævia Edictorum affixione etiam in Rure Massæ, in
quibus indicetur dies, hora, & locus hujusmodi distr. butionis,
ne aliquis ex Pauperibus defraudatus remaneat prædicta eleemo-
syna.

Rursus quoad secundum onus, quod commutandum petitur,
sic ait idem Episcopus = *Quod secundum ex prædictis peti-*
tionibus respicientem commutationem loci retentionis Lampadis
accensæ scire opportunum est, quod Catharina Grillazzi cupiens,
ut expressè declaravit in suo Testamento, se conformari disposi-
tionem Lampadis accensæ in Ecclesia S. Francisci ante Altare San-
cti Nicolai usque dum perduravisset oleum suorum Prædio-
rum, per æquivocum, ut supponitur, ordinavit retentionem
Lampadis accensæ ante Iconem B. M. V. in Cellula existente in
Rure Massæ prope viam Flaminiam duobus circa milliariis di-
stante a Conventu Fratrum recurrentium, & composita uno pa-
riete, ubi depicta est Imago B. M. V., quæ temporum injuria
vix agnoscitur, & ubi, uti in loco aperto, & prope viam pu-
blicam difficile est retinere Lampadem accensam, sicuti Fratres
Minores Conventuales spatio centum quinquaginta circiter anno-
rum nunquam retinuerunt absque eo quod ullus ex Commissariis
Reverendæ Fabricæ præter ultimum de hujusmodi inadimplemen-
to conclamasset.

Qua

Quo vero ad postulatam Cellæ demolitionem in votis est Episcopus=ut, prorsus destructo superextante muro memoratæ Cellæ, saxeæ in eodem loco erigatur Columna, ac in ea decenter ponatur Simulacrum B. M. V. figulari Creta efformatum, sicuti laudabiliter gestum fuit in univ. hac Diœcesi, ubi hujusmodi Cellæ fuerunt destructæ.

Audito pariter Commissario Rev. Fabricæ, isti petitiæ commutationi suum præstat assensum ejus epistola Sac. Congregationi transmissa.

Quibus positis, dignabuntur EE. VV. definire
An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Alexandri Muccioli, & Catharinæ Grillazzi Conjugum in casu &c.

97

Die Sabbathi 2. Decembris 1775. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

QUatuor Causarum Dubia, quæ temporis angustia vetuit discuti in postrema Congregatione habita sub die 19. Septembris proxime præteriti, hodie tandem, resumpto folio tunc distributo, à sapientissimo Eminentiarum VV. oraculo definitionem expectant.

PAMPILONEN.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Voluntatis in casu &c.

Sess. 25. cap. 4. de Reform.

Affirmativè juxta modum, nempe, celebrato uno ex Anniversariis, de quibus agitur, die non impedito, nec non aliis Anniversariis recentioribus juxta votum Episcopi, & præterea, celebratis tot Missis lectis pro intranti quantitate summæ assignatæ pro Anniversariis solemnibus reductis ad ratam tamen Taxæ perpetuæ, & ad Dominum Secretarium cum Sanctissimo,

LEOPOLIEN.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Sess. 25. de Regular., & Monial. cap. 19.

Negativè.

LAURETANA JUBILATIONIS.

I. *An sit concedenda Jubilatio in casu &c., & quatenus Affirmativè*

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

II. *An Præpositus Bartolini vigore Indulti Jubilationis, si Cho-*

Tom. XLIV.

N

70

ro non interfit, participare debeat de punctaturis, seu fallentiis in casu &c.

III. An expensæ litis, de qua agitur, fieri debeant a Capitulis ex pecuniis Massæ Capitularis in casu &c.

Ad I. Affirmativè, & amplius.

Ad II. Affirmativè, & amplius.

Ad III. Negativè, & amplius.

Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

ARIMINEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro Commutatione Voluntatis Alexandri Muccioli, & Catharina Grillazzi Conjugum in casu &c.

Consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis quoad Lampadem ad effectum illam transferendi ad Ecclesiam PP. Conventualium coram Imagine Beatae Mariae Virginis. In reliquis negativè.

Sess. 24. cap. 14.
de Reform.

LEODIEN. In Collegiata Ecclesia S. Pauli Leodii viget Statutum, seu Decretum Capitulare conditum die 28. Januarii 1628., quo præscribitur = pecunias ex venditione Arborum, & Lignorum, & Glandium ex Sylvis suis, nec non ex Vinis Stutorum Terrarum suarum quotannis proventuras, scilicet illas fore distribuendas inter solos DD. Capitulares ad secundam residentiam admissos, ac plenos fructus facientes pro residentibus habitos pro rata fructuum per eos factorum. Anno 1763. unum ex Canonicatibus dictæ Collegiatae Ecclesiae obtinuit ex permutatione Canonicus Carolus Theodorus de Diffuij, qui in adipiscenda sui Canonicatus possessione solemne juxta consuetudinem Capituli præstitit juramentum, se observaturum omnes Ecclesiae, & Capituli leges, & præsertim consuetudines antiquas, & approbatas, & libertatem hujus Ecclesiae.

Hanc legem privationis fructuum Arborum, Lignorum, & Glandium, nec non Vinorum stutorum, hoc est Vinearum locatarum, subivit Canonicus Diffuij per lapsum integri biennii, quod primæ residentiae vocatur, eodemque Canonico admissio inter Canonicos primæ residentiae, cum rescivisset dictos fructus distributivè partiri inter primæ residentiae Canonicos, preces obtulit Sacrae Congregationi,

ut,

ut, reprobato supradicto Decreto Capitulari, compellarentur antiquiores Canonici ad restitutionem illorum fructuum ipsos inter distributorum, qui ad se tempore primæ suæ residentiae pertinere debebant.

Sustinet Canonicus Actor, præfatum Capitulare Decretum, prout hujus generis Statuta, & consuetudines *utcumque immemorabiles*, ac etiam *auctoritate Apostolica confirmatas*, per quas in utilitatem aliorum Canoniconum adimitur novo Provisio pars ejus canonicalium reddituum, improbatas fuisse a Sacrosancto Oecumenico Concilio *sess. 24. cap. 14. de Reformat.*, quemadmodum eas omnes abrogarunt tum ex mente Sacri Concilii Tridentini *S. Carolus Borromæus* in Synodo Mediolanensi II. celebrato de anno 1569., tum saluberrimæ Pontificiæ Constitutiones, nimirum *S. Pii V. 104.*, & *Innocentii XII. 51.*, & consentaneè tradiderunt *Thomasin. in vet., & nov. Eccles. disciplina d. Benefic. par. 3. lib. 11. cap. 61. sub num. 13. S. In Concilio, & Garg. de Benef. par. 11. cap. 5. num. 162.*

Quinimo hujusmodi Statuta, & consuetudines esse delendas tamquam pravæ, illicitas, & scandalosas, ac simoniacæ labis. seu sordidæ avaritiæ suspensionem habentes præscripsit *Text. in cap. In tantum, & in cap. Jacobus de Simonia, Hostien. in cap. Cum M. Ferrariensis de Constit., & in cap. Jacobus de Simon., Batrini in dicto cap. Cum M. Ferrariensis num. 52. & seq., & in dicto cap. Jacobus num. 4., Birhof. in cap. In tantum num. 3. de Simon., & in dicto cap. Jacobus pariter num. 3. eodem tit., & Fagnan. in cap. Tua nos num. 30. eodem tit.*

Probatque rursus, plures Canonistas Leodii pro veritate requisitos in votis fuisse, Canonicum de Diffuiz, utpote qui fuerat ex permutatione de Canonicatu provisos, nonnisi quam injuria fuisse privatum redditibus ex venditione Arborum, Lignorum, Vinorumque statutorum perceptis. Juramentum verò de observandis Statutis, & consuetudinibus Capituli a se præstitum in actu adipiscendæ possessionis Canonicatus tamquam complectens unice *consuetudines antiquas, & approbatas* referri non posse ad controversiam consuetudinem, quæ nec approbata fuit a Concilio Tridentino, nec a Sacris Canonibus, nec ab aliqua Pontificia Constitutione, nec demum a Statutis Generalibus Ecclesiæ Collegiarum Cleri Secundarii Leodientis a Nuntio Apostolico *Caraffa* conditis anno 1656., subindeque a Nuntio Apostolico *Sanselicio* vigore specialis Commissionis *san. mem. Alexandri VII. confirmatis, & promulgatis*, quæ vel loquuntur in casu resignationis, vel cujusvis vacationis, excepta permutatione, eo tamen superaddito, quod fructus, quibus Canonicus privatur, cedere deberent in utilitatem Fabricæ Ecclesiæ, vel loquuntur in casu dolosæ permutationis, vel in

casu non residentia, vel in casu Canonici nondum Ordine Sacro initiati, vel in casu Canonici defuncti in prima, vel in secunda residentia.

Et contra verò Capitulum urget, ea, quæ præscripta fuerunt a Sacris Canonibus, a Concilio Tridentino, & a Pontificiis Constitutionibus, locum habere non posse in subjecta hypothefi, quia illa versantur in terminis Statutorum, in quibus mandatur, aliquid a novo Provisio cedi, vel promitti, vel solvi occasione electionis, collationis, seu possessionis Canoniciatus, & Præbendæ, secus autem ubi novi Canonici per annum, ac etiam per diuturnum temporis spatium privantur certis redditibus ex traditis per *Fagnan. in cap. Licet num. 86. de Præbend., Barbos. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 14. num. 3., Garz. de Benefic. part. 11. cap. 5. num. 138., Pignattell. tom. 3. consult. 30. num. 10., & Monacell. Formul. Legal. tom. 3. tit. 3. formul. 10. num. 13.*, docetque, simillima Statuta adesse, & observari in aliis Collegiatis Ecclesiis Civitatis Leodii.

Audito Nuntio Apostolico, auditoque Vicario Generali Leodiensi, uterque juribus dictorum Capituli, & Canoniorum Collegiatae Ecclesiæ S. Pauli adhæsit in sua respectiva Relatione, quæ ab eodem Capitulo circumfertur.

Regula juris est, quod si totum id, quod a noviter Provisio solvitur, vel solvendum, vel relinquendum vi Statuti promittitur, cedit in utilitatem, & beneficium Ecclesiæ, vel Sacrarum, vel in pios usus erogatur, & eo casu validum est Statutum, valida consuetudo. Aut vero cedit in commodum, lucrum, & utilitatem aliorum Canoniorum, & tunc Statutum, & quævis consuetudo tamquam improbatæ non sustinetur, quemadmodum auctoritate ad Concilium Tridentinum, & ad Pontificias Constitutiones S. Pii V., & Innocentii XII. præter Doctores, ex parte Canonici de Dissensu supra relatis distinguendo tradunt *Barbos. de Canon. cap. 15. num. 29. & 31., Garz. de Benefic. part. 8. cap. 1. num. 53., Pax Jordan. lueubr. lib. 10. vol. 3. tit. 11. num. 82., Card. de Luca de Canon. disc. 10. ubi n. 10., Piton. discept. Eccles. 57. n. 8. & 33, & Rot. cor. Kunitz decif. 12. in princ., & num. 5.*

Sacra Congregatio in terminis Statuti, siue Consuetudinis, cujus vigore Canonici noviter provisii tenentur gratis per aliquod temporis spatium incumbere servitio Chori, & Ecclesiæ, consuit, eam esse observandam, ut in una *Milten. proposita*, ac resoluta *Mense Martii 1587. in 4. lib. Decr. pag. 229., in una Marsicana Mense Aprilis 1591., ut in lib. 7. Decr. pag. 7., in una Hydruntina Servitii 28. Novembris 1705., ut in lib. 55. pag. 422., in una Andrien. Participationis 25. Decembris 1700., ut in lib. 50. Decret. pag. 519., & in una Matheraten. Participationis proposita*
dis

die 9. Julii 1735. , & resoluta die 24. Septembris ejusdem anni.

Ast ubi Statutum, vel consuetudo aufert Canonico noviter proviso partem reddituum Præbendæ, vel Massæ, vel Distributionum inter alios Canonicos partiendam, Sacra Congregatio decrevit, hujus generis Statutum, vel consuetudinem uti pravam, & simoniacæ labis infectam esse abolendam, ut in una *Polignanen.* anno 1584., & in una *Avenionen.* anno 1586. lib. 4. Decret. pag. 9., & pag. 138., in una *Tudertina* 19. Februarii 1633. lib. 14. Decret. pag. 709., in una *Cassen.* 3. Decembris 1718., in una *Burgen.* proposita die 13. Augusti 1729., & resoluta die 3. Septembris ejusdem anni, in una *Leodien.* Capitulationum diei 30. Septembris 1730. & in tantum in una *Tudertina* Mediæ Annatæ proposita sub die 13. Junii 1744 resolutum fuit die 8. Augusti ejusdem anni, non deberi noviter Proviso mediam annatam fructuum exigi solitam à Capitulo Tudertino, in quantum ut jura Sacrarii, cui media annata debita erat, fuissent oneroso permutationis titulo in Mensam Capitularem translata.

Jura utriusque Partis circumferuntur, quibus perpensis, onus erit EE.VV. decernere

I. An Statutum, seu Decretum Capitulare diei 21. Januarii 1628. sustineatur in casu &c.

II. An Canonico Carolo Theodoro de Diffuiz debeatur portio fructuum provenien. ex Vino Vinearum locatarum, seu, ut ajunt, Statorum, & ex venditione Arborum, Lignorum, & Glandium pro duobus annis primæ residentiæ in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

HORTANA. Aurelius Celestini Terræ Bassanelli Hortanæ Diæcesis in suo ultimo Testamento condito die 29. Maii 1760. sex erigi jussit Cappellanas annui redditus scutorum 48. in Ecclesia B. M. V. della Stella nuncupata, quæ parum distat a dicta Terra Bassanelli: Has Cappellanas, quibus ordinem præbuit primæ, secundæ, tertiæ, quartæ, quintæ, & sextæ, considerandas esse voluit merè laicales: Unicuique Cappellano onus imposuit tria celebrandi Sacra certis diebus ab ipso Testatore præscriptis, præter annua tria Anniversaria cum aliorum Cappellanorum interessentia: Alia insuper Cappellanis adjecit onera, nimirum = *intervenire alla recita delle Litanie nella suddetta Chiesa della Madonna della Stella con Cotta in tutti i Sabbati di ciascun anno* = item = *siano tenuti ad intervenire,*

Sess. 6. cap. 2. de Reform.

ed

ed assistere tutti li dì festivi alla Messa cantata, e Vespere della Chiesa Parochiale di Santa Maria di questa Terra = nec non = coll'obbligo anche d'intervenire all' associamento del Santissimo Sacramento con Cotta quando si porta all' Infermi = declaravitque demum voluntatem suam = Che nel caso di legitimo impedimento, assenza, o infermità possa ciascun Cappellano far supplire ad altro Sacerdote il di lui peso, ed obbliga, come sopra, e non altrimenti &c.

Jus autem nominandi primum Cappellanum reliquit Sacerdoti Celestino Loppi, ejusque Patri Philippo, istiusque filiis, Descendentibusque masculis in infinitum; Jus vero præstanti secundum Cappellanum pertinere voluit ad Dominicum Loppi, ejusque Descendentes masculos in perpetuum, hac tamen adjecta lege, quod si tempore vacationis nullus de Loppii familia Sacerdos nominandus existeret, tunc in secundum Cappellanum esset eligendus Sacerdos de Domo Innocentii Sensini, vel de Domo Marciani Coluzzi Civitatis Castellanae, vel de aliis Familiis à Testatore designatis. Jus demum nominandi cæteros Cappellanos, quos esse voluit Baisanellenses, attribuit potestatem ex suis Sororibus, & post ejus obitum in illorum nominatione substituit ipsosmet quinque superstites Cappellanos pro tempore existentes.

Ad secundam Cappellaniam nominatus fuit Sacerdos Petrus Coluzzi supradicti Marciani filius Romæ degens, honestoque addictus servitio. Hic preces obtulit defuncto Pontifici pro exemptione a loco residentia cum facultate implendi per alium Sacerdotem onera Cappellania.

Ad hanc exemptionem obtinendam (de qua hujus Sacrae Congregationis exquiritur Sententia) Petrus exponit, nullam de jure requiri personalem residentiam, & nullum onerum implementum per se ipsum, quod res est de Cappellania pure, & simpliciter laicali, & prorsus exempta a quavis Ordinarii jurisdictione *Abb. in cap. Extirpandæ §. Qui verò num. 8. de Prebend. Card. de Luca de Benefic. disc. 58. num. 2., & Rota coram Priolo decis. 84. num. 6.*

Et quamvis in Beneficiis, & Cappellanis etiam laicalibus ex lege foundationis inherere possit præcisæ residendi necessitas *Abb. in cap. ult. sub num. 5. vers. na o gratia de Cleric. non resident., Lotter. de Re Benefic. l. 3. quest. 3. num. 12.,* nihilotamen minus cum Testator nullam non residentibus imposuerit pœnam privationis Cappellaniae, hinc residentia non intelligitur præcisæ, sed duntaxat causativa ex firmatis per *Rotam decis. 182. num. 7. part. 8. Recent., decis. 55. num. 6. coram Cavalier., & in terminis ipsorum onerum Cappellanis indictorum tradit eadem Rot. coram Rembold. decis. 239. num. 7.* Residentia vero causativa nedum incompatibilitatem Beneficiorum excludit *Hojed. de incompatibil. Benefic. part. 2. cap. 1. num. 2., & Rot. dicta decis. 182.*

num. 11. part. 3. Recent., sed etiam non impedit quominus Cappellanus per alium impleat onera Cappellaniæ *Rota dec. 155. num. 2. part. 4. Recent.*

Præceptum autem Fundatoris, quod Cappellani teneantur celebrare Missas, nihil detrudere videtur facultati celebrandi per alium, quoniam, cum meritum Sacrosancti Sacramenti procedat ex opere operato, non utique videtur in celebratione Missarum electa industria personæ Celebrantis, quamvis verba Fundatoris fuerint in personam Cappellani directæ, nisi Testator dixerit, quod Cappellani per se ipsos celebrare teneantur, ut appositè considerat *Ros. in cit. decis. 182. n. 11. par. 3. Recent.*

Fortius quia Testator loquens de primo, & secundo Cappellano, nedum non præceperat, Cappellanos per se ipsos celebrare debere, sed imo disertis verbis expresserat, quod in casu legitimi impedimenti, vel *absentia*, vel infirmitatis eorum quilibet possit = *far supplire ad altro Sacerdote il di lui peso, ed obbligo, come sopra, e non altrimenti &c.* =

Episcopus de more requisitus, auditis omnibus interesse habentibus, retulit, Patronos jus habentes activum, & passivum secundæ Cappellaniæ adhærere votis Petri, quia per ejus absentiam nullum infertur detrimentum Divino Cultui, vel expiationi Animæ Fundatoris, quoties per alium Sacerdotem adimpleantur onera Cappellaniæ: At vero ceteros Cappellanos absentia gratiam a Petro postulatam impugnare.

Sacra Congregatio, spretis contradictionibus, pro facultate implendi per alium sæpissimè respondit, & præsertim in *Romana Cappellaniæ* proposita die 8., & resoluta die 29. Augusti 1722., in *Januæ Cappellaniarum* 14. Aprilis 1736. quoad primum, & secundum Dubium, in *Civitatis Castellæ Celebrationis Missarum* 4. Augusti ejusdem anni 1736., & in *Trivicana Cappellaniæ* proposita die 9. Septembris, & resoluta die 18. Novembris 1752.

Quæ a Petro Coluzzi deducuntur, cognoscent Eminentissimi Patres ex ejus jurium circumferendo libello: Quæ erunt a Cappellanis deducenda penitus ignoramus, cum nihil hætenus ab eis habuerimus. Proponimus itaque Amplissimi Patribus dubium definiendum

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

*Seff. 6. cap. 2. de
Refor., & sejs. 24
cap. 12. de Refor.*

NEPESINA. Extat in Terra Campanæ Nepeſinæ Diœceſis Collegiata Eccleſia Sancti Joannis Baptiſtæ, cujus Canonici ex antiqua, & jugiter ſervata lege capitulari pluries confirmata tenentur nonnulla præſcripta ſubire onera in Sacris peragendis, & in Chori ſervitio, itaut abſentes abſque juſta, & legitima cauſa varia pro dierum ſolemnitate mulſtentur pœna pecuniaria, quæ intereſſentibus accreſcit. Canonicoꝝ numerum auxit Canonicus Conſtantine Antonelli, qui anno 1709. condito Teſtamento geminos erigi juſſit Canonicatus in dicta Collegiata Eccleſia, quorum alterum eſſe voluit de Jurepatronatus Thomæ Curzi, ejuſque Deſcendentium in infinitum, quibus deſectis, Capitulum dictæ Collegiatæ Eccleſiæ ſubſtituit.

Eligendis Canoniciſ legem dixit idem Teſtator, dum præſcripſit, quod eorum quilibet teneatur ad perſonalem reſidentiam, quam cæteri Canonici ſubeunt, quodque ſit = *perſona abile, & idonea, e che faccia tutto ciò, che ſi fa dagli altri Signori Canonici non ſolamente nel pararſi, mà altresì nel celebrare la Meſſa Conventuale quando li tocca per Turno.*

Anno 1769. Canonicus Laurentius Curzi, qui poſſidebat Canonicatum de Jurepatronatus ſuæ Familiæ, illum reſignavit Michaeli Angelo Crocicchia ætate circiter annorum decem Romæ degenti, qui hætenus abſque ullo Sedis Apoſtolicæ indulto à Choro vacavit maximo cum detrimento Divini Cultus, maximoque cum dedecore Capituli, & Canonicoꝝ incommodo.

Ferri id longiori tempore non potuit à Canoniciſ, quorum ad querimonias compeſcendas Clericus Crocicchia ſuperiori anno confugit ad SSimũ, poſtulans prorogationem indulti abeſſendi à reſidentia, & à Choro uſque ad integram ſuorum ſtudiorum abſolutionem.

Precibuſ ad hanc Sacram Congregationem ablegatiſ, audituſ de more fuit Epicoꝝ, qui retulit, nullum Indultum abeſſendi, cujuſ à Crocicchia prorogatio petitur, oſtenſum fuiſſe vel ſibi, vel Capitulo, multoque minus exhibitum in actiſ Epicoꝝaliſ Cancellariæ, ſubditque, ſe audiviſſe in Sacra viſitatione, Canonicum Crocicchia nequaquam animum habere Canonicatum retinendi, ſed ejuſdem fruſtibus utendi pro ſua manutentione in ſtudiis proſequendiſ, donec ad ſtudia legalia perveniuſ ea in Curia ſeſtetur, & tunc Canonicatum libere reſignandi, ad hoc ut ejuſ Pater alium Fratrem, & Filium reſpectivè minorem natu nominare queat, & ſic fortaiſſe alioſ Fratreſ deinceps = concluditque demum = expetitum indultum minime concedendum eſſe cenſerem, aut ſaltem, quotieſ EE. VV. ita placuerit, tantummodo ad triennium, ac dimiſſa tertia parte fruſtuum Præbendæ ad formam diſcreti Innocentii XII.

Capitulum autem duo proponit : Primum, quod Canonicus Crocicchia condemnatur ad punctaturarum solutionem : Et alterum, quod indultum, vel indulti prorogatio à Crocicchia petita denegetur . Sustinet enim , Canonicum Crocicchia ex lege Foundationis teneri ad residendum in loco Canonicatus, nec non ad interessendum Choro, & divinis Officiis, Capitularisque Functiones subeundus, quas alii subeunt Canonici : Cum autem antedictus Canonicus usque ab initio sine Sedis Apostolicæ, vel Episcopi licentia abfuerit à loco residentia, neque Choro inter fuerit, neque Sacra peregerit, ab initio quoque plecti debeat mûltæ pænæ præscripta in Capitularibus Constitutionibus, quæ si per se Canonicum obstringunt ad illarum observantiam, & executionem *Reifestuell. lib. 1. decret. tit. 23. de offic. Archid. num. 4., & 22., Barbos. de Canon., & Dignit. cap. 5. num. 37., & 39., Garz. de Benef. part. 3. cap. 2. num. 498., & seqq.*, fortius tamen obligant, cum fuerint tum ab Ordinarii decretis, tum à Capitularibus resolutionibus confirmatæ *Rot. decis. 45. num. 7. coram Otthob., decis. 14. num. 16. inter Miscellan. coram Falconer., & in Mindonien. Officii Diaconalis 28. Novembris 1760. §. 8. coram Eminentiſſimo Paracciano.*

Addit ulterius, absentiam Canonici Crocicchia excusari non posse causa Studiorum, ut effugiat Punctaturarum solutionem in pænâ non interessentia. Quamvis enim causa Studii sit justa, & rationabilis abessendi, per quam Canonicus absens amittit dumtaxat quotidianas distributiones, seu tertiam partem Præbendæ suæ, si hæc in quotidianis distributionibus consistit ex traditis per *Barbos. ad Concil. Trident. Sess. 5. cap. 1. de Reform. num. 57.*, nihilotamen minus objecta Studiorum causa tametsi rationabilis, urgens, & justa juvare non possit Canonico absenti, nisi interveniat licentia Episcopi cum indulto Sedis Apostolicæ eidem Episcopo exhibito *Fagnan. in cap. Cum ad hoc de Cleric. non resident. fere per tot., Card. Petra in Comment. ad Constit. X. Bonifacii VIII. num. 7., & seq. tom. 3., & Scarfant. ad Ceccoper. lib. 2. tit. 11. num. 30.*

Itemque contendit Capitulum, concedendum non esse Canonico Crocicchia indultum abessendi causa Studiorum, ut imposterum Præbendæ redditus rite percipiat . Probat enim Capitulum juratorum Testium depositione, præfatum Canonicum in Sacratio Ecclesiæ pluries animi sui sensus pandidisse, quod sibi invisus erat Canonicatus, & ad se nihil pertinebat, quod inter Canonicos dictæ Collegiata Ecclesiæ cooptatus fuisset, ejusque fratrem Andream Crocicchia declaravisse, quod Canonicus frater eidem obtulerat sui Canonicatus renunciationem, quam ipse rejecerat *perchè non voleva esser soggetto a questa seccatura.*

Contenditque pariter, Beneficiatos quoscumque non relaxari à Canonica residentia causa studiorum; nisi ad celebres Scholas pergant, sacrasque litteras discant, Theologiam nempe, & Jus Canonicum, ut latissimè *Card. Petra in Comment. ad dictam Constit. Bonifacii VIII. num. 4. & seqq.* secus vero si res sit de Grammaticalibus Institutionibus, quas Canonicus Crocicchia discere commode valet, in loco Beneficii, ubi Domum habet apertam, & doctissimi sunt Ludj Magistri, intereaque debita interessentia Ecclesiam non defraudare, quæ Canonicorum indiget servitio, sine quo summa confusione Sacra peraguntur.

Jura Canonici Crocicchia nondum allata sunt. Ponderatis igitur iis, quæ supra deducuntur, nec non aliis, quæ nomine Capituli circumferentur, onus erit EE. VV. deliberare.

I. *An, & à quo tempore debeantur Punctaturæ in casu &c.*

II. *An quoad futurum sit concedendum Indultum Exemptionis in casu &c.*

*Sess. 23. cap. 6.
de Reform.*

CREMONEN. DISPENSATIONIS. Ludovicus Vincimela priusquam in Familia S. Francisci Cappuccinorum, cui nomen dederat, solemnem emitteret Professionem, anno 1643. condidit Testamentum, quo pluribus suis collatis Bonis erigi iussit Beneficium Ecclesiasticum perpetuum, seu Cappellaniam perpetuam in titulum sub invocatione, ac ad Altare Divi Barnabæ construendum in Parochiali Ecclesia SS. Faustini, & Jovitæ Loci Castellj, seu Castri Ponzonorum Diœcesis Cremonensis, ejusque Patronatum contulit in suum heredem Vincentium Vincimela, ejusque Filios, & Descendentes masculos in infinitum, ita tamen, ut unus tantum, nimirum ætate major de Familia tempore vacationis existens teneatur nominare Cappellanum, qui = sit actu Sacerdos, & ad Sacerdotii ordinem promotus, ac bonorum morum, & timorata conscientia, teneaturque singulis diebus Missam celebrare ad dictum Altare.

Per obitum Alexandri Manara nuper vacato dicto Beneficio, unicus illius Patronus prorsus ignorans qualitatem ejusdem Beneficii, ad illud assequendum nominavit, præsentavitque Vincentium Vincimela filium suum annorum quatuor sub spe obtinendæ Dispensationis a Sancta Sede Apostolica dumtaxat super ætatis defectu, quam obtinuit. Verum cum ex Fundationis tabulis exhibitis pro executione Gratiæ compertum fuisset, Beneficium præferre qua-

solicarum expeditione reticentiam, oportuit idcirco novam exquirere Provisionem à Dataria Apostolica cum dispensatione quoque super qualitate Sacerdotali supradicti Beneficii.

Hanc novam supplicationem Eius Pro-Datarius commisit iudicio Sacrae hujus Congregationis, urgetque proinde Vincentius Orator, sibi deberi Beneficium, seu Cappellania, de qua agitur, tamquam de Familia Fundatoris, ac tamquam filio Patroni, sua non obstante infantili aetate, cujus veniam Apostolica Sedes ex aequitate, cujus cultrix est, facile impertitur iis, qui de sanguine sunt, veluti testatur *Vivian. de Jurepatr. lib. 6. cap. 6. num. 9.*, *Corrad. in Prax. Benef. lib. 4. cap. 9. num. 10. vers. pariter*, *Piton. discept. Eccles. 13. num. 42. in fin.*, & sapientissime respondit hoc Sacrum Tribunal, & in specie in *Collen. Cappellania 12. Decembris 1716.*, & 24. Aprilis 1717., in *Cathacen. Dispensationis 11.*, & 25. Januarii 1738., & in *Brixien. Dispensationis 1. & 15. Martii ejusdem anni*.

Nec quidquam obesse tuetur, quod Beneficium aduexam habeat qualitatem Sacerdotalem ex mente Fundatoris, dum voluit, Beneficium actu Sacerdotalem esse, Beneficiatum verò teneri ad quotidianam Missae celebrationem, quoniam cum deficiat onus celebrandi *per se ipsum*, nunquam Beneficium dicatur Sacerdotale, utcumque voluerit Fundator, Nominandum esse actu Sacerdotem, & ad ordinem Sacerdotii promotum ex traditis per *Vesayam discept. Eccles. part. 1. discept. 4. num. 14.*, & *seq.*, *Garz. de Benef. part. 7. cap. 1. num. 47.*, *Rot. in recen. decis. 184. num. 11.* & *seqq. part. 12.*, *coram Merlin. decis. 825. num. 8.*, & in *Trientina Beneficii 26. Januarii*, & 4. Junii 1759. *coram bo. men. Ubaldo*.

Illam vero Testatoris voluntas, quod scilicet Cappellanus sit actu Sacerdos, stare censeatur potius *demonstrative* ad indicandam qualitatem oneris per alium etiam implendi, quam *dispositive* ad indicandam qualitatem Personae nominandae, quemadmodum exemplum habetur in Alexandro & Horatio fratribus Vincimala Vincentii Pro-Patris, qui nullum Ordinem Sacrum habentes Beneficium obtinuerunt, praevia dispensatione super qualitate Sacerdotali reportata nimirum Alexander à sa. mem. Clementis XI. sub datum Non. Kalend. Octobris anni 1712., & Horatius à sa. me. Innocentii XIII. sub datum tertio Idus Junii 1722.

Episcopus de more auditus annuit petita dispensationi, ut Vincentii Pater, qui subventionem indiget, infantem filium ad Litterarum studia valeat educare, nam *statum suae nobilis Familiae, natorum multiplicitas, non levis infortunia*, & Bonorum inter Fratres divisiones illum *notabiliter*.

deteriorem effecerunt.

Et revera hiæce, vel earum altera, concurrentibus causis Sacra Congregatio dispensationem ætatis etiam pro Beneficio Ecclesiastico non rarò indulgit, ut in *Civitatis Plakis Cappellania* 15. *Januarii* 1621. lib. 3. *Decret. pag. 331, in Parmen. Dispensationis*, *Junii* 1760., in *Veritonen. Abbatia* 22. *Novembris* 1760., in *Tridentina Cappellania* 29. *Augusti* 1761., & in specie de Puero bimo in *Melevitana* 12. *Februarii* 1731., & in *Asculana Cappellaniarum super Dispensatione* 22. *Augusti* 1750., de Puero trimo in *Aretina* 16. *Decembris* 1747., de Puero quadrimo, ut in casu, in *Lucana Beneficii, seu Cappellania* 17. *Maii* 1749., de Puero quinquenni in *Monasterien., seu Osnebrugen. Canonicatum* 7. *Aprilis*, & 21. *Julii* 1753., de Puero sexenni in *Civitatis Castellii* 1. *Martii* 1766., ac demum de Puero in decimo quarto sue ætatis anno constituto in *Corvetana proposita* die 6. *Maij*, & resoluta die 17. *Junii* labentis anni 1775.

His positis dignabuntur EE. VV. decernere.

Au sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

*Sess. 25. cap. 5.
de Reform.*

NULLIUS SANCTI MICHAELIS DE CLUSA. In Testamento, quod die 21. Aprilis 1721. condidit Franciscus Hiacynthus Closio Canonicus Collegiæ Ecclesiæ S. Laurentii Oppidi Javeni Jurisdictionis Abbatie S. Michaelis de Clusa Nullius Diæcesis, fundavit perpetuam laicalem Cappellaniam, seu Legatum pium Missarum, nulla tamen præscripta Ecclesia, nullo loco, nulloque Altari, ubi Cappellania, seu Legatum pium esset erigendum, ac ubi Missæ celebrandæ: Pro dote, seu pro fundo dotali dictæ Cappellaniæ summam assignavit librarum octo millium: Onus indixit Cappellano pro tempore existenti celebrandi, seu celebrare faciendi annua Sacra centum vigintiquinque.

Jus autem nominandi reliquit Joanni Georgeo Clozio ejus germano fratri, ejusque filiis, & Descendentibus masculis per lineam masculinam. Voluitque demum, quod primus Cappellanus non prius esset nominandus, nisi post obitum dicti sui fratris Joannis Georgei, nec non Joannis Baptistæ istius filii, & Fundatoris Nepotis, quibus, earum vita naturali durante, facultatem tribuit percipiendi, & in proprios usus convertendi fructus dictarum librarum octo millium, ea tamen adjecta lege, quotannis antedictum Missarum onus implendi.

Donec vixerunt Joannes Georgius Pater, & Joannes Baptista

ptista filius, Cappellania nusquam erecta fuit, iis vero defunctis, Felix Philippus Cloſio mox dicti Joannis Baptista filius, & Fundatoris Pronepos preces porrexit Sacrae Congregationi, ut, attenta maxima illius inopia, sibi, donec vixerit, sub nexu implendi Missarum onus addicerentur redditus dicti Legati pii, seu Cappellaniae erigenda, eo ipso modo, quo ejus Pater, & Avus illos ex praecepto, & voluntate Testatoris perceperunt.

Auditus super precibus Vicarius Capitularis retulit = *Non modo nemo ex interesse habentibus adversarius se sistit, sed imo duo ex proximioribus Consanguineis descendentibus Fundatoris, in quibus conditiones ad hanc optandam, & obtinendam Cappellaniam requisitae praeteris Consanguineis concurrunt, coram me compaernerunt declarantes, nihil non modo velle opponere, sed sibi ipsis summopere gratum fore, si quod ab Oratore postulatur, EE. VV. RR. benignitate eidem concessum tandem intelligant.*

Ad paupertatem Oratoris vero quod attinet, sic ait = *Nimum adeo cognita, & perfecta est indigentia Oratoris, & necessitas fruendi per vitam suam proventibus hujus capituli pecuniae, & si exigui sint ob Missarum onera, quae adimpleri debent, ut omnes Consanguinei charitate ducti malint non optare Cappellaniam, quam videre Oratorem orbatum hoc rei familiaris adjumento, quo sublato, non amplius poterit se decenter, & suam uxorem quotidie infirmam sustentare habita ratione status, & conditionis honestae Familiae Cloſio, quae est ex primariis hujus Ospidi, & olim maximè divites.*

Consanguineorum votis superaddere vota quoque sua non destitit Vicarius Capitularis, dum dixit = *Liceat mihi etiam innixio benignitati, qua EE. VV. RR. ad me scripserunt, coram ipsis vota mea humiliter exponere flagrans, & rogans, ut Oratoris pii, & religiosi Viri petita benignitate vestra concedantur = concluditque, quod = si EE. VV. RR. expedire videbitur, imponatur Oratori onus Cappellaniam statim erigendi, & dotem octo mille libellarum ab aere hereditario removendi = vi cujus decretum factum est die 20. Augusti 1674 = deveniatur ad erectionem Cappellaniae secundum voluntatem Testatoris.*

Mandatis Sacrae Congregationis obtemperavit Felix Philippus, exhibitoque publico Instrumento Erectionis Cappellaniae, seu Legati pii, eandem modo renovat instantiam fruendi, quousque vixerit, redditibus Cappellaniae ad effectum propriis occurrendi necessitatibus, pro qua gratia, ut supra relatum est, orant interesse habentes, orant Consanguinei, oratque Vicarius Capitularis.

Atque hinc ponderandum occurrit, paupertatem Felicis Philippi probatam esse ex Testimonio Vicarii Capitularis, & illum esse de Familia Fundatoris, imo Fundatoris

Pro-

Pronepotem, & Cappellaniæ Patronum: Item quod succurrendum sit Patrono, & Descendenti inopi ex canonica benignitate *Can. contra 26. §. Si vero, & Can. quicumque 30. caus. 36. quæst. 7., cap. Nobis de Jurepatr.* - quemadmodum ipse Fundator voluit perceptione reddituum Cappellaniæ subsidium præstitit ejus Fratri, & Nepoti Patri Oratoris egestate laborantibus.

Rursus rem esse de instantia à Felice Philippo promota ante creationem Cappellaniæ, quæ instantia non everisionem, non commutationem voluntatis Defuncti, sed illius dumtaxat suspensionem, sive suspensionis prorogationem præfererebat: Remque demum esse de Jurepatronatus *activo* laicali, & *de passivo* non sacerdotali, nec residentiam requirente. Quibus perpensis circumstantiis, onus erit EE. VV. perdoctè deliberare.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c. i

F I N I S.

INDEX RESOLUTIONUM

III

*Quæ prodierunt in Causis in Sac. Congregatione Concilii
propositis anno 1775.*

A

Anniversaria plura die quolibet ex antiquissimis Foundationibus solemniter potest celebranda reducenda esse ad unum tantum celebrandum Anniversarium: Cætera verò esse commutanda in celebratione tot Missarum lectarum pro intrante quantitate summa pro eisdem Anniversariis assignatæ ad ratam Taxæ perpetuæ decrevit Sac. Cong. in *Pamplonen. 2. Decemb. pag. 97.*

Applicationem Missæ in Aurora celebrandæ, ubi pro applicatione defecit voluntas, esse faciendam pro suffragio Animarum Purgantium juxta etiam disposita in Testamentis priorum Largitorum, definivit Sac. Cong. in *Laurinen. 9. Septemb. ad II. Dubium, pag. 88.*

Attentata esse purganda per viam nullitatis respondit Sac. Cong. in *Urbanen. 9. Septem. Dub. pag. 87.*

B

Beneficia non esse erigenda in Cappellaniis concutatas resolutum fuit in *Ripana Beneficii 17. Junii ad I. Dub. pag. 41.*

C

Canonici si alternis hebdomadis ad trames Bullæ Erektionis singuli tenentur coadjuvare Præpositum in Cura Animarum: id ita intelligendum est, ut hebdomadarius principaliter, alter verò in subsidium coadjuvare teneantur in *Ripana 8. Julii pag. 47.*

Canonico, qui quadragenarium Chori, & Ecclesiæ servitium assidue, & laudabiliter explevit, atque pluribus adversæ valetudinis incommodis obnoxius est, perpetuum Jubilationis Indukum esse concedendum, definitum fuit in *Eugubina 9. Septembris pag. 88.*

Cappellaniam licet merè laicalem retineri non posse a Patrono in statu Conjugalii decrevit Sac. Congr. in *Balnear. gen. 29. Julii ad I. Dub. pag. 66.*

Cappellæ fructus si vix suppetunt pro congrua Cappellani sustentatione, Patronus tenetur ad reedificationem Cappellæ in *Alatrina. Reedificationis Cappellæ 29. Julii ad I. Dubium pag. 65.*

Cathedratium solvi debere pro Beneficiis unitis Canonicatibus Theologali, & Pœnitentiario à die per Episcopum adeptæ possessionis in summa præfinita à Concilio Romano, præscripsit Sac. Cong. in *Camerineni Cathedratici 19. Martii, & 8. Julii pag. 1. & 47.*

Clericum, qui læsus convulsionis morbo paullisper claudicer, ac manus sinistrae digitos, medium scilicet, & anularem inflexibiles habeat, ad Sacros Ordines esse promovendum, prævia dispensatione ad cathelam, definivit Sac. Cong. in *Malactiana 17. Junii pag. 35.*

Clericus habens dumtaxat digitos indicem, & pollicem dexterae manus, reliquis ex inferioribus amissis cum inferiori parte ejusdem manus, rejectus fuit à petita irregularitatis dispensatione, ut ad Sacros Ordines promoveretur in *Comen. Irregularitatis 6. Martii pag. 18.*

Commutatio voluntatis præcipientis distributionem Panis faciendam in quodam determinato loco denegata fuit in *Ariminen. Commutationis Voluntatis 2. Decemb. pag. 98.*

Eaque tamen admissa fuit quoad Lampadem, quæ accensa continuò manere debet, ad effectum illam transferendi ab Adiculata nuncupata di *Gambettola* sita in Villa Massæ ad Ecclesiam PP. Conventualium S. Francisci Terræ Longiani coram Imagine B. M. Virginis. *Ibid.*

D

Demolitio Ecclesiæ, sive Sacelli ruralis intra fines Parociæ S. Crucis Civitatis Ravennæ denegata fuit in *Ravennaten. 29. Julii ad I. Dub. pag. 65. & seq.*

Demolitio Cellæ, seu Adiculæ nuncupata di *Gambettola* in Villa Massæ, erecta in eo loco lapidea Columna cum figulino simulacro B. M. Virginis, rejecta fuit in *Ariminen. Commutationis Voluntatis 2. Decemb. pag. 98.*

Dil.

Dispensatio retinendi Cappellaniam de Jurepatronatus Laicorum habentem onus celebrandi per se ipsum indulta fuit Clerico licet duodecimum annum agenti, Testatrici tamen sanguine conjuncto, & de Familia Patronorum, donec ipse ad legitimam ætatem pervenerit, interea adimpletis oneribus per alium in *Cornetana* 17. Junii pag. 35.

Dispensatio ab irregularitate propter homicidium ex datis verberibus sequutum negata fuit à Sac. Cong. in *Aquinaten. Irregularitatis* 8. Aprilis pag. 7.

Dispensationi super defectu ætatis non esse locum favore Clerici passivè vocari, postquam alteri præsentato jam fuerat ex Judicis lata Sententia jus quæritum, decretum fuit in *Aretina Dispensationis* 18. Martii pag. 1.

E

Edicta pro facienda Emphyteutica concessione Bonorum Ecclesiasticorum noviter esse affigenda, si novus superveniat Licitator, quamvis offerat pro Persona nominanda, mens fuit Sac. Cong. in *Firmana Emphyteusis* 19. Augusti pag. 76.

Hoc tamen additò, quod Licitator declararet Personam, pro qua obtulit, nec non & Personam Fidejussoris dictæ Personæ nominandæ. *Ibidem*.

Episcopus, durante prorogatione ad præsentandum à Patrono obtenta à Sac. Congregatione, non potest conferre vacantem Canonicatum tamquam de jure devolutò, ejusque factam collationem non sustineri resolutum fuit in *Urbanen.* 9. Septemb. ad II. Dub. pag. 87.

Episcopum in removendo Rectore à Cura Animarum se gerere debere ad formam Concilii Tridentini sess. 21. cap. 6. de Reform. definitum Sac. Cong. in *Sedunen.* 9. Septembris pag. 87.

Erectioni Beneficiorum in Cappellaniis concurratas non esse locum respondit Sac. Congr. in *Ripana Beneficii* 27. Junii ad I. Dubium pag. 41.

Evictò Fundo pro Missarum celebratione destinato, earumdem Missarum celebratio suspenditur in *Sabinen.* 19. Augusti pag. 75.

Expensas litis contra Præpositum petentem Jubilationis Indultum fieri non debere à Capitulo ex pecuniis Massæ Capitularis decretum fuit in *Laurentana Jubilationis* 2. Decembris ad III. Dub. pag. 97. & seq.

F

Fructus Cappellaniarum impares pro honesta Cappellanorum sustentatione non esse sequestrandos, definitum fuit in *Astina*

Reaffirmationis Cappella 29. Julii ad III. Dub. pag. 65.

Fundi pro Missarum celebratione taxativè assignati sequuta evictione, suspendendam esse Missarum celebrationem docetur in *Sabinen.* 19. Augusti pag. 75.

Fructus Cappellaniarum vacantis deberi Cappellano noviter nominato à die illius vacationis, demptis oneribus, definitum Sac. Cong. in *Balneoregien.* 29. Julii ad III. Dub. pag. 66.

G

Gratia pro devoluto cessat, si Patronus obliem contra eum motum impeditus fuit nominandi, & præsentandi novum Rectorem ad vacans Beneficium in *Ripana Beneficii* 17. Junii ad II. Dub. pag. 38. & seq.

I

Indultum Jubilationis conceditur Canonico docenti de assiduo laudabiliter præstito servitio quadraginta annorum in *Eugubina* 9. Septemb. pag. 88.

Indultum Jubilationis, eodem continuo, & laudabili probato quadragenario servitio, concessum fuit Præposito Curam Animarum habenti in *Laurentana Jubilationis* 2. Decembr. ad I. Dub. pag. 97. & seq.

Indultum reductionis annuarum celebrandarum Missarum in Collegiata Ecclesia S. Gregorii Majoris Civitatis, arreata modicitate reddituum, pro medietate obtentum à Capitulo dictæ Ecclesiæ prorogatum fuit ad Triennium in *Spoliana* 17. Junii pag. 36. & seq.

Irregularitatem contractam ob plures percussiones à Sacerdote datas cum percussu interitu non dispensavit Sac. Cong. in *Aquinaten. Irregularitatis* 8. Aprilis pag. 7.

L

Legatis pecuniis investiendis in Censibus, vel in Bonis Stabilibus, ut ex illorum fructibus celebrarentur annuæ Missæ 174., quæ ab hæredibus Legantis impletæ fuerunt, non esse locum subrogationi Prædii loco Investimenti, licet istud factum fuisse non appareat, respondit Sac. Cong. in *Interamnen.* 29. Julii ad I. Dub. pag. 66.

Legatum relictum ab Eugenio Rodriguez non esse adjudicandum PP. Mercenariis S. Mariæ in Campo Martio, decretum fuit in *Romana Cappellania* 8. Aprilis pag. 7.

M

Missa celebratio in Aurora quamvis ex pietate, & religione introducta, sed diuturno tempore expleta, continuanda, est, præsertim accedentibus lægitionibus pro ea relictis à piis Testatoribus in *Lactanen. 9. 5. præm. ad I. Dub. pag. 88.*

Illamque applicandam esse pro suffragio Animarum Purgantium juxta etiam disposita in Testamentis piorum Largitorum decrevit Sac. Cong. *Ibid. ad II. Dub. pag. 88.*

N

Nominationem, & præsentationem ad vacantem Canonicatum pertinere ad Patronum definivit Sac. Cong. in *Urbanen. 9. Septemb. ad I. dub. pag. 87.*

Illiusque provisionem tamquam de jure devoluto ab Episcopo factam non sustineri decretum fuit *Ibid. ad II. Dub.*

Et possessionem de eodem Canonicatu per Provivum ab Episcopo esse attentatè captam, & revocandam per viam nullitatis respondit Sac. Cong. *Ibid. ad III. Dub.*

Nominato ad Cappellaniam deberi illius fructus à die vacationis, demptis oneribus, decrevit Sac. Cong. in *Balnegregien. 29. Julii ad III. Dubium pag. 66.*

P

Sacrae Particulæ licet per plurium annorum spatium asservatæ intra Septa Monasterii, si tamen Corruptionis timor urgeat, ad custodiam Ecclesiæ deterendæ sunt, ubi aliæ Pyxides asservantur, ac frequenter recognoscendæ, ut materialis Idolatriæ periculum in casu corruptionis evitetur in *Granaten. 6. Maii pag. 18. & seqq.*

Patronus in statu conjugali retinere non potest Cappellaniam utcumque mere laicalem in *Balnegregien. 29. Julii ad I. Dub. pag. 66.*

Patronus ad vacantem Cappellaniam nominare tenetur eum, qui est passivè vocatus in *Balnegregien. 29. Julii ad II. Dub. pag. 66.*

Ad Patronum spectat reedificatio Cappellæ quoties illius redditus vix suppetunt pro Cappellani sustentatione in *Marina Rea-dificationis Cappellæ 29. Julii ad I. Dubium pag. 65.*

Eidemque præfigendus est ab Episcopo terminus ad illam reedificandam, quo elapso, idem Episcopus procedat prout de jure *Ibid. ad II. Dub. pag. 65.*

Præpositum habentem Jubilationis Indultum, quamvis Choro non intersit, participare

debere de punctaturis, & fallentis decrevit Sac. Cong. in *Laurentina Jubilationis 2. Decembris ad II. Dub. pag. 97. & seqq.*

Professionis nullitatem non esse admittendam ex interno tantum timore desumptam, externa coactione haudquaquam probata respondit Sac. Cong. in *Leopoldien. 6. Decembris pag. 97.*

Q

Quietantiam esse stipulandam favore hæreditis quond. Petri Gavazzi, qui detuncti voluntatem pro annua Missarum celebratione adimplevit assignatione quatuor Locorum Montium definivit Sac. Cong. in *Romana Foundationis Missarum 8. Aprilis ad I. & II. Dub. pag. 8.*

Eademque Loca Montium esse transferenda in creditum hæreditatis dicti Gavazzi cum vinculo oneris Missarum *Ibid. ad III. Dub. pag. 8.*

R

Rectorem Beneficii teneri se conformare Concordiæ, & ad illius observantiam cogi debere sub pœnis in ea contentis definitum fuit in *Prænestina Concordatæ 18. Martii pag. 2.*

Redditus in Dotes erogandos, qui annualiter superant, demptis expensis, aliisque oneribus hæreditariis, esse cumulandos usque ad summam scutorum 25. pro collatione unius subsidii dotalis juxta dispositionem Testatoris decrevit Sac. Cong. in *Romana Reductionis Legatorum 6. Maii pag. 17.*

Reductionem subsidiorum dotalium, attempta insufficientia reddituum, mandavit Sac. Cong. *Ibid.*

Reductio Missarum pro medietate, & ad Triennium, si impares sunt redditus pro illarum celebratione assignati prorogata fuit in *Spolemana 17. Junii pag. 36. & seqq.*

Reductioni Missarum non esse locum, postquam hæres Fundatoris illarum onus agnovit, ac implevit, resolvit Sac. Cong. in *Interamnen. 29. Julii ad II. Dub. pag. 66.*

Religiosum Confirmationis Sacramento non munitum, & bona fide à proprio Abbate Regulari initium prima Tonsuræ, & ad minores Ordines promotum, confirmari debere, antequam ad Sacros Ordines promoveatur decrevit Sac. Cong. in *Ordinis S. Basilii Magni 6. Maii pag. 18.*

S

Sequestra super Cappellaniarum fructibus, qui satis non sunt pro congrua Cappellani alimonia non sustineri definitum fuit in

Alarina Readificationis Cappelle 29. Julii ad III. Dub. pag. 65.

Supplicationem Gratia pro Devoluto non esse relaxandam respondit Sac. Cong. *in Ripana Benefici 17. Junii ad II. Dub. pag. 41.*

Supplicationem ad obtinendam Dispensationem super defectu ætatis ad assequendam simpliciter laicalem Cappellaniam pro Clerico Paulo Ughi de Familia Testatoris, quamvis ille mandavisset, esse in illius assequutione præterendum magis idoneum, magisque capacem, relaxandam esse. prævio recessu a decisis, decrevit Sac. Cong. *in Perusina Cappellania 8. Julii pag. 47. & seqq.*

Suspensionis locum esse potius, quam abolitioni oneris annuarum decem Missarum à Joanne de Pancratiis relictarum cum traditione scutorum 25. per eum facta Societati Sanctissimi Suffragii Terræ Stimiliani, & ab ipso Joanne investitorum in Censu, cujus fundus census subinde fuerat evictus, adhibitis tamen à Confratribus ulterioribus diligentibus pro recuperando Censu super aliis Bonis Debitoris definitum fuit *in Sabinen. 19. Augusti pag. 75.*

T

Translationi Sacrae Imaginis Sanctissimi Crucifixi una cum suppellectilibus, & Missarum oneribus ab Ecclesia, sive Sacello rurali ad Parochialem Ecclesiam S. Crucis non esse admittendam definivit Sac. Cong. *in Ravennaten. 29. Julii ad II. Dubium, pag. 65. & seq.*

V

Voluntatis commutatio super dispensatione Panis in certo determinato loco facienda denegata fuit *in Ariminen. Commutationis Voluntatis 2. Decembris pag. 98.*
Voluntates Defunctorum circa Anniversaria, quæ propter eorum multipliciter celebrari non poterant in Collegiata, & Parochiali Ecclesia S. Nicolai Civitatis Pampilonensis, esse commutandas in celebratione tot Missarum lectarum pro ea quantitate summae pro eisdem Anniversariis assignatae ad rationem taxæ perpetuæ, uno tantum excepto Anniversario quotidie celebrando, definivit Sac. Cong. *in Pampilonen. 2. Decembris pag. 97.*

F I N I S.

I N D E X

CONCLUSIONUM,

*Quæ adnotatæ fuerunt in foliis Causarum
anni 1775.*

A

Anni, in quibus Canonicus ægrotavit, vel ob aliam justam causam vacavit a Choro, reportato tamen Indulto a Sacra Congregatione, computantur pro obtinenda Jubilatione pag. 84. §. *Rursus*.
Ubi testatur alias sic fuisse decisum a S. Congregatione. *Ibid*.

Applicatio Missæ demandata quoque censetur pro anima Testatoris, quamvis ipse de sola celebratione locutus fuerit, nec de applicatione ullo pacto mentionem fecerit pag. 81. §. *Votandum*.

Fortius dum contraria urget Testatoris voluntas pag. 81. §. *Accedente*.

Qua de re Missam non esse applicandam, sed orandum dumtaxat pro Anima Testatoris aliquando respondit S. Congregatio. pag. 81. §. *Et in his*.

Axioma, quod ad impossibile nemo tenetur habetur pag. 82. §. *qua posita*.

B

Beneficia simplicia sive de Ecclesiastico, sive de Laicali Jurepatronatus sint, erigi non possunt in Cappellanias Concuratas sine justa, & urgenti causa, dissentientibus activum, passivumque patronatum habentibus pag. 39. §. *Quidquid*.

Ubi testatur alias sic fuisse resolutum a S. Congregatione *Ibid*.

Imo etiam si facta fuerit unio, sive erectio, nullam ipsa habet subsistentiam. *Ibid*.

Beneficiatus tenetur adjuvare ad restaurandam Ecclesiam pag. 55. §. *At vulgata*.

Idtamen procedit ubi sufficiens congrua ad honestam ipsius sustentationem superfit *Ibid*.

Beneficium numquam dicitur Sacerdotale, quando deficit onus celebrandi per se ipsum, licet Fundator dixerit nominandum esse actu Sacerdotem, & ad Ordinem Sacerdotii promotum pag. 107. §. *Nec quidquam*.

Beneficium tempore suæ vacationis posse uniri Seminario, Capitulo, vel Pareciæ negant quidam Canonistæ pag. 39. §. *quidquid*.

C

Canonici Coadjutores licet non hebdomadarii, urgente necessitate, tenentur tamen in Subsidium Curæ onera subire. pag. 46. §. *Et in Casu*.

Cappellania præsumitur Laicalis donec contrarium probetur. pagin. 78. §. *Veruntamen*.

Cappellania præsumitur laicalis si statuto laicali subiecta est, & solutioni onerum Communitativorum pag. 78. §. *Secundo*.

Cappellania præsumitur laicalis, si talem eam dixerunt Ordinarii in earum Litteris, & Indultis Institutionum *Ibid*. §. *tertio*.

Cappellania laicalis ab Ordinarii Jurisdictione exempta nullam de jure residentiam personalem requirit, nec onerum implementum per se ipsum. pag. 102. §. *ad hanc*.

Cappellania licet sit laicalis, si tamen qualitatem habeat Ecclesiasticam, incompatibilis est cum statu Conjugali. pag. 63. §. *Præterea*, & §. *Quodque*.

Cappellaniæ laicalis ad instar Legati Pii cum onere Missarum capaces sunt Laici, Faminae, & Infantes pag. 63. §. *Præterea*.

Cappellania laicalis ad nutum amovibilis ab Episcopi jurisdictione exempta, & assequi, & retineri potest à Laicis, Infantibus, & Mulieribus pag. 30. §. *Fundatrix*.

Nec contrarium statuit Tridentinum, cum de Beneficiis Ecclesiasticis dumtaxat loquatur. *Ibid*.

Idtamen non procedit ubi expressa, vel tacita Testatoris voluntas obstat. *Ibid*. §. *Verum*.

Cappellania potest esse merè laicalis, ac simplex Legatum pium nulla Ordinarii Auctoritate erectum; & tamen illius capaces non erunt Laici, si ex voluntate Testatoris personæ nominandæ debent esse Ecclesiasticæ d. pag. 30. §. *Verum*.

Cappellania licet sit laicalis, si tamen qualitatem habeat Ecclesiasticam, incompatibilis est cum Statu Conjugali pag. 63. §. *Præterea*, & §. *Quodque*.

Cappellaniæ congrue dotans illius patronatum acquirit. pag. 77. §. *Hujusmodi*.

Cappellaniis etiam laicalibus ex lege Fundatio-

- nis inhærere potest præcisa residendi necessitas pag. 102. §. *Et quavis*.
- Capitulares Constitutiones per se obstringunt Canonicum ad illarum observantiam pag. 105. §. *Capitulum*.
- Fortius cum ab Episcopo, & Capitulo approbatæ fuerit *Ibid*.
- Census non recensetur inter Capitalia stabilia quando res est de celebratione Missarum pag. 61. §. *Pater*.
- Centenaria requiritur, ut actio eversionis adversus Contraternitatem præscribatur pag. 70. §. *Ponderandum*.
- Claudicatio levis nullam irregularitatem inducit pag. 32. §. *Nunc*.
- Claudus, qui nequit sine pede ligneo, vel baculo incedere, irregularis est pag. 33. §. *Irregularitas*.
- Clausuræ violatio evitanda est pagin. 25. §. *Hic*.
- Coadjutores, sive Vicarii perpetui quamvis propriè Rectores Ecclesiæ non sint, absque tamen dubio Rectores sunt Curæ Animarum pag. 45. §. *De iure*.
- Ipsi enim utpote Canonico titulo in Animarum Cura Subrogati tenentur ad ea omnia, ad quæ tenentur ipsi Rectores *Ibid*.
- Commutatio Voluntatis, vel Oneris non denegatur ubi iusta Causa præsto est pag. 86. §. *Ad rem*.
- Facilius tamen conceditur ante acceptatum Onus, & executionem voluntatis *Ibid*. & pag. 82. §. *Sacra*.
- Non conceditur post executam voluntatem, & acceptationem Oneris, nisi prævia firmatione status reddituum pag. 82. d. §. *Sacra*.
- Concordia effectum numquam sortita exequenda non est pag. 46. §. *Et in casu*.
- Concordia contra iuris Canonici Sanctionem aliquid disponens executioni mandari non debet *Ibid*.
- Concordia à Præposito, & Canonicis non obligata executionem non promeretur *Ibid*.
- Concursum, ejusque habendi formam præscripsit Sacrosancta Tridentina Synodus pag. 27. §. *Quid*.
- Conciliaris hæc dispositio à pluribus Pontificibus confirmata fuit *Ibid*.
- Concursum præstior habendi forma litteris Encyclicis Sacræ Congregationis constituta est *Ibid*.
- Conluxtor præferendus est in paritate Oblationum, qui divitiis abundat, qui rei Agrariæ petitus est, quique promptus semper in solvendis pensionibus repertus fuit pag. 71. §. *Oblationes*.
- Confirmationis Sacramentum à Christo Domino institutum fuit, ut Fideles per Baptismum regenerati, illius Sacramenti Gratia confirmarentur in Fide pag. 9. §. *Juxta*.
- Id etiam decissum fuit à Sacrosancta Tridentina Synodo *Ibid*. §. *Per hanc*.

Confirmationis Sacramentum Sacrorum Ordinum collationi præmitti debet pagin. 9. §. *Juxta*.

Ordines suscipientes absque Confirmatione in quam penam incidant minime constans est D. D. Sententia pag. 10. §. *In quam*.

Ordines suscipientes absque Confirmatione, quamvis peccent mortaliter, nullam tamen Suspensionis penam incurrere censuerunt plures Canonistæ *Ibid*.

Imò aliqui censuere, quod nec peccent venialiter *Ibid*.

Multoque minus ab iis ullam irregularitatem incurri *Ibid*. §. *Hinc*.

Alii verò censent Ordines sic suscipientes irregulares fieri *Ibid*. §. *Contra*.

Ordines tamen qui suscepit si dubitet se confirmatum fuisse, debet sub conditione confirmari, & ad Cautheam absolvi à suspensione, & dispensari ab irregularitate *Ibid*. §. *Sacra*.

Consuetudo, per quam Canonici noviter provisivi per aliquod temporis spatium gratis incumbere debent servitio Chori servanda est pag. 100. §. *Sacra*.

Corruptionis proprium est, ut auferat esse rei pag. 23. §. *Et prosequitur*.

Creditores representant personam Rectoris Beneficii pag. 71. §. *Oblationes*.

D

Decimæ prædiales debentur ex fructibus prædiorum pag. 67. §. *Maximopere*.

Decimæ prædiales solvi debent à Domino, quocumque titulo fructus percipiat, quamvis etiam degat extra Parochiam, minime verò à Colonis pagin. 67. d. §. *Maximopere*.

Defectus Corporalis si talis sit, qui neque notabilem deformitatem contineat, nec scandalum in celebratione causet, neque exercitium celebrationis impediatur, irregularitatem non inducit pag. 33. §. *Sin verò*.

Dignitas si in magna parte perditus non fuerit, adeoque sine Scandalo expleri possit celebratio, tunc qui sic affectus est à Sacris Ordinibus repellendus, non est. *Ibid*.

Diminutis redditibus, eadem obligatio permanere non potest pag. 57. §. *Animadversendum*.

Diminutis redditibus, fit reductio Missarum pag. 37. §. *Et in genere*.

Diminutis fructibus, si agatur de Onere Sacrorum jam agnito, reductio hujusmodi Oneri fieri debet, servata proportionem elemosinæ manualis; Si verò agatur de Onere nondum agnito, diminutio facienda est ad ratam elemosinæ Missæ perpetuæ pag. 37. §. *Et in iure*.

Diminutis redditibus, sæpe facta fuit reductio Ser-

Servitii Choris, hinc remanente onere Missarum pag. 57. §. *Sacra*.

Dispensatio impartita fuit à Sacra Congregatione super digitorum defectu, quando hic fuit casualis, & res fuit de Sacerdote jam promotus pag. 15. §. *Verum*.

Dispensatio indulta fuit Sacerdoti tribus digitis carenti, pollice scilicet, indice, & medio, lege tamen adjecta, quod vel in Oratorio privato, vel in publica Ecclesia, hora tamen à Populo minus frequentata celebraret *Ibid*.

Dispensatio elargita fuit Vicario Curato, cui unice superfuerat digitus pollex, ita tamen ut in Ecclesiis minus frequentatis celebraret *Ibid*.

Dispensatio concessa fuit Sacerdoti, qui casu indice, & pollice in sinistra manu privatus fuit *Ibid*.

Hæc tamen procedunt in Sacerdote jam promotus pag. 16. §. *Verum*.

Dispensatio super infantili ætate à S. Sede Apostolica facile impartitur iis, qui sunt de Sanguine Fundatoris pag. 107. §. *Hinc*.

Dispensatio ætatis indulgetur vel causa Studiorum, vel cum de Familia paupere res est *Ibid*. §. *Episcopus*.

Dispensatio ætatis quandoque indulta fuit decimum quartum annum agenti pagin. 108. §. *Et revera*.

Imò aliquando & puero bino *Ibid*.

Dispensationem facile concedit Dataria passivè vocato præsertim unico pag. 31. §. *De dispensatione*.

Dispensationem etiam de Beneficiis elargitur S. Congregatio ubi res est, vel de Compatrono, vel de Conjuncto Fundatoris, vel de passivè Vocato, præsertim concurrente paupertate, & aliorum Patronorum, & interesse habentium consensu pag. 31. d. §. *De dispensatione*.

Dispensati idecirco quandoque fuerunt pueri bini, & quinquenni *Ibid*.

Distributiones quotidianæ amittuntur à Canonico, qui abest à Choro pag. 105. §. *Adatt*.

E

Ecclesia profanatur tam ubi reparari non potest, quam ubi concurrit alia legitima, & iusta causa pag. 59. §. *Siquidem*.

Ecclesiæ quandoque demolitæ fuerunt quamvis nulla indigerent refectiæ, sed aliqua tamen iusta causa impellente pag. 59. §. *Et Revera*.

Ecclesiæ restauratio si expleri non possit, profanato situ, non tamen asordidos usus earum Cappellæ sed sub iisdem Invocationibus in Matrices, seu alias viciniores Ecclesias cum iisdem oneribus, & emolumentis transferendæ sunt pag. 58. & 59. §. *Quamvis*.

Ecclesiæ tum Occidentalis, tum Orientalis consuevit Communionis Reliquias pueris jejunis dispensare pag. 22. §. *Comperitur*.

Ecclesiæ Occidentalis præsertim in Gallia consuevit Sacrificiorum Reliquias pueris jejunis quarta, vel festa feria dispensare, pag. 22. §. *Eandem*.

Ecclesiæ Occidentalis constanter semper rejecit Morem Ecclesiæ Græcæ panes in feria quinta Majoris Hebdomadæ consecrantis, ut per integrum annum asservarentur, quibus proinde Vino consecrato infusus lethalis Morbo laborantes in Viaticum resicerentur pag. 22. §. *Hancque*.

Ecclesiæ Dei nil magis officit quam Pastores minus idoneos habere pag. 29. §. *Hæc verò*.

Ecclesiæ Parochiali vacante, disponit Sacrosanctum Tridentinum, quod Episcopus cum tribus Examinatoribus Synodalibus examen faciat: Atque alia contingente vacatione, in novo certamine aut eisdem, aut tres alios Synodales tamen Examinatores eligit pag. 23. §. *Quia*.

Emolumentum ubi est, ibi onus esse debet pag. 55. §. *At vulgata*.

Emphyteutæ ditiori duobus concurrentibus Emphyteuticis Concessionibus Emphyteutis indulgenda est pag. 71. §. *Sacra*.

Episcopus etiam extra Visitationem habet facultatem cogendi Parocum ad novum examen pag. 73. §. *Quod*.

Episcopis nullo jure vetitum est unico examine duplicem concursum pro duabus Ecclesiis Parochialibus explorare, eodemque examine Oppositores pro pluribus Ecclesiis Parochialibus examinare, & approbare pagin. 27. §. *De Casu*.

Episcopus quoties una cum Examinatoribus Synodalibus plures examinatur Oppositores pro pluribus Ecclesiis Parochialibus vacantibus, tunc licet examen sit unum materialiter, formaliter tamen est duplex, utpote expletum pro duplici Ecclesiæ pag. 25. §. *Quoties*.

Eucharistia intra Septa Monasteriorum retineri non debet pag. 25. §. *Alterum*.

Eucharistiæ retentio in parte interiori Ecclesiæ in Choro intra Claustra Monasterii quandoque indulta fuit à Summo Pontifice, dum tamen exterius pateat aditus Ministro, nulloque alio exteriori Ecclesiæ loco Sacramentum asservetur pag. 25. §. *Alterum*.

Eucharistiæ particulæ frequenter renovandæ sunt pag. 22. §. *Eadem*.

Eucharistiæ particulæ singulis hebdomadæ, vel ad summum infra quindecim dies renovari debent pag. 22. §. *Eadem*.

Et tunc prius particulæ veteres distribuendæ sunt, antequam noviter consecratae distribuantur *Ibid*. vide *Fragmenta*, *Immutatio*.

Examinis finis est, ut Ecclesiæ à dignis, & ido

& idoneis Parochis gubernetur . pag. 28.

§. *Finis*.

Examinis, & Concurfus reiteratio ad meram formalitatem pertinet pag. 29. §. *Hec verò*.
Examina plura, & diversa non mandat Tridentinum pluribus Ecclesiis contemporaneè vacantibus pag. 28. §. *Quia*.

Examine unico, adimpleto sine primario per Concilium volito, curandum non est de materialitate plurium examiniu pag. 28.

§. *Finis*.

Examinatus, & approbatus pro una Ecclesia, non potest ad alteram promoveri pag. 28.
§. *Non relevante*.

Imò electio in hoc casu nulla esset *Ibid.*

Secus tamen est quando Oppositores pro pluribus Ecclesiis fuerunt examinati, & respectivè approbati *Ibidem* vide *Episcopus*.

Ætas 14. annorum, quæ necessaria est in Ecclesiastico Beneficio, minimè necessaria est in Cappellania laicali pag. 49. §. *Novè*.

Ætas annorum Septem ex Juris Communis Censura sufficit ad assequendam Cappellaniam laicalem ad nutum amovibilem pag. 30. §. *Inquit*.

Ætas tamen annorum 14. requiritur ex præscripto Concilii Tridentini *Ibid.*

F

Fragmenta Eucharistiæ quoad Substantiam corrupta haud amplius Latræ Cultu veneranda sunt pag. 23. §. *Et prosequitur*.

Fructus Cappellaniam pertinent ad Cappellanum pag. 64. §. *Itemque*.

Fundus ubi constitutus non fuit, sed constitui debet, reductio facienda est ad rationem Eleemosinæ Missæ perpetuæ pag. 61. §. *Qua de re*.

G

Gibbosus deformiter irregularis est pag. 33.
§. *Irregularitas*.

H

Habilitas, & idoneitas sat est, quod superpervenerint intra terminum quadrimensis Patronis datum ad præsentandum pag. 49.
§. *Haut quaquam*.

Hostia prodigiolo Sanguine confersa asservatur in Ecclesia Fratrum Prædicatorum in Regno Ungariæ pag. 24. §. *Certum*.

Hostiæ plures a pluribus sæculis jam consecratæ asservantur in Ecclesia Civitatis Complotensis pag. 24. §. *Aliud*.

I

Imagines licet collocatæ in Ecclesia Jurispatronatus, ex jasta tamen causa decentioris Cultus una cum Millarum Oneribus translata fuerunt pag. 55. §. *Sacras*.

Immutatio, quæ observatur in Particulis, si respicit simplicem qualitatem, non desinit ibi esse Corpus Christi: Secus tamen ubi immutatio in Substantia facta est pag. 23.

§. *Cum verò*.

Industria Personæ celebrantis non censetur electa in celebratione Missæ, licet verba Fundatoris directæ tuerint in Cappellani personam pag. 103. §. *Præceptum*.

Quia Sacrosancti Sacrificii Meritum proccedit ex Opere Operato *Ibid.*

Quamobrem Sacra Congregatio sæpe respondit pro facultate celebrationem explendi per alium *Ibid.* §. *Sacra*.

Nisi tamen celebrationem per se ipsum, demandaverit Testator *Ibid.*

Inhibitione judiciali præcedente concurrente, probatoque, quod ea spreta fuerit, condemnatio in expensis judicialibus, & extrajudicialibus inevitabilis est pag. 78. §. *Hinc*.

Irregularis est is, qui digitis caret pag. 15.
§. *De irregularitate*.

Irregularis est is, qui caret duobus digitis in manu sinistra *Ibid.*

Et is, qui caret pollice in manu sinistra *Ibid.*

Irregularis est qui fuit aliqua manu mutilatus *Ibid.*

Irregularis est Præbiter, cui medietas palmæ cum duobus digitis fuit abscissa *Ibid.*

Irregularis ex defectu corporis is est, qui adeo in eo vitiosus est, ut Ordinis Ministeria exercere non possit, vel non nisi, quam cum deformitate, & scandalo *Ibid.*

Irregularis, & suspensus a divinis incapax est ad assequendam Cappellaniam in Concursu Clerici passivè vocati, & à Patronis præsentati pag. 49. §. *Ex facto*.

Irregularitas alia ex delicto profluit, alia ex defectu animi, alia corporis pag. 33. §. *Irregularitas*.

Jubilatio non obtineatur, quadragenarium Servitium requiritur pag. 84. §. *Ad relatas*.

Juramentum præstitum de observando Capituli Statuta, & Consuetudines, intelligitur de licitis, & approbatis, minimè verò de non approbatis, pag. 99. §. *Probatque*.

L

Largitionibus acceptatis, quæ in gratiam Oneris relictae fuerunt, amplius in libertate non est ab onere resiliere pag. 80. §. *Ad primam*.

Legata pecunia pro celebratione Missarum, Censu

Census ex ea emendi non sunt pag. 61.
§. Patet.

Litis pendentia si impeditur nominatio, jus nominandi non devolvitur Ordinatio pag. 77.
§. Huiusmodi.

Loca, quæ Sacris Ministeriis dicata sunt, temporum injuria obsolescere, atque ex hominum memoria excidere non debent pag. 53. §. Quamvis.

M

Matrimonium irritatur ex eodem metu, quo irritatur professio pag. 90. §. Quantum.

Membrorum usu omnes notabiliter impediti irregulares sunt pag. 33. §. Irregularitas.

Metus causa quod factum est nullius roboris est pag. 89. §. 1.

Metus ubi versatur circa poenam à Lege indictam, & à publica Iustitia infligendam ob patratum Crimen ab infrascripto potius, quam ob extrinseco proficisci reputatur pag. 91. §. Primum.

Metus ut infringat Professionem debet esse incussus ab homine, non a semet ipso pag. 91. §. Et ratio.

Metus tamen cadens in constantem Virum, licet ex propria culpa derivatus, sufficit pro infringenda Professione pag. 90. §. Quantum.

Missarum Onera reviviscunt, si recuperantur Bona, quibus infixæ erant pag. 70. §. Ponderandum.

N

Necessitate urgente sicuti locus est mutationi voluntatis Testatoris, ita eo magis reductioni Onerum pag. 13. §. Aperta.

O

Oculo orbatus, sive is, cui oculus erutus fuerit, si absque notabili deformitate Canonem legere nequeat, irregularis est pag. 33. §. Irregularitas.

Onera potius alia minuenda sunt, quam Missarum numerus redigendus pag. 53. §. Ponderandum.

Præsertim ubi pro celebratione Missarum Bona assignata fuerunt, quæ imminutioni minime obnoxia sunt Ibid.

Uel ubi onera, de quibus conquestio est non ab erectione, & fundatione proficiunt, sed voluntaria sunt, & à consuetudine procedunt Ibid in fin.

Onus à Domino directo non agnitu ad Emphyteutas transmitti nequit pag. 63. §. Ad hæc.

P

Panis, aut Vini tantisper immuta to colore, aut sapore, non desinit ibi esse Corpus, aut Sanguis Christi pag. 23. §. Cum vero.

Pane, aut Vino sic immutatis, ut nullo modo compari possint naturam panis, aut Vini, tunc desinit ibi esse Corpus, & Sanguis Christi Ibid.

Parecii pluribus eodem tempore vacantibus, quoad omnes indicendus est Concurfus, prævia affixione distinctorum Adictorum pro unaquaque Ecclesia pag. 27. §. De Casu.

In hoc casu Episcopus non tenetur separata peragere examina, sed Concurfus absolvi potest unico Concurrentium examine Ibid.

Parochialium collationi de Jure Decretalium simplex examen præmittebatur pag. 27. §. Quid.

Parocus cogi potest ad novum examen, quia ejus Scientia potuit minui de cursu temporis & ingravescente ætate pag. 73. §. Videtur.

Pro hujusmodi effectu non requiritur præcedens judicialis probatio Imperitiæ Ibid.

Parochus imperitus removeri debet ab exercitio Curæ Animarum Ibid.

Hoc tamen procedit ubi Parochus renuat eligere Cappellanum pag. 73. §. ad rem.

Parochus cogi potest ut sibi tot Sacerdotes adjungat, quot sufficiant ad exhibenda Sacramenta, divinumque Cultum celebrandum pag. 39. §. Non ambigitur.

Id tamen procedit quando Populus ita numerosus est, ut unus Rector non sufficiat ministrandis Sacramentis pag. 40. §. At Conciliaris.

Quia talis adjunctio Subsidiaria est Ibid. Parochus consequi debet necessaria vitæ à Dominis Fundorum pag. 67. §. Hæc sunt.

Particulæ majores si corrumpi posse timeatur, ne fideles materialis Idolatriæ periculo exponantur, cum reverentia sumende sunt pag. 23. §. Et prosequitur.

Patrono, & descendenti inopi succurrendum est ex redditibus Cappellanæ pag. 109 §. Atque.

Maxime si idem fecit Fundator Ibid. Fortius si talis Instantia promoveatur ante erectionem Cappellanæ, cum tunc non evertatur, aut commutetur, sed dumtaxat suspendatur Fundatoris voluntas pag. 110. §. Rursus.

Fortiusque si res sit de Jurepatronatus activo laicali, ac de passivo non Sacerdotali, nec residentiam requirente pag. 110. §. Rursus.

Patroni tamen inopia si gravissima non est, denegatur ipsi retentio Cappellanæ laicalis pag. 63. §. Ad rem.

Patroni ut consequantur recreationem Cappellanæ

lania laicalis, vel ab ea Alimenta habeant, probare debent pauperatem *ibid.*

Patronus post quadrimestre cadit a jure præsentandi pag. 63. §. *Quæritur*.

Patronus recusans reuocare intra terminum ab Ordinario præsumtum amittit jus patronatus, quod acquiritur ab eo, qui reuocat pag. 55. §. *Aut quæritur*.

Quod procedit licet Patronus dedisset Beneficio conspicuam dotem, quia ista intelligitur data pro sustentatione Beneficiati, ferendisque Oneribus spiritualibus, & temporalibus limites reparationis non egredientibus *ibid.*

Præsentare is debet, qui in Fundatione sibi Patronatum reservavit pagin. 77. §. *Hujusmodi*.

Præsentandi tempus non currit impedito per Inhibitionem judicalem *ibid.*

Præsentandi tempus non currit Patrono, litigante, etiam si non præsentasset pag. 40. §. *Et altero*.

Protestio debet esse libera, & voluntaria pag. 90. §. *Quantum*.

Protestio voluntaria emissa, impellente metu poenæ, valida renunciata fuit pag. 91. §. *Et sacra*.

Protestio emissa ob timorem poenæ mortis, infamiae, & jacturæ Bonorum valida reputatur pag. 91. §. *Quamobrem*.

Protestatio contraria facto non attenditur pagin. 63. §. *Ad has*.

Provisio facta ab Episcopo, durante prorogatione ad præsentandum concessa à Sacra Congregatione, nulla est, nec conualecit post expiratam prorogationem pag. 78. §. *Maxime*.

R

Reditibus imminutis vel ex fluminis corrosione, vel ex temporum injuria; adeo ut impares evaserint ad Statuta Sacra implenda, eorumdem onerum reductio denegari non debet pag. 13. §. *Aperta*.

Redditibus deficientibus, qui pro reedificatione destinati sunt, onus reedificandi incumbit Patrono pag. 55. §. *Aut Quæritur*.

Reductio Onerum quandoque relinquitur arbitrio Ordinarii pag. 13. §. *Quando*.

Reductio Onerum aliquando facta fuit ad rationem Taxæ Missæ perpetuæ pagin. 13. §. *Quando*.

Quandoque ad rationem manualis *ibid.*

Ubi verò ea sit ad rationem manualis, Utensilium impensa detrahatur pagin. 61. §. *Qua de re*.

Reductio si necessaria sit, videndum est ad quam ex prædictis rationibus fieri debeat pag. 13. §. *Quando Vide Onera*.

Residentia non intelligitur præcisà, sed tantum causativa quando Testator non resi-

dentibus haud indixit poenam privationis Cappellaniæ pag. 102. §. *Eè quamvis*.

Residentia, causativa non excludit incompatibilitatem Beneficiorum *ibid.*

Residentia causativa non impedit quominus Cappellanus impleat per alium onera Cappellaniæ *ibid.*

S

Statuta, vel Consuetudines aliquid aufferentia noviter Provisis, dividendum inter alios, reiciuntur pag. 101. §. *Asi*.

Et utpote illicitæ, scandalosæ, simoniacæ, ac fordide avaritiæ suspicionem involventes improbantur pag. 99. §. *Quinimo*.

Hujusmodi verò Consuetudines, vel Statuta mandantia aliquid solvi occasione electionis, vel collationis Præbendæ licet improbantur, valent tamen dum privant novos Canonicos certis redditibus per aliquod temporis spatium pag. 100. §. *Et contra*.

Sed ut hujusmodi Statuta, & Consuetudines valeant, requiritur, quod id, quod aufertur novo Canonico non cedat in utilitatem aliorum Canonicorum, sed in beneficium Ecclesiæ, vel Sacristiæ pagin. 100. §. *Regula*.

Valerent tamen hujusmodi Consuetudines, aut Statuta concedentia aliis Canonicis id, quod aufertur novo Canonico, ubi tale quid, quod aufertur ex veteri consuetudine ad Ecclesiam, vel Sacristiam pertinuerit, atque oneroso permutationis titulo in Mensam Capitularem translatum fuisset pag. 100. §. *Asi*.

Studiorum causa non juvat Canonicum absentem, nisi interveniente licentia Episcopi cum Indulto S. Sedis eidem Episcopo exhibito pag. 105. §. *Addit*.

Studiorum causa non dispensatur, nisi petens dispensationem ad celebres Scholas pergat, Sacratæ Litteras, nempe Theologiam, & jus Canonicum discat *ibidem* §. *Contentum*.

Studium Grammaticæ, præsertim ubi boni adfuerint ludi Magistri, causa sufficiens non est, cur Studiorum causa dispensetur *ibid.*

Suspensio celebrationis Sacrorum difficile conceditur pag. 47. §. *Et revera*.

Suspensio celebrationis Missarum deneganda non est quovisque aliquis reintegratus fuerit de impensis factis pro reikuratione Fundorum, quibus onus Missarum infixum est pag. 47. §. *Temporariam*.

T

Testatoris voluntas, quod Cappellanus sit actu Sacerdos ita potius demonstrativè, quam taxativè pag. 107. §. *Ille*.

Testatoris prohibitio iniquitatem numquam secum ferre potest pag. 13. §. *Aperta*.

Testes injurati nihil probant pag. 73. §. *Quidquid*.

V

Ungula à pollice avulsa causa non est, quod sic affectus ab Ordinibus repellatur pag. 33. §. *Sin verò*.

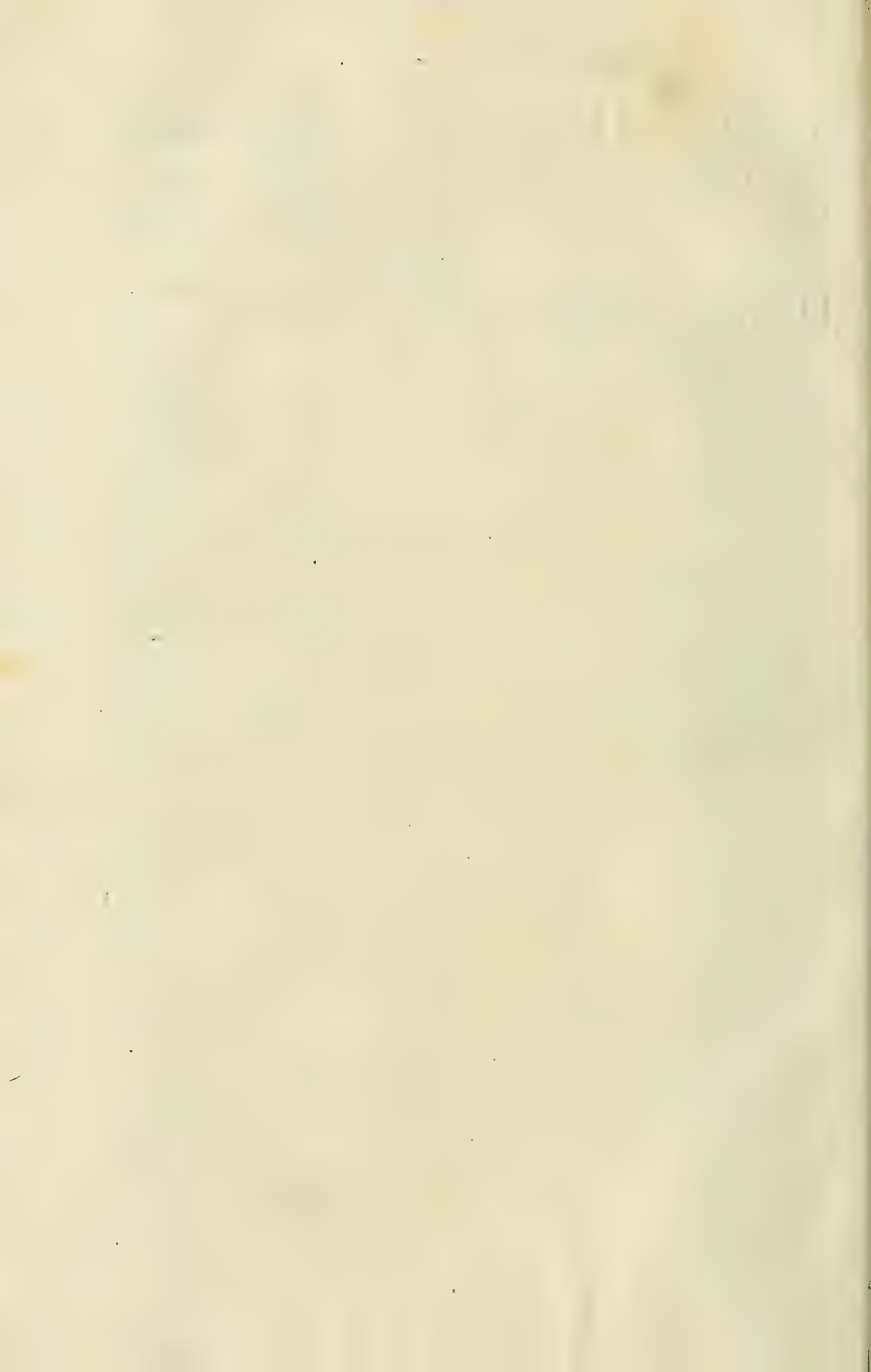
Unio Beneficii concedenda non est tibi ea petitur propter distantiam Parochianorum, cum tunc nova potius Parochia erigi debeat pag. 40. §. *Aut petuntur*.

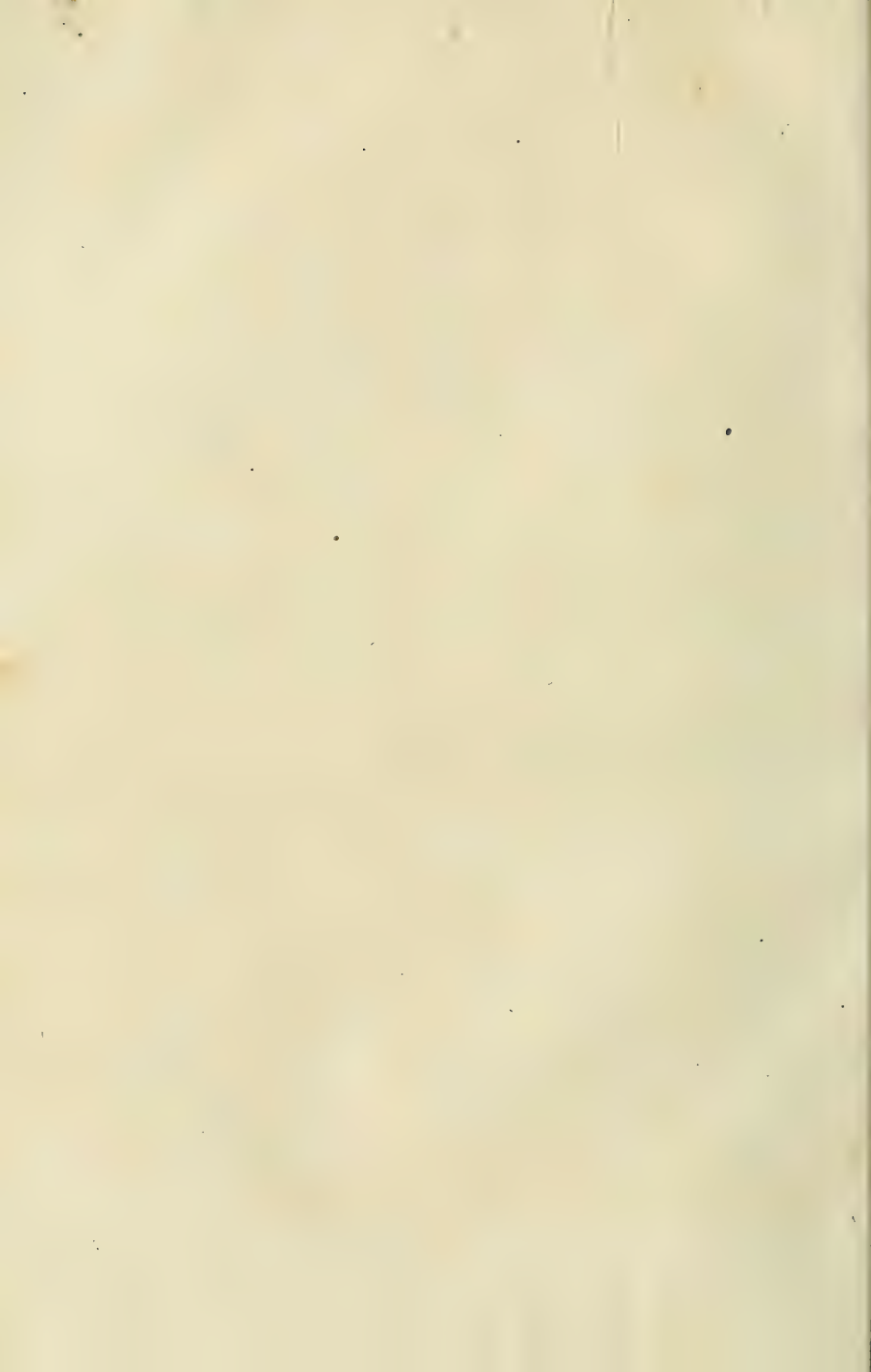
Vocatus passive à Fundatore non indiget præsentatione Patronorum pag. 63. §. *Quoties*.

Voluntas Defuncti commutanda est, quando necessarium est reparationis opus, nec alius reparandi modus præsto est pag. 42. §. *Fortius*.

Præsertim ubi Testatoris voluntas non tollitur, sed ad tempus dumtaxat suspenditur pag. 42. §. *Præsertim*.

F I N I S.

THESAURUS RESOLUTIONUM SAC. CONGREGATIONIS CONCILII

Quæ consentaneæ ad Tridentinorum PP. Decreta,
aliasque Canonici Juris Sanctiones

M U N U S

SECRETARII EJUSDEM SAC. CONGREG.

O B E U N T E

R. P. D. CARRARA

Prodierunt in Causis sub annum 1776.

PROPOSITIS

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis,
ac aliis in Ecclesiastico Foro versantibus
apprime utilis, ac necessarius.

TOMUS XLV.

TRIPLICI

INDICE LOCUPLETATUS.

ROMÆ MDCCLXXVII.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

THE UNIVERSITY

OF CALIFORNIA

LIBRARY

PHYSICS

1887

PHYSICS

1887

PHYSICS

I N D E X

ALPHABETICUS CAUSARUM

*Quæ in Sacra Congregatione Concilii proposita fuerunt
anno 1776. per Diœceses dispositus .*

A

A Latrina Dotium 3. Februarii , &
30. Martii *pag.* 26. , & 41.
Amerina Applicationis 7. Septembris,
23. Novembris *pag.* 120. , & 124.
Asculana Commutationis voluntatis 20.
Januarii *pag.* 2.
Asten. Matrimonii 2. & 30. Martii ,
& 18. Maii *pag.* 30. , 41. , & 61.

B

B Alneoregien. 7. Septembris, & 23.
Novembris *pag.* 116. , & 124.
Balneoregien. Ecclesiæ Cathedralis 22.
Junii 13. Julii , & 17. Augusti *p.* 80.
84. , & 96.

C

C Ajetana Commutationis Volun-
tatis 12. Junii , & 13. Julii *pa-*
gin. 77. , & 83.
Callien. Matrimonii 17. Augusti , &
7. Septembris *pag.* 100. , & 112.
Camerinen. Translationis oneris Missa-
rum 27. Aprilis , & 18. Maii *pa-*
gin. 56. , & 62.
Caputaquen. 11. Julii , & 17. Augusti
pag. 91. , & 96.
Civitatis Castellanae Emphyteusis 7.
Septembris , & 23. Novembris *pa-*
gin. 113. , & 123.
Civitatis Plebis 7. Septembris . & 23.
Novembris *pag.* 117. , & 124.
Comaclen. Cappellaniae 3. Februarii ,
& 2. Martii *pag.* 16. , & 29.
Comen. Dispensationis 22. Junii , &
13. Julii *pag.* 79. , & 84.

Cremonen. Dispensationis 20. Janua-
rii *pag.* 2.

F

F Aventina Distributionis 22. Junii
& 13. Julii *pag.* 74. , & 83.
Florentina Reductionis Missarum 13.
Julii *pag.* 84.
Firmana 17. Augusti , & 7. Septembris
pag. 96. , & 111.
Firmana Emphyteusis 30. Martii, & 27.
Aprilis *pag.* 49. , & 52.

H

H Ortana 20. Januarii *pag.* 1.
Hortana 13. Martii , & 27. Aprilis
pag. 47. , & 51.
Hortana Stipendii , & Liberationis a
Molestiis 17. Augusti , & 7. Septem-
bris *pag.* 106. , & 112.

I

I Nteramnen. 17. Augusti , & 7. Sep-
tembris , & 23. Novembris *p.* 108.
112. , & 123.
Interamnen. Reductionis 18. Maii , &
22. Junii *pag.* 65. , & 73.

L

L Eodien. 20. Januarii *pag.* 1.
Leodien. Jubilationis 17. Augusti , &
7. Septembris *pag.* 103. , & 112.
Leodien. Prorogationis Indulti 18. Maii,
& 22. Junii *pag.* 67. , & 74.

Ma-

M

M Aceraten. 3. Februarii, & 2. Martii *pag.* 20., & 29.
 Messanen. Reductionis Oneris Missarum 23. Novembris *pag.* 134.

N

N Epesina 20. Januarii *pag.* 1.
 Nepefina Reductionis 18. Maii, & 22. Junii *pag.* 70., & 74.
 Novarien. Indulti 23. Novembris *pagin.* 132.
 Nullius Sancti Michaelis de Clusa 20. Januarii *pag.* 2.

O

O Scen. Servitii Chori 27. Aprilis, & 18. Maii *pag.* 55. & 62.

P

P Erusina Cappellanæ 3. Februarii, & 2. Martii *pagina* 18., & 29.
 Papien. Reductionis Missarum 3. Februarii, & 2. Martii *pag.* 19., & 29.
 Pisauren. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 11. Julii, & 17. Augusti *pag.* 90., & 95.
 Perusina Prioratus 30. Martii, & 23. Aprilis *pag.* 42., & 51.

R

R Egien. Reductionis Servitii Chori, & Missarum 30. Martii, & 27. Aprilis *pag.* 48., & 52.

Ripana 20. Januarii, & 3. Februarii *pag.* 8. & 15.

Romana Habilitationis 13. Julii *pag.* 86.
 Romana Subsidii Dotalis 2., & 30. Martii, & 27. Aprilis *pag.* 37., 42., & 51.

S

S Enen. Dispensationis 3. Februarii 2., & 30. Martii *pag.* 23., 30., & 41.
 Spoletana 18. Maii, & 22. Junii *pagin.* 63., & 73.
 Syracusana Reductionis Missarum 27. Aprilis, 18. Maii, & 22. Junii *pagin.* 59., 63., & 73.

T

T Aurinen. 2. Martii, & 30. Martii *pag.* 35., & 42.
 Taurinen. 13. Julii, & 17. Augusti *pag.* 88. & 95.
 Taurinen. Cappellanæ 23. Novembris *pag.* 129.
 Tudertina Reductionis Onerum 20. Januarii, & 3. Februarii *pag.* 9. & 15.

V

V Erulana Jurium Parochialium, & Præminentiarum 27. Aprilis, & 18. Maii *pag.* 52., & 62.
 Viterbien. Matrimonii 23. Novembris *pag.* 124.

*Die Sabbathi 20. Januarii 1776. in¹
Palatio Apostolico Vaticano erit Sa-
cra Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacræ Con-
gregationis de jure resolvenda.*

R easumere non gravabuntur EE. VV. folium præteritæ
Congregationis diei 2. Decembris mox elapsi anni, &
sequentibus Dubiis tunc non resolutis, & ad præsentem
Congregationem dilatis sapientissimè de more respon-
dere.

LEODIEN.

- I. *An Statutum, seu Decretum Capitulare diei 21. Janua-
rii 1628. sustineatur in casu &c.*
- II. *An Canonico Carolo Theodoro de Diffusi debeat portio fru-
ctuum provenien. ex Vitis Vinearum locatarum, seu, ut ajunt,
Stutorum, & ex venditione Arborum, Lignorum, & Glan-
dium præ duobus annis primæ residentiæ in casu &c.*

*Sess. 24. cap. 14.
de Reform.*

Iterum proponatur.

HORTANA.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

*Sess. 6. cap. 2.
de Reform.*

Negative, & amplius.

NEPESINA.

- I. *An, & à quo tempore debeantur punctaturæ in casu &c.*
- II. *An quoad futurum sit concedendum Indultum Exemptionis in
casu &c.*

*Sess. 6. cap. 2. de
Refor., & sess. 24
cap. 12. de Refor.*

Ad Primum affirmative a die captæ possessionis, &
amplius.

Ad secundam negative, & amplius.

20. Januarii 1776.

Sess. 23. cap. 6.
de Reform.

²
CREMONEN. DISPENSATIONIS.
An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

Affirmative usquedum ad legitimam ætatem pervenerit, adimpletis oneribus, & amplius.

Sess. 25. cap. 5.
de Reform.

NULLIUS SANCTI MICHAELIS DE CLUSA.
An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Affirmative juxta votum Vicarii Capitularis, & consensum interesse habentium ad vitam Oratoris tantum, adimpletis oneribus.

Sess. 22. cap. 6.
& cap. 9. de Reformat.

ASCULANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.
Jacobus de Comitibus Asculanus die prima Augusti 1730. suum ultimum condidit Testamentum, quo ejus Animam hæredem universalem instituit. Executores vero suæ voluntatis in Testamento expressæ, & subinde exprimendæ declaravit pro Bonis Florentiæ, & in Hetruriæ Statu sitis Marchionem Carolum Rinuccini, Hieronymum Vyeri, & Manilium Urbani: Pro Bonis autem existentibus Urbis, & Asculi nominavit Rectorem pro tempore Collegii suppressæ Societatis Jesus una cum geminis Nobilibus Asculanæ Civitatis, cui Rectori in casu illius renuentiæ substituit Priorem pro tempore Conventus Patrum Ordinis Prædicatorum Asculi, & similiter in casu, quo hic etiam Prior injunctum onus respueret, alios subrogavit diversarum Religionum Superiores, & in extremum subsidii casum substituit Vicarium generalem Asculani Episcopi pro tempore existentem, nec non Vicarium Capitularem, Sede Episcopali vacante.

Voluit Testator, quod ejus voluntas, & omnia per ipsum disposita, ac imposterum per Schedulas disponenda suum respec

respective plenarium haberent effectum, & executionem dandam a solis Executoribus Testamentariis = *anche privatamente a qualsivoglia Giudice ordinario, Rev. Fabrica di S. Pietro di Roma, delegato Apostolico, e qualunque altro Superiore Ecclesiastico* = iisdemque vetuit expresse sub pena caducitatis petendi, vel exequendi commutationem suæ voluntatis vel in totum, vel in parte, ac solum pro dubiæ voluntatis interpretatione iussit Testator, Executores recursum habere debere ad Asculanum Episcopum, sive ad ejus Vicarium Generalem.

Subinde geminas idem Testator obsignavit Schedulas, primam sub die 25. ejusdem mensis Augusti, alteramque die 13. Decembris 1737., & in eis plurima reliquit legata tum prophanæ, nimirum ad vitam suæ Uxor, Sororis, suorumque Familiarium, tum pia pro institutione Asculanorum Juvenum, pro Ecclesiarum ornamento, pro pauperibus Clericis, pro Puellis tum nobilis, tum humilis conditionis, & similia, quæ Asculanam Civitatem reddunt illustrem.

Defuncto Testatore, Rita, & Francisca Sorores de Comitibus illius Consanguineæ Pontificium obtinuerunt Rescriptum mandans eisdem Sororibus ad earum vitam assignari annua scuta 60. pro qualibet ex redditibus dictæ hæreditatis, ejus tamen administrationem duodecim post annos renunciavit Rector dicti Collegii suppressæ Societatis Jesus, reportata sub die 14. Martii 1753. ab Asculano Episcopo Sententia declarante, rite, recteque fuisse redditam rationem de Bonis hæreditariis per ipsum desuper administratis usque, & per totam diem 15. ejusdem mensis Martii.

Triduo post hanc latam Sententiam, nimirum die 18. ejusdem mensis Martii Episcopus certior factus de pio legato de Comitibus, obtinuit à sa. mem. Benedicto XIV. gratiam, qua mandatum fuit, ut, commutata voluntate pii Testatoris, ex annuis superextantibus redditibus illius hæreditatis extraherentur annua scuta 200. pro construendo, erigendoque Conservatorio pro Puellis periclitantibus, earumque manutentione.

At vero, inexecuta gratia, decessit Episcopus; è re tamen sua putavit illius in Episcopatu Successor novas offerre preces defuncto Pontifici Clementi XIV., inibique narrata necessitate expectandi mortem Uxor, Testatoris, ejusque Cubicularii, ut, cessatis eorum respectivè legatis vitalitiis, exequibilis gratia fieret, narratisque simul, & confutatis exceptionibus Gratia datis ab Executoribus Testamentariis, obtinuit per Rescriptum diei 16. Julii 1770. nedum ejusdem Gratia confirmationem, sed applicationem etiam aliorum annuorum scutorum 120. post obitum dictarum.

Sororum de Comitibus, quibus ea virtute Pontificiæ concessionis, quousque vivunt, persolvuntur.

Utrumque Pontificium Rescriptum exequendum esse declaravit Vicarius Generalis Asculi suo definitivo decreto, à quo ab Executoribus Testamentariis interposita Appellatione, Causæ cognitio ex decreto Eñi Pro-Auditoris SSñi ablegata fuit. ad hanc Sacram Congregationem cum clausula = *de apositione Oris arbitrio ejusdem Sacre Congregationis* adversus antedicta Pontificia Rescripta desuper ab Asculanis Episcopis obtenta.

Tria sunt quæstionis capita, quæ à Promothore Fiscali Curie Episcopalis Asculi proponuntur. Primum caput est, ut ex redditibus hæreditariis de Comitibus assignentur Conservatorio Orphanarum S. Josephi Asculi nunc annua scuta 200., & alia scuta 120. post obitum Sororum de Comitibus vi duplicis Rescripti Supremi Principis, contra quod locus esse non potest oris apositioni, cum nulla fuerit obreptio, nulla subreptio. Adest enim iusta, & rationabilis causa commutandi voluntatem Jacobi de Comitibus, quæ gravior non datur ea, nimirum claudendo in dicto dilatando tamen Conservatorio Puellas periclitantes, quibus Asculana Civitas abundat.

Alterum caput est, ut Administrator, & Executores Testamentarii supradictæ Hæreditatis licet exempti compellendi sint ad reddendam Episcopo rationem gestæ administrationis juxta præscripta à Sacrosancto Concilio Tridentino *Seff. 22. cap. 8. de Reform., in clementin., cap. unic. de Testament., Rota coram Molin decif. 672. num. 32., & decif. 673. num. 7., & 8., & in Barchinonen. Administrationis Cause pia 4. Maij 1742. §. 6. coram bo. mem. Nunez.*

Tertium demum caput est, ut hujus litis expensæ, quas agunt Administrator, & Executores Testamentarii adscribendæ sint non hæreditati de Comitibus cum Operis pii detrimento, sed quidem ipsis met Administratori, & Executoribus Testamentariis, qui præsentem litem sustinent nullo jure suffulti, ut in simili casu pluries definivit Sacra Congregatio, & præsertim in *Montis Falisci Expensarum Litis 20. Augusti, & Viterbien. Expensarum Litis 17. Decembris anni 1768. in Faventina Redditionis Rationis 8. Augusti 1772. quoad penult. Dubium, & nuperrime in Lauretana Jubilationis quoad III. Dubium 2. Decembris mox elapsi anni 1775.*

Urgent è contra, contenduntque præfati Administrator, & Executores Testamentarii, nullum esse utrumque Pontificium Rescriptum, quia fuerunt Pontifici falsa narrata, veraque reticita; Falsò quippe narratum fuerat, necessariam esse constructionem, & erectionem Conservatorii pro Puellis periclitantibus, pro quibus, probata fundatione

Conservatorii S. Josephi, jam illud erat erectum, jamque fundatum: Fueratque simul reticito, Testatorem expressisse prohibuisse voluntatis suæ commutationem, quo reticito, gratiam subreptitiam, & nullam esse tradiderunt *Pignat. Consult. Canon. 148. num. 13. tom. 4., Rot. coram Kaunitz. decis. 57. num. 1., & in Reatina Salpiani 16. Junii 1704. §. Subreptio coram bo. mem. Omanno.*

Et quamvis Administratores Operarum piarum ex Concilio Tridentino *Sess. 22. cap. 9. de Reform.* teneantur singulis annis de Administratis rationem Episcopo reddere, sustinent tamen, id procedere, dummodo non fuerit aliter in ordinatione, vel in fundatione, ut in casu, cautum, atque præscriptum, veluti habetur ex finalibus verbis *disti cap. 9. de Reform. Sess. 22. Concilii Tridentini*, & consentaneè, firmarunt *Pax Jordan. Elucubrat. Canonic. lib. 7. tit. 9. numer. 30., Garz. de Benef. cap. 2. num. 105., Amost. de Caus. piis lib. 3. cap. 3. num. 32. infra., & num. 42., Rot. in Nucerina Canonatus 6. Decembris 1751. §. 13. coram Eminentissimo Elephantutio-*

Demumque contendunt, expensas hodiernæ litis cedere, debere damno hæreditatis de Comitibus, non autem Exequutorum Testamentariorum, qui jura non propria, sed hæreditatis sustinent, & qui pro executione piarum dispositionum agunt, & qui denique prohibiti fuerunt à Testatore etiam sub pæna privationis, & caducitatis nedum petere, sed etiam exequi gratiam commutationis illius voluntatis.

Regula juris est, ultimas Morientium voluntates esse strictè servandas, custodiendas, & exequendas, nunquam vero commutandas, prout frequentissimæ sunt Resolutiones Sacræ Congregationis, & in specie *in Taurinen. Commutationis Voluntatis 20. Decembris 1732., in Florentina Commutationis Voluntatis 15. Februarii 1747.* Nimia quippe facilitas in derogando ultimis Testatorum voluntatibus efficere potest, ut viventes, qui id fieri vident de Testamentis Mortuorum, minus proni sint ad similes pias dispositiones ineundas, ut sapientissime advertit *Card. Petra in Comment. Tom. 3. ad Constit. 7. Innocentii IV. num. 50.,* ubi etiam addit, idcirco expedire, ne etiam in melius fiat commutatio, quando hujusmodi commutationi aperta, prout in hypothesi, resistit voluntas Testatoris, & tradit *Pion. Controvers. Patron. allegat. 30. sub num. 3., & num. 9., & Rot. coram Rezzonica. decis. 158. num. 3., & 4.*

Limitatur hæc regula, vel quando pium opus, quod Testator fieri voluit, impleri non possit, tunc mutanda voluntas est, quam ipse Testator mutasset in aliud simile pium opus, ut ex Modestini responso *in l. Legatum 16. ff. de usu, & usufruct. legat., & ex rescripto Pontificis in cap. Nos quidem*

dem de Testam. tradunt Bartol. in L. Pater filium Tusculanus ff. de Legat. 3., Gonzal., & Fagnan. in eodem cap. 3. a numer. 13. ad 27. de Testam., Barbof. de Jur. Eccles. lib. 3. cap. 27. num. 81., Card. de Luc. ad Concil. Trident. diss. 21. num. 3., vel quando iusta, & rationabilis adsit commutandi causa, ut coherenter ad censuram Sac. Conc. Trid. Sess. 22. cap. 6. de Reform. probant Fagnan. in cap. Relatum num. 36. ne Cleric. vel Monac., Monet. de Commut. ult. volunt. cap. 6. num. 26., Pignattell. Consult. Canonic. tom. 4. consult. 148. num. 12., & Rot. in Romana, seu Bononien. Collegii 24. Martii 1732. §. Secluso coram clar. mem. Card. Al-drovando.

Neutrum tamen in hypothese concurrere videtur. Non primum, quia pium opus a Jacobo de Comitibus ordinatum commode impletur, & impleri potest in Asculana Civitate, quin imo nulla proponitur quaestio, quae difficultatem adimplementi vel a longe demonstret. Non quidem alterum, quia Puellis periclitantibus satis consultum esse debet jam olim erecto Conservatorio S. Iosephi Orphanarum, quod pro eis etiam fundatum fuit, & pro eis sufficiens est, remotis ex illo Foeminis inibi receptis, & admissis contra legem Foundationis, & in quo eadem Puellae cum redditibus Conservatorii, & cum earum laboribus vivere, seseque alere commode possunt. Egestati vero aliarum Puellarum, quae degunt extra Conservatorium, occurrendum est dotibus a dicto pio Testatore relictis, nec non cura, & vigilantia Parochorum, ac demum quarta parte reddituum Episcopatus, & oblationum Fidelium, ut per *Text. in Can. Quatuor 12. qu. 2., docent Barbof. de Offic. & potest. Episc. part. 3. alleg. 64. sub num. 5., Franc. de Eccles. Cathedr. cap. 13. num. 16., & seq.*

Rursus animadvertendum est, in primis precibus petitam fuisse concessionem annuorum scutorum 200. detrahendorum ex redditibus superextantibus à Testatore destinatis pro augendo numero tum Sacrorum Patrimoniorum pro miserabilibus Clericis, tum Dotium pro pauperibus Puellis, illorum tamen superextantia, impletis Legatis piis, vel tunc, vel modo minime probata.

In secundis vero precibus confirmationem & executionem primae gratiae scutorum 200. superadditis aliis annuis scutis 120. postulatam fuisse super Legatis vitalitiis, quorum aliqua jam erant extincta per obitum Uxoris Testatoris, ejusque Cubicularii, & reliqua debebant extinguui post obitum Sororum de Comitibus, Pontifici tamen reticito, quod Testator de hisce particularibus Legatis, Legatariis defunctis, expresse disposuerat, dum voluit, quod deponerentur annua scuta 60. = *accidè a capo a sei anni possono detti denari servire per maritare in perpetuo una Gentil donna povera*

d'Asco-

d'Ascoli = itemque = che questa dote possa servire anche per far Monaca una Gentil donna = nec non deponerentur alia annua scuta 100. = per abbellire le Chiese, ed Altari delle medesime, e voglio, che per ciascun Altare si spendino scudi 500. Romani in cinque anni a ragione di scudi 100 l'anno.

Sacra Congregatio in his terminis adversus Pontificiam gratiam tamquam infectam labe obreptionis, & subreptionis esse locum Oris aperitioni sepe definivit, & praesertim in Civitatis Plebis Commutationis Voluntatis ad I. Dubium 13.

Januarii 1731., in Maceraten. aperitionis Oris 23. Augusti 1760., & in Bononien. Aperitionis Oris 14. Maij 1763., ubi disceptato Dubio = *An intret arbitrium pro aperitione Oris, ita ut sit locus revocationi gratiae, de qua agitur, in casu &c. = responsum fuit = Affirmative in omnibus.*

Quod autem pertinet ad redditionem rationis de redditibus hereditariis Jacobi de Comitibus a Promothore Fiscali postulatam adversus Administratorem, & Executores Testamentarios dictae Hereditatis, ponderandum est, Testatorem voluisse quidem, quod nullus Superior Ecclesiasticus, vel laicus sese ingereret in administratione suorum Bonorum, simul & in executione suae voluntatis, nunquam tamen praecipisse, quod Administrator, & Executores Testamentarii essent exempti a rationum redditione.

Hæc in Causa sunt. Superest modo, ut EE. VV. dignentur sapientissime de more respondere tribus, quæ sequuntur, Dubiis.

I. *An intret arbitrium pro aperitione Oris in casu &c.*

II. *An, quomodo, quibus, & a quo tempore sit reddenda ratio in casu &c.*

III. *An praesens lis agenda sit sumptibus Hereditatis bo. mem. Jacobi Conti, seu potius sumptibus illius Executorum Testamentariorum in casu &c.*

Ad Primum Dilata, & firmetur tam status Conservatorii, quam hereditas Jacobi de Comitibus.

Ad secundum esse reddendam rationem Episcopo ab anno 1753., & amplius.

Ad tertium affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

8
RIPANA. Exorta controversia super exercitio Curæ Animarum inter Sacerdotem Marcum Antonium Merlini Præpositum, sive Rectorem Collegiatae Ecclesiæ S. Nicolai Montis Prandoni Ripanae Diocesis ex una, & Sacerdotes Antonium Citeroni, & Emygdium Michelessi Canonicos dictæ Collegiatae Ecclesiæ, & Præpositi Coadjutores in Cura Animarum partibus ex altera, post habitam Informationem Episcopi Ripani deventum fuit ad subscriptionem Dubii = *An, quo tempore, & quomodo Canonici Coadjutores teneantur coadjuvare Præpositum in Cura Animarum in casu &c.* =, eoque proposito, & non resolutio in Congregatione diei 17. Junii superioris anni 1775-, in sequenti tamen diei 8. Julii ejusdem anni responsum fuit = *Teneri alteris hebdomadis ad formam Bullæ Erektionis, ita tamen ut unus teneatur principaliter, & alter in subsidium, & amplius.*

Episcopus in dicta Informatione retulit = *Hi duo Canonici Coadjutores quavis male in eodem supplici libello redarguantur (hoc est in libello Præpositi) partes suas explent omnes ad formam Bullæ Erektionis, & præfatæ Concordiæ, non autem juxta desiderium Præpositi, cui etsi præcipue Curæ onus incumbat, credit tamen se exemptum ab administrandis Sacramentis præsertim Infirmis in Territorio degentibus.*

Cum autem Præpositus adhuc authumet, residere penes ipsum, ac penes Canonicos Coadjutores indistinctum onus Curæ Animarum, idcirco, Coadjutoribus instantibus ad dirimendas plurimas controversias subinde obortas super tempore, & modo, quibus Canonici debeant coadjuvare Præpositum, oportet, ut modo de onere Præpositi, deque onere Coadjutorum principaliter, & specificè cognoscatur.

Contendunt Canonici Coadjutores, hoc promiscuum, & indistinctum onus quoad administrationem Sacramentorum scriptum non reperiri in Bulla Erektionis, excepta Doctrina Christiana una cum Præposito Pueris docenda singulis Dominicis, aliisque festivis diebus.

Jus verò præcipere, Præpositum, & quemlibet alium Parochum, qui aliquo legitimo non sit impedimento detentus, nec in parochialibus exercitiis occupatus, teneri per se ipsum Animarum Curam exercere, & potissimum morientibus Parochianis assistere, quemadmodum cum aliis notant *Fagnan. in cap. Extirpanda §. Sane num. 4. de Præbend., Barbof. ad Concil. Trident. sess. 23. cap. 1. num. 48. de Reform., Monacell. in Formular. Legal. For. Eccles. tom. 1. tit. 10. form. 18. num. 14.* & hæc Sacra Congregatio definivit in *Sabinen. Jurium Parochialium 10. Martii 1742. ad V. Dubium*, quoad instantiam Canonicoꝝ Coadjutorum, interrogatis Eminentissimis PP. = *An Parochus præsens, & non impeditus, nec in aliis exercitiis parochialibus occupatus debeat per se ipsum exercere munia parochialia* = Responderunt = *Affirmativi.*

Quo

uo posito sustinent Canonici, ipsos in Cura Animarum Coadjutores esse in casu tantum necessitatis, puta, si Præpositus sit in exercitio Curæ, vel sit in Concionibus, vel Sacrum celebret, vel ægrotet, & similia, quæ Præpositum impediunt Infirmis accurrendi, quoniam in unoquoque necessitatis casu Canonici Coadjutores alternis hebdomadis, nimirum unus principaliter, & alter in subsidium, auxilium Præposito præstare tenentur; maxime quia ipsi nihil de Decimis, nihil de juribus Stolæ, ac nihil de aliis Parochialibus emolumentis participant, quibus in terminis, remoto casu necessitatis, casu scilicet, quo sit impeditus Præpositus, cogendi non sint illum coadjuvare in Curæ Animarum exercitio, ut declaravit Sacra Congregatio in *Montis Falisci Onerum Parochialium* 8. Maii 1706. lib. 56. Decr. pag. 148., in *Caputaquen.* quoad VI. & VII. Dub. diei 14. Maii 1729., & in *Sypontina* 1. Decembris 1736.

Quid excipiat Præpositus, ignoramus. Videant itaque Patres Amplissimi, qua juris ratione expedienda sint Dubia, quæ proponuntur.

- I. *An Præpositus teneatur per se ipsum exercere munia parochialia, itaut eo nonnisi legitime impedito, teneantur Coadjutores illum coadjuvare in exercitio Curæ Animarum alternis hebdomadis juxta ordinem præscriptum in resolutione Sacre Congregationis diei 3. Julii 1775. in casu &c. = & quatenus negative ad secundam partem.*
- II. *An onus coadjuvandi ita promiscuum, & indistinctum esse debeat inter Præpositum, & Coadjutores in eorum respectiva hebdomada, ut isti indistincte cum Præposito teneantur exercere Curam Animarum in casu &c.*

TUDERTINA REDUCTIONIS ONERUM. Quatuor

Cappellanis totidem Cappellaniarum institutarum a Theodoro Pellegrini è Monte Castro Tudertinæ Diocesis exoptantibus reductionem Missarum, aliorumque onerum, quibus Testator Cappellanos gravaverat, tum quia Prædium nuncupatum *gli Banditi*, seu *gli Renari*, quod a Cappellanis communiter, & pro indiviso possidebatur, fuerat corrosum a Flumine Tyberi, tum etiam quia cætera Bona pro fundo Cappellaniarum assignata in valore, & in redditu valde decreverant, ad illorum petitionem die

8. Aprilis superioris anni 1775. propositum fuit Dubium =

An. & quomodo sit locus reductioni Missarum, vel aliorum onerum in casu &c. = super quo in sequenti Congregatione diei 6. Maii ejusdem anni prodiit recriptum = Dilata, & scribatur Episcopo Administratori juxta instructionem =, quæ in eo versata est, ut Episcopus Administrator Sac. Congregationi distincte referret, quantum ex Fluminis corrosione super sit ex supradicto Prædio *li Banditi*, seu *li Renari*, quantique sint ejus redditus, qui in singulos Cappellanos partiuntur.

Præterea cum pro fundo Cappellaniæ sub invocatione S. Josephi fuerint in origine assignata Bona valoris scut. 1400., exactius inquireret, an suapte natura, seu potius hodierni, vel prædecessorum Rectorum culpa adeo enormis evenerit capitalium imminutio, ut ad scuta 360. decreverint, & probato decremento ex culpa Possessorum Cappellaniarum, an utiliter contra eorum Bona, & hæredes locus sit actionum experimepto pro damnorum emendatione: Ac demum cum plura melioramenta in superextantibus Bonis prædictarum Cappellaniarum facta afferantur, referret, quid de præsentis eorum statu, & quid in posterum sperandum sit ex augmento eorum reddituum; etiam adhibito Peritorum judicio.

Jussu S. Congregationis obtemperans Episcopus Administrator alteram nuperrimè transmittit Relationem, quæ sequens est: *Ad habendam puriorem facti veritatem super statu Bonorum quatuor Cappellaniarum d. Theodoro Pellegrini institutarum vos assumpsisti Peritos, qui denuo, omnibus inspectis, ad me, quæ sentirent, referrent. Ex eorum itaque peritiis patet de qualitate Stabulorum, & signanter de Agro Banditi, seu Renari nuncupato, quo olim Oratores communiter utebantur. Hic amplius non extat, neque spes est ulla, ut Tyber, quemadmodum aliquando solet, eum reddat: Etenim viciniorem quoque invasit agellum, eumque abstulit, itaut per eos ambos continuè fluat.*

De bonis præterea Cappellaniæ S. Josephi, cui Testator principio assignaverat scuta 1400., iidem Periti distincte indicant, quo patio evaserint deteriora: Unde nec Decessorum, neque Oratorum culpa tantum detrimenti evenit, itaut ab eis repeti possit: Quod si aliqua actio congrueret pro illis Cappellaniæ sub titulo S. Caroli, inanis foret, quoniam Sacerdos Miccheletti postremus Decessor neque Bona, neque hæredem reliquit. Denique ostendunt Oratores, Sacra Suppellectilia prompta indigere restauratione, & nonnulla esse comparanda. Quamobrem cum valor Bonorum, eorumque redditus sint adeo imminuti, Bonaque ipsa ne amplius deteriora fiant, annuatim sint reparanda, vel restauranda, Missarum reductioni, quacumque non obstante Testatoris prohibitione, locum esse censerem.

Concluditque = Cum enim nihil, quod ortum sit, æternum esse

20. Januarii 1776.

11

se possit, nihilque immutabili æternitate contineatur, ipsum quoque Testatoris voluntatem deficere necesse est, & fortasse tractu temporis fiet omnino, nisi in administratione suarum Cappellaniarum, prout in altera mea Relatione humiliter exposui, providentur.

His igitur in facto superadditis, resumptoque folio diei 8. Aprilis 1775., onus erit EE.VV. decidere

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, vel aliorum onerum in casu &c.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

VERULANA. Matthias Bisleti Canonicus Collegiatae Ecclesiae S. Erasmi Verularum condito Testamento die 5. Januarii 1761. sex in eadem Ecclesia iussit esse erigendas Cappellanas, seu Beneficia de Jurepatronatus suae Familiae, pro quorum dote assignavit tot Bona annui redditus scutorum 300. aequaliter partiendorum inter Beneficiatos, quibus praeter ceteris idem Testator onus adjecit = *Giornalmente officiare in Coro con l' Abbate, e Canonici di detta Collegiata, e servire per Turno da Diacono, e Suddiacono nelle Messe solenni, ed esercitare altri Officii, che sogliono esercitare gli Beneficiati nelle altre Collegiate insigni.*

Die 28. Martii 1765. è vivis ereptus fuit Testator; hinc Xaverius Bisleti illius germanus frater, & hæres Beneficia, erexit cum honoribus, & oneribus scriptis in fraterno Testamento. Beneficiati proprio muneri non defuerunt per trium ferme annorum tempus, quoniam iidem praesentes semper fuerunt ad psallendum in Choro cum Abbate, & Canonicis, & cum eis interfuerunt singulis Sacris Functionibus in Tabella notatis, quæ peragi solent a Capitulo tam pro Vivis, quàm pro Defunctis.

Nuperrimè detrectarunt Beneficiati eorum operam, & servitium Abbati, & Canonicis præstare in iis Functionibus, Missisque solemnibus, pro quibus ex priorum Benefactorum largitate certum annum, emolumentum Capitulo fuerat constitutum, prout etiam in adventitiis Anniversariis, pro quibus certum itidem emolumentum solvitur Capitulo, quia Abbas, & Canonici destiterunt eadem emolumenta partire cum Beneficiatis, quos antea de hisce emolumentis participes reddere non dubitaverant.

Quapropter Abbas, & Canonici preces Sacrae Congregationi

porrexerunt, ut compellantur Beneficiati ad inrereffendum Choro, nec non ad eorum operam præstendam in Missis solemnibus tum pro Vivis, tum pro Defunctis, & in omnibus Sacris Functionibus, nulla excepta, in quibus interfunt Abbas, & Canonici, sine ulla emolumentorum comparticipatione, ea freti voluntate Fundatoris expressè mandantis, Beneficiatos intere se debere Choro, fungique turnatim munere Diaconi, & Subdiaconi in Missis solemnibus, quoniam cum eadem sint Missæ solemnes, quæ pro Vivis, & quæ pro Defunctis celebrantur, dicendum fit, Testatorem de utraque Missarum specie sensisse, juxta intelligentiam verborum, quæ *in genere* prolata fuerunt *ad Text. in Leg. 1. §. Generaliter ff. de Legat. præstan., Rota Decis. 676. num. 19. tom. 3. part. 1. coram Molin., & in Florentina, seu Forolivien. Censuum 15. Julii 1759. §. 6. cor. bo. me. Azpuru.*

E'contra Beneficiati non impugnant eorum exercere munus in Sacris peragendis Functionibus, quæ in dicta Collegiata Ecclesia quotidianæ sunt, & a Rubrica profiliunt: Negant quoad alias, quæ extraordinariæ nuncupantur, & quæ nimirum ex voluntate piorum Hominum inibi peragendæ sunt, certo pro illis ex Testamento, vel donatione, vel contractu assignato emolumento. Contendunt enim, ipsos aut participes fieri istorum emolumentorum, aut esse solvendos ab hoc onere Sacra agendi, cum iniquum sit sine ullo compendio præstari servitium, quod impleri debet a Canonicis, qui commodum sentiunt Legatorum, *ad Text. in, Leg. Providendum C. de Decurion. lib. 10., Signorel. conf. 44. vers. 2., Rota decis. 392. n. 24. part. 15., & decis. 199. num. 2. part. 18. recen.*

Audito Episcopo, his Beneficiatorum votis adhæret in sua Relatione, quæ ab utraque Parte una cum respectivis Juribus circumfertur.

Ad rem ut plurimum facit Doctorum distinctio. Aut enim agitur de emolumentis pro perpetuis Anniversariis, aliisve Sacris Functionibus Capitulo relictis *ante* foundationem, & erectionem Beneficiorum, & eo casu Beneficiati, qui propriam Massam habent ab illa Canonicorum distinctam, ex præcepto, & voluntate Testatoris eorum præstare tenentur servitium in dictis Sacris Functionibus absque ulla emolumentorum participatione, quia illorum aggregatio nullum inferre potest præjudicium Juribus Canonicorum. Aut res est de Anniversariis, seu Legatis obventis Capitulo *post* eorumdem Beneficiorum erectionem, & tunc Beneficiati munus obire simul, & participes esse debent de emolumentis relictis eidem Capitulo, ut unum casum ab altero distinguendo firmant *Card. de Luc. de Canon. disc. 6. num. 13. & seq., Scarfanton. ad Ceccoper. lib. 1. tit. 14. num. 59. & seq., & Panimoll. decis. 98. num. 10.*

Et hanc fuisse sententiam Sacrae Congregationis evincitur in *Sabine* Electionis Canoniciatum 18. Novembris 1730., ubi disceptato Dubio = *An, & quomodo erectio Canoniciatum demandata per Ordinarium sit exequenda in casu* = Responsum datum est = *Affirmative*, ita tamen, ut non participant de Legatis relictis ante erectionem Canoniciatum, nec de punctaturis antiquorum Canoniciatum absentium, & amplius.

Item in *Viterbien.* 15. Decembris 1742. quoad II. Dubium ita conceptum = *An Canonici secundæ, tertiæ, & quartæ erectionis debeant admitti ad participationem omnium emolumentorum, & distributionum provenientium ab exercitio curæ Animarum, & a Legatis piis tam Missarum, quam Anniversariorum relictorum à Testatoribus ante erectionem dictorum novorum Canoniciatum, seu potius participare debeant de relictis tantum post novas erectiones* = nec non quoad III. Dubium hisce verbis compositum = *An iidem Canonici novi teneantur interesse Choro, dum adimplentur onera perpetua spectantia ad antiquos tantum Canonicos* = Et quoad IV., & V. Dubium, quibus disputabatur = *An iidem Canonici novi participare debeant de legato annuo relicto Capitulo ab Olympia Padovani, Et quatenus negative* = *An teneantur interesse celebrationi Missæ solemnis. & aliarum Functionum, quæ ab eadem Testatrice demandantur* = definitum fuit = ad II. *Negative* ad primam partem, & *Affirmative* ad secundam = ad III. *Affirmative* = ad IV. & V. *Negative*. In tantum hi enim novi Canonici juxta resolutionem V. Dubii fuerunt effecti exempti ab interesse celebrationi Missæ solemnis, in quantum eis adjectum in Fundatione non fuerit hoc onus, quod fuit adjectum Beneficiatis Bisleti = *Giornalmente officiare in Coro con l' Abbate, e Canonici di detta Collegiata, e servire per Turno da Diacono, e Suddiacono nelle Messe solenni*.

Ac demum in *Tusculana Participationis* 9. Maii 1744. sub II. Dubio interrogatis Amplissimis Patribus = *An Canonici noviter erecti debeant superlacrari distributiones provenientes tum ex fructibus legatis, & Funeralibus, aliisque obventionibus relinquendis Capitulo post erectionem dictorum Canoniciatum, tum etiam ex eleemosynis manualibus, quæ in dies à Fidelibus distribuuntur pro decantandis Missis tam de Requie in die obitus Defuncti, quam de Sanctis in eorum Festivitatibus* = responsum prodit = *Affirmative, & amplius* = Quo vero ad participationem Legatorum Capitulo relictorum ante novam erectionem Canoniciatum, & quoad interessentiam, & implementum antiquorum onerum faciendum etiam a novis Canoniciis, dubitatum sub V., & VI. Dubio fuit = *An Canonici noviter erecti debeant participes fieri de distributionibus provenientibus ex legatis jam acquisitis Capitulo, & Canoniciis antiquis ante erectionem novorum Canoniciatum, Et quatenus negative* = *An Canonici noviter erecti teneantur interesse*

teresse, & satisfacere oneribus Missarum fixis supradictis Legatis = & utrique Dubio data fuit resolutio, nimirum ad V. = *Negative*, & amplius = ad VI. = *Affirmative*, & amplius.

Quibus perpenfis pertinet ad Eminentias Vestras declarare

- I. *An Beneficiati Bisleti teneantur interesse Choro, ac inservire Missis Cantatis, & Sais Functionibus provenientius ex voluntate piorum Fundatorum = & quatenus affirmative.*
- II. *An dicti Beneficiati admittendi sint ad comparticipationem emolumentorum illis assignatorum in casu &c.*

Die Sabbathi 3. Februarii 1776. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

T Res, quæ sequuntur, Causæ in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 20. elapsi mensis Januarii dilationem obtinuerunt ad hanc Sacram Congregationem. Rogantur itaque Eminentissimi Patres, ut Folium ejusdem Congregationis iterum consulant, & eas expediant.

RIPANA.

- I. *An Præpositus teneatur per se ipsum exercere munia parochialia, itaut eo non nisi legitime impedito, teneantur Coadjutores illum coadjuvare in exercitio Curæ Animarum alternis hebdomadis juxta ordinem præscriptum in resolutione Sacræ Congregationis diei 8. Julii 1775. in casu &c. = & quatenus negative ad secundam partem*
- II. *An onus coadjuvandi ita promiscuum, & indistinctum esse debeat inter Præpositum, & Coadjutores in eorum respectiva hebdomada, ut isti indistincte cum Præposito teneantur exercere Curam Animarum in casu &c.*

*Sess. 23. cap. 1.
de Reform.*

Præpositum principaliter teneri ad exercitium Curæ, & una simul subsidarie etiam Coadjutores alternis hebdomadis juxta antecedentem resolutionem, ita ut si vocati fuerint a Parochianis, accurrant, & suppleant in reliquis Vices Præpositi, & rationabili causa impediti, & ad mentem, & mens est, quod Episcopus provideat in Casibus Particularibus pro sua æquitate, & prudentia, & scribatur juxta instructionem, & amplius.

TUDERTINA REDUCTIONIS ONERUM.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, vel aliorum onerum in casu &c.

*Sess. 25. cap. 13.
de Reform.*

Affirmative juxta Votum Episcopi, & ad mentem, & mens est, ut Episcopus incumbat pro manutentione, & Melioratione Bonorum.

VE-

VERULANA.

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

- I. *An Beneficiati Bisleti teneantur interesse Choro, ac inservire Missis Cantatis, & Sacris Functionibus provenientius ex voluntate piorum Fundatorum = & quatenus affirmative*
 II. *An dicti Beneficiati admittendi sint ad participationem emolumentorum pro illis assignatorum in casu &c.*

Ad I. Affirmative dummodo admittantur ad participationem.

Ad II. Provisum in primo.

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

COMACLEN. CAPPELLANIÆ. Beneficium, seu Cappellaniam, quam pia Mulier Maria Solaini fundaverat onere adjecto Cappellano celebrandi per se ipsum quinque Sacra in qualibet hebdomada, & in Altari Divi Antonii Patavini in Ecclesia Suffragii Civitatis Comaclen., per nominationem obtinuit Sacerdos Joseph Fantini. Exorta quæstio fuit Fantinum inter, & Promothorem Fiscalem Ecclesiasticæ Curie Comaclensis super residentia Fantini in loco Beneficii: Liteque contestata in eadem Curia Episcopali, Sententia prodiit, qua fuit indicta Sacerdoti Fantini poena privationis Beneficii, nisi in junctæ Missarum celebrationi per se ipsum adimplevisset.

Ab hac Sententia appellavit Fantinus ad Tribunal A.C., precesque tamen porrexit huic Sacræ Congregationi pro facultate adimplendi per alium onera Cappellaniæ, fuitque in Congregatione diei 18. Septembris 1773. propositum Dubium = *An Sacerdos Joseph Fantini ratione Cappellaniæ, de qua agitur, teneatur ad residentiam, ita ut Sententia Episcopi sit exequenda in casu &c.* = cui in subsequenti Congregatione diei 18. Decembris ejusdem anni 1773., & in contumaciam Sacerdotis Fantini responderunt Eñi Patres = *Affirmative in omnibus.* Cum vero Sacerdos Fantinus adversus hanc definitionem audiri postulaverit, instat Promothor Fiscalis pro confirmatione jam editæ Resolutionis: Urget e contra Sacerdos Fantini, ut à *decisis* recedatur.

Sustinet enim, rem agi de Cappellania simpliciter Sacerdotali, quoties Cappellano nullum in Littera Fundationis adijcitur Officium, nulla residentia. Et quamvis Testatrix voluerit, Cappellanum Sacra celebrare debere per se ipsum, hoc tamen præceptum nil aliud importare, nisi residentiam *causativam*, non autem *præcisam*, per quam

quam Cappellanus celebrans per alium Sacerdotem implere dicatur onera Cappellaniæ tamquam unice Sacerdotalis, juxta Sententiam *Calderin. in cap. super inordinata de Præben.*, de qua *Lupus alleg. 35. num. 2.*, *Rot. decis. 817. per tot. cor. Merlin.*, & definitivè hæc Sacra Congregatio in *Romana Cappellaniæ 29. Augusti 1702. lib. 72. decr. pag. 415.*, in *Ulyssiponen. Cappellaniæ 17. Novembris 1725.*, & in *Senogallien. Mansionariæ 16. Maii 1773.*

Maximè quia Cappellano non celebranti per se ipsum nulla fuit imposita privationis Cappellaniæ pœna, sine qua residentiae onus non inducitur *Rot. in recen. decis. 40. num. 5. part. 4.*, & *coram Falconer. tit. de Benef. decis. 1. num. 12.*, & *decis. 6. num. 12.*, quinimo etiamsi dicta pœna privationis adjecta fuisset per verba affirmativa, adhuc tamen intellecta censeri deberet in casu, quo Cappellanus nec per se, nec per alium celebraret *Fagnan. in Cap. ut Abbates num. 58.*, & *69. de Ætat.*, & *qualit. Ordinandor.*, *Pignatell. consulti. 2. num. 1. tom. 7.*, & *Rot. cor. Lancett. decis. 829. num. 20.*

Et quatenus ab onere celebrandi inducendum esset onus residendi, nihilominus hoc onus militare deberet in Cappellanis extraneis nominandis à Capitulo Cathedralis Comacensis, cui Testatrix post ejus extinctam lineam masculinam, & foemininam Jus præsentandi detulerat, non autem in Cappellanis Consanguineis, vel de Familia Fundatricis Juspatronatus activum, & passivum habentibus, ut est Sacerdos Fantini tamquam ipsius Fundatricis ex Sorore germana Pronepos: Accedente præsertim voluntate ejusdem Testatricis, quæ facultatem tribuit Patronis de sua Familia nominandi = *un Prete ancorche Chierico della Famiglia de Solaini, quando vene sia sempre il più prossimo di linea masculina, ed in mancanza della linea femina* = Ex hac enim explicita Fundatricis voluntate sustinet Fantinus, oneri celebrandi per se ipsum nil magis adversari, quam permissa Clerici nominatio.

Hæc, & alia plurimaprofert Sacerdos Fantini in suo Libello circumferendo.

Attamen ponderandum est, aliud esse residentiae onus, quod inferitur ex *simplici* demandata Missarum celebratione, vel ab exercitio alicujus Sacrae Functionis, & aliud, quod elicitur ex verbis *expressis* à Testatrice prolatis, nimirum quod Cappellanus debeat = *celebrare PERSONALMENTE nella detta Chiesa de Suffragii Messe cinque ogni settimana* = In primo namque casu ab onere celebrandi non inferitur onus residendi, quod est ab *expressis*, non autem ex tacito desumendum, & in his terminis loquuntur Doctrina Fantini supra relatæ, quibus etiam adhæret hujus Sacrae Congregationis Resolutio in *Romana Cappellaniæ 29. Augusti 1722.*, in *Januen. Cappellaniarum 14. Aprilis 1736.*

quoad I. Dubium, & in Civitatis Castellī Celebrationis Missarum 4. Augusti dicti anni 1736.

Aliter tamen est in secundo casu, de quo agitur; nam cum Testatrix expressè mandaverit, Cappellanum celebrare debere *personalmente* = quod idem est, ac = *per se ipsum* =, hinc constans est sententia Sacræ Congregationis declarandi Beneficium, seu Cappellaniam *residentialem*, Cappellanum vèro teneri non per alium, sed per se ipsum ad oneris implementum, ut præ cæteris habetur in *Tudertina Cappellaniarum* proposita die 11. Januarii 1738., & resoluta die 25. ejusdem = ubi disceptato Dubio = *An Cappellania, de quibus agitur, sint residentiales, ita ut Cappellani teneantur adimplere per se ipsos onera a Fundatore præscripta in casu &c.* = responsum fuit = *Affirmative* =, & in *Montis Alti Cappellania* 29. Julii 1752., ubi, primo proposito Dubio = *An Cappellania, de qua agitur, sit residentialis, ita ut Cappellanus Brumati cogendus sit ad celebrationem Missarum per se ipsum, sub pœna privationis Beneficii, seu potius adimplere valeat per alium in casu &c.* = resolutio prodiit = *Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*

Quibus sic stantibus, onus erit EE. VV., resumpto Folio Congregationis dictæ diei 18. Septembris 1773., sapientissimè de more definire

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Sess. 23. cap. 6.
de Reform.

PERUSINA CAPPELLANIÆ. Species, & rationes hujus Causæ datæ fuerunt in Folio Congregationis habitæ die 14. Maji 1774.. Dubium ejus, quod erat = *An sit relaxanda Supplicatio, & respectivè concedenda Dispensatio in casu &c.* = fuit sub die 30. Julii dicti anni 1774. favore Sacerdotis Jacobi Bacci dissolutum ab Eminentissimis Patribus responso = *Negative* =. Iterum speciem, & rationes Causæ dedimus in Folio Congregationis diei 8. Julii superioris anni 1775., quoniam adversus antedictam Resolutionem provocante Clerico Paulo Ughi succumbente, propositum fuit Dubium = *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 30. Julii 1774., cui, prævalentibus juribus ejusdem Clerici Pauli, responsum datum fuit = Prævio recessu a decisis relaxandam esse Supplicationem* =. Nunc ad instantiam Sacerdotis Jacobi Bacci, qui priorem resolutionem ad sui favorem obtinuit, exquiritur Sapientissimum oraculum EE. VV. sub consueto dubio

An sit standum in primo, vel secundo loco decisis in casu &c.

PAPIEN. REDUCTIONIS MISSARUM . Gherardus Talliani Oppidi Valentiae Diocesis Papiensis anno 1614. in ejus ultimo Testamento geminas erigi jussit Cappellanas, alteram scilicet ad Altare S. Antonii Patavini situm in Parochiali Ecclesia dicti Oppidi Valentiae, & pro eadotem assignavit scutorum quingentorum auri librarum sex Imperialium pro quolibet scuto monetæ Ducatus Mediolanensis correspondentium scutis quatuorcentum monetæ Romanæ, & solvendorum ab ejus hærede, vel in tot bonis stabilibus, vel in censibus ad ejus hæreditatem pertinentibus, onere adjecto Cappellano, quem esse voluit de sua Familia Talliani, vel Familiae proximiorum, quotidianum celebrandi Sacrum in dicto Altari in expiationem ipsius animæ, & animarum suorum Ascendentium, suorumque Successorum .

Et alteram ad Altare S. Catharinæ situm in Ecclesia Monasterii ejusdem Sanctæ cum onere tria celebrandi Sacra in qualibet hebdomada, assignata dote scutorum auri tercentum supradictæ monetæ, quæ constituunt scuta 240. monetæ Romanæ .

Post obitum Testatoris erectæ fuerunt Cappellaniæ prædictæ in Ecclesiis ab ipso præscriptis: Hæres vero pro dote primæ Cappellaniæ scut. 400. monetæ Romanæ tradidit tres census hanc summam conflantes, quos idem Testator emerat a Communitate supradicti Oppidi Valentiae ad rationem annuorum scutorum sex, septem, ac etiam octo pro quolibet centenariio, sicque pro Cappellano reddentes annua scuta trigintaduo monetæ Romanæ. Non ita fecit Hæres quoad alteram Cappellaniam, pro qua, nullo facto investimento de illius dote scutorum 240., idem Hæres celebrare facere curavit annua Sacra ad rationem fructuum eorundem scutorum 240., quæ tamen ab illius Successoribus erogata fuerunt pro Cappellania, & Cappellaniis pto tempore existentibus in emptionem census, & prædii annui redditus in totum annuorum scut. 19. & ob. 90. monetæ Romanæ .

Cum autem censuales redditus jussu Supremi Principis imminutionem passi fuissent, ita ut redditus censuum assignatorum pro dote primæ Cappellaniæ non excedant annua scuta septem, & obulos 40. monetæ Romanæ; Cumque redditus dotialium bonorum secundæ Cappellaniæ impares sint ad onus ferendum trium Missarum in qualibet hebdomada, ex eo quia Missarum eleemosina vi Taxæ Synodalis Mediolani aucta fuerit ad obulos viginti pro qualibet Missa, hinc Sacerdos Gaspar Anibaldi Biscoffa, qui unus est ex Compatronis dictarum Cappellaniarum, preces obtulit huic Sacræ Congregationi pro reportanda Missarum reductione ad ratam dotialium fructuum utriusque Cappellaniæ, pro qua facienda reductione suum quoque præ-

stat assensum Comitissa Marianna Cusani altera dictarum Cappellaniarum Compatrona.

Archiepiscopus, qui de more fuit auditus, in sua Informatione refert, atque publicis recognit is documentis confirmat ea, quæ supra dicta sunt, proindeque est in voto, onus primæ Cappellaniæ, quod est quotidianæ Missæ, reducendi ad unam tantum Missam pro qualibet hebdomada; onus verò alterius Cappellaniæ Missarum trium in unaquaque hebdomada reducendi ad annuas Missas centum triginta quinque.

Animadvertendum est, neminem fuisse vel ex Compatronis, vel ex Cappellanis, qui causam dederit imminutioni reddituum utriusque Cappellaniæ, utpotequæ processit ex facto Principis reducendis censuales redditus ad scuta duo pro quolibet centenario, & anno, cui nec Compatroni, nec Cappellani resistere poterant. Voluntas enim Testatoris tot celebrandi Sacra tacitam, & adnexam habet conditionem, si redditus, quibus obligatio respondet, in eodem statu sint, & in eadem exigantur quantitate. Quoties igitur imminuti sunt redditus, videtur etiam onus esse reducendum, ut habetur in *Vigilien. Decanatus* proposita die 2. Julii 1429., & resoluta die 23. ejusdem mensis, ubi ad secundum Dubium hæc Sacra Congregatio respondit = *Ad secundum pro reductione arbitrio Episcopi, & constituto coram eodem de diminutione reddituum.*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

MACERATEN. Testamento, quo decessit anno 1670. Alphonfus Gabrielli Maceratenfis, iussit, ut post obitum Portiæ Gabrielli ejusdem germanæ Sororis, quam hæredem scripserat usufructuariam, erigerentur ex bonis suis una, vel plures Cappellaniæ mere laicales, & ad nutum amovibiles, quarum Patronatum reliquit Fulvio Coluzzi Alaleoni, & Julio Cæsari ejus fratri, eorumque filiis, & descendentibus masculis legitimis, & naturalibus. Quia verò Testator scire non poterat vires suæ hæreditatis post ejus obitum, hinc amplissimam tribuit facultatem Thomæ Galeotti, Julio, & Philippo fratribus Troili, et Nicolao Aurispi, quos elegerat Executores suæ voluntatis, constituendi eorum arbitrio numerum Sacrorum, quæ agere Cappellanus, vel Cappellani tenerentur, eorumque numerum, & celebrationem partiendi sex inter Ecclesias, ni-

nimirum B. M. V. Misericordiæ, B. M. V. Gratiarum, S. Francis-
cisci, S. Georgei, S. Claræ, & S. Laurentii Maceratæ.

Defuncta Portia usufructuaria, præfati Executores Testa-
mentarii die 15. Septembris anni 1674. unam tantum ere-
xerunt Cappellaniam merè laicalem, & amovibilem ad nu-
tum, pro cujus dote assignarunt omnia credita, omnesque
fructus, & redditus omnium bonorum ad hæreditatem pii
Testatoris pertinentium, quæ consistere dixerunt in scutis
bismille quingentis tribus in Æde Sacra Pietatis Urbis de-
positis ad effectum investiendi, nec non in uno censu in
forte scutorum centum, & in Prædiolo sito in Territorio
Maceratæ in vocab. *Turris Ornani*, quamvis eadem bona
nonnullo ære alieno gravata reperirentur.

Ac demum inhærentes voluntati Testatoris, onus indixerunt =
quod Cappellani pro tempore eligendi, & nominandi, ex quo stan-
te incertitudine investmenti dictarum pecuniarum, & illorum
fructus non possint constituere numerum præcisum Missarum, te-
neantur, & debeant quolibet anno celebrare, vel celebrari facere
tot Missas, quot introitus dictæ hæreditatis a nno quolibet compe-
tebit ad rationem scilicet hoccorum viginti pro qualibet Missa,
& hoc habito respectu, ac stante perpetuitate obligationis, & va-
riatione Ecclesiarum, ut infra, solutis tamen prius debitis, &
legatis dictæ hæreditatis tam pro una vice, quam annuatim
persolvere, quatenus &c., ac detractis omnibus expensis pro exa-
ctione, & aliis facien. &c. = quæ Missæ per Cappellanos ef-
ficient celebrandæ in prædictis sex Ecclesiis a Testatore præ-
scriptis, nempe sexta Missarum pars per menses distributa
in unaquaque ex dictis Ecclesiis.

Die verò 13. Septembris 1684. præfatus Julius Cæsar Alaleo-
ni Cappellaniæ Compatronus eandem summam scutorum
2503. ut supra depositam investivit emptione pro Cap-
pellania facta cujusdam Prædii siti in Territorio Macera-
tensi, & in contrata plures habente denominationes, ni-
mirum = *Furiasse = Torrentis Trutica = Fontis Spini = seu
Dioi Juliani*, eui Prædio Gaspar Alaleoni modernus ejus-
dem Cappellaniæ Possessor univit conterminum Terræ pe-
tium ab ipso acquisitum causa permutationis factæ cum su-
pradicto Prædiolo in contrata *Turris Ornani* ab hæreditate
pii Fundatoris prosiliente.

Sic igitur in hoc unico Prædio consistente Cappellaniæ dote,
narrat idem Gaspar Alaleoni hodiernus Cappellanus, esse
perdifficile, quod exactissimum quotannis retineri possit
computum fructuum omnium etiam minimorum ex dicto
Prædio recollectorum, qui sunt in Missarum celebratio-
nem erogandi: Itemque narrat, quod cum incerta sit fru-
ctuum recollectio, incerta pariter efficiatur Missarum ce-
lebratio, & fere impossibilis evadat æqua partitio Missa-
rum celebrandarum in qualibet ex prædictis sex Ecclesiis
a Testatore designatis: Narratque demum, eandem Mis-
sarum

farum celebrationem fieri non posse quolibet mense juxta præscriptum in erectione Cappellaniæ, cum expectanda sit collectio fructuum, ex quorum retrahendo pretio Missæ sunt celebrandæ.

Hic fretus rationibus Gaspar Cappellanus auctoritatem Sacræ Congregationis implorat, & instat, ut eidem certus præfinitur Missarum annuatim celebrandarum numerus, qui in sex æquas partes, quot sunt designatæ Ecclesiæ, parti commode possit, ut ita consultum sit indemnitati propriæ conscientiæ propter quamlibet inconsideratam omissionem, vel oblivionem perceptorum fructuum in computo notandorum, utque ita Testatoris Anima debitis non fraudetur suffragiis præstitutis temporibus adimplendis.

Et pro effectu præfiniendi certum Missarum numerum probat Cappellanus Peritorum relatione, Prædium anno fertili computato cum sterili reddere posse quotannis scuta 90. 35., ex quibus demptis annuis scutis novem pro Collectis, redditus residuare in annuis scutis 81. 35. subjectis manutentioni Domus ruralis. E contra probat facta per Notarios extractione partitarum introitus Prædii quolibet anno in parvo Codice notati, quod ipse per decennium ab anno scilicet 1765. ad annum 1774. ex prædio perceperit sc. 857. 83., quibus divisim, perceperit annua scuta 85. 78., quæ, demptis Collectis, residuantur in scutis 76., & obulis 78.

Hæc eadem ipsa refert Episcopus, qui favet instantiæ Cappellani, despexitque tamquam excessivum præfatum Peritorum judicium, ut in sua Relatione una cum juribus ab eodem Cappellano circumferenda.

Non enim hic agitur de commutanda, seu declaranda, vel interpretanda voluntate Testatoris, nec quæritur de reductione Missarum, vel de præscribenda illarum elemosyna, sed quæritur unicè, ut suppleatur id, quod circa Missarum celebrandarum numerum, & quantitatem omiserunt Executores Testamentarii, quodque ab eis præfinitum non fuerat in actu erectionis Cappellaniæ, & quod utpote sibi ipsis reservatum saltem impofterum præfiniri debebat. Videant igitur EE. PP.; qua ratione expediendum sit Dubium.

An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.

SENEN. DISPENSATIONIS. Clericus Joseph Morandi Senensis, dum erat in ætate annorum 18., & jam in Minoribus Ordinibus constitutus, cum in Sacrario Ecclesiæ, cui servitium præstabat, Urceolos pro Missis parasset, fuit ab Adolescentulo minoris ætatis nedum verbis provocatus, sed etiam calce, & alpha percussus: Ita Clericus accensus fugientem Adolescentulum insequutus est, ut eum pede feriret: Ast eodem tempore, & momento, quo Clericus calcis ictum vibravit adversus fugientem Adolescentulum, iste suum corpus vertit à conspectu Clerici, ex quo evenit, quod calcis ictus, qui posteriorem corporis Adolescentuli partem percutere debebat, accidentaliter illius anteriorem, & inferiorem percussit, unde Adolescentulus post sex menses occubuit.

Vix sequuta morte Adolescentuli, Clericus petiit ab hac Sacra Congregatione dispensationem ab irregularitate.

Archiepiscopus in sua Relatione testatur ex Medici curantis depositione dubium esse, an mors Adolescentuli sequuta fuerit ex illato ictu; seu potius ex aliis superventis symptomatibus: Afferit ulterius, Defuncti Patrem consensum, pacemque dedisse Clerico Morandi: Fiscum verò nullam unquam contra Clericum proposuisse instantiam, nullumque construxisse criminalem Processum. Is autem, attenta Personarum rixantium qualitate, nimirum Puerorum, nec non attentis circumstantiis, quæ factum casuale fuisse suadent, putat, Oratorem uti prædicitum bonis moribus esse dispensandum, non solum ut ad Sacros Ordines promoveatur, sed etiam ut ad assequenda Ecclesiastica Beneficia reddatur idoneus. Propositaque instantia Clerici per Summaria precum in Congregatione diei 28. Augusti 1773., illa rejecta fuit rescripto = *Lectum*.

Quas modo renovat preces Orator pro obtinenda dispensatione juxta votum Archiepiscopi. Duo sunt in casu ponderanda; primum, an Clericus percutiens fuerit in irregularitatem incursum, quoties dubium est, ntrum Adolescentulus ex illato vulnere decessisset & alterum, an Clericus dispensari debeat, ut ad Sacros Ordines promoveatur, obtineatque Ecclesiastica Beneficia.

Quoad primum sancitum est per Sacros Canones in cap. ad Audientiam, & in Cap. Significasti 2. de Homicid. voluntar. vel Casual. : quod percutiens aliquem non lethaliter, nec animo occidendi, non efficiatur irregularis, si mors percussi non ex percussione, sed ex urgentiori causa processerit.

Ad dignoscendum verò, an mors acciderit ex percussione, vel ex alia causa, normam præbet idem Textus in cit. cap. Significasti, ut scilicet inspiciendum sit, an percussio modica, & levis fuerit, ac in ea corporis parte, in qua quis ad mortem de facili percuti minimè solet, nec non judi-

cinum

*Scfs. 14. cap. 7.
de Reformatione.*

cium Medicorum afferentium, an fuerit, nec ne lethale, ut ibi = *Et quidem si hoc ita se habet (quod forsan ex eo posset ostendi, si certa apparuisset percussio ab eodem inflata tam modica, & tam levis in ea parte corporis, in qua quis de levi percussio non solet ad mortem, ut peritorum iudicio Medicorum talis percussio assereretur non fuisse lethalis &c.) post penitentiam ad cautelam injunctam in Sacerdotali poterit officio ministrare, & super hoc habetur plenum consilium Baldi 328. lib. 2. agentis, esse argumenta hac in re sumenda ex tribus; primo nempe a natura, an scilicet percussus illico, vel paulo post, aut post longum tempus interit; secundo ab experientia, an videlicet locus sit mortalis, ut in cerebro, gula, pectore, intestinis, & similibus, aut vero in locis non lethalibus, ut in natica, quæ sustinet magna vulnera; & tertio à iudicio peritorum in arte a principio morbi interessentium, & Baldum communiter sequuntur Doctores relati apud Menoch. de arbitr. lib. 2. centur. 3. cas. 275. per tot., & de stando iudicio Medicorum unanimiter tradant etiam Canonistæ d. cap. Significasti.*

Non levis autem est altercatio inter Theologos, & Canonistas, quando res versatur in dubio, an mors ex percussione, vel ex alia causa processerit, utrum scilicet in hoc dubio percussus habendus sit pro irregulari? putantibus nonnullis, quos refert, & sequitur Gonzalez in dicto cap. Significasti num. 6. in qualibet dubietate sive juris, sive facti excludi irregularitatem in utroque foro, ex quo in dubiis favendum sit Reo, & procliviores esse debeamus ad liberandum, quam ad ligandum; aliis vero tuentibus in dubio facti homicidii, quod Percutiens in utroque foro censendus sit irregularis, ut videre est apud Barbos. in cap. ad Audientiam num. 2. eod. tit. de Homicid.

Verior tamen, & communior distinctio, quod nempe in dubio facti, aut agitur in foro contentioso ad imponendam poenam propter irregularitatem, qualis est privatio Beneficiorum, aliæque similes, & tunc Percutiens non censetur irregularis, quia poena ordinaria statuta delicto certo non est imponenda delicto dubio; Aut vero agitur in foro poenitentiali ad imponendam poenitentiam, vel quasi poenitentiali ad effectum scilicet removendi Promotum ab exercitio Ordinum, ac non promovendi ad Sacros Ordines, & tunc in hoc dubio facti Percutiens reputari debeat irregularis, ex quo in hoc foro tutior pars est eligenda; Sic enim distinguunt ferè omnes Canonistæ in dicto cap. ad Audientiam, & præsertim Abbas num. 2., Marian. Socin. num. 18., Hostien. num. 1., Joann. Andr. num. 2., optime Fagnan. num. 2., & seqq., Barbos. num. 2., & 3., & hoc idem repetunt in cap. significasti eod. tit., & in specie Joann. Andr., & Fagnan., Salus tom. 2. quæst. 21. tract. 8., disput. unic. sect. 10. num. 170., & sect. 19. num. 176., aliique plures

res, quos refert, & sequitur Escobar. de utroque foro art. 1. §. 5.

Et hoc clare probatur ex iisdem juribus in d. cap. significasti ibi = Quod si discerni non possit, & ex cujus ictu percussus interit, in hoc dubio tamquam homicida debet haberi Sacerdos, & si forte homicida non sit, à Sacerdotali officio abstinere debet, cum in hoc casu cessare sit tutius, quam temere celebrare pro eo, quod in altero nullum, in reliquo vèro magnum periculum timeatur = & in dicto cap. ad Audientiam ubi Percutiens contentus unicè debeat esse minorum Ordinum exercitio prævia tamen Apostolica dispensatione ibi = Quia vèro utrum occasione vulneris decessisset, dubium est, tuæ discretioni duximus respondendum, quod cum in dubiis semitam debeamus eligere tutiorem, te convenit injungere Præsbytero memorato, ut in Sacris Ordinibus non ministret, & eidem injuncta penitentia congruenti, sibi poteris concedere, ut minoribus Ordinibus sit contentus = ibique Gloss. verbo minoribus ibi = Dispensative tamen = quibus additur alter Text. in cap. Præsbyterum 8. eod. tit. ibi = Præsbyterum, qui quendam Puerum intuitu discipline percussit in capite, cum post paucos dies expirasset, tam ab omni Altaris ministerio debes PERPETUO removere, quam ab officio Sacerdotali deponere, si ex ipsa percussione interierit, vel aliam infirmitatem incurrerit, de qua nescitur expirasse.

Quæ si procedunt in Percutiente Sacerdotali Characterè, jam insignito, quanto potiori jure procedere videntur in simplici Clerico, ne ad Sacros Ordines ascendat, & ne obtineat Ecclesiastica Beneficia, maxime in casu, in quo percussio lethalis fuit, & dubium est, an illa fuerit accidentalis, quia data Adolescentulo fugienti, nam qui fugam arripit, timet, nec amplius animum habet rixandi, nec se advertit insequenti, ut percussio posteriori Corporis parti destinata in anteriorem accipiat. Et fortius in casu, in quo nulla affertur probatio Testium percussioni præsentium, nulla Medicorum relatio, & in quo tempus nimis breve intercessit à die percussione, vel à die mortis Adolescentuli, quibus in terminis Sacra Congregatio petitam dispensationem negare consuevit, ut in Caputaquen. Dispensationis 10. Maii 1755., in Leodien. Dispensationis ejusdem diei 10. Maii, in Feretrana Irregularitatis 22. Januarii 1757. & ad rem in Taurinen. Irregularitatis proposita die 24. Martii 1764., & resoluta contra Percutientem die 14. Aprilis ejusdem Anni, & in Brixien. Irregularitatis 19. Januarii 1765.

Definiendum igitur erit ab EE. VV.

. An constet de irregularitate in casu &c., & quatenus affirmative.

L. An, & quomodo sit concedenda dispensatio in casu &c.

A LATRINA DOTIUM. Fridericus Mortale Civitatis Alatrinx in ejus ultimis Testamentariis Tabulis, quas condidit anno 1635., hæredem suam universalem instituit Honoratam ejus Uxorem, eaque decedente, voluit, quod eadem hæreditaria Bona pervenirent ad Societatem S. Sixti dictæ Civitatis, onere tamen adjecto, quod ipsa Societas teneatur, & debeat de fructibus percipiendis ex dictis Bonis dotare duas Orphanas anno quolibet in perpetuum, ultra alias, quas dicta Societas annuatim dotat, & hæc dotatio fieri debeat annuatim, & in perpetuum, & in Festum Paschatis Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, & eodem die, quo dotantur, & extrahuntur Orphanæ, & Puellæ miserabiles à dicta Societate.

Hujusmodi Dotes, quas Societas constituit in scutis duodecim, & obulis quinquaginta pro qualibet, quotannis collatæ fuerunt Puellis extractis ab Urna, in qua juxta stylum Societatis intercluduntur nomina tum Orphanarum, tum quoque miserabilium Puellarum in majori tamen numero, quo secumfert dotatio, seu Dotium distributio à Societate facienda virtute dicti præcepti pii Testatoris, ita ut Puellarum nomina non removeantur ab Urna, nisi illis in ea existentibus integraliter extractione dotatis.

Nunc Bruno Mortale preces porrexit Sacratissimo Principi, ut dicta subsidia dotalia Friderici Mortale spatio quadriennii dignaretur assignare geminis suis filiabus fæminis Mariæ Angelæ scilicet, & Seraphinæ, easque præferre cæteris Puellis Alatrinx Civitatis, ablegatisque precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus de more fuit Episcopus, qui in sua Relatione petitioni Bruni penitus adversatur, concluditque, quod = in eadem Urna nonnulla adsunt Puellæ cum certa spe consequendi Dotem; Ideoque quoties præferendæ essent filiæ Oratoris non habentes requisita a Testatore præscripta Puellis prædictis habentibus jus acquisitum, omnis spes sublata esset consequendi Dotes.

Hac tamen non obstante contraria Episcopi Relatione sua jura Bruno deducit, ac urget, suas filias, quæ pauperrimæ sunt, paupertate probata Testis, Parochorumque depositione, jus habere ad controversa subsidia, sicut cæteras Puellas Alatrinas; Verum cum eadem de ipsa met Familia Testatoris sint, & sexto Agnationis gradu cum illo jungantur, authumat, prælationem filiabus suis deberi supra cæteras extraneas Puellas ex ordinata charitate, & præsumpta mente Testatoris non pro sola quantitate cæteris Puellis distribuenda, sed pro majori numero Dotium ita ut facilius in Domino, vel in sæculo nubere possint ex traditis per Card. de Luc. de Dot. disc. 100. num. 5., & in adnot. ad Concil. Trident. disc. 21. num. 7., Rot. coram Duran. decis. 98. num. 4., coram Rezzonic. decis. 226. num. 3., in Perusina

Ana subsidii Dotialis 2. Martii 1704. §. In quam cor. cl. mem. Card. Scotto.

Idque probatur frequentissimis exemplis similium concessio-
num factarum ab hac Sacra Congregatione, ut præ cæteris
in Romana Dotiam 24. Septembris 1718., ubi responsum fuit
pro dote scutorum 400., *in Camerinen. subsidiorum dota-
lium 8. Augusti 1733.* ubi pro Dote scutorum 200. pro qua-
libet Consanguinea Testatoris, *in Panormitana Subsidiorum
Dotialium 20. Augusti 1735.*, ubi pro concessione dotium
per decennium, *in Romana 21. Martii 1757.*, ubi pro Dote
scutorum mille pro qualibet Puella, *in Perusina Legati Do-
tis 4. Martii 1758.*, ubi pro assignatione Dotium similiter
ad decennium *in Romana, seu Sabinen. Subsidiorum Dota-
lium 25. Aprilis 1761.* ubi pro dote scutorum 500., *in Ea-
dem 27. Martii 1762.*, ubi pro dote scutorum 300.

Fortius quia Testator non vocavit Puellas certi generis, so-
lumque præcepit, suorum Bonorum fructus distribui in-
dotandis anno quolibet incertis Puellis, & ideo cum ne-
mini sit jus quæsitum, eo minus incongrua videri debet
Consanguineorum dotatio, quæ nulli est allatura præ-
judicium, ut firmat *Rota decis. 806. num. 7. coram Rez-
zonico.*

Quin relevet, præjudicium esse Puellarum, quæ in Urna
sunt, & quæ tamquam in ea existentes jus habeant jam
quæsitum ad assequendum dotale subsidium: Præterquam
quod enim hic dotationis modus, nimirum extrahendi
Puellas ex Urna, non fuerat à Testatore præscriptus, sed
unice à Societate adinventus pro majori dotationis com-
modo, urget tamen responsio, quod hujusmodi præjudi-
cium vel considerabile non est quoad Puellas sorte extra-
hendas, vel silere debet e conspectu æquioris causæ, quæ
favet Puellis Testatori conjunctis, & æque pauperibus ex
traditis per *Rot. coram Duran. decis. 98. num. 4., & 5., & de-
cis. 171. num. 14., & 15.*: Attento præsertim, hujusmodi
præjudicium non perpetuum, sed temporaneum esse, il-
ludque promanare ab ipsa met indole concedendæ gratiæ
*Felin. in cap. nonnulli num. 18. de Rescript. Gratian. disc. 858.
num. 1., & seqq., Rot. cor. Molin. dec. 381. num. 5., & coram
Rezzonica dec. 227. num. 7., & seqq.*

Rursum Bruno sustinet, hic non esse inquirendum, an in suis
filiabus deficiat qualitas Orphanatus à Testatore præscri-
pta, quia hanc qualitatem ille voluit quoad Puellas in-
certas, non autem quoad suas Consanguineas, de quibus
non cogitaverat. Cæterum recepta est Doctorum Senten-
tia, Orphani vocabulum propria significatione explicare,
minorem, qui Patre careat, & licet præsto sint alii, qui
contra sentiant, ut Orphani sint qui utroque carent Pa-
rente, omnes tamen conveniunt, ut in ultimis volunta-
ribus, piisque legatis Orphani accipiendi sint etiam ii,

& cæ, qui, vel quæ Patre tantum destituuntur, ut est apud Carleval. *de Judic. lib. 1. lit. 1. disput. 2. , quest. 6. sect. 7. num. 567. , Altimar. de nullit. Contract. tom. 8. rubric. 2. , & 3. quest. 1. sect. 1. sub num. 11. , Diana tom. 6. opur. raord. tract. 8. de Testam. resolut. 46. num. 2. , del Bene de Immunit. Eccles. tom. 1. cap. 8. dub. 21. sect. 7. num. 6. , & Gratian. discept. 666. num. 3. , & seqq. , nec non etiam illi, vel illæ, quæ Parentes habent inutiles, quales sunt Parentes Puellarum Mortale, qui extrema paupertate laborant, & qui filias dotare non possunt, Gratian. d. discept. 666. num. 5. , & seqq. , & Amosaz. *de Causis piis lib. 4. cap. 6. n. 45.**

Hæc disputantur in Libello Brunoris, à Societate nihil habuimus. Dubium est.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissima pro assignatione subfidiorum dotatium, de quibus agitur, in casu &c.

Die Sabbatbi 2. Martii 1776. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponetur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Dubia, quæ in sex sequentibus Causis die 3. præteriti mensis Februarii discuti nequiverunt, decisionem à summa sapientia Eminentissimorum Patrum expectant; quocirca dignabuntur Folium tunc distributum resumere, ac, ponderatis his, quæ tam in Facto, quàm in Jure adnotata sunt, respondere.

COMACLEN. CAPPELLANIÆ.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

In Decisis, & amplius.

PERUSINA CAPPELLANIÆ.

An sit standum in primo, vel secundo loco decisio in casu &c.

*Sess. 23. cap. 6.
de Reform.*

In primo loco Decisis, & Partes utantur Jure suo coram Ordinario.

PAPIEN. REDUCTIONIS MISSARUM.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

Affirmative juxta votum Archiepiscopi, Episcopi, & amplius.

MACERATEN.

An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

Esse celebrandam a Cappellano Missam quotidianam, & in Ecclesiis juxta modum ab Exequutoribus definitum.

SE-

Sess. 14. cap. 7.
de Reform.

SENEN. DISPENSATIONIS.

- I. *An constet de irregularitate in casu &c. = & quatenus affirmative.*
- II. *An, & quomodo sit concedenda dispensatio in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

ALATRINA DOTIUM.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro assignatione subsidiorum dotalium, de quo agitur, in casu &c.

Sess. 24. Doctr.
de Sacram. Matrim.

ASTEN. MATRIMONII. Die 8. mensis Novembris anni 1767. Maria Margarita Auna Oppidi Montis Clari Diocesis Astensis Matrimonium, servatis omnibus, quæ à Sacro Concilio Tridentino præscripta sunt, per verba de præsentis contraxit cum Gabriele Fautrier Astensis Civitatis. In hoc Conjugio dicta Maria Margarita pacificè, & absque ulla vel minima contentione stetit per integrum sexennium, dum ipsa labente anno 1773., infalutato Viro, ab illius contubernio divertit, seque recepit in piam Domum nuncupatam *Milliavacca* in eadem Astensi Civitate sitam, proposuitque in illius ecclesiastica Curia quærelam nullitatis Matrimonii propter imbecillitatem viri, quem in Jus vocavit.

Contestata lite, & juxta præscriptum in saluberrima Constitutione sa. mem. Benedicti XIV., deputato Matrimonii Defensore, hic institit coram Iudice, ut fieret recognitio Corporis Mariæ Margaritæ virginitatem jactantis, cui instantiæ vir etiam adhæsit. Huic petitioni non esse locum totis viribus propugnavit Uxor, contenditque sub die 8. Martii 1774. Causam absolvi debere mediantibus Politio- nibus per ipsam viro exhibendis, rejectis illis, quas vir etiam Uxori tradere sese fuerat protestatus, quin imò, cum Vir de sua coeundi potentia docuisset producta depositio- ne Chirurgi Massa, hinc Uxor prompta sese obtulit jura- mento confirmare quod asseruerat = *la quale giurata deposizione avendo forza di prova, deve superare la tenue conget- tura ricavata dalla attestazione già proposta dal Signor Chirurgo Massa, e però debba essere bastante per sbilanciare il motivo, sì cui fondata la Parte avversante s'è falsamente creduta, in diritto di esigere anticipatamente la visita =* ideoque petiit, ut de-
cla-

claretur = non essere ammissibile asserte avversarie Posizioni, e non farsi ne tampoco luogo alla visita, e giudizio avversariamente richieste.

Judex autem sua definitiva Sententia declaravit, liberum esse utrique Conjugi suam respective proferendi juratam depositionem super sequuta, vel non sequuta Matrimonii consumatione, simul, & vicissim exhibendi juratas positiones, ad quarum responsionem utrumque Conjugem teneri interpolito juramento. Vi hujus Sententie, quæ rei judicatae vires assumpsit, Uxor solemni præstito juramento declaravit, Matrimonium nunquam consumatum fuisse, virum autem ad illius consumationem esse impotentem. At vero Gabriel jurata sua declaratione contrarium affirmavit, juravitque, se pluries, pluriesque Matrimonium consumavisse: Idemque Conjuges repetito juramento ratum habuerunt in responsionibus datis Positionibus hinc inde productis.

In hoc juramentorum inter se pugnantium conflictu Defensor Matrimonii, & vir etiam institit sub die 27. Aprilis 1774. pro recognitione corporis utriusque Conjugis, quam Judex admisit, præfixitque terminum utrique Parti ad exhibendam pro ejusdem recognitionis effectu notam Peritorum Physicorum, & in anathomica facultate Professorum, & Peritarum etiam Obstetricum, sive honestarum Matronarum sibi confidentium, vel diffidentium, alias Peritos, Peritasque deputari ex Officio. Uxor autem declaravit, ejus corpus, exclusis Peritis mulieribus, & matronis, recognosci debere a Viris Peritis, quos tamen omnes Astenfis Civitatis allegavit pro suspectis, simul & esse sibi suspectos omnes alios Peritos existentes in locis, qui per quinque milliaria distant a præfata Astenfi Civitate, proindeque compellendum esse Virum ad congruum sibi præstandum emolumentum pro itinere faciendo ad locum a Judice præfinitum, authumavitque Maria Margarita, quod locus = *da destinarsi per la visita di detta Signora non solo non deve ad altri propalarsi, salvo alla medesima, ed a suo tempo a Periti* = quoniam locus præfinitus = *deve essere a portata, e comodo alla stessa Signora* = ea adducta ratione = *per essere la medesima in nessun conto tenuta ad intraprendere alcun lungo viaggio, come cosa assolutamente non necessaria, anzi del tutto superflua*.

His rejectis exceptionibus, Judex decrevit, visitationem corporis utriusque Conjugis faciendam esse in Civitate Taurini, & in loco respective a Partibus eligendo, nimirum corporis Gabrielis per duos Peritos Medicos, vel Chirurgos, & corporis Mariæ Margaritæ per duas Obstetrices, nec non per binos Peritos, vel Medicos, vel Chirurgos diversos tamen ab illis corpus Viri recognoscentibus.

Ad Civitatem Taurini perventis Conjugibus, & ab illius Vi-

cario

cario Generali deputato Matrimonii Defensore, deputatissime Peritis, & Obstetricibus, processum fuit ad inspectionem corporis utriusque Conjugis juxta instructionem ab Astensi Judice datam, quod fuit tam viri, quam mulieris recognitum sine ullo externo vitio, satisque ad consumationem, & generationem idoneum. Peritorum relationes transmissæ fuerunt ad Ecclesiasticam Curiam Astensem, & quamvis Uxor produxisset depositionem septimæ manus Propinquorum asserentium Matrimonii consumationem minime fuisse sequutam, attamen lata est Sententia, in qua declaratum fuit, *non constare de nullitate Matrimonii, bene vero locum esse triennali ex erimento cohabitationis a jure communi in hujusmodi causis præscripto in bonando a die decima, post quam nostra præsens Sententia transitum fecerit in rem judicatam.*

Hæc sunt in Processu Actorum à Curia Episcopali Astensi transmissa ad hanc Sacram Congregationem, ad quam Maria Margarita appellaverat, & coram qua postulat Matrimonii dissolutionem propter naturalem, & perpetuam in viro coeundi impotentiam, quæ nullum, irritumque reddit Matrimonium juxta censuram *Textus in cap. 1. & 2. de Frigid. & malefic.* quam sequitur *Ponte de Matrim. lib. 7. discept. 107. num. 3., Bonaccin. eodem tract. quæst. 3. punct. 13. num. 9., Ursaya discept. 12. num. 29. tom. 1., & Rot. decis. 965. num. 2. part. 2. recen.*

Fortius quia ex inspectione facta corporis utriusque conjugis satis, superque pateat, ipsam adhuc incorruptam esse, virum autem esse prorsus inertem ad Matrimonii consumationem, & quatenus etiam juxta Medicorum relationem dubia foret impotentia Viri, adhuc sustinet, dissolvendum esse Matrimonium absque alio triennalis habitationis experimento, postquam per sexennium, & ultra data fuit opera copulæ, & consumationem nunquam perfici potuisse jurejurando affirmavit tum eadem Maria Margarita, tum septem illius Consanguinei ad præscriptum *Textus in cap. Laudabilem de frigid., & malefic., Pirhing. in Jus Canon. lib. 4. tit. 15. sect. 3. §. 3. num. 4., Rot. ad ornat. Card. de Luc. lib. 14. de Matrim. decis. 10. num. 16.*

Animadvertit è contra Matrimonii Defensor rejiciendam esse petitionem Mariæ Margaritæ super dissolutione Matrimonii, quia hæc petitio vehementissimam præferret doli, fraudisque suspicionem, utpotè propositam post sexennale tempus, quo ipsa cum viro suo pacificè vixit, absque eo, quod unquam de illius impotentia, & de non secuta Matrimonii consumatione conquesta fuisset vel cum Consanguineis, vel cum Amicis, vel vicinis; hinc filii Maria Margarita imputare debeat, quod tamdiu tacerit. Cito enim, & parvo tempore scire potuit, si secum coire poterat, ut inquit *Textus in cap. 1. de Frigid., & Ma-*

Mal. sc., & habetur in *dissertat. clar. mem. Card. Argenvel-
lieres relata a Constant. vot. ultim. num. 26.*

Urgetque pariter, probationes à Maria Margarita vel ex inspectione corporis tam sui, quam Viri, vel ex pluribus circumstantiis elicitas tantas non esse, ut Matrimonii consumationem excludant, & respective perpetuam coeundi impotentiam in Gabriele Viro concludant; quinimo cum Gabriel juraverit Matrimonium consumavisse, hinc licet argumenta imbecillitatis, ac inertiae dubia, solamque praesumptionem inducere dicenda sint, hoc tamen in casu propugnat Matrimonii Defensor, locum esse dispositioni alterius *cap. Laudabilem eodem tit. de Frigid. &c.*, ubi decernitur experimentum triennalis cohabitatio-
nis, juxta distinctionem, quam tradunt collecti a *Sanch. de Matr. lib. 7. disput. 158. num. 3.*, & 4., illudque con-
putandum esse non à die tentatae copulae, sed à die, quo dicta cohabitatio fuit à Judice decreta, juxta verio-
rem, magisque communem Canonistarum opinionem, de qua *Ursayn discept. Ecclesiast. tom. 4. part. 1. discept. 13. num. 19.*, *Card. de Luc. de Matr. disc. 9. num. 1.*, & *seq. Rot. de-
cis. 192. num. 4. post. 2. volum. consil. Farinac.*, & juxta sen-
tentiam Sacrae Congregationis, de qua in *Romana Matrimo-
nii 10. Maii 1698.*, & 15. Novemb. ejusdem anni, in *Arimin-
nen. Nullitatis Matrimonii 16. Martii 1720.*, in *S. Severini Matrimonii 11. Januarii 1738.*, & 24. Septembris 1740., in *Narnien. Matrimonii 26. Augusti 1746.*, in *Januen. Matrimo-
nii 28. Maii 1746.*, & 3. Augusti 1748.

Et revera ponderandum est, duplex proferri juramentum, alterum scilicet Mariae Margaritae consumationis Matrimonii negantis, alterumque Gabrielis affirmantis consumationem. In hac autem juramentorum contradictione fides praestatur Viro affirmanti, & jurant., & secundum eum est pronunciandum, uti probat *Text. in Can. Si quis acceperit 33. quest. 1. ibi = Si quis acceperit Uxorem, & habuit eam aliquo tempore, & ipsa femina dicit, quod nunquam coisset cum ea, & ille Vir dicit, quod sic fecit, in veritate Viri consistat, quia Vir caput est Mulieris = & concordat Textus in cap. Continebatur de dispensatione Impuberum, ibi = Consultationi tuae taliter respondens, quod cum in secretis habebatur expressum, quod si Vir dixerit, quod Uxorem suam cognoverit, & Mulier negaverit, Viri standum est veritati: praefato Viro, qui dicit, se Mulierem ipsam cognovisse, fides est adhibenda, si id firmaverit juramento = quod ipsum habetur in cap. Acceperis de Frigid., & Malesciat., ibi = Illa autem, si prior post annum, aut dimidium ad Episcopum, aut ejus Mis-
sum proclamaverit dicens, quod non cognovisses eam, tu autem contrarium affirmas, tibi credendum est, eo quod caput es Mulieris.*

Posthabita probatione à Maria Margarita facta septimae ma-
Tom. XLV. E nus

nus suorum Consanguineorum, quia illa locum habet, & ad nittitur in casu, quo uterque Coniux iurejurando declaravisset, Matrimonii consumationem fieri non posse propter perpetuam Viri impotentiam ad terminos *Textus in d. cap. Laudabilem de Frigid.*, & *Maleficiat.*, secus autem in subiecta hypothese, in qua Gabriel juramento affirmavit, se Uxorem pluries cognovisse.

Et quamvis videatur, spreto Viri juramento, fidem potius esse adhibendam juramento Mariæ Margaritæ, & testimonio septimæ manus Propinquorum, ejus casu, quo ipsa se virginem esse ostendisset per explorationem factam sui corporis juxta *Text. in cap. Proposui de Probationibus*, ibi = *Cum Partes essent in sua presentia constituta, Mulier proposuit, se nec a Viro cognitam, nec potuisse cognosci, quod tam proprio juramento, quam testimonio septem Mulierum probavit, quæ per aspectum corporis eam esse virginem asseverant, Viro per juramentum suum contrarium asserente, videtur igitur nobis, quod juramento Puella, & testimonio illarum septem Mulierum fides est potius adhibenda* = nihilo tamen minus hanc virginitatis probationem factam per aspectum corporis fallacissimam esse, cum Obstetricum manus, & oculi sæpe fallantur, docet *Can. Nec aliqua 27. quest. 1.* ibi = *Nec aliqua putet, se posse hac excusatione defendi, quod & inspicere, & probare possit, an virgo sit: Cum & manus Obstetricum, & oculi sæpe fallantur* = *Gloss. dicto cap. Proposui sub verb. per aspectum*, ibi = *Quandoque tamen probatio ista fallit, quia oculus, & manus Obstetricum sæpe fallitur* =, ea ratione, quia virginitatis signa obscura sunt, incerta, & fallacia, nihilque certi promittunt *Zaccb. quest. medic. legal. lib. 4. tit. 2. quest. 1. num. 14. 15. & 24.*, *Bohnius de offic. medic. lib. 2. cap. 6. §. Non vero, Robert. rer. judicat. cap. 10. pag. 787.*, & *Rot. dec. 695. n. 4. part. 1. Recent.*

Ponderandum præterea est, a Medicis, & ab Obstetricibus factam fuisse recognitionem corporis Mariæ Margaritæ siue Balneo contra cauthelam *Hosicnsis in cap. Causam Matrimonii num. 4. de Probationibus*, quam etiam cæteri secuti sunt, *Abbas in cap. Fraternitatis num. 4. de Frigid.*, & *Malefici.*, *Sanchez de Matrimon. lib. 7. disput. 113. num. 11.*, *Panimoll. decis. 51. annot. 1. num. 8.*, *Rota decis. 397. sub num. 16. part. 4. tom. 2. Recent.*, & *decis. 10. & 11. post Card. de Luca ad materiam de Matrimon. tom. 2.*, & Mulierem fuisse recognitam cum experimento ab Obstetricibus facto, ex quo videtur conjici posse, virginitatem potius excludi, quam probari.

E contra vero, præter juramentum Viri, firma manet inspectio illius corporis, quod absque ullo externo vitio præcognitum fuit a Peritis, qui eundem virum judicarunt aptum ad Matrimonii consumationem, & licet ejus idoneitatem tamquam a voluntate non dependentem Gabriel non
osten-

ostendisset Peritis, ii tamen, idoneitatem in Gabriele
adesse affirmarunt, subdentes, quod aliter = *Si potrebbero
ancora sperimentare rimedj interni, ed esterni corroboranti, per
i quali ordinariamente si ristabilisce la facoltà agli organi privi
della solita funzione.*

Sacra Congregatio in *Foroliviens. Dissolutionis Matrimonii*, cu-
jus iidem erant termini, qui in præsentis sunt, nimirum
serotinæ petitionis, ejusdemque concursus juramentorum,
recognitionum corporum, & Peritorum, Peritarumque
relationis *sub die 8. Augusti 1761. proposito dubio = An sit
locus dissolutioni Matrimonii in casu &c. =* prodiit resolutio =
Negative, & amplius.

Jura circumferuntur ab utroque Coniuge, & a Defensore Ma-
trimonii. Dubium est;

An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.

TAURINEN. Joannes Franciscus Bruneri Taurinensis
anno 1705. condito Testamento hæredes suos univer-
siles instituit geminos ejus filios Petrum Jacobum, & Feli-
cem Bernardinum, quos onere gravavit celebrationis Mis-
sæ quotidianæ in Altari privilegiato, nec non infra se-
xennium a die sui obitus computandum assignandi fundum,
cujus redditus Missarum oneri corresponderent; Intuper-
que declaravit, quod Cappellania esse deberet simplex lai-
calis, nec umquam subiecta regulis, & oneribus, quibus
Beneficia subiecta sunt; Cappellanus autem esset ad nu-
tum amovibilis, & ad nominationem suorum Hæredum,
eorumque Descendentium, qui tamen procedentes ad hanc
peragendam nominationem Extraneis præferre deberent
Consanguineos.

Defuncto Testatore, illius filii, & hæredes, ommissa assi-
gnatione Fundi pro Cappellania, ommissaque pariter Mis-
sarum celebratione, toti fuerunt in alienandis bonis hæ-
reditariis, quorum redditus tunc erant annuarum libra-
rum 12000. correspondentium annuis scutis 2400. moneta
Romana, nunc vero fors integri Patrimonii non excedit li-
bras 18000., quæ scuta 3600. constituunt.

Anno 1763. decessit Severinus Bruneri nepos supradicti Te-
statoris, post se relictis in pupillari, & minorili ætate
quatuor filiis, duobus scilicet masculis, totidemque fœ-
minis; Is enim hæredem fiduciariam scripsit Aloysiam
Luciam Uxorem suam, cui injunxit onus exquirendi, an
ejus hæredes tenerentur ad celebrationem Missæ quoti-
dianæ, & in casu detectæ obligationis providendi juxta

consilium, quod eidem probi, & honesti homines praestitissent.

De hac obligatione, deque ommissa Missarum celebratione certior facta Aloysia Lucia compositionem quoad Missas non celebratas obtinuit a Rev. Faorica S. Petri, quo vero ad futurum preces porrexit Sacrae Congregationi, ut attempta extrema, qua premitur, paupertate, nec non attentato gravi reddituum haereditariorum decremento, attentoque demum numero quatuor filiorum orphanorum educatione, & alimentis indigentium, Missarum celebratio reduceretur ad tertiam illarum partem vel in perpetuum, vel saltem donec filii ad eam pervenerint etatem, qua tœmina vel in Domino, vel in saeculo nubant, & masculi propriis laboribus, & industria se valeant sustentare, in quod etiam tempus assignationem Fundi pro Cappellania differri postulat.

Archiepiscopus, qui de more fuit auditus, Oratricis favet instantiae quoad utramque partem. Quod enim attinet ad oneris Missarum reductionem, refert, haereditaria bona Fundatoris distracta fuisse ab illius filiis, & nepote = *Nihilque aliud ipsi, & Familiae reliqua fuit, nisi exiguus Fundus; unde manifesta est tum Oratricis, tum ejus familiae innocentia in hac dissipatione bonorum.* Quod autem pertinet ad angustias, quibus ob rerum inopiam ipsa, & tota familia angitur, id non solum plene dignosci ex communi fama, & ex ratione, qua haec familia se gerit, sed etiam hujus veritatis testimonium accepi a variis Viris optimis, iisque Ecclesiasticis in dignitate constitutis, qui pietate, & charitate accensi eam Oratricem sapienter solantur, eique & consiliis, & re opem ferunt, ut tot angustias aequo animo sustinere, & familiam educare possit, neve animo dejecta eam deserat.

Subdit etiam, quod Aloysia Lucia = *constanter celebrare fecit Missam quotidianam, quod ut praestaret, ac alienum contrahere coacta fuit* = *concluditque* = *Cum hic non agatur de gravi tantum angustia, & difficultate, sed de reali necessitate, precibus Oratricis mihi videtur indulgendum omnino esse.*

Quod vero pertinet ad suspendendam assignationem Fundi Cappellaniae, inquit idem Archiepiscopus, ob eandem causas, ex quibus censuit, reducendum esse Missarum numerum, esse quoque assignationem Fundi, erectionemque Cappellaniae differendam, & subinde prosequitur = *Enim vero si redditus annuales hujus familiae ita exigui sunt, ut ne quidem eleemosynam Missae quotidianae praebere possint, quin Oratrix se gere alieno gravaret, tanto minus ferre poterunt distractionem Fundi necessariam ad erigendam Cappellaniam, nec solum hac causa, sed alia etiam rei, & familiae adiuncti hanc erectionem Cappellaniae nunc impediunt, nam cum adsint duae filiae dotandae, non potest distrahi pars fundi, quin recurratur pro filiabus ad Senatum pro separatione, & affectatione. datis, quae*

que res ad expensas plures cogit Oratricem cum damno familiæ, insuper foret publica hujus familiæ paupertas, quod officeret collocaioni filiarum, & institutioni filiorum.

Tandemque refert, quod, vocatis interesse habentibus, si qui sunt, per publicas commonitorias litteras affixas ad valvas Metropolitanæ Ecclesiæ, nemo comparuit, & nemo est, qui = de hac parva recurret, nec quidquam objiciat, nec comparere velit = ideoque cum votum aperiens dixit = *Puto tam petitam reductionem Missæ quotidianæ, quam procrastinationem erectionis Cappellaniæ per tempus in libello supplicii propositum concedendam esse.*

Ad rem facit ponderatio, quod agitur de Cappellaniâ purè, & simpliciter laicali, quæ nullam habet præscriptam Ecclesiâ, nullum præscriptum Altare; quodque gratia a Matre postulatur pro filiis de familia Fundatoris, imo Fundatoris Pronepotibus & Cappellaniæ Patronis habentibus Patronatum activum, & passivum nec Sacerdotale, nec residentiâ; quodque succurrendum sit Patrono, & Descendenti inopi ex canonica benignitate, de qua *Can. Contra 26. §. Si vero, & Can. Quicumque 30. caus. 36. quest. 7. & cap. Nobis de Jurepatron.*; quodque demum instantia proponitur ante erectionem Cappellaniæ, quæ instantia non everisionem, minusque commutationem voluntatis Defuncti præferret, sed illius dumtaxat suspensionem pro educandis, alendisque Patronis, & per rectam lineam descendentibus ab ipso met Fundatore, cujus cæteroquin hæreditas ad ea præstanda necessaria alimenta reperitur obtrita, quemadmodum in his terminis habetur resolutio hujus Sacræ Congregationis in *Nallius S. Michael s. de Alusa*, in qua sub die 2. Decembris superioris anni proposito dubio = *An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu ꝑc.* = responsum die 20. nuper elapsi mensis Januarii datum fuit = *Affirmative juxta votum Vicarii Capitularis, & consensum interesse habentium ad vitam Oratoris tantum, adimpletis oneribus.*

Dignabuntur itaque EE. VV. definire
An, & quomodo Oratricis precibus sit annuendum in casu ꝑc.

ROMANA SUBSIDII DOTALIS. Joannes Baroffi anno 189. Testamentum condidit, quo heredem usufructuariam esse voluit Joannam Cacciavina Uxorem suam, heredem vero proprietarium instituit Joannem Baptistam Baroffi suum ex germano fratre nepotem, ejusque filios, & descendentes masculos, quibus defunctis, substituit Ecclesiâ S. Eligii Fabrorum Ferrariorum, mandans, quod Præfati dictæ Ecclesiæ, & Universitatis pro tempore existen-

*Sess. 22. cap. 6
de Reform.*

flentes esse deberent Administratores suæ hereditatis, eis tamen adjecto onere, ut ex bonorum redditibus constituerentur tot subsidia dotalia scutorum 25. pro quolibet annuatim præstanda Puellis ortis ex Patre Fabro Ferrario in Urbe, & in hujus oneris corresponsivitate Administrato-ribus reliquit annua scuta decem in utilitatem dictæ Ec-clesiæ ad ipsorum libitum eroganda; præcepitque demum, quod cum ipse plura haberet exigenda credita, inter quæ unum aderat scutorum mille, omne id, quod exactum fuisset, in augmentum suæ hereditatis, & in commodum suorum in ea Successorum investiri deberet in bonis stabili- bus, vel censibus, vel locis montium.

Anno 1742. defecit linea masculina à Testatore contempla- ta, ita ut Ecclesiæ tamquam substituta Barossiam heredita- tem adeptæ fuerit. Hæc ex redditibus hereditariis unicam tantum dotem constituit scutorum 25., eamque non prius contulit, nisi anno 1743.. At vero super jure nominandi Puellam inter homines dictæ Universitatis orta fuit quæ- stio subinde dirempta in secretis comitiis habitis die 28. Augusti 1748., in quibus capta fuit resolutio approbata ab Apostolico Convisitatore, quod dos esset conferenda ad no- minationem Confratris forte extrahendi, & secreta comi- tia frequentantis, decemque punctaturas habentis, mense Decembris cujuslibet anni, dummodo tamen hereditarii redditus dotem æquarent

Alia de anno 1751. inter eisdem met homines Universitatis exorta fuit contentio circa extractionem Confratris, quo- niam nemo erat ex illis, qui decem numeraret punctatu- ras, quia eo anno novem tantum fuerunt habita secreta comitia: Quare ab Eminentissimo Cardinali Rezzonico, postea CLEMENTE XIII. Pontifice Maximo semper reco- lendæ memoriæ, tunc Visitatore Apostolico per organum bon.mem. R.P.D. Petroni Convisitatoris statutum fuit, quod imposterum essent in Urna immittenda nomina illo- rum Confratrum, qui majorem haberent punctaturarum quantitatem relativè ad numerum secretorum comitio- rum, quæ anno conferendæ dotis advocata fuissent.

Cum autem bona hereditaria Testatoris consistant in unica Domo, & in geminis locis montium cum triginta tribus centesimis alterius loci montis, in totum annui redditus scutorum 27., & obul. 86., ex quibus demptis annuis scutis 13. 35. $\frac{1}{4}$, nimirum scutis decem ut supra per Testatorem in utilitatem Ecclesiæ relictis, & scut. 3. 35. pro reparatio- nibus in dicta Domo necessariis juxta computum per no- vennum factum, iidem annui redditus resiliuntur ad scu- ta dumtaxat 14., & obul. 50. $\frac{1}{4}$, factum hinc est, quod Dos conferri non possit, nisi singulis duobus, ac etiam tri- bus annis, & eo anno, quo Dos non confertur, Confra- tres ex defectu dotalis præmii comitiis non intersunt ma- ximo

ximo cum detrimento Ecclesiæ, & Universitatis. Ut tamen interessent, fuit ab eisdem Confratribus in secretis comitiis habitis die 10. Februarii superioris anni resolutum, quod Dos anno quolibet ad nominationem Confratris frequentantis, & ex Urna extrahendi conferri deberet *in ea quantitate, quæ detractis oneribus superesset de redditibus hæreditariis*, dummodo residualis quantitas non excedat summam scutorum 25., pro cuius resolutionis approbatione Sacram Congregationem supplicant Officiales dictæ Universitatis.

Eminentissimus Cardinalis Protector, & visitator Apostolicus dictæ Ecclesiæ supradictam Facti narrationem confirmat, nec non captam à Confratribus resolutionem laudat, suumque votum aperiens concludit = *Siquidem quantumvis ex Testatoris dispositione subsidii summa præfixita non habeatur in scutis 25., hæc tamen lex illorum respicit utilitatem, qui dotale subsidium consequi debent. Cum autem huic commodo ipsi cedere malint, minorique summa contenti sint, dummodo aliquod unoquoque anno emolumentum percipiant, nullam hinc Testatoris voluntati vim inferre, imo quam maxime rationi congruam esse censeo Oratorum postulacionem.*

Animadvertendum tamen est, nullum ab Oratoribus proferri Inventarium Bonorum hæreditariorum Joannis Baroffi Testatoris sive peractum ab illius hæredibus, sive ab Ecclesia sub lituta, & pro ipsa ab ejus Officialibus, sine quo Hæres allegare nequit insufficientiam Bonorum hæreditariorum, nec se eximere ab integra præstatione legati juxta firmata per *Rotam in Romana Cappellaniarum 27. Junii 1725. §. Porro, & seqq. coram bo. mem. Gamaches.*

Rursus exhiberi computum introitus, & exitus dictæ Hæreditatis per novennium tantum, non autem per annos decem continuos, prout ad hunc effectum exhiberi debuisset, ad regulam exornatam à *Rota in decis. 169. n. 2. coram Royas, in decis. 298. num. 10. part. 12., & in decis. 6. num. 3. part. 17. recen.*

Itemque Sacram Congregationem relictæ petitam Dotis reductionem ad minorem summam, ea qua Testator præscripserat, ut in *Spoletana Collegii, & Dotium diei 10. Maii 1687., in qua licet demandata fuisset reductio Dotium, ut ex lib. 37. Decret. pag. 293., recessum tamen fuit à decis. sub die 6. Augusti 1689. ut ex lib. 89. Decret. pag. 295., subindeque eadem reposita Causa sub die 7. Julii, & 4. Augusti 1736. sub dubio An constet de invaliditate reductionis Dotium, ita ut sit danda reintegratio in casu &c. = resolutio prodit = Dilata, & firmetur status &c. =, eoque firmato, & Causa reposita sub die 18. Maii 1737., responsum fuit = *Reductionem non esse exequendam.**

Similiter in *Romana Subsidiorum Dotialium 1. Decembris 1736., ubi proposito Dubio = An sit locus reductioni, seu suspensioni sub-*

Substitionum Dotalium in casu &c. = datum fuit responsum = *Negative* = , quæ resolutio confirmata fuit *sub die 2, Decembris 1752. , & 20. Julii 1754. :* ac demùm *in Camerinen. Subsidii Dotalis diei 27. Junii 1761. quoad II. dubium in hæc verba conceptum = An sit locus reductioni in casu &c.* = , responsum fuit = *Negative* .

Et è contraponendum est , Ecclesiam , & Universitatem carere servitio Confratrum , & administratione , si Confratres annui Subsidii Dotalis commodo privarentur . Quibus perpenfio onus erit EE. VV. sapientissime de more decernere .

An sit confirmanda resolutio capta ab Universitate in secretis communiis die 10. Februarii 1775. in casu &c.

41

Die Sabbathi 30. Martii 1776. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

CUM in Folio præteritæ Congregationis diei 2. labentis mensis sequentes Causæ remanserint indecisæ, dignabuntur EE. VV. Folium resumere, & illarum Dubiis respondere.

S ENEN. DISPENSATIONIS.

- I. *An constet de irregularitate in casu &c. = & quatenus affirmative.*
- II. *An, & quomodo sit concedenda dispensatio in casu &c.*

*Sess. 14. cap. 7.
de Reform.*

Ad primum affirmative.

Ad secundum consulendum SSmo pro dispensatione arbitrio Archiepiscopi.

A LATRINA DOTIUM.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro assignatione subditorum dotalium, de quibus agitur, in casu &c.

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

Dilata, & coadjuventur probationes super sanguinis conjunctione cum Testatore.

A STEN. MATRIMONII.

An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.

*Sess. 24. Doctr.
de Sacram. Matrim.*

Negative.

30. Martii 1776.

*Sess. 25. cap. 5.
de Reform.*

⁴²
TAURINEN.
An, & quomodo Oratricis precibus sit annuendum in casu &c.

Affirmativè juxta votum Archiepiscopi, facto verbo
cum SSmo.

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

ROMANA SUBSIDII DOTALIS.
*An sit confirmanda resolutio capta ab universitate in secretis comi-
tiis die 10. Februarii 1775. in casu &c.*

*Sess. 24. cap. 18.
de Reform.*

PERUSINA PRIORATUS. Anno 1774. vacata Paro-
chiali Ecclesia, seu Prioratu S. Joannis Baptistæ Terræ
Marisciani Perusinae Diocesis, Episcopus Concursum de-
more indixit, ut vacans Ecclesia de novo Rectore provi-
deretur. Tres venerunt ad Concursum. Primus fuit Sa-
cerdos Petrus Hieronymus Cenci Patritius Perusinus, &
Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Perusinae ætatis suæ anno-
rum 28. ; Alter fuit Sacerdos Ugulinus Corradini anno-
rum 36. Rector Ecclesiæ Parochialis S. Mariæ Castri Cer-
queti Perusinae Diocesis: Fuitque tertius Sacerdos Felix
Calindri Vicarius Curatus Ecclesiæ Parochialis S. Crucis
Portæ S. Petri constitutus in ætate annorum 39. . Hi omnes
in Concurfu habito die 2. Decembris dicti anni 1774. ap-
probati fuerunt ab Examinatoribus Synodalibus, qui in
Scrutinio quoad scientiam pares habuerunt tum Canoni-
cum Petrum Hieronymum Cenci, tum Felicem Calin-
dri, locumque secundum assignarunt Ugulino Corradini,
quo vero ad merita, aliaque requisita, primum assignarunt
locum æque Felici Calindri, & Ugulino Corradini, po-
stremum Canonico Petro Hieronymo Cenci. Episcopus
tamen uti digniorem Cincium prælegit, eidemque con-
tulit Prioratum, cujus etiam possessionem fuit adeptus.

Hanc præelectionem ægre tulit Calindrius, qui cætero-
quin appellationem interponere prætermisit, licet eam
sub die 12. Decembris ejusdem anni hora quarta noctis
exhibuerit Notario Domi suæ, sed in irritum, quia No-
tarius juxta stylum Perusinae Curia prohibentem recep-
tionem juridicæ instantiæ post occasum Solis, & extra
publicum Officium, exhibitam Appellationem recipere re-
cusavit. Siluit etiam Calindrius per subsequens trime-
stre tempus, dum non prius, quam mense Martii sup-
rio-

rioris anni preces obtulit huic Sacrae Congregationi conquerens de mala relatione Examinatorum, deque irrationabili Judicio Episcopi, & postulans, sibi tamquam digniori Prioratum esse conferendum.

Auditus fuit Episcopus, qui Judicium suum ut pote justæ, rationabili, & præponderanti rationi innixum pro Cincio tuetur, sustinetque. Transmissa sunt acta Concurfus. Causa proponitur in triangulari certamine, quoniam & quoque Corradinus, audita reclamatione Calindri, in istius, & Cincii contradictorem se præbuit.

Fundamentum conquestionis Calindri in suis porrectis precibus expressum in eo stetit, quod in præelecto Cincio nihil aliud concurrat præter nobilitatem ejus Prosapiæ, quoniam = *Nell'età non eccede gli anni 27., e da poco spogliatosi per Indulto Pontificio dell' Abito Monastico, fù bensì provisto subito di un Canonato della Catedrale rinunziatogli dal Fratello maggiore, mà per confessione propria mai erasi applicato allo Studio di Teologia morale, molto meno aveva mai confessato* = quin imò = *avendo rilevito all'opposto, che nella Conciuncula era sino uscito dall'argomento proposto oltre la mal intesa, e ordinata composizione, e nella risoluzione de' casi di Coscienza, senza neppur contare la falsi grammatica, non aveva avuto ribrezzo di procedere col sentimento di proposizioni dannate dalla S. Sede, siccome in ordine alla spiegazione del Concilio da per se stesso si era accusato con i Colleghi di non averla ricapezzata, si riconobbe manifestamente gravato.*

Hæ autem Calindri rationes, quemadmodum earum virtute de indoctis redarguuntur nedum Cincius, sed præcipuè Examinatores Synodales, qui Cincium quoad scientiam approbaverant, & eundem inter approbatos alterum ex primis nominaverant, itemque de indoctis redarguuntur etiam Perusinus Antistes, ejusque Vicarius Generalis, qui examini interfuerant, temeritati proximæ sunt, nisi concludentissime probetur, Cincium fuisse reprobandum, ut inquit Cælestinus Papa in *Can. Nullus distinct. 61. ibi* = *Primum enim illi reprobandi sunt, ut aliqui de alienis Ecclesiis merito præferantur* = & consonat *Textus in Can. Obitum eadem Distinct. 63., & in Can. Sacrorum Distinct. 63., benigna præsertim urgente præsumptione, quam Cincius pro se habet, ipsum fuisse dignum assequendi Prioratus Ecclesiam, de qua agitur, prout innuit Glossa in cit. Can. Nullus sub verbo non credimus ibi* = *Nota benignam præsumptionem, quod semper præsumitur, quod aliquis sit dignus in Ecclesiis.*

Cæterum examinandum erit, utrum audiendi sint Calindrius, & Corradinus in eorum exceptionibus adversus relationem Examinatorum simul, & adversus Episcopi Judicium, quoties iidem penes acta, & intra præstitutum tempus ad appellandum nullam interposuerint appellatio-

nem. Notum est enim, *S. Pium V. in sua Constitutione 33. tom. 2. decrevisse*, quod Parochiales Ecclesiae conferri deberent non solum dignis, sed magis idoneis, ita tamen ut si Episcopus minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerit, possent ii, qui fuissent reiecti, à mala huiusmodi electione ad Metropolitanum, vel ad S. Sedem Apostolicam appellare, & praelectum ad novum examen coram ipso Appellationis Iudice, ejusque Examinatoribus provocare, ut legitur *in § 7., & 8. dictae Piae Constitutionis*: *Æquè tamen notum est*, quod ad ineptas coercendas appellationes, quæ à non approbatis in concursu interponuntur, nec non ad incongruas avertendas provocationes ad novum examen, non præventive docto de gravamine, quatuor in Sacra Congregatione proposita fuerunt *Dubia Concursuum*, quorum erat *secundum* his verbis conceptum = *An, & quantum tempus præstigiendum sit illis, qui intendunt appellationem interponere, vel a malæ relatione Examinatorum, vel ab irrationali iudicio Episcopi =*, cui *sub die 16. Novembris 1720. responsum datum fuit = Ad secundum esse præstigiendum tempus decem dierum ad appellandum*.

Rursus etiamsi Calindrius, & Corradinus essent audiendi, Cincius tamen contendit, nec Examinatores errasse in relatione, nec Episcopum in iudicio. Non enim errarunt Examinatores tum in forma, tum in substantia Relationis. Non *in forma* præscripta à Sacrosancto Concilio Tridentino *Sess. 24. cap. 18. de Reform.*, ubi meritum iudicium exprimendum præcipit in relatione faciendâ, cui adhefit san. mem. Benedictus XIV. *in sua Constitutione Cum illud la 68. §. 4.*, ubi mandavit, ut Examinatores in ipso Scrutinio perpenderent scientiam simul, & merita Concurrentium, *hisque omnibus conjunctim expensis, inhabiles per sua suffragia reiciant, & idoneos Episcopo renuncient* = quia Sac. Concilio Tridentino, & Benedictinæ Constitutioni satisfactum censetur, quoties Examinatores asserentes, ipsos in Scrutinio perpendifse singulorum concurrentium scientiam, & merita, genericam de illis mentionem habuerint in relatione Episcopo facta, juxta constantissimam hujus Sacre Congregationis Sententiam, de qua *in Monopolitana Concursus 28. Aprilis 1759, in Salernitana, seu Caputaquena. Parochialis 9. Februarii, & 8. Martii 1760., & in Pinnen. Theologalis 23. Augusti, & 20. Septembris ejusdem anni 1760.*

Nec item Examinatores in substantia relationis errasse substituit idem Cincius, quia luculentissima documenta per eundem exhibita probant, ipsum incubuisse studiis Grammaticis, Philosophiæ, ac Theologiæ tum moralis, tum dogmaticæ, & quidem assidue, doctè, omniumque cum plausu, laude, & admiratione, nec non ipsum esse in Theologicis disciplinis, & in Sacrorum Canonum studiis versa-

fatissimum, ejusque pietatem, ejusque mores, aliaque virtutum merita, quibus ornatur, cum omnibus reddere suavissimum. Nihil enim ultra desiderari videtur, ut iusta, & non mala dicatur Examinatorum de Cincio facta relatio, & approbatio.

Judicium demum Episcopi non esse de irrationabilitate redarguendum in praelatione ipsi Cincio tributa, cum ad hunc effectum requiratur evidens, & inexcusabilis excessus, ut ex mente S. Pii V. in sua Constitutione *In Conferendis* 33. §. 7. firmat *Rota coram Ansaldo. decis. 269. num. 4.*, & *decis. 429. num. 19.*, & in *Firmana Parochialis* 26. Junii 1752. §. 4. coram *clar. mem. Card. Molino*. Eoque potissimum probari debeat excessus, dum firmum in jure est, quamlibet interpretationem esse pro iudicio Episcopi sumendam ad *Text. in cap. In presentia de Renunciat.*, *Gonzal. ad regul. 3. Cancellar. gloss. 4. num. 124.*, & *seqq. num. 133.*, *Pignatell. tom. 1. consult. 98. num. 5.*, & *Rot. §. coram Buratt. decis. 22. num. 28.*, & *seqq.* Ea ad stipulante ratione, quia nemo est, cui mores Concurrentium innotescere magis possint, quam Ordinario; Ex quo inferunt Doctores, quod Ordinarius teneatur illum praeferre, cujus mores sunt sibi magis noti, ut his verbis prosequitur *Pignatell. loc. cit.*, *Barbosi de Offic.*, & *Potest. Episcopi part. 3. alleg. 60. num. 101. sub vers.* Et praefendum, *Marescott. var. resol. lib. 1. cap. 52. num. 25.*, *Rot. coram Celso decis. 5. sub num. 4.*, & *coram Ansaldo. d. decis. 269. num. 6.*

Non est igitur, cur Calindrius, & Corradinus conquerantur de praelectione Cincii facta ab Episcopo, cum eligere Digniores solius Episcopi iudicio reservatum sit à Sacro Concilio Tridentino *cit. Sess. 24. cap. 18. de Reform.*, & à sa. mem. Benedicto XIV. in Constitutione Cum illud 68. §. 11. tom. 1., & in dubio censeatur Episcopum praelegisse quem digniorem in Domino judicavit, ex traditis per *Rot. coram Ansaldo. dict. decis. 269. num. 4.*, & in *cit. Firmana Parochialis* 26. Junii 1752. §. 8. coram *clar. mem. Card. Molino*. Sat enim est, quod omnes ab Examinatoribus approbati sint, ut jure potuerit Episcopus Cincium, feligere, quem tamquam approbatum digniorem putavit, licet quoad meritorum prerogativam secundo loco decoratus fuisset, ut animadvertunt *Garz. de Benef. part. 9. cap. 2. num. 109.*, *Card. de Luc. de Paroch. disc. 1. num. 17.*, & *seq.*, *Rot. in Firmana Parochialis* 26. Junii 1752. §. 5., & *seqq.*, & censuit haec Sacra Congregatio in *Nucerina Parochialis* 2. Octobris 1721., in *Lunen. Sarzanen. Parochialis* 18. Novembris, & 2. Decembris 1724., in *Ariminen. Concurfus* 7. Maii 1735., in *Auximana Concurfus* 12. Augusti 1747., in *Firmana Parochialis* 22. Januarii, & 25. Junii 1763., & in *Portuen. Parochialis* 30. Julii ejusdem anni 1763.

Duo insuper in Causa sunt, quæ certè suadent, judicium Episcopi fuisse justum, & rationabile, primum scilicet, quod Cincius præelectus acceptissimus est toto Marscia-nensi Populo, qui Cincium laudat, & in Cincio confidit Alterum, quod Calindrius recurrens malè se gesserat in exercendo Confe-larii Monialium munere, quo fungeba-tur, veluti transcripta Epistola Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium ad intum Perulinum Episco-pum directæ, in qua notantur Calindri mores, & ingenium non laudabile, ut refert idem Episcopus in sua relatio-ne, quæ à Cincio una cum suo libello circumfertur. A Ca-lindrio, & à Corradino nihil accepimus. Dubia sunt.

- I. *An constet de mala relatione Examinatorum, & de irrationa-bili judicio Episcopi in casu Gr. = & quatenus affirmative.*
- II *An, & cui adjudicandus sit Prioratus Terræ Marsesani in-casu Gr.*

*Sess. 25. Decret
de Purgat.*

HORTANA. Aurelius Celestini anno 1612. condito Te-stamento reliquit scuta 300. investienda in Censibus, vel in Locis Montium non vacabilium, ut ex illius fructi-bus biennio quolibet dotarentur Puellæ pauperes Oppidi Bassanelli Hortanæ Diocesis, & proximiores suæ Familiæ ad nominationem Communitatis dicti Oppidi.

Anno 1638. eadem Communitas super Communitativis sta-bilibus Censum imposuit annuorum scutorum duodecim, eumque pretio scutorum biscentum vendidit Operæ piæ Celestii isementi soluta rata dictorum scutorum 300. Hunc Censum Communitas redimere curavit anno 1703., & ad hunc effectum pecunias transmissit Nicolao Celestini ejus in Urbe Procuratori, qui pecunias penes se retinuit, nec eas in Æde Sacra deposuit, nisi anno 1723., nullo de illis facto investimento, quod tamen Judice mandante factum fuit anno 1773. in Loco uno, & centesimis 54. Montis S. Pe-tri septimæ Erektionis.

Interea Communitas credens, pecunias investitas fuisse, Puellas nominavit, & dotavit in scutis 24. pro qualibet, earumque nonnullas etiam solutione dimisit.

Detecta fraude à Celestino patrata, orta fuit quæstio Com-munitatem inter, & Fulvium Celestini Nicolai filium, & hæredem, cui nam cedere deberet damnum ommissi inve-stimenti. Vicarius Generalis Hortæ rem absolvit pro Ce-lestino. Illius Judicium confirmavit Eminentissimus Do-minus tunc A.C. Giraud: At in gradu ulterioris appel-lationis valde dubitatum fuit de earumdem sententiarum justitia.

In hoc rerum statu Collitigantes devenerunt ad Transactio-nem,

nem, qua Celestinus in se onus assumpsit solvendi dotem scutorum 24. jam collatam septem ex undecim Puellis, quæ supersunt satisfaciendæ, idque pro omni, & toto eo, quod Communitas ab ipso Fulvio qua filio, & hærede Nicolai prætere de posset loco damnorum, sive fructuum, non perceptorum ob ommissum depositum dictorum scutorum 200., ommissumque eorum investimentum: Reliquis vero quatuor Puellis similem jam pariter collatam dotemolvere promissit Communitas, reservato tamen Beneplacito Apostolico cum absolutione, & condonatione fructuum dictorum scutorum 200., qui erant in dotes erogandi, & qui in dotes erogati non fuerant ob illorum inexistentiã factis, & culpa Celestini.

Pro approbatione hujusce Concordiæ simul, & pro dicta fructuum condonatione Communitas preces porrexit Summo Pontifici, precibusque ablegatis ad hanc Sacram Congregationem, hæc, audito prius Hortano Episcopo, qui fuerat in votis indulgendi utrique Parti petitam fructuum condonationem, *sub die 17. Julii 1773. rescripsit = Eminentiſſimo de Zelada, qui dignetur rem perpendere, & votum suum aperire =*, quod fuit pro confirmatione Concordiæ; quo vero ad condonationem fructuum, quam satisfactis Puellis Communitas postulaverat, subdit laudatus Eminentissimus, quod = *superesse aliquid fortasse poterit ex dotibus, quæ, reincidentur, cumque de iis Testator minime disposuerit, idcirco illas nec investiendas, nec denuo distribuendas, sed sui commodoadscribendas censet. De hoc tamen viderit Sacra Congregatio. =* vi cujus *sub die 17. Janii superioris anni 1775. fuit per summaria Precum rescriptum = Pro approbatione juxta tamen votum Eminentiſſimi Relatoris, ita tamen ut de eo, quod super fuerit, particulariter supplices Communitas,*

Licet hujus rescripti virtute approbata fuisset Concordia, non tamen adhuc ea stipulata fuit, nec eam stipulare Communitas protestata est, nisi superaccedat etiam fructuum condonatio, quia secus essent impares Transigentes, quoniam Celestinus ex Concordia loco damnorum absolveretur à solutione fructuum non receptorum ob neglectum ab ejus Patre, & Auctore depositum, & investimentum dictorum scutorum 200., & e converso Communitas subjecta remaneret solutioni annuorum scutorum duodecim pro fructibus dicti Censui scutorum 200., qui absque ejus culpa, sed ex dolo tantum Celestini redemptus non fuerat, prout redimi debebat usque ab anno 1703., & sic ipsa Communitas per Concordiam liti succubisset.

Pro hac igitur obtinenda fructuum condonatione particulariter supplicavit eadem Communitas, precibusque propositis per summaria Precum in Congregatione diei 20. nuper elapsi mensis Januarii, rescriptum prodit = *Datum =*

ut cognosceretur, quantum ex una parte reddidissent dicta scuta 200. ab anno 1703. ad annum usque 1772., & sic spatio annorum 69., si eadem scuta 200. tunc & de dicto anno 1703. reinvestita fuissent in Loco uno, & centesimis 54, prout in eo fuerunt investita de dicto anno 1772., & parte ex altera quantum ex causa Dotium hoc intermedio tempore collatarum solverit Communitas, & quantum ex eadem causa solvendum superfit.

Facto computo. Locum unum, & centesima 54. sunt annui redditus scutorum quatuor, & obulorum 52., iisque multiplicatis per annos 69., constituitur quantitas scut. 307., & obul. 36.

Contra patet, Communitatem tres de propriis pecuniis persolvisse dotes scutorum 24. pro qualibet, quæ simul sumptæ faciunt solutam summam *scutorum* 72.: Itemque ex undecim similibus Dotibus, quæ solvendæ super sunt, Communitas illarum quatuor ex Transactione solvere debet, quæ ad eandem rationem scutorum 24. summam efformant *scutorum* 96.: Fulvius verò Celestini vi dictæ Transactionis solvere tenetur residuales dotes septem, quæ summam constant scutorum 168.

Hujusmodi tres summæ in unam collectæ constituunt scuta 336., quæ in scutis 28., & obulis 64. excedunt debitum fructuum annorum 69. unius Loci Montium, & centesimo-rum 54., in quibus antedicta scuta 200. investita fuerunt. Ideoque plusquam abundè satisfactum videtur debito solvendarum Dotium, & esse injustè gravatam Communitatem, si eadem damnaretur ad collationem simul, & solutionem aliarum Dotium præter promissas in prænarrata Concordia.

Quibus sic stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere *An, & quomodo Oratrici precibus sit annuendum in casu &c.*

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

REGIEN. REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET MISSARUM. Proposita hæc Causa fuit in Congregatione habita die 8. Julii superioris anni, cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, disputatoque tunc sequenti Dabio = *An, & quomodo sit facienda reductio in casu &c.* = eidem in posteriori Congregatione diei 29. ejusd. mensis Julii responsum datum fuit = *Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem* =, quæ fuit, ut Episcopus certiore redderet Sacram Congregationem de existentia, statu, & qualitate Prædiorum in Fundatione Canonatibus assignatorum, & cujus culpa eadem Prædia, eorumque redditus decreverant, & an faciendis restorationibus, seu melioramentis in dictis Prædiis sperari possint redditus superiores.

His

His omnibus satisfecit Episcopus. Is enim retulit = *Cbe* intanto dai Fondi, e Censi dei due Canonicali non si ricavano li scudi 30., e baj. 66. moneta Romana per i due pesi, che sostengono delle Messe, ed esercizio Ecclesiastico, come prescrive il fondatore, perche furono già alienati dal Signor Duca Padrone di detti Fondi, in luogo de quali vengono passati dalla Ducal Camera i mentovati assigni; Onde non evvi luogo a verun risarcimento, o bonifico de Fondi specifici già destinati dal' A. S.; da quali non si può ritrarre perciò maggior frutto del presente.

Sublitque = Da tutto ciò si vede, che non resta già diminuita da Chi gode il Patronato la Pensione, ma questo unicamente è derivato dalla riduzione della moneta, mentre al tempo della Fondazione il Zecchino era valutato solo dieci lire della Mirandola, laddove in oggi ne vale sedici, ed essendo venduti, e li- vellati i Fondi, ne viene di conseguenza, che resta diminuita a motivo di tale riduzione, e ristretta la Pensione alla sopracitata somma di scudi num. 30., e baj. 66.

Hac retulit Episcopus. Onus nunc erit EE. VV. sapienti simé de more deliberare.

An, & quomodo sit facienda reductio in casu &c.

FIRMANA EMPHYTHEUSIS. Proposita etiam fuit hæc Causa in Congregatione diei 29. Julij 1775. In illa quippe disceptabatur, utrum Emphyteusis Bonorum spectantium ad gemina Beneficia per Antonium Cosimi possessa, alterum scilicet nuncupatum *S. Lucie* in Ripana Diœcesi, & alterum sub invocatione *S. Mariæ* situm prope *Menochia* Flumen intra fines Ecclesiæ Firmanæ, concedenda sit Joanni Guidi, qui affixis Edictis obtulerat annum canonem scutorum 360., seu potius Bernardino Voltatorni, qui pensionem exhibuerat annuorum scutorum 347., & qui subinde majorem oblationem Guidi peræquaverat,

*Sess. 25. cap. 11.
de Reform.*

Quia vero Franciscus Sciarra coram Sacra Congregatione, suam quoque pro Persona tamen nominanda, & sub certis exprimendis Fidejussoribus dederat oblationem pro annuis scutis 400., hinc in sequenti Congregatione habita diei 19. Augusti rescriptum fuit = *Dilata*, & ad mentem, & mens est, ut Eminentissimus Archiepiscopus nova mandet proponi Edicta in Civitate Firmi, nec non & nova proponantur in Civitate Ripæ, & Franciscus Sciarra declaret personam, pro qua obtulit die 12. currentis Augusti, nec non & personam Fidejussoris dictæ personæ nominandæ.

Hujus rescripti virtute nova affixa fuerunt Edicta ad Oblatores alliciendos tum in Civitate Firmi, tum in Civitate Ripæ; Ast in prima Civitate nullus oblatores comparuit; Non item in secunda, in qua dictus Sciarra suam oblationem

nem annuorum scutorum 400. ratam habuit, declaravitque illam non pro alia Persona esse, sed pro se met ipso, suisque Fratribus Thoma, & Michaela, eorumque respective Successoribus; in Fidejussores vero nominavit Barnabam Petrarca, ejusque filium Romualdum.

Archiepiscopus Firmanus in postrema sua relatione testatur, quod = *His auditis, accersitus a me Voltaturnius Sciarra pensionem adequavit, annuusque & ipse obtulit nummos quatuorcentum.*

Res ergo est in paritate oblationum, & videtur questio sumenda de praelatione inter Oblatores, an scilicet, postposito Joanne Guidi minorem pensionem offerente, Sciarra praeferendus sit Voltaturnio, vel e contra. Quanam sint opes Sciarrae, ejusque Fidejussorum, & quae ut Sciarrae idoneitas in colendis Agris, penitus ignoratur, praesertim a Creditoribus Antonii Cosimi Bonorum Beneficii Titularis, quibus tamen certae sunt divitiae Voltaturni, ejusque idoneitas, & sollicitudo in solvendis pensionibus. Sciarra Creditoribus invisus est, Voltaturnius acceptissimus, qui etiam pro se habet votum Archiepiscopi Firmani his verbis conceptum = *Erit igitur EE. VV. definire, quis eorum praeferrí debeat. Quantum in me est, licet Franciscus Sciarra oblata fidejussione munitus idoneus Oculor esse videatur, nihilominus anteferendum Voltaturnium existimamus.*

A Creditoribus Cosimi jura circumferuntur. A Sciarra nihil habuimus. Causa nunc iterato proponitur, ut Eñ. PP. repetita sessione Folii supradictae Congregationis diei 29. Julii 1775. idem Dubium expediant.

Ad, cui, & pro qua summa Emphyteusis sit concedenda in caso &c.

51

Die Sabbathi 27. Aprilis 1776. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

IN Postrema Congregatione habita die 30. Martii proxime præteriti indecisæ iuperfuerunt sequentes Causæ. Dignentur itaque EE. PP. reassumpto folio tunc distributo, illas sapientissime definire.

ROMANA SUBSIDII DOTALIS.

An sit confirmanda resolutio capta ab universitate in secretis comitiis die 10. Februarii 1775. in casu &c.

Sess. 22. cap. 6. de Reform.

Dilata, & firmetur Status Hæreditarius per Peritum Curialem deputandum, & exhibeatur Testamentum.

PERUSINA PRIORATUS.

I. *An constet de mala relatione Examinatorum, & de irrationabili judicio Episcopi = & quatenus affirmative.*

Sess. 24. cap. 18. de Reform.

II *An, & cui adjudicandus sit Prioratus Terræ Marsciæ in casu &c.*

Ad Primum negativè, & amplius.

Ad secundum provisum in Primo, & amplius.

HORTANA.

An, & quomodo Oratricis precibus sit annuendum in casu &c.

Sess. 25. Decret. de Purgat.

Dilata, & Episcopus cogat Communitatem præfixo termino ad reddendam rationem tam aliorum scutorum 100. quam fructuum eorundem scut. 100. & proponatur simul.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

52 27. Aprilis 1776.
REGIEN. REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET
MISSARUM.

An, & quomodo sit facienda reductio in casu &c.

Firmo remanente onere Missarum, pro reductione servitii Chori pro diebus Festis tantum.

*Sess. 25. cap. 11.
de Reform.*

FIRMANA EMPHITEUSIS.

An, cui, & pro qua summa Emphyteusis sit concedenda in casu &c.

Emphyteusim concedendam esse Bernardino Voltatorino pro annuis scutis quadringentis juxta Votum Emi Archiepiscopi.

*Sess. 23. Cap. 1.
de Reform., &
Sess. 25. cap. 13.
de Regular.*

VERULANA JURIORUM PAROCHIALIUM, ET PRÆEMINENTIARUM. In Terra Montis S. Joannis Verulanæ Diœcesis tres aderant Ecclesiæ Parochiales, prima scilicet S. Mariæ della Valle, cujus erat Rector Bernardus Antonini, nec non Seraphinus de Rocchis illius Coadjutor cum futura successione: Secunda S. Mariæ della Rendola nuncupata, cui præerat Aloysius Viola decoratus titulo Archipresbyteri: Tertia demum S. Margaritæ dicata, cujus Animarum curam exercebat Sacerdos Dominicus Visca. Has Ecclesias Parochiales earum Rectores resignarunt in manibus Summi Pontificis sub reservatione tamen percipiendi redditus propriæ respectivæ parochiæ, donec viverent, & illas, instante Clero, & Populo dictæ Terræ, per Apostolicas Litteras *nunc suppressendas præcepit* anno 1773. sa. mem. Clemens XIV., qui in eodemmet illarum suppressionis actu præfatam Ecclesiam S. Mariæ della Valle erigi jussit in Collegiatam, & Parochialem, ut antea erat, eique uniri reliquas duas suppressandas Parochiales Ecclesias S. Mariæ della Rendola, & S. Margaritæ una cum tribus simplicibus Beneficiis *ex nunc pro tunc* cum illa per obitum eorum respective Possessorum vacassent.

Rursus in hac noviter erigenda Parochiali Ecclesia unum præscripsit esse instituendum Archipresbyteratum pro unica, & principali Capituli Dignitate, ac etiam esse instituendos octo Canonicatus, quorum geminis Curatis nuncupandis imminere deberet Cura Animarum Parochianorum subjectorum aliis Parochialibus Ecclesiis, ut supra, Collegiatæ Ecclesiæ unitis, nimirum S. Mariæ della Rendola, & S. Margaritæ: Mandavit insuper Archipresbyteratum dictæ Ecclesiæ Collegiatæ conferendum esse Aloysio Viola, nec non primum ex duobus Canonicatibus Curatis assignandum esse Dominico Visca, & alterum Bernar-

nardo Antonini: Quo verò ad Seraphinum de Rocchis, qui eidem Bernardo fuerat Deputatus Coadjutor in regimine, & Administratione supprimendæ Parochialis Ecclesiæ S. Mariæ della Valle in Collegiatam erigendæ, voluit, ut ille sine novo examine confirmaretur Bernardi Coadjutor in regimine tamen, & Administratione secundæ Canonici Curati, & secundæ Curatæ Præbendæ, eidem, prout unicuique ex prædictis Rectoribus, quousque vixerit, reservatis fructibus Parochialis Ecclesiæ, quæ ante illius suppressionem ab unoquoque eorum detinebatur.

Verulanus Antistes, cui Litterarum Apostolicarum executio commissæ fuerat, Decreto suo prædictas Parochiales Ecclesias suppressit, & in Collegiatam erexit Ecclesiam Sanctæ Mariæ della Valle, prout etiam de Archipresbyteratu providit Aloysium Viola, assignavitque primum Canonicatum Curatum Bernardo Antonini, nec non Seraphino de Rocchis illius Coadjutori, alterumque Canonicatum Curatum contulit Dominico Visca, eosque respective in veram, realem, & actualem possessionem Archipresbyteratus, & Canonicatum Curatorum immisit.

Erecta vix dicta Collegiata, plurima exorta sunt dissidia Archipresbyterum inter, & Canonicum Curatum Bernardinum Antonini, ejusque Coadjutorem Seraphinum de Rocchis tam super exercitio Curæ Animarum ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ, quam super Præeminentiis eidem Archipresbytero debitis. Difformia super hinc inde promotis prætensionibus fuerunt Episcopi provisionalia Decreta, tandem Archipresbyter expedit Monitorium in Episcopali Curia petens manutenzioneem = *in pacifica, & quieta possessione juris exercendi Curam Animarum Parochianorum dictæ Ecclesiæ S. Mariæ della Valle, quam ante illius erectionem in Collegiatam ejus Rector pro tempore existens exercebat, & in ea Sacramenta privative quoad omnes alios administrabat ad formam Litterarum Apostolicarum, & successive decreti Illustrissimi, & Reverendissimi D. = cui petitioni lata Sententia respondit Episcopus = Non competuisse, neque competere dicto Rev. Archipresbytero assertum manutenzioneem, quin imo in exercitio Curæ Animarum præfatæ insignis Collegiatæ manutenendos fore, & esse dictos RR. Canonicos Curatos Antonini, & de Rocchis.*

Et quamvis adversus hanc Sententiam appellationis Commissio fuisset directæ Sacræ Rotæ Tribunali, nihilominus SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER per organum Eminentissimi D. Cardinalis ejus Pro-Auditoris advocatæ Causa a Sacra Rotâ, & a quocunque Jûdice, & Tribunale, illam utpote respicientem executionem Bullæ erectionis Collegiatæ in Monte S. Joannis, delegavit huic Sac.
Con-

Congregationi cum omnibus facultatibus, coram qua iura circumferuntur ab utraque parte.

Ponderandum est, Archipresbytero Viola tam inspecta Juris Communis dispositione, tam spectato tenore Litterarum Apostolicarum, quam etiam perpenso vel ipso Executoriali Decreto, incumbere exercitium Curæ Animarum Collegiatae Ecclesiæ S. Mariæ della Valle, eidemque omnes supra ceteros Canonicos Præminentias deberi. Primus namque Presbyterorum est Archipresbyter, qui aliis Presbyteris præest, & Curam habet Animarum ad Text. in Cap. Officium 3. cap. fin., & tot. tit. de Offic. Archipresbyter. Barthol. in collect. DD. lib. 1. Decret. tit. 24. de Offic. Archipr. cap. 3. num. 1., & seqq. Gonzal. lib. 1. Decret. tit. 24. de Offic. Archipresb. cap. 1.

Collimat in idem tenor Litterarum Apostolicarum, in quibus post sequutam erectionem Collegiatae demandatur institutio Archipresbyteratus, qui in eadem Collegiata Ecclesia = *Dignitas principalis, & unica, Sedisque Apostolica præfata dispositioni semper reservatus existat pro uno Presbytero futuro illius Archipresbytero, qui ejusdem primodictæ Parochialis Ecclesiæ in Sæcularem, & insignem Collegiatam, quæ etiam Parochialis, ut antea, existat, Ecclesiam, ut infra erigenda, illiusque Capituli caput existat, ac in Choro, Capitulo, Processionibus, aliisque Actibus, & Functionibus Capitularibus tam publicis, quam privatis ejusdem primodictæ Parochialis Ecclesiæ in Sæcularem, & Insignem Collegiatam, quæ etiam Parochialis, ut antea, existat, Ecclesiam, ut infra, erigenda præsit, & præminentiam, & præcedentiam, primumque, & digniorem locum, nec non Vocem, & Votum in eodem Capitulo habeat, cuique universa, ac omnimoda, tam actualis, quam habitualis Animarum eorumdem Parochianorum, quæ pro tempore existenti primo dictæ Parochialis Ecclesiæ Rectori ante illius suppressionem, & extinctionem hujusmodi imminabat, Curam, illiusque liberum exercitium in primodictæ Parochiali Ecclesia in Sæcularem, & Insignem Collegiatam, quæ etiam Parochialis, ut antea existat, Ecclesiam ut infra erigenda, plene, & privative quoad omnes alios immineat.*

Litteris Apostolicis optime, ut par erat, respondet Decretum Executoriale Verulani Episcopi, qui post demandatam trium Ecclesiarum Parochialium suppressionem, ac extinctionem, Ecclesiam S. Mariæ della Valle in sæcularem, & insignem Collegiatam erexit, instituitque = *in ea unum Archipresbyteratum, qui inibi Dignitas principalis, & unica sit, cui universa, & omnimoda tam actualis, quam habitualis Animarum eorumdem Parochianorum Cura, quæ pro tempore existenti præfata Ecclesiæ Rectori ante illius suppressionem imminabat, plene, & privative quoad omnes alios immineat.*

His, quæ superius expendimus, in nihilo adversatur jurium

reservatio, quam Rectores trium Parochialium Ecclesiarum ante illarum suppressionem appositam voluerunt in resignatione facta in Manibus Summi Pontificis; Ea namque respicit dumtaxat annuos redditus Ecclesiarum Parochialium a resignantibus ad eorum vitam percipiendos, non verò honores, & Præminentias, quas in dictis Ecclesiis illarum Rectores habebant; aliud namque in jure est emolumenta, aliud honores sibi reservare.

Dignabuntur itaque EE. PP. sapientissime decernere.

- I. An, & ad quem spectet omnimoda tam actualis, quam habitualis Animarum Cura Parochianorum Collegiatae Archipresbyteralis Ecclesiae noviter erectae S. Mariae della Valle, Terra Montis S. Joannis in casu &c.
- II. An, & quæ Præminentiae, Prærogativæ, ac Functiones competant Archipresbytero ejusdem Collegiatae Ecclesiae in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

O SCEN. SERVITII CHORI. Canonici Ecclesiae Cathedralis Oſcæ trium Mensium vacationibus quolibet anno perfruuntur, & suarum Præbendarum fructus integre percipiunt. Ut autem iidem frui valeant quotidianis distributionibus, quæ inter præsentibus tantum partiuntur, necesse est, ut, exceptis viginti tantum diebus, intersint, & inserviant. Hinc cum grave hoc sit ipsis ob assiduum servitium, quod Ecclesiae præstare coguntur, supplices instant, & orant, ut sibi quadraginta quinque vacationis dies elargiantur, quin distributiones, aliosque fructus a præsentibus percipiendos amittant, prout simili privilegio Capitulum Metropolitanæ Ecclesiae Casaraugustanæ potitur.

Sess. 24. cap. 12.
de Reformatione.

Episcopus de more requisitus, acceptis Testium depositionibus retulit = *Cathedralem Ecclesiam Oſcensem continuum, ac laboriosum servitium requirere*, rursus = *Ecclesiam ita constitutam esse, ut sumptu natura, & situ a Calis intemperie sit indefensa, aerem æstate summe fervidum, hyeme ad extremum usque rigidum experiri* = *Ulterius = Canonicos vi peculiarium Ecclesiae Constitutionum, ac consuetudinum quatuor menses ad lucrandos fructus quolibet anno vacationis habuisse, qui post Unionis Decretum ad tres tantum reducti fuere, quin tamen extensi fuerint viginti, quos habebant, vacationis dies ad percipiendas quotidianas distributiones, ac denique = Casaraugustanam Ecclesiam hujus Provinciae Metropolitanam tres Menses quolibet anno vacationis habere ad percipiendos fructus, ad distributiones verò quadraginta quinque dies, proindeque censuit, gratiam esse concedendam, ut fusius hæc omnia liquerent ex dicta relatione, quæ hodie a Canonicis circumfertur.*

Quo

Quo circa, hisce omnibus perpensis, grave non erit EE. PP. decernere.

An Dignitatibus, & Canonice Ecclesiæ Cathedralis Oſcen. sit indulgenda vacatio quadraginta quinque dierum in casu &c.

*Sess. 21. cap. 6.
de Reform.*

CAMERINEN. TRANSLATIONIS ONERIS MIS-
SARUM. Petrus Paulus Ferretti, hærede sibi ex asse-
scripta Ecclesia S. Josephi Terræ Murri Camerinen. Diœ-
cesis Jurispatronatus Familiæ suæ, ubi sepelli voluit,
quatenus inibi vita fungeretur, veluti accidit, tres in
ea Cappellanas mere Laicales post ejus obitum, nonnul-
lis oneribus, adjectis erigi jussit. Jus vero nominandi ad
unam ex prædictis Cappellanis Macario Sparapani Levi-
ro suo, ejusque descendens masculis ordine Primoge-
nituræ reliquit, æque ac Cappellano tantum a prædicto
Macario nominando, cui etiam suæ hereditatis Admini-
strationem tribuit, quoties in id electus Cappellanus assen-
tiretur, eodemque postmodum servato Primogenituræ
ordine, ad alias pariter duas Cappellanas erigendas jus
nominandi, & Antonio Josepho quondam Nicolai Ferret-
ti, & Dominico Conforti distinctim pertinere demand-
avit; Deficientibus verò masculis ex masculis sibi prædile-
ctis, vocatisque, Testator nominandi jus Communitati-
bus Murri, & Casalis detulit.

Onus autem idem Testator Cappellanis injunxit celebratio-
nis quotidianæ Missæ in prædicta Ecclesia S. Josephi per se
ipsos, & non per alios adimplendum, distributis cuilibet
ex Cappellanis celebratiquis horis in qualibet hebdomada.
Summo enim aurora mane in hebdomada Sacrum celebra-
ri jussit pro Anima Defunctorum Familiæ suæ, suisque
ipsius Testatoris, ac quondam Joannæ Ferretti ejusdem
Testatoris Amicæ per unum turnatim ex dictis tribus Cap-
pellanis cum applicatione Sacrificii, eundemque in dua-
bus subsequens hebdomadæ hora tardiori, & magis
opportuna Incolis, & Viatoribus Sacrum facere absque
applicatione, idemque servari per alios duos Cappella-
nos mandavit.

In executione Testamentariæ dispositionis Sacerdos Domi-
nicus Sparapani, tanquam ex descendens masculis
Macarii Sparapani in Cappellanum fuit nominatus, qui
bonorum administrationem assumpsit, & onus celebratio-
nis in prædicta Ecclesia S. Josephi adimplevit. Sicuti ve-
rò Ecclesia, in qua fundata fuit Cappellania à Civitate
Camerini distat spatio trium fere lapidum, & quidem per
viam satis asperam, montuosam, præruptamque, hyber-
no præsertim tempore nivibus, & gelu obstitam, ideoque
prædictus Cappellanus ad tuendam propriam valetudi-
nem, atque, ut commodius bonorum administrationem
posset exercere, supplicavit facultatem transferen-

di unus celebrationis Missarum vel per se, vel per alium adimplenda ab Ecclesia S. Josephi Terræ Murri ad quamlibet Ecclesiam Civitatis Camerini ab Episcopo designandam; Remissa hinc Episcopo juxta morem supplicatione, auditis interesse habentibus, is retulit, quod = *Auditis Parochianis, & Incolis præfatarum Villarum Murri, & Casalibus, quorum solummodo quoddam remotum interesse in hac re considerari potest, hi eorum denegant assensum Oratoris petitioni, nulla alia ratione ducti, quam quod sic placitum fuit Cappellaniæ Fundatori* = in reliquis verò confirmavit ea, quæ in supplici Libello expressa fuerunt, censuitque gratiam petita Translationis esse impertiendam. Editio autem altero Rescripto ab hoc Sacro Tribunali sub die 17. Junii superioris anni, quo junctum fuit, quod = *Præfigatur terminus Parochianis, atque Incolis Terræ Murri ad deducenda jura sua coram Sac. Congregatione, & interim producat per Oratorem particula Testamenti Petri Pauli Ferretti respiciens fundationem Cappellaniæ per ipsum retentæ*. Mandatis obtemperavit Episcopus, præfixitque Accolis Terræ Murri, & Casalibus terminum unius mensis ad deducenda jura coram Sacra Congregatione, æque ac particulam Testamenti transmissit.

Valetudinis periculum, hyberno præcipue tempore, pertimescens Cappellanus Sparapani implorat oneris Missarum translationem ab Ecclesia S. Josephi Terræ Murri ad quamlibet Civitatis Camerini, atque facilius sibi fore concedendam, tanquam uni de linea prædilecta a Testatore, & soli gravato onere administrationis suæ hæreditatis pro Cappellaniarum fundo relicta, quæ quidem administratio cum totum hominem requirat *ad quamplurima, & assidua negotia in diem in hac met Civitate pertractanda, & expedienda suppetere, ita ut ejus mora in ipsa Civitate etiam horum intuitu sit sæpe lapsus necessaria*, veluti retulit idem Episcopus, ex quibus infert, incompatibilia ferme reputari posse duo onera, administrationis scilicet bonorum in Civitate Camerini, & celebrationis Missarum in Ecclesia S. Josephi Terræ Murri ab eodem Cappellano adimplenda:

Fortius verò quia agitur de simplici translatione oneris Missarum præsentaneo tantum Cappellano concedenda, non autem de translatione ipsiusmet Cappellaniæ: Agitur ulterius de translatione dicti oneris ab una Ecclesia Testatori benevisâ ad alteram, quam Testator prælegit in testamento jubens, quod, si decessisset in Civitate Camerini, sepulturæ traderetur in Ecclesia S. Philippi ejusdem Civitatis. Agitur demum de translatione concedenda ab una Ecclesia, in qua præter duas alias Cappellaniæ ab ipso met Testatore relictas cum onere quotidianæ Missæ, alia duo Sacra quotidie celebrantur, ut itidem alia duæ extant Cappellaniæ, altera cum onere celebrationis Missarum

rum annuatim numero 80., altera verò numero 40., ita ut quotidianis hiis oneribus adimplendis provifum fatis, superque fit Incolis Terræ, non excedentibus Animarum numerum 160. comprehenfis etiam alterius Pagi Cafalis Colonis, Pueris, & Advenis, cum sæpe sæpius contingat = quod ut plurimum *Sacra in dictis Ecclesiis peracta Aufcultatorem habeant nullum, cum fere omnes per campeftria, rusticalibus audicti curis, animaliumque custodiæ, ipfo summo mane a'eant, juxta Episcopi relationem.*

Hisce tamen omnibus animadvertendum occurrit obstaculo esse literalem Testatoris dispositionem, qua Fundator Cappellanis injunxit celebrationem Missarum in Ecclesia S. Joseph. Terræ Murri Jurispatronatus Familiæ suæ, ac in ea sepulturam elegit, & in ea conditus est, cum in dicto Murri Loco decesserit. Quæ quidem circumstantia sepulturæ ab ipsomet Testatore electæ tanti est, ut *Sacra hæc Congregatio alias censuerit, translationem non esse concedendam: ut in Neapolitana Cappellaniarum 16. Junii & 17. Novembris 1731., Romana translationis oneris Missarum 28. Julii 1731., & in Ariminen. translationis Cappellaniæ 20. Decembris 1732.*

Quamvis autem plures afferrentur Causæ ad impetrandam translationem, ac præsertim illa difficilis accessus ad Ecclesiam, in qua Testator Cappellanas fundavit, nihilo minus ne Testatoris voluntas læderetur, *Sacra hæc Congregatio petitionem translationis rejecit, ut in Ariminen. commutationis Missæ 14. Martii, & 13. Junii 1711., Casulen. commutationis voluntatis 24. Septembris 1718., & in Ariminen. translationis Cappellaniæ 20. Decembris 1732.*

Adversatur tandem petitioni hodierni Cappellani præcisæ Testatoris voluntas celebrationis quotidianæ Missæ summo Auroræ mane quotidie a Cappellanis in orbem per hebdomadam adimplendæ, ita ut quatenus petita translatio concederetur, vel una ex tribus hebdomadis prædicto Sacrificio summo mane adimplendo careret, vel opus esset alios Cappellanos hoc onere gravare.

Supereft tandem instantia pro facultate celebrationis Missarum per alium adimplendæ. *Sacra hæc Congregatio, cum agatur de Patrono jus habente Activum, & Passivum Cappellaniæ, sapissime pro facultate implendi per alium respondit in Romana Cappellaniæ, proposita die 8., & resoluta die 29. Augusti 1722., Januen. Cappellaniarum 14. Aprilis 1736. quoad primum, & secundum Dubium, Civitatis Castell. celebrationis Missarum 4. Augusti ejusdem anni 1736., & in Hortana 3. Decembris 1775.*

Hisce perpenfis circumstantiis, erit EE. VV. decernere *An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.*

SYRACUSANA REDUCTIONIS MISSARUM . Michael Ardiszone Civis Syracusanus Ecclesiam Immaculatæ Beatæ Virginis Conceptioni dicatam a Civitate quatuor milliariis distitam erexit anno 1705. , in eaque laicalem Cappellaniam de Jurepatronatus suæ Familiæ fundavit cum onere celebrandi pro anima Angeli Ardiszone ejus Patris *Missam unam singulo die Dominico, ac festivo de præcepto*. Ad manutationem verò dictæ Ecclesiæ obligavit se, suosque hæredes in perpetuum per solemne Instrumentum, nec non pro stipendio Cappellani ad solutionem quolibet anno Unciarum sex monetæ Siculæ, quæ scut. 14. & obul. 14. monetæ Romanæ respondent.

Sess. 25. cap. 18
de Reform.

Anno 1732. decessit Fundator, ejusque filii, inter quos Antonius Orator, ære alieno dimisso paternam adivere hæreditatem, nactique sunt possessionem prædii, in quo fuerat dicta Ecclesia edificata; Missarum verò celebratio fuit diù neglecta, etiam postquam hoc onus filiis innotuit. Antonius Orator tandem duodecim ab hinc annis tot Missas quotannis celebrare fecit, quot dies Dominici, & festi de præcepto intervenerunt tempore culturæ, & messis in dicto prædio faciendæ, solutis Tarinis tribus pro qualibet Missa, sive obulis 24. monetæ Romanæ, præter expensam in conducendo Equo pro commodo Sacerdotis.

Qua in re, ut suæ conscientiæ tutius consuleret, Sanctæ Sedi, quæ tunc vacabat per obitum san. me. Clementis XIV. preces obtulit pro absolutione quoad Missas omittas, & quoad futurum pro gratia reductionis Missarum pro intranti quantitate Unciarum sex, detractis etiam expensis pro accessu, & recessu Sacerdotis.

Exhibitas preces Eminentissimi Cardinales in ordine Priores *Quoad onera Missarum non adimpleta ad Rev. Fabricam, in reliquis ad Sacram Congregationem Concilii* = remiserunt, a cujus oraculo pendet hodie adnexi Dubii declaratio.

Orator Ardiszone ad hanc obtinendam reductionem animadvertit propter nimium æs alienum a Patre contractum, omnia pene bona fuisse consumpta, adeo ut filiis ne dedote quidem materna, quæ erat scut. 14. mil. in totum, cautum fuerit, ideoque ipsos ad nihil cogi posse, & sponte hoc onus assumere, ut Coloni tempore messis, & culturæ facilius Sacrum audire possint diebus Dominicis, & festis, ut latius ex juribus impressis circumferendis.

Auditus de more Episcopus narrata confirmat, votumque suum ita aperit = *Oratorem petita gratia non indignum arbitror, quandoquidem dictæ Cappellaniæ foundationis dote non amplius existente, pietatis potius, quam veræ obligationis causa se satisfacturum profitetur. Quin bene idcirco quantum fieri potest eam dictæ Cappellaniæ agatur, nullus dubito. An verò Orator recto, ut dicitur, stet talis EE. VV. sit judicium.*

Verba verò Instrumenti Foundationis sunt hæc: *Pro dote cujus*
Tom. XLV. H 2 qui-

quidem Cappellaniæ præfatus Ardizzone per se, ejusque hæredes, & Successores in perpetuum constituit, & assignavit Cappellano eligendo tam per ipsum, quam per suos hæredes, & Successores . . . uncias sex quolibet anno. Hinc ad Causæ resolutionem notandum est, quam cito corruat omnis Ardizzoni defensio ad suam obligationem excludendam, quoties ipse fatetur & Patris se esse hæredem, & bona paternæ possidere, inter quæ prædium illud, in quo Ecclesiæ fuit ædificata.

Firmata ergo ipsius Ardizzoni obligatione solvendi quolibet anno Uncias sex Siculas pro stipendio Cappellani ab ipso eligendi, illud insuper animadverti debet agi hic de dote Cappellaniæ quantitativa procul dubio taxative legatasquo in casu necessarii sequitur onerum reductio, si non sufficiat *Leg. Si quis de legat. 2.*

Plures prostant Sacræ Congregationis resolutiones, in quibus hujusmodi reductiones concessæ sunt, quamvis ageretur de Cappellaniis Patronalibus, Patroni verò a præstando supplemento absoluti. In elemosina verò determinanda ratio quoque habita fuit de Ecclesiæ distantia, deque difficultate Sacerdotis inveniendi, idque Ordinarii arbitrio commissum.

Sic in *Mediolanen. Reductionis Missarum*, proposito dubio = *An supposito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit Missam quotidianam celebrare pro annua elemosina librarum 300. a Testatore præscripta, sit locus reductioni in casu* = Responsum prodiit = *Affirmative*. In *Syracusana Reductionis Missarum* = cum ob tenuitatem stipendii, quod respondebat a Carlino monetæ Romanæ Sacerdotes recusarent eadem Sacra peragere Dubio = *An sit locus reductioni Missarum, & respectively augmento elemosina, & in qua quantitate in casu*, rescripsit die 10. Martii 1759. = *Affirmative pro reductione, & pro augmento arbitrio Episcopi*. Tandem in *Albintimilien. 2. Martii 1765.* agebatur de Cappellania Jurispatronatus, cui licet aliàs reductio ad manualementem fuisset concessa, attamen ob distantiam Ecclesiæ, viæ asperitatem & iter unius horæ, nullus Sacerdos inveniebatur, qui vellet sola manuali celebrare, & proposito Dubio = *An sit locus reductioni Missarum*, respondit = *Affirmative arbitrio Episcopi durante tantum necessitate*.

Ponderandum denique, non constare de reportata per Oratorem compositione quoad præteritum in Tribunali Rev. Fabricæ. Quare dignabuntur EE.VV. decernere *An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.*

Die Sabbathi 18. Maji 1776. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

ASTEN, MATRIMONII. Dedimus hanc Causam in Folio Congregationis habitæ die 2. Martii, quæ in sequenti Congregatione diei 30. ejusdem Mensis Rescriptum Negative promeruit, Cum verò Mulieri succumbenti novæ Audientiæ beneficium fuerit concessum, ipsa ad præsens non sollicita de meritis Causæ ad cumulandas probationes de Viri impotentia, suæque Virginitate dilationem expostulat, Inquit enim, Peritos tam Judiciales, quam extrajudiciales de vitiis tantum extrinsecis loquutos fuisse, numquam verò de aliis internis vitiis judicium protulisse, neque debile, flaccidumque Viri temperamentum perscrutasse, quæ omnia conducere asserit ad agnoscendam Viri impotentiam, maxime si ex mulieris recognitione, quæ iterum postulatur, constet ipsam adhuc Virginem, intactamque esse, Animadvertendum tamen est prædictos tam Judiciales, quam extrajudiciales Peritos non solum perpetuam, absolutamque Viri impotentiam exclusisse, sed ne admisisse quidem temporaneam, ac præsentem, quæ perpetua, & absoluta deficiente, Matrimonium dissolvi nequit. *Joan. Andr. in cap. fraternitatis num. 3. Sanchez 2. de Murim. lib. 7. cap. 107. Rot. decis. 91. post Zacch. quest. Medic. num. 38.*

Sess. 24. Doctr. de Sacram. Matrim.

Quæ quidem impotentia probari neque valet ex Mulieris testimonio, cujus fides suspecta est semper *Cap. super eo de eo, qui cong. gloss. in cap. Accepisti verbo probari de frig. & malef.* Maxime quia Maritus illam negavit, & Periti nulum visibile adesse vitium testati sunt.

Quod tandem Uxor adhuc virgo reperta sit; Quidquid dici debeat de hoc semper dubio experimento, certum est ex integritate Mulieris non concludi impotentiam Mariti, & quidem perpetuam, & absolutam *Sanchez de Matrim. lib. 7. disput. 109. num. 10. Rot. post Zacch. quest. Medic. legal. decis. 14. num. 38.*

Repetita igitur lectione *Folii ejusdem Congregationis 2. Martii* partes erunt EE. VV. decernere:

As

An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem exarandam per Dominum Secretarium,

Post editam præinsertæ Causæ definitionem, dignabuntur EE. PP. Dubiis mox describendis quatuor Causarum, quæ in præterita Congregatione diei 27. nuper elapsi mensis Aprilis discuti non potuerunt, nunc, resumpto Folio ejusdem Congregationis, eximia, qua pollent, doctrina respondere.

*Sess. 23. cap. 1.
de reform. , &
sess. 25. cap. 13.
de Regul.*

VERULANA JURIORUM PAROCHIALIUM, ET PRÆMINENTIARUM.

- I. *An, & ad quem spectet omnimoda tam actualis, quam habitualis Animarum cura Parochianorum Collegiata Archipresbiteralis Ecclesiæ noviter erectæ S. Maria della Valle Terra Montis S. Joannis in casu &c.*
- II. *An, & quæ Præeminentiæ, Prærogativæ, ac Functiones competant Archipresbitero ejusdem Collegiata Ecclesiæ in casu &c.*

Dilata, & reportentur, reformentur Litteræ Apostolicæ juxta votum Episcopi die 12. Augusti 1773.

*Sess. 24. cap. 12.
de reform.*

OSCEN. SERVITII CHORI.

An Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis Oscensis indulgenda vacatio quadraginta quinque dierum in casu &c.

Dilata, & scribatur Ediscopo pro meliori informatione, & referat de numero Canonicorum, & redditu Canoniciatum.

*Sess. 25. cap. 6.
de reform.*

CAMERINEN. TRANSLATIONIS ONERIS MISARUM.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Consulendum Sanctissimo pro gratia tantum adimplendi per alium in Ecclesia a Testatore designata.

SYRACUSANA REDUCTIONIS MISSARUM.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Sess. 25. cap. 18.
de reform.

Non proposita cum sequentibus.

SPOLETANA Joannes Baptista Mazzapiotti Canonicus insignis Collegiatae Casciae, & Monialium dicti Oppidi Con-
tessarius cum vidisset columbum in foramine turris campanariae, arrepto Sclopo, ictu dictum columbum interemit, quin tamen deciderit, cum ex vi ictus repulsus fuerit in foramen, in quo ille apricabatur. Ut illum extraheret rogavit Aloysium Luciani adolescentem Fabrum murarium, eique Turris praedictae clavem obtulit, qui mandato, vel precibus acquiescens spe muneris allectus per funem descendit suspensum, & mortuum columbum eduxit a foramine, eumque ad Mazzapiotti projecit ex alto; Ast imprudens juvenis cum non explorasset funis qualitatem, utrum illa vel tenuis esset, v. l. consumpta, nec se sustinere diu posset suspensum, distracto fune desertus, & derelictus per altitudinem 82: palmorum ad terram decedit, & contusus, elisique visceribus post biduum interiit.

Sess. 24. cap. 7.
de reform.

Ab Altaris ministerii recedens d. Sacerdos porrexit preces huic Sacrae Congregationi pro absolutione ab irregularitate ob d. homicidium casuale forsan contracta; dum in S. C. Oratoris preces ad trutinam revocabantur, parentes defuncti insisterunt penes eamdem S. C., non esse Oratori indulgendum, nisi postquam iisdem reparasset damna, quae patiebantur ex defectu industriae defuncti filii; Sed postea promota ab instantia recesserunt pacem Oratori per publicum actum tribuentes.

Datis litteris ad Ordinarium Loci, retulit hic ob maturam aetatem Oratoris, & probitatem illius morum, nihil posse mali contra eundem suspicari; Fiscum adhibitis diligentibus non potuisse ullius delicti nancisci probationem, parentes defuncti recessisse ab instantia aliis promota; tandemque fuit in sensu, Oratorem, cum nec venationi, *ut ait*, etiam Clericis permissae sit nimium deditus, ideo Eminentissimorum Patrum clementia dignum esse.

His itaque necessariis praemissis, quaeritur an Oratoris petitioni sit indulgendum.

Ad cognoscendum an quis ex casuali homicidio irregularis factus sit, traditur a Doctoribus *celebris* distinctio; ajunt namque vel quis dat operam rei licitae, vel illicitae; Si datur

datur opera rei licitæ, tenent nullam contrahi irregularitatem: si verò rei illicitæ, tunc affirmant talia facientem irregularitatis labe inquinari.

Tota igitur quæstionis difficultas posita in eo esse videretur, an venatio, quæ dedit causam morti Luciani, sit dicenda res licita, vel potius illicita. Quantum Doctores sunt concordēs circa doctrinam supra relatam, tantum circa hanc discrepant inter se scilicet mem. Benedictus XIV. in *tractatu de synodo lib. 11. cap. 10. num. 8.* exposita controversia, concludit *INDECISAM* remanere = ibi = Cum duo sint venationum genera, alia siquidem clamorosa est, alia quæta &c. hinc orta est quæstio inter DD. an utraque sit Clericis interdicta; solam clamorosam illis vetitam affirmant Glossa, Silvester, Bellett, Lessius, Pirringhius, Reinseusius; At licet hæc opinio communior sit, magisque inter Doctores recepta, opposita certe videtur juri conformior, siquidem allegati Canonēs a venatione Clericos arcent, quæ non armis, sed solis avibus, ac propterea sine ullo strepitu, & tumultu exercetur &c. Accedit, quod quamquam in jure receptum sit ex homicidio mere casuali ab eo perpetrato, qui dabat operam rei licitæ, nullum incurri irregularitatem; vixilominus S. C. Concilii sæpius irregularitatem declaravit Clericum, qui cum vacaret venationi non clamorosa, sed quæta hominem fortuito interfecerat, quod utique argumento est eam existimasse omnem venationem etiam non clamorosam esse Clericis prohibitam: Verum cum fortasse S. C. ita declaraverit, ed quod non satis compertum haberit, a Clericis, de quibus agebatur, omnem adhibitam fuisse diligentiam ad evitandum homicidium, quod profecto necesse est, ne ex illo quamquam ex licito opere absque dolo subsequito inducatur irregularitas, quod cum communi ducent Covarrus., Ugolinus de irregularitate, AVILA eodem tractatu &c. *INCIRCO REMANET ADHUC INDECISA.*

In hoc igitur rerum statu operæ pretium erit duo animadvertere: primum an Orator dum mandavit Luciano extractionem Columbi immunis fuerit a culpa: alterum verò, quæ species culpæ requiratur ad contrahendam irregularitatem ob homicidium casuale, nam circa culpæ gradum diversa sentiunt Doctores.

Aliqui apud Suarez *disput. 45. de censuris sect. 5. num. 4.* putant sufficere culpam levem, alii cum Abate in capite 7. de penit., & remiss. num. 3. Covarruvias in Clementin. si furiosus parte 2. §. 4. num. 9. Rosell. verbo homicidium 3. Tabien. verbo irregularitas 2. num. 4., & alii apud d. Suares loco cit. num. 5. firmanant sufficere aliquando etiam levissimam; denique alii existimant neque levem culpam sufficere, sed latam requirere Avila part. 7. de censuris disput. 6. section. 1. dub. 11. Laiman. lib. 3. tractatu 3. part. 3. capit. 10. num. 3., & alii.

Circa speciem culpæ videtur Orator *latam* admisisse, nam dum mandavit, NON PRÆMONUIT MANDATORIUM, ut debitas cautelas *omnino* fervaret, & coniiicere debebat executionem Mandati summo cum vitæ discrimine esse conjunctam; alia verò ex parte, minui culpæ pondus ex eo videtur, quod mandavit non solum illi, qui faber erat murarius, & annorum 30. circiter, *SED ERAT SOLITUS EXEQUI* Italia mandata, sicut illius frater nomine Emigdius confuevit; quo casu *juxta sensum Fagnani* non esset irregularis; etenim hic Doctor *in capite quidem de homicidio num. 6. tenet*, quod ille = *qui fuit in causa ut faber lignarius incederet per tectum ut illud componeret, non esse irregularem, si ille collapsus moriatur, dummodo sponte id operis assumpsisset, & alias exercere consueverit.*

Pro absolutione Oratori elargienda, ultra favorable Ordinarium votum, collimant etiam parentes defuncti, qui pacem, & pristinam benevolentiam Oratori restituerunt, & ipse met videtur etiam defunctus præstitisse: deponit enim illius Confessarius, quod, dum morti erat proximus, falsus est neminem odio habere, quia tale infortunium subisset. Pervenisset igitur facti circumstantiis, quæ in præsentī casu concurrunt, Emi Patres assueta clementia, & æquitate dignentur definire.

- I. *An constet de irregularitate in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An sit locus dispensationi in casu &c.*

INTERAMNEN. REDUCTIONIS. Paulus Porchetta Castri Rocchæ S. Zenonis Interamnen. Diæcesis anno 1635. testamentum condidit, quo scripto sibi prius hærede Nicolao ejus filio, præcepit = *Quod de bonis ipsius Testatoris post mortem Nicolai sui filii, quatenus moriatur sine filiis legitimis, & naturalibus, hæredes, vel successores in bonis ipsius Testatoris teneantur extruere, vel extrui facere unam Cappellam valoris scutorum 200. in Ecclesia Beata Mariæ SSmī Rosarij Castri Rocchæ, & ponere ad alium perpetuum Censum alias founta ducenta moneta, & quod de fructibus Census prædicti sit Cappellanus eligendus a Successoribus Domus, & Familiæ ipsius Testatoris, onere tamen injuncto Cappellano prædicto, & pro tempore in perpetuum celebrandi, vel celebrare faciendi unam Missam qualibet hebdomada in perpetuum pro anima ipsius Testatoris, Filij, suorumque.*

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

Piam hanc dispositionem omnibus in partibus, quibusdam tamen oneribus, ac conditionibus adjectis, Nicolaus filius adauxit. Is namque præter summam scutorum biscentum a Testatore relictam, aliam de proprio impendit in extruenda Cappella in Ecclesia Beatæ Mariæ SSm̃i Rosarii Castri Rocchæ, æque ac etiam pro fundo Cappellaniæ præter summam scutorum biscentum a Testatore constabilitam, alia scuta tercenta superaddidit. Duo tamen præcipue Nicolaus Porchetta in ejus supremis tabulis an. 1672. conditis, quoad erectionem Cappellaniæ exequenda esse voluit. Primum, quod pro Fundo Cappellaniæ stare deberet = *una sua possessione posta nel Territorio di Terni in vocabolo la Sera*, lege tamen Cappellaniis adjecta, *che si debbano chiamare, e debbano stare contenti, e sodisfatti delli detti scudi 200. lasciati dal detto quondam Paolo, e da esso Testatore lasciatigli, ed assegnatili nella Terra come sopra senza poter pretendere, che si ponghino a Censo, giudicando esso Testatore così più espediente al detto Cappellano, e Cappella, e caso che detta Cappella, o Cappellano pro tempore non volessero, o non potessero per qualsivoglia Causa accettare li detti scudi 200. nella sopradetta Terra, il presente Legato, o disposizione delli feudi 300., come sopra lasciata si abbia come non fatta*. Alterum verò, quod Cappellanus pro tempore præter onus celebrationis unius Sacri in hebdomada ad formam Testamentariæ dispositionis Pauli Porchetta, teneretur quoque in qualibet pariter hebdomada ad celebrationem aliarum duarum Missarum. Hisce conditionibus, cum ad erectionem Cappellaniæ ordinaria Auctoritate fuerit eventum, quilibet hinc ex Cappellanis pro tempore trium Missarum celebrationem ad præsens usque adimplevit.

Modò autem cum prædictus Cappellaniæ fundus maximam deteriorationem, ac diminutionem passus fuerit occasione Alluvionum decurrentium in contiguo Foveo *la Sera*, ita ut ejusdem Fundi medietas prorsus corrosa, devastataque fuerit, neque alios fructus reddat præter annua scuta octo, & obul. 5., proindeque Clericus Joannes Claudiani Interamnensis uti præsentaneus Cappellanus supplex reductionem Missarum expostulat.

Audito de more Episcopo, is transmissis, tum dispositione utriusque Testatoris, tum etiam Peritia Agrimenforum Civitatis Interamnæ, retulit, Patronos consensum præstitisse pro reductione Missarum, & vera esse ab Oratore in supplici libello enarrata, concluditque petitam reductionem esse indulgendam.

Ponderandum est, quod cum Testator Fundum Cappellaniæ taxative designaverit =, *con assicurare li detti scudi 300. in tanto Terreno della medesima Possessione*, Sacra Congregatio diminutis redditibus bonorum, quæ pro Missarum adim-

ple-

plemento constituta fuerunt, petitam reductionem indulgendam esse censuit in Romana 10. Maii 1727., *Vigilien. Decanatus* 23. Julii 1727., *Necessaria reductionis onerum* 3. Julii 1734., *Romana Subsidiarum Dotarum, & celebrationis Missarum* 22. Septembris 1736., & in *Firmiana Querum Missarum* 2. Junii 1764.

Quod verò pertinet ad constabiliendum Missarum numerum, Sacra Congregatio ita distinguendo respondit in *Viterbien. Cappellaniæ* 14. Decembris 1743. *Nam si agitur de onere Sacrorum jam agnito, & dudum impleto, & hoc casu, si diminutio sortis contingat, minuendum onus Sacrorum est, servata proportionem eleemosynæ manualis, quibus perpenis, dignabuntur EE. PP. respondere.*

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

LEO DIEN. PROROGATIONIS INDULTI. Decanus, ac triginta Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Phoilani Oppidi Fossensis in Diocesi Leodiensi, attenta eorundem Præbendarum modicitate, ad refarciendam Ecclesiam, ejusque angustum ambitum augendum, obtinuerunt anno 1722. a san. mem. Innocentio XIII., *ut omnes, & singulos fructus duorum annorum cujuslibet Canoniciatus, & Præbendæ per obitum, nec non unius etiam, seu primi anni cujusvis itidem Canoniciatus, & Præbendæ aliter quam per obitum respectivæ Ecclesiæ, ejusque ambitus reparationem, nec non in augmentum Fabricæ, attenta illius tenuitate spatium vicennii applicandi. Ac interim summam triummillium scutorum in urgentiores præmemorati Aedificii reparationes ad censum super quibuscumque Ecclesiæ bonis accipiendi cum onere, quod dictum censum ex redditibus tam at eandem Fabricam ad præsens spectantibus, quam illis sic applicandis redimeret.*

Consulente Sacra Congregatione indultum hoc prorogatum fuit de decennio in decennium, quod modo expirat, ut ex *Leodien. Prorogationis Indulti* 19. Januarii 1765. De prorogatione alia ad viginti annos nuper insteterunt ob eadem onera, ac infortunia, novaque adaucta. Relatis verò precibus in Congregatione diei 19. Augusti proximi elapsi, prodit Rescriptum = *Ponatur in folio, exquiratur nova informatio juxta mentem.* Mens autem fuit, ut disunctis Capitulationibus fecerneretur quid, & quantum ex florensis octo millibus ex postremo decennali Indulto cumulatis in causas in eodem Indulto contentas erogatum fuerit.

Retulit Episcopus Leodien., tantum abesse, ut dicta summa florenorum octo millium in alias causas in Indulto non expressas fuerit erogata, ut imò pro reparatione Ecclesiæ, aliisque ad Cultum Divinum necessariis debuisset Capitulum ex propriis redditibus superaddere aliam summam florenorum trium millium circiter; Nam omnes reparationes ascenderunt ad florenos 10911. 2. 1., adeo ut licet postremum Indultum concessum quoque fuisset pro constructione Ecclesiæ de Sofee, & Domus Parochialis, & pro congrua Vicarii, attamen Capitulum hec omnia onera suis sumptibus ferre debuit, quæ ascendunt ad summam florenorum decem millium, veluti patet ex computis Capituli, & ex rationibus dispunctis.

Hinc concludit = *ut æri alieno, quo gravati existim, satisfacere, & illud extinguere, Ecclesiam suam Fossensem novis ornamentis, aliisque ad Officia Divina necessariis, & summo opere dirutis instruere, novi Organi. & pavimenti necessariam confectionem incipere, duas ex majoribus Campanis fractas refundi curare, nec non ligneam structuram Campanas omnes sustententem sine mora magnis cum expensis reficere, vel forte totuliter construere, aliasque reparationes ad decorem, & ornamentum Domus Dei desideratas perficere possint, & valeant, Sancti Simoni humillime supplicarunt pro obtinenda benigni Indulti quædam prorogatione, quam gratiam, attenta præmissorum veritate, considerataque tam Fabricæ, quam Massæ Capitularis ejusdem Ecclesiæ reddituum modicitate ipsis concedi posse censeo.*

Renovat hinc modò Capitulum preces pro petita prorogatione. Inquit eas ipsas necessitatis causas modò urgere obtenti Indulti, imò eò magis adauctas esse. Elapso decennio in reparationem Ecclesiæ ultra florenos 8000. ex Indulto perceptos, debuisse alios 3000., ære alieno contracto, absumi: Ingens aliud æs alienum florenorum decem millium pro constructione Ecclesiæ de Sofee, Domus Pastoralis, & pro Congrua Vicarii contrahi debuisse. Adhuc innumeras superesse complendas restaurationes Collegiæ Ecclesiæ, quæ necessariae sunt, nec dilationem patiuntur.

Supervenerunt insuper plura infortunia, novaque nuper ob-
venerunt onera: Auctoritate enim Consilii Brabantii ad ingentes expensas reedificationis Domorum Pastoralium de Bognée, & de Huppigne Canonici Collegiæ Ecclesiæ S. Pheilloni adacti fuerunt, veluti etiam per tres tententias Consilii Namurcensis constructioni ex integro Ecclesiæ de Sofee, & præstationi Congruæ ejus Vicario iidem subire debuerunt, ac pariter de die in diem arbitrio Dicasteriorum Regionum ipsi coguntur, vel ad ædificandas alias Ecclesias, vel ad augendas Vicariorum, aliorumque Presbyterorum Subdiariorum Congruas, ac tandem gravissimum
sen-

resterunt damnum ex recenti incendio, quo tota Villa de Bonne una cum fructibus, decimis, aliisque Canonico-
rum sustentationi destinatis, & in ea servatis penitus ab-
sumpta est.

Ad hæc verò tam gravia onera ferenda neque redditus Fa-
brica Ecclesiæ, qui vix ad annua scuta decem ascendunt,
neque Canonico-
rum redditus novis hisce oneribus, ac con-
tributionibus maxime imminuti pares esse possunt. Major
quippe Bonorum pars cum in ditione Belgii Austriaci sita
sit, proptereaque novis in dies, iisque gravissimis one-
ribus subijciatur, tum per novas subventiones Principi
exolvendas, tum per nova Edicta, quibus Decimatores
Ecclesiastici ad insuetas contributiones adiunguntur.

Addunt demum petitam prorogationem nihil a jure exorbi-
tare, quando agitur de favore Ecclesiarum *Concil. Roman.
tit. de reedific. Eccles. cap. unic. & cap. si propter de Rescript. in 6.*
Similia passim extare Privilegia, & quidem perpetua Leo-
dii in ipsa Cathedrali Ecclesia, atque in Collegiatis S. Petri,
S. Pauli, & S. Dionysii.

Episcopus Leodien. in sua præcedenti informatione hæc
omnia retulit, probavitque, concludens = *Hæc sane talia
sunt, ut perpenſis aliunde tum pauperie Fabricæ eorum Ecclesiæ,
tum fructuum Massæ Capitularis ad honestam 30. Canonico-
rum sustentationem, vix, ac ne vix quidem sufficientium commodita-
te, spes nulla affulgeat, fore, ut unquam valeant dicti devoti
Oratores as alienum, quo inviti, & absque ulla sui culpa gra-
vati sunt, extinguere, suamque Ecclesiam ornamentis, cæte-
risque pro decenti Officiorum Divinorum celebratione necessariis
instruere, nisi de benignitate Apostolica ipsis subveniatur per pe-
titam Indulti prorogationem ad tempus annorum viginti ad mi-
nimum. Nec enim meliorem ex parte Tribunalium Brabantino-
rum conditionem ipsis tam cito licet sperare. Quare prorogationem
petitam ipsis concedi posse censeo.*

Que sanxit *Concil. Sess. 21. cap. 7. de Reform. de Parochialibus
Ecclesiis reficiendis, & restaurandis notissima habentur.*
Quemadmodum, & quod in eam causam aliquando etiam
Subsidia dotalia collata sunt *Sacra Congregatio in Syracu-
sana 8. Februarii 1713. Magdalunen. 22. Aprilis 1719., & in
Anerina 24. Novembris 1764. Aliquando etiam legata Mis-
sarum Amstaz. de Causis Piis lib. 1. cap. 14. n. 36. lib. 2. cap. 12.
n. 35., Brasch. de potest. Eccles. tom. 3. cap. 24.*

EF. PP. dijudicent

An sit locus prorogationi Indulti in casu &c.

NEPESINA REDUCTIONIS. Sacerdos Christopharus Amari Terra Malleani Pecudatitii postquam Cappellam Beatæ Virginis Annuntiata dicatam in Parochiali Ecclesia ejusdem loci erexerat, anno 1623. condito Testamento ita disposuit = *Item lascia per ragion di legato, che l'infra-
scritti suoi Eredi, e Successori siano obligati in perpetuo far di-
re nella sua Cappella dell' Annunziata due Messe la Settimana, e
cantar la Messa tre volte l'anno, cioè l' Annunziazione, As-
sunzione, e Natività della Madonna, cantar ogn'anno il Ves-
pero la Vigilia, e Feste dell' Annunziata, ed il primo di non-
impedito dopo d. Festa far ogn'anno l' Anniversario in d. Cappel-
la, dove si dicano almeno tre Messe di Requie, una cantata, e
due lusse...* E Messa una la settimana con un Anniversa-
rio l'anno lasciata dal M. Massimiano Amari. . . Item un'al-
tra Messa la settimana con un Anniversario l'anno lasciata da D.
Vincenza Amari, e Fedelia Amari.

Plura hiæ implendis oneribus designavit Prædiola; in reliquis verò ejus Bonis perpetuum agnatitium Fideicommissum constituit, omni prorsus alienatione, & detractione prohibita, & cum hoc vinculo: *Acciò tutti li Beni
stabili &c. non siano dissipati, ma si mantenghino intieramente, e
perpetuamente sotto il Fideicommissi per assicurazione, e man-
tenimento dell' elemosina delle Messe, Vesperì, ed Anniversa-
rii da dirsi nella detta Cappella.*

Successit nuper in hoc Fideicommissum Jo. Baptista Amari Orator jure suæ vocationis, illudque valde diminutum invenit deperditis fundis pro valore scut. 1000. circiter ob alienationes a primis vocatis præsertim factas. Quidquid verò superest id totum diuturnis litibus fuit ab ejus Authore vindicatum cì ca annum 1700. a tertiis Possessoribus, quibus pro melioramentis coram Judice liquidatis soluta sunt scut. 12. 83. cum translativa jurium cessione, annuus verò redditus non excedit annua scut. 30. 90.

Hinc cum Musarum celebratio negligetur, Jo. Baptista Orator pluries Sacræ Visitationis tempore fuit coactus a Nebelino Episcopo ad petendam quoad præteritum compositionem, & in futurum reductionem, quam ab Eminentissimis PP. fieri postulat pro viribus Fideicommissi, ut ipsi aliquod supersit emolumentum tum jure vocationis, tum pro expensis litium, & melioramentorum ab ejus Avo factis.

Episcopus pluribus documentis narrata confirmat, & Oratoris precibus censet indulgendum his verbis: *Quorum
quidem Binorum fructus utpote consistentes nunc in parva quanti-
tate scut. 31. circiter... impares videntur ad sopportanda onera
a Testatore formasse inadvertenter præscripta, ni dicamus a quora,
ex creditis & factis abforti, nam si consideretur etiam portio ali-
qua dodrantis hodierno hæredi persolvenda, nil pro legatis per-*

petnis remanebit . . . Quocirca essem in sensu, ut, præmissis non obstantibus, hæres præsentaneus gravandus sit onere duarum Missarum in qualibet ex septem Festivitatibus per annum B.M.V. quas quidem Testator solemnizari peculiariter jussit . . . Et ita auditis interesse habentibus, præsertim ipsomet Loci Archiepiscopo, qui mihi consensum præstitit, simulque retulit neminem alium extare, qui quamvis citatus, & per Editum intimatus contradicat.

Dubium esse non potest ex Testamenti littera superius allata, quin omnia Bona a Testatore relicta, sive peculiariter designata, sive Fideicommissio subiecta, hypothecata sint pro istorum onerum implemento. Hinc pro petita reductione concedenda animadversione dignum videtur, an locus eidem esse possit, quoties omnia bona, quæ Orator possidet, hoc onus ex fundatione habeant infixum, & an ea sufficiant pro ejusdem implemento, uti non impugnatur. Constans enim est Sacræ Congregationis regula, ut tunc solum onera reducantur, præsertim Missarum, quando redditus iis implendis non sufficiunt.

Quo verò ad melioramenta, quæ ab ejus Authore soluta dicuntur, licet pro eorum repetitione jura faveant, ut sæpius Rota, & Sac. Congregatio definivit, præsertim in *Ruben. nullitatis alienationis* ad quartum Dubium 28. Augusti 1723., attamen in casu ponderandum videtur utrum post tot annorum lapsum imputari debeant in alienationes Fideicommissi ab hæredibus gravatis factas, & fortasse ab ipso Oratoris Authore.

Æquitas tamen maxime Canonica animadvertendum suadet tum Joannem Baptistam Oratorem esse Testatoris agnatum, & sat mediocris fortunæ, ut ex Inventario paterno conjicitur, cui ex purificata vocatione jus est ad Bona Fideicommissaria, tum Causæ piæ interesse, ut quis propria allectus utilitate Bonorum studeat reintegrationi, & manutentioni, præsertim cum Cryptæ Domunculæ, & Agelli facile decrementum patiantur, quod si quis jam non præstitisset, de ipsa Causa pia actum esset.

Si verò de modo faciendæ reductionis sermo sit, præ oculis maxime habenda videtur illa S. Congreg. regula, quod reliqua potius onera, quam Missæ ratione suffragii ex opere operato, reducenda sint, nisi aliter Testatoris voluntas suadeat. Si verò de Missis lectis, & cum cantu res sit, Sac. Congregat. die 4. Augusti 1725. in *Romana* censuit = *Quando aliquid legatum est complexivum Missæ cantatæ, & Missarum lectarum, tunc omnes legati redditus si non sufficiant pro utroque onere implendo, erogandos esse in celebratione Missarum lectarum, deleto onere Missæ cantatæ = lib. 75. Decretor. pag. 431. a ter.* Quod locum habet etiam si bona a Testatore provenientia, opportunis adhibitis diligentis, repe-

riri non possint , ut ex instructione Episcopis transmitti solita fufius animadvertunt *Benedictus XIV. de Syn. Diaces. lib. 13. Cap. ultim. num. 23. & 34. , & Fagnan. Cap. Ex parte num. 34. de Constitut. uterque in Secretarii munere optime meriti.*

His omnibus perpenfis EE. PP. definient
An , & quomodo sit locus reductioni , in casu &c.

73

*Die Sabbathi 22. Junii 1776. in Pa-
latio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacræ Con-
gregationis de jure resolvenda.*

Rogantur Eminentissimi PP. Folium Superioris Congre-
gationis resumere, & Dubiis quinque sequentium Cau-
tatum, quarum Resolutio hodierno examini reservata fuit,
respondere.

SYRACUSANA REDUCTIONIS MISSARUM.
An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

*Sess. 24. cap. 18.
de Reform.*

Affirmative, & scribatur Episcopo juxta mentem, &
mens est ut præter expensas accessus, & recessus Sa-
cerdotis ad Ecclesiâam designatam taxet pro sua Con-
scientia incommodum dicti Sacerdotis, firma rema-
nente obligatione Oratoris pro subministratone uten-
silium, & ornamentorum dictæ Ecclesiæ.

SPOLETANA.
Dubia.

*Sess. 24. cap. 7.
de Reform.*

- I. *An constet de irregularitate in casu &c. & quatenus Affirma-
tive.*
- II. *An sit locus dispensationi in casu &c.*

Pro Dispensatione ad Cauthelam.

INTERAMNEN. REDUCTIONIS.
An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

Adimpletis oneribus Legati Pauli Porchetta in reliquis
pro reductione ad ratam manualis.

*Sess. 21. cap. 7.
de Reform.*

LEODIEN. PRÆROGATIONIS INDULTI.
An sit locus Prærogationi Indulti in casu &c.

Affirmativè ad Decennium juxta formam præcedentium
Indultorum,

*Sess. 23. cap. 4.
de Reform.*

NEPESINA REDUCTIONIS.
An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

FAVENTINA DISTRIBUTIONUM. Fratres de Severolis anno 1517., constituta Dote in annuo redditu Ducatorum quindecim, a sa. mem. Leone X. Archidiaconatum, reservato Jurepatronatus favore eorum Familiæ, in Ecclesia Cathedrali Faventiæ erigi obtinuerunt. Cæteras inter concessionem Summus Pontifex Archidiacono indulgit, ut de consensu Præpositi pro tempore existentis, & capitularium, quotidianas distributiones pro sua rata perciperet, nec non etiam Clericum ex prædicta Familia, dummodo septennio major esset, & impetrasset dispensationem, habilem, ac idoneum ad præsentandum declaravit. Eodem verò anno idem Pontifex, firmo remanente Jurepatronatus favore Familiæ de Severolis, Præposituram S. Bernard Archidiaconatui univit, secuta Archidiaconatus erectione iidem Fratres de Severolis anno 1518., facta oblatione tot Bonorum stabilium favore Mensæ communis, insteterunt penes Capitulum, ut Archidiaconus ad participationem distributionum quotidianarum admitteretur. Huic petitioni anno 1526. Præpositus, & Canonici annuerunt: dummodo dictus R. D. Achilles (eo tempore Archidiaconus serviat in dicta Ecclesia, prout faciunt alii Canonici, qui participant de dictis distributionibus). Hæc omnia verò sive in Bulla erectionis contenta, sive a Capitulo favore secundum hujus Dignitatis Archidiaconi exarata, Summus Pontifex Paulus III. anno 1541. confirmavit.

Variis autem temporibus ad plures de Familia tamen Severoli, quamvis ætate Minores prædictus Archidiaconatus delatus fuit. Dispensationem enim ætatis a sa. mem. Urbano VIII. Eques Carolus Severoli annorum sexdecim continuit, veluti etiam parem dispensationem sa. mem. Benedictus XIV. Comiti Carolo Hyeronimo Severoli annorum quindecim indulgit, ac tandem anno 1773. Clericus

Antonius Severoli adolescens annorum septemdecim, ætatis dispensationem a sa. mem. Clemente XIV. assequutus est. Is itaque, priusquam Archidiaconatus possessionem nancisceretur, Constitutiones Cathedralis Ecclesiæ Faventinæ juxta morem Canonicorum jure jurando servare promisit, quibus, & præcipue in Constitutione quinta sancitum est = *Quod nullus ipsorum quantuncumque aliis idoneus sit, admittatur ad integram perceptionem fructuum, sive distributionum quotidianarum, neque vocem in Capitulo habeat activam, etiamsi ab aliis admitteretur, donec fuerit in Presbyterum ordinatus &c. In Minoribus vero constituti, quamquam de jure eligi, & confirmari possint, nihil tamen percipient ex distributionibus ipsi, neque vocem in Capitulo habebunt.*

Antonius Severoli prædictus postquam sui Archidiaconatus possessionem nactus fuit, supplicem obtulit libellum Summo Pontifici, postulavitque, Studiorum causa, Indultum absentiae a Choro, & Divinis Officiis, uti etiam facultatem percipiendi quotidianas distributiones tempore illius absentiae eo modo = *che si somministrerebbero al medesimo, se fosse presente, e costituito negli Ordini Sacri.* Voti compos factus, nondum tribus elapsis mensibus, secundas obtulit preces, quibus facultatem imploravit percipiendi dictas distributiones quotidianas tempore etiam suæ moræ in Civitate Faventia pro cursu Philosophiæ implendo = *nonostante qualunque Statuto, o Disposizione capitolare in contrario.* Remissaque petitione arbitrio, & conscientiae Episcopi, qui, veris existentibus narratis, juxta petita indulgeret, Archidiaconus Severoli alterum hoc etiam Indultum obtinuit.

Adversus hoc posterius Indultum preces obtulerunt Capitulares dictæ Cathedralis Faventiæ san. mem. Clementi XIV., quibus conquerebantur de vitio obreptionis, & subreptionis hincque remissa fuit ipsorum instantia ad hanc Sac. Congregationem, ut cognoscat justitiam, vel obreptionem dicti Indulti. Renovato tamen per Archidiaconum Severoli supplici libello, in Indultum ab eo obtentum Judiciali subiceretur examini, Rescriptum prodiit = *SSMUS D. Noster, rejecta oppositione Capituli, mandavit servari Decretum Sanctitatis Sæ favore Oratoris, quibuscumque contrariis non obstantibus* = quodque exinde fuit executioni demandatum.

Instauratis subinde precibus a Capitulo Faventino coram **S ANCTISSIMO DOMINO NOSTRO** feliciter regnante, iterum causæ prædictæ cognitio commissa fuit huic Sac. Congregationi, & modò Indultum ab Archidiacono Severoli obtentum obreptitium, & subreptitium esse contendit ex eo, quod prædictus Archidiaconus in utroque supplici libello retulerit, tum Constitutiones Capitulares, tum Juramentum a semetipso præstitum, tum demum conventiones, ac pacta, quorum vigore fuit Archidiaconus

nus ad participationem admissus. Tandem ostendit, quod si Archidiaconus Indulti causa ad participationem distributionum quotidianarum, licet absens, & in Sacris Ordinibus nondum constitutus foret etiam impofterum admit- tendus, nil aliud sit eidem tribuendum, quam summa sc. 82, detrahenda ex Bonis ab Auctoribus Archidiaconi in causam distributionum assignatis, numquam verò parti- ceps esse debeat eorum reddituum, qui ex Capituli Mas- sa proveniunt, vel ab emolumentis Anniversariorum, quæ ex voluntate Testatorum iis tantummodo debentur, qui il- lis intersunt. His respondet Archidiaconus Severoli, ne- cessariam esse aperitionem oris adversus Rescriptum = *Rejcta oppositione Capituli, mandavit servari Decretum Sancti- tatis Suae favore Oratoris, quibuscumque in contrarium non ob- stantibus* = et hoc Indultum a se obtentum in discrimen re- vocari possit. Progreditur subinde ad merita Cause, su- stinetque nullum obreptionis vitium contraxisse ex eo, quod nihil falsi in utroque Libello expresse- rit. Quò verò ad alte- rum subreptionis, illud induci minime posse sustinet ex reticentia Capitularium Constitutionum, quibus præcipue cavetur, quod Clerici in Minoribus constituti nihil perci- piant ex distributionibus quotidianis, neque vocem ha- beat in Capitulo.

Hanc enim Constitutionem Capitularem veluti in parte con- sonam Juris Communis dispositioni nulla indigere men- tione, neque illius reticentiam subreptionis vitium indu- cere dictus Archidiaconus affirmat; Quatenus verò in aliqua parte juris dispositioni adversaretur, eo casu pro- bandum esse per Capitulum, quod prædictæ Constitutioni specialis, & individua superacces- serit Pontificis confirma- tio; sustinet etiam se non peccasse reticendo Juramentum, quippe quia præfatum Juramentum tanquam accessorium Capitularibus dispositionibus haberi debeat.

Animadvertendum tamen est, quod prædictæ Capitulares Constitutiones in duabus præcedentibus collationibus Archidiaconatus favore Clericorum de Familia Severoli æta- te Minorum observatæ fuerunt. Clericus enim Carolus Se- veroli cum esset ætatis annorum sexdecim de tempore ob- tenti Archidiaconatus, neque distributiones quotidianas percepit, neque vocem in Capitulo habuit, veluti etiam sa. mem. Benedictus XIV. ætatis dispensationem Carolo Hyeronimo Severoli annorum quindecim indulgit *Salvis ta- men remanentibus Constitutionibus Capitularibus in iis, quæ re- spiciunt distributiones quotidianas, prout de jure, & quatenus de jure conferre, & assignare.*

Ponderandum itidem est, quod Capitulares Ecclesiæ Ca- thedralis Faventiae in supplici Libello *SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO* porrecto exposuerunt, se paratos es- se distributiones illas Archidiacono concedere, quæ ex Bo-

Bonisa Familia de Severolis in causam participationis distributionum Capitulo assignatis proveniunt.

Jura demum ab utraque parte circumferuntur, quibus perentis, dignabuntur EE. PP. decernere.

I. *An sustineatur Indulgentia in casu &c.*, & quatenus Affirmative

II. *An, & quæ distributiones debeantur in casu &c.*

CAJETANA COMMUTATIONIS VOLUNTAS. Juditta Fogliani in suo Testamento jure legati reliquit summam Ducatorum 60. Ecclesiae S. Mariae dell' Orto nuncupatae, ut ex ejus fructibus annua tria Anniversaria celebrarentur, alterum scilicet in die obitus Testatrix, reliqua duo ad libitum, & ex superextantibus fructibus celebrarentur tot Sacra a designatis Cappellanis, iisque defunctis, a Sacerdote Familiae Fogliani, si adesset, sin minus a Cappellano dictae Ecclesiae, quae gentilitia est ejusdem Familiae. Reliquit etiam jure legati Procuratori Cappellae SSni Rosarii Ducata decem, ut ex ejus fructibus tot Sacra pariter celebrarentur.

Decessit postmodum Joseph Fogliani, idemque Legati titulo reliquit Ecclesiae Sanctissimae Annunciationis Ducata 150. in tot Censibus, quos Testator ipse descripsit, ut ex illorum fructibus celebrarentur tot Missae in perpetuum, & annum Anniversarium a Cappellanis de Familia Fogliani, vel de Familia Janazzi, si adessent, sin minus a Cappellanis dictae Ecclesiae, ac voluit, ut ejus Haeres teneatur de evictione dictorum Censuum.

Reliquit ibidem Cappellae SSni Rosarii tot Censuum, qui insimul sumpti constabant summam Ducatorum 311., ex quibus assignavit dictae Cappellae Ducata tantum 275. cum onere celebrandi Sacra, & Anniversarium in perpetuum, eidemque Cappellae reliquit alia Ducata undecim cum onere celebrationis unius Anniversarii pro unica vice tantum: Reliqua verò Ducata 25. legavit Parochiali Ecclesiae S. Crucis cum onere in perpetuum ex illorum fructibus celebrandi tot Sacra per Parochum ejusdem Ecclesiae, & similiter cum praelatione Praesbyterorum de Familiis Fogliani, & Janazzi in celebrandis Sacris tum addictis Cappellae Sanctissimi Rosarii, tum Parochiali Ecclesiae S. Crucis.

Justit etiam, quod Haeres intra biennii tempus assignare deberet Capitale valoris Ducatorum 100., ut ex ejus fructibus celebrarentur tot Sacra pro Animabus Patris, Matris, Fratrum, Sororumque suarum, & Anniversarium in die obitus Patris. Uterius assignavit tot Bona stabilia valo-

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

ris Ducatorum 259, ut ex eorum fructibus annua perpetua Sacra celebrari deberent a Sacerdote Antonio Santilli, eo-
que defuncto, in Legato succederet Ecclesia S. Mariae dell'Orto cum eodem onere Missarum: voluit insuper, quod in omnibus supradictis Bonorum, & Capitalium traditionibus Hæres teneretur de evictione, ita ut, aliquo deficiente Bonorum corpore, idem suppleret. Præscripsit insuper, quod si aliquod ex dictis Locis Pii Legatum respuerit, tunc liberum esset Hæredi aliam designandi Parochialem Ecclesiam, vel eligendi Cappellanium in supradicta Ecclesia S. Mariæ dell'Orto, tandemque plura alia indixit Hæredi onera celebrandarum Missarum pro unica tantum vice.

Gabriel verò Fogliani in suo, quò decessit, elogio, juræ legati reliquit Cappellæ S. Mariæ dell'Orto Ducata 50., ut ex eorum fructibus ibi celebrarentur Sacra, nec non annuum Anniversarium in Ecclesia Hæredibus benevisis: Voluitque, ut Sacra celebrarentur a Cappellanis nominandis a suis Hæredibus; existentibus verò Presbyteris in sua Familia, isti in celebratione Missarum præferri deberent Extraneis.

Occubuit demum anno 1770. Maria Amalia Fogliani, quæ, Testamento condito, in expiationem Animæ suæ reliquit Ducata 90. ab ejus Hæredibus in celebrationem totidem Missarum eroganda.

Horum omnium Testatorum Hæredes sunt Antonius, & Paschalis Fratres Fogliani Oratores, qui petunt facultatem ex omnibus supradictis Legatis Pii, quæ non impleverunt, uno excepto favore Sacerdotis Santilli, unicam erigendi Cappellaniam in Ecclesia S. Mariæ dell'Orto cum onere quotidianæ Missæ in perpetuum.

Requiritus de more Episcopus retulit = *Che i primi due Legati lasciati alla Chiesa della Santissima Nunziata, e Cappella del Santissimo Rosario non furono accettati da detti Pii Luoghi, sì perchè la maggior parte de capitali era appoggiata a Persone decotte, sì perchè molti di essi appartenevano a Gabriele Fogliani fratello di detto testatore* = *Ulterius = Che l'istessa enunciata Erede non hà curato affatto costituire il surriferito Legato di Duc. 100., ne di far mai celebrare i succennati due Anniversarii.* Rursus = *Che delli Duc. 259. lasciati al Sacerdote Don Antonio Santilli per la ridetta celebrazione, ne mancarono 150. fin da poco tempo dopo l'accettazione di detto Legato per l'accaduta ruina di una Casa assegnata, e valutata per il detto prezzo di Duc. 150. Onde il rimentovato Testatore non hà ricevuto sino al giorno d'oggi altro suffragio, che quello corrisponde al fruttato dei Duc. 109. rimasti dalli 259. assegnati al ridetto Sacerdote Santilli.*

Retulit insuper, ut, præter hæc onera a Josepho Fogliani relicta, alia quoque supersint in eadem Cappella S. Mariæ dell'Orto adimplenda = *Come apparisce dalla Tabella es-*
si

stente in essa &c. alla soddisfazione delle quali per qualche Anno nemmeno si è badato. Concluditque demum optimum sibi videri tam Testatorum, quam Hæredum animabus induigendum esse Oratoribus = Che tanto delle Messe, che hanno in virtù delle dette Lascite, quanto di quelle della succennata Tabella se ne formasse una Cappellania quotidiana perpetua in beneficio promiscuamente di tutti i Testatori, oltre l'obbligo degli Anniversarii, e delle altre Messe assegnate a giorni particolari, ne' quali inviolabilmente si doveessero celebrare, e questa Cappellania assegnarla alla di loro Cappella Gentilizia di S. Maria dell'Orto coll'obbligo di tenerci la Tabella de Pesi, ed il Libro della quotidiana soddisfazione da visitarsi dall' Ordinario in S. Visita.

Obsequendo autem Mandatis Sacræ Congregationis diei 16. Septembris superioris anni, quibus injunctum fuit, quod = *Audiantur omnes interesse habentes. Episcopus, visa renunciatione a Caprellanis Ecclesiarum Sanctissimæ Annunciationis, & Sanctissimi Rosarii exarata, confirmavit omnia, quæ in superiori relatione fufius exposuit. Quo circa partes erunt Eminentissimorum Patrum decernere*

An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Juditta, Josephi, Gabrielis, Mariæ Amalia, Michaelis Angelî Fogliani, & Jacobi Santilli in casu &c.

COMEN, DISPENSATIONIS. Pronosita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 16. Maji superioris anni sub dubio: *An sit locus dispensationi in casu &c.* Responderunt Amplissimi Patres *Negative*: Redit nunc ad judicium Eminentissimorum Patrum Clericus Petrus Sartori, postulatque *recessum a Delictis*, tria nunc profert exempla; duo irregularitatis incurse ob digitorum defectum, in quibus Sacra Congregatio per summam Precum dispensationem indulgit. Primum sub die 10. Maji 1738. favore Sacerdotis Joannis Pacevviz Præpositi Ecclesiæ Szaulensis in Diocesi Samogitien., qui ex fortuita Sclopi explosione, salvo dumtaxat remanente pollice, quatuor digitos sinistræ manus amisit. Alterum verò sub die 26. Februarii anni 1763. lib. 113. Decret. fol. 65. favore Sacerdotis Francisci Ferrari, qui inter venandum sibi sinistræ manus pollicem, indicemque detruncavit. Tertium verò profert exemplum resolutionis Sacræ Congregationis in *Malacitana Irregularitatis* 17. Junii 1775. favore Simonis Serrani nondum Ecclesiasticæ militiæ addicti, qui ex quadam affectione morbi digitos sinistræ manus ita rigidos

habe-

*Sess. 24. cap. 7.
de Reform.*

habebat, neque Missalis folia vertere, neque illius Vitas fericas tractare posset, neque Patenam ita elevare, ut imum labrum, extremamve Menti partem attingeret.

Animadvertendum tamen est, quod prædicta exempla sunt omnino diversa a præsentia casu, cum in omnibus allatis exemplis ageretur de mutilatione digitorum sinistra, non autem dexteræ manus.

Addendum, quod Gratia concessa fuit in casibus favore Joannis Pacevitz, & Francisci Ferrari, qui actu Sacerdotali caractere erant insigniti, non autem de Clerico promovendo ad Sacros Ordines.

Tandem, quoad Simonem Serrani nondum Clericum de tempore dispensationis, notandum est, eo in casu actum fuisse de sola rigiditate sinistra manus, non autem de totali digitorum defectu. His igitur, quæ nunc proponuntur, quæque dudum proposita fuerunt in Folio illo Congregationis habitæ die 16. Maji superioris anni rite perpenſis, Eminentissimorum Patrum judicium erit respondere

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

*Sess. 21. cap. 7.
de Reform.*

BALNEOREGIEN. ECCLESIAE CATHEDRALIS.

Dux antiquitas in Civitate Balneoregii aderant Ecclesiæ pro medietate unius milliarii inter se diffusæ. Altera Cathedralis sub invocatione *S. Donati* ab Archidiacono, & septem Canonicis decorata. Altera Collegialis sub invocatione *S. Nicolai* ex prima Dignitate, & sex Canonicis constituta. Unanimi Civium voto san. mem. Innocentius XII. utramque tam Cathedralē, quam Collegiatam Ecclesiam suppressit, exindeque in simplicem Parochialem convertit Ecclesia *S. Donati*: Alteram *Divi Nicolai* sub invocatione *SS. Donati, & Nicolai* in novam Cathedralē erexit. Capitulares verò utriusque Ecclesiæ in Canonicos novæ Cathedralis Ecclesiæ cum suis distinctis Præbendis constituit, onere tantum ipsis injuncto, quod = *Detracta tamen prius ab utraque Massa hujusmodi aliqua congrua fructuum prædictorum parte, juxta providam Ordinarii Loci dispositionem designanda, & singulis annis in maintenance Sacristiæ eroganda.*

Anno 1698. Balneoregienti vacante Ecclesia, cum ad Episcopatum Uldericus Nardi fuerit evectus, in Litteris Apostolicis expressum fuit onus eidem injunctum = *Quodque tenearis quotannis deponere in Monte Pietatis Civitatis Balneoregien. scilicet 300. moneta Romana ad tui dispositionem una cum dilectis Filiis Capitulo, & Canonicis, qui invigilare de-*
beant

beant pro Ecclesiæ Cathedralis, & Domus Episcopalis Balneoregien. reparatione, donec, & quousque fuerint reparata, alias fructus tuos non facias. Eo vita functo, Episcopo Elisei Successori anno 1705. eadem lex in Litteris Apostolicis fuit indicta. Vultus autem, quod tu Ecclesiæ Cathedralis reparationi pro viribus incumbas, ac Sacrarium, Sacra Suppellectilia ad Divina peragenda sufficienter instituas, conscientiam tuam super hisce onerantes.

Successor autem cum fuerit anno 1722. Episcopus Pini, Capitulares Cathedralis Ecclesiæ anno 1741. supplices Sacræ Congregationi fuerunt, & adversus Episcopum instituerunt pro neglecta Cathedralis Ecclesiæ manutentione. Quæstio tamen hæc post Rescriptum *Ostendatur relatio* ulteriori judiciali examini, subjecta non fuit, cum idem Episcopus manutentioni Ecclesiæ incubuerit.

Sequuto postmodum ejus obitu, promotus extitit Episcopus Baldassini, qui post decennium cum ad Episcopatum Æstium fuerit translatus, Balneoregienis Ecclesiæ hodiernò Antistite provisa fuit. Is utilitati, ac manutentioni suæ Ecclesiæ incumbens, cum viderit dispersa fuisse Animalia pertinentia Mense Balneoregienti, judicialiter institit pro deficientium Animalium reintegratione, obtinuitque Mandatum executivum adversus antecessorem Episcopum pro summa scut. 156. 58.

Uterius verò hodiernus ipse Balneoregienis Antistes cum Episcopum collapsum, rurales Domos pene dirutas, eandemque met Cathedralē Ecclesiā adeo fatiscentem, ac deturpatam invenerit, ut pro necessariis restorationibus ingentem summam impendere debeat, id totum culpæ, ac negligentię Prædecessoris Antistitis tribuendo, eundem in jus vocavit coram A. C. pro reintegratione damnorum.

Ad ea recognoscenda judiciales Periti hinc inde electi, deputatique fuerunt. Retulerunt ii, restorationes Cathedralis Ecclesiæ omnino necessarias ascendere ad summam scutorum 423. 90. ; deteriorationes verò tam urbanarum, quam rusticarum Domorum ascendere ad alteram summam scutorum 124. 40. Sequuta hac Peritorum Judicialium relatione, præcedens Antistes non ad A. C., sed ad hanc Sacram Congregationem spectare, ex quo jam ab anno 1741. coram eadem objecta Causæ definitione, introducta fuerit quæstio, an scilicet ad Capitulares, vel ad Episcopum Cathedralis Ecclesiæ restauratio spectet. Judex igitur reservato jure agendi pro summa scutorum 423. 90. usque ad exitum Causæ in Sacra Congregatione, sententiam protulit adversus R. P. D. Baldassini Episcopum, eundemque condemnavit ad solutionem scut. 124. 40. in causam deteriorationum Domibus tam urbanis, quam rusticis illatarum.

Promotor itaque Fiscalis Curiae Balneoregionensis necessarias restaurationes illas dici debere sustinet, quae a Judicialibus Peritis recognitae fuerunt, proptereaque cum Judicialibus Peritis hinc inde electi eas liquidaverint in summa 423.90. non esse ambigendum, pro dicta summa Praedecessorem Antistitem ad formam Judicialis Peritiae teneri, & obligatum esse.

Sustinet ulterius restaurationes Cathedralis Ecclesiae soli Episcopo pertinere, nisi adsit aliquod Statutum in contrarium, vel aliqua contraria consuetudo, vel demum Ecclesia redditus habeat particulares pro Fabrica, quae quidem circumstantiae deficiunt in casu, de quo agitur.

Animadvertendum est, quod superiori tempore Cathedralis Ecclesiae Balneoregionensis restaurationes ad Episcopum pertinuerunt. Constat enim ex Litteris Apostolicis expeditis de anno 1698. favore Episcopi Nardi, eundem obstrictum fuisse quotannis deponere in Sacro Monte Pietatis summam scutorum 300. pro Ecclesiae Cathedralis, & Domus Episcopalis reparatione. Constat etiam injunctum fuisse Episcopo Elisei, ut pro viribus Cathedralis Ecclesiae reparationi incumberet. Constat demum R. P. D. Pini multas peregrisse restaurationes. Jura verò circumferuntur pro parte tantum Promotoris Fiscalis Curiae Balneoregionensis. Partes erunt EE. PP. definire

- I. *An, & quae restorationes, & reparationes necessariae fuerint in Ecclesia Cathedrali in casu &c.*
- II. *An, & ad quem illarum onus pertineat in casu &c.*

Die Sabbathi 13. Julii 1776. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 22. proxime præteriti mensis Junii nulla prodiit resolutio quoad quatuor inferius descriptas Causas, ideoque, resumpto Folio dictæ Congregationis, dignabuntur EE.VV. ea, qua pollent, sapientia decernere.

FAVENTINA DISTRIBUTIONUM.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

- I. *An sustineatur Indultum in casu &c., & quatenus Affirmativè.*
- II. *An, & quæ distributiones debeantur in casu &c.*

Ad I. Affirmativè.

Ad II. Deberi omnes distributiones ad formam Indulti.

CAJETANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Judicæ, Josephi, Gabrielis, Mariæ Amaliæ, Michaelis Angeli Fogliani, & Jacobi Santilli in casu &c.

Dilata, & firmetur Status uniuscujusque Legati, & Hereditatis respectivorum Testatorum, & ad mentem, & mens est, quod scribatur Episcopo juxta instructionem.

Sess. 24. cap. 7.
de Reform.

COMEN. DISPENSATIONIS.
An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

BALNEOREGIEN, ECCLESIAE CATHEDRALIS.

Sess. 21. cap. 7.
de Reform.

- I. *An, & quæ restorationes, & reparationes necessariae fuerint in Ecclesia Cathedrali in casu &c.*
- II. *An, & ad quem illarum onus pertineat in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

FLORENTINA REDUCTIONIS MISSARUM. Hujus Cause specimen expositum fuit in Folio Congregationis diei 17. Septembris 1774., disputatoque Dubio = *An, & quomodo sit locus reductioni onerum in casu &c.* = rescriptum fuit in Congregatione diei 8. Aprilis 1774. = *Dilata, & exhibeatur Testamentum* =, ut ex eo conici possit, utrum Præsul Horatius Capponi Cappellaniæ Fundator addiderit Societati *del Tempio* nuncupatæ annua scuta decem, quæ ipse in Instrumento Cappellaniæ asseruerat superextare ex pensionibus Domuncularum assignatarum Cappellaniæ, & quæ sibi reservaverat pro Anniversario ab eadem Societate in gentilitia Cappella Capponi celebrando, de quo velle per separatam scripturam disponere declaraverat in ipso Fundationis Instrumento.

Exhibitum modo est Testamentum Præsulis Horatii, in quo nullum verbum a Testatore factum fuisse patet de reservatis scutis decem ex superextantibus pensionibus dictarum Domuncularum retrahendis pro explenda Anniversarii celebratione. Ex eo tamen constat, Testatorem disposuisse de fructibus scuti trium millium, quæ ipse donaverat Sacro Monti Pietatis Florentiæ, eosque distribuisse in plura legata pia anno quolibet implenda a præfata Societate Templi in Cappella S. Felicitæ de Jurepatronatus Fam. liæ

Cap.

Capponi, quæ pia Legata religiosissime quotannis impleri a Societate testatur Archiepiscopus in postrema sua Informatione Sacræ Congregationi transmissa.

Inter autem Legata pia illud adest celebrationis duorum Anniversariorum, adjecto modo, quem Testator in Instrumento Foundationis Cappellaniæ sibi declarandum reservaverat, ut percipitur ex edito Testamento, cujus particulam Anniversaria respicientem pro recta judicandi ratione hic exscribitur = Ex reliquis scutis quinquaginta annuis quotannis in perpetuum, & in infinitum celebretur in eadem = Cappella S. Felicitæ unum Anniversale solemne cum Missa parata, & cantata una cum aliis triginta Missis planis Defunctorum singulo die obitus ipsius Domini Testatoris, & pro suæ Animæ suffragio, quo quidem die scuta quatuor dictæ monetæ in eleemosynam tot Pauperibus ejusdem Parochiæ eodem Anniversario præsentibus, & adstantibus, ac pro remissione ipsius peccatorum ibidem orantibus distribui mandavit, & in unoquoque ex prædictis Anniversariis pro suffragio suæ Animæ celebrandis intervenire, voluit Illustres DD. Officiales pro tempore Ven. Societatis nuncupatæ *del Tempio* ejusdem Civitatis. Aliud verò Anniversale pro suffragio prædicti quond. D. Americi sui germani fratris in die illius obitus etiam annuatim in perpetuum una cum Missa parata, & cantata, aliisque viginti planis Defunctorum ibidem celebrari reliquit. Et insuper unicuique ex prædictis DD. Officialibus prædictæ Ven. Societatis Templi nuncupatæ Anniversariis pro suffragio suæ Animæ celebrandis intervenientibus, & adstantibus qualibet vice in sui memoriam distribui voluit libram unam Zuccari, & unam libram Piperis, & aliam libram Cera albæ pro quolibet, idque perpetuis futuris temporibus servari, quos quidem DD. Officiales ejusdem Ven. Societatis pro tempore Executores prædictorum suorum piorum operum deputavit =

Qua facta Testamenti Præsulis Horatii relatione, onus nunc erit EE. VV., resumpto Folio dictæ Congregationis diei 17. Septembris 1774., sapientissime de more definire originarium Dubium, quod iteratò proponitur.

An, & quomodo sit locus reductioni onerum in casu &c.

Deleto onere servitii Chori, esse locum reductioni Missarum arbitrio Archiepiscopi ad rationem manialis.

*Se T. 25. cap. 5.
de Reform.*

ROMANA HABILITATIONIS. Sacerdos Joseph Boghetti Anconæ natus ex Patre tamen Illyricæ Nationis, cum in eo deficeret peritia linguæ Illyricæ ad assequendos Canonicatus, & Beneficia Collegiatæ Ecclesiæ S. Hieronymi Illyricorum Urbis necessaria ex lege in illorum fundatione præscripta a san. mem. Sixto V. in ejus edita Constitutione subdatum Kalendas Augusti 1589., quæ incipit = *Sapientiam Sanctorum* =, preces obtulit defuncto Pontifici Clementi XIV., ut eum, hoc non obstante defectu Illyrici sermonis, cui addiscendo tamen quotidie incumbit, idoneum redderet ad eorundem Beneficiorum affecutionem in respectivis illorum vacationibus.

Precibus Josephi Pontifex annuit sub die 23. Maii 1770. per organum R. P. D. Vicegerentis. At verò de hujusmodi habilitativo Rescripto nuper habita notitia ab Illyricæ Congregatione, cujus interest tueri jura Patronatus passivi in Fundatione collati illis, qui de propria Illyrica Natione sunt, & qui peritiam habent Illyrici Idiomatis, supplicem porrexit libellum *SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO feliciter Regnanti*, quo postulat, ut declaretur nullius roboris, & effectus antedictum Rescriptum tamquam contrarium legibus, & conditionibus in Fundatione præscriptis censuit tamen *SACRATISSIMUS PRINCEPS* hujus instantiæ cognitionem ablegare ad hanc Sacram Congregationem citata Parte, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Ab utraque Parte jura circumferuntur. Contendit enim Illyrica Congregatio, Habilitationis gratiam obtentam à Sacerdote Boghetto non esse exequendam tamquam subreptionis, & obreptionis vitio laborantem, quia Boghettus in suis precibus narraverat quidem Pontifici qualitatem Illyricæ Nationis, seu Originis Illyricæ copulativè cum peritia linguæ Illyricæ in Præsentando concurrere debere ex præscriptis in Sixtina Constitutione, non tamen ejusdem Constitutionis Datum, illiusque initiale verbum expresserat: Rursus quia reticuerat prohibitionem explicitam in antedicta Sixtina Constitutione de non derogando conditionibus in ea contentis.

Tum quia silentio præterierat decreta Sacræ Visitationis confirmata à sa. mem. Urbano VIII. cum clautula *sublata*, & *decreto irritanti*, quibus decretis firmatum fuerat, quod *Archipresbyter, Canonici, & Clerici Beneficiarii non nisi ex Natione Illyrica, seu alias Origina ejusdem tamen Illyricæ linguæ, & idiomatis recipiantur, servata in omnibus forma Litterarum Apostolicarum felic. record. Sixti V. super erectione Collegiatæ, sub resolutiva conditione = & secus ab Archipresbytero facta provisio nulla sit.*

Item quia tacuerat Rem judicatam exortam in observantiam, & executionem Sixtinæ Constitutionis, & decretorum Sacræ

cræ Visitationis, qua Sacerdos Joannes Baptista Jampsi lingua Illyrica carens, licet à Patrono præsentatus, & ab Archipresbytero institutus, amotus tamen fuerat à possessione Canonatus, tribus præeuntibus *Rotalibus Decisionibus*, geminis scilicet *coram Priolo decis. 8.*, & *dec. 23.*, ac tertia *cor. Dunogetto dec. 980.*

Ac demùm quia siluerat immemorabilem dictæ Collegiæ consuetudinem inductam virtute Sixtinæ Constitutionis præcipientis Illyricæ linguæ requisitum, quod Canonici, & Beneficiati certis solemnioribus anni diebus onus habeant inter Missarum solemnia canendi lingua Illyrica Evangelium, & Epistolam. Quæ omnia si Pontifici, ut par erat, narrata fuissent, vel Pontifex habilitationis gratiam non concessisset *Cap. Majoribus. cap. dilectis*, & *Cap. vacante de Præbend.*, vel eam difficilius elargitus fuisset ex traditis per *Felin. in cap. super litteris num. 9. de Rescript.*, & *Rota decis. 10. num. 16. tit. de Servitut. cor. Falconer.*

Sustinet è contra Boghettus, satis esse pro validitate, & executione gratiæ, quod ipse substantiam Sixtinæ Constitutionis, & requisita inibi adjecta Pontifici narraverit; sustinetque pariter, quod in eadem Habilitationis gratia virtualiter contineatur etiam dispensatio ab addiscenda lingua Illyrica, quoniam ipse in eo etiam Idiomate peritus habilitationis gratia non indigeret.

Animadvertendum est, quod nec Boghettus in suis precibus postulavit derogationem Sixtinæ Constitutioni, decretisque Sacræ Visitationi confirmatis à sa. mem. Urbano VIII., nec Pontifex illis derogavit in ejus habilitationis Rescripto, quæ derogatio tamquam destruens Foundationis leges, lædendisque jura passive vocatorum, illorum scilicet, qui ex Illyrica Natione sunt, sive Origenæ, & Illyrici Idiomatis periti, expressa requiritur ad *Textum in cap. Pastoralis, ibique Gloss. de Privileg.*, clarè *Tondut. quæst. benef. part. 3. cap. 187. num. 14.*, *Piton. discept. Ecclesiast. 27. n. 9.*, & *10.*, & *de Controv. Patron. alleg. 1. num. 6.*, & *Rota coram Outhobon. dec. 53. num. 6.*, & *13.*, & *decis. 186. n. 14.*, & *seqq.*

Præterea cum Pontifex habilitationis gratiam concesserit inductus ab expressione facta in precibus Boghetti, nimirum = *tanto più, che il detto estremo* (scilicet peritiæ linguæ Illyricæ) *è acquisibile, come non lascia d'applicarsi per apprenderlo, risultando ciò dagl'anneffi Documenti, che s'anniliano alla Santità Vostra, e dalla buona disposizione del Duca Sforza Cesarini, à cui appartiene il gius nominandi, verso l'Oratore* = pandita in ejus Epistolio precibus adnexo, ponderandum occurrit, utrum voluntas Ducis Cesarini nunc unici Collegiæ Patroni fuisset nec ne proclivis erga Boghettum tam in casu fictæ per dispensationem, quàm in casu veræ peritiæ linguæ Illyricæ, dum triennio ante petitam à Boghetto dispensationem Apostolicam ita scripserat = *Quante volte il*

Sacerdote Giuseppe Boghetti raccomandato da Vostra Eccellenza faccia costare d'essere fornito dei Requisiti necessarj per essere ammesso nella Collegiata di S. Girolamo degli Illirici, che sono l'Origine, che Egli asserisce, e la Perizia della lingua Illirica, à riscontro delle rispettabili premure di Vostra Eccellenza farebbe in grado il Duca Sforza di nominarlo fra tanto ad un Beneficiato vacante in d. Chiesa.

Quoties igitur dicendum esset, Patronum loquutum fuisse de vera tantum peritia linguæ Illiricæ in executionem Legum Fundationis, quas ipse evertere non poterat, servatasque optabat, esset pariter confestariè dicendum, Pontificem, perspecta voluntate Patroni loquentis de casu veræ, & non fictæ peritiæ Illirici Idiomatis simul, & de assiduo studio Boghetti in illum addiscendo, quem dixerat acquirendum, nihil aliud indulgere Boghetto voluisse, nisi provisionalem habilitationem in casu tunc proximæ vacationis Beneficii, non autem illum eximere ab onere acquirendi linguam Illiricam, ut ea tantum acquisita, jure concurrere, seu retinere posset Beneficium, sive Canonitum in Collegiata Ecclesia S. Hieronymi Illiricorum Urbis.

Quibus perpensis dignabuntur EE. VV. decernere.

An sustineatur Rescriptum habilitationis, de qua agitur, in casu &c.

Affirmativè.

Sess. 25. in decret. de Purgat.

TAURINEN. Horatius Silvesco geminos condidit Codicillos, alterum die 6. Septembris 1629., & alterum die 19. Januarii 1624., in quorum primo legavit annuatim octo Capitulo Parochialis Ecclesiæ S. Dalmatii di Cuorgnè cum onere annualiter, & perpetuò celebrandi Sacrum unum pro Defunctis in expiationem animæ ejusdem Codicillantis: Itemque reliquit Legati titulum Patribus Ordinis S. Francisci Ecclesiæ B. Mariæ Gratiarum de eodem loco di Cuorgnè annua, & perpetua scuta 50. composita ex florenis octo pro quolibet scuto, onere eis adjecto celebrandi in ejus Cappella Pietatis existente in supradicta Ecclesia Parochiali S. Dalmatii quotidianum Sacrum, cujus qualitatem præscripserat in unoquoque die.

In secundo verò Codicillo voluit Testator, ut ejus Hæredes, eorumque Successores teneantur = di far celebrare annualmente, perpetuamente, e giornalmente una Messa alla Cappella di detto Signor Codicillante detta della Pietà esistente nella Chiesa Parochiale di Cuorgnè Collegiata di S. Dalmasso dal Sacerdote, che meglio li parerà, come hà stabilito nel detto Codicillo circa la qualità delle Messe solamente, per qual conside-

razione hà rinvocato, e rinvoca il legato di scudi cinquanta fatto alli RR.PP. di S.Francesco, ed altro di scudi otto fatto al Rev. Capitolo, quali cancella, ed annulla.

Die 16. Novembris 1696. decessit Comes Horatius Amadeus Volperga condito Testamento, quo iussit Comiti Julio filio suo, quem Hæredem universalem instituerat, ut impleret Legatum à præfato Horatio Silvesco relictum, juxta tamen Missarum numerum, & quantitatem ab Archiepiscopo Taurinensi, aliisque Superioribus Ecclesiasticis declarandam ad ratam eleemosynæ ab eodem Silvesco in ejus dicto Codicillo constabilitæ.

At verò pluribus non obstantibus diligentius adhibitis à Comite Ignatio Volperga mediato hærede tum dicti Silvesco, tum memorati Comitis Horatii Amadei, invenire non potuit documentum ullum comprobans vel recursum habitum ad Archiepiscopum, sive ad alios Superiores Ecclesiasticos pro declaranda Missarum quantitate, vel decretum ullum ab Archiepiscopo editum super eadem Sacrorum quantitate servanda. Compertum tamen nihil aliud fuit, nisi quædam Enunciativa, sive Nota in Codicibus supradictæ Ecclesiæ ab eodem Archiepiscopo reperta in actu sue Pastoralis Visitationis factæ præfatæ Cappellæ Pietatis, quod virtute titulorum antiquorum Legatum aderat ibidem celebrandi quatuor Sacra in qualibet hebdomada: Quin-
imo ex viginti syngraphis de recepto colligitur, Hæredes dicti Silvesco geminas tantum Missas in qualibet hebdomada celebrare fecisse.

In hoc autem rerum statu prædictus Comes Ignatius Volperga consulens Conscientiæ suæ, preces obtulit Sacræ Congregationi, ut declaretur, in quo nam numero vi dicti Legati sint Sacra quotannis celebranda.

Hic enim non agitur de Missarum reductione, sed solum agitur de illarum quantitate declaranda, ut certum sit Oratoris onus, ejusque certa obligatio, quoniam in postremo Codicillo Horatii Silvesco adjectum fuit hæredibus suis onus celebrandi quotidianum Sacrum; ex nota verò ab Archiepiscopo reperta in Sacra Visitatione habetur onus celebrationis quatuor Missarum in qualibet hebdomada; Tandemque ex syngraphis de recepto palam fit, geminas tantum Missas qualibet in hebdomada celebratas fuisse.

Orator in suis precibus animadvertit, quod cum Horatius Silvesco in primo Codicillo Legati titulo reliquisset Patribus S. Francisci annua scuta quinquaginta ex florenis octo pro quolibet scuto, onere adjecto celebrandi quotidianum Sacrum: Cumque in secundo Codicillo hoc ipsum onus præscripsisset illius hæredibus, adempto Legato dictorum scutorum 50. Patribus S. Francisci relicto, censendum fit, hoc onus, quod illis ademerat, & quo suos hæredes gravaverat, non majori emolumento impleri debere, nisi

eo scutorum quinquaginta Patribus legatorum, eisque
ademptorum in corresponsivitate ejusdem oneris in hæ-
redes translati.

Addit insuper, dicta scuta quinquaginta ex florenis octo pro
quolibet scuto efformare libras 130., nullumque inveniri
Sacerdotem, qui cum emolumento annuarum libra-
rum 130. onus adimpleat quotidianæ Missæ celebrationis,
ideoque præsumendum sit, Archiepiscopum declaravisse,
Legatum esse deinceps implendum pro numero duarum
tantum Missarum in qualibet hebdomada.

Auditus de more fuit Archiepiscopus, qui retulit, vera esse
ea, quæ ab Oratore fuerunt exposita, subditque = *quid-*
quid sit de hoc facto Calculo (quod scilicet scuta 50. ex flore-
nis octo efformant libras 130.) *ommitto; nam mihi non est de*
hoc re judicandum, sed ad præcipuum rei objectum animum in-
tendens, puto, hanc pecuniæ in celebratione Missarum erogan-
de summam non modo definiendam esse pro ratione scutorum 50.,
sed etiam pro ratione aliorum scutorum octo, ut nimirum Ora-
tor in singulis annis erogat valorem scutorum 58., atque hoc mo-
do ejusdem precibus faveri sentio.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime definire.

An, in quo numero, & pro qua summa fiat Sacra annuatim cele-
branda in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

PISAUREN. REINTEGRATIONIS, ET REDUCTIO-
NIS MISSARUM. Redit nunc ad Ampliissimorum Pa-
trum judicium hæc Causa, quæ fuit expressa in Folio Con-
gregationis habitæ die 19. Decembris anni 1772. Censuit
Sacrum hoc Tribunal geminis, quæ tunc prononebantur,
Dubii in hæc verba conceptis I. *An, & in qua summa con-*
set de credito Archiconfraternitatis Pii Suffragii Pisauri, ita ut
sit locus reintegrationi super Bonis hæreditariis quond. Vincentii
Lucatelli in casu &c. = & quatenus Negative = II. *An, &*
quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c. = in pro-
ximè sequenti Congregatione rescribere = *Dilata, &*
& firmetur Status, citato Promotore-Fiscali = Hinc pro fir-
matione Status activi, & passivi hæreditatis Vincentii Lu-
catelli servatis de jure servandis, citatoque Promotore,
Fiscali Ecclesiasticæ Curiæ Pisauri deventum est ad electio-
nem Periti Curialis, cujus absolutum opus Episcopus ad
hanc Sac. Congregationem transmisit.

Ex relatione Periti Curialis satis compertum est, Statum *acti-uum* præfatæ hereditatis Lucatelli singulis cumulatis Bonis stabilibus, mobilibus, femoventibus, creditis, & pecuniis in hæreditate repertis juxta illorum descriptionem in legali Inventario factam ascendere una cum eorundem Bonorum fructibus à Sodalitio Pii Suffragii hærede proprietario perceptis ad scuta 10357. 01. 3.

Passivum verò Statum, in eo comprehensis scutis 6297. 95. à dicto Sodalitio in executionem præcepti Testatoris erogatis in *Ædificio* novæ Ecclesiæ, computatisque pariter scutis 3850. ab eodem Sodalitio solutis Cappellano novæ Ecclesiæ lapsu annorum 77. ad rationem annuorum scutor. 50. juxta taxam ab eodem Testatore præfinitam efformare summam scutorum 12423. 97., ex quibus dempta summa Status activi in scutis 10357. 01. 3., passivum Statum superare activum in summa scutorum 2066. 95. 2., ex quibus etiam supputato valore Prædii Montis Levecchie una cum ejus adnexis, quod unicum ex hereditate Lucatelli superest, scutorum 1104. 04., Sodalitium, tota consumpta, & absorpta moxdictæ hereditatis substantia, creditorem remanere in quantitate scut. 962. 91. 2.

Hoc est firmationis Status activi, & passivi Hæreditatis Lucatelli compendium. Rogantur modò Eminentissimi Patres, ut *Folium supradictæ Congregationis habitæ* die 29. Decembris anni 1773. iterum inspiciant, ut expendant

- I. *An, & in qua summa constet de credito Archiconfraternitatis Pii Suffragii Pisauri, ita ut sit locus reintegrationi super Bonis hereditariis quond. Vincentii Lacatelli in casu &c. = & quatenus Negative*
- II. *An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

CAPUTAQUEN. Doctor Physicus Andreas, & Sacerdos Thomas germani fratres Coccelli Terræ Novi Diæcesis Caputaquen. erectam voluerunt Cappellam S. Philip-
po Nerio dicatam in Ecclesia S. Mariæ Longobardorum dictæ Terræ. Anno 1665. pro dote dictæ Cappellæ plura cesserunt, assignaruntque Bona in quinque separatis Territoriis existentia, cum reservatione in eorum favorem, Hæredum, & Successorum Jurispatronatus iis adjectis conditionibus = *ut Bonorum addictorum tot Missæ sint celebrandæ, quot fuerint introitus, vita durante J. V. D. D. Lau-*
Tom. XLV. M 2

*Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

rentii Coccelli eorum Filii, & Nepotis respective ad rationem granorum quindecim, & post mortem ipsius per Cappellatum per eos, & eorum Hæredes, & Successores eligendum ad illam rationem statuendam per Superiores, & ut erit charitus Missarum votivarum.

Voluerunt itidem in ejusdemmet Testamenti contextu, quod Cappellani = *Siano amovibili propria auctoritate, senza decreto, ne licenza di Giudice Ecclesiastico, ancorche nel Cappellano predetto non vi sia demerito alcuno, e senza espressione di causa, e che esser debba p̄ra Laicale, senza soggezzione di visita del Vescovo, o altro Superiore Ecclesiastico, o altra spesa, mà sol che essi Cappellani col consenso degli Elettori possano applicare qualche cosa mera necessaria.*

Anno 1669. iisdem fere verbis, & conditionibus præfatus Andreas Coccelli aliam fundavit, dotavitque Cappellam sub invocatione S. Petri in Vincula suis Domibus adnexam, altera tamen superaddita conditione, quod Cappellanus proprio arbitrato Sacra possit celebrare vel in hac Cappella, vel in supradicta S. Philippi Nerii.

Successivis inde temporibus alia ex pia dispositione Stephani Valletta accefferunt Bona Cappellæ S. Philippi Nerii cum onere Missarum ad ratam fructuum ab aliis assignatis Bonis percipiendorum. Item alia Bona pervenerunt ad utramque Cappellam ex donatione Josephi Coccelli, onere adjecto tot annua celebrandi Sacra ad rationem granorum decem pro quolibet, quot erunt Bonorum redditus, demptis expensis superextantibus.

Patronus utriusque Cappellæ simul, & Bonorum administrator ad præsens est Philippus Maria de Lièteriis ex Fundatoribus Coccelli descendens. Cum autem eidem perdifficile sit, quod exactissimum quotannis retinere possit computum omnium fructuum etiam minimorum ex Bonis Cappellarum recollectorum, qui sunt in celebratione Missarum erogandi, cumque incerta sit fructuum collectio, incerta pariter efficiatur celebratio, & incommodum satis sit conficere computum, & magis incommodum partitionem explere illorum fructuum ex Bonis foundationis, & Legati, ac illorum ex donatis Bonis percipiendorum, ut primi erogentur in celebratione Missarum ad rationem tarenii unius monetæ Regni pro qualibet juxta reductionem obtentam à sa. mem. Benedicto XIII., secundi verò ad rationem unius caroleni pro qualibet Missa, quodque gravius est imminuto Presbyterorum numero inveniri Sacerdotem, qui recepto stipendio unius Caroleni Sacrum celebrandum suscipiat.

Ideoque his fretus rationibus antedictus Philippus Maria Patronus auctoritatem Sacræ Congregationis implorat, & instat, ut certus præfinitur Missarum annuatim celebrandarum numerus, ut ita consultum sit indemnitati propriæ,

suorumque Descendentium conscientiae propter quamlibet inconsideratam omissionem, vel oblivionem perceptorum fructuum in computis notandorum, utque ita Testatorum Animae debitis non fraudentur suffragiis.

Hæc omnia, quæ Patronus exposuit, approbavit Episcopus pro informatione, & voto requisitus: Additque = *proportionem Missas inter, & fructus servare durissimum: denique Missas inter, & Missas pro aliis Carolenorum duorum, pro aliis unius tantummodo Caroleni stipendium secernere. Quoad Missarum numerum eo difficilior est calculus, quo magis incerti sunt annui Prædiorum dotalium fructus sive ex legato, sive ex donatione adjectorum, idque incertum unius, ac alterius Anni Missarum numerum constituit.*

Itemque refert Episcopus, quod coacervato Missarum numero per integrum decennium celebratarum ex redditibus dictorum Bonorum, eoque pro anno quolibet partito, repertum fuit, Missas quotannis celebratas fuisse in numero 1335.

Tandemque rationes affert, ut Missæ reducantur ad certum numerum fixum annuatim, & perpetuo servandum, illæque sunt, quæ sequuntur = *quod minuitur in dies Presbyterorum numerus, ut oneribus injunctis non sit satis; idque non difficultate vacat Presbyterum invenire, qui recepto Caroleni unius taxato pro aliquibus Missis stipendio, easdem suscipiat celebrandas. Est insimul consideratione dignum, Oratorem à Primioribus Civitatis hujus ortum, pietate, ac pari nobilitate conspicuis, magnis premi, ac exagitari angustiis: Novem sunt eisdem filii, Uxor adhuc juvenis cum ventre pregnante, Matrem habet, cui alimenta decenter subministrat, famulos, famulisque pro conditione, ita ut octodecim quotidie Viros inter, & Mulieres visum, vestitum, & cætera servata proportionem, ab eodem accipiunt. Sunt inter filios quinque Mares, quorum educationi in Civitate præstandæ vires non suppetunt, multo minus pro filiabus vel nuptui, vel Matrimoniis decenter stabiliendis, quas si pii nunc conspicerent Dispositores, coniciendum esset, se potius velle mutatis circumstantiis suæ Familiae pro Bonorum suorum adsignatione prospicere, quàm totam in pia legata pro Missarum celebratione substantiam alienare.*

Ponderandum est, quod hic non agitur de commutanda, seu declaranda, vel interpretanda voluntate Testatorum, nec quæritur de reductione præscriptarum Missarum, vel de statuenda illarum eleemosyna, sed quæritur unicè, ut præfiniatur Missarum celebrandarum numerus, qui non fuerat à Testatoribus præfinitus, quodque gratia à Patrono postulatur pro se, suisque filiis, & Descendentibus Patronatum habentibus, quodque demum ex canonica benignitate teccurrendum esse Patrono inopi, & à Fundatoribus dependenti sancitum est in Can. contra 26. §. Si verò, & Can. quicumque 30. caus. 36. quæst. 7., & cap. Nobis de Jurepatr.

Sacr. Congregatio in fraternizantibus terminis suspensionis scilicet voluntatis Defuncti pro educandis, alendisque Patronis ab ipso met Fundatore descendentibus decrevit in *Nullius S. Michaelis de Clusu* proposita sub die 2. Decembris 1775. & resoluta die 20. Januarii currentis Anni 1776., nec non in *Taurinen.* proposita die 2., & resoluta die 30. proxime præteriti mensis Martii: Et ad rem, nimirum esse præfiniendum numerum Missarum, quarum celebratio demandata fuerat ex redditibus Bonorum Cappellaniæ assignatorum decrevit in *Maceraten.* proposita die 3. Februarii, & resoluta die 2. Martii præsentis anni 1776., ubi disceptato Dubio = *An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.* responsum fuit = *esse celebrandam à Cappellano Missam quotidianam.* Videant igitur Amplissimi Patres, omnibus perpenſis, quæ in Causa sunt.

An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.

95

Die Sabbathi 17. Augusti 1776. in Pa-
latio Apostolico Quirinali erit Sacra
Congregatio Concilii , in qua , præ-
ter alia , proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacræ Con-
gregationis de jure resolvenda .

Quatuor , quæ mox subiicientur Causæ , descriptæ quo-
que fuere in Folio Congregationis habitæ die 13. Ju-
lii proxime præteriti ; Sed cum tempus ad eas propo-
nendas defuerit , non graventur EE. VV. nunc illas di-
scutere , & ea , qua solent , sapientia definire .

BALNEOREGIEN. ECCLESIAE CATHEDRALIS . *Sess. 21. cap. 7.
de Reform.*
In qua gemina disputantur dubia .

I. *An , & quæ restaurationes , & reparationes necessariae fue-*
rint in Ecclesia Cathedrali in casu &c.

II. *An , & ad quem illarum onus pertineat in casu &c.*

Ad I. Affirmativè ad formam Peritiæ ,

Ad II. Spectare ad Episcopum Baldassini , dempto eo,
quod exactum fuit ex gratia S^mi , juxta liquida-
tionem faciendam coram D. Secretario .

TAURINEN. In qua quæritur .

An , in quo numero , & pro qua summa sint Sacra annuatim ce-
lebranda in casu &c.

*Sess. 25. in decr.
de Purgat.*

Teneri ad celebrationem Missæ quotidiane .

PISAUREN. REINTEGRATIONIS ET REDUCTIO-
NIS MISSARUM . Cujus duo sunt Capita .

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

I. *An , & in qua summa constet de Credito Archiconfraternita-*
tis Pil Suffragii Pisauri , ita ut sit locus reintegrationi super
Bonis hereditariis quondam Vincentii Lucatelli in casu &c. =
& quatenus Negative .

II. *An , & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

Dilata , & audiatur E^mus Episcopus .

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

CAPUTAQUEN. Cujus Dubium est.
An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in ca-
sa &c.

Dilata, & scribatur Episcopo pro firmatione status re-
lative ad unumquodque Legatum, & referat de
fructibus Bonorum unicuique ex dictis Legatis assi-
gnatorum, facto Calculo per Decennium.

Sess. 21. cap. 4.,
& 7. de Refor.

FIRMANA. In amplissimo Territorio Oppidi S. Elpi-
dii ad Mare geminæ sunt Regionēs ab eodem Oppido
valde distitæ, nimirum una nuncupata *della Corva*, & al-
tera, quæ vocatur *della Rella*, in quibus respectivè plu-
rimi morantur Incolæ domicilium in eis habentes, qui,
& præsertim illi inter Flumen Cluentum, & Ethnam
existentes nedum ob loci distantiam quatuor, quinque,
ac sex quoque milliarium, sed etiam ob incommodas
vias præcipuè tempore hyemali pro Sacramentorum
receptione accedere non poterant ad Collegiatam, &
Parochialem Ecclesiam dicti Oppidi, & respective Pa-
rochus pro Sacramentis administrandis se conferre ne-
quibat ad præfatas distitas Regionēs, unde eveniebat,
quod Incolæ sine Sacramentis ut plurimum decederent.
In unaquaque tamen Regione aderat Ecclesia Ruralis,
in qua diebus tantum festivis Sacrum celebrabatur ad
instantiam Incolarum, qui ad hunc effectum annua Ru-
bra quinque frumenti tradebant unicuique Cappellano
non Curato, ibique minimè residenti.

Tam gravi Incolarum indigentia occurrit anno 1745. vi-
gilantissimus Firmanus Archiepiscopus quoad Incolas Re-
gionis *della Corva*, quoniam suis sumptibus ampliata ru-
rali Ecclesia sub invocatione S. Mariæ *della Corva* simul,
& constructis Ædibus Ecclesiæ adnexis pro Cappellano
Curato, qui ibidem resideret, & Sacramenta admini-
straret illis Incolis, aliisque conterminæ Regionis nun-
cupatæ S. Philippi, & Plani de Turri usque ad Flumen
Tennæ, eam, accedente consensu Capituli supradictæ
Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ, in Cappellaniam cu-
ratam erexit, assignavitque pro stipendio Cappellani Cu-
rati inter cætera ea Rubra quinque frumenti à dictis In-
colis præstari solita Cappellano non Curato, nec resi-
denti.

Exemplo Archiepiscopi moti Confratres Sodalitii S. Mariæ
Misericordiæ, cujus est institutum auxilium vel tempo-
rale, vel spirituale præbere Pauperibus, anno 1750. pre-
ces porrexerunt huic Sacræ Congregationi, postulantes,
ut

ut similis erigeretur Vicaria curata in altera Regione, *della Rella*, pro qua promiserunt de propriis Sodalitii pecuniis rependere scuta tercentum pro construenda Domo residentie Cappellani Curati ab ipsis eligendi cum approbatione Archiepiscopi, pro cujus mantentione polliciti sunt, se præbituros anno quolibet Rubra decem frumenti præter alia Rubra quinque ab incolis dictæ Regionis tradi solita quotannis Cappellano non Curato, precibusque remissis ad Firmanum Archiepiscopum, ut *super præmissis gereret, statueret, atque decerneret quidquid pro suo arbitrio, & conscientia sibi in Domino expedire videretur*, hic post noviter constructam Ecclesiam, Domumque residentie sumptibus Sodalitii, quam anno 1753. construimandaverat in actu pastoralis suæ Visitationis, eandem Ecclesiam substitulo, & invocatione SS. Angelorum Custodum erexit die 13. Januarii anni 1758. in Cappellaniam curatam cum assignatione Plebis certis limitibus circumscriptæ, ac dismembratæ à dissita Collegiata, & Parochiali Ecclesia Oppidi S. Elpidii, cujus dismembratio, contradicente Capitulo, approbata, & confirmata subinde fuit ab hac Sacra Congregatione, ut habetur in *Firmana Dismembrationis proposita, & resoluta sub die 15. Decembris 1759.*

In hac autem erectione Ecclesiæ in Cappellaniam curatam iussit Archiepiscopus, quod in ea *Sanctissimam Eucharistiam, Olea Sacra, & alia, quæ ad Ecclesiam Parochialem pertinent (excepto Fonte Baptismali) retineri, & custodiri deberent*, quodque Cappellanus Curatus in *Ædibus eidem Ecclesiæ Sanctorum Angelorum Custodum annexis* resideat, *Missas celebret, præsertim diebus Dominicis, & festivis, Sacramenta Populo administret, eumque instruat in rebus necessariis ad salutem, verbis, & exemplis pascas, aliaque onera Parochialia subeat =*

Mandavitque pariter, quod eidem Cappellano Curato pro ejus stipendio traderentur *Rubra decem Frumenti per Societatem supradictam quotannis assignanda tempore Messis, & alia quinque, quæ annuatim subministrabantur à Syndicis ad hunc effectum eligendis colligenda ex Familiis Rusticorum circumpositis, & eidem Ecclesiæ, ut supra, assignatis, prout hætenus factum est pro stipendio Cappellani non Curati Sanctæ Mariæ Magdalena, qui Syndici propterea teneantur Ecclesiam, & Ædes adnexas manutenere, & Oleum pro Lampade coram Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento diu, noctuque ardente subministrare sumptibus omnium Parochianorum.*

Demumque perpetuo assignavit supradictæ Societati Sanctæ Mariæ Misericordiæ, ejusque Confratribus jus nominandi, & presentandi tres Sacerdotes idoneos, quoties vacare contigerit, pro eadem Cura Animarum, examinandos deinde ab Examinatoribus Synodalibus, & unus ex approbatis à Nobis, &

Successoribus Nostri eligatur, & institatur in eadem Cura Animarum.

Quilibet in hisce erectionis litteris compræhensus onus sibi impositum agnovit ; quoniam Confratres dicti Sodalitii tres nominarunt idoneos Sacerdotes, nimirum *Forinari, Pennesi, & Capparucci*, quorum alter, hoc est *Natalis Pennesi*, prævio examine, fuit in Cappellanum Curatum ab Archiepiscopo electus, & institutus die 24. supradicti mensis Januarii 1758., & cui Rubra decem Frumenti ab ipsis promissa quotannis tradiderunt : Incolæ verò Rubra quinque frumenti pro stipendio Cappellani Curati, nec non Oleum pro Lampade perpetua *coram Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento* juxta erectionis legem, factumque de utroque traditionis genere repartimentum inter Familias Cappellaniæ curatæ subiectas per plures annos subministrarunt, ut retulit Archiepiscopus pro Informatione requisitus.

Postremis temporibus Incolæ detrectarunt Oleum pro Lampade tradere Cappellano Curato, qui proinde ab hac Sacra Congregatione, citatis omnibus de jure citandis, definiendum proponit, utrum onera in erectionis Bulla præscripta, ut sunt præstatio tum Rubrorum quinque frumenti, tum Olei pro Lampade, prout etiam manutentio, & reedificatio fatiscientis Ecclesiæ, Domusque residentiae Cappellani Curati, subire teneantur Incolæ, qui Sacramenta recipiunt, & qui dictis oneribus, excepta reedificatione Ecclesiæ, Aliumque adnexorum, in præfato erectionis actu gravati fuerunt, vel Sodalitium S. Mariæ Misericordiæ, quod Patronatu, jureque nominandi, & præsentandi Cappellanum Curatum potitur, seu potius Ecclesia Matrix, quæ Decimas exigit ab Incolis Cappellaniæ curatæ subiectis.

Cappellanus quippe fundatam habet intentionem in Erectionis Bulla, ubi ad hæc onera ferenda Incolæ non immerito gravati fuerunt, quia præstatio annuorum Rubrorum quinque Frumenti nec Decima est, nec fuit loco Decimarum præscripta, sed dumtaxat demandata pro *partiali stipendio* Cappellani Curati, eo ferme modo, quo ante Erectionem ab Incolis, & Agricolis Regionis Arellæ per Syndicos ab ipsis electos præstabatur pro stipendio Cappellani non Curati, ita ut in hypothese considerari non possint termini Decimarum, & Redecimarum à Jure improbat, de quibus fuerat loquuta *Rota coram Buratt. decis. 575. num. primo, coram Crescent. decis. 368. num. 9., & in Recent. decis. 458. num. 6. part. 5.*

Rursus quemadmodum Incolæ Regionis Arellæ agnoverunt onus præstandi necessarium Oleum pro Lampade ante *Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum*, quod ipsis tamquam Sacramenta recipientibus in nova Ecclesia fuerat imposi-

tum

tum in Bulla Erectionis, dum Oleum per plures annos reapse tradiderunt, ut retulit Firmanus Archiepiscopus in sua Informatione, ita Incolas ex eorum oneris agnitione, sive ex consuetudine Oleum etiam imposteriorum præstare debere firmavit *Barbosa de Officio, & potestate Parochi part. 1. cap. 20. num. 29. , & 30. , & Bellett. Disquis. Clerical. part. 1. de Clerico Debitore §. 13. num. 8.*

Quod verò pertinet ad manutentionem, sive readificationem Ecclesiæ, Ædiumque illi adnexorum, quæ eodem jure definiuntur juxta Cap. *Boni Principis distinct. 96. , & firmavit Rota in Constantien. Readificationis Ecclesiæ 3. Martii 1758. §. 7. coram Reverendissimo P. D. Ratta Decano*, quidquid sit, an onus restaurandi *conscissam* Ecclesiam, eique Domum adnexam, velem *contritam* reficiendi pertineat ad Decimatores, ubi tamen nullus adsit Ecclesiæ Patronus, ut in terminis restorationis est casus *Textus in cap. 4. de Eccles. edifican. , Rotæ decif. 7. num. 8. coram Crispo, & in terminis Readificationis loquitur eadem Rota in Constantien. Readificationis Ædium Parochialium 21. Junii 1773. §. 3. , & in confirmatoria diei 11. Martii 1774. similiter §. 3. coram Eodem.*

Attamen ponderandum occurrit, in Erectionis Bulla nullos assignatos fuisse redditus pro Fabrica Ecclesiæ, illos verò pro stipendio Cappellani Curati præscriptos, atque in annuis Rubris quindecim frumenti consistentes adeo modicos esse, ut nedum oneribus eidem adjectis non correspondeant, sed vix sufficiant, ut retulit Archiepiscopus, ad congruam vitæ Cappellani sustentationem, unde cum nihil sit, quod ex redditibus assignatis Cappellano superfit, nihil pariter est per ipsum erogandum in restorationem, & readificationem Ecclesiæ, Ædiumque adnexorum, ne sine alimentis defervire cogatur *cap. Si Monachus, ibique Gloss. sub verb. Restaurandam Caus. 16. quæst. 1. , Barbos. ad Concil. Trident. sess. 21. cap. 7. de Reformat. num. 6. , Bellett. Disquis. Cleric. part. prima de Clerico Debitore §. 14. num. primo, & Pignattell. tom. 8. consult. 60. num. 7.*

In quibus circumstantiis subintrare videtur sanctio Conciliaris *Sess. 21. cap. 7. de Reformat.* præscribens, Patronum primo loco teneri ad reparationem, & readificationem Ecclesiæ, Ædiumque Parochialium, quia ipse fructus percipit consistentes in honorantiis, nominatione, & præsentatione Cappellani Curati ex traditis per *Barbos. loc. cit. num. 8. , Bellett. ubi supra num. 11. , Pignattell. d. consult. 60. num. 2. ,* decrevitque nuperrime Sacra Congregatio in *Alatrina Readificationis Cappellæ quoad I. Dubium, proposita die 8. , & resoluta die 29. mensis Julii 1775. : Patrono verò egestate laborante, teneri Parochianos, qui proinde remediis omnibus opportunis cogendi sunt, ad restaurandam, ac etiam readificandam Ecclesiam, Ædesque Parochiales,*

quia ipsi in eadem Ecclesia audiunt Divina, & Sacramenta recipiunt. Sic enim iussit, præcepitque DEUS OPTIMUS MAXIMUS, ut Populus contribueret ad ædificationem, ornatum, & necessaria Sanctuarii *Exod. cap. 25. 36., & 38.*, consonantque Doctores supra allegati, nimirum *Barbos. sub num. 13., Bellet. sub num. 6., & 9., & Pignattell. num. 5.*

Hæc, & alia sunt in Libello ab unaquaque Parte circumferendo. Onus nunc erit EE. VV. quatuor, quæ sequuntur, definire Dubia.

- I. *An, & ad quos ultra Rubra decem Frumenti præstanda a Societate S. Mariæ Misericordiæ spectet præstatio aliorum Rubrorum quinque Frumenti, Olei pro Lampade, nec non mantentio Ecclesiæ, ac Ædium pro Cappellano Curato SS. Angelorum Custodum in casu &c.*
- II. *An, & quibus prædicta onera sint exigenda, & consignanda Cappellano Curato dictæ Ecclesiæ in casu &c.*
- III. *An, & quatenus Habitatores, & Coloni Territorii S. Elpidii assignati dictæ Ecclesiæ SS. Angelorum Custodum teneantur subire onus dd. præstationum, & teneantur quoque persolvere Decimas Ecclesiæ Matrîci in casu &c.*
- IV. *An, & ad quos spectet readificatio dictæ Ecclesiæ, & Ædium pro Cappellano Curato SS. Angelorum Custodum in casu &c.*

*Seff. 34. cap. 1.
de reform.*

CALLIEN. MATRIMONII. Nicolaus Castracane Civitatis Calliensis detinens in famulatu Vincentiam Fabrini Civitatis S. Marini, eam sub jurata Matrimonii promissione, ac fide compressit, filiusque ex ipso conceptus est. Conscientiæ stimulis permotus Nicolaus fidem Vincentiæ datam implere satagens, curavit, ut celebratio Matrimonii fieret secretò, vel saltem, ut præambula Denunciationes dispensarentur, ne palam esset huiusmodi inæquale Matrimonium. Neutrum obtinere potuit Nicolaus, ita ut cum imminens esset Vincentiæ partus, idem Nicolaus hora circiter tertia noctis diei 15. Augusti anni 1775. una cum Sponsa aggressus est Vicarium Generalem Calliensem, flexisque genibus coram eo, & Testibus solemnia consensus, & Matrimonii verba protulit = *Stato Testimonii, che io intendo di sposare, e sposo, per mia legittima Sposa questa* = hoc est Vincentiam, cuius brachium apprehenderat. Vicissim respondente Vincentia = *ed io intendo di sposarmi, e prendo per mio legittimo Sposo. il Signor Nicolino.*

Qui-

Quibus ita sequutis, Vicarius Generalis rem illicò detulit ad Episcopum Calliensem, a quo postridie præcepta mutue cohabitationis prohibitoria fuerunt expedita, fueruntque relaxata mandata de capiendò. Nicolaus in pœnam sic contracti Matrimonii ad Arcem Pisauri ductus fuit; Vincentiæ verò proximæ partui loco custodiæ designata fuit ab Episcopo certa Domus, in qua filium peperit masculum, cui *Philippi* nomen in sacris regenerationis aquis impositum fuit, eaque postmodum una cum neonato filio penes honestas personas deposita fuit. Bonis autem Nicolai per Calliensem Antistitem datus fuit Æconomus, qui proprio arbitrato fructus recollectos, & semoventia vendidit, bona administrat, & Nicolaus, ut ipse dolens asserit, extrema premitur egestate.

Dum in Curia Ecclesiastica Calliensi super his omnibus conficiebatur Processus cum examine Testium, qui fuerant Matrimonio præsentès, censuit hæc Sacra Congregatio ad se Causam avocare, supplicantibus Nicolao, & Vincentia. Litteræ datæ sunt Episcopo pro confectiōe Processus, servata forma Benedictinæ Constitutionis incipientis: *Dei miseratione* =, citatis, & auditis omnibus interessè habentibus simul, & Defensore Matrimonii, illis competenti præfinito termino ad deducenda jura sua in Sacra Congregatione; Processu verò absoluto mandatum fuit eidem Episcopo, ut illum ad hanc Sacram Congregationem transmitteret, eamque super præmissis distinctè redderet instructam, animique sui sensum aperiret.

Pervento tandem aliquando Processu, deputatoque hic in Urbe Defensore Matrimonii, duo postulant Nicolaus, & Vincentia; primum, ut eorum Matrimonium validum declarètur; & alterum, ut Philippus ex Vincentia natus dicatur Nicolai filius legitimus, & naturalis.

Sustinent enim Nicolaus, & Vincentia, sustinetque simul Matrimonii Defensor, Sanctam Dei Ecclesiam ex iustissimis causis Matrimonia clandestina semper fuisse quidem detectatam, ac prohibuisse, ea tamen numquam irrita fecisse, quin immo Sanctam Synodum *Sess. 24. cap. 1. de Reformat.* disertis verbis declaravisse, hujus generis Matrimonia, quæ libero Contrahentium consensu facta sunt, rata, & vera esse Matrimonia, adjecta negantibus anathematis pœna, quemadmodum ad eandem Conciliarem sanctionem tradit *Barbosa in Concil. Trident. per tot.*, ubi præsertim *num. 28.* firmatur, Denunciationes non esse de substantia, aut forma, earumque omissione Matrimonia minimè irritari. Ut enim Matrimonium fiat validum, satis est, quod coram Parocho, Testibusque reciprocos accedat Contrahentium assensus per verba de præsentì prolatus, utcumque Parochus dissentiat, vel aufugiat *Gallemarz. in addit. ad Sac. Concilium sess. 24. cap. 1. de Reformat. vers. Congregatio*
Con-

Concilii, Sanchez de Matrimoni. lib. 3. disput. 39. num. 9., Gutierrez eodem tract. cap. 69. num. 3., ubi in dñe refertur ad litteram declaratio hujus Sacrae Congregationis edita de anno 1582., quæ normam præbuit quam plurimis successivis pro validitate Matrimonii resolutionibus, ut præsertim videre est in Casenaten. seu Foroliviensi Matrimonii 20. Februarii 1723., in Firmiana Matrimonii 24. Aprilis ejusdem anni, in Neritonen. Matrimonii proposita die 24. Maii, & resoluta die 14. Junii 1738., in Nicien. Matrimonii 13. Februarii 1751., & in Cosentina, seu Bisinianen. Matrimonii 15. Aprilis 1752.

Suſtinentque pariter, validum esse Matrimonium coram Vicario Generali celebratum, quia Vicarius Generalis æque ac Contrahentium Parochus ex proprio officio, & facultate potest absque speciali Episcopi commissione Matrimoniorum celebrationi interesse, ac etiam simplici Sacerdoti licentiam illis assistendi concedere, juxta communem sententiam, quam tuentur adducti per *Sanchez de Matrimoni. lib. 3. disput. 29. num. 18. & 19., Monacell. in Form. Legal. tit. 16. form. 2. num. 34. tom. 2., Ursay. tom. 1. part. 2. discept. Eccles. 2. num. 156., & constat tum ex Rescripto Sacrae Congregationis in quadam Causa Matrimoniali edito sub die 4. Julii 1602. in hæc verba = Sacra Congregatio censuit, coram Vicario Episcopi Matrimonium contrahi posse perinde ac coram Parocho = ut in *lib. 10. Decret. pag. 36.,* tum etiam ex illius Resolutionibus, ut in *Taurinen. Matrimonii 26. Septembris 1697. lib. 4. Decretor. pag. 454., & seq., in Pistorien. Matrimonii proposita die 1., & resoluta die 22. mensis Aprilis 1719., & in Segnen. Matrimonii die 17. Novemb. 1736.**

Hæc non inficiantur ab Episcopo in sua Informatione, & voto ad hanc Sacram Congregationem transmissio: Credit tamen, validitati Matrimonii adversari verba immediate ante a Vicario Generali prolata, nimirum non aliter, nisi præmissis ab Ecclesia præscriptis Denunciationibus publicis Matrimonium celebrandum, ex quo considerat, Matrimonium post illa verba immediate contractum præferre spretum apertissimum tum Ecclesiæ, tum Episcopi, ideoque concludit, quod *in his terminis Denunciationes plæquam culpabiliter fuerunt omissæ, hinc Matrimonium invalidum videtur, & irritum.*

Huic sententiæ Episcopi, satisfecit Defensor Matrimonii. Siquidem ex hoc ipso, quod Denunciationes propria auctoritate, & culpabiliter, cæteris tamen servatis solemnibus, omissæ fuerunt, Matrimonium dicitur illicitum, & clandestinum, largo tamen modo sumptum, quod penitus quidem præscriptis Matrimoniis clandestinis, nunquam autem invaliditati subjicitur, teste *Barbos. ad Concilium Trident. sess. 24. cap. 1. de Reformat. num. 28., & 32., & de Offic. & potest. Episc. part. 2. alleg. 32. num. 8., Guttier. de Ma-*

Matrimon. cap. 55. num. 5., & cap. 56. sub num. 3. At verò perpendendum est, quisnam fuerit in majori culpa versatus, an scilicet qui Denunciationes contempsit, seu potius qui denegavit illarum dispensationem, quam, iustis concurrentibus causis, ut sunt illæ inæqualitatis Personarum, & Fæminæ jam compressæ, & prægnantis, nec non Consanguineorum Adversatio, admittere omnino tenebatur *Barbosa ad Concil. Trident. loc. cit. num. 63., 67., & 70., & de Offic., & potest. Episcopi loc. cit. num. 41., 43., & 45.* Cæterum non desunt Doctores relati a *Barbosa locis supra citatis*, nimirum ad *Concil. Trident. num. 71., & de Offic., & potest. Episc. num. 51.* affirmantes, Ordinariu n, iusta concurrente dispensandi causa, teneri sub pœna peccati mortalis ad petitionem Partis Denunciationes dispensare, maxime si scandalum sequeretur, vel esset suspicio malitiosi impedimenti,

Posita validitate Matrimonii, urget Nicolaus, ut suus filius legitimus, & naturalis declaretur Philippus nuperrime natus a Vincentia Sponsa sua, quoties ille venerat in lucem mense post initum Matrimonium juxta litteralem *Textum in Leg. Cum quis §. 1. Cod. de Natur. liber., & Rot. decis. 15. num. 1., & decis. 201. num. 1. & seqq. part. 5. recent.,* non attenta illius conceptione tempore Concubinitus cum Vincentia, quoniam si ante Matrimonium Filii progeniti, natiq; per subsequens Matrimonium legitimi fiunt ad aureum *Text. in Cap. Tanta est Qui filii sint legit.,* ibique *Gloss. in verb. Legitimi*, quanto potiori jure Philippus, utpote natus in constantia Matrimonii, dicendus est filius legitimus, & naturalis Nicolai, qui illum in suum filium recognoscit.

Quæ relata sunt, proponuntur a Conjugibus Castracane, & a Defensore Matrimonii. Superest modò, ut EE. VV. decernant

I. *An constet de nullitate Matrimonii, in casu &c.*

II. *An Philippus censeri debeat filius legitimus, & naturalis Nicolai in casu &c.*

L EODIEN. JUBILATIONIS. Philippus Von-Thenen Canonicus Decanus Collegiatae Ecclesiæ Divi Adalberti sitæ in Civitate Aquisgrani Diæcesis Leodiensis onus habens Animarum Curæ in Canonicos, alioque addictos Ecclesiæ servitio, post exactum quadragenarium tempus servitii præstiti dictæ Collegiatae Ecclesiæ, vacationem à Choro, seu ut vocant *Jubilationem*, quam Capitulum ei negaverat utcumque petitam sub hac declaratione, quod = omnibus, & singulis Functionibus Decanalibus Ecclesiam, & Ca-

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

Capitulum, ipsiusque Negocia concernentibus more solito, & vigore juramenti præstiti adamussim satisfacere non desinam =, eadem repetita declaratione postulavit huic Sacrae Congregationi cum integra fructum, & quotidianarum distributionum perceptione.

Preces transmissæ fuerunt Nuncio Apostolico Coloniae pro Informatione, & Voto, audito Capitulo. Habetur enim ex Informatione Nuncii Apostolici, Capitulum componi quatuordecim Canonicis, quatuor supranumerariis, septem Vicariis, & Custode, qui Ecclesiae inserviunt, & Choro præstant servitium, simulque Capitulum fateri, Canonicum Decanum Von-Thenen spatio annorum quadraginta continuum, & laudabile servitium Ecclesiae præstitisse, negare tamen petitæ Jubilationis concessionem ex tribus; primo quia ob defectum Ministrorum inservientium Choro Divinum Officium detrimentum pateretur; secundo quia præsentia in Choro Canonici Decani necessaria est, cum ad eum pertineat curare, ut nedum Officium Divinum rite, & decenter ab omnibus absolvatur, sed etiam paternè monere tum negligentes, tum contravenientes, eosque, quatenus opus esset, ad Capitulum deferre: Ac tertio demum quia licet esset concedendum postulat Indultum vacandi à Choro, attamen Canonicus Decanus Orator de Distributionum parte, quæ Interessentibus accrescit, participare deberet eo tantum casu, quo Choro interesset, ob eam rationem, quia cum alii Canonici numquam gaudere possent de illius absentis, ita nec ipse aliorum absentis frui deberet.

Hiscæ tamen non obstantibus Nuncius Apostolicus in Voto fuit, ut Oratori tribuatur Indultum vacandi à Choro, firma remanente obligatione tam residendi in loco, quia Decanus curam exercet Animarum in Canonicos, aliosque Ecclesiae servitio additos, tam etiam de more peragendi omnes Functiones Decanales Ecclesiam, & Capitulum concernentes. Qua de re necesse fuit proponere Dubium inferius exprimendum, definiendumque sapienti EE. VV. iudicio.

Urget Canonicus Decanus, cui à Capitulo non impugnatur ejus Ecclesiae servitium continuum, & laudabile spatio quadraginta annorum, ut ex universali consuetudine sibi ætate gravi, morboque laboranti largiatur Indultum vacandi à Choro juxta constantissimam Sacrae Congregationis sententiam, de qua testantur plurimæ illius Resolutiones, & præsertim in Causa S. Angeli in Vado 15. Aprilis 1690. lib. 4. Decr. pag. 255., in Patavina Jubilationis 9. Junii 1714. lib. 64. Decr. pag. 217., in Aversana 20. Martii 1720., in Calaguritana Jubilationis ad secundum Dubium 2. Maii 1733., in Civitatis Castellanae 29. Novembris 1766., & in terminis Præpositi curam Animarum exercentis in

Lauretana Jubilationis proposita diebus 11. Julii 1774., & 16. Septembris 1775., & resoluta die 2. Decembris ejusdem anni 1775.

Idque licet nullum afferri possit exemplum, quod hujusmodi Indultum fuerit à Sacra Congregatione concessum alicui ex Canonici dictæ Collegiæ Ecclesiæ, quia eo ipso modo, quo prædecessores Canonici quatenus muniti necessariis requisitis sese abstinerunt à petenda Jubilatione, poterant pro eadem instare, proindeque illorum abstinentia traduci non potest ad prohibitionem petendi Jubilationem, cum ejus materia mere sit facultativa, quemadmodum etiam fuit pro prima vice concessum Jubilationis Indultum Canonico Ecclesiæ Cathedralis Feltrensis, veluti monstrat Resolutio Sacræ Congregationis edita in *Causa Feltren. Jubilationis 11. Januarii 1721.*

Similiter urget Canonicus Decanus Orator, ut declaretur, ipsum vigore hujus Jubilationis Indulti nedum integros percipere posse suæ Præbendæ fructus, sed etiam lucri facere debere quotidianas Distributiones, fallentias, cæteraque emolumenta, quæ ab Interessentibus lucrantur, & eos inter distribuuntur, perinde ac si ipse præsens esset in Choro ad communiter firmata per *San. mem. Benedictum XIV. de Synodo Diocesana lib. 3. cap. 4. §. 6., & lib. 13. cap. 9. §. 15., & prius tradiderunt Pignattell. tom. 3. consult. 19., Monacell. tom. 2. tit. 13. for. 2. num. 76., Scarfanton. ad Ceccoper. lib. 2. tit. 6. num. 17., & tit. 11. num. 26. & seq., & consonant Rescripta Sacræ Congregationis edita in Aquilana Servitii 27. Septembris 1659. lib. 21. Decr. pag. 772. ad II. Dubium, in Romano Jubilationis 29. Januarii, & 5. Martii 1678. lib. 30. Decr. pag. 16., & 36., in Perusina 17. Julii 1688. lib. 38. Decr. pag. 326., & nuperime in Lauretana Jubilationis 2. Decembris 1775. quoad II. Dubium in hæc verba conceptum = *An Præpositus Bartolini vigore Indulti Jubilationis, si Choro non intersit, participare debeat de punctaturis, seu fallentiis in casu &c.* = responsum fuit = *Affirmative & amplius.**

Subditque Canonicus Decanus, non obstat ea, quæ contra obtinendum Indultum excepit Capitulum, quæque fuerunt à Nuncio Apostolico relata in ejus Informatione: Non *primum* exceptionis caput consistens in detrimento Divini cultus, quia illud incassum proponitur à Capitulo, in quo, dempto Canonico Decano, alii supersunt tredecim Canonici, quatuor Supranumerarii, septem Vicarii, & Custos, qui Ecclesiæ inserviunt, & Divinis Officiis intersunt. Non *secundum* sistens in necessaria in Choro præsentia Canonici Decani, quia huic exceptioni satis respondit Nuncius Apostolicus his verbis = *Decani verò præsentia in Choro necessaria non videtur, quia ad Punctatorem perinet adnotare de die in diem absentes à Choro, eosque, quatenus*

aus opus, ad Capitulum deferre, & quilibet Canonicus propriâ conscientia adstringitur ad deferendum Decano absenti defectus in Officio Divino occurrentes, ad effectum, ut ab eo corrigi possint. Denique non tertium caput exceptionis, quod veritatur circa participationem de quotidianis Distributionibus, quas omnes percipere debere contendit Canonicus Decanus. Atque hinc animadvertendum est, geminas esse Distributionum species, in quarum prima numerantur salientia, Anniversaria fixa, aliaque hujus generis emolumenta, quæ inter præsentis partiuntur, & super quibus peculiariter non fuit à Testatoribus, sive ab Ecclesiæ Statuto dispositum. In altera verò Distributionum specie, comprehenduntur Funeralia, & Anniversaria incerta, & extraordinaria, aliæque manuales obventiones, quæ ex Testatorum mente, consuetudine, aut ex peculiari Ecclesiæ Statuto inter Canonicos dumtaxat Choro infervientes distribuuntur. Primam enim distributionum speciem deberi Canonico absenti, & Jubilationis Indulto munito docent Resolutiones Sacre Congregationis supra relatæ. Non item quoad secundam distributionum speciem, ubi nimirum diversimodè fuerit à Testatoribus, vel ab aliqua Capituli dispositione præscriptum, ut præsto sunt aliæ ejusdem Sacre Congregationis Resolutiones utramque Distributionum speciem amplectentes in Novarien. Jubilationis 29. Novembris 1681. lib. 32. Decr. pag. 44., in Lunen. Sarzanen. Jubilationis 30. Septembris 1684., in Reatina Distributionum 19. Aprilis 1692. ut in lib. 42. Decr. pag. 117., in Mantuana Distributionum 31. Julii 1694., ut in lib. 44. Decr. pag. 357., in Aquipendicn. Jubilationis ad III. Dubium 28. Martii 1697., ut in lib. 47. Decr. pag. 85., & 111., & in Romana Jubilationis 24. Martii 1703. lib. 53. Decr. pag. 74., & 113.

A Canonico Decano jura circumferuntur. A Capitulo nihil habuimus. Grave igitur non erit EE. PP. discernere. An, & quomodo sit concedendum Indultum Jubilationis in casu &c.

Seff. 24. cap. 18.
de Reform.

HORTANA STIPENDII, ET LIBERATIONIS A MOLESTIIS. Causa hæc sub duobus Dubiis inferius adnotandis descripta fuit in Folio distributo pro Congregatione diei 29. Julii superioris anni 1775., sed ea die propter aliarum Causarum copiam proponi nequivit. Cum autem posita iteratò fuerit in folio subsequenti Congre-

gationis habitæ die 19. Augusti, placuit EE. VV. illius resolutionem differre, prodito Rescripto = *Dilata*, & ad mentem; Mens est, ut doceatur, quid, & in qua summa receptum fuerit a Paroco Raganoni, & utrum applicaverit Missam pro Populo Parochiæ S. Mariæ Lauretanæ Balneoli =

Utrique oneri satisfecisse propugnat Parochus Raganoni. Is enim exhibitis Notario Codicibus exactionis Decimarum, probat, non aliam in eis descriptam reperiri Decimarum exactionem factam in Castro Balneoli, nisi parvam Frumenti mensuram, quæ Rubro minor est, & cuius valor non excedit summam scutorum quatuor, prorsus imparem stipendio, quod Parochus pro Animarum curæ exercitio promeretur. Rursus fatetur, se pluries postulavisse Decimarum solutionem, eamque ab Incolis dicti Castri præ inopia laborantibus obtinere nequivisse.

Quod verò pertinet ad applicationem Missæ pro Populo, docet Parochus ex adnotationibus per Notarium extractis e Libris Sacrarii Ecclesiæ SS. Iosephi, & Marci extra mœnia Civitatis Hortanæ, ipsum singulis diebus festis Sacrosanctum Missæ Sacrificium in dicta Ecclesia celebrasse, & applicasse quoque pro Populo Castri Balneoli ipsius curæ subiecto, ut idem solemniter præstito juramento testatus fuit. Siquidem ex Codicibus Sacristiæ plenè probari Missarum celebrationem docet *Ursay. Compend. Privileg. Rev. Fabric. num. 121.*, & *Constant. Vot. decis. 34. tom. 1. num. 3. & seqq.*, & illarum applicationem etiam pro Populo Castri Balneoli factam, utpotè a voluntate, & ab actu interno Celebrantis dependentem, probatam esse ejusdem Parochi juramento firmat *Pignattell. Canon. Consult. 215. num. 1. & seqq. tom. 4.*

Præterea quamvis Missam pro Populo Parochiæ S. Mariæ Lauretanæ Balneoli Parochus non applicasset, contendit tamen sibi debitum esse stipendium, quod postulat loco Decimarum, quas vel non percepit, vel ob Parochianorum egestatem percipere nequivit, quia obligatio ad celebrandum, & obligatio ad applicandum diversæ sunt, & stipendium Parcho debetur non præcisè, ut Sacrum celebret ad intentionem Populi, sed potius ratione sui Pastoralis officii ex traditis per *Barbosam de Offic.*, & *potesat. Piroch. part. 1. cap. 11. num. 10.*, & *Rot. coram Tanar. decis. 133. num. 14.*

Quibus perpensis, rogantur Eminentissimi PP. resumpto Folio dictæ Congregationis die 29. Julii 1775. definire

I. An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

II. An Philippus censeretur debet filius legitimus, & naturalis Nicolai in casu &c.

I NTERAMNEN. Petrus Antopius Mazzitelli Interam-
nenis in suo ultimo, cum quo deceitit, elogio publi-
cato die 1. Augusti 1716. ita dixit, quod cum ipse non-
nullis retro annis assignavisset Sacerdoti Francisco Mauri
in titulum Patrimonii Sacri = *Due pezzi di Oliveti uno
in vocabolo Tescino, e l'altro in vocabolo la Pizzia di Valle,
per la celebrazione di due Messe la settimana per l' Anima de'
Defonni, e che moriranno di questa Casa* = , promindeque ius-
sit, ut Valentinus Mazzitelli ejus filius, ac haeres insti-
tutus = *Accresca un altro pezzo di Terra a quest'Opera pia,
accid' sino quattro Messe la settimana per suffragio, come
sopra, comprendendoci l' Anima della bon. mem. Signora Agata
già mia Consorte* .

Paternum praeceptum implevit Valentinus filius, dum in
ilius executionem die 9. Februarii 1720. in Patrimonium
Sacrum Clerici Valentini de Angelis, ut ad Sacros Ordines
promoveri posset, assignavit duo Terrarum petia-
rativa, alterum in vocabulo *Capo di Croce*, & alterum
in vocabulo *la Selva* situm prope Fiumen Naris, onere
adjecto, quod idem Clericus statim ac esset Sacerdotali
carattere insignitus, teneretur in singulis hebdomadis ge-
mina celebrare Sacra juxta mentem supradicti Petri Anto-
nii Mazzitelli.

Donec vixit praefatus Valentinus de Angelis, ac donec post
ejus obitum in humanis fuit Canonicus Carolus Mazzi-
telli, qui postremum pium Opus possidebat, adamantissim
Sacra celebrata fuerunt; eo verò defuncto sub die 20.
Junii 1774, institutis Haeredibus Dominico Pecoli olim
Massarucci, ejusque Fratribus Capitaneo Carolo, & Fran-
cisco de Massaruccis, praetermissa fuit Missarum celebra-
tio, quia unum ex dictis assignatis Praediis, illud scilicet
in vocabulo *la Selva* fuerat erosum a contermino Flumine
Naris, & alterum in vocabulo *Capo di Croce* prorsus
incultum reperiabatur, ideoque nullus inventus fuit, nec
invenitur Sacerdos, qui hoc accepto superextante Praedio
Capo di Croce, adimplere velit celebrationem duarum Mis-
sarum in qualibet hebdomada.

Quibus sic stantibus, antedicti Fratres de Massaruccis preces
porrexerunt huic Sacrae Congregationi pro obtinenda sus-
pensione celebrationis dictarum geminarum Missarum,
donec cum fructibus recolligendis ex dicto Praedio *Capo di
Croce*, quod iidem Fratres propriis sumptibus ad culturam
redigere sese offerunt, sint de hujusmodi expensis inte-
graliter satisfacti, deindeque, ut reducantur Missae juxta
redditus annualiter percipiendos ab eodem Praedio ad
culturam redacti, & ad rationem Eleemosynae ma-
nualis.

Auditis de more fuit Episcopus Interamnenis, qui in sua
Informatione ad Sacram Congregationem transmissa con-
fir-

firmavit ea omnia, quæ in precibus narrata fuerunt, & quæ postulata sunt a Fratribus de Maffaruccis, sublit tamen, redditus Prædii *Capo di Croce* non excedere annua scuta quatuor.

Regula juris est, quod si Bonorum assignatio pro implemento Legati pii facta fuerit ante præscriptum Missarum onus, tunc ea dicitur *taxativè* relicta, extraditis per *Rotam in Romana Supplementi, & Applicationis 11. Junii 1731. §. Tunc eorum bon. mem. Card. Aldrovando, & in Romana Salviani 16. Februarii 1753. §. 5. coram clar. mem. Card. Molino*. Si verò Legatum incipit ab onere, & post illud sequitur designatio Fundi, vel quantitatis pro illius implemento, & eo casu dicitur *demonstrativè* facta Bonorum assignatio *Rot. cor. Ansaldo decis. 795. num. 7., & in Urbevetana Legati 3. Decembr. 1753. §. 6. cor. cl. me. Card. Buffio*.

Hujus distinctionis est effectus, quod si Bona *taxativè* assignata in parte perierint. vel eorum redditus imminuantur, tunc onus proportionabiliter est minuendum, nec hæres cogi potest ad supplendum, quod deest *L. Si quis de Legat. 2.*, secus verò si Bona fuerint *demonstrativè* assignata *L. Quidam ff. de Legat. 2., Felin. in cap. Super Litteris de R. script., Fargn. de Jurepatr. par. 2. cas. 20. num. 27., Cyriac. contror. 336., & Card. de Luc. de fideicom. disc. 167. num. 11.*

Porrò in subjecto casu nulla ambiguitas, quin Testatores Mazzitelli, quorum sunt mediati hæredes Fratres de Maffaruccis, in instituendo pio Opere incepert a Bonorum assignatione, deindeque onus adjecerint celebrationis duarum Missarum per singulas hebdomadas, & sic res sit de assignatione Bonorum *taxativè* facta nequaquam gravante hæredes ad supplendum. Vis autem fiat, utrum ex depletione unius, & ex decremento alterius ex assignatis Prædiis locus esse possit reductioni oneris, ut jura præscribant, seu potius ejusdem oneris sustentioni ab Oratoribus postulatæ, donec ad culturam redigatur unicum, quod superest, Prædium in vocabulo *Capo di Croce*.

Præcipit enim Sancta Synodus *sess. 25. cap. 4. de Reform.*, ut quò plenius, & utilius potest, custodiantur ea, quæ ad pios usus relicta sunt. Siquidem cum redditibus annuorum scutorum quatuor, quot modò reddit Prædium *Capo di Croce*, impleri certè nequit voluntas pii Testatoris celebrandi Sacra in qualibet hebdomada. Attamen ex melioramentis a Fratribus de Maffaruccis faciendis in dicto Prædio sperari potest, ut Opus pium conservetur, illiusque redditus redintegrentur, itaut sufficiant pro præscriptarum Missarum oneris implemento. An autem utilior sit Operi pio Missarum *postulanda* reductio ad rationem hodierni redditus Prædii *Capo di Croce*, seu potius *postulata* Missarum *temporanea* suspensio, donec scilicet Oratores fue-

auerint de erogandis expensis reintegrati, ut tunc major, si non integra habeatur Missarum celebratio, ponderandum erit ab Eminentissimis Vestris, simul & definiendum

An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c.

Die Sabbathi 7. Septembris 1776. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

CAUSÆ, quæ sequuntur, cum in proxime præterita Congregatione diei 17. nuper elapsi mensis Augusti decise minimè fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis Folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

FIRMANA. Cujus quatuor sunt Dubia.

- I. *An, & ad quos ultra Rubra decem Frumenti præstanda a Societate S. Mariæ Misericordiæ spectet præstatio aliorum Rubrorum quinque Frumenti, Olei pro Lampade, nec non manutentio Ecclesiæ, ac Ædium pro Cappellano Curato SS. Angelorum Custodum in casu &c.*
- II. *An, & a quibus prædicta onera sint exigenda, & consignanda Cappellano Curato dictæ Ecclesiæ in casu &c.*
- III. *An, & quatenus Habitatores, & Coloni Territori S. Elpidii assignati dictæ Ecclesiæ SS. Angelorum Custodum teneantur subire onus dd. præstationum, & teneantur quoque persolvere Decimas Ecclesiæ Matræ in casu &c.*
- IV. *An, & ad quos spectet reedificatio dictæ Ecclesiæ, & Ædium pro Cappellano Curato SS. Angelorum Custodum in casu &c.*

Sess. 21. cap. 4. & 7. de Reform.

Ad I. Præstationem Rubrorum quinque, & Olei pro Lampade spectare ad Parochianos Arellæ; Manutentionem verò Ecclesiæ, & Ædium Parochialium spectare ad Collegiatam S. Elpidii.

Ad II. Frumentum, & Oleum esse exigendum a Sindicis dicti Loci Arellæ ad formam repartimenti approbandi ab Esmo Archiepiscopo, & amplius.

Ad III. Affirmative ad formam resolutionis primi Dubii.

Ad IV. Spectare ad Capitulum S. Elpidii.

Sess. 24. cap. 1.
de Reform.

312

7. Septembris 1776.

CALLIEN. MATRIMONII. In qua gemina Dubia proponuntur.

- I. *An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.*
- II. *An Philippus censeri debeat filius legitimus, & naturalis Nicolai in casu &c.*

Ad I. Negativè, & ad mentem, & ad D. Secretarium cum SSmo quoad Multam.

Ad II. Non proposita, & Partes utantur Jure suo coram Judice competenti.

Sess. 24. cap. 13.
de Reform.

LEODIEN. JUBILATIONIS. In qua respondendum est.

An, & quomodo sit concedendum Indultum Jubilationis in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo.

Sess. 24. cap. 18.
de Reform.

HORTANA STIPENDII, ET LIBERATIONIS A MOLESTIIS. In qua gemina, quæ sequuntur, Dubia definienda sunt.

- I. *An, & a quo tempore, & in qua summa debeatur stipendium in casu &c.*
- II. *An sit locus liberationi a molestiis in casu &c.*

Ad I. Pro annuis sc. 12. deberi a die deputationis, pro majori verò summa iterum proponatur.

Ad II. Affirmativè, & amplius.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

INTERAMNEN. In qua disputatur.

An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

CIVITATIS CASTELLANÆ EMPHYTEUSIS . In

Sess. 25. cap. 11.
de Reform.

Dioecesi Civitatis Castellanae geminae sunt Oppida *Menſa*, & *Calcarata*, in quorum respectivè Territoriis Menſa Episcopalis plura possidet Bona plurimis oneribus subiecta, & praesertim binas manutendi Ecclesias, unam scilicet sub invocatione S. Augustini, & alteram, quæ ruralis est, sub titulo S. Blani, nec non manutendi Ludimagistrum in Oppido Stabiae, ac demùm celebrationis nonnullarum Missarum juxta pia Testatorum Legata. Hæc Bona locari semper consueverunt, modoque in locationem, & conductionem detinentur à Francisco Agneni pro annuo assidu scutorum 130., ex quibus, demptis oneribus, vix à Menſa Episcopali percipiuntur annua scuta nonaginta.

Utilius autem sibi putavit Episcopus hæc Bona concedere in Emphyteusim perpetuam. Huic faciendæ concessioni assensum præstitit Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Civitatis Castellanae. Ad alliciendos Oblatores de mandato Sacrae Congregationis sub die 2. Maii 1775. affixa fuerunt Edicta cum lege quod = *Chi voglia applicarsi debba nel termine di giorni quindici comparire in Cancellaria Vescovile di detta Città di Civita Castellana, e dare la sua offerta, poiche, passato detto termine, si concederanno nelle forme solite à favore del maggiore Oblatore.*

Intra tempus in Edictis præfinitum solus comparuit Julianus Bernardini, obtulitque Canonem annuorum scutorum 140. sine tamen onere manutentionis dictarum Ecclesiarum, Ludimagistri, & celebrationis præfatarum Missarum. Hanc oblationem approbavit Episcopus, approbavitque Sacra Congregatio, dum illius executionem sub die 17. Junii 1775. ablegavit ad eundem Episcopum, edito Rescripto = *Pro gratia arbitrio Episcopi per Bullas* = Non dùm autem expeditis Litteris Apostolicis pro emphyteutici Contractus stipulatione cum supradicto Bernardino, comparuit Franciscus Agneni Bonorum Conductor sub nomine Antonii Bertanzi, obtulitque sub die 16 Decembris 1775. pro Emphyteuti Canonem auctum usque ad annuam summam scutorum 145.

Auditus Episcopus censuit, emphyteuticum Contractum esse pro Menſa Episcopali tutiorem cum Juliano Bernardini celebrandum, ideoque oblationem utcumque majorem à Francisco Agneni datam esse posthabendam tamquam pro Menſa Episcopali periculi plenam, subditque posteriori ejus Epistola ad hanc Sacram Congregationem transmissa sub datum diei 28. Februarii proxime præteriti hæc verba = *At idem Bernardini in hac perimoci Amuli sui contradictione ad omne pejus, & ad hujusmodi vexationem evitandam se mihi obtulit promptum, & paratum eandem summam scutorum Centum quadraginta quinque pro sepeacta Emphy-*
Tom. XLV. P *teusi*

teusi exhibere, & præstare, quotiescumque ita visum fuerit huic Sacrae Congregationi.

Res igitur in oblationum paritate versatur. Videtur enim, esse in hoc casu jus, & conditionem utriusque Oblatoris examinandam. Ad jus quippe quod attinet, ponderandum est, Franciscum Agneni jure Conductionis jam actu detinere Bona in Emphyteusim concedenda, eumque propterea in pari oblatione ceteris præferri ex speciali æquitate debere sancivit *Textus in Leg. Congruit Cod. de Locat. Prædior. Civil. ibi = Congruit æquitati, ut veteres Possessores Fundorum publicorum novis Conductoribus præferantur, si facta Nobis per alios augmenta suscipiant = Et Leg. Prædia in fin. vers. Si verò Cod. Eodem, firmatque Caroc. de Locat., & Conduct. part. 3. ad materiam Leg. ne cui Cod. locat. quæst. 3. num. 4.*

Contra verò Julianum Bernardini tria pro se numerare in jure civili constantissimè firmata. Primum quod Franciscus Agneni nihil egerit, quoties licitationem suam exhibuerit, vel produxerit extra tempus in Edictis, sive in Programmate præfinitum ex traditis per *Mangil. de Subbast. quæst. 24. num. 15., Posth. eod. tract. inspect. 35. num. 44., & Rot. in Romana Affictus 14. Maii 1770. §. 8. cor. bo. mem. Riccio. Secundum, quod Edicta fuerunt obligatoria, cum fuerit ad licitandum in eis expressus terminus quindecim dierum, quo elapso, Bona = si concederanno nelle forme solite à favore del maggior Oblatore =, cujus est effectus, ut elapso tempore præstituto, nullus alius, nisi invita lege, publicaue læsa fide, ad licitandum possit admitti *Posth. de Subbast. inspect. 34. num. 46., Mangil. eodem tract. quæst. 11. num. 1., & 6. Rota in Auximana Deliberationis 25. Junii 1745. §. 8. coram clar. mem. Card. Millino, facta que distinctione inter promissionem obligatoriam, & arbitrariam in Edictis contentam, appositè firmavit eadem Rot. in d. Romana Affictus 14. Maii 1770. §. 5. cor. bo. mem. Riccio.**

Ea præsertim adstipulante ratione, quia propter promissionem in Edictis à Domino factam concedendi Bona majori oblatori, elapso licitationis tempore, Contractus dicitur perfectus quamlibet reiiciens posteriorem oblationem, etiãsi nullum fuerit stipulatum concessionis instrumentum, quod ad illius dumtaxat probationem requiritur teste *Card. de Luc. de Regal. disc. 81. num. 2., Salgad. Labe-riin. Credit. part. 2. cap. 2. num. 4.; Posth. dicta inspect. 35. num. 47., & Rota in Imolen. Prælationis 5. Februarii 1751. §. 5. cor. cl. mem. Card. Matthæjo, diciturque jus quantum illi, qui solus obtulit, vel in plurium concursu plus obtulit *Posth. dicta inspect. 34. num. 33. cum plurib. seqq., & inspect. 35. num. 19., & seqq., Mangil. dicta quæst. 11. num. 2., Nigr. de Subbast. cap. 7. §. 7. num. 1., & seqq., & Novar. quæst. forens. 63. num. 4., & seqq. part. 1., adeo ut hujusmodi jure**

jure qui plus obtulit cogere possit Locatorem, vel Venditorem ad sibi locandum, seu vendendum juxta legem, sive promissionem in Edictis expressam, à qua non est recedendum *Posth. cit. inspect. 34. num. 4., & seqq., & inspect. 35. num. 38., Mangil. de Subbast. quæst. 33. num. 5., Rota dec. 376. num. 1. part. 4. tom. 1. rec., & in Perusina Deliberationis 27. Aprilis 1750. §. 2. cor. Eño Elephantutio.*

Ac Tertium, quod licet esset admittenda major oblatio Francisci Agneni, nihilotamen minus cum idem Julianus Bernardini prior, & unicus fuerit oblatores, suamque oblationem tempore habili penes acta produxerit, cumque ipse majorem oblationem Agneni exæquaverit, veluti testatur Episcopus in dicta ejus Informatione diei 28. nuper elapsi mensis Februarii, ratio, & æquitas numquam patitur, eundem Julianum non esse in emphyteutica Concessione Agneno præferendum contra ea, quæ ad rem tradiderunt *Card. de Luc. de Locat., & Conduct. disc. 44. num. 4. Albit. de Inconst. in Judic. quæst. 43. num. 74., & Rota in Pisauren., seu Anconitana Bonorum super Prælatione 22. Junii 1742. §. 3., & 4. cor. bo. mem. Vicecomite.*

Quod verò pertinet ad alterutrius Oblatoris conditionem, unice spectandam, cum in subiecta materia melior oblatio, rectumque judicium præligendi alterum ex Oblatoribus non tantum pendeat à majoris Canonis oblatione, quantum à Personarum conditione, moribus, ac divitiis ad *Text. in Leg. 4. §. Melior. autem ff. de in diem addict., Posth. de Subbast. inspect. 35. num. 138., Nigr. eod. tract. cap. 7. §. 1. num. 27., & seqq., Rot. in Romana Affictus 22. Junii 1761. §. 13. coram Illmo Herreros, & in alia Romana Affictus 14. Maii 1770. §. 9. coram bo. mem. Riccio.* Profectò Bernardinus muatus est idoneo fidejussore: Secus autem Agnenus, quem non adhuc patet ullum fidejussorem exhibuisse. Quæ nam verò sint utriusque Oblatoris opes, EE. PP. recognoscere poterunt ex respectivis Summariis, quæ una cum Juribus ab utraque Parte circumferuntur.

Verumtamen videtur animadvertendum, Patrimonium, quod possidetur à Juliano Bernardini in scutis 19,17. 87., constitui ex frumento recollecto, ex semoventibus, ex pecuniis, & nominibus Debitorum, excepta tantum summa scutorum 4350., quæ consistit in stabilibus, & Locis Montium dividendis tamen cum illius Fratre, paternoque Fideicommissò subiectis. Illud verò Francisci Agneni, quod à Peritis æstimatum ascendit ad scuta supra mille, vix ab eo possidetur pro rata scutor. 500., dum reliquum pro parte detinetur ab ejus Matre, & pro parte altera ab Eleonora ejus Sorore jam nupta, nec non pro alia parte ab Hæredibus Dominicæ alterius illius prædefunctæ Sororis.

Sacra Congregatio in terminis novi Oblatoris post tempus in Edictis præfinitum superventi nova mandavit affigi Edi-

cta in *Firmana Emphyteusis* diei 19. *Augusti superioris anni* 1775. ; & *Emphyteum* esse in pari oblatione concedendam ditioni Oblatori definivit in *Romana Emphyteusis* *proposita die 17. Novembris* 1731. , & *resoluta die 9. Augusti* 1732. , pariterque in *dicta Firmana Emphyteusis* *reproposita die 30. Martii* 1776. , & *resoluta die 27. Aprilis ejusdem Anni* , edito responso = *Emphyteum* esse concedendam *Bernardino Voltaturnio* pro annuis *scutis quadringentis* juxta votum *Emi Archiepiscopi* .

Quibus sic stantibus partes erunt EE. VV. sapientissime de more definire .

An , cui , & pro qua summa sit danda Investitura Bonorum , de quibus agitur , in casu &c.

*Sess. 22. cap. 11.
de Reform.*

BALNEOREGIEN. Specimen hujus Cause habetur in *Folio Congregationis diei 8. Julii* 1775. , eaque tunc proposita fuit sub tribus Dubiis , nimirum I. *An , & quomodo precibus Justini sit annuendum in casu &c.* = & quatenus negative = II. *An Cappellania , sive Legatum pium , de quo agitur , adjudicandum sit Augustino Onești , seu potius sit locus nominationi favore ejusdem in casu &c.* = III. *An , & a quo tempore debeantur fructus in casu &c.* = , quibus in posteriori Congregatione diei 29. ejusdem mensis *Julii* fuit resolutio data ad I. *Negative* , & *amplius* = ad II. *Negative* ad primam partem , *affirmative* ad secundam = ad III. denique = *Deberi fructus Augustino Onești a die vacationis , demptis oneribus* .

Geminis anterioribus resolutionibus ad primum , & secundum Dubium acquievit *Justinus* , non item quoad tertium fructuum restitutionem respiciens , quoniam adversus illud impetrato novæ Audientiæ beneficio , iteratum suorum jurium experimentum proponit . Non enim *Justinus* impugnat fructuum restitutionem in genere , contendit tamen eam fieri debere a die nominationis factæ in personam *Augustini Onești* , non autem a die vacationis *Cappellaniæ* , veluti definivit *Sac. Congregatio* ad tertium Dubium .

Sustinet enim agi de *Cappellania* merè laicali , quam *Fundator* voluit = *che sia , e si debba avere , e tenere per mera Officiatura* = ac item agi de *Cappellano* ad nutum *Patronorum* amovibili , ac demum agi de *Missarum* celebratione per alium etiam implenda , quibus in terminis vacata *Cappellania* , donec ea de idoneo provideatur *Cappellano* , fructus sunt adjiciendi *Patrono* , qui sustinet onera *Cappellaniæ* , curatque *Missarum* oneris implementum ex firmatis per

per Rot. in Eugubina Cappellania 9. Junii 1752. §. 13. cor. cl. me.
Card. Molino.

Urget insuper, quod anno 1773., quo vacavit Cappellania, per liberam renunciationem de ea factam a Clerico Josepho Orlandi tunc illius possessore, Augustinus Onesti nondum erat Clericali Tonsura insignitus, quam non assumpsit, nisi mense Januarii superioris anni 1775., proindeque Augustinum nec jure petere, nec assequi posse Cappellaniæ fructus decursos tempore, quo ipse non erat Cappellanus, quo non impleverat onera Cappellaniæ, & quo demum erat simplex, & merè Laicus, præsertim in exclusionem Patroni, qui illos percepit, implevitque onera Cappellaniæ usque ad diem nominationis factæ favore Augustini, ad tradita per Rot. in Eugubina Cappellania 6. Aprilis 1753. §. 12. cor. cl. me. Card. Molino.

Hæc, & alia sunt in Libello a Justino circumferendo. An autem ejus juribus obicem præbeant Sac. Congregationis Resolutiones relatæ in Folio Congregationis diei 8. Julii 1775. benigniter resumendo, onus erit EE. VV. perpendere, ac definire

An sit standum, vel recedendum a decisis quoad tertium Dubium diei 29. Julii 1775. in casu &c.

CIVITATIS PLEBIS. Canonicus Ludovicus Desideri ex Terra Panicalis Diocesis Civitatis Plebis degens Perusina, suum ultimum anno 1706. condidit Testamentum, quo in executionem voluntatis oretenus sibi commissa à Cleopatra Trani, cujus in se hæres fuerat, inter cetera perpetuam cum onere celebrationis quinque Missarum qualibet hebdomada erigi jussit laicalem Cappellaniam, sive Officiaturam ad Altare S. Annæ dicatum in Ecclesia S. Mariæ Novæ Patrum Servorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Perusina Civitatis, & pro illius dote certa, præscriptaque Bona assignavit.

Jus autem nominandi Cappellanum reliquit insimul Archipresbytero Collegiatæ Ecclesiæ dictæ Terræ Panicalis, & primo Priori nuncupato *Capo d'Officio* Magistratus Panicalensis pro tempore existentibus, ea tamen adjecta lege sub pœna nullitatis nominationis, ut non alium in Cappellanum eligerent, nisi ex dicta Terra, seu Territorio Panicalis, & actu Presbyterum, vel infra sex menses ad Sacrum Presbyteratus Ordinem promovendum. Voluit insuper, quod Cappellanus per se ipsum Sacra celebraret, quodque tempore recollectionis fructuum, vel occasione melioramentorum in assignatis Bonis faciendorum, vel

*Sess. 22. Cap. 6.
de Reform.*

causa

causa particularis ejus devotionis per tres menses tantum vacare posset a residentia, facta eidem potestate per hoc tempus Sacra celebrandi ubique locorum, quemadmodum juxta leges a Fundatore scriptas Cappellania fuit erecta, modoque possidetur a Sacerdote Valerio Landi Canonico dictæ Collegiatae Ecclesiæ Panicalis.

In Panicalensi Terra numerantur 1200. Personæ, quarum major pars commoratur in agris, locisque a Terra per plura milliaria distitis. Unicus in ea Parochus adest, unica Parochia, quæ est eadem Collegiata Ecclesia; Exercitium Curæ Animarum tam habitualis, quam actualis totum residet penes Archipresbyterum, qui impar est ad hoc ferendum onus, præsertim tempore hyemali, nisi de opportuno provideatur Coadjutore, quem ipse præ ejus inopia assumere non potest. Idcirco Patroni dictæ Cappellaniæ supplicem porrexerunt Libellum san. mem. Clementi XIV., ut illam cum omnibus Missarum oneribus ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Novæ Perusiæ ad Ecclesiam Collegiatam Terræ Panicalis transferre dignaretur, eique adjicere cum titulo Prioratus, seu Præposituræ, itaut de illa provinus teneatur coadjuvare Archipresbytero in Cura Animarum, in excipiendis Sacramentalibus Confessionibus, aliisque Sacramentis ministrandis, habeaturque post Archipresbyterum pro secunda Dignitate ejusdem Collegiatae Ecclesiæ; ejusque Choro (dum tamen ob Curam Animarum, administrationemque Sacramentorum non erit impeditus) æque ac idem Archipresbyter interesse debeat, & Missarum celebrationem alteri etiam Sacerdoti, quatenus opus sit, committere valeat.

Ad hanc Sacram Congregationem ablegatis precibus, auditus fuit Episcopus, qui retulit vera esse narrata, qui votis Patronorum adhesit, & qui demum explicitum pro postulata translatione, aliis adjectis oneribus, consensum præstitum à Religiosis Conventus Sanctæ Mariæ Novæ Perusii, nec non ab hodierno Cappellaniæ Possessore transmisit adnexum suæ Informationi, & Voto a Patronis circumferendo.

Sacra Congregatio in similibus translationibus concedendis cautè processit. Eam quippe multoties denegavit, quoties per translationem Tertio præjudicium inferatur, vel quoties non concurrat justa, & necessaria translationis causa, ut in *Regien. 5. Augusti 1719.*, in *Romana Translationis Oneris Missarum 28. Julii 1731.*, in *Ariminen. Translationis Cappellaniæ 20. Decembris 1732.*, in *Neapolitana Commutationis Voluntatis 7. Februarii 1733.*, in *Panormitana Translationis Oneris Missarum 26. Septembris 1739.*, & in *Vicen. Translationis Oneris Missarum 19. Aprilis 1766.*, præsertim quando Testator pro Missarum celebratione certam Ecclesiam, certumque Altare designavit, tunc eo difficilius esse transla-

lationem concedendam firmavit *Ricc. in Prax. part. 4. resolut. 63 per tot., Much. de Sac. Ordin. tract. 3. part. 2. cap. 24. num. 2., & Pax Jordan. tom. 1. var. resol. lib. 4. tract. 1. de Sacrif. Miss. num. 540.*

E Contra verò translationem æque frequenter eadem Sacra Congregatio permisit in casu, quo iusta, & necessaria translationis causa concurrat, ut videre est in *Placentina Commutationis Voluntatis anni 1714., in Piscien Commutationis Voluntatis 21. Junii 1721., in Binonien. quoad primum Dubium 28. Junii 1724., in M. levitana Seminarii 29. Jul. 1725., in Pacten. Confraternitatis 5. Junii 1734., in Cassanen. 26. Novembris 1763., & in Comen. Translationis Missarum 24. Novembris 1764.* Siquidem urgente iusta, & rationabili causa locum esse commutationi voluntatis præscripsit Sacrosancta Tridentina Synodus *Sess. 22. cap. 6. de Reform.,* sancivitque *Textus in cap. Exposuisti 33. de Tract., & Dignit., Barbof. ad d. cap per tot., & Rot. cor. Ratio dec. 253. n. 3.*

Censetur enim, veluti Patroni sustinent, iustam, urgentem, & necessariam esse translationem Cappellanæ, de qua agitur, semel ac ad illius executionem nedum præstant assensum ii, quorum interest, ne translatio fiat, nimirum Religiosi S. Mariæ Novæ Perusina Civitatis, qui Missarum celebrationem amitterent, & hodiernus Cappellanus, qui ulterioribus oneribus gravaretur *Vivian. de jur Patron. part. 3. lit. 14. col. 3. num. 4. & seq., & Rot. coram Crispo dec. 318. num. 8.,* sed etiam Episcopi iudicium accedit *Cy. Non mediocriter vers. Dum agitur de Consero. Eccles., Abbas in consil. 99 num. 5, Enriquez in Suam. lib. 9. cap. 22. num. 6., Rot. decis. 1522. num. 5. coram Coccin., & decis. 419. num. 14. coram Molin.*

Ulterius addunt Patroni, iustam translationis causam esse illam, quæ respicit Animarum Curam, & Sacramentorum administrationem faciendam plurimis Parochianis, qui longe distant ab Ecclesia Parochiali, & qui Sacramenta in spiritualibus eorum necessitatibus promptè, ut par est, nisi Archipresbyter, & Parochus de opportuno provideant Coadjutore, propter loci distantiam habere non possunt, juxta Constitutionem *Apostolici Ministerii* san. mem. Innocentii XII. confirmatam a san. mem. Bened. XII. in Constitutione *In Supremo* 16. §. 11. post Concil. Romanum, & tradunt *Brasch. in Promptuar. Synod. cap. 118. n. 15., Ventrigli in prax. For. Eccles. tom. 2. adnot. 12. §. unic. n. 5., & Leuren. de Vicar. tract. 2. part. 4. cap. 4. quæst. 148.*

Item quæ necessariam translationis causam esse inopiam tum Collegatæ Ecclesiæ, tum Archipresbyteri, & usque Præbendæ tenuitatem, cuius redditibus ipse Coadjutorem in exercitio Curæ Animarum assumere nequit ex præscripto à Sacro Concilio Tridentino *Sess. 21. cap. 5. de Reformat.,* & habetur ex dicto Cap. *Exposuisti de Præbend. & Dignit.,*

con-

consonatque *Gonzal. lib. 5. Decret. tit. 3. cap. 8. n. 3.*, *Barbaf. de offic.*, & *potest. Episc. alleg. 69. num. 15.* & *seqq.*, *Pax Jordan. glucubr. divers. tom. 2. lib. 9. tit. 1. num. 413.*, & *Rot. cor. Anjuld. dec. 340. num. 1.*

Ac demum hanc translationem utilem esse Ecclesiæ Patroni contendunt, quoties onus adjicitur Cappellano assistendi Choro, audiendique Sacramentales Confectiones præter auxilium Archipresbytero præstandum in Cura Animarum, ideoque non esse denegandam translationem, quæ vetitur, quæque tendit in augmentum Divini cultus, Animarumque salutem ex firmatis per *Petr. de Ubald. in Tractat. de Union. cap. 3. num. 3.*, *Pignattell. consultat. 80. num. primo*, *Garz. de Benef. part. 12. cap. 2. num. 121.*, & *Rot. cor. Malin. dec. 1041 num. 25.* & *seq.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere
An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Voluntatis Ludovici Desideri in casu &c.

*Seff. 23. cap. 18.
 de Reform.*

AMERINA APPLICATIONIS. In Amerina Civitate Collegium adest Orphanorum sub cura, gubernio, & administratione Confratrum Sodalitii *Mortis* nuncupati. Hujus Collegii Patrimonium, ex cujus redditibus alendi sunt Pueri, pro parte provenit a Bonorum donatione Collegio liberè facta a Conjugibus Turroni die prima Martii 1681., nec non ex Testamento condito à Valeriano Polla sub die 30. Aprilis ejusdem anni 1681., quo post obitum suarum Sororum, quæ Religiosam vitam amplexæ fuerant, & quas hæredes instituerat, liberè pariter substituerat antedictum Collegium Orphanorum Amerinæ Civitatis. Horum Bonorum redditus adeò tenues sunt; ut non excedant annuam summam scutorum 58. 46., quibus Pueri, Rector, Ludimagister, aliique Collegii Ministri manteneri non possunt, ideoque Collegium sæpe vacare contigit, prout vacat ad præsens, redditusque Bonorum deponuntur.

In eadem Civitate deficiente Seminario, istud construi prope Cathedralē Ecclesiā, & erigi mandavit antecessor Amerinus Episcopus Struzziere, nunc Episcopus Tudertinus: Verùm cum ad hoc perficiendum opus à Sacrosancta Tridentina Synodo præscriptum pecuniæ, & Bona deficiant, hinc erigendi Seminarii Deputati supplicem porrexerunt libellum SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ut dignaretur eidem Seminario unire Bona, & redditus derelicti Collegii Orphanorum, quod cum hisce modicis redditibus consistere nequit, & super hujusmodi gratia consulitur hæc Sacra Congregatio.

Au-

Auditi Confratres Sodalitii Mortis Orphanorum Administratores ponderantes necessitatem erectionis Seminarii petitiæ unioni, sive Bonorum applicationi consensum libentissime præbuerunt, ea tamen adjecta lege, ut Priori pro tempore dicti Sodalitii liberum jus esset unum eligendi Alumnum in Seminario educandum per lapsum quinquennii; utque in peragenda Bonorum applicatione nequaquam intelligatur comprehensa Domus, & Hortus Oratorio conterminus, sive adnexus, quæ Bona pro Orphanorum habitatione, eorumque solatio olim erant destinata.

Similiter auditus Episcopus comprobavit id omne, quod petitur à Deputatis Seminarii, quodque Confratres Sodalitii Mortis in eorum consensu sibi ipsis reservaverant; quin, imo postulatam applicationem iustam esse, eamque fieri jure debere plurimis allatis rationum momentis suadet, ac sustinet in ejus elucubratissima Informatione à Deputatis Oratoribus circumferenda.

Erectio siquidem Seminarii summopere necessaria est Americæ, ac in Dicecesi, & Seminarii erectio plurimum commendatur à Sacro Concilio Tridentino *Sess. 23. cap. 18. de Reform.*, & à san. mem. Benedicto X'II. in *Constitut. 27. post Concil. Roman.*: Applicationi verò Bonorum, de quibus agitur, erigendo Seminario locum esse tradunt *Barbosa de offic. & potest. Episc. allegat. 77. num. 11.*, & *Amosiaz. de Causis piis lib. 4. cap. 12. num. 36.*. Satis enim est, quod concurrat inopia, & egestas Seminarii, ut adhibito consilio quatuor Deputatorum, duorum scilicet de Capitulo, & duorum de Clero applicatio ratæ reddituum Mensæ Episcopalis, Capituli, & Beneficiorum, ac etiam istorum unio valide fiat ab Episcopo, quemadmodum ad formam Sacri Concilii Tridentini *cit. Sess. 23. cap. 18. de Reform.* firmant *Garz. de Benefic. part. 12. cap. 2. num. 190.*, *193.*, & *sequen.*, *Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat. 77. num. 23.*, *27.*, & *33.*, *Lotter de Re Benefic. lib. 1. quæst. 9. num. 47.*, *51.*, *60.*, & *sequen.*, *Monacell. Formul. legal. part. 1. tit. 2. formul. 9. num. 1.*, & *seq.*, & *san. mem. Benedictus XIV. de Synodo Dioces. lib. 9. cap. 7. num. 2.*, & *seq.*

Et quamvis vetita de jure sit commutatio piorum Testatorum voluntatum, & applicatio reddituum, qui vel pro Missarum celebratione, vel pro aliis usibus relictæ fuerunt ex traditis per *Pignattell. consult. Canonic. 81. num. 78. tom. 9.*, & *Rot. decis. 494. num. 22. cor. Lancett.*, hoc tamen non obstante, piæ illorum voluntates, illorumque Legata, quæ nequeunt adimpleri modo voluto à Testatoribus ob impedimentum facti, prout illud est ex reddituum modicitate profiliens, in alios pios usus converti debent, ut notant *Fagnan. in cap. Nos quidem num. 14.*, & *24. de Testam.*, *Garz. de Benef. part. 7. cap. 1. num. 108.*, *Barbos. de Offic. & potest. Episc. alleg. 83. num. 3.*, & *8.*

Amosaz. de Cauf. pñis lib. 1. cap. 14. num. 33. , & inter alios pios usus principem locum tenet applicatio Bonorum egeno Seminario facienda, quemadmodum Sacrosancta Tridentina Synodus adamussim loquens de Bonis ad alendos pueros relictis sancivit in cis. Sess. 23. cap. 18. de Reform. vers. ultra ea ibi = ultra ea, quæ ad instituendos, vel alendos pueros sunt in aliquibus Ecclesiis, & locis destinata, quæ eo ipso huic Seminario sub eadem Episcopi cura applicata censeantur.

Maxime quia ab hac applicatione non dissentiunt Confratres Sodalitii Mortis, imo nec etiam dissentire videtur Testatorum voluntas ad instituendos, alendosque Pueros directæ, qui si in Collegio Orphanorum institui, & alii non possunt, erunt certe alendi, & instituendi in Seminario. Hoc enim in casu nunquam dicitur perfectæ voluntatis commutatio, sed potius illius interpretatio, quando voluntas in æquale pium opus commutatur ad tradita per *Card. de Luc. de Testam. disc. 12. num. 15. , & Rot. coram. Molin. decis. 141. num. 18. ,* nec dissimilis fuit Sententia Sacræ Congregationis Applicationi favens, ut in *Sarsinæ. Unionis 10. Aprilis 1645. lib. 17. Decr. pag. 460 , in Montis Alti 4. Septembris 1655. lib. 19. Decr. pag. 515. à terg. , in Melevisana Erectionis Seminarii, & Unionis 18. Februarii 1690. lib. 40. Decr. pag. 129. , & in Liparitana 20. Novembris 1723. .* Quæritur.

- I. *An Bona Collegii Orphanorum Civitatis Americæ sint applicanda Seminario erigendo in dicta Civitate in casu &c.*
- II. *An sint servanda pacta contenta in consensu pro dicta applicatione præstito à Confratribus Societatis Mortis in casu &c.*

Die Sabbathi 23. Novembris 1776. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Descripti, ac definiri non potuerunt in postrema Congregatione habita die 7. Septembris quinque Causæ, quæ mox describuntur; quocirca dignabuntur EE. VV. reassumpto dictæ Congregationis folio, earum Dubiis respondere.

I NTERAMNEN. cujus Dubium est.

An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c.

Seff. 25. cap. 4. de Reform.

Dilata, & Scribatur Episcopo juxta instructionem.

CIVITATIS CASTELLANÆ EMPHYTEUSIS. In qua disquiritur.

An, cui, & pro qua summa sit danda Investitura Bonorum, de quibus in casu &c.

Seff. 15. cap. 11. de Reform.

Investituram dandam esse Juliano Bernardini juxta oblationem scutorum 145., præstita pariter idonea Fidejussione, juxta votum Episcopi, & amplius,

*Sess. 22. cap. 11.
de Reform.*

124

23. Novembris 1776.

BALNEOREGIEN. cujus Caput est.

*An sit standum, vel recedendum à Decisis quoad tertium Dubium
diei 29. Julii 1775. in casu &c.*

In Decisis, & amplius.

*Sess. 22. Cap. 6.
de Reform.*

CIVITATIS PLEBIS. In qua respondendum est.

*An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Vo-
luntatis Ludovici Desideri in casu &c.*

Dilata, & Scribatur Episcopo Perusino, qui doceat
quā in Ecclesia sepultum sit Cadaver Cleopatrae
Trani.

*Sess. 23. cap. 18.
de Reform.*

AMERINA APPLICATIONIS, in qua duo dispu-
tantur.

I. *An Bona Collegii Orphanorum Civitatis Amerinae sint applican-
da Seminario erigendo in dicta Civitate in casu &c.*

II. *An sint servanda pacta contenta in consensu pro dicta Applica-
tione praestito à Confratribus Societatis Mortis in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & Amplius.

Ad II. quoad Jus nominandi negativè, in reliquis af-
firmativè.

*Sess. 24. cap. 7.
de Reform.*

VITERBIEN. MATRIMONII. Sponsalibus de futuro
vix contractis inter Dominicum Maruscelli additum
servitio clar. mem. Cardinalis Oddi Viterbiensis Episco-
pi, & Clementinam Polidori Viterbienses, iidem Spon-
si in contradictricem agnoverunt Camillam Geltrudem.

Co-

Coronam Merli pariter Viterbientem, ac in Urbe morantem, quæ sub die 1. Januarii 1770. solitum *nihil transeat* apponi curavit in actis Curiae Episcopalis Viterbii, simulque preces exhibuit hanc Sacrae Congregationi narrans, se mense Augusti anni 1763. in Matrimonium, praesentibus Testibus, fuisse conjunctam juxta formam praescriptam à Sacrosancto Tridentino Concilio cum dicto Dominico à Rev. Flaminio Corazza Parocho Ven. Ecclesiae S. Joannis in Zoccoli praefatae Civitatis, ac institit, quod non solum suspenderetur Matrimonium ineundum à Dominico cum Clementina, sed etiam, quod, audito Eius Episcopo Viterbientis, suis juribus consuleretur.

Ex transmissis Eius Episcopo litteris pro Informatione, & Voto relatum fuit, non Matrimonium per verba de praesenti, sed tantum Sponsalia de futuro eo anno 1763. Dominicum inter, & Coronam contracta fuisse; idque testari Parochum Corazza, coram quo ad formam Synodi Viterbientis anni 1762. tit. 2. cap. 5. de Matrimonii Sacramento §. 4. Eadem Sponsalia contracta fuerunt, & ab ipso in scriptis redacta, in quibus Dominicus unice promiserat eam in Uxorem ducere; Idque ipsum haberi ex depositione Pompeii Bevilacqua, & Joannis Baptiste Dufour, qui praesentes fuerant Sponsalibus, eorumque Syngraphae confectioni; Ac in idem quoque convenire Mariam Ciampichelli Materteram Coronae, & Andream Mariae Virum, qui Sponsalibus etiam interfuerant. Ac demum id ipsum affirmare Dominicum, se unice Sponsalia de futuro cum Corona tunc contraxisse, recepta à Parocho prohibitione, ne ad Coronae Domum accederet, donec Matrimonium in faciem Ecclesiae contraheret: Fuit insuper relatum, eorumque Sponsum mutua voluntate à Sponsalibus recepisse ope promissionis scutorum 50. factae Coronae à cl. me. Card. Oddi, conscripta retrocessionis Apocha ab eodem Parocho Corazza, & praecedenti Sponsalium lacerata, nec ea fuisse in Codicibus Matrimoniorum adnotata; Coronam verò ab eo anno 1763. ad annum usque 1770. nunquam fuisse conquestam, sed quiete, & pacifice unicum Parentibus Urbem repetisse, quin amplius de suis Sponsalibus sollicita fuerit: Quocirca in transmissa informatione concluditur = *Quare non video, quomodo dicta Sponsalia Matrimonium judicanda sint.*

Ut in re tanti momenti cautius ageretur, rescriptum fuit die 31. Martii 1770. = *Ponatur in folio, citata Parte, & praefixo termino* = Cum interim tradita Coronae fuerit Cedula depositi scutorum 50., quæ ei fuerant à cl. mem. Card. Oddi in premium retrocessionis à Sponsalibus promissa, eadem solemnè Syngrapha tribus testibus munita die 22. Aprilis 1770. suum amplissimum praestitit consensum =

accolse il Signor Domenico Maruscelli p. la contravve Matrimonio con qualunque altra Persona, che a lui più parerà, e piacerà, rinunciando a questo effetto a qualsivoglia Lite, e Causa darme introdotta avanti qualsivoglia Giudice, e Tribunale, e specialmente avanti la Sagra Congregazione del Concilio =, & insuper novas Sacre Congregationi porrexit preces, in quibus facta fuit, se erroneo consilio inductam fuisse ad eas primas preces exhibendas = Siccome però l'Oratrice dall' Relazione di detto Eno Vescovo si ricordò esser verissimo quanto in essa si rappresentava, stimò bene di prenderli il sussidio Totale di scudi 50., e rinunciare in scritto a qualunque sua pretensione = postulavitque = di ordinare al detto Signor Vicario Apostolico di concedere liberamente al suddetto Domenico Maruscelli la surriferita licenza, giacchè l'Oratrice bà rinunciato, e rinuncia a tutte le sue pretensioni contro il medesimo = Hisce tamen precibus rejectis die 12. Maii 1770., rescriptum fuit = *In decretis.*

Post hæc filius Coroni, nec amplius comparuit: Quinimo eodem anno 1770. sub die 16. Julii virtute facultatum Tribunalis S. Inquisitionis facto super ejus statu libero in Tribunali Eno Vicarii examine tam ipsius Patris, quam Fratris, Matrimonium coram proprio Parocho S. Susannæ de Urbe celebravit cum Mloydo Polidori Viterbiensi, & in Urbe sub Paræcia S. Mariæ in Aquiro commorante.

De hoc inito Matrimonio edoctus Dominicus iteratas obtulit preces Sacre Congregationi pro consecutione Processus, ut suam vindicaret libertatem, exhibitisque precibus rescriptum fuit die 9. Maii 1772. = Vicario Apostolico pro Informatione, & Voto, & consecutione Processus, servata forma Constitutionis san. mem. Benedicti XIV. incipien. De Miseratione, citatis tam Corona Merli, quam Defensore Matrimonii = cujus in executionem Vicarius Apostolicus huic Sacre Congregationi transmisit Apocham dissolutionis Sponsalium usque, & de anno 1763. ab eodem Parocho Corazza conscriptam, & obsignatam, nec non formale examen Pompeii Bevilacqua alterius ex Testibus dictorum Sponsalium, retulitque = *id unum testari quidem possum, me à fide dignis hominibus, qui negotii ejusdem, dum gereretur, seriem optimè narravit accepisse, inita quidem inter præfatos Dominicum Maruscelli, ac Coronam Merli fuisse Sponsalia per verba de futuro; At mox, persoluta eidem Coronæ certa pecunia summa, fuisse mutuo consensu dissoluta, ejusque rei publicam esse apertam vocem, & famam, per ejusdem Coronæ ex hac Urbe discessum, ac subsequens ab ea initum cum alio Homine Matrimonium confirmatum.*

Iterum sub die 8. Maii 1773. prodiiit Rescriptum = Ponatur in folio, citatis tam Corona Merli, quam Defensore Matrimonii = Ne autem pro recta Causæ definitione deesset examen alterius

terius Testis Sponsalium, nimirum Joannis Baptistæ Du-four in Urbe commorantis, hic etiam coram me præsentè Matrimonii Defensore fuit formiter examinatus. Quærendum nunc est, an constet de Matrimonio Dominicum inter, & Coronam. Silet Dominicus paupertatis prætextu. Silet Corona forsitan accepto Viro contenta. Unice jura Matrimonii deducit illius Defensor.

Sustinet enim, Processum de Partibus esse defectuosum, cum nullibi pateat, Parochum Corazza, coram quo Sponsalia fuerant inita, nec Mariam Ciampichelli, ejusque Virum Andream, qui Sponsalibus interfuerant, examinatos fuisse: Contendit insuper de vero Matrimonio constare ex confessione Coronæ in primis precibus Sacræ Congregationi porrectis expleta, nec attendendas esse posteriores ipsius retractationes, vel quia in gravi Matrimonii questione, spernendas, vel quia suspectas ob receptum charitativum subsidium scutorum 50.: Nec ullo in pretio habendas esse Vicarii Apostolici relationes, quoniam illæ non innituntur Testibus formiter examinatis, sed innituntur quidem Testibus vel extrajudicialibus, vel de auditu, vel de publica voce, & fama, qui præsertim in subiecta Matrimonii materia nequaquam attenduntur ex *Text. in cap. 1. de Consang.*

Nulla quæstio est, Sponsalia anno 1763. contracta fuisse Dominicum inter, & Coronam, sed tota versatur inspectio in illorum qualitate discutienda, an nempe *de futuro*, vel *de præsentì* fuerint. Sanè si *de præsentì* fuerunt, initum Conjugium tuendum est, & non solum Vir ad hoc servandum cogi debet, sed etiam Mulier, derelicto posteriori Viro, ad primum redire, cum quo Matrimonium celebravit, est compellenda ad *Text. in cap. 31. de Sponsal.* At verò si Sponsalia fuerunt unice *de futuro*, Vir in sua libertate servandus est, tum ob recessum à Sponsalibus editum mutuo Contrahentium consensu, tum ob posterius Conjugium à Muliere cum alio Viro celebratum, juxta censuram *Textus in cap. 22. de Sponsal.*

Præstat hic longius referre quæ ad dignoscendam dictorum Sponsalium qualitatem conducunt, ut, silentibus Partibus, rectum ferri valeat judicium. Siquidem in Apocha retrocessionis scripta, & subscripta à Parocho Corazza *sub die 5. Augusti 1763.*, & in actis publici Notarii producta usque, & *sub die 20. Decembris ejusdem anni 1763.*, & sic tempore non suspecto, narrat idem Parochus, coram se, & Testibus inita fuisse Sponsalia *per verba de futuro*, privata de eis confecta Scriptura, inter Dominicum, & Coronam, sed paucis vix elapsis diebus ad requisitionem ejusdem Dominici se petiisse à Corona, ejusque Patre illorum dissolutionem, = *E questi di loro libera, e spontanea volontà, di una-*
nime

nime consensu hanno accettato, ed accettano la retrocessione di detto Domenico da' prefati Sponsali, ed hanno prestato, e prestano qualunque consenso necessario, ed opportuno colla revocazione, dissoluzione, rescissione, ed annullazione dei predetti Sponsali, e lacerazione di detta Scrittura di reciproca promessa, e quelli hanno dichiarati, revocati, dissoluti, e rescissi, ed annullati = & in eodem actu scissam in minimas partes fuisse Syngrapham Sponsalium cum ampla declaratione = Che detto Domenico Maruscelli resti in avvenire libero di se stesso, onde possa contrarre Matrimonio con qualunque altra Donna.

Pompejus Bevilacqua, qui fuit unus ex Testibus Sponsalium à Corona indicatus, in suo formali examine ad 6. Interrogatorium fassus est, nullum alium Contractum tunc gestum fuisse Dominicum inter, & Coronam, solo che una promessa di futuro Matrimonio, totamque rei seriem enarrans retulit, post annuli traditionem à Dominico factam Coronæ supervenisse Parochum Corazza postulantem = cosa significava tutta questa gente, ed essendoli stato risposto, che Domenico Maruscelli aveva dato l'anello à Corona, e che gli aveva promesso di sposarla, soggiunse Egli stesso, che era bene farne Scrittura, come di fatti esso, mi pare, che la stendesse, e fù da me, e dall'altro Testimonio sottoscritta. Posso però dirle, che la Scrittura sudetta era brevissima, ed in forma assai succinta, ed in sostanza altro non conteneva, se non che detto Domenico prometteva sposare la detta Corona = subditque sub 7. Interrogatorio = il detto Trattato non fù, come hò detto, un Contratto stabile, e perfezzionato, mà semplice promessa per verba de futuro del Matrimonio da contraersi à suo tempo.

Alter Testis Joannes Baptista Dufour in Urbe formiter examinatus ad 6. Interrog. respondit, quod supervento Parocho, gli fù detto dal Maruscelli, che voleva dar l'anello di Sposa alla detta Corona ivi presente. Il Paroco allora disse al Maruscelli, se il di lui Padre, e la di lui Madre erano contenti, che sposasse la detta Corona, ed avendo il Maruscelli risposto, che avrebbe Egli pensato à far contentare il suo Padre, e la sua Madre, il detto Paroco stese una piccola Scrittura in poca carta, nella quale si esposse di contrarre à suo tempo il Matrimonio, e che frà tanto se ne faceva di ciò la promessa dal Maruscelli, e dalla detta Corona = & rursus ad 7. Interrog. = rispondendo, che secondo me il detto Contratto fù una semplice promessa di contrarre in appresso il Matrimonio in un tempo, che si sarebbe stabilito dalli Contruenti.

Testatur etiam interposito juramento hodiernus Rector supradictæ Parochialis Ecclesiæ S. Joannis in Zoccoli, ipsum attentè perlecto Matrimoniorum Codice dictæ Ecclesiæ à die 9. Januarii 1769. usque ad mensem Februarii 1733. = Non reperisse, nec esse in dicto libro Matrimonium contractum inter Dominicum Maruscelli, & Coronam Merli.

Hæc habentur ex monumentis Cause. At verò contra Coronam, quæ, hoc pendente Judicio per ipsam introducto, Matrimonium per verba de præsentì cum alio Viro contraxit, *Urbanus III. cap. 18. de Sponsal.* in simillimo casu Viri ad Conjugium properantis, non expectata Judicis sententia, quæ tamen subinde favore Viri prodierat, respondit = *Consultationi tuæ taliter respondemus, quod imposita Viro penitentia competenti, & infra penitentia tempus carnali commercio interdicto, postmodum in maritali copula poterunt permanere.*

Emi PP. ea, qua præcellunt juris sacri peritia, attentis probationibus, argumentis, & conjecturis, diducunt.

An constet de Matrimonio in casu &c.

Negative, & reproponatur in Prima.

TAURINEN. CAPPELLANIÆ. In ultimo, sub quo decessit, elogio Victoria Ronca Taurinensis Vidua, relicta à Joanne Antonio Bovis mandavit in executionem etiam voluntatis sui prædefuncti Viri, ut ab ejus hærede solverentur libræ sex mille Cappellæ sub titulo B. Mariæ Virginis de Populo erectæ in Ecclesia Confraternitatis Sanctissimæ Trinitatis cum onere celebrationis duarum Missarum in qualibet hebdomada in expiationem Animarum tam suæ, quam Viri, quam etiam illarum Domus Ronca, & Barellò, earumque Descendentium, & pro hujusmodi effectu jussit esse investiendas dictas libras sex mille, quarum fructus cedere deberent = *a beneficio del Sacerdote, o sia Cappellano, quale verrà pro tempore eletto per la celebrazione di dette Messe da detto Signor Giuseppe Maria Barellò suo Nipote, a cui spettarà la ragione di nominare detto Cappellano con facoltà al medesimo di disporre di tal nomina sempre, e quando, & a favore di chi meglio le piacerà = ; & casu, quo ipse nominationem differret, tunc Missarum onus esset implendum a Cappellano per Rectores dictæ Confraternitatis eligendo, donec præfatus Joseph Maria Cappellano nominavisset, eo tamen superaddito, quod in facienda Cappellani nominatione = intende e vuole detta Signora Testatrice, venghino sempre preferiti li Parenti più prossimi della medesima, che venissero ad esser promossi al Sacerdozio.*

*Seff. 25. cap. 5.
de Reform.*

Vacans modo est Cappellania, nec ex Consanguineis Testatricis ullus adest, qui sit actu, vel habitu Sacerdos. Cui-

piens autem antedictus Joseph Maria Barello Patronus Cappellaniæ dotem augere in aliis ter mille libris, adjecto onere alterius Missæ hebdomadariæ, ad hoc ut sic auctis Cappellaniæ redditibus, Cappellanus nominandus illius etiam titulo possit ad Sacros Ordines promoveri, preces obtulit huic Sacræ Congregationi pro facultate augendi dictam Cappellaniam, ea lege, ut sibi, suisque Successoribus liceret, quoties in omnibus vacationibus Propinquus Fundatrici præferendus non adesset vel Sacerdos, vel Sacerdotio proximus, nominandi quemcumque vel ipsius Victoriæ, vel suum Consanguineum etsi Sacerdotio non proximum, Ecclesiasticæ tamen Militiæ nomen daturum, satisfacta per alium interea Missarum celebratione, utque derogaretur voluntati Testatricis in ea parte, ubi, ut asseritur in precibus, mandatum fuerat, quod esset Cappellania actu Presbytero deferenda.

Ablegatis precibus Archiepiscopo Taurinensi, hic retulit, interesse habentes petitioni non obstare; Sodalitium Sanctissimæ Trinitatis annuere, prout constat in scriptis annuisse; Oratoris mentem voluntati Testatricis non adversari, eamque numeris omnibus esse laudandam, eique annuendum, reddita tamen Cappellania inamovibili, ut ejus titulo possit nominatus ad Sacros Ordines promoveri, factoque auctoritate Ordinarii investimento oblatarum librarum trium mille in augmentum Cappellaniæ.

Dum enim Testatrix voluit, quod in nominando Cappellano extraneis præferrentur sui proximiores Consanguinei, huic voluntati non adversatur petitio Josephi Mariæ Barello nominandi quemlibet ex Fundatricis, vel ex suis Consanguineis licet Sacerdotio non proximum, in casu, quo Proximior Testatricis vel actu, vel habitu Sacerdos non adesset, quoties eo deficiente non substituit ullum alium Testatrix de certo genere Personarum, certisque qualitatibus insignitum. Non enim hic agitur de Beneficio, seu Cappellania Ecclesiastica, sed agitur quidem de simplici Legato pio cum onere Missarum, veluti monstrant Testamenti verba, quæ sequentia sunt = *Distaccando dall'Eredità del medesimo (nimirum suo Marito) dette lire sei mila, quelle hà legato, & applicato, come lega, & applica alla Cappella sotto il titolo della Vergine Santissima del Popolo &c. con obbligo della celebrazione di due Messe per cadauna settimana* = Hoc autem pium relictum non aliter intelligendum esse, videtur, nisi de Cappellania merè laicali, quia Testatrix nullo fuit usæ Cappellaniæ vocabulo in toto, quæ latè patet, Testamento, & quia dispositio facta est à laico de Bonis suis laicalibus exfirmatis per Rotam in Civitatis Castellii Cappellania 29. Aprilis 1744. §. 2. coram bon. mem. Vicecomite; ac demum quia Ordinarii auctoritas, veluti testatur

tur Archiepiscopus in sua Informatione, nec intercessit in erectione, nec in institutione, quemadmodum opus fuisset in Beneficio, seu Cappellania Ecclesiastica ad tradita per *Rotam decis. 1030. num. 8. & 15. coram Lancetta.*

Et quamvis Testatrix Cappellaniam, seu Legatum pium addixerit certo Altari, certumque adjecerit Missarum onus cum assignatione certæ dotis, & reservatione Jurispatronatus, non tamen dici potest, Testatricem voluisse Cappellaniam Ecclesiasticam, quia hæc omnia congruunt etiam Cappellaniæ merè laicali, dum in specie non requisivit Ordinarii auctoritatem, in qua Beneficii, seu Cappellaniæ Ecclesiasticæ qualitas potissimè consistit, ut firmannt *Piton. de controuv. Patronor. alleg. 33. num. 33.*, *Rota in Mantiss. ad Card. de Luc. lib. 13. decis. 5. num. 12. & 13.*, & *in Romana Cappellaniæ 5. Julii 1751. §. 14. coram bon. mem. Amadeo.*

Nec pariter Oratoris petitio quoad celebrationem Missarum per alium faciendam adversari videtur voluntati Testatricis in ea parte, in qua prælationem in nominatione, detulit proximioribus suis Consanguineis, *che venissero ad offrire promossi al Sacerdozio*, quia id Testatrix voluit, ac requisivit in suis, si adessent, non in alienis Consanguineis. At verò constans est Sacri hujus Tribunalis sententia, quod nisi Testatrix præceperit, Cappellanum per se ipsum Sacra celebrare debere, ac nisi concurrant æquipollentia, verba id ipsum significantia, tunc nec actu, nec habitu Sacerdotalis dicitur Cappellania, nec Cappellanus prohibetur, quominus per alium implere possit onera Cappellaniæ, quemadmodum tradit *Pignatell. tom. 7. consult. 2. num. 6. & seq.*, *Ferrar. sub verb. Cappellania num. 20. & 21.*, firmatque *Rota coram Merlin. decis. 225.*, quam pluries amplexa est Sacra Congregatio, & præsertim in *Romana Cappellaniæ 29. Augusti 1722.*, in *Januen. Cappellaniarum quoad 1. Dubium 14. Aprilis 1736.*, & *in Maceraten. Mansionariæ 6. Decembris 1738.*, ubi proposito Dubio = *An Beneficium Mansionariatus, de quo agitur, sit Sacerdotalis actu, vel solum habitu in casu &c.* = prodiit resolutio = *Negativè in omnibus, & amplius.*

Cæterum res est de Patrono de propriis pecuniis Cappellaniæ Fundos, & redditus augente: Res itidem est de utilitate Cappellaniæ, quæ ex oblato augmento ditior efficitur. Res pariter est de majori Divino cultu, dum præter duas Missas à Testatrice demandatas alterum est celebrandum Sacrum in qualibet hebdomada: Res demum est de utilitate Cappellani nominandi, quippe qui, adauktis Cappellaniæ redditibus ad hujus titulum, ut retulit Archiepiscopus, ad Sacros Ordines se promovere poterit, quoniam juxta dotem à Testatrice traditam se promovere non pos-

set. Quibus unâ cum aliis juribus à Joſepho Maria Barel-
locircumferendis maturè perpenſis, dignabantur EE. VV.
ea, qua pollent, ſapientia decernere
As, & quomodo Oratoris precibus ſit annuendum in caſu &c.

Non propoſita, cum reliquis.

*Seſſ. 24. ſep. 1776.
de Reform.*

NOVARIEN. INDULTI. Defendens Maria Trevi
Novariensis anno 1745. Diaconalem Canonicatum in
Collegiata Eccleſia S. Gaudentii Novariæ à Canonico
Langhi-Gaudiana fundatum adeptus fuit per nominatio-
nem in ejus perſonam factam à Decurionibus dictæ Civi-
tatis ejuſdem Canonicatus Patronis. Onera adjecta Ca-
nonicatui libenter implevit Defendens Maria, Choro ad-
fuit affiduè, Diviniſque Officiis laudabiliter interfuit,
donec avendo ſucceſſivamente ſortito un ſalino malenconico tem-
peramento, trovafi in ſtrane guiſe da lunga affezione ipocon-
driaca tormentato = ; Preces idcirco porrexit huic Sacrae
Congregationi pro Indulto, quo ab horis matutinis, à ſer-
vitio Chori, à Capitularibus Comitiiſ, & in dubiis ſuæ
valetudinis periculis à reſidentiæ quoque onere taliter di-
ſpenſetur, ut non ſolum omnes ſuæ Præbendæ fructus,
ſed etiam quotidianas, aliasque extraordinarias distribu-
tiones percipere poſſit.

De prædicta qualitate morbi, quo afficitur Canonicus De-
fendens Maria, deque neceſſaria illius abſentia à Chori
ſervitio gemini teſtantur Medicinæ Profeſſores, quorum
ſenſus eſt, ut antedictus Canonicus debeat = *ſoggiornare
longamente in Campagna, dove anco per il paſſato ha provato
giovamento.*

Episcopus pro Informatione, & Voto requisitus retulit,
Capitulum, licet in primis Comitiiſ pro moderando, ſive
pro concedendo petito Indulto, attenta maxima Canonici
Oratoris ad Chorum frequentia, ſe ſubmiſiſſet judicio ejuſ-
dem Episcopi, nec non Supremo Sanctæ Sedis arbitrio,
quatenus idem Canonicus idoneum Coadjotorem adſciſce-
re ſibi non poſſet, in ſecundis tamen Comitiiſ in Contra-
dictorem ſe præbuiſſe Canonici Trevi, ejuſque poſtulata
gratiæ, eo ſub prætextu, quod illius morbus non ſit de
illis gravibus, qui hoc petitiu mereantur Indultum, &
quoniam Canonicus per ejus morbum non impeditur, quo-
minus in, & extra Civitatem poſſit vagari, ita nec etiam
impeditus eſſe debeat, quin ad Chorum accedat. Retulit
etiam

etiam laudatus Episcopus, ex testamentaria dispositione Canonici Langhi Gaudiana Fundatoris Canonicatus vetitum esse Oratori petendi Coadjutorem, vel Canonicatum renunciandi cum Pensione; Decuriones verò Patronos nec assentiri Coadjutorie, nec Renunciationi cum Pensione, eorumque arbitrio, ac potestati relictum non esse, ut petitioni Canonici præstent assensum, quamvis non dubitent de infirma illius valetudine.

Antistes Novariensis suum Votum aperiendo sic ait = *Autem cum satis perspecta sit Oratoris integritas, eidem concedi posse crederem Indultum pro dispensatione ad annum, durante infirmitate, & onerata Conscientia Oratoris, ita ut integro fruatur Distributionum compendio, sed excepto lucro proveniente ex Anniversariis, aliisque functionibus extraordinariis, in quibus ex Testatorum dispositione presentibus tantum stipendium præstari debeat.*

Norunt enim, omnes hujus generis controversias Medicorum potius, quam Juris peritorum judicio definiendas esse, ut doctissimè monuerunt Fagnan. in cap. Licet n. 141. de Præbend., & Dignit., & Passerin. in cap. Unico de Cleric. non residen. reg. 5. num. 91.

Et plane Sacri Canones nequaquam exigunt gravem infirmitatem, ut quis abesse ritè possit à Chori servitio cum Distributionum quotidianarum perceptione, sed admittunt sufficere levem etiam morbum, cujus augmentum timeari possit ex firmatis per Fagnan. in d. cap. Licet num. 14. de Præbend., Reinfestuel. in Jus Canon. lib. 3. tit. 4. de Cleric. non residen. §. 7. num. 193., Schmalzgrueb. in Jus Canon. tom. primo tit. 8. §. 4. num. 86., Pignatelli. consult. Canon. 115. n. 57. tom. 9., Searfane. ad Ceccoper. lucubrat. Canon. lib. 2. tit. 9. num. 5., Gratian. discept. foren. cap. 591. num. 44., & definivit hæc Sacra Congregatio in Tranen. Distributionum 12. Septemb. 1750., ubi agebatur de Canonico, qui inciderat in vitium nervorum capitis, quo convulsivo motu, & vertigine abripiebatur, disputatoque Dubio = *An constet de legitimo impedimento abessendi à Choro, ita ut debeantur Distributiones = non obstante dissensu, & contradictione Capituli, responsum fuit = Affirmative, onerata conscientia Oratoris.*

Eadem Sacra Congregatio, levi etiam concurrente morbo, sæpius concessit ad tempus Indultum abessendi à Choro unacum perceptione quotidianarum Distributionum in iis tamen terminis à Novariensi Episcopo in ejus Voto propositis, ut videre est in Osnabrugen. 20. Septembris 1727., in Eugubina Servitii Chori 5. Julii, & 23. Augusti 1738., in Avernen. Distributionum quotidianarum, & Jubilationis 11. Aprilis 1739., in Aquilana Indulti 26. Junii 1745., in Cremonen. Indulti 2. Augusti 1750., & in Piscien. Indulti 6. Decembris ejusdem anni 1760.

Videant itaque Eminentissimi Patres

*An, & quomodo sit concedendum Canonico Defendenti Trevi Indul-
rum abessendi a Choro, & a residentia, de quo agitur in ca-
su &c.*

*Seff. 39. cap. 4.
de Reform.*

MESSANEN. REDUCTIONIS ONERUM MISSA-
RUM. Pia Mulier Laurentia Biscardi ex Oppido Lun-
gonensi in Etruria Massanæ Diæcelis anno 1726. Testamen-
tum condidit, quo hæredem instituit Josephum Biscardi
ex Philippo ex fratre Nepotem, ea sub lege, ut huma-
nioribus litteris instructus ad Præsbyteratus Ordinem
ascenderet, intereaque jussit, ut ex fructibus duarum Vi-
nearum, unius scilicet sitæ in loco nuncupato *il Reale*, &
alterius illius Dotalis, in quibus tota consistebat Lauren-
tiæ hæreditas, demptis expensis pro earum cultura, nec
non stipendio pro Ludi Magistro, celebraretur ad præscri-
ptum Altare Sacrum unum in qualibet Hebdomada, reli-
quum verò = *si applichi in aumento della detta Vigna del Rea-
le in piantare &c., affinché crescendo il frutto si aumenti il Pa-
trimonio* = Præcepit ulterius Testatrix, ut postquam hæ-
res ad Sacerdotium evectus fuisset, non amplius Missam
unam, sed tres in singulis hebdomadis, ac in Ecclesia sibi
benevise celebrare teneretur. Casu autem, quo scriptus
hæres renueret Sacerdotalem statum amplecti, substituit
cum eodem onere filium secundogenitum dicti Philippi
Fratri, & eo pariter renuente, substituit Tertiogeni-
tum, aliosque gradatim filios ejusdem Philippi, cujus
tamen linea Masculina defecta, aut nemine ex Substitutis
sectante viam Ecclesiasticam, substituit Ecclesiam Paro-
chiam S. Jacobi dicti Oppidi Lungoni, & pro ea illius
Rectores sub lege implendi idem onus adjectum primo
ejus Nepoti hæredi instituto.

Biennio elapso à die conditi Testamenti, decessit Testatrix
plurimò ære alieno gravata, pro cujus dimissione non so-
lum oportuit alienare Mobilia, Jocalia, & id genus alia,
verum etiam debuit Philippus Biscardi Pater Josephi he-
redis propriis pecuniis redimere Censum in forte scuto-
rum 17., qui detectus fuerat impositus super dicta Vineæ
Dotali Testatricis, illiusque fructus à quinquaginta re-
tro annis decursos persolvere: Subindeque, attento malo
hujus Vineæ Dotalis statu, necessarium fuit eam, prævia
Ordinarii licentia, vendere, pretiumque retractum eroga-
tum

tum fuit in construendo *Ædificio in altera Vineæ il Reale*.

Hoc opus pium, sive *Laurentiæ Testatricis* hæreditas ad unicam tantum Vineam redacta modo possidetur à Sacerdote Joanne Biscardi illius Nepote, & prædicti Philippi filio. Is autem expertus est, hanc unicam Vineam utpotè à Montibus circumdatam assiduis tempestatibus subjectam esse, eamque, dum erat sub administratione Philippi Patris nullum recepisse augmentum juxta præceptum Testatricis, ob idque modo vix reddere annua scuta 14. prorsus imparia ad subeundum onus trium Missarum in singulis hebdomadis, nec non ad præstanda necessaria alimenta sibi, suæque Viduæ Sorori cum orphana Filia, quæ Legatum causâ Dotis eidem à Testatrice relictum propter ipsius Testatricis æs alienum amiserat. Preces idcirco porrexit huic Sacræ Congregationi, postulans, ut mox dictis attentis circumstantiis, onus trium Missarum reducatur ad unius tantum in qualibet hebdomada.

Quod autem in precibus exposuit Orator, verissimum esse retulit Episcopus pro Informatione, & Voto requisitus in prima ejus Epistola sub datum diei 4. Maii 1769. subdens, augmentum reddituum Vineæ *il Reale* à Testatrice volitum absque culpa, & facto Oratoris omissum fuisse. Id ipsum repetit in secunda ejus Epistola sub datum Kalendis Aprilis 1773., superadditque, utramque Vineam olim annui redditus scutorum 52. assignatam Oratori fuisse in titulum ejus Patrimonii Sacri, modoque non excedere redditus annuorum scutorum 18., dummodo tamen nullum Tempestatum damnum, ut fieri solet, sequatur, prout Orator ex Peritorum relatione constare fecit.

In tertia verò ipsius Epistola sub datum diei 10. Septembris 1774. respondens instructioni eidem Episcopo transmissæ, sic ait = *Difficile est æstimare augmentum, quod fieri potuit, & licet Administrator arguendus etiam esset lata culpa in bene, & utiliter administrando hæreditatem, adhuc tamen frustraneum est inquirere, quis fuit ejus hæres, nam nullus haberi potest regressus contra dictum Administratorem, qui jamdudum mortuus est obrutus multis debitis, & plane decoctus; multoque minus potest institui actio contra heredem Administratoris, quia & ipse hæres pauper est, & est filius Administratoris.*

Concluditur his verbis = *Summa autem hujusce negotii hæc est, quod quomodocumque non adimpletum fuerit augmentum, vel imminutus sit fructus hujusce Biscardæ hereditatis, nec ullo modo huic malo possit reparari, aliquod remedium præstandum est. Et cum hodiernus fructus sufficiens non sit ad supportandum onus trium Missarum in qualibet hebdomada, & cum Orator culpæ accusari non possit, dignus (ut opinor) judicandus est ipse Orator reportandi gratiam, quam postulavit, ut onus hujusmodi correlative reducatur ad mensuram annui fructus,*

Etus, scilicet ad unam tantum Missam in qualibet hebdomada celebrandam. Hac tamen eidem adjecta lege, ut aliqua pars fructus hujusce hereditatis quotannis erogetur ab eodem Oratore in demandatum augmentum, & quolibet triennio constare faciat apud Episcopum Ordinarium de tali adimpleta conditione, ad hoc ut vel augeatur, vel resumatur numerus Missarum ad mentem Fundatricis.

Et reverà imminutis redditibus Bonorum, quæ pro Missarum celebratione constituta fuerunt, diminuendum etiam esse Missarum celebrandarum numerum sapissimè definivit hæc Sacra Congregatio, & præsertim in *Vigilien. Decanatus 23. Julii 1727. in Nepefina Reductionis Onerum 3. Julii 1734. & in Firmana Onerum Missarum 2. Junii 1764.*

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime decernere *An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

F I N I S .

I N D E X

CONCLUSIONUM,

*Quæ adnotata fuerunt in foliis Causarum
anni 1776.*

A

Absenti a Choro Indultum unâ cum perceptione quotidianarum distributionum quandoque conceditur etiam ob leuem morbum pag. 133. §. *Eadem*.

Præsertim si ejus augmentum timeri possit. pag. 133. §. *Et plane*.

Absenti cum Indulto jubilationis quæ distributiones debeantur pag. 106. §. *Non item*, & §. *Demum*.

Abens Canonicus non lucratur distributiones provenientes ex funeribus, aliisque manualibus obventionibus distribuendas inter præsentem ex mente Testatorum, ex consuetudine, & ex peculiari Ecclesiæ statuto, pag. 106. §. *Non item*.

Etiam si habeat Indultum jubilationis, *ibidem*.

Abstinentiæ Canonicorum a petenda jubilatione non obstat Canonico ejusdem Ecclesiæ petenti jubilationem, pag. 105. §. *Idque*.

Cum ejus materia sit mere facultativa, *ibidem*.

Hinc pro prima vice habetur concessum Indultum cuidam Canonico Cathedralis Ecclesiæ *ibid*.

Additio certi Altaris convenit Legato Pio pag. 131. §. *Et quamvis*.

Administratores hæreditatis quando solvere de proprio debeant expensas litis, quam sustinent pro hæreditate pag. 4. §. *Tertium*.

Administratores hæreditatis si non dissentiant, facilius commutatur voluntas Testatoris pag. 122. §. *Maxime*.

Administratores operum piorum tenentur singulis annis rationem reddere Episcopo pag. 5. §. *Et quamvis*.

Licet exempti, sunt compellendi pag. 4. §. *Alterum*.

Ad alendos patronos facilius conceditur reductio, & suspensio Cappellanæ pag. 37. §. *Ad rem*.

Si patroni per rectam lineam descendant ab ipso Testatore *ibid*.

Cûsus hæreditas ad præstanda alimenta, reperitur obstricta *ibid*.

Ad vitam tamen oratorum concedi solet *ibid*.

Altare Cappellanæ si non sit designatum, facilius conceditur reductio pag. 37. §. *Ad rem*.

Quando est designatum non conceditur translatio Cappellanæ pag. 118. §. *Sacra*. Amotus fuit a possessione Canonicatus Collegiatae Ecclesiæ S. Hieronymi Illyricorum Urbis Sacerdos ignorans linguam Illyricam pag. 87. §. *Item*.

Licet a Patrono fuisset præsentatus, & ab Archipresbytero institutus *ibid*.

Animarum curam per se exercere tenetur Præpositus, & quilibet alius Parochus pag. 8. §. *Jus*.

Si præsens sit, & non legitime impeditus *ibid*.

Aperitio oris conceditur adversus Gratiæ Pontificiam infectam labe obreptionis, & subreptionis pag. 7. §. *Sacra*.

Negatur, quando nulla est obreptio, aut subreptio pag. 4. §. *Tria*.

Appellari debet intra decem dies a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi pag. 44. §. *Ceterum*.

Applicandi obligatio diversa est ab obligatione celebrandi pag. 107. §. *Præterea*.

Applicatio Missæ probatur juramento Celebrantis pag. 107. §. *Quod verò*.

Quia pendet a voluntate, & ab actu interno Celebrantis *ibid*.

Applicanda sunt alteri operi pio Bona insufficientia ad exequendum opus pium a Testatore volutum pag. 121. §. *Erectio*.

Applicantur recte Seminarium Clericorum, quod inter usus pios locum tenet pag. 122. §. *Et quamvis*.

Archipresbyter est primus Presbyterorum pag. 54. §. *Ponderandum*.

Aliis Presbyteris præest, & habet curam animarum *ibid*.

Assensus contrahentium debet esse prolatus per verba de præseni, ut Matrimonium sit validum pag. 101. §. *Substinent*.

Assignatio certæ dotis cum onere Missarum, convenit etiam Legato pio pag. 131. §. *Et quamvis*.

Assistere morientibus Parochianis tenentur qui habent curam animarum pag. 8. §. *Juris*.

Auctoritas Ordinarii si nec in erectione, nec in institutione Cappellanæ intercesserit, nec

mere laicalis dicitur Cappellania pag. 131.
 §. *Dum enim*.
 Quod si intercesserit, Ecclesiastica dicitur Cappellania pag. 131. §. *Et quamvis*.

B

Beneficiati, qui propriam massam habent distinctam ab illa Canonicorum, si ex voluntate Testatoris servitium præstare teneantur Sacris Functionibus, quando participes esse debeant de emolumentis Capitulo additis pro Anniversariis pag. 12. §. *Ad rem*.
 Beneficiati, qui ex fundatione interesse debent Choro, & fung i munere Diaconi, & Subdiaconi in Missis Solemnibus, assistere debent Missis pro defunctis pag. 12. §. *Quapropter*.

Interesse debent etiam functionibus extraordinariis pag. 12. §. *E contra*.

Fieri tamen debent participes emolumentorum *ibid.*

Beneficiati, & Canonici novæ erectionis ita possunt admitti a Canonicis, & Beneficiatis primæ erectionis, ut non participant de Legatis relictis ante Canonicatum, & Beneficiatorum novam erectionem pag. 13. §. *Ex hanc*, & *seq.*

Ita ut nec de punctaturis antiquorum Canonicorum absentium participant *ibid.*

Beneficium Ecclesiasticum requirit auctoritatem Ordinarii in erectione, & institutione pag. 11. §. *Dum enim*.

Bonorum taxativè, vel demonstrative relictorum pro Legato pio qui sint effectus pag. 109. §. *Huius*.

Bona ad pios usus quando taxativè relictæ dicantur, quando demonstrative pag. 109. §. *Regula*.

Demonstrativè, quando Legatum incipit ab onere *ibid.*

Taxativè, quando Legatum incipit ab assignatione Bonorum *ibidem*.

Bonorum imminutis redditibus constitutis pro celebratione Missarum, earum numerus est minuendus pag. 136. §. *Et revera*.

Bonorum ad pios usus relictorum quò plenius, & utilius potest, habenda est custodia pag. 109. §. *Præcipit*.

C

Canonici Collegiæ Ecclesiæ Illyricorum Urbis callere debent linguam Illyricam pag. 87. §. *Ac demum*.

Solemnioribusque anni diebus canere debent Evangelium, & Epistolam linguæ Illyricæ *ibidem*.

Hinc remotus fuit a possessione Canonicatus Sacerdos ignarus ejusdem linguæ pag. 87. §. *Item*.

Canonico. absentem cum jubilationis Indultis quæ distributiones debeantur pag. 106. §. *Non item*, & §. *Demum*.

Non debentur distributiones provenientes ex funeralibus, aliisque manualibus obventionibus distribuenda inter præsentem ex mente Testatorum, ex consuetudine, aut ex peculiari Ecclesiæ statuto pag. 106. §. *Non item*.

Canonici novæ erectionis ita possunt admitti a Canonicis primæ erectionis, ut non participant de Legatis relictis ante novam erectionem, & punctaturis antiquorum Canonicorum absentium pag. 13. §. *Et hanc* & *seq.*

Non tenentur tamen interesse Choro dum adimplentur onera perpetua spectanti ad antiquos tantum Canonicos pag. 13. §. *Item*.

Nisi participant etiam de emolumentis *ibid.*

Vel ad interessendum ex fundationis lege cogantur *ibid.*

Superlucrantur verò distributiones provenientes ex funeralibus, fructibus legatis, aliisque obventionibus relictis Capitulo post eorum novam erectionem pag. 13. §. *Ac demum*.

Et elemosynas manuales, quæ in dies a Fidelibus distribuuntur pro Missis cum cantu *ibid.*

Cappellania quando dicatur Ecclesiastica, vel mere laicalis pag. 130. §. *Dum enim*.

Demonstratur ex verbis Testamenti *ibid.*

Ecclesiastica requirit auctoritatem Ordinarii in erectione *ibid.*

Non sufficit reservatio juris patronatus pag. 131. §. *Et quamvis*.

Nec, quòd a hæc sit certum onus Missarum cum assignatione certæ dotis *ibid.*

Inter hanc, & Legatum pium quæ sit distinctio pag. 130. §. *Dum enim*.

Mere Laicalis dicitur, quando in erectione, & institutione non intercessit auctoritas Ordinarii pag. 131. §. *Dum enim*.

Quando Testator in Testamento nullo utitur vocabulo Cappellanix *ibid.*

Fortius, quando dispositio, facta est a laico de Bonis laicalibus *ibid.*

Sacerdotalis actu, vel habitu quæ sit pag. 131. §. *Nec pariter*.

Sacerdotalis onera implere dicitur per alium celebrans pag. 17. §. *Sustinet*.

Debet esse inamovibilis, ut ejus titulo possit nominatus promoveri ad Sacros Ordines pag. 130. §. *Ablegatis*.

Cappellanix vacantis fructus aliquando adjiciuntur patrono, donec Cappellanus substituitur pag. 116. §. *Sustinet*.

Erigenda reductio, atque suspensio facilius conceditur pro educandis, alendisque patronis pag. 37. §. *Ad rem*.

Magis, si per rectam lineam descendant ab ipsomet Fundatore *ibid.*

Cujus hereditas ad præstanda alimenta reperitur obstricta *ibid.*

Translatio caute conceditur pag. 118. §. *Sacra*.

Denegatur de una ad aliam Ecclesiam, quando Cappellania fundata est in Ecclesia, ubi Testator sepulchram elegit pagin. 58. §. *Hæce*.

Non obstante difficili accessu ad Ecclesiam, in qua Testator Cappellaniam fundavit pag. 58. §. *Quamvis*.

Denegatur etiam, si Testator plures Cappellanas fundaverit in una Ecclesia pag. 58. §. *Adversatur*.

Si horam celebrandi præscripserit, præsertim summo mane *ibid.*

Ne alii Cappellani graventur, vel Sacrorum numerus hora a Testatore voluta minuat *ibid.*

Cappellanus, si in littera Foundationis nullum officium, nullamque residentiam habeat, Cappellania dicitur simpliciter Sacerdotalis pag. 17. §. *Sustinet*.

Quando celebrare debeat per se ipsum pag. 131. §. *Nec pariter*.

Celebrans per se ipsum an habeat onus residentiae, quando ei in casu transgressionis poena privationis non fuit imposita pag. 17 §. *Maxime*.

Cappellanus curatus, si exiguos habeat redditus, non tenetur restaurare Ecclesiam, pag. 99. §. *Attamen*.

Cathedralis Ecclesiae restorationes pertinent ad Episcopum pag. 82. §. *Sustinet*.

Nisi adit aliquod Statutum in contrarium *ibid.*

Vel aliqua contraria Consuetudo *ibid.*

Vel Ecclesia habeat particulares redditus pro fabrica *ibid.*

Causæ dispensandi a denunciationibus quæ sunt pag. 105. §. *Huic*.

Causæ translationis Cappellaniae debent esse iustæ, & necessariae pag. 18. §. *Sacra* p. 119. §. *Et contra*.

Celebrare per se ipsum si non teneatur Cappellanus, Cappellania nec actu, neque habitu dicitur Sacerdotalis pag. 131. §. *Nec pariter*.

Et per alium possunt onera adimplere *ibid.*

Celebratio Missarum si demandata sit ex Bonorum redditibus, definiri debet numerus Missarum pag. 94. §. *Sacra*.

Ex codicibus Sacristiae plene probatur pag. 107. §. *Quod verò*.

Si per ipsum Cappellanum expleri debeat, Cappellanus cogi potest ad celebrandum Missam sub poena privationis Cappellaniae pag. 18. §. *Aliter*.

Quando autem Cappellanus est patronus ex iustis causis obtinet facultatem celebrandi per alium pag. 58. §. *Supereff*.

Celebrationis obligatio diversa est ab appli-

cationis obligatione pagin. 107. §. *Præterea*.

Chori servitium indulgetur aliquando ob le- vem morbum pag. 133. §. *Eadem*.

Vid. Beneficiarii, & Canonici, quoad Chori servitium.

Clerici quoad irregularitatem. Vid. Irregularitas.

Collegiata Ecclesiae inopia iustam præbet translationis causam pag. 119. §. *Itemque*.

Communitatis voluntatum. Vid. Voluntatis commutatio.

Consummationis Matrimonii dubiæ si sint probationes, locus est experimento triennalis cohabitationis, pag. 33. §. *Urgetque*.

Quæ cohabitatio computatur a die cohabitationis a Iudice decreta *ibid.*

Consummatio Matrimonii. Vid. Matrimonii consummatio.

Contradictio Capituli non obstat petitioni abessendi a Choro, si morbus sit talis, qui excuset a servitio Chori pag. 133 §. *Et plane*.

Contradictoria quando sunt Juramenta Conjugum, admittenda est septima manus Con- sanguineorum pag. 34. §. *Posthabita*.

Et secundum viri affirmantis Juramentum est pronuntiandum pag. 33. §. *Et revera*.

Quia vir caput est mulieris *ibid.*

Contrahentium mutuo consensu receditur a sponsalibus de futuro pag. 127. §. *Nulla questio*.

Contrahentium consensus debet esse prolatus per verba de præsentia, ut Matrimonium sit validum pag. 101. §. *Sustinet*.

Controversia an etiam venatio quæta Clericis sint interdicta, remanet indecisa pag. 64 §. *Tota*.

Corporis exploratio quomodo faciendâ est, pag. 34. §. *Ponderandum* & *seq.*

Fallax est probatio Virginitatis pag. 34. §. *Et quamvis*.

Culpa qualis requiratur ad contrahendam irregularitatem pag. 64. §. *Aliqui*.

Alii putant culpam levem sufficere, alii quando etiam levissimam *ibidem*.

Alii dicunt culpam latam requiri *ibid.*

D

Decimatores debent restaurare Ecclesias, quæ non habent Patronos pag. 99. §. *Quod verò*.

Demonstrative quando dicantur assignata Bona pro implemento Oneris Missarum p. 109.

§. *Regula*.

Quando Legatum incipit ab onere dicitur demonstrative assignatus Fundus *ibid.*

Si Bona fuerint demonstrative assignata hæres potest cogi ad supplendum quod deest *ibid.* §. *Hujus*.

Denunciationes non sunt de Substantia aut for-

formâ Matrimonii *pagin. 101. §. Sufſi-*
nent.

Earum omiſſione Matrimonia non ir-
ritantur *Ibid.*

Quæ ſint juſtæ cauſæ diſpenſandi a de-
nunciationibus *pag. 103. §. Huic.*

Quando Ordinarius debeat diſpenſare *ibid.*
Diſpenſare debet, ſi ſcandalum ſequatur,
vel ſit ſuſpicio malitioſi impedimenti *Ibid.*

Ipliſ omiſſis, Matrimonium non eſt inva-
lidum *pag. 102. §. Huic.*

Eſt tamen illicitum *Ibid.*

Et dicitur Clauſtrum lato modo ſum-
ptum *ibid.*

Et ſubjicitur pœnis præſcriptis pro Matri-
moniis Clauſtrinis *ibidem.*

Derogatio expreſſa requiritur, quando in de-
rogatione deſtruatur lex foundationis, vel
lædantur jura paſſive vocatorum *pag. 87,*
§. Animadvertendum.

Deſcendenti inopi ſuccurrendum ex canonica
benignitate *pag. 37. §. Ad rem.*

Deſcendentibus Fundatoris facilius con-
ceditur reductio Miſſæ quotidiana quando
agitur de Cappellania pure, & ſimpliciter
laicali *Ibid.*

Designatus ſi ſit Fundus Cappellaniæ taxativè,
diminutis redditibus Bonorum, reducitur Miſ-
ſarum onus *pag. 66. §. Ponderandum.*

Dignus in Eccleſiis ſemper aliquis præſumitur
ex benigna interpretatione *pag. 43. §. Hæc*
autem.

Dignis non ſolum, ſed magis idoneis
conferendæ ſunt Eccleſiæ Parochiales *p. 44.*
§. Cæterum.

Digniores poteſt eligere Epicoſcopus inter
probatos ab Examinatoribus *pag. 45. §. non*
eſt.

Digniores eligere ſolius Epicoſcopi judicio
reſervatum eſt *Ibid.*

In dubio cenſetur Epicoſcopum prælegiſſe
quem digniorem in Domino judicaverit.
Ibid.

Ob Digitorum defectum irregularitate incur-
ſa, aliquando ab eadem diſpenſatur *pag. 79.*
§. Quo poſito.

Immo etiam diſpenſatum fuit nondum
addictio Eccleſiaſtica Militiæ, qui ex qua-
dam affectione morbidigitoſi ſiniſtræ manus
rigidos habebat *Ibid.*

Licet nec Miſſalis Folia vertere, nec
Patenam multum elevare poſſet. *Ibid.*
pag. 80.

Conceſſa eſt diſpenſatio Sacerdoti, qui
ex fortuita exploſione Sclopii, ſalvò rema-
nente pollice, amiſit quatuor digitoſ ſiniſtræ
manus *pag. 79. §. propoſita.*

Eſt pariter conceſſa Sacerdoti, qui inter
venandum detruncavit pollicem, & indi-
cem ſiniſtræ manus *Ibid.*

Diſpenſatio irregularitatis facilius conceditur
Clerico promotò, quàm præmòvendo *p. 80.*
§. Sciendum.

Ad illam obtinendam non parum valet
Votum Ordinarii favorabile & pax obtenta
a Parentibus Deſuncti, & ab eodem De-
ſuncto *pag. 65. §. Pro.*

Diſpenſationem ſi quis obtinuit a Conſtitu-
tionibus Capitularibus, nullum dici non
poteſt Reſcriptum obtentum, ſi reſcriptum
fuerit Juramentum eaſdem ſervandi *pag. 76.*
§. Hanc enim.

Præſatum enim Juramentum eſt acceſſo-
rium Capitularibus diſpoſitionibus *loc.*
Diſſolutio Matrimonii denegari ſolet quando
ſerotina eſt peticio, & Juramenta ſunt eoa-
tradictoria *pag. 35. §. Sacra.*

Præſertim ſi imbecilles ſint Peritorum, &
Peritorum relationes *Ibid.*

Propoſita poſt ſexennale tempus præſert
ſuſpicionem doli, & fraudis *pag. 32. §. Ani-*
madvertit.

Maximè ſi Conjux non fuerit conqueſta
de impotentia alterius Conjugis *loc.*

Et de non ſecura Matrimonii conſuma-
tione *Ibid.*

Diſſenſus Capituli non obſtat ad aſſequendum
Indultum abeſſendi, ſi morbus exulet a
Chori ſervitio *pag. 133. §. Et plane.*

Diſtancia Eccleſiæ conſiderari debet indeter-
minanda elemoſyna *pag. 60. §. Plures.*

Idque committitur arbitrio Ordinari
Ibid.

Quando plures Parochiani longe diſtant
ab Eccleſiâ Parochiali, Parocoſ debet provi-
deri de opportuno Coadjutore *pag. 119.*
§. Ulterius.

Distributiones provenientes ex funeralibus,
aliſque manualibus obventionibus inter
præſentes ex mente Teſtatorum, aut con-
ſuetudine diſtribuendas non lucratur Cano-
nicus abſens, etiam ſi habeat Indultum Jubi-
lationis *pag. 106. §. Non item.*

Canonici noviter erecti debent ſuperlu-
crari distributiones provenientes ex truſti-
bus legatis, & funeralibus, aliſque ob-
ventionibus reſiſtiſ Capitulo poſt eorum
erectionem *pag. 13. §. Ad demum.*

Tum etiam ex elemoſynis manualibus,
quæ in dies a Fidelibus diſtribuuntur pro
decandandis Miſſis *ibid.*

Quæ distributiones Canonico abſenti
cum Indulto Jubilationis debeantur *p. 106.*
§. Non item, & demum.

Distributiones quotidianas ut quis lucratur
etiam abſens a Chori ſervitio, ſufficit le-
vis morbus, cujus augmentum timeri poſſit
pag. 133. §. Et plane.

Ditori oblatoſi in paritate conceditur Emphy-
teuſis *pag. 116. §. Sacra.*

Divitiæ Oblatorum efficiunt meliorem oblatio-
nem *pag. 115. §. Quod vero.*

Divinus Cultus ſi augeatur, non denegatur
translatio *pag. 120. §. Ad demum.*

Dos certa non facit Cappellaniam Eccleſiaſti-
cam *pag. 131. §. Et quamvis.*

Si est quantitativa, & taxativè legata, sit, necessariò sequitur reductio onerum si non sufficiat pag. 60. §. *Firmata*.

Sæpe concessa sunt hujusmodi reductiones pag. 60. §. *Plures*.

Quamvis ageretur de Cappellaniis patronalibus *ibid.*

Patroni verò a præstando supplemento sunt absolvi *ibid.*

Certa Dos cum onere certo Missarum, convenit etiam Legato pio pag. 131. §. *Et quamvis*.

Dotes relictas a Testatore prælativè assequi possunt Puellæ ab Ipso descendentes pag. 26.

§. *Huc tamen*.

Non pro sola quantitate cæteris Puellis distribuenda, sed pro majori numero *ibid.*

Idque probatur pluribus exemplis pag. 27.

§. *Idque*.

Magis si hæc dotatio nulli est allatura præjudicium pag. 27. §. *Fortius*.

Conceditur etiam major numerus Dotium Puellis Testatori conjunctis, & æquepauperibus etiam si remanserint aliæ Puellæ in urna extrahendæ pag. 27. §. *Quin relevet*.

Magis si hic dotationis, modus non fuerit à Testatore præscriptus *ibid.*

Et præjudicium, quod aliis infertur est temporaneum *ibid.*

Dotium Subsidiariorum reductionem sapius Sacra Congregatio denegavit pag. 39. §. *Itemque*, & *seqq.*

Dubietas qualibet, sive juris, sive facti secundum opinionem multorum excludit irregularitatem pag. 24. §. *Non loquitur*.

In dubio aliquis reputari debet irregularis in foro penitentiali, vel quasi penitentiali pag. 124. §. *Prior*.

Secus in foro contentioso *ibid.*

Hæc distinctio inter utrumque forum probatur pag. 21. §. *Et hæc*.

Dubius de homicidio reputari debet irregularis pag. 24. §. *Non loquitur*.

E

Ecclesia, si reàdificari debeat, vel reparari, qui, & quo ordine teneantur pag. 99. §. *In quibus*.

Debet restaurari a Decimatoribus ubi nullus adq̃ Patronus *ibid.* §. *Quod verò*.

Cathedralis pertinet ad Episcopum pag. 32. §. *Sustinet*.

Nisi adq̃ aliquod Statutum in contrarium, vel aliqua contraria consuetudo *ibid.*

Vel Ecclesia habeat particulares redditus pro Fabrica *ibid.*

Parochialis refectioni quomodo providendum pag. 69. §. *Que sentit*.

Aliquando in eam causam Subsidia Dotalia collata sunt *ibid.*

Aliquando etiam Legata Missarum *ibid.*

Non tenetur Cappellanus Curatus, si habeat redditus exiguos pag. 99. §. *Attamen*.

Quando est designata certa Ecclesia pro celebratione Missarum, non conceditur translatio Cappellaniæ pag. 118. §. *Sacra*.

Fortius si in ea Testator elegit Sepulchrum pag. 83. §. *Quamvis*.

Licet plures afferantur causæ ad impedendam translationem *ibid.*

Facilius conceditur, si nullam habeat præscriptam Ecclesiam pag. 37. §. *Ad rem*.

Ecclesia semper detestata est Matrimonia clandestina pag. 101. §. *Sustinet*.

Ecclesiastica quando dicatur Cappellania pag. 130. §. *Dum enim*.

Non constituitur per reservationem juris Patronatus pag. 130. §. *Et quamvis*.

Hæc qualitas potissimè consistit in Auctoritate Ordinarii *ibid.*

Cujus requiritur auctoritas *ibid.* §. *Dum enim*.

Ecclesiæ servitium laudabiliter spatio quadraginta annorum præstitum a Canonico causam præstat Indulto vacandi a Choro pag. 104. §. *Urget*.

Præsertim si Canonicus ætate sit gravis, & morbo labore *ibid.*

Etiam Præposito Curam Animarum exercenti *ibidem*.

Edicta pro faciendâ emphyteuticâ concessione Bonorum Ecclesiasticorum noviter esse assignenda, si novus superveniat licitator, mens est Sac. Congregationis pag. 49. §. *Quia veri*, & pag. 114. §. *E contra*, & pag. 115. §. *Sacra*.

Quamvis offerat pro Persona nominanda *ibidem*.

Et licitator declaret Personam, pro qua obtulit, nec non & Personam Fidejussoris dictæ Personæ nominandæ *ibid.*

Quæ dicantur obligatoria pag. 114. §. *E contra*.

Sunt obligatoria quando præstatur tempus ad licitandum *ibid.*

Qui tempore habili prior produxit suam oblationem cæteris præstetur, si postea majorem oblationem alterius exæquaverit pag. 115. §. *Ac tertium*.

Elapso tempore præstituto, nullus admittitur ad licitandum pag. 114. §. *E contra*.

Secus si Edicta fuerint arbitraria, nullum definitum terminum habentia *ibid.*

Et contractus dicitur perfectus favore majoris oblatois *ibid.* §. *Ea præsertim*.

Etiam si nullum Instrumentum concessionis fuerit stipulatum *ibid.*

Quod dumtaxat requiritur ad illius probationem *ibid.*

Dicitur jus quæsitum illi, qui solus obtulit *ibid.*

Vel in plurium concursu ei, qui plus obtulit *ibid.*

Et potest cogere Venditorem ad rem sibi

v en

- vendendam juxta legem in Edictis expressam pag. 115. §. *Ea præsertim*.
- Educatio Patronorum descendendum a Fundatore aliquando est in causa, ut suspendatur voluntas Defuncti pag. 94. §. *Sacra*.
- Emphyteusis in pari oblatione conceditur dictiori Oblatori pag. 116. §. *Sacra*.
- Episcopus potest eligere quem putat digniorem inter probatos ab Examinatoribus pag. 45. §. *Non est*.
- Cujus judicio est reservatum *ibid.*
- In dubio censetur elegerisse Digniores *ibidem*.
- Censetur rationale illius judicium in prælectione illius, qui est acceptus Populo pag. 46. §. *Duo*.
- Evidens excessus requiritur, & inexcusabilis, ut Judicium Episcopi dicatur irrationabile pag. 43. §. *Judicium*.
- Et hic excessus probari debet *ibid.*
- Cum qualibet interpretatio sumenda sit pro Judicio Episcopi *ibid.*
- Quando debeat dispensare Denunciationes pag. 103. §. *Hinc*.
- Dispensare debet, si scandalum sequatur, vel sit suspicio malitiosi impedimenti *ibid.*
- Quæ sint iustæ causæ dispensandi a denunciationibus *ibid.*
- Episcopo tenentur reddere rationem singulis annis Administratores Operum Piorum pag. 5. §. *Et quamvis*.
- An autem id procedat etiam si aliter in ordinatione, vel in fundatione præscriptum sit *ibid.*
- Quando ab ipso consulendum sit Seminario Clericorum pag. 121. §. *Erectio*.
- Examinatores in Scrutinio pendere debent scientiam, & merita concurrentium pag. 44. §. *Rursus*.
- Hisque omnibus expensis, reiciant inhabiles per sua suffragia, & idoneos renunciant Episcopo *ibid.*
- Quæ requirantur, ut iusta dicatur ipsorum relatio pag. 44. §. *Rursus, & seq.*
- Sufficit, ut faciant mentionem generice de scientia, & meritis Concurrentium, & de iis concurrentibus *ibid.*
- Infra decem dies debet appellari a mala relatione Examinatorum *ibid.* §. *Ceterum*.
- Executor Testamentarius licet exemptus, compellendus est ad reddendam rationem Episcopo gestæ administrationis pag. 4. §. *Alterum*.
- Cum Episcopi sint piarum dispositionum executores *ibid.*
- Aliud est illos eximere a redditione rationis, aliud est velle, quod nullus superior Ecclesiasticus, vel laicus se ingerat in administratione Bonorum pag. 7. §. *Quod*.
- Quando solvere debeant expensas litis, quam subintant pro hæreditate pagin. 4. §. *Tertium*.
- Non damno executorum, sed hæredita-

- tis cedere debent expensæ litis pagin. 5. §. *Demum*.
- Experimento triennalis cohabitationis locus est, quum probatione, vel in potentia, vel non secuta consumationis sunt Dubiæ pag. 33. §. *Urgetur*.
- Quæ computatur a die cohabitationis a Judice decretæ *ibid.*
- Exploratio Corporis Virginalis fallax probatio est pag. 34. §. *Et eadem*.
- Extrajudiciales Testes de auditu, de publica voce, & fama non attenduntur in materia Matrimonii pag. 227. §. *Sustinet*.

F

- Fallentiarum participatio conceditur cum Indulto jubilationis pag. 105. §. *Similiter*.
- Fides Parochi multum valet ad discernendum utrum sponsalia fuerint de præsentibus, vel de futuro pag. 127. §. *Præstat*.
- Præsertim si edita sit tempore non suspecto *ibid.*
- Afferens, in libro Matrimoniorum non adesse Matrimonium, de quo queritur, non parum valet ad discernendum, utrum constet de Matrimonio pagin. 128. §. *Idem*.
- Testium quoque fides, qui sponsalibus interfuerunt, valet multum ad judicandum, utrum sponsalia sint de præsentibus, vel de futuro pag. 128. §. *Pompilius, & seq.*
- Filii ante Matrimonium progeneriti sunt legitimi per subsequens Matrimonium pag. 103. §. *Posita*.
- Et fortius si Filii ante Matrimonium progeneriti, constante Matrimonio, postea nascantur *ibid.*
- Fori Pœnitentialis, & contentiosi distinctio pag. 25. §. *Et hæc*.
- In foro Pœnitentiali in dubio facti quis reputari debet irregularis pag. 124. §. *Uterior*.
- Secus in contentioso *ibid.*
- Fructus Cappellanie vacantibus aliquando adiciuntur Patrono donec Cappellanus instituat pag. 116. §. *Sustinet*.
- Canonici noviter erecti debent superlucrari distributiones provenientes ex titulis legatis, & funeralibus, aliisque obventionibus relictis Capitulo post eorum erectionem pag. 13. §. *Ac demum*.
- Tum etiam ex elemosynarum manualibus, quæ in dies a Fidelibus distribuuntur pro decantandis Missis *ibid.*
- Fundationis littera si nullum adiciat officium, nullamque residentiam, Cappellania dicitur simpliciter Sacerdotalis pagin. 17. §. *Sic*.
- Fundatoris Descendentes, & Patroni si vendi sint, facilius conceditur reductio, ac

suspensio Cappellaniz erigendz pagin. 37.

§. Ad rem.

Cujus hereditas ad præstanda alimenta reputatur obstricta, *Ibid.*

Hæc tamen suspensio, seu reductio ad vitam tantum Oratorum conceditur *Ibid.*

Fundatores *Vid.* Beneficiati.

G

G Ratia Subreptitia, & obreptitia non meretur executionem pag. 86. *§. Ab utraque, & pag. 87. §. ac demum.*

Si sit Pontificia, infecta tali labe est locus aperiitioni Oris pag. 7. *§. Sacra.*

H

H Abilitationis gratia ob deficientiam linguæ Illyricæ virtualiter continet dispensationem eandem addiscendi pag. 87. *§. Sustinet.*

Habitationis triennalis experimento omisso, quando dissolvendum sit Matrimonium pag. 32. *§. Fortius.*

Hæres sine Inventario nequit insufficientiam Bonorum hereditariorum approbare pag. 39. *§. Animadvertendum.*

Nec se abstinere ab integra præstatione Legati *Ibid.*

Debet exhiberi computum exitus, & introitus hereditatis per Decennium *ibid.* *§. Rursus.*

Hereditatis Status firmandus est pag. 59. *§. Itemque.*

Heredis inopia aliquam præbet reductionis causam pag. 71. *§. aequitas.*

Hereditatis administratores si non dissentiant, facilius conceditur commutatio voluntatis Testatoris pag. 122. *§. Maxime.*

Homicidium casuale quando faciat quem irregularem pag. 37. *§. Ad cognoscendum.*

Nulla contrahitur irregularitas, si detur opera rei licite pag. 64. *§. Ad cognoscendum.*

Secus si detur opera rei illicitæ *ibid.*

Honores sibi reservare aliud est, ac sibi reservare emolumenta pag. 55. *§. His.*

Horam celebrandi si præscripterit Testator in fundatione plurium Cappellaniarum in una Ecclesia, non conceditur translatio pag. 58. *§. Adversatur.*

Quia vel alii Cappellani magis gravarentur, vel Sacrorum numerus in horis a Testatore volitis minueretur. *Ibidem.*

I

I Doneis, & dignioribus Parochiales Ecclesiz conferendz sunt pag. 44. *§. Cæterum.*

Ita ut magis idoneus reiectus possit appellare ad Metropolitanum, vel ad Sanctam Sedem *ibid.*

Et præfectum ad novum examen coram Judice appellationis, & ejus Examinatoribus provocare *ibid.*

Scientiam verò, & merita concurrentium perpendere debent Examinatores, ut renuncient Idoneos Episcopo, pag. ead. *§. Rursus.* Illyricam linguam callere debent Canonici Collegiata Ecclesiz S. Hieronymi Illyricorum Urbis pag. 87. *§. Ac demum.*

Certis solemnioribus anni diebus canere debent Evangelium, & Epistolam linguæ Illyrica *ibid.*

Hinc Sacerdos, qui dictam linguam ignorabat, amotus fuit a possessione Canoniciatus pag. ead. *§. Item.*

Imminutio Bonorum, & reddituum. *Vid.* Onerum, & Missarum Reductio.

Impotentia coeundi naturalis, & perpetua nullum, irritumque reddit Matrimonium. pag. 32. *§. Hæc sunt, & pag. 61. §. De dimus.*

Quibus rationibus illa probetur pag. 33.

§. Urgetque.

Quomodo illius præsumptio *ibid.*

Probari nequit impotentia ex testimonio alterius Conjugis, cujus fides est suspecta pag. 61. *§. Quæ quidem.*

Maxime si alter Conjux illam negaverit *ibid.*

Et Periti nullum visibile vitium adesse testati sint *ibid.*

Neque concluditur impotentia mariti ex integritate mulieris pag. 61. *§. Quod &.*

Quando uterque Conjux iurejurando impotentiam declarat, admittitur septima manus consanguineorum ad probationem pag. 34. *§. Posthabita.*

Non quando Juramenta sunt inter se contradictoria *ibid.*

Quando probationes impotentiz sunt dubie, locus est experimento triennalis cohabitationis pagin. 33. *§. Urgetque.*

Quæ computatur a die cohabitationis a Judice decretæ *ibid.*

Incolæ alicujus Regionis, in qua erecta est Parœcia, tenentur præstare onus impositum in Bulla erectionis pag. 99. *§. Rursus.*

Magis si illud agnoverint. *ibid.*

Vel ex consuetudine jam præstent *ibid.*

Indultum abessendi a Choro cum perceptione quotidianarum distributionum quandoque conceditur etiam ob leviorem morbum pag. 133. *§. Eadem.*

Cum Indulto jubilationis quæ distributiones

concedantur pag. 106. §. *Non item*, & *Denum*.

Conceditur participatio de punctaturis, seu fallentiis pag. 105. §. *Similiter*.

Denegantur distributiones provenientes ex funeralibus, aliisque manualibus obventionibus distribuendæ inter præsentis ex mente Testatorum, consuetudine, aut ex peculiari Ecclesiæ Statuto pag. 106. §. *Non item*.

Conceditur hoc Indultum Canonico, qui continuum, & laudabile servitium Ecclesiæ præstitit spatio quadraginta annorum pag. 104. §. *Urges*.

Præsertim si ætate sit gravis, & morbo laboret *Ibid*.

Etiam Præposito curam animarum exercenti conceditur *Ibid*.

Prorogatur, cum eadem subsunt necessitatis causæ pag. 68. §. *Renovatur*.

Magis, si adauctæ sint *Ibid*.

Et quando agitur de favore Ecclesiarum pag. 69. §. *Addunt*.

Inopia Collegiæ Ecclesiæ, & Archipresbyteri præbent justam causam translationis pag. 119. §. *Itemque*.

Inopi Parrono, & a Fundatore descendenti est succurrendum pag. 93. §. *Proferendum*.

Insufficiencia reddituum Bonorum. *Vid. Reddituum insufficiencia, Reductio, & Voluntatis permutatio*.

Ex Integritate mulieris non concluditur impotentia mariti pag. 61. §. *Quod et*.

Et quidem perpetua, & absoluta *Ibid*.

Interesse Choro non tenentur Canonici novæ erectionis, dum adimplentur onera perpetua spectantia ad antiquos Canonicos tantum, nisi participant etiam de emolumentis pag. 13. §. *Item*.

Vel nisi ex foundationis lege cogantur *ibid*.

Interpretatio voluntatis dicitur potius, quam commutatio, quando voluntas Testatoris commutatur in æquale pag. 122. §. *Maximè*.

Introitus, & exitus hæreditatis per decennium exhiberi debet, ut insufficiencia hæreditatis ad onera sustinenda probetur pag. 39. §. *Rursus*.

Inventarium etiam proferri debet *ead. pag. §. Animadvertendum*.

Sine quo hæres nequit se eximere ab integra præstatione Legati *ibid*.

Irregularitas ut contrahatur, quæ culpa sufficiat pag. 64. §. *Aliqui*.

Alii putant culpam levem sufficere, aliquando etiam levissimam *ibid*.

Alii dicunt laram culpam requiri *ibid*.

Major est culpa, si quis fugientem percussit pag. 25. §. *Que*.

Irregularis non est qui mandat aliquod opus licet periculosum ei, qui opus illud exercere solet, & sponte id opus assumit pag. 65. §. *Circa*.

Licet sequatur mors, *ibid*.

Quando sit ex homicidio casuali pag. 75. §. *Ad cognoscendum*.

Non est, si daret operam rei licitæ *ibid*.

Secus, si daret operam rei illicitæ *ibid*.

In dubio facti reputari debet irregularis in foro penitentiali pag. 24. §. *Perior*.

Secus in foro contentioso *ibid*.

Alii in dubietate sive juris, sive facti excludunt irregularitatem pag. 24. §. *Non levis*.

Non fit percussus aliquem non lethaliter, nec animo occidendi, si mors percussus non ex percussione, sed ex urgentiori causa processerit pag. 23. §. *Quo ad*.

Quomodo dignoscatur utrum mors acciderit ex percussione, vel ex alia causa *ibid*.

Fit verò irregularis, si percussus ex ipsa percussione aliam infirmitatem contraxerit, de qua noticiatur expirasse pag. 25. §. *Et hæc*.

Declaratus fuit irregularis Clericus, qui vacans venationi quietæ hominem fortuito interiecerat pag. 64. §. *Tota*.

Quæ si procedunt in Sacerdote percussiente, magis procedunt in Clerico, ne ad sacros Ordines ascendat, & ne obtineat Ecclesiastica Beneficia pag. 25. §. *Quæ*.

Irregularitatis dispensatio difficilior conceditur, si nulla afferantur probationes testimoniorum præsentium percussioni, ut gravitas percussus indicetur pag. 25. §. *Que*.

Nec ullæ Medicorum relationes *ibid*.

Magis, si tempus nimis breve intercesserit a die percussione, vel mortis percussus *ibid*.

Facilius concedatur Clerico promoti, quam promovendo pag. 80. §. *Addendum*.

Concessa est Sacerdoti, qui ex fortuita explosione sclopi, salvo remanente pollice, amiserat quatuor digitos sinistræ manus pag. 79. §. *Proposita*.

Nec non Sacerdoti, qui inter venandum sibi detruncaverat pollicem, & indicem sinistræ manus *ibid*.

Ad hanc dispensationem obtinendam non parum valet favorable votum Ordinarii, & pax obtenta a defuncti parentibus, & ab eodem defuncto pag. 65. §. *Pro*.

Concessa etiam fuit nondum adducto Ecclesiasticæ militiæ, qui ex morbi affectione rigidus habebat digitos sinistræ manus pag. 79. §. *Proposita*.

Et si nequirer Missalis folia vertere, & patenam multum elevare *ibid. pag. 80*.

Jubilationis Indultum non denegatur ex eo, quod Canonici ejusdem Ecclesiæ nunquam perierint illud pag. 105. §. *Idque*.

Quum ejus materia sit mere facultativa *ibid*.

Hinc pro prima vice concessum fuit Canonico Cathedralis Ecclesiæ *ibid*.

Judicium Episcopi rationabile præsumitur in electione dignioris pag. 45. §. *Judicium*.

Hinc evidens, & inexcusabilis excessus requiritur, ut irrationabile dicatur *Ibid*.

Et probari debet concludentissime *Ibid*. pag. 43. §. *Hæc autem*.

Appellarique intra decem dies pagin. 44. §. *Ceterum*.

Ex benigna enim interpretatione semper aliquis præsumitur dignus in Ecclesiis *Ibid*.

Et quolibet interpretatio sumenda est pro judicio Episcopi pag. 45. §. *Judicium*.

Cui reservatum est eligere Digniores pag. 44. §. *Non est*.

Rationabile autem probatur præelectione illius, qui est acceptus populo pag. 46. §. *Dum*.

Et ingenium, moresque non laudabiles ejus, qui est exclusus *Ibid*.

Judicium Medicorum attenditur, ut percussio dicatur lethalis pag. 24. §. *Ad dignoscendum*.

Et morbi gravitas dignoscatur ad dispensandum a Chori servitio pag. 133. §. *Nunt enim*.

Juramenta viri, & mulieris si sint contradictoria ob Matrimonii dissolutionem, secundum viri affirmantis juramentum pronuntiari debet pag. 33. §. *Et revera*.

Denegatur dissolutio Matrimonii pag. 3. §. *Sacra*.

Nec admittitur septima manus consanguineorum ad probationem pagin. 34. §. *Posthabita*.

Quæ admittitur cum uterque Conjuges jurjurando impotentiam declarat *Ibid*.

Juramento probatur applicatio Missæ pendens a voluntate, & ab actu interno Celebrantis pag. 107. §. *Quod verò*.

Juramentum servandi Constitutiones Capitulares si reticuit fuerit, petendo dispensationem a Constitutionibus validum est Rescriptum pag. 66. §. *Hanc enim*.

Illud enim accessorium est dictis Constitutionibus *Ibid*.

Jura passive vocatorum si ledantur, derogatio expressa requiritur pag. 87. §. *Animadvertendum*.

Juri communi consona Constitutio Capitularis si reticeatur, Rescriptum dici nequit subreptitium pag. 75. §. *Hanc enim*.

Jurispatronatus reservatio non constituit Cappellaniam Ecclesiasticam pagin. 131. §. *Et quamvis*.

Nam etiam convenit Legato Pio *Ibid*.

L

Laicalis quando dicatur Cappellania pagin. 103. §. *Dum enim*.

Dicitur mere laicalis si nec in erectione, neque in institutione intercesserit auctoritas Ordinarii *Ibid*.

Si Testator nullo utitur vocabulo Cappellanæ in Testamento *Ibid*.

Fortius si dispositio facta sit a Laico de Bonis laicalibus *Ibid*.

Hujus reductio. *Vid. Reductio Missarum*.

Legatum pium cum onere Missarum quomodo distinguatur a Cappellania Ecclesiastica pag. 130. §. *Dum enim*.

Huic etiam convenit addictio certi Altaris pag. 131. §. *Et quamvis*.

Et reservatio juris patronatus *Ibid*.

Legitimatio fit per subsequens Matrimonium pag. 103. §. *Postea*.

Licitationis Edicta quæ dicantur obligatoria pag. 114. §. *E contra*.

Obligatoria dicuntur, quando præfixitur tempus ad licitandum *Ibid*.

Quo tempore elapso, licitationis contractus dicitur perfectus, & jus quæsitum illi, qui solus obtulit pag. 114. §. *Ea præsertim*.

Vel in plurium concursu ei, qui plus obtulit *Ibid*.

Ita ut locator, & venditor cogi possint ad rem locandam, & vendendam juxta legem in Edictis expressam *Ibid*.

Etiam si nullum instrumentum concessionis fuerit stipulatum *Ibid*.

Quod dumtaxat requiritur ad illius probationem *Ibid*.

Nec alter jure civili admittitur ad licitandum pag. 114. §. *E contra*.

Secus est si Edicta fuerint arbitraria, nullum præfixit tempus habentia *Ibid*.

Alit Sacra Congregatio nova esse assignanda Edicta, superveniente novo Oblatore post tempus præfixit favore Ecclesiæ, decrevit pag. 49. §. *Quia verò* pag. 115. §. *Sacra*.

Licet offerat pro persona nominanda pag. 49. §. *Quia verò*.

Declarari tamen debet persona, pro qua obtulit, & Fidejussor ejusdem *Ibid*.

Lingua Illyricæ peritia *Vid. Illyrica lingua*.

Litis expensæ factæ pro hæreditate, ejusdem damno cedere debent pag. 5. §. *Denum*.

Non damno Executorum Testamentarium *Ibid*.

Aliquando isti tenentur pag. 4. §. *Tertium*.

M

Manutentio Ecclesiæ, ædiumque illi annexarum ad quos spectet pag. 99. §. *Quod verò*.

Matrimonium ut sit validum fieri debet coram Parocho, & duobus testibus pag. 101.

§. *Sustinem*.

Utrumque Parochus dissentiat, vel aufugiat *Ibid*.

Vicarius Generalis æque, ac contrahens

tium Parochus ex proprio officio, & facultate potest interesse celebrationi Matrimonii pag. 102. §. *Sustinetque*.

Nec indiget speciali commissione Episcopi *ibid.*

Potest etiam concedere licentiam assensu Matrimonio simplici Sacerdoti *ibid.*

Et Matrimonium coram eo celebratum est validum *ibid.*

Assensus autem contrahentium debet esse prolatus per verba de presenti pagin. 101. §. *Sustinet*.

Non est invalidum Matrimonium si omitantur denunciationes pag. 102. §. *Huic*.

Quia non sunt de substantia aut forma illius pag. 101. §. *Sustinet*.

Est tamen illicitum *ibid.*

Dicitur Clandestinum largo modo sumptum *ibid.*

biiciturque poenis præscriptis pro Matrimonii Clandestinis *ibid.*

Neque est invalidum si contrahatur post iurta sponsalia de futuro cum altera pag. 123. §. *Nulla questio*.

Secus post sponsalia de presenti *ibid.*

Tunc enim cogitur redire ad primam, relicta posteriori conjugæ *ibid.*

Per subsequens Matrimonium filii ante Matrimonium progeniti, natiq; sunt legitimi pag. 103. §. *Posita*.

Magis, si filii ante Matrimonium progeniti, constante Matrimonio, postea nascantur *ibid.*

Matrimonia clandestina Ecclesia semper est detestata pag. 101. §. *Sustinet*.

Matrimonii dissolutio petita post sexennale tempus præfert doli, & fraudis suspicionem pag. 32. §. *Animadvertit*.

Præsertim si Coniux non fuerit conquesta de impotentia alterius Coniugis *Ibid.*

Et de non secuta Matrimonii consumatione *Ibid.*

Denegari idcirco solet pag. 33. §. *Sacra*.

Magis, quando iuramenta sunt contradictoria *Ibid.*

Imbecillesque sunt Peritorum relationes *ibid.*

Denegatur quoque Matrimonii dissolutio, deficiente perpetua, & absoluta impotentia pag. 61. §. *Dedimus*.

Quæ probari nequit ex alterius Coniugis testimonio, cuius fides est suspecta *ibidem* §. *Quæ quidem*.

Maxime si alter illam negavit *Ibid.*

Quando dissolvendum sit Matrimonium, absque experimento triennalis habitationis pag. 32. §. *Fortius*.

Naturalis, & perpetua coeundi impotentia nullum, & irritum reddit Matrimonium pag. 32. §. *Hæc sunt*.

Quæ probationes Matrimonii consumationem excludant pag. 33. §. *Urgetque*.

Quæ concludant perpetuam impotentiam *Ibid.*

Quid valeat probatio septimæ manus ad Matrimonii dissolutionem pag. 34. §. *Possibilitas, & seq.*

Non attenduntur Testes extrajudiciales de auditu, de publica voce, & fama pag. 127. §. *Sustinet*.

Fides Testium, qui interfuerunt Sponsalibus, valent multum ad dignoscendum, utrum Sponsalia sint de presenti, vel de futuro pag. 128. §. *Pompeius, & seq.*

Parochi assentis, in libro Matrimoniorum adesse Matrimonium, de quo queritur, non parum valet ad dignoscendum utrum constet de Matrimonio pagin. 123. §. 1. *statut.*

Medicorum iudicium assententium morbi gravitatem, quæ a residentia excuset, plurimum attenditur pag. 133. §. *Norum enim*.

Quin etiam ut percussio dicatur lethalis pag. 24. §. *Ad dignoscendum*.

Melioramenta Fundorum, qui inserviunt ad implementum alienius Legati pii si tacta sint ab hærede repetuntur pag. 71. §. *Quod verò*.

Merita concurrentium perpendenda sunt ab Examinatoribus in Scrutinio pagin. 44. §. *Rursus*.

Et sufficit, quod in relatione facta Episcopo de iis facta sit mentio generica pagin. 44. §. *Rursus*.

Missarum celebratio plenè probatur ex codicibus Sacristiæ pag. 107. §. *Quædã verò*.

Ex simplici demandata Missarum celebratione non inducitur onus residendi pag. 17. §. *Attamen*.

Limitatur, si debeat per se ipsum in aliqua Ecclesia celebrare pag. 18. §. *Alter*.

Et si non celebret per se ipsum, potest cogi sub pena privationis Beneficii *ibid.*

Applicatio pendens a voluntate, & ab actu interno Celebrantis ipsius juramento probatur pag. 107. §. *Quod verò*.

Conceditur præscriptio numeri pagin. 22. §. *Non enim*.

Cum illum non præscribit Testator, neque executores Testamentarii, ad quos spectabat *Ibid.*

Missarum certum onus cum assignatione certæ Dotis convenit etiam Legato pio pagin. 131. §. *Et quomodo*.

Definiri debet numerus quando celebratio demandata est ex redditibus Bonorum Capellanæ pag. 94. §. *Sacra*.

Voluntas Testatoris celebrandi tot Missas habet tacitam, & adnexam conditionem, si redditus in eodem statu sint, & in eadem exigantur quantitate pag. 20. §. *animadvertendum*.

Et si non sufficiant, tunc reducuntur onera pag. 71. §. *Dubium*.

Quæ regula servatur in reductione quoad modum pag. 71. §. *Si verò*.

Post reductionem omnium onerum reducuntur Missæ *Ibid.*

Ratione suffragij ex opere operato *ibid.*

Nisi aliter Testatoris voluntas suadeat *ibid.*

Prius Missæ cum cantu, quàm lectæ *ibid.*

Reductio Missarum conceditur item, quando diminuti sunt redditus Fundi taxative destinati pag. 66. §. *Ponderandum*, & pag. 60. §. *firmata*.

Conceditur, quando nemo ex comparronis, vel ex Cappellanis causam dederit imminutioni reddituum pag. 20. §. *Animadvertendum*.

Quando imminutio processit ex facto Principis reducentis censuales redditus *ibid.*

Missæ quotidianæ facilius conceditur quando agitur de Cappellania pure, & simpliciter laicali pag. 37. §. *Ad rem*.

Magis si nullam habeat præscriptam Ecclesiam, nullum præscriptum Altare *ibid.*

Et quando agitur pro Descendentibus Fundatoris, & Cappellaniæ Patronis habentibus Patronatum activum, & passivum, nec Cappellania est Sacerdotalis, & residentialis *ibid.*

Missarum certum onus, & assignatio Dotis Cappellaniæ non facit illam Ecclesiasticam pag. 131. §. *Et quamvis*.

Morbis levis, cujus augmentum timeri potest, sufficit, ut quis abesse possit cum perceptione distributionum quotidianarum pag. 131. §. *Et plane*.

Et non obstat dissensus & contradictio Capituli *ibid.*

Mores non laudabiles ejus, qui exclusus est in collatione Beneficii, rationabile ostendunt judicium Episcopi pag. 46. §. *Duo*.

N

Necessariæ restorationes dicuntur quæ tales judicate fuerunt a Petitis judicialibus pag. 32. §. *Promotor*.

Numerus Missarum est præfiniendus, quem neque Testator, neque executores Testamentarii præfinierunt pag. 22. §. *Non enim*.

O

Oblatio prior tempore habili producta præfertur, si postea majorem alterius obligationem exæquaverit pag. 115. *Ac tertium*.

Elapso tempore præfinito in Edictis, contractus dicitur perfectus favore majoris Oblatoris pag. 114. §. *Ea præferuntur*.

Etiamsi nullum Instrumentum concessionis fuerit stipulatum *ibid.*

Quod dumtaxat requiritur ad illius probationem *ibid.*

Quæ dicatur major oblatio pag. 115. §. *Quod verò*.

Pender a majori Canonis oblatione, conditione, & divitiis Oblatoris *ibid.*

Et in oblatione pari multum attenditur idoneitas Oblatoris & sollicitudo in solvendis pensionibus ut præferatur pag. 50. §. *Res*.

Quin etiam præferuntur Conductores detinentes Bona in emphyteusim danda pag. 114. §. *Res igitur*.

Et in pari conceditur ditioni pag. 116 §. *Sacra*.

Obligatoria Edicta hunc habent effectum, ut elapso tempore præstituto, nullus admittatur ad licitandum pag. 114. §. *E contra*.

Secus est si Edicta fuerint arbitraria nullum præfinitum terminum habentia *ibid.*

Obligatio ad celebrandum diversa est ab illa ad applicandum pag. 107. §. *præterea*.

Obreptitia gratia non meretur executionem pag. 86. §. *ab utroque*, & pag. 87. §. *Ac demum*.

Omissio denunciationum non invalidat Matrimonium contractum pag. 102. §. *Huic*.

Reddit tamen illud illicitum *ibid.*

Et Clandestinum largo modo sumptum *ibid.*

Hinc subiicitur poenis præscriptis pro Matrimonii clandestinis *Ibid.*

Onus impositum in Bullis erectionis Parochiæ si agnoverunt Incolæ alicujus Regionis teneantur præstare pag. 99. §. *Rursus*.

Quin etiam præstare debent ea, quæ ex consuetudine ab illis præstantur *ibid.*

Onera potest augere Patronus quando auget redditus Cappellaniæ pag. 131. §. *Cæterum*.

Potissimum quando de majori cultu divino agitur *ibid.*

Onerum Missarum quo ad reductionem quæ regula servetur pag. 71. §. *Si verò*.

Reliqua potius, quàm Missæ sunt reducenda *ibid.*

Ratione suffragij ex opere operato *ibid.*

Et prius Missæ cum cantu, quàm lectæ *ibid.*

Diminutis redditibus Fundi taxative designati pag. 66. §. *Ponderandum*.

Si agatur de onere Sacrorum jam agnito, minuitur ad ratam manualis pag. 67. §. *quod verò*.

Item si Bona taxative assignata perierint in parte, reducitur proportionabiliter pag. 109. §. *Hujus*.

Nec hæres potest cogi ad supplendum quod deest *ibid.*

Secus si Bona fuerint demonstrative assignata *ibid.*

Reducitur ex difficultate inveniendi Sacerdotis pag. 60. §. *Sic*.

Ob tenuitatem Stipendij *ibid.*

Licet agatur de Cappellania Jurispatronatus *ibid.*

Hæc tamen aliquando conceditur, durante tantum necessitate *uid.*

Si redditus non sufficiant *pag. 71. §. Dubium.*

Opus residendi quando inducatur ab onere celebrandi *pag. 17. §. Attamen.*

Non inducitur ex simplici demandata. Missarum celebratione, vel ab exercitio alterius Sacre functionis *ibid.*

Intertur verò ex verbis expressis, quod Cappellanus debeat per se ipsum in aliqua Ecclesia celebrare *pag. 18. §. Alter.*

Opus Pium a Testatore volitum si impleri nequeat, tunc mutanda est voluntas *pag. 5. §. Limitatur.*

Si ad illud implendum non sufficiant Bonæ, applicari possunt Seminario Clericorum *pag. 121. §. Electio.*

Vel in alios Pios usus *ibid. §. Et quamvis.*

Operum Piorum administratores singulis annis tenentur rationem reddere Episcopo *pag. 5. §. Et quamvis.*

Ordinarius quando debeat dispensare denunciationes *pag. 103. §. Huic.*

Debet si scandalum sequatur, vel sit suspicio maliitiosi impedimenti *ibid.*

Qualitas Beneficii in auctoritate Ordinarii potissimum consistit *pag. 131. §. Et quamvis.*

Et ipsius auctoritas requiritur in erectione, & institutione, *Ibid. §. Dum enim.*

Sine ipsa Cappellania dicitur mere laicalis *ibid.*

Ideo requiritur, ut dicatur Ecclesiastica *ibid.*

Votum Ordinarii favorabile non parum valet ad obtinendam dispensationem ab irregularitate *pag. 65. §. pro.*

Oris aperitio non datur cum nulla est obreptio, vel subreptio *pag. 4. §. tria.*

Secus si huiusmodi labe infecta sit, id que definitivè Sac. Congregatio *pag. 7. §. Sacra.*

Orphanatus qualitas a Testatore præscripta, quoad puellas incertas non extenditur ad consanguineas ex iusta causa *pag. 27. §. Rursus.*

In ultimis voluntatibus orphanæ accipiuntur, qui Patre tantum desistunt *ibid.*

Et qui Parentes habent inutiles ob extremam paupertatem *ibid.*

P

Parochialis Ecclesiæ refectioni quomodo providendum *pag. 69. §. que.*

Aliquando in eam causam subsidia dotalia collata sunt *ibid.*

Aliquando etiam Legata Missarum *ibid.*

Conferenda est non solum dignis, sed magis idoneis *pag. 44. §. ceterum.*

Ita ut magis idoneus rejectus possit ad

Metropolitanum, vel ad S. Sedem appellare *ibid.*

Et præelectum ad novum examen coram Iudice Appellationis, & ejus Examinatoribus provocare *ibid.*

Parochus debet providere de opportuno Cappellano quando plures Parochiani longè distant ab Ecclesia Parochiali *pag. 115. §. Ulterius.*

Qui Canonici Coadjutores in exercitio Curæ Animarum debent tantummodo in subsidium coadjuvare Parocum *pag. 9. §. ceterum.*

Datur Parochi Stipendium non præcise ut Sacrum celebret ad intentionem Populi, sed potius ratione sui pastoralis Officii *pag. 107. §. præterea.*

Coram ipso, & duobus testibus fieri debet Matrimonium ut sit validum *pag. 101. §. Sufficient.*

Utrumque Parochus dissentiat, vel aufugiat *ibid.*

Fides ipsius asserentis, in Libro Matrimoniorum non adesse Matrimonium, de quo quæritur non parum valet ad dignoscendum utrum constet de Matrimonio *pag. 128. §. ceterum.*

Et multum valet ad dignoscendum utrum Sponsalia sint de præsentibus, vel de futuro *pag. 127. §. præstat.*

Patronatus reservatio convenit etiam Legato Pio, & Cappellanæ mere laicali *pag. 131. §. Et quamvis.*

Patrono inopi succurrendum est *pag. 91. §. ponderandum.* Et *pag. 37. §. ad rem.*

Aliquando ipsi adjuvantur fructus Cappellanæ vacantis donec substituantur Cappellanus *pag. 116. §. Sufficient.*

Debet tamen curare, ut onera Cappellanæ impleantur *ibid.*

Habens jus activum, & passivum Cappellanæ licet celebrare debeat per se ipsum, facultatem habere solet celebrandi per alium ex iustis causis *pag. 53. §. Superest.*

Pro ipsis educandis, atque alendis, aliquando suspenditur voluntas, si a Fundatore sint descendentes *pag. 94. §. Sacra.*

Si augeat redditus Cappellanæ, etiam onera augere permittitur *pag. 131. §. ceterum.*

Præsertim quando de majori cultu divino agitur *ibid.*

Parentibus defuncti data Pax non parum valet ad dispensationem obtinendam ab irregularitate *pag. 65. §. pro.*

Percutiens aliquem non lethaliter, nec animo occidendi non efficitur irregularis, si mors percussu non ex percussione, sed ex urgentiori causa processerit *pag. 23. §. quoad primum.*

Quando dignoscitur, an mors acciderit ex percussione, vel ex alia causa *ibid.*

Inspiciendum est an percussio modica, & levis

lexis fuerit pag. 23. §. quoad dignoscendam.

An in ea Corporis parte, in qua ad mortem de facili percuti non solet *ibid.*

Percutio dicitur lethalis, si ita judicatur a Medicis pag. 24. §. Ad dignoscendum.

Periculosum opus licitum si quis mandavit ei, qui illud opus exercere solet & sponte opus assumpsit, licet mors sequatur, non est irregularis pag. 65. §. circa.

Pecunia judicialis si judicaverit restorationes necessarias, illa dicuntur tales pag. 82. §. promota.

Periclitantibus Puellis quomodo consulendum sit pag. 6. §. Neutrum.

Permutatio voluntatis *Vid.* Voluntatis commutatio.

Pena propterantium ad novum Conjugium, pendente adhuc judicio super validitate, sponsalium, vel Matrimonii, quae sit. *Vid.* pag. 129. §. Hec habentur.

Pena Privationis si non imposita fuerit Cappellano celebranti per se ipsum, residentiae onus non inducitur pag. 17. §. Maxime.

Sed si adjecta fuerit per verba affirmativa, censeri debet infixa in casu tantum, quo Cappellanus nec per se, nec per alium celebraret *ibid.*

Si celebrare debeat per se, potest cogi ad celebrandum per se ipsum sub pena privationis Beneficii pag. 18. §. Aliter.

Et quando non concurrunt verba, quod Cappellanus debeat sic celebrare, implere potest onus per alium pag. 131. §. nec aliter.

Pontificium Rescriptum nullum est cum S. Pontifici talia sunt narrata, & verum est reticendum pag. 4. §. Urgenti.

Preces datae Summo Pontifici satis est, quod contineant quod ad substantiam pertinet petitionis, ut gratia sit valida, & exequenda pag. 87. §. Subest.

Prelatio datur Puellis a Testatore Descendentibus ad Dotes assequendas a Testatore relictae pag. 26. §. Hac tamen.

Nec pro sola quantitate ceteris Puellis distribuenda, sed pro majori numero Dotium *ibid.*

Idque probatur pluribus exemplis pag. 27. §. Idque.

Magis si haec Dotatio nulli est allatura praedictum *ibid.* §. fortius.

Datur ei, qui tempore habili prior produxit suam oblationem, si postea majorem oblationem alterius exequaverit pag. 115. §. Ac tertium.

Insuper attenditur idoneitas oblitoris, & sollicitudo in solvendis pensionibus pag. 50. §. Res.

Præelectio illius, qui est acceptus Populo ostendit rationabile iudicium Episcopi pag. 48. §. Dum.

Et ingenium, moresque non laudabiles illius, qui est exclusus *ibid.*

Præpositus, & quilibet alius Parochus teneatur per se curam animarum exercere pag. 8. §. Jus.

Et potissimum morientibus Parochianis assistere *ibid.*

Dummodo tamen sit praesens, & non legitime impeditus *ibid.*

Præsumptionem contrariam si habeant, assertiones probari debent pag. 43. §. Hac autem.

Probationes pro dissolvendo Matrimonio *Vide.* Matrimonium.

Probationes celebrationis Missarum plene deducuntur ex Codicibus Sacristiae pag. 107. §. quod verò.

Applicatio Missarum utpote actus voluntatis, & internus juramento celebrantis *ibid.*

Prorogatur Indultum cum eadem urget necessitatis causa pag. 68. §. renovat.

Punctaturarum, & quotidianarum distributionum participatio conceditur cum Indulto jubilationis pag. 105. §. Similiter.

Q

Qualitas Cappellaniae Ecclesiasticae in auctoritate Ordinarii potissimum consistit pag. 131. §. Et quamvis.

Et pariter Beneficii qualitas in ea consistit *ibid.*

Orphanatus qualitas a Testatore praescripta quoad Puellas incertas non extenditur ad Confanguineas ex justa causa pag. 27. §. Rursum.

In ultimis voluntatibus orphanum accipiuntur qui Patre tantum destituuntur *ibid.*

Et qui Parentes habent inuiles ob extremam pauperatatem *ibid.*

Quantitativa Dos Cappellaniae si legata sit taxative, necessario sequitur restrictio onerum, si ea non sufficiat pag. 60. §. firmata.

Saepe concessae sunt hujusmodi restrictiones pag. 60. §. plures.

Quamvis ageretur de Cappellaniis Patronalibus *ibid.*

Patroni verò a praestando supplemento sunt absoluti *ibid.*

R

Recognitio Corporum quomodo facienda sit pag. 34. §. ponderandum, & seq.

Redditio rationum faciendi est Episcopo a quolibet administratore licet exemplo pag. 4. §. alterum, & pag. 5. §. Et quamvis.

Cum Episcopi sint piarum dispositionum executores *ibid.*

Aliud est eximere executores Testamentarios a redditione rationum, aliud est

vel.

- velle, quod nullus Superior Ecclesiasticus, vel laicus se ingerat in administratione Bonorum *pag. 7. §. quod.*
- Redditi Bonorum** constituti pro celebratione Missarum si imminuti sint, minuendus est numerus Missarum celebrandarum *pag. 136. §. Et revera.*
- Et si non sufficiant ad exequendum opus volitum a Testatore, converti debent in alios pios usus *pag. 121. §. Et quamvis.*
- Redemptio** a Jure improbantur *pag. 93. §. Cappellanus.*
- Reductionis causam** aliquando præbet hæredis inopia *pag. 71. §. Equitas.*
- Reductio Cappellaniæ.** *Vid. Cappellania.*
- Subsidii Dotalis sæpius denegatur *pag. 39. §. Itemque.*
- Onerum *Vide onera.*
- In reductione quæ teneatur regula *pag. 71. §. Si verò.*
- Redificatio Ecclesiæ,** & adnexorum ad quos spectet *pag. 99. §. quod verò.*
- Relatio Examinatorum,** *Vide Examinatores.*
- Rescriptum Pontificium** nullum est cum S. Pontifici falsa sunt narrata, & vera reticita *pag. 4. §. Urgent.*
- Dispensationis a Constitutionibus Capitalibus nullum dici non potest, si reticatum fuerit juramentum eandem servandi *pag. 76. §. Hanc enim.*
- Præfatum enim juramentum est accessorium Capitalibus dispositionibus *ibid.*
- Reservatio juris patronatus** non constituit Cappellaniam Ecclesiasticam *pag. 131. §. Et quamvis.*
- Emolumentorum diversa est a reservatione honorum *pag. 55. §. his.*
- Residentia** ubi nulla adjecta sit, Cappellania dicitur simpliciter Sacerdotalis *pag. 17. §. Sustinet.*
- Judicium Medicorum, qui asserunt Mortis gravitatem excusat *pag. 133. §. Norunt etiam.*
- Illius onus inducitur ab onere celebrandi per se ipsum *pag. 17. §. Attamen.*
- Non inducitur ex simplici celebratione Missarum *ibid.*
- Inferitur si expresse ex verbis constet, quod per se debeat celebrare in aliqua Ecclesia *pag. 18. §. Aliter.*
- Restauratio Ecclesiæ,** quæ non habet Patronum, pertinet ad Decimatores *pag. 99. §. quod verò.*
- Cathedralis pertinet ad Episcopum *p. 82. §. Sustinet.*
- Nisi adsit aliquod Statutum in contrarium *ibid.*
- Parochialis restauratio a quibus, & quo ordine perficienda *pag. 99. §. In quibus.*
- Primo tenetur Patronus, deinde Parochiani *ibid.*
- Non tenetur Cappellanus Curatus, si exiguos habeat redditus *pag. 99. §. Attamen.*

Reticiendi Testatorem expresse prohibuisse voluntatis Commutationem utrum reddant gratiam subreptitiam *pag. 5. §. Urgent.*

Constitutionis Capitalis consonæ dispositioni juris communis si non inducit vitium Subreptionis *pag. 76. §. Hanc enim.*

S

- Sacerdos simplex** de licentia Vicarii Generalis potest assistere Matrimonio *pag. 102. §. Sustinet.*
- Ratio difficultatis inveniendi Sacerdotis habenda est in determinanda elemosyna *pag. 60. §. plures.*
- Idque committitur arbitrio Ordinarii *ibid.*
- Sacerdotalis Cappellania quando dicatur actu, vel habitu *pag. 131. §. nec pariter.*
- Non dicitur nec actu, nec habitu quando Testator non præcipit, Cappellanium debere per se celebrare Sacra *ibid.*
- Et per alium potest onera adimplere *ibid. & pag. 17. §. Sustinet.*
- Seminario Clericorum quomodo consulendum est ab Episcopo *pag. 121. §. Erectio.*
- Ei applicantur Bona insufficientia ad exequendum opus a Testatore volitum *ibid.*
- Et hujusmodi applicatio tenet principem locum *pag. 122. §. Et quamvis.*
- Sepulturam si elegit Testator in ea Ecclesia, in qua fundavit Cappellaniam, non conceditur translatio ad aliam Ecclesiam *pag. 58. §. Hic e.*
- Non obstante difficili accessu ad Ecclesiam, in qua Testator Cappellaniam fundavit *ibid. §. Quamvis.*
- Sponsalia** quando dicantur de futuro *pag. 127. §. Nulla questio, & seq.*
- Et quando de presenti *Ibid.*
- Mutuo contrahentium consensu receditur a Sponsalibus de futuro *Ibid.*
- Si post Sponsalia de futuro quis Conjugum contraxit Matrimonium, validum est *Ibid.*
- Secus post contracta Sponsalia de presenti, si aliquis ex Conjugibus cum alio celebraverit Matrimonium, eogitur redire ad primum, derelicto posteriore Conjugum *Ibid.*
- Scrutinium sit, ut Examinatores perpendere debeant scientiam, & merita concurrentium *pag. 44. §. Rursus.*
- Hicque omnibus expensis, rejiciant inhabiles per sua suffragia, & idoneos renuncient Episcopo *Ibid.*
- Subreptitia gratia non meretur executionem *pag. 86. §. Ab utroque, & pag. 87. §. Ac demum.*
- Et est locus aperiendi, oris adversus gratiam Pontificiam infectam tali labe *pag. 7. §. Sacra.*

Non est locus, cum nulla est obreptio, vel subreptio *pag. 4. §. Tria.*

T

Taxative dicitur relictum Legatum pium, quando incipit ab assignatione Bonorum *pag. 109. §. Regula.*

Si Bona tali modo assignata perierint in parte, proportionabiliter minuendum est onus *Ibid. §. Huius.*

Nec hæres potest cogi ad supplendum, quod deest *Ibid.*

Scitis si Bona fuerint demonstrative assignata *Ibid.*

Testamenti verba demonstrant quando Cappellania sit Ecclesiastica, vel mere laicalis *pag. 130. §. Dum enim.*

Testatoris voluntas non destruitur, si ex iusta causa disponatur de casu, cui Testator non consuluit *Ibid.*

Descendentibus a Testatore, vel conjunctis conceditur major numerus Dotium si sint Eque Pauperes etiam si remanserint aliæ Puella in una extrahenda *pag. 127. §. Quin relevet.*

Magis si hic dotationis modus non fuerit a Testatore prescriptus *Ibid.*

Et præjudicium, quod hinc inferitur est temperancium *Ibid.*

Si fundaverit plures Cappellanas in una Ecclesia, non conceditur translatio *pagin. 98. §. Adversus.*

Potissimum si onus celebrandi certa hora prescripterit, præsertim summo mane *Ibid.*

Quia alii Cappellani, vel magis gravarentur, vel Sacrorum numerus hora a Testatore voluit minueretur *Ibid.*

Testes extrajudiciales de auditu, de publica voce, & remota non attenduntur in materia Matrimonii *pag. 127. §. Suffinent.*

Eorum fides, qui interfuerunt Sponsalibus mutum valet ad discernendum utrum Sponsalia sint de præsentì, vel futuro *pagin. 128. §. Pompeius, & seq.*

Titulo Cappellanix, ut possit nominatus promoveri debet esse inamovibilis *pagin. 130. §. Allegari.*

Triennalis habitationis experimento omisso, quando dissolvendum sit Matrimonium *pagin. 32. §. Fortius.*

Translatio Cappellaniarum conceditur aliquando *pag. 118. §. Sacra.*

Non conceditur quando præjudicium.

Tercio interitur *Ibid.*

Nec quando pro Missarum celebratione certa Ecclesia, certumque Altare est designatum *Ibid.*

Pari modo quando non concurrit iusta, & necessaria causa *Ibid.*

Nec conceditur Cappellanix translatio

ab Ecclesia, in qua Testator Sepulturam, elegit *pag. 88. §. Quamvis.*

Licet plures asserantur causæ ad impedrandam translationem *Ibid.*

Permittitur quando intervenit iusta, & necessaria causa *pag. 119. §. E contra.*

Quam causam iustam præbet inopia Collegiatae Ecclesie & Archipresbyteri *Ibid. §. Itemque.*

Non denegatur, si tendat ad augmentum divini cultus, & salutem animarum *pagin. 120. §. Ac demum.*

Facilius conceditur quando ad illius executionem assentiunt ii, quorum interest ne translatio fiat *Ibid. §. Conferetur.*

Potissimum si accedat iudicium Episcopi *Ibid.*

V

Validitas Matrimonii pendet a mutuo consensu Contrahentium probato per verba de præsentì *pag. 101. §. Suffinet.*

Gratix desumitur ex non facta Summo Pontifici præteritione ullius rei ad substantiam pertinentis *pag. 87. §. Suffinet.*

Venditor potest cogi ad vendendum ab eo, qui plus obtulit, si elapsum sit tempus licitationis *pag. 104. §. Ea præsertim.*

Venatio, quæ permissa sit Clericis *pag. 64. §. Tota.*

Utrum non clamorosa, & quieta sit Clericis interdicta *Ibid.*

Controversia est indecisa *Ibid.*

Sac. Congregatio irregularem declaravit Clericum, qui vacans venationi quieta hominem fortuito interfecit.

Vicarius Generalis æque ac contrahentium, Parochus ex proprio officio, & facultate potest interesse celebrationi Matrimoniorum *pag. 102. §. Suffinent.*

Nec indiget speciali commissione Episcopi *Ibid.*

Et Matrimonium coram ipso factum est validum *Ibid.*

Voluntas tunc commutanda est, cum impleri nequit pium opus volitum a Testatore *pagin. 5. §. Limitatur.*

Quoniam ipse Testator mutasset in aliud simile pium opus *Ibid.*

Et quando iusta, & rationabilis adsit commutationis causa *Ibid.*

Facilius conceditur si non dissentiant Administratores hæreditatis *pag. 122. §. Matrimé.*

De jure verita est *pag. 121. §. Et quamvis.*

Commutantur tamen, si adimpleri nequeant modo volito a Testatore *Ibid.*

Celebrandi tot Sacra habet tacitam, & adnexam conditionem, si redditus in eodem statu sint *pag. 10. §. Animadvertendum.*

Ulti-

Ultimæ Morientium voluntates sunt servandæ, nec facile commutandæ, ne Fideles ab hisce disponendis removeantur *pagin.5.*

§. *Regula.*

Etiam si in melius fieret commutatio *ibid.*

Quando commutationi aperte resistit voluntas Testatoris *ibid.*

Quando commutatur in æquale, dicitur potius interpretatio, quam commutatio *pagin.122. §. Maxime.*

Utrum reticentia, Testatorem expresse prohibuisse voluntatis Commutationem, reddat gratiam subrepticiam *pagin.5. §. Urgent.*

Uñbus pñis Bona relicta custodiri debent, quò plenius, & utilius potest *pagin.109. §. Præcipit.*

F I N I S.

I N D E X

R E S O L U T I O N U M

*Quæ prodierunt in Causis in Sac. Congregatione Concilii
propositis anno 1776.*

A

A Beslendi facultas à loco residentiae Cappellano fuit denegata *in Hortana* 20. *Januarii* pag. 1.

Absenti a Choro pro absolvendo cursu philosophiae Indultum percipiendi quotidianas distributiones confirmavit Sac. Congregat. *in Faventina Distributionum* 13. *Julii* ad I. *Dub.* pag. 83.

Omnesque distributiones ad formam Indulti concessit *ibid.* ad II. *Dub.*

Administrations rationem Episcopo reddere debent Executores testamentarii hereditatis ad pios usus destinatae *Asculana Commutationis Voluntatis* 20. *Januarii* ad II. *Dub.* pag. 2., & seq.

Agnitum onus in Bulla erectionis Parrachiae impositum à Parochianis praestandum est *Firmana* 7. *Septembris* ad I. *Dubium* pag. 111.

Praeterea si exigui sint redditus Ecclesiae Parochialis *ibid.*

Alumnum nominandi jus denegatum fuit Confratribus Societatis Mortis *in Amerina Applicationis* 23. *Novembris* ad II. *Dubium* pag. 124.

Animarum cura exercitium Collegiatae Ecclesiae S. Nicolai Montis Prandoni spectat principaliter ad Praepositum *Ripana* 3. *Februarii* pag. 15.

Et una simul subsidarie etiam ad Coadjutores alternis hebdomadis *ibid.*

Ita ut, si vocati fuerint à Parochianis accurrant *ibid.*

Suppleantur in reliquis vices Praepositi rationabili causa impediti *ibid.*

Episcopus verò provideat in casibus particularibus pro sua equitate, & prudentia *ibid.*

Apostolicas literas juxta votum Episcopi te. portari, & reformari decrevit Sac. Congr. *in Verulana Jurium Parochialium & Praeminentiarum* 18. *Maii* pag. 62.

Applicanda esse Seminario Clericorum Bona alienius Collegii insufficientia ad illius manutentionem definivit Sacra Congregatio *in Amerina Applicationis* 23. *Novembris* ad I. *Dub.* pag. 124.

Applicatione facta Bonorum Collegii Orphanorum Civitatis Amerinae pro erigendo Seminario Clericorum; Confratribus Societatis Mortis Administratoribus relicta fuit domus, & hortus Oratorio conterminus *Amerina Applicationis* 23. *Novembris* ad II. *Dub.* pag. 124.

B

Beneficiati Bisleri tenentur interesse Choro, ac intervire Missis Cantatis, & Sacris Functionibus provenientibus ex voluntate piorum Fundatorum, dummodo admittantur ad comparticipationem emolumentorum pro iis relictorum *Verulana* 3. *Februarii* ad I. & II. *Dub.* pag. 16

Bona Collegii Orphanorum Civitatis Amerinae applicanda sunt Seminario Clericorum erigendo in dicta Civitate. *Amerina Applicationis* ad I. *Dub.* pag. 124.

Bonorum, & Reddituum decremento constante, Missarum reductio concessa fuit *in Tuderina Reductionis Onerum* 3. *Februarii* pag. 15.

Ita tamen ut Episcopus incumberet pro manutentione & melioratione Bonorum *ibid.*

Bonorum fructus uniuscujusque Legati calculari debent per decennium *Caputagen.* 17. *Augusti* pag. 96.

C

Calculus fructuum Bonorum fieri debet per decennium *Caputagen.* 17. *Augusti* pag. 96.

Cappellania cum onere Missarum celebrandarum per se ipsum in certa Ecclesia residentialis fuit declarata *in Comacen. Capellania* 2. *Martii* pag. 29.

Cappellaniae fructus debentur Cappellano a die vacationis *Balneoregion.* 23. *Novembris* pag. 124.

Cappellaniae mere Laicalis Patronis à Fundatore descendentibus concessa fuit reductio onerum, & suspensio erectionis Cappellaniae *in Taurinen.* 30. *Martii* pag. 42.

Cappellanæ ut effici possint ex pluribus legatis per voluntatis commutationem, firmari debet status uniuscujusque legati & hereditatis respectuorum Testatorum *Calciatana Commutationis Voluntatis* 13. *Julii pag. 83.*

Cappellanæ erigendæ suspensione concessa fuit, ut subveniretur Patrono, & consanguineo Testatoris ad vitam Oratoris tantum, ad impletis oneribus Missarum in *Nullius S. Michaelis de Clusa* 29. *Januarii pag. 2.*

Cappellano, qui onera debebat implere, denegata fuit exemptio a loco residentia, & facultas implendi per alium onera Cappellanæ *Hortiana* 20. *Januarii pag. 1.*

Cui præfinitum fuerat onus celebrandi Missas juxta quantitatem reddituum percipiendorum, Sacra Congregatio præfinit celebrandam Missam quotidianam *Macerata* 2. *Martii pag. 29.*

In Ecclesiis tamen juxta modum ab executoribus testamentariis definitum *ibid.*

Habenti patronatum Cappellanæ temporalis translatio oneris fuit denegata in *Camerinen. Translationis Oneris Missarum* pag. 62.

Rescripsit tamen Sacra Congregatio consulendum SSmum pro gratia tantum adimplendi per alium in Ecclesia a Testatore designata *ibid.*

Cappellani Curati ædes manutendæ sunt una cum Ecclesia Parrochiali ab Ecclesia Matræ, si exigui sint redditus dictæ Paræcie *Firmana* 7. *Septembris ad I. Dubium pag. 111.*

Chori Servitium etiam ex voluntate Testatoris potius esse delendum ob reddituum diminutionem, quam concedendam Missarum reductionem decrevit Sacra Congregatio in *Florentina Reductionis Missarum* 13. *Julii pag. 85.*

Pro diebus Festis tantum reductum fuit Chori servitium, firmo remanente Onere Missarum, redditibus imminutis in *Regien. Reductionis Servitii Chori. & Missarum* 2. *Aprilis pag. 52.*

Chori exemptio ob studium Grammatices denegata fuit in *Nepesina* 20. *Januarii ad II. Dub. pag. 1.*

Clericorum Seminarium ut erigatur, esse applicanda Bona Collegii prorsus imparia, pro illius manutentione definivit Sacra Congregatio in *Amerina Applicationis* 23. *Novembris ad I. Dub. pag. 124.*

Clerico ad Sacros Ordines promovendo denegata fuit dispensatio ab Irregularitate ob defectum digitorum dexterae manus *Comen. Dispensationis* 13. *Julii pag. 84.*

Collegiæ Ecclesiæ S. Nicolai Montis Prandoni Præpositus tenetur principaliter ad exercitium Curæ Animarum *Ripana* 3. *Februarii pag. 15.*

Coadjutores verò Canonici tenentur una

simul subsidiarie alterni hebdomadis *ibid.*

Ita ut si vocati fuerint a Parrochianis, accurrant *ibid.*

Suppleantque in reliquis vices Præpositi rationabili ex causa impetiti *ibid.*

Et Episcopus provideat in talibus particularibus pro sua æquitate, & prudentia, *ibid.*

Commutando an sit voluntas Ludovici Desiderii quoad translationem ejusdem Cappellanæ *Vid. Resolut. in Civitatis Plebis* 23. *Novembris pag. 124.*

Condonatio fructuum decursum ejusdem Centus pertinentis ad Hortanam Communitatem in dotes erogandum an sit concedenda eidem Communitati *Vid. Hortana* 27. *Aprilis pag. 51.*

Confratres Societatis Mortis Civitatis Americæ *Vid. Alumnum nominandi jus.*

Consanguineæ pauperes ut habere possint prælationem in dotibus ab earum auctoribus relictis, probare debent consanguinitatem cum Testatoribus *Alatrina Ducum* 30. *Martii pag. 41.*

Consuetudinem præstandi frumentum, & Oleum pro Lampade hæctenus servatam a Parrochianis Arellæ, esse impoliterum ab eisdem observandam decrevit Sacra Congregatio in *Firmana* 7. *Septembris ad I. Dubium pag. 111.*

Et ab illorum, seu dicti loci Arellæ Sindicis esse frumentum, & Oleum exigendum juxta repartimentum approbandum ab Archiepiscopo *ibid.* ad II. *Dub. pag. 111.*

D

Deputationis dies est attendenda pro Parroco ad effectum percipiendi stipendium *Hortana Stipendii & Liberationis a molestiis* 7. *Septembris ad I. Dub. pag. 112.*

Delatio concessa est mulieri succumbenti in causa dissolutionis Matrimonii, cui fuerat concessum beneficium novæ Audientia *Athen. Matrimonii* pag. 62.

Difficultas inveniendi Sacerdotes præbet causam reductionis Missarum *Syracusana reductionis Missarum* 22. *Junii pag. 73.*

Dispensationem super defectu ætatis ad effectum assequendi Cappellaniam Clerico Ughi denegavit Sacra Congregatio in *Perusina Cappellanæ* 2. *Martii pag. 29.*

Dispensatio qualiter Sacerdotalis concessa fuit nominato quatuor annorum tamquam filio Patroni inopis, & Deficientis a fundatore in *Cremonen. Dispensationis* 20. *Januarii pag. 2.*

Dispensatio Irregularitatis ad cauthelam concessa est Sacerdoti, qui mandaverat fabro murario, ut extraheret columbam a Turre, ob cujus extractionem faber murarius obierat *Spolejana* 22. *Junii pag. 73.*

- Dum est eadem Dispenfatio ab Irregularitate Clerico, qui calcis ictu ita percussus, ut afolescentulum fugientem, ut ex ejus ictu postea obierit *Senen Dispenfationis* 30. *Martii ad II. Dub. pag. 41.*
- Eadem ob defectum digitorum dextere manus denegata fuit Clerico ad Sacros Ordines promovendo *Comen Dispenfationis* 13. *Julii pag. 84.*
- Dissentus Vicarii Generalis assistentis celebrationi Matrimonii non obstat ejus validitati *Calhen. Matrimonii 7. Septembris ad I. Dub. pag. 112.*
- Distributiones quotidianas percipiendi Indultum pro absente a Choro causa studii Philosophiæ sustinendum censuit Sacra Congregatio in *Faventina Distributionum* 13. *Julii pag. 83.*
- Eidemque omnes distributiones ad formā Indulti deberi decrevit *ibidem ad II. Dub.*
- Dissolutionis Matrimonii peritio quando est Serotina rejciendam esse definivit eadem Sacra Congregatio in *Asthen. Matrimonii* 30. *Martii pag. 41.*
- Distancia loci consideranda est in taxanda Missarum elemosina *Syracusana reductionis Missarum* 22. *Junii pag. 73.*
- Dotalis subsidii reductio antequam decernatur, firmandum esse statum hereditarium Testatoris decrevit Sacra Congregatio in *Romana Subsidii Dotalis* 27. *Aprilis pag. 51.*
- Dotes ut Consanguineæ Testatoris jure sanguinis assequantur prælative ad incertas Puellas vocatas, coadjuvandas esse probationes super sanguinis conjunctione cum Testatore mandavit Sacra Congregatio in *Alayrina Dotalium* 30. *Martii pag. 41.*

E

- Ecclesia si fuerit designata pro Missarum celebratione facienda per ipsum Cappellanum, residentialis dicitur Cappellania *Comacen. Cappellanie* 2. *Martii pag. 29.*
- Ecclesiæ Parochialis mantentio si exigui sunt redditus Pareciæ spectat ad Ecclesiam Matricem *Firmana* 7. *Septembris ad I. Dub. pag. 111.*
- Ecclesiam Parochialem SS. Angelorum Custodum Territorii S. Elpidii reedificare spectat ad Capitulum S. Elpidii *Firmana* 7. *Septembris ad IV. Dub. pag. 111.*
- Ad quod etiam spectat reedificatio Aedum pro Cappellano curato *ibidem*.
- Emolumentorum ex Sacris functionibus provenientium participatio debetur Beneficiatis Bisletis Choro, & Sacris Functionibus interessentibus in *Verulana* 3. *Februarii ad I. & II. Dub. pag. 16.*
- Episcopus tenetur ad reparaciones Ecclesiæ Cathedralis necessarias *Balneoregin Ecclesiæ Cathedralis* ad II. *Dub. pag. 95.*

- Episcopi de irrationabili judicio non constare decrevit Sacra Congregatio in *Perusina Prioratus* 27. *Aprilis ad I. Dub. pag. 51.*
- Ætatis dispenfatio ad assequendam Cappellaniam Clerico Ughi fuit denegata, concurrente Sacerdote Bavi magis idoneo, ex voluntate Fundatoris *Perusina Cappellanie* 2. *Martii pag. 29.*
- Examinatorum justam esse relationem censuit Sacra Congregatio in *Perusina Prioratus* 27. *Aprilis ad I. Dub. pag. 51.*
- Executores Testamentarii lites pertinentes ad hæreditatem Defuncti non propriis, sed ejusdem hæreditatis sumptibus agere debent *Afculana Commutationis voluntatis* 20. *Januarii ad III. Dub. pag. 2. & 7.*
- Et ab eis de Bonis hæreditariis rationem esse reddendam coram Episcopo definivit Sacra Congregatio in *Afculana Commutationis voluntatis* 20. *Januarii ad II. Dub. pag. 2. & seq.*
- Exemptio a Loco Residentiæ cum facultate implendi onera Cappellaniæ fuit Cappellano denegata in *Horiana* 20. *Januarii pag. 1.*
- Expensis accessus, & recessus, nec non incommodum Sacerdotis pro celebranda Missa in Ecclesia designata taxandum esse ab Episcopo pro sua Conscientia definivit Sac. Congreg. in *Syracusana Reductionis Missarum* 22. *Junii pag. 73.*
- Extrahens faber Murarius columbum a Torre delapsus obiit; ideoque concessa est Dispenfatio Irregularitatis ad cauthelam Sacerdoti, qui jussit extractionem *Spoletana* 22. *Junii pag. 73.*
- Exequans primus Oblator secundam oblationum, huic præfertur *Civitatis Castellanæ Emphiteusis* 23. *Novembris pag. 123.*

F

- Filosophiæ studium ut impleret Beneficiarius, Indultum abessendi a Choro, quod eidem concessum fuerat, sustineri decrevit Sacra Congregatio in *Faventina Distributionum* 13. *Julii ad I. Dub. pag. 83.*
- Eidemque deberi omnes distributiones quotidianas ad formam dicti Indulti definitum fuit *ibidem ad II. Dub.*
- Fructus Cappellaniæ vacantis deberi Cappellano noviter nominato a die vacationis, demptis oneribus, definivit Sacra Congregatio in *Balneoregin* 2. *Novembris pag. 124.*
- Frumentum exigi debet a Syndacis loci Arellæ ad formam repartimenti approbandi ab Archiepiscopo *Firmana* 7. *Septembris ad II. Dub. pag. 111.*

G

Grammatices studium non præbet justam causam abessendi à Servizio Chori *Nepefina ad II. Dub. pag. 1.*

H

Habilitationis Rescriptum a Summo Pontifice datum sustinendum censuit Sacra Congregatio in *Romana habilitationis 13. Julii pag. 88.*

Habitatores Coloni Loci Arellæ in Territorio S. Elpidii ad Mare tenentur præstare Rubra quinque frumenti Vicario curato ruralis Ecclesiæ SS. Angelorum Custodum, & Oleum pro Lampade dictæ Ecclesiæ in *Firmana 7. Septembris ad III. Dub. pag. 111.*

Hæredum obligatione pro subministracione utensilium, & Ornamentorum Ecclesiæ firmam remanere voluit Sacra Congregatio in *Syracusana Reductionis Missarum 22. Junii pag. 73.*

Hæreditatis, non autem Executorum Testamentariorum Sumptibus agenda est lis, quæ pertinet ad hæreditatem *Asculana Commutationis Voluntatis 20. Januarii ad III. Dub. pag. 7.*

Hæreditatis Statum esse firmandum, antequam deveniatur ad confirmationem, vel infirmationem resolutionis super reductione subsidii dotalis capte ab Universitate S. Eligii Fabrorum Ferrariorum decrevit Sacra Congregatio in *Romana subsidii Dotalis 27. Aprilis pag. 51.*

Hæreditatis respectu statum esse firmandum, ut ex pluribus Legatis, commutata Testamentariorum voluntate, unica erigatur Cappellania cum onere Missæ quotidianæ definivit Sacra Congregatio in *Cajetana Commutationis voluntatis 13. Julii pag. 83.*

Hortus cum adnexa domo reservatio à Confratribus Societatis Mortis Civitatis Amerinæ administratoribus Bonorum Collegii Orphanorum facta in actu prædicti consensus pro applicatione Bonorum dicti Collegii Seminario Clericorum erigendo, approbata fuit in *Amerina Applicationis 23. Novembris ad II. Dub. pag. 124.*

I

Incommodum Sacerdotis accedendi ad Ecclesiam designatam pro celebranda Missa præter expensas accessus, & recessus taxandum esse pro Conficientia Episcopi decrevit Sacra Congregatio in *Syracusana Reductionis Missarum 22. Junii pag. 73.*

Indultum exemptionis a Servizio Chori ob

studium Grammaticalium Institutionum denegatum fuit in *Nepefina 20. Januarii ad II. Dub. pag. 1.*

Percipiendi distributiones quotidianas etiam si Canonici abist a Choro pro implendo cursu Philosophiæ, sustinendum censuit Sacra Congregatio in *Faventina Distributionum 13. Julii ad I. Dub. pag. 83.*

Et omnes deberi distributiones ad formam Indulti decrevit Sacra Congregatio *ibidem ad II. Dub.*

Indultum concessum Collegiæ Ecclesiæ S. Phoilani, attenta præbendarum modicitate, ad Ecclesiam resarciendam prorogatum fuit ad decennium, juxta formam præcedentium indultorum, *Leodien. prorogationis Indulti 22. Junii pag. 74.*

Interesse Choro, ac inservire Missis Cantaris, & Sacris Functionibus provenientibus ex voluntate piorum fundatorum tenentur Beneficiati Bisleri *Verulana 3. Februarii ad I. Dub. pag. 16.*

Admittendi tamen sunt ad participationem emolumentorum pro illis assignatorum *ibidem ad II. Dub.*

Irregularem declaravit Sacra Congregatio Clericum adolescentulum, qui calcis istu fugientem adolescentulum percusserat cum ipsius obitu sequuto post sex menses à die percussione *Senen. Dispensationis 30. Martii ad I. Dub. pag. 41.*

Huic tamen indulgentiam esse dispensationem censuit Sacra Congregatio *ibidem ad II. Dub.*

Irregularitatis dispensationem ad cautelam obtinuit Sacerdos, qui mandaverat fabro Murario, ut extraheret Columbum à Fure, ob cujus extractionem ab alto delapsus faber Murarius obiit in *Spolemana 22. Junii pag. 73.*

Irregularitatis dispensatio denegata fuit ob defectum digitorum dexteræ manus Clerico ad Sacros Ordines promovendo *Comen. Dispensationis 13. Julii pag. 84.*

Irrationabile non esse judicium Episcopi decrevit Sacra Congregatio in *Perusina Prioratus 27. Aprilis ad I. Dub. pag. 51.*

Et Prioratum adjudicandum esse magis idoneo electo ab Episcopo respondit Sacra Congregatio *ibidem ad II. Dub.*

Investituram Bonorum Ecclesiasticorum in paritate Oblationum dandam esse meliori, & magis idoneo Oblatori decrevit Sacra Congregatio in *Firmana Emphyteusis 27. Aprilis pag. 52.*

Præstitam tamen idonea fidejussione in *Civitatis Castellana Emphyteusis 23. Novembris pag. 123.*

Jus nominandi Alumnorum in erigendo Seminario in Amerina Civitate, quod Confratres Societatis Mortis ejusdem Civitatis pro eorum Rectore reservaverant in actu prædicti consensus pro applicatione Bonorum Collegii

gii Orphanorum faciendâ favore dicti Seminarii denegandum esse decrevit Sacra Congregatio in *Amerina Applicationis* 23. *Novembris ad II. Dubium* pag.124.

L

Legati uniuscujusque status firmari debet, priusquam ex pluribus Legatis per voluntatis commutationem institui possit Cappellania *Camerinensis Commutationis Voluntatis* 13. *Julii* pag.83.

Liberatio à molestitis conventa debet præstari *Horiana Stipendiis & Liberationis à molestitis* ad II. *Dub.* pag.112.

Lis, quæ pertinet ad hereditatem, agenda est ejus sumptibus *Asculana Commutationis Voluntatis* 20. *Januarii* ad III. *Dub.* pag.2. & seq.

M

Manuentio Ecclesiæ Parochialis, ac Ædium pro Cappellano Curato, si exigui sint redditus Parrociz, spectat ad Ecclesiam Matricem *Firmana* 7. *Septembris* ad I. *Dub.* pag.111.

Matrimonium clandestinum initum coram Vicario Generali validum est *Callien. Matrimonii* 7. *Septembris* ad I. *Dub.* pag.112.

Multæ verò minorationem Sacra Congregatio remittit ad SSmum *ibid.*

Matrimonium non censi celebratum ex Sponsalibus per verba de futuro licet initis coram Parocho, & Testibus definitivè Sacra Congregatio in *Viterbien. Matrimonii* 23. *Novembris* pag.129.

Matrimonii dissolutio negata fuit in *Assen. Matrimonii* 30. *Martii* pag.41.

Missarum firmo remanente onere, reducendum esse Chori servitium pro diebus festis tantum definitivè Sacra Congregatio in *Regien. Reductionis servitii Chori, & Missarum* 27. *Aprilis* pag.52.

Missarum ad præstinandum numerum relativè ad diversa Legata firmandum esse statum, uniuscujusque Legati, facto calculo per decennium, mandavit Sacra Congregatio in *Caputanen.* 17. *Augusti* pag.96.

Missarum Reductio ob reddituum imminutionem concessa fuit in *Papien. Reductionis Missarum* 2. *Martii* pag.19.

Item ob Redditaum, & Bonorum decrementum in *Tudertina Reductionis Onerum* 3. *Februarii* pag.15.

Nec non ob difficultatem inveniendi Sacerdotem, & ob loci distantiam in *Syracusana Reductionis Missarum* 22. *Junii* pag.73.

Firma tamen remanente obligatione hæredis pro subministratione utensilium, & ornamentorum Ecclesiæ *ibidem.*

Lutuper concessa fuit ad ratam manualis,

aliis adimpletis oneribus, *Interamnen. Reductionis* 21. *Junii* pag.73.

Missarum, & Curæ Animarum stipendium deberi in annuis scutis duodecim Paroco S. Mariæ Lauretanæ Balneoli à die deputationis respondit Sacra Congregatio in *Horiana Stipendiis, & Liberationis à Molestiis* 7. *Septembris* ad I. *Dub.* pag.112.

N

Nominatio Cappellano deberi fructus Cappellaniz à die vacationis, demptis oneribus, definitivè Sacra Congregatio in *Balnearien.* 2. *Novembris* pag.124.

Nominandi jus Alumnorum Seminarii erigendi in Amerina Civitate reservatum pro Rectore Societatis Mortis dictæ Civitatis denegatum fuit in *Amerina Applicationis* 23. *Novembris* ad II. *Dub.* pag.124.

O

Oblationum in paritate Investituram Bonorum Ecclesiasticorum magis idoneo Oblatori concessit Sacra Congregatio in *Civitatis Castellane Emphyteusis* 23. *Novembris* pag.123.

Oblator magis idoneus est præferendus *Firmana Emphyteusis* 27. *Aprilis* pag.52.

Oleum pro lampade Ecclesiæ curatæ SS. Angelorum Custodum Regionis Arellæ præstari debere à Colonis, & Habitatoribus dictæ Regionis respondit Sacra Congregatio in *Firmana* 7. *Septembris* ad I., & III. *Dubium* pag.111.

Illudque exigendum esse à Syndicis dictæ Regionis Arellæ ad formam repartimenti approbandi ab Archiepiscopo *ibidem* ad II. *Dubium.*

Onera Cappellaniz per alium implendi facultas denegata fuit in *Horiana* 20. *Januarii* pag.1.

Oneris Missarum reductio, Vid. *Missarum reductio.*

P

Paritas si concurrat oblationum, Oblator magis idoneus est præferendus *Firmana Emphyteusis* 27. *Aprilis* pag.52.

Parochialis Ecclesiæ SS. Angelorum Custodum Regionis Arellæ, ac Ædium pro Cappellano Curato manutentionem spectare ad Collegiatam S. Elpidii decrevit Sac. Congregatio in *Firmana* 7. *Septembris* ad I. *Dubium* pag.111.

Patrono Cappellano denegata fuit temporalis translatio Cappellaniz in *Camerinen. translatiois Oneris Missarum* 13. *Maii* pag.62.

Re-

Rescriptum tamen Sacra Congregatio, consulendum Sanctissimo pro gratia tantum, adimplendi per alium in Ecclesia a Testatore designata *ibid.*

Patrono inopi, & a fundatore descendenti concessa fuit dispensatio qualitatibus Sacerdotalis usque dum ad legitimam etatem pervenerit, adimpletis oneribus, in *Cremonen. Dispensationis* 20. *Januarii* pag. 2.

Nec non etiam suspensio Cappellanæ erigende ad illius vitam tantum, adimpletis oneribus, in *Nullius S. Michaelis de Clusa*, 20. *Januarii* pag. 2.

Percutiens Clericus Vid. *Irregularitas*.

Peritorum iudicium super quantitate necessarium restaurationum, & reparationum Ecclesiæ Cathedralis Balneoregii sequendum esse decrevit Sacra Congregatio in *Balneoregion. Ecclesiæ Cathedralis* 17. *Augusti* ad I. *Dub.* pag. 95.

Pontificis Rescriptum habilitationis sustinendum esse respondit Sacra Congregatio in *Romana habilitationis* 13. *Julii* pagin. 86., & *seqq.*

Prepositus Collegiæ Ecclesiæ S. Nicolai Montis Prandoni tenetur principaliter ad exercitium Curiæ Animarum *Ripana* 3. *Februarii* pag. 15.

Et unâ simul subsidariæ etiam Coadjutores Canonici alternis hebdomadis *ibid.*

Ita ut si vocati fuerint à Parrochianis accurrant *ibid.*

Et suppleant in reliquis vices Præpositi rationabili causa impediti *ibid.*

Episcopus verò provideat in casibus particularibus pro sua æquitate, & prudentia *ibidem*.

Prioratus conferendus est magis idoneo electo ab Episcopo *Perusina Prioratus* 27. *Aprilis* ad II. *Dub.* pag. 51.

Prorogandum esse ad aliud decennium Indultum concessum Capitulo Collegiæ Ecclesiæ Sancti Phoillani Oppidi Fossensis erogandi fructus duorum annorum Canoniatum, & Præbendarum per obitum vacantium in augmentum Fabricæ, & in reparationem Ecclesiæ, definivit Sacra Congregatio in *Leoniden. Prorogationis Indulti* 22. *Junii* pag. 74.

Punctaturæ debentur a die capte possessionis per Canonicum ab eo tempore absentem, in *Nepefina* 20. *Januarii* pag. 1.

Q

Qualitatis Sacerdotalis dispensatio concessa est descendenti a fundatore, & Patrono inopi *Cremonen. Dispensationis* 20. *Januarii* pag. 2.

Quotidianæ distributiones Vid. *Distributiones*.

Quotidianam Missam celebrandam esse a Cappellano, cui præfinitum fuerat onus celebrandi Missam, juxta ratam redditionum percipien-

dorum, præfinitæ Sacra Congregatio in *Maceraten.* 2. *Maritimi* pag. 29.

In Ecclesiis tamen, juxta modum ab Executoribus testamentariis definitum *ibidem*. Ad quotidianæ Missæ celebrationem esse reducendum incertum Missarum numerum a Testatoribus præscriptum decrevit Sacra Congregatio in *Lauren.* 17. *Augusti* pag. 25.

R

Reedificare Ecclesiam SS. Angelorum Custodiam Regionis Arellæ spectat ad Capitulum S. Elpidii. *Ferrana* 7. *Septembris* ad II. *Dub.* pag. 111.

Ad quem etiam spectat reedificatio Aedium pro Cappellano Curato *ibidem*.

Redditionem rationis de rata legati Aurelii Celestini futurorum 100., ejusque fructibus faciendam esse à Communitate Oppidi Bassanelli mandavit Sac. Congregatio in *Horiana* 27. *Aprilis* pag. 51.

Redditionem rationis de Bonis hereditatis ad pios usus destinata faciendam esse coram Episcopo ab illius Executoribus Testamentariis decrevit Sacra Congregatio in *Aquilana Commutationis Voluntatis* 20. *Januarii* ad II. *Dub.* pag. 7.

Redditibus imminutis Canoniatum, firmo remanente onere Missarum, pro reductione, & servitii Chori ad dies festos tantum respondit Sacra Congregatio in *Regem. Reductionis Servitii Chori*, & *Missarum* 27. *Aprilis* pag. 52.

Reductio Dotalem Subsidiorum Vid. *Dotalia subsidia*.

Reductionem Missarum ad rationem manualis, delecto onere servitii Chori, faciendam esse, concurrente Testatoris voluntate, decrevit Sacra Congregatio in *Florentina Reductionis Missarum* 13. *Julii* pag. 85.

Reductio Onerum. Vid. *Onerum reductio*.

Rescriptum habilitationis a Summo Pontifice datum sustineri, cum in precibus nihil ad substantiam pertinet omisum fuerit, decrevit Sacra Congregatio in *Romana Habilitationis* 13. *Julii* pag. 88.

Residentialis declarata fuit Cappellania, cui erat onus Missas celebrandi per ipsum Cappellanum in certa Ecclesia in *Comanen. Cappellania* 2. *Maritimi* pag. 29.

Residentia dispensatio fuit Cappellano denegata in *Horiana* 20. *Januarii* pag. 1.

Restauraciones, & reparationes declaratae fuerunt necessariae ad formam Peritiæ in *Balneoregion. Ecclesiæ Cathedralis* ad I. *Dub.* pag. 95.

Quarum onus spectare ad præcedentem Episcopum respondit Sacra Congregatio *ibidem* ad II. *Dub.*

S

Sacerdotalis qualitas dispensata fuit descendentibus à fundatore, & patrono inopi in *Cremonen. Dispensationis* 20. Janu. pag. 2.

Sacerdotis incommodum, præter expensas accessus, & recessus pro celebranda Missa in Ecclesia designata, taxari ab Episcopo pro sua Conscientia mandavit Sacra Congregatio in *Syracusana Reductionis Missarum* 22. Junii pag. 73.

Seminarium Clericorum *Vid. Clericorum Seminarium*.

Servitium Chori delendum esse, & Missas reducendas ad rationem manualis decrevit Sacra Congregatio in *Regien. Reductionis Servitii Chori, & Missarum* 27. Aprilis pag. 52., & in *Florentina Reductionis Missarum* 13. Julii pag. 85.

Servitium Chori non dispensatur ob studium Grammatices in *Nepefina* 20. Januarii ad II. Dub. pag. 1.

Sponsalia de futuro quamvis inita coram Patrocho & Testibus Matrimonium non inducunt *Viterbien. Matrimonii* 23. Novembris pag. 129.

Status Legatorum firmari debet, ut Missarum numerus præfiniatur *Caputaquen.* 17. Augusti pag. 96.

Status hæreditatis firmari debet, ut Subsidiorum Dotantium reductio fieri possit *Romana Subsidii Dotalis* 27. Aprilis pag. 51.

Stipendium in annuis scutis duodecim pro exercitio Animarum curæ deberi à die Deputationis Parroco S. Mariæ Lauretanæ Balneoli respondit Sacra Congregatio in *Hortana Stipendii, & Liberationis a molestiis* 7. Septembris ad I. Dub. pag. 112.

Suspensio Cappellanæ erigendæ, ut subveniatur Patrono, & Con sanguineo Testatoris concessa fuit ad illius vitam tantum, adimpletis Oneribus Missarum in *Nullius S. Michaelis de Clnja* 20. Januarii pag. 2.

Eadem concessa fuit etiam Patrono à Fundatore descendenti, & familia gravi in *Taurinen.* 30. Martii pag. 42.

Syndaci Laci Arellæ exigere tenentur à Parochianis dicti Loci frumentam, & Oleum pro lampade ad formam repartimenti approbandi ab Archiepiscopo *Firmana* 7. Septembris ad II. Dub. pag. 111.

T

Translatio temporalis Cappellanæ denegeta fuit etiam Cappellano Patrono in *Camerinen. Translationis oneris Missarum* pag. 62.

Testamentum exhiberi debet, & firmandus est status hæreditarius Joannis Baroffi ad effectum examinandi, an Subsidiorum Dotantium reductio fieri possit *Romana Subsidii Dotalis* 27. Aprilis pag. 51.

Testatoris Con sanguinei. *Vid. Suspensio Cappellanæ*.

Testator quoad Missarum reductionem *Vid. Missarum reductio*.

Quoad Chori Servitium. *Vid. Servitium Chori*.

Testamentarii executores hæreditatis ad pios usus destinatae rationem eorum administrationis reddere debent coram Episcopo *Asculanæ Commutationis Voluntatis* 20. Januarii ad II. Dub. pag. 2. & seq.

V

Validitatem Matrimonii Clandestini initi coram Vicario Generali definivit Sacra Congregatio in *Callien. Matrimonii* 7. Septembris ad I. Dub. pag. 112.

Utensilia, & Ornamenta Ecclesiæ ab Hæreditibus Testatoris esse præstanda decrevit Sacra Congregatio in *Syracusana Reductionis Missarum* 22. Junii pag. 73.

F I N I S.

THESAURUS RESOLUTIONUM SAC. CONGREGATIONIS CONCILII

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta,
aliasque Canonici Juris Sanctiones

M U N U S

SECRETARII EJUSDEM SAC. CONGREG.

O B E U N T E

R. P. D. CARRARA

Prodierunt in Causis sub annum 1777.

P R O P O S I T I S

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis,
ac aliis in Ecclesiastico Foro versantibus
apprimè utilis, ac necessarius.

TOMUS XLVI.

T R I P L I C I

INDICE LOCUPLETATUS.

R O M Æ MDCCLXXVII.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

THESE

RESOLUTIONS

OF THE CONGRESS

OF THE UNITED STATES

IN SENATE

AND IN HOUSE OF REPRESENTATIVES

ON THE 15TH DAY OF MARCH 1846

BY THE SENATE

AND IN HOUSE OF REPRESENTATIVES

OF THE UNITED STATES

IN SENATE

AND IN HOUSE OF REPRESENTATIVES

OF THE UNITED STATES

IN SENATE

AND IN HOUSE OF REPRESENTATIVES

OF THE UNITED STATES

IN SENATE

AND IN HOUSE OF REPRESENTATIVES

OF THE UNITED STATES

IN SENATE

AND IN HOUSE OF REPRESENTATIVES

OF THE UNITED STATES

I N D E X

ALPHABETICUS CAUSARUM

*Quæ in Sacra Congregatione Concilii propofitæ fuerunt
anno 1777. per Diœceſes diſpoſitus .*

A

A Lerien. Canonicatus Pœnitentia-
rii 19. Aprilis , & 10. Maii *pa-*
gin. 64. , & 75.
Anagnina Indulti 7. Junii , & 3. Ju-
lii *pag. 99. , & 104.*
Aſten. Matrimonii 1. Martii *pag. 22.*
Auximana Diſpenſationis 5. , & 19. Ju-
lii , & 29. Novembris *pag. 109. ,*
117. , & 181.

B

B Alneoregien. , & Urbevetana 7.
Junii *pag. 99*
Bürgen. Reductionis 1. , & 15. Martii
pag. 37. & 41.

C

C Amerinen. Parochialis 13. Sep-
tembris , & 29. Novembris *p. 176.*
180.
Camerinen. Procurationis 8. Martii ,
& 19. Aprilis *pag. 50. , & 63.*
Camerinen. , & Fabrianen. Subſidio-
rum Dotium 10. Maii *pag. 76.*
Caputaquen. 1. , & 15. Martii , & 10.
Maii , & 7. Junii *pag. 30. 41. 81. ,*
& 86.
Celſonen. Reductionis Miſſarum 11. Ja-
nuarii , & 1. Martii *pag. 16. , & 22.*
Civitatis Caſtelli Cappellaniæ 5. , & 30.
Auguſti *pag. 140. , & 152.*

F

F Abrianen. Subſidorum Dotium
19. Aprilis , & 10. Maii *pag. 72. ,*
& 75.
Fanen. Reductionis Onerum 1. , & 15.
Martii & 19. Aprilis , & 10. Maii
pag. 32. , 41. , 63. , & 73.
Faventina Applicationis 5. , & 19. Ju-
lii *pag. 112. , & 115.*

Faventina 30. Auguſti , 13. Septembris
& 29. Novembris *pag. 161. , 171. ,*
& 179.

Firmana Deletionis Onerum 7. Junii ,
& 5. Julii *pag. 95. & 103.*

Firmana Legati 19. Julii , & 9. Auguſti
pag. 125. , & 131.

Foroſempronien. 11. Januarii , & 1.
Martii *pag. 11. , & 21.*

H

H Ortana 5. Julii *pag. 106.*

I

I Nteramnen. 15. Martii , 19. Aprilis ,
& 19. Junii *pag. 55. 64. , & 118.*

Interamnen. 30. Auguſti , 13. Sep-
tembris , & 29. Novembris *pag. 160. ,*
171. , & 179.

L

L Eodien. 10. Maii *pag. 76.*

Leodien. 9. , & 30. Auguſti *pag. 139. ,*
& 151.

Leodien. Fructuum Canonicatus 19.
Julii , & 9. Auguſti *pag. 121. , & 131.*

M

M Arianen- Irregularitatis 5. Martii
pag. 26.

Meffanen. Reductionis Onerum 11. Ja-
nuarii *pag. 1.*

Mazzarien. 5. , & 19. Julii *pag. 107. ,*
& 117.

Melevitana Diſpenſationis 29. Novem-
bris *pag. 137.*

Meffanen. Reductionis Miſſarum 19.
Julii , & 9. Auguſti *pagin. 127. ,*
& 131.

Ne-

N

Nepesina Jurispatronatus 30. Augusti, & 13. Septembris *pag.* 153. & 170.

Novarien. Distributionum, & Fructuum 11. Januarii, 1. Martii, & 5. Julii *pag.* 6. 21., & 104.

Novarien. Indulti 11. Februarii *pag.* 1.

Nullius Farfen. Seminarii 9. Augusti *pagin.* 174.

P

Pentina Vacatione Choralis 30. Augusti, 13. Septembris, & 29. Novembris *pag.* 166., 172., & 180.

Pisauren. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris *pagin.* 180.

Placentina Missæ Conventualis 11. Januarii, & 1. Martii *pag.* 18., & 22.

Placentina 9., & 30. Augusti, & 13. Septembris *pag.* 146., 153., & 170.

Pontis Curvi Redificationis, & Translationis Ecclesiæ Parochialis 9., & 30. Augusti, & 13. Septembris *pagina* 144., 152., & 169.

Prænestina Commutationis Voluntatis 15. Martii, & 19. Aprilis *pag.* 52., & 64.

R

Romana Alimentorum 19. Aprilis, & 10. Maii *pag.* 68., & 75.

Romana Cappellaniarum 15. Martii *pag.* 41.

Romana Cappellaniarum, & Legato-

rum Piorum 30. Augusti, & 13. Septembris *pag.* 157., & 170.

Romana Subsidiorum Dotatum 15. Martii, 19. Aprilis, & 19. Julii *pag.* 46., 63., & 120.

S

Senogallien. Procuracionis 10. Maii, & 7. Junii *pagin.* 83., & 86.

Spoletana Nullitatis Professionis 13. Septembris, & 29. Novembris *pagin.* 172., & 180.

T

Taurinen. Cappellaniæ 11. Januarii *pag.* 1.

Thelesina Missæ Conventualis 5., & 19. Julii *pag.* 115., & 118.

Tudertina Confirmationis Concordiæ 7. Junii, & 5. Julii *pag.* 96., & 103.

V

Vaden. Legatorum 29. Novembris *pag.* 182.

Verulana 11. Januarii *pag.* 2.

Verulana Jurium Parochialium, & Præminentiarum 9. Augusti *pag.* 132.

Vico-Equensis Visitationis Sacrorum Liminum 10. Maii, & 7. Junii *pagin.* 78., & 85.

Viterbien. Matrimonii 11. Januarii *pagin.* 2.

Urbevetana 15. Martii, & 19. Aprilis *pag.* 58., & 64.

Urbinate, seu Ariminen. 10. Matr., & 7. Junii *pag.* 77., & 85.

Uritana Dispensationis 7. Junii *pag.* 86.

I

Die Sabatbi 11. Januarii 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Reastumere dignabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis, & tribus sequentibus Dubiis tunc non resolutis, & ad præsentem Congregationem dilatis sapientissime de more respondere.

TAURINEN. CAPPELLANIÆ. In qua definiendum est. *Sess. 25. cap. 5. de Reform.*
An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Pro gratia, dummodò tamen præferantur in nominatione, si aderunt, sanguine propinqui Testatrici tam actu Sacerdotes, quam ad Sacerdotium promovendi. Quò verò ad perpetuationem, & erectionem auctoritate Ordinaria nihil.

NOVARIEN. INDULTI. In qua ambigitur. *Sess. 24. cap. 12. de Reform.*
An, & quomodo sit concedendum Canonico Defendenti Trevi Indultum abessendi a Choro, & a residentia, de qua agitur, in casu &c.

Affirmativè juxta votum Episcopi cum solitis clausulis.

MASSANEN. REDUCTIONIS ONERUM. In qua petitur. *Sess. 25. cap. 4. de Reform.*
An, & quomodo sit locus reductioni oneris Missarum in casu &c.

Affirmativè juxta votum Episcopi ad decennium cum conditionibus ab eodem Episcopo designatis.

Sess. 24. cap. 1.
de Reform.

2

11. Januarii 1777.

VITERBIEN. MATRIMONII. Jussu Sacri hujus
Senatus hæc reproponitur Causa, quæ proposita fuit
in Congregatione habita die 23. transacti mensis Novem-
bris, exhibitoque Dubio = *An constet de Matrimonio in
casu &c.* = Eminentissimi Patres responderunt = *Negative* =
Cum autem in Folio illius Congregationis latè fuerint col-
lectæ rei species, & rationes comprobantes, Dominicum
Maruscelli sub initium mensis Augusti anni 1763. nequa-
quam contraxisse cum Corona Merli Matrimonium de
præsenti, sed unicè Sponsalia de futuro, quibus ratio-
nibus addi potest fides nuperrimè ab Episcopo Viterbiensi
transmissa, in qua Notarius Episcopalis testatus est, se
perquisivisse Codicem Matrimoniorum Ecclesiæ S. Joan-
nis Baptistæ in Zoccoli nuncupatæ à die prima Januarii
dicti anni 1763. usque ad mensem Maji 1773., quo decessit
Sacerdos Flaminius Corazza, dum vixit, ejusdem Ecclesiæ
Parochus, præfatisque Sponsalibus præfens, & in eo nul-
lam adnotatam invenisse partitam Matrimonii contracti
Dominicum inter, & Coronam, ideoque poterunt EE. VV.
prædictas rationes ex eodem Folio repetere, ut de-
cernant

*An sit standum, vel recedendum a decis. die 23. Novembris
proxime præteriti in casu &c.*

In Decis, & amplius.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

VERULANA. Joseph Cappella, & Praxedes Cellet-
ti Conjuges ex Terra Montis S. Joannis Verulanæ
Dioecesis anno 1758. inter se reciprocam, & irrevoca-
bilem omnium Bonorum Donationem inter vivos cele-
brarunt = *Non ostanti tutte le Leggi*, (sunt verba Dona-
tionis) *che ne dispongono in contrario, e specialmente
quella, che proibisce le Donazioni frà Marito, e Moglie,
alle quali, ed a ciascuna di esse, mediante il loro giura-
mento tacitis &c., renunciano &c., essendone stati prima
da me informati, perchè così è la loro positiva volontà, ed
intenzione, e non altrimenti &c.* : Consideratus in ea fuit
casus, quo Joseph Uxori suæ prædecessisset, fuitque hoc
in casu volitum, quod si Praxedes Uxor ad secunda mini-
mè transiisset vota, vel ad ea transiens filios non susce-
pisset, tunc ex Bonis donatis, quæ tamen superef-
sent tempore obitus Prædedit, una, vel plures erige-
ren-

rentur Cappellaniæ ad libitum ejusdem Prædis, nisi Joseph ante ejus obitum de erigendis Cappellaniis, deque facienda nominatione Cappellanorum aliter declarasset.

Præobit Joseph Cappella Vir cum Testamento, in quo, prævia absolute à juramento præstito in antedicta Donatione ab Episcopo reportata, eam revocavit, mandavitque, ut post obitum Prædis suæ Uxoris, quam Hæredem usufructuariam reliquerat, utcumque ad secundas convolvasset nuptias, quatuor erigerentur Cappellaniæ cum onere Missæ quotidianæ turnatim inter Cappellanos partiendo, nulla tamen præstituta Ecclesia, nulloque Altari, ubi Sacra celebrare deberent. Ad unam ex dictis Cappellaniis idem Joseph nominavit Clericum Carolum filium Bernardi Lombardi, cui, ejusque Familiæ jus præsentandi Cappellanum ad hanc tantum Cappellaniam perpetuo reliquit: Nominationem verò aliorum trium Cappellanorum cum activo Patronatu contulit in Joannem Baptistam Mobilj, ejusque Successores de Primo-genito in Primogenitum in infinitum.

Prædis in secundum accepit Virum Andreæ Trenta, ex quo etiam Conjugio nullus adnatus est filius. Ad quamlibet autem m avertendam quæstionem super executione Testamenti Josephi, stante præambula universalis Donatione, quam idem egerat inter vivos favore ejusdem Prædis, satius ipsa putavit preces porrigere **SUMMO NOSTRO PONTIFICI feliciter Regnanti**, in eis exponens, ipsam dimittere jus omne, quod virtute prænaratæ Donationis sibi competeat super hæreditate Josephi sui primi Viri, ut ejus exequatur Testamentum, utque erigantur Cappellaniæ ab ipso præscriptæ, quas imò de propriis pecuniis augere cupiebat in aliis scutis centum, dummodo tamen post suum obitum etiam Andreas Trenta Vir ejus secundus, donec vixerit, eodem frueretur usufructu præfatæ hæreditatis in Cappellaniis erogandæ, non retardata ex nunc collatione unius Cappellaniæ favore Caroli Lombardi à Testatore nominati, petiitque propterea suspensionem nominationis aliorum trium Cappellanorum, durante vita dicti Andreæ.

Ablegatis precibus huic Sac. Congregationi, auditus fuit Verulanus Antistes, qui petitioni Prædis annuit *utpote quæ Legati Pii executioni apprimè conducit*, eique pariter consensum suum præstitit Joannes Baptista Mobilj unicus trium erigendarum Cappellaniarum Patronus.

Interea decessit Praxedes : Cum autem Andreas Trēta Vir ejus superstes instantiam à defuncta Uxore jam inceptam, & ab Episcopo , & à Patrono laudatam , & approbatam prosequatur, preces renovat pro suspensione ad ejus vitam duraturā nominationis aliorum trium Cappellanorum , precibusque propositis per Summaria Precum in postrema Congregatione habita die 23. nuper elapsi mensis Novembris, placuit EE. VV. rescribere = *Ponatur in Folio, & exhibeantur integra Documenta* = . Ea modò fuerunt exhibita , & ex illis in factis constat, quod supra relatum est .

Quamvis enim de jure sit , Donationes inter Virum, & Uxorem , constante Matrimonio, factas improbari, ex *Textu in Leg. 1. & 2. ff. de Donat. inter Vir. , & Uxor. , Leg. Cum, quis decedens §. Titio ff. de Legat. 3. , nisi morte Viri, vel Uxoris confirmetur ex traditis per Rotam in Romana , seu Fanen. Dotis super Cauthela Angeli 10. Decembris 1756. §. 4. coram Reverendissimo Olivatio* , quemadmodum morte Josephi Viri Donantis non confirmata, sed revocata fuit Donatio ab ipso favore Uxoris stipulata ; Ambigendum tamen quammaximè est , an Testamentum Josephi mereatur executionem etiam quoad ea , quæ præter erectionem Cappellaniarum , præterque faciendam Cappellanorum nominationem in Donatione sibi reservatas , præscripta fuerant ; Et an Joseph , condito Testamento , præcedentem revocare potuerit Donationem Uxori factam , quoties ipse sciens prudens nullitatem Donationis tamquam à Lege improbatæ , adhuc tamen pro firmitate Donationis huic beneficio Legis , interposito juramento , solemniter renunciavit , ex traditis per *Rot. coram Molin. decis. 1036. num. 3. , exemplo Fratris, qui Bona sua donaverit favore Fratris intuitu certi Matrimonii cum explicita renunciatione Leg. Si umquam Cod. de revocan. Donation. , per quam hujus generis Donationes revocationi subjiciunt ob supervenientiam filiorum Donantis , & tamen firma manet Donatio , licet filii superveniant , quia Legis auxilium, cui Donans renunciaverit , eidem minime succurrit , ut testis est Rotalis Decisio , cui titulus Spoletana Reintegrationis, & Immissionis 17. Januarii 1755. coram Stadion .*

Ambigendum insuper est , an absolutio à juramento nec citata , nec audita Praxede Donataria , per Josephum Donantem ab Episcopo reportata , tanti roboris , & efficacis esse potuerit , ut Josepho liberum fuerit revocare Donationem juramento vallatam in præjudicium ejusdem

dem Praxedis, cuius jam inde fuerat super Bonis donatis perfectè quæsitum, quod tuetur *Rota in Ripana Devolutionum* 11. Junii 1756. §. 11. coram bon. mem. Canilliac, & in Romana seu Ferrarien. Censur dicta die, & anno §. 15. coram Stadion.

Præterea ponderandum occurrit, hic non agi de pura, & simplici Donatione à Viro facta Uxori, vel è contra, sed agi quidem de reciproca Donatione unà cum ultima dispositione vicissim facta inter Conjuges, quæ tamquam liberalitatem excludens valere Virum inter, & Uxorem absque eo, quod indigeat confirmatione per mortem, firmavit *Lopez de Donat. inter Vir. & Uxor. in Repetit. Rubricæ* §. 50. n. 12. 16. & 17., & ad rem explicat *Cutell. de Donation. special. 17. num. 14.* Quemadmodum enim si Joseph Uxori supervivisset, gavissus fuisset effectu, & comodo reciprocae Donationis eos inter initæ, ita videtur, præfatum Josephum de hoc eodem Donationis comodo, & effectu suam Uxorem privare non potuisse, dum Uxori præcederet.

Quamobrem ad has omnes præcidendas Juris, & Facti quæstiones, quæ in Causa sunt, si Praxedes quamdam proposuit Transactionis speciem, nimirum renunciandi jus suum, quod, subsistente Donatione super Bonis donatis, habebat ea distrahendi usque ad dodrantem, relicto tantum quadrante pro erigendis Cappellaniis, quæ juxta voluntatem Josephi Donantis erigi debebant cum suis Bonis = *per quanto se ne trovarà nella di lei morte a beneficio delle anime loro, e de' loro Parenti. defonti con erigere una, o più Cappellanie laicali*—per ea, quæ sancita fuerunt in *Auth. Contra cum rogatus Cod. ad Sen. Conf. Trebell.* ibi = *Contra cum rogatus fuerit quis, ut sine liberis decedens, quod tunc ex hæreditate superest, restituat, vel alias hujusmodi fideicommissi verbis gravatus, quartam institutionis fideicommissarii restituere cogitur* = & consentaneè firmavit *Rota in Aesina Immissionis super Reservatis* 5. Martii, & 15. Junii 1759. utraque per tot. coram Eminentissimo Domino Cardinali Elephantutio.

Itemque si Praxedes exhibuit restitutionem Bonorum, quæ sibi donata fuerant, quæque servavit, nec non & præstitit assensum, quod exequeretur Josephi Testamentum. utque erigerentur quatuor demandatæ Cappellaniæ, quarum Fundos obtulerat se aucturam in scutis Centum de propriis Bonis, dummodò tamen in horum omnium

correspondentiam Bonorum usufructus , quem idem Joseph sibi reliquerat , ejus durante vita , protraheretur etiam ad vitam Andreæ Trenta sui secundi Viri , suspensa interim Cappellanorum nominatione , illa tantum excepta , quam Joseph egit in suo Testamento in personam Clerici Caroli Lombardi , onus erit EE.VV. , his omnibus perpendis , sapientissime decernere .

An , & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Dilata , & Scribatur Episcopo pro ulteriori Informatione super annuo fructu Bonorum hæreditariorum Josephi Cappella , & super ætate Oratoris ,

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

NOVARIEN. DISTRIBUTIONUM , ET FRUCTUUM . In Oppido Faudiani Diæcesis Novariensis adest Collegiata Ecclesia S. Juliani , quæ præter Præpositum habentem præbyteralem Præbendam , est undecim Canonicis condecorata : In ea sunt quatuor pro ratione servitii Distributionum species , quarum una vocatur *il Quartiere* , altera nuncupatur *la Data* , tertia verò , & quarta dicitur *Ficla S. Martini* , quæ Canonicis tribuitur pro præstita Anniversariis interessentia quoad unam , & quoad alteram pro præstito Chori servitio integro tempore quindecim dierum quolibet mense . Sunt etiam Ecclesiæ Statuta , quæ mandant , continuam esse residentiam Præpositi , mandantque pariter , quod illa Distributio *il Quartiere* partiatur inter Canonicos residentes aut continuò , aut discontinuò per septem menses à Festo Sanctissimæ Assumptionis B. M. Virginis numerandos : Illà verò nuncupata *la Data* distribuatur inter Canonicos residentes per reliquos quinque menses juxta taxationem expressam in eodem Statuto : ac demum adest antiquissima consuetudo , vi cujus Canonici tenentur de anno quolibet inter Octavam antedictæ Festivitatæ B. M. Virginis præstare fidejussionem de residendo , ac interessendo Divinis , ut lucrifacere valeant supradictas Distributiones *il Quartiere* , & *la Data* .

De Præpositura hujus Collegiatæ Ecclesiæ anno 1761. provisus fuit Sacerdos Laurentius Peroli , qui , solemni interposito juramento , se voluit obstrictum ad observantiam Statutorum , & Consuetudinum Ecclesiæ , & qui simul

simul cum Canonicis juxta perantiquam illius Consuetudinem sub die 21. Augusti 1774. promisit primo *Onnipotenti Deo*, subindeque Canonicis servare residentiam, & interessentiam, pro qua unusquisque Canonicus vicissim pro altero fidejussit. Post decennium ab hac jurata præstita promissione, nimirum die prima Septembris, Præpositus de ea fere oblitus, insalutato Capitulo, & unice reportata ab Episcopo venia ad sex menses duratura, ab Oppido Gaudiani discessit, Romamque petiit prætextu interessendi propositioni propriæ Causæ in Sacro Rotæ Tribunali faciendæ contra suum Capitulum pro quadam per eum excogitata Præeminentia, super qua jam semel succubuerat in Curia Metropolitana Mediolanensi de anno 1772.

Ad Urbem pervento Præposito sub die 12. subsequenti mensis Octobris dicti anni 1774., & adhuc Apostolica vacante Sede, preces porrexerat huic Sacræ Congregationi, narravitque = *essere stato necessitato portarsi in Roma per assistere ad una Causa vertente in Sagra Ruota circa la sua Prepositura con licenza del proprio Ordinario, quale umilmente si annette, ed essendo necessaria la sua presenza in Roma per dare i lumi opportuni per la detta Causa, come risulta dall' accluso attestato giurato del suo Difensore* = ideoque supplicavit = *l' EE. VV. per la facoltà di essere assente dalla sua residenza per detto motivo con percepire dal giorno del suo discesso li frutti, e le distribuzioni, come se fosse presente* = & Episcopo, Capituloque inauditis, voti compos effectus fuit sub die 20. Decembris sæpediti anni 1774. *ad quatuor menses*, commissa tamen, veris existentibus narratis, executione Indulti Episcopo Novariensi, quod Indultum, eodem supplici porrecto Libello, prorogatum fuit sub die 6. Maii 1775. *ad alios quatuor menses* cum simillima commissione Episcopo directæ prorogationis Indultum exequendi.

Capitulum Indulta penitus ignorans devenit juxta solitum sub die 23. Junii 1775. ad partitionem supradictarum Distributionum, relicta in communi Massa portione Præpositi absentis, illiusque Præsbyteralis Præbendæ fructus sub sequestro posuit, quia Præpositus à Capitulo discedens neminem impleturum onera suæ Præbendæ reliquerat. Pro iis autem assequendis duo Præpositus egit subsequenti mense Septembris; Obtinuit enim expeditionem Monitorii contra Capitulum in Episcopali Curia No-

Novariensi, petiitque coram hac Sacra Congregatione ulteriorem Indulti prorogationem, & se opponente Capitulo, rescriptum fuit sub die 15. Novembris dicti anni 1775., quod utraque Pars uteretur jure suo in plena Congregatione, subindeque Præpositus mense Januarii labentis anni Gaudium repetiit, & Choro pro prima vice interfuit die 15. ejusdem mensis Januarii.

Nunc autem jura Capituli decidenda sunt. Contendunt enim Canonici, Indulta Sacrae Congregationis ex tribus rationum momentis minimè suffragare posse Præposito, ut in ejus etiam absentia controversas lucretur Distributiones. Primum quippè residet in subreptionis vitio, quo Indulta laborare Canonici propugnant. Sustinent enim, Præpositum reticuisse in supplici libello Ecclesiae Gaudianae Statutum, quod non residentibus per integrum annum pœnam infligit privationis omnium fructuum, excepta Præbenda, absentes verò per septem menses excludit à participatione Distributionis nuncupatae *il Quartiere del Grano*, excluditque pariter absentes per reliquos quinque menses ab alia Distributione, quæ vocatur *la Data*; Itemque reticuisse juramentum ab eo præstitum in adipiscenda Præposituræ possessione de annuali residentia fideliter observanda, & ab eo juxta immemorabilem Ecclesiae consuetudinem renovatum initio anni Capitularis incipientis infra octavam Assumptionis B. M. Virginis, die scilicet 21. Augusti 1774., ipsumque in præstiti juramenti contemptum post decennium è Capitulo, & ab Ecclesia discessisse; Pariterque reticuisse, quod lis, pro qua discesserat, jam tamquam injusta decisa fuerat in Curia Metropolitana Mediolanensi; Reticuisse demum Statutariam Sanctionem indicentem Præposito continuam residentiam, suæque Præposituræ adnexam esse Præbendam præsbyteralem, quæ omnia si Sacrae huic Congregationi innotuissent, vel difficilior, vel nullo modo gratiam concessisset ad tradita *per Card. de Luc. de Testam. discurs. 83. num. 3., Rot. decis. 148. num. 12. tom. 19. recen., in Setina Beneficii, seu Legati pii 10. Martii 1758. §. 10. coram Reverendissimo P. D. Ratta, & in Gerunden. Beneficii 24. Aprilis ejusdem anni 1738. §. 9. coram bon. mem. Canillac., concurrente potissimum juramenti vinculo, à quo Præpositus erat dispensandus Gloss. in cap. cum non deceat sub verb. Effectus de Elect. in 6., Pignattel. consult. 19. num. 15. & seq., & Rot. decis. 5. & seq. coram Duran.*

Altera est Canoniorum ratio pro inefficacia utriusque Indulti, quia defuerat in Præposito iusta non residendi causa, quoniam lis non erat in utilitatem Ecclesiæ, vel Capituli, sed erat propria Præpositi contra Capitulum, agebaturque de geminis Præeminentiis, quibus antecessores Præpositi nunquam gavisi fuerant; quibus in terminis, cum causa residendi præsertim iuramento munita præponderare videatur liti, ideo lis per electum Procuratorem agi poterat, eoque commodius, quia ille met Causæ Defensor lato calamo scripserat super iisdem articulis in Curia Mediolanensi, ideoque præsentia Præpositi nec erat necessaria, nec adeo longa septemdecim mensium requirebatur, ut expendit *Lotter. de Re benef. lib. 3. quæst. 27. num. 180.*, *Pignattell. consultat. 113. num. 2. tom. 9.*, & *Rota decis. 1131. num. 4. coram Seraphin.*, & *decis. 288. num. 2. coram Ubaldo*; maxime quia, & irrationabilis fuerat abessendi causa, quoniam Præpositus in suis prætensionibus jam succubuerat tempore discessus in Metropolitana Curia Mediolanensi, quemadmodum etiam, sua non obstante in Urbe præsentia, succubuit in Sacro Rotæ Auditorio, litique renunciavit sub die 16. Julii proxime præteriti.

Tertium Capituli juris fundamentum est in gravamine cæterorum Canoniorum; nam si eorum aliquis abest ab Ecclesia legitimo titulo, ex veteri tamen Instituto tenetur alterum eligere, qui vices ejus suppleat, impleatque onera, ad quæ absens obstringitur, prout Præpositus adnexam habens Præbendam præbyteralem tenebatur ante suum discessum alium eligere, qui onera suæ præbyteralis Præbendæ satisfaceret; Aliter enim Præpositus assequeretur Præbendæ fructus, & Distributiones, cæteri verò Canonici onera Præbendæ Præpositi absentis subire gratis cogerentur, quod non finit *Text. in leg. Jure succursum est ff. de Jur. Dot.*, in *leg. Jure natura 206. ff. de regul. Jur.*, *Rot. in Romana Pecuniaria. 23. Novembris 1758. §. 4. coram Reverendissimo Olivatio*, & Sacra Congregatio in terminis Canonici habentis Indultum abessendi ex causa defensionis jurium sui Beneficii = *deberi Massam grossam, emolumenta quarumcumque Missarum, & quascunque oblationes, dummodo omnia onera per Substitutum adimpleta fuerint* = respondit in *Pam-pilonen. Distributionum 11. Septembris 1728. lib. 78. Decret. pag. 455.*

Ex iis itaque, sepositis Indultis tamquam subreptitiis, vel

illis subsistentibus, ex quo Præpositus absens nullum de gremio Capituli substituerit pro adimplendis oneribus Præbendæ suæ præbyteralis, putant Canonici, nullam injuriam inferri Præposito, si ei denegant Distributiones, quæ ex statutaria lege Capituli partiendæ sunt inter Canonicos præscriptum Chori servitium præstantes, cum aperte statuunt Sacrorum Canonum Sanctiones, præcipuè verò *Sac. Concil. Trident.*, eos tantummodo posse quotidianas lucrifacere Distributiones, qui communi Choro realiter inserviunt *Text. in cap. licet de Præben., cap. de Cætero de Cleric. non resident., & cap. Consuetudine eodem tit. in 6. Sac. Concil. Trident. Sess. 24. cap. 12. de Reform., Antonell. de Regim. Ecclesiæ lib. 3. cap. 16. num. 1., & Rota in Valentina Fructuum, & Distributionum 1. Junii 1735., quæ est decis. 237. num. 1. coram Rezzonico,*

Putant insuper Canonici, Præpositum, quoniam absuit ab Ecclesia per lapsum septemdecim Mensium, esse privandum medietate fructuum ipsius Præbendæ, nedum quia Capitulares Constitutiones eum cogunt ad continuò residendum, sed etiam quia *Sacro sancta Tridentina Synodus Sess. 24. cap. 12. de Reform.* prohibet, ne suos faciat ibi = *Præterea obtinentibus in eisdem Cathedralibus, aut Collegiatis Dignitates, Canonicatus, Præbendas, aut portiones non liceat vigore cujuslibet Statuti, aut Consuetudinis ultra tres Menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse, salvis nihilominus earum Ecclesiarum Constitutionibus, quæ longius servitii tempus requirunt, alioquin primo anno privetur unusquisque dimidia parte fructuum, quos ratione etiam Præbendæ, ac residentię fecit suos.*

Ponderandum tamen est, quod in casu, quo subsistant Indulta, hæc expirata fuerunt die 6. Septembris 1775., & Præpositus ad residentiam non prius se contulit, nisi die 12. Januarii 1776., & ad interessendum in Choro die 15. ejusdem mensis, itaut hoc tempore, quod intercessit inter tempus expirati Indulti, & tempus reditus ad residentiam, Sacra Congregatio *Distributiones non deberi post terminum Indulti responderit in Conchen. Fructuum, & Distributionum 6. Februarii 1734. quoad II. Dubium.* Et quamvis præfens Causa super incompetencia Distributionum, instante Capitulo contra Præpositum, initium habuerit die 16. Septembris 1775., qua rescriptum fuit = *citur Pars =*, & die 15. Novembris ejusdem anni, qua prodiit Rescriptum = *utatur jure suo in plena Congregatio-*

tionem, & pro hujusmodi effectu mandavit Causam poni in Folio = videtur tamen, exceptionem suæ in Urbe præfentiae pro hac Causæ defensione suffragari non posse. Præposito, ut etiam absens lucretur Distributiones, juxta resolutionem hujus Sacræ Congregationis in Aquilana 23. Maii 1626. lib. 13. Decret. pag. 5. ibi = Sacra Congregatio censuit, Distributiones petitas pro tempore, quo prosequitur litem in Curia pro consecutione aliarum Distributionum ei debitarum, non deberi = & in Adjacen. Distributionum 21. Augusti 1762. ibi = Affirmative quoad Distributiones quotidianas tantum usque ad initium litis super eisdem Distributionibus.

Hæc, & alia plurima sunt in libello à Capitulo circumferendo. Jura verò, quæ deducere meditatur Præpositus contra Capitulum, nondum allata sunt. Onus igitur EE.VV. erit pronunciare.

- I. An Indulta sustineantur itaut Proposito Laurentio Perolio absenti debeantur Distributiones, & fructus suæ Præbendæ in casu &c. = & quatenus negative.
- II. An eidem Præposito debeantur fructus Præbendæ in casu &c.

Dilata.

FOROSEMPRONIEN. Geminas pro Sacro Monte Pietatis Civitatis Forosempronienſis illius Rectores possident Hæreditates, unam scilicet Comitſ Frantiſci Candidi Particelli, qui suo condito Testamento de anno 1730. proprietarium hæredem instituit dictum Sacrum Montem Pietatis; Alteramque Stephani Modesti, qui in ejus ultimo, quo de anno 1760. decessit, elogio Executores suæ voluntatis reliquit ipsum Sacrum Montem Pietatis, ejusque Rectores pro tempore existentes. Primus Testator Particelli post relictum suorum Bonorum usumfructum ad vitam Comitissæ Frantiſcæ Ridolſi Uxori suæ, quæ decessit anno 1759., mandavit, ut ex redditibus suæ hæreditatis tot eligi deberent Lectores ad erudiendos in bonis artibus Juvenes Forosempronienſes, quot cum hæreditariis redditibus possent manuteneri.

Voluit alter Testator Modesti, ut Hæres esset ejus, &

Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

suorum Propinquorum Anima, fierique jussit ab Executoribus Testamentariis juridicum Inventarium suorum omnium Bonorum, nec non venditionem geminarum Domorum, & Horti, pretiumque ex hac stabilium, & mobilium venditione retractum investiri debere in pluribus Censibus, quorum fructus essent impostero investendi, & multiplicandi cum consensu Episcopi Forosempronienfis; mandavit insuper, quod redditus tam suæ possessionis sitæ in circumdario Plebaniae S. Gervasii, quam semoventium in duas æquas partes dividerentur, quarum una esset Administratorum ejusdem Sacri Montis cum onere congruam solvendi mercedem Custodi dictæ possessionis, erogandique annua scuta decem in ea melioranda, quatenus meliorationibus indigeret, sin minus essent multiplico adjicienda; altera verò pars, quod in duas pariter æquales partes subdivideretur, & earum una tribueretur multiplico faciendo, & altera erogaretur in celebratione Missarum ad rationem elemosynæ manualis.

Jussit item, quod pervento multiplico ad annum redditum scutorum quatuorcentum Ducalium, hi dividantur redditus in geminas æquales portiones, quarum una scutorum biscentum erogari deberet in dotandis Puellis Forosempronienfis in perpetuum ad rationem scutorum 25. Ducalium pro qualibet Dote, & altera pars aliorum scutorum biscentum in annua celebratione Missarum impenderetur: Præcepitque demum, quod si dicti Administratores Sacri Montis minimè exequerentur quod ipse præscriperat, deciderent ab eorum administratione, eaque devoluta censeretur ad electionem Archiepiscopi Urbini, prout etiam a dotationibus decident Puellæ Forosempronienfes cum subrogatione illarum Civitatis Urbini, nec non multiplicum, & Deposita transferantur ad Sacrum Montem moxdictæ Civitatis Urbinatensis.

Utraque hæreditas, vix Testatoribus defunctis, suas respectivas passa fuit vicissitudines, & decrementa. Nam contra hæreditatem Comitis Particelli insurrexit Julia Soror, & obtinuit ab A. C. Sententiam super nullitate Testamenti, ac super Immissione tamquam hæres ab intestato ad omnia Bona ad fraternam hæreditatem pertinentia, itaut oportuerit anno 1739. cum ea devenire ad amicabilem Transactionem ab Urbini Præsidente approbatam, vi cujus semissem hæreditatis tam in proprietate, quam in usufructu Julia fuit affecuta, & semissem alterum habuit Sacer Mons

Mons Pietatis cum onere implendi Defuncti voluntatem . Itemque super altera hæreditate Stephani Modesti necesse pariter fuit anno 1767. inire Concordiam Apostolico Beneplacito munitam cum Collegio Patrum Barnabitarum Civitatis Urbini , quod tamquam hæres institutus ab Elisabeth Guidarelli mox dicti Stephani Uxore jam obtinuerat ab A. C. Sententiam contra Sacrum Montem Pietatis Forosempronii pro restitutione Dotis, Bonorumque extradotalium ad Patrimonium Elisabeth attinentium, habuitque virtute dictæ Concordiæ Mobilia, Stabilia , & pecunias maximam Patrimonii partem conflantes .

Agnoscentes autem Administratores Sacri Montis Pietatis , impares esse redditus utriusque diminutæ hæreditatis Particelli scilicet , & Modesti ad onera ferenda , quibus uterque Testator suum respectivè gravaverat Patrimonium ; nam Bona hæreditaria Particelli sunt annui redditus scutorum 70. , illa verò hæreditaria Modesti non alios fructus reddunt , nisi annuorum scutorum 35. , quæ tamen si essent integraliter multiplicanda , non anni , sed sæcula requirerentur pro annuis efformandis redditibus scutorum quatuorcentum , modò instant , ut , commutata voluntate Stephani Modesti , ejus residualia Bona uniantur Patrimonio Comitum Particelli , ut sic , unico de hisce geminis hæreditatibus facto Patrimonio , istius redditus satis sint pro implenda voluntate dicti Particelli , nimirum pro manutentione Lectorum Philosophiæ , ac Theologiæ , quorum opera Civitas Forosempronienfis indiget quàm maxime .

Administratores precibus annuit Forosempronienfis Antistes pro informatione , & Voto requisitus , addens , quòd in casu commutandæ voluntatis Stephani Modesti , aliquis celebrandarum Missarum numerus in expiationem ejus Animæ præservetur . Rescriptum tamen fuit sub die 27. Novembris 1733. = *Ponatur in Folio , auditis Archiepiscopo Urbinatensi , & Rectoribus Sacri Montis* = , qui fuerant à Testatore substituti in casu , quo sua voluntas à Rectoribus Sacri Montis Pietatis Forosempronii fuisset inadimpleta , Archiepiscopus etiam annuit Oratorum votis ; Consensus verò Rectorum Sacri Montis Pietatis Urbini nec adhuc præstitus , nec requisitus demonstratur . Non ita facile Testatorum voluntates commutandæ sunt , nisi concurrat justa , rationabilis , & necessaria causa publicæ utilitatis , ut cohærenter ad censuram Sa-

cri

cri Concilii Tridentini *Sess. 22. cap. 6. de Reformat.* probat *Fagnan. in cap. Relatum num. 36. Ne Cler. , vel Monac. , Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 6. num. 27. , & Rot. in Romana, seu Bononien. Collegii 24. Martii 1732. §. Secluso coram clar. mem. Card. Aldrovando .*

Atque hinc Administratores Sacri Montis Pietatis Forosempronii causas voluntatis commutandæ proponunt . Primam *necessitatis* , ex qua ultimas Defunctorum voluntates commutari posse indubium est , ut ex *Textu in Leg. 5. ff. de Administ. Rer. ad Civit. pertinen. ,* aliisque juribus monuit *Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 3. quæst. 4. num. 92. ,* necessitatem verò monstrari ajunt a tenuitate reddituum , quos habet Patrimonium Stephani Modesti dumtaxat in annuis scutis 35. , cum quibus impossibile fermè est , ut illius exequatur voluntas , præcipuè pro faciendo Multiplico usque ad annuos redditus scutorum 400. annualiter erogandorum in incertis dotandis Puellis , ac in Missarum celebratione , nulla tamen pro iis celebrandis a Testatore designata Ecclesia , nulloque Altari , id quod nonnisi post Sæcula fieri poterit , ideoque eo propius indulgendum esse commutationi in simile , vel magis necessarium pium opus præscripsit *Textus in cap. Nos quidem de Testam. , Fagnan. in cap. Ex parte de Constit. num. 27. , Pignattel. tom. 9. consult. 80. num. 7. , & Rota decis. 14. num. 18. de Legat. coram Falconer. , & Sacra Congregatio in Interamnen. cummutationis voluntatis 8. Maii 1756.*

Alteram verò commutationis causam ex *publica utilitate* deducunt : Nam annua scuta 70. provenientia ex redditibus imminuti Patrimonii Comitis Particelli imparia sunt pro manutentione Philosophiæ , ac Theologiæ Ludimagistrorum , ut Forosempronienfes Jvenes , veluti Testator præceperat , in bonis artibus instituatur , ex qua reddituum tenuitate arguunt Administratores , consulendum potius esse Forosempronienfi Juventuti pro bono Ecclesiæ , & Reipublicæ , quam longo Multiplico , incertisque Puellis , quia longe satius sit cavere , ne opus Pium Particelli , quod cum unione reddituum Patrimonii Modesti nunc esset perfectum , modoque exequendum , destruat , quàm ut novum post Sæculum opus fiat , ut ex *Leg. Pecunia ff. de Oper. public. , Leg. Si quis 37. Cod. de Episc. & Cler. differunt Franciscus Regius in Prolegomen. de Jurepatron. cap. 14. , Perez Lara de Annivers. , & Cappellan. lib. 1. cap. 14. num. 30. , & seqq. , Pignattell. loc.*

supra

supra cit., *Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 6. quæst. 2. num. 73.*

Et in hanc sententiam pluries abivit Sacra Congregatio, ut in *Hispalen. 7. Septembris 1680. lib. 31. Decret. pag. 224.*, in *Nullius Piscen. 21. Junii 1721.*, in qua, cum demandatum esset faciendum Multiplicum pro tribus Sanctimonialium Monasteriis erigendis, unum tantum Monasterium erigi definitum fuit, in *Montis Politiani 9. Septembris 1724.*, in qua loco Conservatorii pro Puellis periclitantibus erigendi cum multiplicandis, & investiendis redditibus Bonorum hæreditariorum Tarusini Salimbeni, istius Patrimonium fuit applicatum pauperi Monasterio Monialium S. Bernardi. Et in *Catanien. commutationis Voluntatis 18. Julii 1733.*, in qua licet Testator præcepisset, quod ejus Ædes in Coenobium pro Virginibus Orphanis converterentur, attamen ex quo post Testatoris obitum Ædes illas obtinuerit alter Civis, & reliqua Bona, suborta lite, maximum passa fuerint detrimentum, ideo, commutata voluntate, illius hæreditas fuit Monasterio S. Michaelis assignata.

Illud tamen animadversione dignum esse videtur, quod annuis scutis 70., quot asseritur reddere Patrimonium Comitum Particelli vi Transactionis perventum ad Sacrum Montem Pietatis, addendi sunt alii redditus provenientes ex faciendo investimento rectorum fructuum usque ad annum 1772. in scutis 1479. 80., quæ, demptis expensis, ut ajunt Oratores, supersunt adhuc deposita, & investienda scuta 659. 23. sine præjudicio aliorum rectorum fructuum per totum annum proximè præteritum 1776.; nec non addendi pariter sunt redditus aliorum Bonorum, quæ assignata reperiuntur in Patrimonium Sacrum Sacerdotis Philippi Romagnoli, & Sacerdotis Andreæ Vichi, quorum post obitum illa sunt virtute dictæ Concordiæ pro medietate reditura ad Sacrum Montem Pietatis: Quodque gravius est, ex præfata Concordia Sacer Mons Pietatis habuit tot Bona hæreditaria Comitum Particelli valoris scutorum ducalium 2462., habuitque pariter alia scuta ducalia 2928. 92. in tot Mobilibus, Jocalibus, & Semoventibus, quæ alienari, pretiumque investi debet in augmentum reddituum pro Ludimagistrorum manutentione, quodque in corresponsivitate dictorum rectorum Bonorum per contractum se obligavit = *col fruttato di quelli eriggere tante Lettorie a bene*

beneficio commune della Gioventù di questa Città, conforme la disposizione del Signor Conte Particelli predetto.

Hæc animadvertenda sunt quoad Patrimonium Particelli. Quò verò ad Patrimonium Modesti, ut asseritur, annui redditus scutorum 35., ponderandum æque videtur, illis addendos esse fructus scutorum 93. 31., quæ percepta ad annum usque 1771. dicuntur deposita, & investienda. Est insuper ponderandum, Defunctum maximam suæ dispositionis, & faciendi Investimenti partem constituisse super fructibus Possessionis suæ intra limites Plebanie S. Gervasii, quam cessam non fuisse PP. Barnabitis patet ex Concordia eos inter, & Sacrum Montem super hæreditate Modesti stipulata, illamque nec etiam adnotari inter Bona illius hæreditaria a Sacro Monte Pietatis Forosempronii possessa, quæ describuntur unicè in una Domo, tribusque Censibus. Dubium est.

An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Voluntatis Stephani Modesti, ita ut ex redditibus hæreditariis tam ipsius quond. Stephani, quam bon. mem. Comitis Francisci Particelli locus sit electioni, & manutentioni Lectorum Philosophiæ, ac Theologiæ in casu &c.

Sess. 22. Decret. de observ. & evit. in celebr. Miss.

CELSONEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Ex universalì demandata de anno 1750. fructuum Censuum reductione a scutis quinque ad scuta tria pro quolibet centenariò, & anno, omnes Ecclesiæ, Beneficiati, Cappellani, & Loca Pia, a quibus cum censualibus assignatis fructibus ad pristinam rationem scutorum quinque implenda erant onera Missarum a Testatoribus præscripta, recursum habuerunt ad eorum respectivos Episcopos, ut, imminutis redditibus, onera quoque Missarum imminuerentur. Inter recurrentia Loca Pia fuit etiam Collegiata, & Parochialis Ecclesia Villæ nuncupatæ *della Puebla de Lillet* Diocesis Celsonensis, cujus Antistes anno 1758., assuetis acceptis facultatibus ab hac Sacra Congregatione, præfata Missarum onera reduxit ad rationem elemosynæ manualis, nimirum ad rationem sex obulorum pro qualibet Missa.

De duobus modò conquireritur Communitas Presbyterorum dictæ

dictæ Parochialis, & Collegiatæ Ecclesiæ. Primum fuit eorum querelæ fundamentum in facta Missarum reductione ad manualementum, nulla habita ratione, nec demptis expensis Sacrorum Utenfilium; Alterumque residet ejusdem conqueſtionis fundamentum in reductione *indiscriminata* facta singularum Missarum ad manualementum, nulla habita consideratione ad eas Missas, quæ in aurora, quæ in meridie, quæ in Sanctuario Beatæ Virginis *de Fulgas* nuncupato, & a dicta Villa distante itinere horæ unus, & quadrantis, & quæ in Ecclesia vocata *Monasterii* extra Villam sitam per iter supra horæ quadrantem celebranda sunt, quæque ratione incommodi ad manualementum tantum reduci non possunt, ideoque supplex est eadem Presbyterorum Communitas pro ulteriori facienda Missarum reductione.

Episcopus vera esse dixit ea, quæ narrata fuerunt in precibus pro parte supradictæ Parochialis, & Collegiatæ Ecclesiæ porrectis, eamque pauperem esse testatur, fuitque in voto deveniendi ad postulatam Missarum reductionem.

Sacra Congregatio constantissimè mandavit, Missarum reductionem ad rationem eleemosynæ manualis fieri debere, detractis expensis pro Sacris Utenfilibus Ecclesiæ debitis quemadmodum in *Romana* 27. Februarii 1717. rescripsit = *Præfatas Missas celebrandas esse ad rationem eleemosynæ manualis, more Urbis inspecto, habita tamen ratione expensæ Sacrorum Utenfilium.*

Rursus in *Fulginaten*. 26. Martii 1718. rescripsit = *Missas celebrandas esse juxta quantitatem reddituum ad rationem eleemosynæ manualis, inspecto Regionis more, reservata tamen Sacristiæ portione pro expensa Paramentorum, seu sacrorum Utenfilium arbitrio Episcopi* = ut in lib. 68. *Decret.* pag. 121.

Item in *Perusina*, seu Civitatis Plebis Cappellaniæ 27. Junii 1733. respondit = *Episcopus procedat ad erectionem Cappellaniæ, imposito Cappellani onere celebrandi juxta mentem Andreæ Jantanti tot Missas, quot celebrari possunt ex fructibus Bonorum ad rationem manualis, detractis Utenfilibus* = ut in lib. 83. *Decret.* pag. 292.

Et in *Fanen.* reductionis Missarum 14. Februarii 1761. in qua proposito Dubio = *An sit locus reductioni Missarum in casu etc.* = definivit = *Affirmative quoad primum Legatum ad rationem eleemosynæ Missæ perpetuæ juxta modum Regionis; Quò verò ad secundum Legatum ad rationem eleemosynæ manualis, deductis expensis Sacrorum Utenfilium.*

An autem pro Missis celebrandis in aurora, in meridie, & in Ecclesiis extra Villam de la Puebla de Lillet existentibus debeat major Eleemosyna ea, quam manualis secumfert, pertinet ad E.E. VV. declarare.

- I. An sit locus ulteriori reductioni Missarum in casu &c.
- II. An, & quæ Eleemosyna debeat pro Missis celebrandis in aurora, in meridie, & in Ecclesiis extra Villam de la Puebla de Lillet in casu &c.

*Sess. 22. cap. 2.
de Sacrific.
Miss.*

PLACENTINA MISSÆ CONVENTUALIS. Capitulum, & Canonici Collegiatae Ecclesiae S. Mariae Majoris Castri Arquati Placentinae Diocesis supplicant pro reductione Missæ Conventionalis ad dies festos tantum de præcepto, attenta tenuitate reddituum Præbendarum. Exponunt enim, communes redditus pro Officiis tam diurnis, quam nocturnis, ac pro celebratione Missæ Conventionalis pro Benefactoribus non excedere annua scuta 282. & obulos 71. monetæ Romanæ partienda in 29. portiones dividendas in fine cujuslibet anni inter vigintiquinque Personas, quot sunt Canonici, & Beneficiati, quoniam Archipresbyter, qui prima, & unica est antedicti Capituli Dignitas ex pervetusta consuetudine duplicem exigit portionem ejus, quam recipit simplex Beneficiatus; Sex verò Canonici præter propriam portionem, tertiam etiam alterius portionis partem habent supra simplices Beneficiatos, aliosque Canonicos, itaut quilibet simplex Canonicus, simplexque Beneficiatus residentia continua gravatus, demptis ex communibus redditibus annuis scutis 36. & obnl. 30. pro Missæ Conventionalis eleemosyna, vix accipiat annua scuta octo, & obul. 49. prorsus imparia ad honestæ vitæ sustentationem.

Hæc omnia vera esse tantum dixit Episcopus pro Informatione de more requisitus, suumque Votum aperuit juxta petita. Quare sub die 12. Martii 1774. rescriptum fuit = *Episcopo pro meliore informatione, & referat de quantitate Præbendarum, & respectivè de numero Missarum applicandarum, singulis de Capitulo, de quantitate reddituum singularum Præbendarum, & Massæ Distributionum, an inspe-*

inspectis rerum, loci, & temporis circumstantiis, congrui sint, seu potius tenues ad victum.

Satisfecit his omnibus Placentinus Antistes, transmisitque notulam singularum Præbendarum cum earum respectivè redditibus, & Missarum oneribus, quæ cuique Præbendæ adnexa sunt, & de quibus certior factus fuit in actu suæ Pastoralis Visitationis. Retulit enim in hac posrema sua Informatione = *redditus annuus Massæ Distributionum vix pertingit ad annua scuta monetæ num. 282., quæ inter Canonicos, & Beneficiatos distribuuntur, prout describitur in precibus, quæ omnino veræ sunt.*

Prosequitur = *Præbendæ in eadem Ecclesia erectæ, comprehenso Archipresbyteratu, qui ibi est prima, & unica Dignitas, sunt viginti quinque. Septemdecim ex ipsis habent seorsim onera Missarum, prout descriptum reperitur in annexo folio, quæ simul ascendunt ad Missas annuas bis mille quatuorcentum sexdecim. Non omnes integrè celebrantur, cum aliquæ Præbendæ non habeant redditus sufficientes; Præbendarii tamen ex obtenta reductione tot celebrant, quot possunt cum annuis redditibus; Cæteri celebrant omnes Missas præscriptas.*

Addit insuper = *Redditus Præbendarum, quos in actu Visitationis volui à Canonicis, & Præbendariis juramento assertos, sunt prout in præcitato Folio, & ascendunt collectivè sumpti ad annua scuta 515. 94., ex quibus biscentum undecim, & asses 32. annuatim absorbentur a stipendiis Missarum præscriptarum. Quibus ita se habentibus, ferè nemo ex Beneficiatis memoratæ Collegiatæ, inspectis loci, & temporum circumstantiis, habet ex proprio respectivè Beneficio, & Massa Distributionum redditus sufficientes ad propriam congruam sustentationem = concluditque deum his verbis = Quapropter iterum censeo, benignè indulgendum esse Oratoribus, ut deinceps Missam Conventualem applicent pro Benefactoribus in communi tantum diebus festis de præcepto.*

Sacra Congregatio quoties interrogata fuit super faciendâ Missæ Conventualis reductione, concurrente Præbendarum exiguitate, toties hac spectata pro illius reductione ad dies tantum festos de præcepto respondit, ut in *Cammerinen. Missæ Conventualis 3. Junii 1706. quoad II. Dubium, prout in lib. 56. Decret. pag. 170. à tergo, in Narnien. 11. Junii 1712. lib. 92. Decret. pag. 211., in Veltèrna ad III. Dubium 14. Martii 1722., in Spalaten. Missæ Conventualis ad I. & II. Dubium 23. Julii 1729., in*

Amerina Missæ Conventualis 12. Martii 1746. , in *Ariminen. Missæ Conventualis ad III. Dubium* 18. Septemb. 1751. , & nuperrimè per *Summaria Precum in Alexandrina Missæ Conventualis* 23. Novembris 1776. , & demum *Epistola Encyclica* san. mem. *Benedicti XIV.* , quæ incipit *Cum semper* §. *Alii denique* , & quæ habetur in calce *Vol. XIII. Thesaur. Resolut. Sac. Congregationis* .
 Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissimè de more decernere .
An , & quibus diebus Capitulum , & Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Majoris Castri Arquati teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus in casu &c.

21

Die Sabatbi 1. Martii 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Quatuor in præcedenti Congregatione habita die 11. proxime præteriti mensis Januarii superfuerunt Causæ, quæ non fuerunt resolutæ. Dignabuntur itaque EE.VV. dictæ Congregationis Folium resumere, & sequentibus Dubiis sapientissimè respondere.

NOVARIEN. DISTRIBUTIONUM, ET FRUCTUUM, in qua expedienda sunt duo Dubia. *Sess. 24. cap. 12. de Reform.*

- I. *An Indulta sustineantur, itaut Præposito Laurentio Perolio absenti debeantur Distributiones, & fructus suæ Præposituræ in casu &c. = & quatenus negative.*
- II. *An eidem Præposito debeantur fructus Præbendæ in casu &c.*

Ad I. Iterum proponatur.

Ad II. Affirmativè.

TOROSEMPRONIEN., in qua respondendum est: *Sess. 22. cap. 6. de Reform.*

An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Stephani Modesti, itaut ex redditibus hæreditariis tam ipsius quondam Stephani, quàm bo. mem. Comitis Francisci Particelli locus sit electioni, & manutentioni Leætorum Philosophiæ, ac Theologiæ in casu &c.

Negative, & ad mentem.

*Sess. 22. Decret.
de Observ. , &
evict. in celebr.
Miss.*

22

1. Martii 1777.

CELSONEN. REDUCTIONIS MISSARUM, cujus
duo sunt Capita.

- I. *An sit locus ulteriori reductioni Missarum in casu &c.*
- II. *An , & quæ Eleemosyna debeat pro Missis celebrandis in Ecclesiis extra Villam de la Puebla de Lillet in casu &c.*

Ad I. Affirmative juxta quantitatem reddituum ad rationem Eleemosynæ manualis , detractis expensis Utenfilium .

Ad II. Affirmative pro aliquali honorario , ratione laboris , & incommodi arbitrio Episcopi .

*Sess. 22. cap. 2.
de Sacrif. Miss.*

PLACENTINA MISSÆ CONVENTUALIS , in qua
disquiritur .

An , & quibus diebus Capitulum , & Canonici Collegiata Ecclesiae S. Mariae Majoris Castri Arquati teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus in casu &c.

Pro gratia reductionis applicationis ad dies festos de
præcepto tantum .

*Sess. 24. Doctr.
de Sacram. Ma-
trim.*

ASTEN. MATRIMONII . Redit iterum ad Judicium Amplissimorum Patrum hæc Causa , cujus species data fuit in Folio Congregationis habitæ die 2. Martii superioris anni , à quo repeti potest . Responsum fuit à Sacro Senatu in Congregatione , quæ habita fuit die 30. ejusdem Mensis Dubio , quo quærebatur = *An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.* = Negative = Novæ Audientiae beneficio benigniter indulto Marię Margaritæ Anna succumbenti , Causa repropofita fuit in Congregatione diei 18. Maii ejusdem anni 1776. . At postulante Mu-

Muliere novam Corporis utriusque Conjugis recognitionem, EE. PP., ut in re tam gravis momenti consultius procederetur, rescripserunt = *Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem exarandam per D. Secretarium.*

Datae fuerunt Astenſi Episcopo litteræ cum individua, specialique instructione novam Corporis utriusque Conjugis faciendam recognitionem respiciente. Quod præscriptum in ea fuerat, id omne adamussim exitit impletum, compilato, transmissoque Processu actorum, & recognitionis Corporis Viri tantum ad hanc Sacram Congregationem. Ex eo namque perspectum est, Episcopum die 12. Septembris dicti anni 1776. Decretum protulisse, quo Conjuges, & Matrimonii Defensorem citavit, ac monuit = *ad personaliter comparandum coram Nobis Astæ, & in Palatio nostro Episcopali die tertia post præsentium litterarum nostrarum intimationem &c., & ad præsentandum respectivè notulam dictorum Peritorum de consensu ipsarum Partium eligendorum, & successivè ad eligendum, & nominandum hujusmodi Peritos, ad hoc ut ad inspectiones, recognitiones, & acta superscripta in loco à Nobis assignando, eisdemque Partibus non suspecto procedi valeat* =, quod Decretum personaliter Gabrieli Fautier Viro, Mariæ Margaritæ Auna Uxori, & Matrimonii Defensori fuit intimatum die 16. ejusdem mensis Septembris.

Uterque Conjux comparuit coram Episcopo. Prima fuit Margarita, quæ suam obtulit instantiam ab ipsa subscriptam, in qua neminem ex Peritis eligendis ex officio per Episcopum allegavit in suspectum, omnibus tamen exceptis illis, qui sunt in Astenſi Civitate, & qui degunt in locis per quinque milliaria ab eadem Civitate distantibus. Quo verò ad sui Corporis recognitionem petiit, eam fieri debere in Civitate Taurini per Obstetrices, & Peritos illius Civitatis arbitrio Episcopi nominandos. Itemque declaravit, huic recognitioni propter ejus valetudinis incommoda se subiicere non posse, nisi post medietatem subsequæ mensis Octobris; instituitque demum, ut pro ejus accessu, & recessu ad, & à dicta Taurinensi Civitate, nec non pro decenti sua manutentione cogeretur Vir ad sibi subministrandam summam librarum saltem quatuorcentum.

Gabriel Vir æque comparuit coram Episcopo, eidemque supplicem porrexerat libellum, in quo declaravit se prom-

ptum

ptum semper esse , & paratum huic iteratæ sui Corporis recognitioni faciendæ per quoslibet Peritos ab aliis Civitatibus , aliisque Terris , ut Uxor declaraverat , vocandos suis sumptibus , illis tantum exceptis existentibus in Augusta Taurinorum , quos utpote nimis Uxori confidentes , in suspectos allegavit . Ad recognitionis locum quod attinet , dixit , eam esse faciendam non alibi præterquam in Astenfi Civitate , ubi moratur Judex delegatus , cui nullæ datæ fuerunt facultates alium subdelegandi , proindeque non esse præbendas aures Mariæ Margaritæ petitioni , quæ non aliò tendit , nisi = *à porre l'Esponente nella dura necessità di abbandonare l'intrapreso giudizio, ò di intieramente consumare il resto delle sostanze , e Patrimonio Paterno* = , quoniam asseruit , ipsum pro prima Corporum recognitione erogavisse summam librarum quingentarum , & in hoc appellationis Judicio à dicta Margarita prosequuto , compræhensis illius alimentis , datisque subministracionibus de mandato Judicis sæcularis , ad quem eadem Margarita recursum habuit , hætenus impendisse summam librarum termille , & ultra .

Episcopus autem die 24. dicti mensis Septembris, Partibus hinc inde præsentibus, mandavit , iteratam Corporum recognitionem fieri debere in Astenfi Civitate per Peritos , Peritasque utriusque Partis minimè diffidentes , & ab ipso subinde deputandos, præscripsitque locum, diem, & horam peragendæ visitationis , nimirum diem septimam sequentis mensis Octobris pro facienda inspectione Corporis Gabrielis in proprio Cubiculo suæ habitationis hora 15. , & diem undecimam ejusdem mensis eadem hora 15. pro facienda visitatione Corporis Mariæ Margaritæ in Domo honestæ Matronæ Uxoris Joannis Mauritiï Giubelli, sitaque prope Conservatorium , ubi degit Maria Margarita .

Adventa die 7. mensis Octobris, Doctor Physicus *Jacobus Michael Tedeschi* Medicus Civitatis Alexandriæ, nec non *Carolus Joseph Cardono* Chirurgiæ Professor , & Anathomix Lector in eadem Alexandrina Civitate ab Episcopo ad inspiciendum Corpus Gabrielis ex officio electi , illud oculariter , & attentè visitarunt, juxta instructionem, & articulos ab hac Sacra Congregatione transmissos, eisque præcedenter datos ab eodem Episcopo .

Absoluta Corporis Gabrielis inspectione , uterque Peritus exhibitis articulis respondens, suam separatam egit relationem

tionem, & uterque, consideratis pudendis partibus Corporis Gabrielis, quas invenit benè conformatas, & absque ullo externo vitio generationem impediendi, perspectoque pariter habitu Corporis, & valetudine Gabrielis, conclusit in quolibet articulo, eum esse habilem, & idoneum ad Matrimonii consumationem, quin imò per duas noctes, in quibus Periti cum eo steterunt, uterque retulit, in unaquaque nocte vidisse in Gabriele suæ potentiæ signa, quæ licet imperfecta fuissent, = *non perciò io posso giudicare il Signor Fautrier impotente* = ex rationibus ab utroque Perito relatis.

Rursus adventa die 11. supradicti mensis Octobris, quæ recognitio Corporis Mariæ Margaritæ fieri debebat in Domo honestæ Matronæ Giubelli, in ea paratum jam erat Balneum aquæ calentis, paratique Periti, Peritæque ab Episcopo ad hunc effectum electæ, nimirum *Dominus Cima* Doctor Physicus Medicus Loci Casurtii Diæcesis Casalensis, nec non *Petrus Octavius Cerruti* Chirurgus Collegiatus Civitatis Montiscalvi ejusdem Diæcesis; Itemque tres Obstetrices, nempe *Joanna Maria Casarotto* Civitatis Alexandrinæ, *Theresia Falcone* Civitatis Carmagnolæ Diæcesis Taurinensis, ac demum *Dominica Maria Olivero Trottis* ejusdem Civitatis, sed perperam expectarunt, quoniam ad præscriptani Domum nec accessit Maria Margarita, nec pro ea aliquis ad deducendam ejus renuentiæ causam interfuit, veluti Periti, Peritæque coram Episcopo testatæ fuerunt, protestantes insuper ipsas = *essendo già da tre giorni, che siamo fuori della residenza del nostro impiego &c., non poterfi più fermare in questa Città senza nostro gravissimo danno*.

Hæc omnia habentur ex Actorum Processu ab Episcopo cum ejus Epistola sub datum diei 14. ejusdem mensis Octobris superioris anni ad hanc Sacram Congregationem transmissa. Episcopus autem specialiter voluit instructos Eminentissimos Patres =, *quod Mulier, ut præscriptæ sui Corporis visitationi subiiceretur, licet legitime, ac juridice ad præfixum terminum monita, non comparuit, nec ullam impediendi causam adduxit, atque ita hujusmodi visitationem elusit* =, suumque vi præfatorum Actorum iteratum votum aperuit = *non constare de nullitate dicti Matrimonii*.

Vix autem Actorum Processu ad Urbem pervento, quod Mariæ Margaritæ Defensor usque & à mense Novembris elapsi anni 1776. instetit coram Me pro nova subdelegata.

tionē Episcopi ad effectum, ut propriis ejusdem Mariæ Margaritæ sumptibus fieret iterata illius Corporis inspectio ab eisdem Peritis ab Episcopo jam electis: Vèrum cum mandaverim, *Instantem uti jure suo in Sacra Congregatione in die repositionis Causæ* =, eandem petitionem modò renovat Eminentissimis PP. antedicta Maria Margarita. Eam impugnant & Gabrielis, & Matrimonii Defensores in eorum respective libellis circumferendis. Sustinent enim, hujus Causæ definitionem in Viro consistere, non in Muliere. Cum autem Gabriel tam in prima, quàm in postrema judiciali sui corporis inspectione ex Peritorum judicio repertus fuerit idoneus, habilis, & ad Matrimonium aptissimus, nihil ultra quærendum esse, ut Matrimonium consistat, spreta prorsus petitione Mariæ Margaritæ, quia ejus Corporis inspectione non indiget, concurrente Viri potentia, & idoneitate, ut eam sprexit, Uxorisque Corporis inspectione non indiguit Sacra Congregatio in Fanen. Matrimonii proposita die 20. Januarii 1759., & resoluta die 10. Februarii ejusdem anni, in qua exhibitio Dubio = *An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.* = responsum fuit = *Negative*.

Quid autem expediat in præsentī Causa, definire facile erit Amplissimis Patribus, iterum perlecto *Folio illius Congregationis diei 2. Martii superioris anni*, novisque perpenſis juribus, quæ eorum oculis subjiciuntur, & hoc, quod sequitur, definire Dubium.

An sit standum, vel recedendum à decisīs in casu &c.

In decisīs, & amplius.

*Seſſ. 14. cap. 7.
de Reform.*

MARIANEN. IRREGULARITATIS. Hæc Causa, in qua Sacerdos Petrus Philippus Perfetti Diæcesis Marianensis petiit dispensationem ab irregularitate contracta propter homicidium Simonis Pauli ab ipso patratum die 10. Februarii 1765., proposita fuit in Congregatione diei 17. Julii 1773. cum Dubio = *An sit locus dispensationi ab Irregularitate in casu &c.* = cui in sequenti Congregatione diei 7. Augusti responsum datum fuit = *Negative* = Novum suorum Jurium experimentum nunc agit præfatus Sacerdos Petrus Philippus, postulatque, ut, prævio recessu à Decisīs, sibi concedatur petita dispensatio.

Epi-

Episcopus deplorabilem ejusdem Præsbyteri statum commiserans suam sub datum diei 23. Februarii superioris anni commendatitiam transmisit huic Sacræ Congregationi, ut Eminentissimi PP. illum ab incurfa irregularitate dispensare clementissimè dignarentur. Inquit enim idem Episcopus, ipsum in actu Sacræ Visitationis diligentem egisse perquisitionem super hoc homicidio, testaturque, præfatum Sacerdotem = *suum in hostem explosisse Scloppum, dum hic armatus eum in insidiis præstolabatur, dumque terga vertere amplius non poterat sine magno, & evidenti vitæ periculo* =, Verissimum insuper esse dixit = *Consanguineos omnes Occisi pacem cum dicto Rev. Perfecti publicam inuisse* = ex parte verò Fisci = *nullam aliam eidem inflictam fuisse pœnam, præter dictam ejus Bonorum patrimonialium devastationem* = Tandemque sibi compertum esse = *ex juratis R. ejus Parochi, & Vicarii Foranei attestationibus, memoratum Præsbyterum post sequutam Simonis Pauli ejus hostis mortem nullum dedisse scandalum, morumque semper honestatem laudabiliter præsetulisse.*

Propugnat iterum Orator, hic agi de homicidio non ex proposito, nec per insidias, nec per industriam commisso, ut ab Altaris ministerio perpetuò debeat avelli, sed agi quidem de homicidio pro suæ vitæ defensione patrato vim vi repellendo, quibus in terminis postulatam dispensationem esse sibi benigniter concedendam tuetur ex litterali sanctione Æcumenici Concilii *sess. 14. cap. 7. de Refor.*, cujus verba sequentia sunt = *si verò homicidium non ex proposito, sed casu, vel vim vi repellendo, ut quis se à morte defenderet, fuisse commissum narretur, quam ob causam etiam ad Sacrorum Ordinum, & Altaris ministerium, & Beneficia quæcumque, ac Dignitates jure quodammodo dispensatio debeat.*

Nullumque videtur esse dubium, quin etiam dicendum sit, Oratorem in hujusmodi committendo homicidio servasse quoque moderamen inculpatæ tutelæ. Ut enim quis alium occidens dicatur moderamen servasse inculpatæ tutelæ, tria debent necessariò concurrere; *Causa* scilicet, *modus*, & *tempus*. Requiritur quippè, quod *Causa*, nimirum injusta invasio præcedat occisionem, quoniam si quis ante invasionem alterius aggrediatur ipse, jam non sui defensio, sed alterius aggressio est. Requiritur item debitus Defensionis *modus*, itaut defensio sit in-

vasioni, aut offensioni proportionata, scilicet, servata armorum æqualitate. Non enim decet, nec defensionis servatur modus ab eo, qui, cum ab aggressore cædatur pugnīs, seu calcis ictibus, se defendat armis, & cum iis aggressorem repellat, mutilet, vel occidat. Demumque *tempus* requiritur, ut nimirum occisio ad sui defensionem commissa fiat incontinenti, hoc est in ipso actu aggressionis, & defensionis, non autem ex intervallo, quia hoc casu censetur homicidium patratum ad sumendam vindictam, numquam verò ad injuriam propulsandam: Quæ si concurrunt, Occidens servasse dicitur moderamen inculpatæ tutelæ, ut latius expendunt *Reiffensi. Jus Canon. lib. 5. Decretal. tit. 12. §. 4. de Homicid. & Mutilat. à num. 130. ad 135., Pirrhin. eod. lib. 5. tit. 12. sect. 3. §. 3. per tot., & Bellet. Disquis. Clerical. part. 1. de discipl. Clerical. §. 5. à n. 115. ad 118.*

Quòd autem Orator injustam passus fuerit invasionem à Simone Paulo: Quòd Orator aufugere non potuerit illius aggressionem absque suæ vitæ periculo: Quòd à morte se defenderit cum eisdem armis, nimirum cum eodem Sclopo, cum quo fuerat invasus: Quòdque Sclopi fuerint incontinenti explosi à Sacerdote, & à Simone Paulo cum incolumitate primi, & interitu secundi, narrat anterior Episcopus in sua relatione, narrat Vicarius Foraneus Plebis Bigurni Diæcesis Marianensis, narrat Parochus S. Mamiliani de Sculca diætæ Plebis Bigurni in eorum respectivè juratis depositionibus, narrat in specie Pater, narrantque Fratres Defuncti in publico Instrumento pacis Oratori datæ, narratque demum hodiernus Episcopus in ejus Epistola supra relata.

Ponderandum insuper est, effluxum jam esse tempus duodecim annorum à die patrati homicidii, hoc est à die 10. Februarii 1765., ita ut illius memoria fermè fuerit oblitterata. Similiter animadvertendum est, rem esse non de Clerico ad Sacros Ordines promovendo, de quo loquitur Sacrosanctum Tridentinum Concilium *cit. sess. 14. cap. 7. de Refor.*, sed rem esse quidem de Clerico jam promotò, qui sub illius censura non comprehenditur, quemadmodum in durioribus terminis nimirum homicidii voluntarii definivit hæc Sacra Congregatio habita coram Summo Pontifice die 2. Septembris 1613. cum interventu sexdecim S. R. E. Cardinalium, cujus Congregatio-

gationis definitio fuit. ab eodem Summo Pontifice approbata teste *Fagnan. in lib. 5. Decretal. cap. Henricus de Cleric. pugn. in duel. num. 23. cum duob. seqq. , & Fagn. de Jurepatr. part. 1. can. 5. cap. 11. num. 68. ,* isteque casus non ad alium finem fuit in dicta Congregatione propositus, nisi ut appareat, Romanum Pontificem non agere contra Concilium, quoties dispensat super irregularitate ex homicidio voluntario cum jam promotis ad Sacros Ordines, ut prosequitur *dictus Fagnan. loc. cit. num. 26. ,* prout hanc dispensationem multoties à Sancta Sede Apostolica concedi Clericis jam promotis, etiam si homicidium publicum sit, & ad Forum contentiosum deductum, testatur *idem Fagnan. ibid: n. 34.*

Quæ si procedunt in homicidio voluntario favore Clerici jam promoti, quanto potiori jure procedere debent in homicidio ab Oratore jam promoti patrato *vim vi repellendo, ut se a morte defenderet, unde dispensationem obtineat, prout eam esse Oratori jam promoti concedendam firmarunt Fagnan. loco supra citato num. 24. , Fagn. de Jurepatr. part. 1. can. 5. cap. 11. num. 68. ,* qui optimam allegant rationem, nimirum, *quia aliàs promotus nescitur, quid ageret, cum nec ministrare possit, nec retrocedere liceat.* Eam igitur humillimè postulat idem Orator assueto proponendo Dubio, ad cujus decisionem, præter jura illius nomine distribuenda, conferre possunt Resolutiones hujus Sacræ Congregationis in terminis Clerici jam promoti, qui dispensationem ab irregularitate reportaverat, editæ in *Aprutina Irregularitatis 15. Decembris 1708. , & in Novarien. Irregularitatis 16. Julii 1712. per extensum relatæ a Fagn. loc. citat. num. 49. & 55. , nec non in Cassanen. Irregularitatis 14. Decembris 1748. , in Ostunen. proposita per Summaria Precum die 1. Martii 1749. , in Bracharen. Irregularitatis 3. Aprilis 1756. & in Viridunen. Dispensationis ab Irregularitate 2. Augusti 1760.*

His omnibus maturè perpensis, partes erunt EE. VV. discernere

An sit standum, vel recedendum a decis. die 7. Augusti 1773. in casu &c.

Pro gratia dispensationis, & ad D. Secretarium cum Sanctissimo, & amplius.

CAPUT AQUEN. Præfens quoque *Causa descripta* fuit in Folio Congregationis diei 13. Julii superioris anni 1766. sub Dubio = *An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.* = , cui in subsequenti Congregatione diei 17. Augusti ejusdem anni rescriptum fuit = *Dilata, & scribatur Episcopo pro firmatione status relative ad unumquodque Legatum, & referat de fructibus Bonorum unicuique ex dictis Legatis assignatorum, factò calculo per decennium.*

Episcopus, cui datæ fuerunt litteræ, mandata Sacræ Congregationis implevit, factoque calculo reddituum Bonorum, onerumque celebrandarum Missarum per decennium, ab anno scilicet 1766. ad annum usque 1776., retulit, quod = *Bona ex fundatione adjecta Cappellæ S. Philippi Nerii per Doctorem Physicum Andream, & Sacerdotem Thomam Fratres Coccelli anno 1666. in quinque separatis Territoriis existentia ab anno 1666. ad annum 1776. calculo subiecta annuos exhibent redditus in Ducatis hujus monetæ 27. 62. & 1. ter. Præferunt onus indefinitæ Missarum celebrationis pro modo fructuum, adeoque servato ejusdem decennii calculo, Missæ, quæ in eammet Cappella peraguntur cum stipendio unius Tareni juxta reductionem obtentam a s. m. Benedicto XIII., annuatim sunt 138.*

Hæc quoad Bona Cappellæ S. Philippi Nerii; quò verò ad alia Bona ex fundatione assignata alteri Cappellæ S. Petri in Vincula erectæ ab Andrea Coccelli, retulit, illa eodem servato decennii calculo, annum non excedere redditum Ducatorum 29. 20. & 1. ter.; Missas verò celebrandas, quæ indefinitæ sunt, ad eandem rationem unius tareni pro qualibet Missa, juxta præfatam Pontificiam reductionem, ascendere anno quolibet ad numerum Missarum 146.

Itemque Bona ex pia dispositione Stephani Valletta assignata supradictæ Cappellæ S. Philippi Nerii, calculo decennii servato, annum reddere summam Ducatorum 16. 08. & 1. ter.; Missarum autem celebrationem ad rationem unius tareni pro Missa qualibet, juxta dictam reductionem, annum constituere Missarum numerum 80.

Tandemque fructus Bonorum à Josepho Coccelli assignatorum utrique Cappellæ, nimirum S. Philippi Nerii, & S. Petri in Vincula, adjecto onere tot quotannis celebrandi Sacra, quot fructuum perceptioni respondeant ad rationem unius tantummodo carolepi pro quolibet

Sacro, eodem servato calculo, summam annuam efformare Ducatorum 132.52. $\frac{1}{4}$; Sacra verò esse quolibet anno 1325.

Deinde collectivam reddituum, & Missarum efformando, retulit idem Episcopus, annuos redditus ascendere ad summam Ducatorum 205.43. Missas autem ad annum numerum 1689. : Animadvertit tamen, quod = *ex summis supra conflatis nullum aliud detractum est onus, præterquam quarundam responsionum, quibus Prædia Cappellis adjecta sunt obnoxia, sat perspectum habent EE.VV., locum quandoque esse applicationi eorumdem reddituum, sive in totum, sive in partem in restauratione Cappellarum, aliarumque Sacrarum Supellectilium, vel reparationem vel renovationem cum pari à Sacris cessatione.*

Animadvertit insuper, relicta piorum Testatorum incipere non ab onere, sed a Bonorum assignatione, ideoque ea Bona fuisse *taxative* assignata censeri debere. Onerumque Missarum adeo excrevisse numerum, ut Missarum celebratione penè tota alienetur Ascendentium substantia. Administratorem verò nonnisi onus ferre totius personalis industriæ, onerique subicere in retinendis computis quorumcumque etiam minimorum fructuum, & in quærendis Cappellanis, qui Sacra pro fructuum quantitate dietim satisfaciant, & quos invenire rem esse perdifficilem cum eleemosyna unius tantum caroleni pro quolibet Sacro, ut idem Episcopus animadvertit in ejus præcedenti Informatione, in qua ea, quæ retulerat, voluit in præsentī repetita = *quoad scilicet grave Administratoris incommodum in habendis rationibus tot diversorum fructuum ex fundatione, sive ex legato provenientium, in eorumdem segregatione pro taxa Missarum diversimode efformanda, pro servanda demùm Missas inter, & fructus annua proportionē.*

Similiter = *quoad Familiæ angustias in eamet relatione recensitas, cujus numerositati alterius Infantis tribuenda est nativitas cum Uxore undecies nunc prægnante, præter Matrem Oratoris jam septuagenariam, adeoque majori indigentem subsidio = nec non = quoad Oratoris a piis Dispositoribus descendantiam, & agnationem ex benignitate Canonici, ut si ad inopiam redigatur, ex redditibus jux Ecclésiæ alatur =*

Quamobrem suum votum aperiendo censet = *posse Oratori indulgeri, ut in utraque Cappella peragatur unica Missa*
quo-

*quotidiana cum eleemosyna manuali de more Regionis ,
cui oneri, aliisque pro restauratione, & manutentione
Cappellarum, & utensilium subiecta in perpetuum maneat
Bona eisdem assignata, sine ulterioris spe reductionis.*

*Hæc retulit Episcopus de mandato Sacræ Congregationis .
Superest modò, ut ab EE. VV. ea, qua pollent, sapien-
tia definiatur*

*An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in
casu &c.*

Non posita cum sequentibus,

*Sess. 25 cap. 5.
de Reform.*

FANEN. REDUCTIONIS ONERUM. Galeottus Uffreducci Civitatis Fani Canonicus Sacrosanctæ Liberianæ Basilicæ Urbis exoptans foundationem explere, sex Beneficiorum in Ecclesia Cathedrali Fanensi anno 1636. Folium pro illius approbatione Capitulo Fanensis Ecclesiæ transmisit ab ipso subscriptum, proprioque sigillo munitum, quo declaravit = *Voglio, e lascio, che si facciano dal mio Erede Primogenito, quando non siano fatti da me, sei Beneficiati nel Duomo di Fano, e che si chiamino Beneficiati Uffreducci, e che il mio Erede Primogenito abbia sempre da presentare tutti li sei Beneficiati con quaranta scudi moneta per ciascheduno.*

Voluitque, Beneficiatos = abbino il servizio del Coro in questa maniera; Siano obligati servire venti giorni per uno il mese, acciò siano sempre in Coro quattro Beneficiati = quorum servitium individualiter expressit. Item = che tutte le Domeniche, Feste comandate, e le proprie del Duomo intervenghino gli altri due Beneficiati, che non sono di servizio con gli altri quattro, che saranno di servizio = cum æquali præstandi servitii designatione. Similiter, quod = due delli quattro Beneficiati, che saranno di servizio, accompagnino sempre il Santissimo Sacramento dopo li

li due Canonici , quando si porta per Viatico , o per divozione agl' Infermi = Rursus = che ciascuno delli sei Beneficiati sia obligato dire nel Duomo di Fano dieci Messe il mese = quodque Canonici = dichiarino loro la qualità delle puntature per li falli delli Beneficiati da dividerfi quelle trà li presenti = , quodque demum iidem Canonici = debbano ogni anno fare il Camerlengo alli detti Beneficiati, uno di loro Beneficiati , e portandasi bene, possa essere confermato per un' altro anno , e non più , con rendere conto alli Beneficiati con l' intervento di due Canonici della sua Amministrazione = præter alia , quæ in eodem Folio scripta leguntur .

Transmissum Folium approbavit Capitulum . Anno verò 1643. præfatus Uffreduccius suum ultimum condidit Testamentum , quo erigi mandavit antedicta sex Beneficia in omnibus ad formam enunciati Folii . Defuncto Fundatore , Antonius Uffreduccius illius Pronepos , & Hæres Primogenitus anno 1644. erexit Beneficia; nominavit Beneficiatos , assignavitque pro eorum dote tot Censuum annui redditus scutorum 240. ad rationem scilicet annuorum scutorum 40. pro quolibet Beneficiato , quos Censuum tam idem Antonius quoad illorum unum , quàm Joseph ejus Pater quoad reliquos consulendo Patruï voluntati , de qua notitiam habuerant , emerant pro dote erigendorum Beneficiorum , Beneficiorumque manutentione : Sibi tamen Episcopus reservavit potestatem decidendi , utrum Hæres , & Primogenitus sit liberatus per assignationem Censuum factam , etiamsi deficerent , vel teneatur , ita & taliter , ut supradicti Beneficiati habeant singuli annua scuta 40. etiam in casu deficientiæ .

Et reapse laudatus Episcopus suam pronunciavit sententiam , qua decrevit , Joannem Mariam Bertotium Uffreducci dicti Fundatoris Hæredem , revocata Censuum assignatione , tamquam nulliter facta , teneri , & obligatum esse de Bonis hæreditariis antedicti Fundatoris annuatim persolvere scuta 40. cuilibet ex dictis Beneficiatis . Hanc autem sententiam in gradu appellationis infirmavit A. C. Bulgarinus anno 1663. , decrevitque , hæreditatem Fundatoris non teneri ad manutentionem assignatorum Censuum , imò per eorum assignationem absolutam , & liberatam fuisse a quovis onere . Post latam hujusmodi sententiam , quæ , ut asseritur , transitum fecit in rem judicatum , patet , anno 1664. , & 1665. non-

nullos ex dictis assignatis Censibus fuisse retrovenditos a Beneficiatorum Camerario, qui illorum sortes efformantes scuta 625. ex tribus extinctis Censibus provenientes, quæ erant in *Æde Sacra* deponendæ, & reinvestiendæ, Beneficiatis consentientibus, mutuavit Ludovicæ Bertozziæ Matri dicti Joannis Mariæ Uffreducci, qui absolutionem ex Sententia A. C. Bulgarini reportaverat. Subindeque Camerarii successores alia scuta 1350. monetæ Urbini provenientia ex aliorum Censuum retrovenditione deposuerunt penes eundem Joannem Mariam tunc Primogenitum, & Patronum, qui obæratu decessit, ut hæc omnia habentur ex narrativa *Rotalis Decisionis*, cui titulus *Fanen. Pæcuniaria* 26. Junii 1709. *coram cl. mem. Card. Aldrovando*.

Anno 1771. per obitum Sacerdotis Dominici Massa vacavit unum ex dictis Beneficiis, ac nemo fuit, qui ad illius assequutionem accederet, attenta diminutione reddituum, quitum ex deperdito nonnullorum Censuum Capitali, tum ex facta fructuum reliquorum Censuum reductione annuam non excedunt summam scutorum 143. 75., ex quibus demptis scutis 86. pro Missarum manuali elemosyna, supersunt annua scuta 57. 75. inter omnes Beneficiatos partienda, itaut illorum quilibet pro Chori servitio, & pro aliis implendis oneribus a Fundatore præscriptis habeat annua tantum scuta 9. & obul. 62. $\frac{1}{2}$: Quæ de re Philippus Uffreducci Primogenitus hæres Fundatoris, & Beneficiorum Patronus preces porrexit huic Sacræ Congregationi, petens, ut ad ratam reddituum reducantur onera, quibus Beneficiati subjiciuntur, utque declaretur, in sui præjudicium currere non debere quadrimestre ad præsentandum Patrono præfinitum.

Ablegatis precibus ad Episcopum pro Informatione, & Voto inauditis interesse habentibus, is retulit, veram esse reddituum imminutionem, veram insuper difficultatem in reperiendo Præbyterum, qui vacantem Beneficium accipiat; Beneficiatos verò cuilibet reductioni sese libentissimè submissuros; Capitulum autem assentiri petitiæ reductioni, putans = *Che Monsignor Vescovo potesse loro procurare qualche notabile riduzione di Messe, e fare insieme ridurre il loro Servizio compagna a quello delli Canonici di una Settimana cioè di Servizio, e di una di Vacanza* =: suum tamen votum licet à Sacra Congregatione requisitum idem Episcopus haudquaquam aperuit.

Urget modò Uffreduccius Patronus, ac hæres Fundatoris, ut inferius describendum proponatur Dubium. Sustinet enim, esse reducenda onera Beneficiis adjecta, quoties constat, fuisse deperdita Capitalia nonnullorum Censuum, imminutosque fructus aliorum superextantium, quæ fuerunt pro dote Beneficiorum assignata. Sustinetque pariter ex unius Testis olim formiter examinati depositione, & ex aliis pluribus circumstantiis cumulatis in ejus libello circumferendo, voluntatem fuisse Fundatoris, ut Beneficiorum dos in Censibus constitueretur, ita ut iis assignatis, traditisque liberata remaneat ejusdem Fundatoris hæreditas, idque verificari putat ex duplici circumstantia; prima scilicet ex Sententia A. C. Bulgarini, qua declaratum fuit, hæreditatem Fundatoris exemptam esse à quovis supplemento Dotis Beneficiorum vel propter amissos Censuum, vel propter aliorum fructuum imminutionem; & altera ex *Rotali Decisione Fanen. Pecuniaria* 26. Junii 1709. coram clar. mem. Cardinali Aldrovando, qua condemnati fuerunt Antecessores Beneficiati ad restituendum Capitale illorum Censuum, qui a præcedentibus Camerariis cum eorum consensu fuerunt alienati.

Verumtamen ponderandum est, Galeottum Uffreduccium tum inspecto Folio, in quo pro Beneficiis erigendis scripta fuerat illius voluntas, tum ejus spectata testamentaria dispositione, qua mandavit, esse præfatum Folium exequendum, unice præcepisse, quod ejus hæres Primogenitus præsentare deberet = *tutti li sudetti suoi Beneficiati con quaranta scudi moneta per ciascheduno* = nec unquam de tot assignandis Censibus meminisse, quin imo Josephum Uffreduccium ejusdem Fundatoris Nepotem, & hæredem Primogenitum Censuum emisit non de mandato Patris, sed ex se & cum propriis pecuniis, dum in illorum acquisitionum Instrumento dixit = *qui habita notizia, quod Abbas Galeottus Uffredutius disposuit, quod ab ipso Josepho uti hærede Primogenituræ dicti Abbatis erigerentur sex Beneficiati, intendens modò consulere voluntati ipsius, & piam ejusdem Abbatis mentem executioni mandare, Censuum emit pro Dote, & Dotis nomine, & sustentatione dd. sex Beneficiatorum fundandorum.*

Videtur igitur, Fundatorem suos hæredes Primogenitos gravare voluisse annuo legato, seu annuo redditu scutorum quadraginta pro quolibet Beneficiato, assignationem verò Censuum factam ab hærede fuisse pro faciliiori eo-

rumdem annuorum scutorum quadraginta solutione , per quam idem hæres immunis non redditur ab onere supplementi , quoties assignati Censui vel in totum , vel in parte deficerent . Item allatam Testis depositionem ex pluribus nihil probare ; primò , quia unicam , secundò quia contrariam & menti , & Testamento Fundatoris , tertio denique , quia illa probaret unice desiderium Fundatoris , quod Beneficiati reciperent emolumenta ex censualibus fructibus , non autem probat ejusdem Fundatoris præceptum , quod tot assignarentur Censui pro omni , & toto eo , quod Beneficiati possent a sua hæreditate prætere .

Sententia verò A. C. Bulgari nihil ob stare videtur , simulatque Philippus Uffredutius hæres , & Patronus sua exemptionis jura modo revocat in discrimen . Et reverà in individualibus terminis in *Narnien.* , cujus casus erat , quod Petrus Rapacciolus geminas fundaverat Cappellarias in Ecclesia B. M. V. Terræ Collis Scipionis constituta Dote in annuo reddito scutorum 75. , pro quibus Fundatoris hæres assignaverat tot Loca Montium Cameralia , & non vacabilia : Cum autem per istorum extractionem imminuti fuerint dicti redditus , hinc Cappellani postularent onerum reductionem , quia contra Fundatoris hæredem agere non poterant tamquam munitum Sententia A. C. Gomez declarante ipsum haud teneri pro supplemento dotis dictarum Cappellaniarum in memorata summa scutorum 75. , eorumque precibus inter Summaria precum relatis die 15. Januarii 1721. Sacra Congregatio rescripsit = *lectum* , & hæredes teneri ad supplementum = repropositaque Causa in Congregatione diei 18. Maii 1737. sub dubio = *An sit standum , vel recedendum à Decisis* = cui in subsequenti Congregatione die 1. Junii ejusdem anni responsum datum fuit = in *Decisis* , & amplius .

Similiter in *Viterbien.* diei 20. Septembris 1727. ad secundum Dubium ita conceptum = *An* , & pro qua summa sit faciendum Investimentum , seu assignamentum pro fundo , & Dote prædictæ Cappellaniæ = responsum fuit = teneri subministrare annua scuta quadraginta .

Quoad Rotalem Decisionem coram Aldrovando , super ea nihil est immorandum , quoniam inibi disputatum unice fuerat ad instantiam tunc existentium Beneficiatorum , utrum præcedentes Beneficiati tenerentur nec ne de pro-

proprio rependere quod de eorum consensu distra-
ctum fuerat à Camerario Collegii Beneficiatorum ex Ca-
pitali Censuum.

Quibus perpenſis definiendum erit.

*An ſit locus reintegrationi Censuum, seu potius reductioni
onerum in caſu &c.*

BURGEN. REDUCTIONIS. Alphonſus Bonifaz In-
cola Villæ de Cameno Dioceſis Burgenſis in ejus ulti-
mo, cum quo de anno 1615. deceſſit, Teſtamento ſuper
omnibus ejus Bonis, quæ tunc erant annui redditus tri-
ginta trium millium Regalium de Vellon monetæ Hispa-
niæ, Majoratum inſtituit pro Alphonſo ejus filio, iſtius-
que Deſcendentibus in perpetuum de Primogenito in Pri-
mogenitum, ut ſplendide juxta eorum illuſtrem conditio-
nem vivere poſſent, & ut Familiæ decus conſervaretur,
tandem ut Fratres natu minores a Primogenito Fratre
congrua alimenta commodè recipere. Juſſit tamen, ut
in Parochiali Eccleſia dictæ Villæ de Cameno ab illius Be-
neficiatis diverſis anni diebus quinque Anniverſaria, ac
ſimiliter alia Miſſa in quolibet ex diebus, in quibus San-
cta Mater Eccleſia Fidelium deſunctorum peragit com-
memorationem, celebrarentur, & ad hunc effectum man-
davit ſubminiſtrari Parochis, & Beneficiatis dictæ Villæ
annua 506. Regalia de Vellon, necnon alia ſimilia Regal. 110,
inter Pauperes ejusdem Villæ diſtribuenda.

Mandavit inſuper, fundari Monafterium Monialium Ordi-
nis S. Franciſci, vel Carmelitarum, & ne de ſubſtantia
Majoratus quidquam vel minimum detraheretur, voluit,
ut per annos viginti ex antedicti Majoratus redditibus
mille Ducata pro erigendo Monafterio quotannis aſſigna-
rentur: Conſiderans autem caſu, quo Monafterium eri-
gi nequiret, tunc voluit, per Cappellanum quotidianam
Miſſam celebrari in ſupradicta Eccleſia Villæ de Cameno,
Beneficiatos verò percipere ſolum debere præſata 110.
Regalia pro quinque Anniverſariis ad rationem Regalium
viginti duorum pro quolibet Anniverſario, juſſitque, Cap-
pel-

*Seſſ. 22. Decret.
de obſer., & e-
vit. in celebrat.
Miſſ., & ſeſſ. 25.
cap. 4. de Reſor.*

pellano, quem voluit amovibilem ad nutum Possessoris Majoratus, subministrari 830. Regalia de Vellon præter habitationem Domus cum Horto, eidemque nonnulla Terrarum petia assignari debere.

Defuncto Testatore, deveniri non potuit ad erectionem Monasterii, attenta maxima Capitalium ab ipso relicto. etorum imminutione. Onus idcirco habuit Alphonsus Bonifaz Testatoris filius annuatim subministrandi pro Cappellano, qui quotidianam Missam loco erigendi Monasterium celebraret, ac pro quinque Anniversariis annuam summam 4400. Regalium de Vellon.

Mortuo subinde Alphonso, in Majoratu successit Didacus Antonius Bonifaz illius filius, ac Testatoris Nepos, qui cum agnovisset impares redditus tum ad onera præfata ferenda, tum ad congruam sui, suæque Familiæ sustentationem, hinc auctoritate Apostolica de anno 1686. mandatum fuit, quod ipse teneatur solummodo ad solutionem annuorum 1100. Regalium de Vellon pro dicto Cappellano, nec non aliorum Regalium 110. pro Fabrica Ecclesiæ ratione Ornamentorum, ac demum aliorum similibus Regal. 330. annuatim solvendorum Beneficiatis supradictæ Ecclesiæ pro Anniversariis, quæ summæ in unam collectæ efformabant annua 1540. Regalia de Vellon.

Per obitum mox dicti Didaci Antonii Majoratus obvenit in Franciscum Xaverium Bonifaz Bernechea illius filium cum onere tum solutionis dictorum 1540. Regalium, tum implementi aliorum onerum, nimirum traditionis decem Fanegarum Tritici faciendæ Collegiatæ Ecclesiæ Villæ de Briebesca, nec non septem Modiorum Tritici cum 45. Regalibus, quæ perpetuò solvuntur Ecclesiis unitis Villæ de Salinas de Ahana, tum etiam congruæ manutentionis propriæ Familiæ constitutæ ex Filio, Sorore, septemque Nepotibus. Pro his omnibus satisfaciendis oneribus cum idem Franciscus Xaverius expertus fuerit, impares esse hodiernos Majoratus redditus, qui, superventa præsertim notabili reductione fructuum Censuum, pluribusque superventis infortuniis, vix ascendunt ad annuam summam 550. Regalium de Vellon, quæ 6160. Ducat. auri de Camera constituunt, hinc præfatus Franciscus Xaverius preces porrexerat huic Sacræ Congregationi, ut abolito onere quinque Anniversariorum, illud Missæ quotidianæ juxta præsentem reddituum statum reducere dignaretur.

Archiepiscopus pro Informatione, & voto requisitus re-

tulit, annuos Majoratus redditus, facto calculo per decennium, demptisque oneribus, ascendere ad annuam summam 2390 $\frac{1}{2}$ Regalium de Vellon, eosque non sufficere pro decenti manutentione Oratoris, ejusque Familiae, quæ ex principalibus est illius Regionis, ideoque mereri reductionis gratiam, quam postulat.

Franciscus Xaverius innititur voluntati Testatoris Majoratum instituentis pro splendore, & conservatione suorum Descendentium, ex quo concludit, Testatorem antepiam Causam dilexisse conservationem suæ Agnationis cum splendore Familiae. Quamobrem in hoc Causarum conflictu, nimirum alendæ Familiae, & piorum operum adimplementi tuetur, illam ista favorabiliorem esse. Causa enim filiorum, licet hi agant ultra legitimam sibi debitam, præfertur Causæ piæ, quia regulariter filiorum favor est potior causa Religionis, & Ecclesiæ, *Bartol.*, & alii in *L. Papinianus §. Imperator ff. de Inoffic. Testam.*, *Alexa. conf. 43. num. 21.*, *Soccin. jun. conf. penult. n. 76. lib. 2.*, *Joann. Maria Novar. tract. de incert.*, & *mal. oblat. privileg. 6. num. 1.* & 5. post *Tiraquel. de Privil. Caus. piar.*

Attamen animadvertendum potissimè occurrit, Bona Majoratus esse generaliter pro legatis oneribus subjecta: Quare quoad usque Bona existunt hypothecata, permanere ad oneris implementum ad firmata per *Rot. cor. Falconer. de Reb. credit. decis. 7. n. 2.* Cum non sit locus Missarum reductioni, quando hæreditas universa gravata reperitur, veluti pluries post *Rotam* resolvit hæc Sacra Congregatio, & in specie in *Romana Reductionis Oneris Missarum* 18. Aprilis 1753., ubi allegata fuerunt alia consimilia Decreta. Idque securius retinendum est, quoties, prout in subiecto casu, pro Missarum celebratione non certus Fundus fuit assignatus, sed hæredes ad certæ summæ solutionem gravati fuerunt, ut videre est in *Romana Reductionis oneris Missarum* 22. Martii 1723., & in alia simili 28. Februarii 1733.

Accedit insuper, non constare, quod Orator, sive ejus Pater, sive ejus Avus ullum Inventarium de Bonis hæreditariis pii Testatoris vel legitimum, vel juxta Regionis morem confecerit, quo casu teneretur ipse de proprio subire onera Majoratui adjecta, quamvis redditus ejusdem Majoratus ad ea ferenda non reperiantur idonei ex traditis peregrin. de *Fideicom. art. 4. num. 5.*, *Card. de*

Luc.

Luc. eodem tract. disc. 167., Joann. Bapt. de Thor. privileg. 203. apud Tiraquel. de Privileg. Caus. piar., & Rot. cor. Lancett. decis. 208. num. 12.

Cæterum si redditus Majoratus, congruis demptis alimentis, quæ subministrari mandavit ipse Testator suis met ipsis Descendentibus, ob illorum passam diminutionem citra culpam ejusdem Majoratus Possessoris, non sufficiant ad Missarum onera ferenda, locum esse illorum reductioni sæpe decrevit hæc Sacra Congregatio, & præfertim in *Vigilien. Decanatus ad II. Dubium die 23. Julii 1729., in Tudertina Reductionis onerum 3. Februarii superioris anni 1776., & in Papien. Reductionis Missarum 2. Martii ejusdem anni.*

Jura circumferuntur ab Oratore. Dubium est.

An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.

Die Sabbathi 15. Martii 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Resumpto Folio præteritæ Congregationis habitæ die 1. currentis Mensis, dignabuntur EE. VV. tres sequentes Causas, quæ ibi descriptæ fuerunt, definire.

CAPUTAQUEN. cujus est unum Caput. *Seff. 25. cap. 4. de Reform.*
An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem.

FANFN. REDUCTIONIS ONERUM, in qua quæritur. *Seff. 25. cap. 5. de Reform.*
An sit locus reintegrationi Censuum, seu potius reductioni onerum in casu &c.

Dilata ad primam.

BURGEN. REDUCTIONIS, cujus Dubium est. *Seff. 22. Decret. de Observ. & evit. in celebrat. Miss. & Seff. 25 cap. 4. de Refor.*
An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.
 Negative, & amplius.

ROMANA CAPPELLANIARUM. Amplum hujus perantiquæ Causæ specimen habetur in Folio Congregationis diei 10. Februarii 1770., in qua proposito Dubio = *An, & quomodo sit providendum pro summis deficientibus tam præteritis, quam imposterum decurrendis ad formam Resolutionis diei 17. Julii 1700. in casu &c.* = responsum fuit = Dilata, & firmetur Status in-
 Tom. XLVI. F te.

tegræ hæreditatis juxta mentem = , quæ fuit subinde declarata = ut post firmationem Status , & confessionem Peritiæ reponatur Causa super congruis Dubiis .

Vi hujus Resolutionis electo Perito Curiali cum facultate etiam assumendi Peritum Ratiocinatorem , quem reapse elegit , suam edidit relationem , qua retulit ea Loca Montium hæreditaria Alexandri Valtrini , quæ cl. mem. Cardinalis Barbarini per Transactionem subinde confirmatam à sa. mem. Urbano VIII. tradidit Archiconfraternitati SSinæ Annunciationis Urbis pro diversorum onerum implemento , item quæ consignavit Cappellanis Valtrinis , ut iisdem Locis Montium implerent onus Missarum , & servitii Chori per d. Card. Barberinum , non autem per Testatorem eisdem impositi ; rursus quæ assignavit absque ullo onere Domui professæ nunc extinctæ Societatis Jesus ejusdem Alexandri Testatoris hæredi , & quæ demum cessit Legatariis ; Retulit insuper , Patrimonium activum sæpediti Alexandri tempore ejus obitus fuisse scutorum 58334. 07. , pariterque retulit partitas , quæ controvertuntur à Cappellanis in creditum Archiconfraternitatis , five in diminutionem reddituum modernorum Locorum Montium ab illis tunc eidem Archiconfraternitati cessis attendita eorum extractione provenientium , & tandem suam clausit relationem his verbis , quæ leguntur pag. 48. suæ Peritiæ = *Non hò potuto fissare , e stabilire il preciso stato dell'intera Eredità Valtrini al tempo della morte del pio Testatore ; e molto meno lo stato presente , dovendo sì l'uno , che l'altro crescere , ò diminuirsi a proporzione delle partite , che si giudicaranno doverfi ammettere , ò rigettare .*

Hoc autem non obstante , sustinent Cappellani Valtrini , nonnullas partitas , quas controversas esse Peritus retulit , deleri debere à statu passivo exhibito ab Archiconfraternitate , iisque deletis , ostendunt , redditus destinatos pro augmento Dotium , quas annuatim confert Archiconfraternitas , superare onera per ipsam implenda , ita ut hic reddituum excessus cedere debeat in solutionem illius , quod ipsis deficit usque ad summam annuorum scutorum 500. eisdem Cappellanis à Testatore relictorum .

Urget è contra Archiconfraternitas , controversas partitas non esse delendas è statu passivo , quippe partitas scutorum 22. 40. , quæ impenduntur in emendis vestibus vulgò *Roverfi* , necessaria sit , ex quo Archiconfraternitas juxta ejus Statuta , morem , antiquissimamque

consuetudinem hujusmodi Vestes tradere Puellis solita est una cum dote, idque non obstante voluntate Testatoris mandantis, Puellas dotatas incedere debere propriis indumentis, quandoquidem id voluit Testator, quoties dotatio fieret à Domo Professæ, & in die sui Anniversarii celebrandi in Ecclesia cumulante, non autem si expleretur dotatio ab Archiconfraternitate, diversisque die, & Ecclesia, in qua ejus Cadaver non fuerit tumulatum. Similiter quoad partitam annuorum scutorum quatuor pro Canone Domus hæreditariæ Testatoris, probat se illum actu solvere Societati S. Homoboni ejusdem Domus Dominæ directæ. Quo verò ad alteram partitam respicientem honoraria Ministrorum, nimirum Exactoris, Ratiocinatoris, aliorumque, contendit Archiconfraternitas, eam è statu passivo deleri non posse, quia Ministri necessarii sunt pro recta hujus hæreditatis administratione, eorumque honoraria minuere necessariò debeant redditus hæreditarios.

Ponderandum tamen est, quod deletis etiam hisce controversis partitis e statu passivo Archiconfraternitatis, adhuc facto calculo partitarum, quæ non impugnantur tam in statu activo, quam passivo, resultare videtur, eandem Archiconfraternitatem anno quolibet plus impendere, quam exigere à Bonis hæreditariis Valtrini. Admittitur enim, Archiconfraternitatem ab omnibus Bonis hæreditariis, quæ ipsa possidet, non aliam quotannis exigere summam, quam scutorum 698. 33. $\frac{1}{2}$, hinc si ab hac summa demantur certæ partitæ, nimirum scuta 500. pro decem dotibus juxta voluntatem Testatoris ad rationem scutorum 50. pro qualibet, nec non scuta 166. 32. quæ eisdem Cappellanis Valtrinis solvuntur pro complemento eorum Legati, simili iter alia scuta 19. 12., quæ ex eadem causa rependuntur alteri Cappellano S. Bibianæ, pariterque aliæ geminæ partitæ, una scilicet scutor. 7. 92. $\frac{1}{2}$ pro Anniversario, & altera scutorum 10. pro elemosynapanis, & vini pro Pauperibus à Testatore demandata, quæ partitæ in unam collectæ ascendunt ad annua scuta 703. 36. $\frac{1}{2}$, iisque admissis e conspectu reddituum annuorum scutorum 698. 33. $\frac{1}{2}$, patet Archiconfraternitatem quolibet anno solvere scuta quinque, & obulos tres ultra redditus ab ipsa perceptos, idcirco nihil superest Archiconfraternitati ex redditibus hæreditariis Valtrini, quod ipsa Cappellanis rependere possit.

Verumtamen tota quæstio residere videtur in alia partita Locorum Montium octo supra viginti cum centesimis 46.

annui redditus scutorum 83. 96. $\frac{1}{2}$, quæ Cappellani contendunt esse adscribenda in creditum, & in augmentum Valtrinae hæreditatis, idque negat Archiconfraternitas. Hic quoque animadvertendum est, Sortem Locorum Montium provenire ab hæreditariis Locorum Montium fructibus in Dotem Puellarum jam erogatis, & in aliis Locis Montium, quæ stant investita pro earumdem Puellarum promissa dote, ne illa in Æde Sacra otiosi permanerent; controversos verò redditus scutorum 83. 96. $\frac{1}{2}$ non esse productos ex Capitali hæreditario, sed esse fructus ex fructibus Locorum Montium hæreditariis, qui tamquam decursi post divisum Patrimonium, agnitamque portionem suam à quolibet Legatario conferri non possunt in augmentum Assis Valtrinae hæreditatis; nam illi dumtaxat, qui decursi fuerint vel usque ad obitum Defuncti, vel currente tempore deliberandi, vel nondum adita ab hærede hæreditate, Patrimonium augeant, & in Asses cedant, ut est in *Leg. Item veniunt §. Item non solum ff. de petit. hæred. . Leg. fin. §. Et si præfatam Cod. de Jur. deliber.*, & respondit Sac. Congregatio in *Asten. Cappellaniae* 28. Augusti 1751. ad II. *Dubium*.

Cæterum Recadentiæ, si quæ sint, vel Archiconfraternitas iterum Puellis distribuit, vel non. Si primum; Cappellani nullam actionem exercere possent super dictis Locis Montium, quæ Puellarum sunt, subsuntque periculo eorum faciendæ resignationis pro solvendis Dotibus iteratò collatis. Si alterum, Cappellani pariter nullum super illis jus haberent; nam fructus Capitalium assignatorum pro celebratione Missarum, pro dotandis Puellis, pro Cappellanis, vel pro Ecclesiis, aliisque Locis piis erigendis, si non fuerint erogati in causas prædictas, non accrescunt Capitalibus, nec cedunt in beneficium piorum operum, quorum neglectum fuit adimplementum, sed integralitèr spectare deberent ad Rev. Fabricam, juxta compendium illius privilegiorum apud *Vespignan. fol. 31. fol. 35.*, & 36.

Quibus sic stantibus, propugnat Archiconfraternitas, Cappellanos, si quod habent creditum adversus Valtrinam hæreditatem, esse compellendos, ut prosequantur Bona hæreditaria Alexandri Valtrini, quæ in illorum partitione sine ullo prorsus onere fuit assequuta Domus Professæ Testatoris hæres in summa valoris scutorum 7159., prætermisissis illis, quæ habuit Archiconfraternitas omninò nunc imparia ad onera ferenda.

At Sacra Congregatio, quoties hæc Causa proposita fuit, urgentibus Cappellanis Valtrinis, toties ad eorum favorem condemnata voluit Domum Professam, & Archiconfraternitatem proportionabiliter, ut videre est sub die 9. Septembris 1684., in qua proposito Dubio = *An Domus Professæ, & Archiconfraternitas teneatur solvere Cappellanis Valtrinis annuam præstationem scutorum 500. non obstante assignatione Locorum Montium* = respondit = *Affirmative juxta modum in alia Congregatione exprimendum = ut in lib. Decr. 34. pag. 305. quemadmodum in Congregatione diei 17. Martii 1685. exprimendo modum decrevit = Teneri proportionabiliter = ut in lib. 35. Decr. pag. 129.*

Rursus reposita Causa sub geminis Dubiis in Congregatione diei 26. Aprilis 1687. = I. *An Domus Professæ, & Archiconfraternitas teneatur in futurum solvere Cappellanis Valtrinis annuam præstationem scutorum 500. non obstante assignatione Locorum Montium* = II. *An teneantur pro tempore præterito pro nunc à die interpellationis sine præjudicio decursorum præcedenter* = responsum fuit = *Ad I. In Decisis = Ad II. à die interpellationis factæ sub die 1. Januarii 1683. sine præjudicio decursorum antecedenter = ut in lib. 37. Decret. pag. 250., à qua resolutione reclamante dumtaxat Domo Professæ, Sacra Congregatio sub die 10. Januarii 1688. Dubio per eam proposito = An Domus Professæ teneatur de proprio, & per consequens fructus dictorum Locorum Montium sequestrati Cappellanis prædictis sint consignandi in casu &c. = respondit = Affirmative, & amplius = ut in lib. 38. Decret. fol. 11.*

Prout etiam die 15. Septembris 1703. geminis propositis Dubiis, I. *An sit standum vel recedendum à decisis in casu &c.*, & quatenus standum II. *à quo debeatur supplementum in casu &c.* = responsum à Sacra Congregatione fuit = *Ad I. In decisis, nempe, deberi supplementum Cappellanis Valtrinis, & amplius = Ad II. Omnes teneri proportionabiliter = ut in lib. 53. Decret. pag. 410.*

Et quamvis clar. mem. Card. Panciaticus tunc hujus Sacræ Congregationis Præfæctus decreverit, Mandatum à Cappellanis expeditum exequendum esse pro supplemento integræ deficientis summæ non amplius proportionabiliter, ut constantissimè definiverat hæc Sacra Congregatio, sed dumtaxat contra Bona hæreditaria dicti Valtrini possessa per Archiconfraternitatem, attamen adversus hoc Decretum exhibita Commissione in Signatura Gratiæ habita die 9. Junii 1705., in qua suam etiam exhibuerat Domus Professæ contra Transactionem cum Bonorum Valtrini

partitione peractam à supradicto Card. Barberino de anno 1635., rescriptum fuit = *Nihil quoad utramque Commissionem, & Archiconfraternitas utatur jure suo coram Sacra Congregatione Concilii, non retardata solutione Cappellanis :*

Hujus virtute Rescripti Archiconfraternitas sua jura deducit, postulatque, eam esse absolvendam à novo supplemento, quod modò petitur à Cappellanis, à quibus, & ab Archiconfraternitate Libelli circumferuntur. Dignabuntur itaque EE. VV., resumpto folio Congregationis diei 10. Februarii 1770., gemina Dubia, quæ congrua reputata fuerunt, sapientissimè de more definire.

- I. *An constet de deficientia Effectuum destinatorum pro augmento Dotium in casa &c.* = & quatenus affirmative.
- II. *An, & quomodo, & contra quos sit providendum pro summis deficientibus tam præteritis, quàm impostum decurrendis in casu &c.*

Iterum proponatur,

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIU: Cæsar Valentinus Civis originarius Arcis Antiquæ Romæ degens, ac inter Advocatos Romanæ Curix emeritissimè cooptatus anno 1614. suum ultimum condidit Testamentum, quo Communitati, & Prioribus Arcis Antiquæ jure Legati reliquit gemina Urbana Prædia, nimirum Dommum, quam inhabitabat, sitam in Regione S. Eustachii, & Fænile in Regione Translyberim exstans, ea tamen adjuncta lege, ut iidem Priores quotannis solverent scuta centum Juveni de sua Agnatione Romæ Studiis operam daturus: Voluit insuper, quod pensiones reliquæ tam ex Domo, quàm ex Fænili percipiendæ multiplicarentur usque ad summam scutorum mille pro dotandis filiabus alterius Cæsaris Valentini Filii Joannis Matthæi, cui idem Testator Prudentiam suam ex Lucretia Sorore neptem in Matrimonium tradiderat: Itemque jussit, ut ex dictis pensionibus annua scuta centum assignarentur Ludimagistro Grammaticæ in eadem Terra Arcis Antiquæ conducendo, & quatenus pensiones etiam superessent, voluit, ut cum illis dotarentur aliæ dicti Cæsaris filix, prout de prima illius dotanda filia præscriptum fuit.

In reliquis autem suis Bonis hæredem universalem instituit Archiconfraternitatem Annunciationis Urbis cum onere duodecim celebrandi Sacra quolibet Anno, & unum Anniversarium in perpetuum, præcepitque, ut residuales totius suæ hæreditatis redditus erogari deberent = *in collocandis in Matrimonium singulis annis in perpetuum, ut supra, tot honestis Puellis in die festo S. Valentini Martyris, quicelibratur de Mense Februarii, prout ab ipsa Ill. Societate fieri consuevit in quolibet Festo Sanctissimæ Annunciatæ cujuslibet anni secundum ejus Institutionis Decreta, & Statuta, ad quos ascendent dd. reliqui introitus dictæ suæ hæreditatis cum dote ab ipsa Ill. Societate aliis dari solita, illas addendo numero aliarum.*

Super hisce dotalibus subsidiis, quæ ex redditibus Bonorum hæreditariorum Advocati Cæsaris Valentini juxta suam voluntatem ab Archiconfraternitate illius hærede Puellis conferuntur, authumant Margarita, & Rosa Sorores Nardi Aloysii filiæ, se ipsas tamquam affinitate cum Testatore Valentini conjunctas præferendas esse Puellis incertis in subsidiorum dotalium assequutione. Preces ob id porrexerunt **SACRATISSIMO NOSTRO PRINCIPI**, postulantes, ut ipsis tot assignarentur subsidia dotalia usque ad summam scutorum 500. pro quolibet intra terminum quatuor Annorum ad rationem annuorum scutorum 250.

Ablegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem, eadem Sorores Nardi modo renovant earum instantiam, quam exposuerunt Summo Pontifici. Sustinent enim, ipsas singulis pollere qualitatibus Romanarum scilicet, pauperum, & ex sanguine Testatoris, quæ ad assequendas Dotes prælativè ad Puellas incertas necessariæ sunt, eisque favere tum *præsumptam*, tum *expressam* Testatoris voluntatem, cum *præsumibile* non sit, Defunctum, qui extranearum Puellarum indigentis per gratuitas largitiones occurrere studuerit, propriis Consanguineis opportunam subventionem negavisse, ut considerat *Mantic. de Conject. ult. volunt. lib.8. tit. 5. num.16., & seq., Rot. decis.98. num.4. coram Duran., & in Perusina subsidii Dotalis 2. Maii 1704. §. Inquam coram clar.mem. Card. Scotto.*

Expressam verò Testatoris voluntatem elicere conantur, ex quo ille proclivem se præbuit in providendis de certo annuali stipendio Masculis, ac in dotandis certa præscripta summa Fæminis de sua Agnatione, suæque Familia, inde inferendo, Testatorem eandem affectionem, quam

quam ostendit erga suos de Famina sibi cognitos, erga quoque remotiores habuisse, ut istæ fere ad extremam paupertatem redactæ præferantur Extraneis ad tradita per *Rot. coram Coccin. decis. 1815. num. 12. coram Emerix. decis. 806. num. 4. & seq., in recen. decis. 135. num. 7. part. 13., & decis. 26. num. 7. part. 16.*, & in hanc interpretationem ajunt ivisse Sacram hanc Congregationem, quæ, instantibus Fæminis à Lucretia Valentini Testatoris germana Sorore descendantibus, eas semper dotari decrevit ex subsidiis dotalibus ab Archiconfraternitate conferendis, ut habetur ex folio Causæ Romana, seu Sabinen. *subsidiarum Dotantium* distributo in Congregatione diei 27. Martii 1762., & diei 20. Decembris 1766.

E contra verò ponderandum occurrit, voluntatem Testatoris esse religiosissimè observandam *Can. ult. 13. quest. 2., Clement. quia contingit 2. de Relig. Dom., & respondit Sacra Congregatio in Romana, seu Portuen. Commutationis Voluntatis 20. Decembris 1732.*, & id, quod ipse non expressit, tamquam ab eo volutum præsumi non posse ad regulam, de qua *Rota in Romana Successionis super primo Dubio 23. Januarii 1758. §. 5. coram Illustrissimo Hærreros*. Ponderandum itidem est, Testatorem nullum verbum in dispositione conferendarum Dotium pro pauperibus Puellis incertis expressisse, quod prælationem suarum Consanguinearum, Affinium, Proximiorum, aut Remotiorum, vel à longè significet: Prædilectio verò, qua Testator Masculos suæ Agnationis de alimentis, sive de annua præstatione, Fæminas verò de certa dote providit, ut suum sortiretur effectum litteraliter præscripsisse, quod præstaretur ex pensionibus Prædiorum Urbanorum, quæ Prioribus Arcis Antiquæ reliquerat, non autem super redditibus residui suæ hæreditatis, quos in integrum erogari iussit in Dotationem incertarum Puellarum.

Quinimo cum Testator ipse dotaverit supradictam Prudentiam Silvestri ejus ex Sorore neptem, aliasque Fæminas sibi proximiores, sibi que cognitatas, id egisse declaravit in suo Testamento non ex affectione, sed unice dotem solvisse = *ex pietate, & charitate Prudentiæ Uxori Cæsaris Valentini quondam Joannis Matthæi de Terra Arcis Antiquæ, & Tiburtiæ Uxori quondam Cyriaci Oddi ejusdem Terræ, nec non Concordiæ Uxori Hieronymi Jacobelli de Terra Vacunæ Sabinenfis Diæcesis, cui assignavit dotem scutorum bis mille.*

Præterea constans est hujus Sacræ Congregationis distinctio. Aut enim Testator mandavit, quod in dotandis Puell-

Puellis præferri deberent ejus Consanguineæ, vel Affines, si adessent, adjecta dictione *semper*, vel *cujusvis gradus*, vel *in perpetuum*, & similibus, tunc Consanguineæ, sive sint in decimo, sive in vigesimo, trigesimo, & ulteriori gradu, Puellis incertis indispensabiliter præferendæ sunt *Cephal. conf. 137. num. 38., & seq., Peregrin. de Fideic. art. 30. num. 4., Mantic. de Conject. lib. 8. tit. 12. num. 46., & seq., Fusar. de substit. quæst. 381. n. 7.*, & in his terminis procedit resolutio hujus Sacræ Congregationis in *Firmana subsidiorum Dotalium*, cujus erant sequentia Testamenti verba = *E caso, che trà dette Zitelle concorressero mie Consanguinee, ò Affini in qualsivoglia grado tanto della detta mia Patria, quanto del Territorio di Camerino, ò qualsivoglia altro luogo, quelle debbano aver la Dote senza esser imbussolate* = ideoque in Congregatione diei 9. Septembris 1730. proposito dubio = *An, & usque ad quem gradum competat prælatio Consanguineis, & Affinibus Testatoris ad subsidia dotalia, de quibus agitur* = responsum fuit = *Competere prælationem Consanguineis, & Affinibus Testatoris in quocumque gradu conjunctis.*

Aut Testator simpliciter præcepit, quod ejus Consanguineæ, vel Proximiores in dotatione præferantur, & tunc illæ tamquam expressè vocatæ, & ex debito Justitiæ venientes admittuntur usque ad decimum gradum juxta regulas Juris Civilis computandum, & non ultra ad *Text. in §. final. Instit. de success., Tiraquel. de Retract. Lignag. §. 1. gloss. 9. num. 13. & seq., Mantic. cit. tit. 12. num. 46., & 47. De Marin. resolut. 131. num. 9. lib. 1. Rot. dec. 907. num. 14. coram Molin.*; & huic hypothese præsertim convenit Resolutio Sacræ Congregationis in *Camerinen. Subsidiorum Dotalium* proposita 18. Julii 1733., & resoluta die 8. sequentis Mensis Augusti; Ast subsidiorum Dotalium cumulum pro Consanguinea Testatoris quamvis expressè vocata negavit eadem Sacra Congregatio, ut videre est in *Romana Subsidii Dotalis* proposita die 16. Martii 1720., & resoluta die 13. Aprilis ejusdem anni, in *Romana subsidiorum Dotalium* proposita 1. Decembris 1736., & resoluta die 15. ejusdem, in altera *Romana Subsidiorum Dotalium* 17. Januarii 1756., & in *Pistorien. Subsidiorum* 23. Septembris 1758.

Ac demùm aut Consanguineæ, nulla per Testatorem eis data prælatione, subsidia dotalia postulant intuitu naturalis charitatis, ac propter præsumptam Testatoris affectionem erga suos Consanguineos, tunc naturalis Charitas, & hæc præsumpta affectio non excedit quantum

gradum ipso jure civili computandum ex traditis per *Rot. decis. 898. num. 3. coram Emerix jun. , in Romana , seu Januen. Legati 5. Maii 1698 §. Similique coram clar. mem. Card. della Tremoille , quemadmodum in hoc casu Sacra Congregatio postulatam prælationem denegavit Consanguineis ultra quartum gradum cum Testatore conjunctis , ut contra Consanguineas in octavo gradu definitum fuit in *Ferrarien. Subsidiorum Dotalium* proposita die 14. Decembris 1765. ; & resoluta die 11. Januarii 1766. edito responso *Negative , & amplius = & de Consanguineis in quinto gradu in Perusina Subsidiorum Dotalium* proposita die 30. Augusti 1766. , & resoluta die 20. Septembris ejusdem anni , in qua proposito Dubio = *An , & ad quot annos assignanda sit Margaritæ Soncinæ filiæ Annæ Rastelliæ Dos , de qua agitur = responsum fuit = Negative .**

Oratrices octavo gradu per quadruplex medium Fæminarum ex transverso distant a Testatore . Contra eas militare videtur identifica resolutio edita ab hac Sacra Congregatione contra Sorores Duranti in decimo gradu cum eodem Advocato Cæsare Valentini conjunctas , & Subsidiorum dotalium cumulum prætendentes , ad quarum instantiam proposita Causa *Romana , seu Sabinen. Subsidiorum Dotalium* in Congregatione diei 20. Decembris 1776. sub Dubio = *An , & in qua summa sint constituendæ Dotes in Bonis hæreditariis quondam Cæsaris Valentini in casu &c. = responsum fuit sub die 14. Februarii 1767. = Negative in omnibus = Jura ab utraque Parte circumferuntur . Dubium est .*

An , & in qua summa sit locus præstationi Subsidiorum Dotalium in casu &c.

Non proposita cum sequentibus .

*Sess. 24. cap. 3.
de Reform.*

CAMERINEN. PROCURATIONIS . Cæteras inter Ecclesias , quæ in Civitate , & Diœcesi Camerinenſi fundatæ reperiuntur in Solo Lateranenſi , ea est sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis ab Angelo Annunciatæ in Oppido Caldarolæ sita , quæ pluribus ab hinc annis possidetur a Confraternitate Sodalium Laicorum , cui Lateranenſe Capitulum eam concessit sub annuo perpetuo Censu unius libræ Pipëris . Detrectantibus autem Confratribus Procurationem , sive in Victualibus , sive

in pecunia occasione Visitationis Vicario Lateranensi præstare, hinc Capitulum S. Joannis in Laterano preces porrexit huic Sacræ Congregationi, ut Sodalitium ad Procurationis solutionem compelleret.

Preces alegantæ fuerunt Eminentissimo Domino Archipresbytero Lateranensi, ut super illis Sacram hanc Congregationem redderet instructam, suumque Votum aperiret. Is rationum momenta, quæ a Partibus accepit, in sua retulit Informatione, eaque sapientissimo EE. VV. judicio subjecit.

Non enim impugnatur, Capitulo Lateranensi super omnibus Ecclesiis, Locisque piis in suo Solo fundatis competere jurisdictionem quasi Episcopalem, quam ei tribuerunt Pontificiæ Constitutiones Bonifacii IX., Sixti IV., & Sixti V. Tota igitur versatur quæstio super traditione Procurationis, cujus solutionem sive in Victualibus, sive in certa taxata pecunia Visitatoribus esse præstandam statuit Tridentina Synodus Sess. 24. cap. 3. de Re-form. = *Sit tamen in optione eorum, qui visitantur, si malint solvere id, quod erat ab ipso antea solvi, certa pecunia taxata, consuetum, an verò prædicta Victualia subministrare* =, & quidem quacumque consuetudine, in contrarium non obstante, ut millies definivit hæc Sacra Congregatio in *Signina Procurationis* 2. Augusti 1670. ut in lib. *Decret.* pag. 392., in *Civitatis Castellæ* 28. Novembris 1673., in *Civitatis Castellanae Procurationis* 9. Januarii 1734., in *Senogallien. Procurationis* 11. Januarii 1766., & in *Auximana Procurationis* 15. Martii 1772.

Hanc autem præstationem Confratres non debere contendunt ex duplici fundamento; primo scilicet, quia ipsi Procurationem solvunt Episcopo Camerinensi, seu ejus Vicario Visitanti, ideoque non eam esse iterandam, neque Confraternitatem duplici gravari posse onere Procurationis, quæ ad meram tribuitur necessitatem, sufficiunt ex *Fagnan. in Cap. Venerabili de Censib. num. 14.*, maxime Confraternitate præstante Lateranensi Capitulo annuam libram Piperis in causam Canonis, & directi domini recognitionem, non obstantibus adjectis in concessione verbis = *Volumus autem, ut Visitatores nostros cum illuc advenerint, benignè excipere, humaniterque tractare teneamini* =, quæ cum suapte natura simplicem urbanitatem, & liberalitatem importent, ad præcisam obligationem præstandi Procurationem traduci non possunt.

Ex altero , quia Confraternitas pauper est , & modicos habet redditus , & tamquam pauper ad Procurationis præstationem haudquaquam tenetur , & ab ea Procuratio nec exigi potest , nec debet ad *Text. in Cap. placuit 1. quæst. 2. , Cap. cavendum 7. caus. 10. quæst. 3. , cap. Statutum 11. §. Insuper de Rescript. in 6. , & cap. Cum instantia 17. ibique Glossa verb. indebitè prægravari de Censib. , Barbos. de offic. , & potest. Episc. part. 3. alleg. 73. num. 51. , & seq. , Pignattell. consult. Canon. 47. num. 11. tom. 1. , prout etiam resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione in Vafionen. Procurationis 30. Augusti 1766.*

Hæc , & alia sunt in Libellis ab utraque Parte circumferendis , quibus perpensis , onus erit EE. VV. discernere .

An Vicario Lateranensi visitanti Ecclesiam S. Mariæ Montis Terræ Caldarolæ debeat Procuratio in casu &c.

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

PRÆNESTINA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS . Joannes Paulus Petruccini Prænestinus in ejus ultimo , quod anno 1676. condidit , Testamento super omnibus ejus Bonis Fideicommissum instituit , cujus vocationis beneficium contulit in Dominicum filium suum , istiusque Descendentes in infinitum , & subinde nominatim in cæteros ejus filios , eorumque respectivè Descendentes , quatenus verò Descendentia nominati deficeret , iisque in universum defectis , substituit Nepotes suos Figliacci ex Oppido Gallicani , nimirum primò Bernardinum , secundo Carolum Antonium , & Dominicum Figliacci Bernardini Fratres , eorum filios in infinitum , quibus etiam deficientibus , suam hæreditatem deferri iussit ad Ecclesiam Cathedralem S. Agapyti Prænestinæ Civitatis cum onere tot ex illius fructibus erigendi Canoniciatus annui redditus scutorum centum pro quolibet de Jurepatronatus Familiæ Petruccinæ , eaque amplius non existente , Familiæ Terzoli , adjecto unicuique ex Canonicis onere annua centum celebrandi Sacra in expiationem Animæ suæ , suorumque hæredum , & Successorum .

Voluit tamen idem Testator , quod si factus esset locus successioni favore alicujus ex Familia Figliacci , is , qui succederet , teneretur domicilium figere in Prænestina Civitate , nec non unum fundare Canoniciatum annui red-

ditus scutorum centum in dicta Cathedrali Ecclesia cum annuo onere celebrationis centum Missarum ,

Joannes Paulus Petruccini junior , qui fuit ultimus ex descendencia Testatoris , decessit anno 1753., cecisset prius suis juribus contra Fideicommissum Monasterio Infantis Jesu ejus Civitatis Prænestis . Per illius obitum purificata fuit successio in Bonis fideicommissariis favore Josephi Figliacci supradicti Bernardini Nepotis , quem inter , & præfatum Monasterium gravissimæ subortæ sunt controversiæ etiam in Sacro Rotæ Auditorio discussæ , & favore Monasterii definitæ , itaut As hæreditarius Testatoris , qui prius erat valoris scutorum 8000. , nunc per succumbentiam in lite redactus est ad valorem dumtaxat scutorum 1700. , cujus redditus satis non sunt pro unico erigendo Canoniatu annuorum scutorum centum , ut Testator ipse præceperat .

Dum præfatæ vigeant judiciales controversiæ , supradictus Joseph Figliacci Substitutus nominavit ad erigendum Canoniatum Clericum Mariam Carminati . Vèrum ne Figliaccius nudum hæredis nomen haberet , supplex adivit idem una cum nominato Canonico San. Memor. Clementem XIV. , ut injungeretur dicto Canonico Carminati onus subministrandi quotannis scuta 20. sibi, ejusque filio , donec vixerint . Hujusmodi preces laudatus Pontifex suo Rescripto diei 18. Septembris 1772. remisit arbitrio cl. mem. Cardinalis Stoppani tunc temporis Episcopi Prænestini , qui animadvertens tum ad onera , quibus gravabatur Præbenda , tum ad tenuitatem reddituum Bonorum Petruccini , Oratorum votis minimè annuendum putavit , idcirco erectio Canoniciatus infecta remansit, quousque supervenit obitus præd. Carminati .

In hoc autem rerum statu seriò considerantes Capitulum , & Canonici præfatæ Cathedralis Ecclesiæ = *che un tal Canonicato non avrà la rendita maggiore di scudi 60. in circa per essere stati dai Creditori assorbiti moltissimi Beni Ereditarij , come pure la Cattedrale presentemente è provvista di ventidue Canonici, compresa anche la Dignità Arcidiaconale ; ed al contrario non hà , che scarso numero di Beneficiati , non oltre passando questi il numero di sette , compresi uno sospeso ad tempus* = hinc preces porrexerunt SANCTISSIMO D. NOSTRO feliciter Regnanti pro commutanda fundatione Canoniciatus in illam Beneficiati residentialis , & Choralis in dicta Cathedrali Ecclesia solitis cum honoribus , & oneribus , quibus fruuntur , & subiciuntur alii Beneficiati .

Ad hanc Sacram Congregationem ablegatis precibus, auditus fuit Eminentissimus Episcopus, auditusque Joseph Figliacci Patronus. Hic petitæ commutationi assentitur, ea tamen lege, ut de Beneficio Provisus nedum Chori assistentiam, & Missas à Testatore præscriptas impleat,, sed & Parocho in Cura Animarum præstet auxilium, & sibi, ac deinde ejus filio, eorum respectivè naturali durante vita, annua scuta viginti persolvat,

Eminentissimus Episcopus ea omnia, quæ supra dicta sunt, narravit, approbavitque, attenta tenuitate reddituum Patrimonii, ex quibus demptis expensis à Canonicis fieri solitis = *vix pro novo Canonico superessent annui fructus scutorum 29.*, quod sane miserabile nimium videtur stipendium pro continua Canonici residentia, & quotidiano Chori servitio,

Suamque aperuit animi sententiam, quod = *quod si petita Commutatio ex adductis causis rationabilis esse videtur, utilissimum, ac pene necessarium censendum est onus coadjuvandi Parochum, Cura namque Ecclesiæ Cathedralis penes Capitulum residet, & per unicum exercetur Canonicum, qui tam ob satis amplum Animarum numerum, tam ob difficilem Civitatis viarum circuitum, tam denique ob Canonicatus exercitium Oves negligere suas, aliumque auxilium emendicare cogitur. Ne tamen novus Beneficiatus absque ulla mercede prædictum onus coadjuvandi in Cura Animarum ferre teneatur, adjiciendam sui favore censerem conditionem, quod à Parocho pro tempore, si coadjuvare velit, ipsi quarta incertorum pars subministraretur, sicuti præsens Canonicus Parochus libenti animo subministrare spondet. Pariter consona videtur petita, & limitata præstatio favore Josephi, quem uti à Testatore prædilectum, humana non patitur ratio, omnino excludi à fructu hæreditatis.*

Regula juris est, Defunctorum voluntates non esse commutandas, nisi iusta, rationabilis, & necessaria causa concurrat *sess. 22. cap. 6. de Refor.*. Causa siquidem iusta non ea est, quæ aliquam rationem secumfert, sed quæ necessitatem suadet commutandæ voluntatis, ut ea esse videtur in præsentî casu, in quo redditus residualium Bonorum Joannis Pauli Petruccini Fundatoris impares sunt pro erigendo Canonicatu, pares vèro pro erectione Beneficiati in eadem Cathedrali Ecclesia. & cum eisdem oneribus Residentiæ, servitii Chori, centumque Missarum celebrationis, quibus ipse Fundator erectionem Canonicatus fieri mandaverat. Non ali-

ter enim id, quod petitur, importat, nisi permutationem nominis Canonicatus in Beneficiatum, in quem permutaret idem Fundator, si cogitasset eventuram tenuitatem suorum reddituum imparium pro Canonicatus erectione, quibus in terminis interpretatio potius dicitur, quam integra, & absoluta voluntatis mutatio *Piton. de contro. Patron. alleg. 50. num. 1. , & Pignattell. consult. 148. n. 4. tom. 4.*

Sacra Congregatio urgente necessitate, ante tamen executionem voluntatis Testatoris, eam commutavit in aliud pium opus, quod proximum sit, congruatque voluntati Defuncti, *ut in Romana Commutationis voluntatis 27. Februarii 1734. , in Camerinen. , & Fabrianen. Commutationis voluntatis 10. Septembris 1735. , in Nulilius Terræ Pontiani Commutationis voluntatis 30. Ianuarii 1745. , & in Interamnen. Commutationis voluntatis 8. Maii 1756.*

Dignabuntur itaque EE. VV. rem perpendere simul, & sequens definire Dubium.

An, & quomodo consulendum sit SSmo pro commutatione voluntatis Joannis Pauli Petruccini Senioris in casu &c.

INTERAMNEN. Cleria Serfanti Fadulsi in supremis testamentariis tabulis mandavit, ut domi, quam inhabitabat in Civitate Interamnæ erigeretur Conservatorium trium Virginum, quæ tenerentur incumbere instructioni puellarum, assignavitque dictis Virginibus fructum Prædii existentis in territorio Interamnæ invoculo *Fiore*.

Sess. 22. cap. 6. de Reform.

At Virgines, quæ Puellas instituendi munus assumerent, inveniri non potuerunt, ideo bo. mem. R. P. D. Fadulsi Episcopus Asculanus vigore etiam facultatum a supradicta Cleria ejus Matre eidem tributarum erexit Cappellaniam, & Cappellano amovibili ad nutum assignavit d. Prædium loco fundi Cappellaniæ cum onere celebrandi, seu potius curandi, ut Missæ ad rationem elemosinæ manualis partim celebrarentur a Religiosis strictioris observantiæ Conventus S. Mariæ dell'Oro, partim a Cappuccinis, & partim in Cappella S. Antonii Patavini Sac. Ædis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci dictæ Civitatis.

Cappellano pariter iussit, ut ex fructibus dicti Prædii quotannis tribueret Sindico dictorum Fratrum strictioris observantiæ dimidium Rubri Frumenti ad rationem juliorum 12. pro qualibet quarta, collato anno sterili cum fertili, nec non duas Salmas musti ad rationem obulorum 90. pro qualibet, ut ita Religiosi tenerentur celebrare 42. Missas certis anni diebus juxta eleemosinam manualementi in Cappella familiæ Fadulsi existente in oppido in vocabulo *Volcorano seu piè del Monte*.

Iussit ulterius Cappellano ut Cappuccinis præter supradictam vini, & frumentum quantitatem quinque insuper olei Metretas traderet, ut isti in Cappella SS.æ Conceptionis eorum Ecclesiæ alias 42. Missas celebrarent.

Ex reliquis vero Prædii fructibus mandavit, ut Cappellanus celebraret centum Missas in Cappellis SS. tam Antonii Abbatum, quam Patavini existentibus in Ecclesia Minorum, Conventualium, ita tamen ut si, detractis utensilibus, fructus d. Prædii non sufficerent pro celebratione dictarum Missarum 100. ad rationem obulorum decem, tunc voluit quod solummodo celebraret eum numerum Missarum, qui, detractis ut supra utensilibus, dictis fructibus proportionabiliter par existeret; si vero uberiores essent fructus, voluit ut illis frueretur Cappellanus, pro cuius securitate prohibuit ne Prædium ullo unquam tempore alienaretur.

Anno 1705. Comes Julius Fadulsi Prædium debitis sine solemnitatibus alienavit favore fratrum Flori pretio scutorum 496., ideo Comes Antonius, & Canonicus Marcellus Fadulsi fuerunt judicialiter pulsati a Commissario R. F. S. Petri, deinde absoluti cum onere subrogandi novum Fundum, & deinceps adimplendi onus Missarum, subrogarunt Prædium hæreditarium Cleriæ Serfanti in vocabulo *piedelmonte* valoris scut. 500., fuitque assignatio comprobata a bo. mem. R. P. D. Maculani Episcopo Interamnæ. Vita functis Comite Antonio, & Canonico Fadulsi, eorumque patrimonii æconomicæ administrationi præposito viro extraneo, non fuerunt celebratæ Missæ, nec annuarum præstationum onera adimpleta.

Hæredes Cleriæ Serfanti contulerunt Cappellaniam Clerico Alceo Massarucci, qui in eo est, ut dimittat Cappellaniam quia [ut quæritur] postquam fungeretur munere gestor negotiorum alienorum, perexigua deinde, ac fere nulla mercede donaretur; nam satisfactis prædictis oneribus, parum, aut nihil superesset pro Cappellano, qui ulterius

rius pro solutione irreperibilis pretii dicti frumenti ad rationem sc. 1. 20. pro qualibet quarta, teneretur illud de proprioolvere *anticipate*, & deinde expectare recollectionem Olivarum, cum agatur de Oliveto, quæ recollectio, ut fert solitum Civitatis, de triennio in triennium computatur.

In hoc rerum statu Cæcilia, Victoria, Anna Maria Fadulsi, & Dominicus Peculi Massarucci supplicant, & petunt facultatem, quæ Cappellanus factus immunis ab onere dictorum Legatorum possit ubicumque pro suo arbitrio illum celebrare Missarum numerum, cui annui Prædii redditus proportionabiliter correspondeant, detractis expensis utensilium, & pro cultura Prædii necessariis.

Ordinarius de more auditus comprobatur quæ referuntur ab oratoribus, & censet Eñnos PP. eorum precibus posse annuere; ait namque auditis Guardianis interesse habentibus, tum Fratrum Cappucinatorum, quam strictioris observantiæ, ambos præstare consensum, ut a Cappellano enuntiata Legata adimpleantur. = Duo oratricum respicit instantia, Missarum reductionem, & earumdem Legati translationem; circa primum Sacra Congregatio in *Mediolanen. reductionis Missarum 9. Aprilis 1718. proposito Dubio an supposito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit Missam quotidianam celebrare pro annua elemosina librarum 300. a testatore præscripta, sit locus reductioni in casu &c. rescripsit affirmativè*; Circa alterum, Missarum translatio solet concedi, si testator suffragium animæ tantum respexit, ut innuitur in *Auximana translationis Missarum 15. Februar. 1772. §. duæ potissimum*.

Quod Testatrix præ oculis tantum habuerit animarum suffragium, patet ex eo, quod, non prædilecta ulla ex Ecclesiis designatis, mandavit *che si facciano dire tante Messe parte nella Chiesa di S. Francesco nella Cappella della nostra Casa, parte alli PP. di S. Maria dell'Oro, e parte alli PP. Cappuccini per l'anima mia, ne avendone questa bisogno, si applicheranno per l'anime, che abbandonate da Suffragj si ritroveranno nelle atrocissime fiamme del purgatorio*.

Eminentissimi PP. dignentur sequens definire

Dubium.

An & quomodo sit consulendum SSiño pro commutatione voluntatis Testatricis in casu &c.

S. T. 22. *Decr. de Obser. , & evitan. in celebr. Missar. , & sess. 23. cap. 14. de Reform.*

58

15. Martii 1777.

URBEVETANA. Est in Diœcesi Urbevetana Castrum nuncupatum *S. Venantii* , cujus Populi spiritali servitio unus Parochus olim reperiebatur addictus, deficientibus penitus Cappellaniis , seu quibuscvis alterius generis Beneficiis , quorum Rectores aut sacro pabulo eum recreando , aut recitatione Missarum Parocho ipsi ferrent suppetias . Pietatis ductu , ac Religionis Canonicus quondam Carolus Misericordi ex eodem Castro postrema suæ voluntatis dispositione cavit , ut sine Filiis Defuncto Paulo Antonio Fraire, quem ex Assè hæredem scripserat , ex quibusdam proprii Patrimonii Fundis perpetua merè Laicalis Cappellania constitueretur in Ecclesia *S. Liberatæ* dicti Castri cum onere seu per se, seu vèro per alium quolibet die Festo adorandum in illa Sacrificium offerendi ; simulque vetuit huic oneri per Parochum satisfieri , nisi eademmet die alteram Missam in una ex Ecclesiis Castri celebrari curaret . Patronatum verò activum, atque passivum certis reliquit Familiis in Testamento designatis .

Mortuo absque prole Fundatoris hærede , factus est locus erectioni volitæ Cappellaniæ , quæ anno 1752. auctoritate Episcopi ordinaria peracta fuit . Primus eam obtinuit Romualdus Hippoliti, cui per legitimam præsentationem modernus Rector successit Sacerdos Crispinus Buldrini . Sanè Parochus tantum in eo Castro Dominici Gregis vigilias custodit , & ad omnes sui muneris partes rite obeundas , sive in audiendis Examologesibus , sive in Sacramentis administrandis , sive in Infirmorum cura, cogitur de mane diebus DEO Sacris Missam facere : Populus autem in unum ad Ecclesiam eadem hora convenire non potest . Matribus siquidem necesse est infantes regere ; nonnullis vèro , prout Agricolis , Pastoribusque usvenire solet , in custodia Boum , & Armenorum occupari ; aliis demum ad alia remanere negòcia , dum Familiæ reliqua pars ad audiendam Missam se confert . Unde accidit sæpius , quod multi Sacro non interfint , nisi præsens afferatur remedium .

Cui quidem malo mederi facile posset Sacerdos Buldrini Cappellaniæ, de qua diximus, Rector ; qui tamen existimans , lege Foundationis attenta , liberum sibi esse quamcumque horam magis benevisam eligere , sine respectu ad Populum , eoque non expectato, Missam recitare consuevit . De hoc doluerunt sibi Massarii illius Castri , qui , porrecto supplici Libello Sacro huic Senatui usque *ab anno 1771.* , petierunt declarari , an Cappellanus præfatus congrua temporis spatia post Missam Parochialem obser-

vare teneatur , ut Incolæ , qui illam audire nequeunt , ad secundam possint accedere .

Episcopus de Sententia tunc interrogatus putat Cappellanum propria libertate frui ex Pontificii Juris dispositione statuentis *tum* quod Presbytero liberum sit quavis hora Canonica Missam peragere *Can. necesse* , & *Can. Noctæ Sanctæ de Consecr. dist. 1.* , *tum* etiam quod nova onera , præter contenta in Literis Foundationum , Cappellanis non debeant imponi , *Sac. Congregatio in Florentina 12. Martii 1718.* , & *Fagnan. in Cap. Conquerente de Cler. non resid. num. 17.* : Hæc militare in hodierna quæstione , dum Testator horas ad celebrandum non præfinivit . Quamvis autem Fundator in Parochum adjecerit prohibitionem , de qua meminimus , ex ea tamen erui posse credit , *vel* respexisse illum ad onus Missæ pro Populo diebus Festis Animarum Pastoribus inhærens , unde nequeat Parochus duplex præceptum adimplere ; *vel* ad summum optasse , quod iisdem diebus successive , & alternatim Sacrum bis diceretur , non autem hora Populi indigentis accomodata . Verum adesse insuper duo in Castro Sacerdotes , qui valeant succurrere , prout in Pastoralis Visitatione Ipse providit , præscribendo diversas horas pro celebratione , quarum postrema alternatim ab omnibus , nec Parocho excepto , observanda est circa Meridiem . Ità arguit Urbevetanus Episcopus .

Idèd prodiit die 14. Martii 1772. Rescriptum — *Ponatur in Folio , citata Parte* — . Quoniam verò Judiciale experimentum reformidavit Populus , hinc filuit res usque adhuc . At necessitate suadente , nunc preces renovant Massarii , ut EE. PP. horam celebrationis *Campanæ sonitu significandam* , & *Parochi judicio opportunam* Buldrinio præstituant , cum alii duo Sacerdotes Castrum deseruerint , & solus ipse inveniatur ibi , sicuti Parochus testimonio proprio confirmat .

In quo conflictu , quid Sacræ Leges ferant , quæve Fundatoris placita fuerint , animadvertendum se offert . Certe Ecclesia , quæ ab Apostolorum ævo generali lege statuit , ut Fideles omnes diebus Dominicis , aliisque Festis Missæ interessent , eadem ipsa sollicita maxime fuit , ut illius audiendæ omnimodis copia suppeteret . Hinc factum est , ut quamvis Romæ , & Alexandriæ unicum in singulis Titulis eodem die Sacrificium ageretur , ut animadvertunt *Ballerin. in adnotat. ad Epif. 9. S. Leon. num. 5.* , nihilominus Dioscorum Episcopum Alexandrinum S. Leo Pontifex per Apostolica scripta monuerit , Sacrum Con-

ventum ad subveniendum Populis esse iterandum : *Ut autem in omnibus observantia nostra concordet , illud quoque volumus custodiri , ut cum solemnior quæque Festivitas conventum Populi numerosioris indixerit , & ea Fidelium multitudo convenerit , quam recipere Basilica simul una non posset , Sacrificii oblatio indubitanter iteretur : ne his tantum admissis ad hanc devotionem , qui primi advenerint , videantur hi , qui postmodum confluxerint , non recepti : cum plenum pietatis , atque rationis sit , ut quoties Basilicam , in qua agitur , præsentia novæ Plebis impleverit , toties Sacrificium subsequens offeratur . Necessè est autem , ut quædam pars Populi sua devotione privetur . si unius tantum Missæ more servato , Sacrificium offerre non possint , nisi qui prima diei parte convenerint . Studiosè ergò dilectionem Tuam , & familiariter admonemus , ut quod nostræ consuetudini ex forma Paternæ traditionis insedit , Tua quoque cura non negligat , ut per omnia Nobis , & fide , & actibus congruamus = d. Epist. 9. edit. Ballerin. viden. adnotat. citat. tom. 2. Oppen. pag. 1309. seqq. . Indè etiam Ecclesiastica Disciplina , atque præceptum de unius Sacrificii actione a quolibet Presbytero eadem die , excipit Parochum duabus prælatum Plebibus , qui tenetur duas , in unaquaque scilicet Parochia , Missas celebrare , ne alterutrius Ecclesiæ Populus die Festo Sacro audiendo excludatur , Ben. XIV. de Syn. Diæces. lib. 6. cap. 8. num. 2.*

Sapientèr equidem , ac salubritèr talia instituta sunt , seduloque disposita , ut illius excellentissimæ charitatis , quam in sua Passione Christus monstravit , jugis apud Fideles memoria maneat ; ut immaculatæ oblationis salutari præsentia recreentur ; utque Sacerdos preces Populi Deo offerat , & pro eorum peccatis Deo aliquàlter satisfaciât , S. Tho. 3. par. qu. 22. artic. 1. in Corp.

Rectè igitur communior Theologorum sententia docet , Sacerdotem , qui nec Animarum Curam , neque Beneficium , neque stipendium obtineat , rem Divinam operari debere , cum necessitas id postulaverit , veluti si die Festo aliqua Parochia Sacrificio careret , eo quod pars Populi celebranti Parocho interfuerit , reliqua vèro satisfacere præcepto nequeat , quia tantæ hominum multitudini Ecclesia satis non fuerit =, ut ait S. M. Ben. XIV. Instit. Eccles. 94. num. 18. ; quod potiori ratione affirmandum videtur de servanda celebrationis hora Populo necessaria .

Sane uberrimo fructu carere ut plurimum Fideles debent , ni Divinæ adfuerit Oblationi , cujus quidem gratiæ ab omnibus pie , sancteque audientibus percipiendæ , eos pri-

privare sola libertatis, & quietis causa nefas esse videtur Sacerdoti, qui monente *Apostolo Philipp. 2.*, non debet quæ sua sunt considerare, sed ea, quæ aliorum; Sacerdotale namque postulat ministerium, ex *S. Antoni sententia in Summ. par. 3. tit. 14. cap. 7.*, exhibere tempore suo *Sacramenta sancta*, & *Orationum munimenta*, unde dicitur *Sacra dans*.

Denique fuse tradit *Ceccoper. Lucubr. Canon. lib. 3. tit. 12.* plurium Doctorum vestigia premens, teneri Sacerdotes quoscumque ad celebrandum obligatos, Missam incohare debitis horis, atque temporibus aptis juxta ordinem Tabellæ, vel mandatum Sacristæ pro Populi commoditate, etsi Cappellanas de Jurepatronatu Laicorum obtineant: & Episcopi partes esse in actu Visitationis providere, ut prima Missa summo mane, & dein cæteræ debito intervallo usque ad Meridiem, præsertim diebus Festis ad Populi solatium recitentur. Nec quicquam obstare Juris theorema, quod non possit Episcopus novum onus imponere Cappellaniis Jurispatronatus Laicorum, quia id intelligitur de majori Sacrorum numero, non autem de norma ordinate peragendi Missas in fundatione adjectas, quod onus nec novum est, cum ab ipso Jure sit impositum, & ei Fundatorem se voluisse conformare præsumitur. Imo nec Fundatoribus ipsis, quamvis mere Laicales ordinem Cappellanas, licere pactum apponere, quod Rectores temporibus, & horis sibi benevisis liberè possint celebrare, quod in detrimentum vergeret servitii Ecclesiæ, & Cultus Divini. Hæc ille.

Ac reverà laudabiliter *S. Carolus Borromæus*, alique Episcopi Synodalibus Constitutionibus providerunt, ut in Ecclesiis, in quibus plures Missæ recitari solent, per distincta temporum intervalla ad Populi commoditatem dicantur a primo mane usque ad Meridiem, seu alias per congrua spatia, in *Conc. Provinc. Mediolanen. 1. part. 2. Tit. quæ pertinent ad celebr. Missar.*, *Ravennaten. anni 1317. cap. 12.*, *Hispalen. anni 1512. cap. 13.*, *Lucan. anni 1681. part. 2. cap. 8. num. 16.*, *Fulginaten. Battistelli cap. 20. §. 6.* Rationem reddit *Brasch. Prompt. Synod. cap. 81. num. 26.*, quia Presbyteri non unice pro ipsorum utilitate promoveantur, sed etiam Ecclesiæ, & Populi.

Sacra Congregatio Episcop., & *Regul. in Januen. 18. Martii 1578.*, quod refert *idem Brasch. loc. cit. num. 29.*, respondit, Sacerdotes etiam, qui ex sola propria devotione, vel vigore Jurispatronatus celebrant, horis Ecclesiæ commodis Sacrum facere debere.

Observare autem præstat, quod Episcopus ipse Urbevitanus in actu Visitationis iussit, ut Parochus, ac tres reliqui Sacerdotes, quot tunc erant in Castro S. Venantii moram trahentes, diebus de præcepto Festis diversa hora, & ultimus circa Meridiem Sacrum conficeret: Quumque Parocho, ob causas supra allatas, diluculo oporteat celebrare, videndum, an Sacerdos Buldrini solus præceptum de Missa meridiana servare cogatur.

Vèrum nec Fundatoris voluntas prætereunda est. Verba Testamenti hæc sunt = *Vuole, e determina, che d' un suo Podere in vocabolo &c., come anche d' altro Tenimento in vocabolo &c., si formi, e costituisca una Cappellania perpetua mera Laicale nella Chiesa di S. Liberata fuori del Castello di S. Venanzo, e che il Rettore di Essa sia tenuto celebrare in detta Chiesa una Messa in perpetuo in ogni giorno Festivo, e che detta Messa non si possa soddisfare dal Curato pro tempore di detto Castello ogni qual volta, che questo non faccia dire altra Messa nello stesso giorno, o nella Chiesa Parrocchiale, o nella stessa Chiesa di S. Liberata, o altre Chiese di detto Castello =*. Quibus spiritualibus auxiliis indigeret Populus Patriæ suæ noscere debuit Testator, & ad Fundatorum mentem eruendam plurimum valent circumstantiæ loci, temporis, ac Personarum. Unde, an prohibitio in Parochum lata a Canonico Misericordi suadeat, voluisse illum Fidelium necessitati potius consulere, dijudicent EE. PP., quorum spectatissimæ doctrinæ, ac prudentiæ definiendum proponitur.

An, & qua hora Rector Cappellaniæ Misericordi diebus Festis teneatur Missam celebrare in casu &c.

Die Sabbathi 19. Aprilis 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 15. nuper elapsi mensis Martii cum sequentes Causæ in Folio descriptæ resolutæ non fuerint, non gravabuntur EE. VV. idem Folium benignè resumere, & infra scriptis Dubiis sapientissimè de more respondere.

FANEN. REDUCTIONIS ONERUM, cujus unum caput est : *Sess. 25. cap. 5. de Reform.*
An sit locus reintegrationi Censuum, seu potius reductioni onerum in casu &c.

Dilata ad primam

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM, in qua definiendum est. *Sess. 22. cap. 6. de Reform.*
An, & in qua summa sit locus præstationi Subsidiorum Dotantium in casu &c.

Iterum proponatur.

CAMERINEN. PROCURATIONIS, quæ unum habet Dubium. *Sess. 24. cap. 3. de Reform.*
An Vicario Lateranensi visitanti Ecclesiam Sanctæ Mariæ Montis Terræ Caldarolæ debeat Procuratio in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo Camerinen. juxta instructionem, ut nempe respiciat Codices Confraternitatis, & recognoscat, an unquam illa solverit procuracionem Visitatori Lateranensi, & an verè sit pauper eadem Confraternitas.

PRÆ-

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

19. Aprilis 1777.

⁶⁴**P**RÆNESTINA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS, quæ unum pariter habet caput.
An, & quomodo consulendum sit Sanctissimo pro commutatione voluntatis Joannis Pauli Petruccini Senioris in casu &c.

Pro commutatione tantum juxta votum Eñi Episcopi,
in reliquis ad mentem,

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

INTERAMNEN., in qua disputatur.
An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Clericæ Serfanti Testatricis in casu &c.

*Sess. 22. Decret.
de obser., & evi-
tan. in celebrat.
Miss., & sess. 23.
cap. 14. de Refor.*

URBEVETANA, cujus est Dubium.
An, & qua hora Rector Cappellaniæ Misericordi diebus festis teneatur Missam celebrare in casu &c.

Teneri pro hora ab Episcopo designanda, & scribatur
juxta instructionem.

*Sess. 24. cap. 8.,
& cap. 18 de Re
form.*

ALERIEN. CANONICATUS PÆNITENTIARIII.
Mense Martio 1775. per obitum Canonici Angeli Joannis Suzzoni vacato in Cathedrali Ecclesia Aleriensis Canonatu Pœnitentiarario nullam Animarum Curam habente cum Præbenda sub titulo S. Laurinæ de Curte, & S. Petri de Alexano nuncupata, Aleriensis Antistes Concursum indixit, & ex geminis tantum Concurrentibus ab Examinatoribus Synodalibus *verbotenus* examinatis, & æquè approbatis prælegit Sacerdotem Dominicum Giacobbi ejusdem Cathedralis Ecclesiæ jam actu Canonicum etsi Doctorali Laurea nondum insignitum, postposuitque Sacerdotem, & actu Doctorem Antonium Matra.

Hæc

Hæc præelectio approbata, confirmataque fuit a Metropolitano Sententia sua, a qua gravatum ulterius se sentiens Matra, supplicem porrexit Libellum huic Sacræ Congregationi, postulavitque, ut novum in Urbe fieret doctrinæ periculum, attenta nullitate Concurfus tamquam voce expressa, non scriptis initi contraformam in conferendis Parochialibus Ecclesiis, vel Dignitatibus adnexam Animarum Curam habentibus præscriptam tum in Tridentina sanctione *sess. 24. cap. 18. de Reformat.*, tum in Constitutione S. Pii V., quæ incipit *In conferendis*, tum in Encyclicis Litteris hujus Sacræ Congregationis, annuente san. mem. Clemente XI. sub datum 10. Januarii 1721., subinde approbatis a san. me. Benedicto XIV. sua Constitutione incipiente *Cum illud* sub datum 14. Decembris 1742., tum etiam in altera præcedenti Constitutione san. mem. Benedicti XIII., cujus initium *Pastoralis* sub datum 4. Kalendas Junii 1725., qua mandatum fuerat, Canonici, Præbendæque Theologales, & Pœnitentiales esse in posterum conferendas *magis idoneo in formali Concurfu ab Examinatoribus renunciato eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur, nec non spectata nullitate præelectionis ab Episcopo factæ in Personam Canonici Jacobbi nulla Doctorali Laurea insigniti contra sancita a Concilio Tridentino sess. 24. cap. 8. de Reform.*

Auditus Episcopus in sua Informatione retulit rationem, ob quam egit, permisitque Concurrentium examinationem fieri sine scriptis: Reddiditque pariter rationem judicii sui in præeligendo Canonicum Jacobbi, *veluti Senem emeritum in Ecclesiæ Dei servitio per annos quadraginta mancipatum, ac omnibus acceptum, & bene visum, quæ omnia non verificari ait in Sacerdote Antonium Matra, in quo nullum concurrat hujus Ecclesiæ servitium, nulla, aut quasi nulla in hac Aleriensis Diœcesi ab eo præstita pro salute Animarum opera, multo minus Populorum confidentia.*

De jure est, Episcopum in electione dignioris, & magis idonei non solum scientiam, sed alias etiam Eligendi qualitates spectare debere, prout de ætate maximam habendam esse rationem, nec non de moribus, & de prudentia *Barbos. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 18. num. 117., 118., & 129., de Offic., & Potest. Parochi cap. 2. num. 122., ac pariter de existimatione, quam de eo habet Clerus, & Populus, ut innuit Textus in Can. Nec emeritis dist. 61.,*

& firmavit *Rot. in Barchinonen. Canonicatus Pœnitentiarii* 11. Maji 1726. §. *Item*, & in *Melphioten. Canonicatus Pœnitentiarii* 4. Februarii 1733. §. 4. cor. cl. me. Card. Calcagninò.

Tuetur Canonicus Giacobbi, tam in Concilio Tridentino *Seff. 24. cap. 18.*, quàm in Constitutione *In conferendis* S. Pii V. de Parochiali loquentibus præscriptum fuisse quidem ineundum Concursum, non autem fuisse præscriptam illius formam, & modum in voce scilicet, vel in scriptis: Et quamvis Constitutio *Pastoralis* sàm. mem. Benedicti XIII., quæ est la 2. ex impressis post Concilium Romanum, collationem Canonicatus Theologalis, & Pœnitentialis exæquet collationi Parochialis Ecclesiæ, nihil tamen statuere circa modum explendi Concursum. Itemque nonnullis in hac Sacra Congregatione propositis *Dubiis Concursum sub die 1. Octobris 1720.*, quorum primum erat = *An in Concurfibus, qui in posterum fient occasione vacationis Ecclesiarum Parochialium præcipiendum fit, ut eadem omnino quæfita omnibus Concurrentibus proponantur, & quòd unusquisque ex Concurrentibus intra congruum tempus assignandum debeat in scriptis satisfacere quæfitis propositis, & an ulterius præcipiendum fit, ut unusquisque ex Concurrentibus sermonem scribat super Textu Evangelii omnibus Concurrentibus assignando* = cui sub die 16. Novembris dicti anni responsum fuisse = *Ad Primum Affirmative per modum iustru- tionis.*

In Encyclicis verò Literis hujus Sacræ Congregationis *exhortatione* tantum, *consilio*, & *suasione* fuisse proposita, quæ in explendo Concurfu servari deberent, non tamen decreta nullitate Concurfus aliter facti, sed solum *provocationem ad novum examen, nulla gravaminis prævia probatione, indultam fuisse*: Nec secus fuisse præscriptum in Constitutione *Cum illud* sàm. mem. Benedicti XIV. sub datum 14. Decembris 1742. Posterius exemplum est in *Causa Policastren. Parochialis*, in qua cum fuisset ab Episcopo Concurfus expletus *sine scriptis*, hinc sub die 28. Augusti 1745. quatuor in hac Sacra Congregatione proposita fuere *Dubia* I. *An constet de nullitate Concurfus Ecclesiæ Parochialis Lacus liberi in casu &c.*, & quatenus *affirmative*. II. *An supplicatio Sacerdotis de Gallottis sit relaxanda, seu potius sit locus sanationi?* Et quatenus *negative ad primam*. III. *An constet de mala relatione Examinatorum in casu &c.*, & quatenus *affirmative*. IV. *An*

fit locus provocationi Sacerdotis Turturella ad novum examen. = quibus sub die 18. subsequentis mensis Septembris ejusdem anni 1745. responsum fuit = *Ad I.* , & *II.* esse locum sanationi ad Cauthelam , & ad mentem . In reliquis satis provisum .

Itemque sustinet Canonicus Giacobbi , satis esse , quod Laurea Doctoralis , ut menti Sacri Concilii Tridentini *Seff. 24. cap. 8. de Reform.* satisfactum sit , assumatur intra annum à die collationis Canonatus , ut præscriptum habetur in antedicta Constitutione *Pastoralis* sa. mem. Benedicti XIII. , fuitque definitum ab hac Sacra Congregatione in *Cajacen. Præbendæ Theologalis* die 14. Januarii 1764. , in qua proposito Dubio = *An Literæ Apostolicæ sint exequendæ in casu &c.* = responsum datum fuit = *Affirmativè* , assumpta intra annum Laurea Doctorali in Sacra Theologia , & amplius = quemadmodum ab hac Sacra Congregatione sub die 19. Augusti 1775. concessus eidem Canonico fuit terminus unius anni tantum ad allequendam Lauream Doctoralem , quam reapse intra dictum terminum ab eo susceptam fuisse probatur .

Quod autem pertinet ad novum examen à Matra petitum , ponderandum est , illius actionem non competere adversus Concursum , quatenus iste , non servata methodo præscripta in Apostolicis Constitutionibus , expletus fuisset , sed dari dumtaxat , si provocatio ad novum examen exhiberetur ob illatum gravamen ex irrationabili judicio Episcopi , vel ex mala Examinatorum relatione , ut appositè firmavit *Rota in Monopolitana Præbendæ Theologalis* 27. Junii 1755. §. 7. , & 8. , & 5. Decembris ejusdem anni §. 13. cor. *Stadion.*

Sacra Congregatio in terminis interpositæ Appellationis à mala relatione Examinatorum , & ab irrationabili judicio Episcopi novum examen pluries negavit , ut præce-teris in *Nucerina Parochialis* 2. Octobris 1721. , & in *Casertana Concurfus* 14. Januarii 1730. , & quandoque etiam admisit novum Concursum instituendum tamen coram Metropolitanò , ut in *Isclana Parochialis* 1. Aprilis 1719. , in *Larinen. Concurfus* 2. Septembris 1758. , & in *Urbanen. Præbendæ Theologalis* 23. Junii 1764.

Plura alia advertenda , & notatu digna continentur in Scripturis ab utraque Parte circumferendis , quæ prætermittimus , ne longiores simus , quæque in eis legi possunt . Quid de iis sit existimandum , quid censendum sit , quid-

ve respondendum, EE. PP. ea, qua ornantur diligentia, doctrina, & prudentia, viderint, ac decernant.

An subsineatur collatio Canonatus Penitentiarii in personam Canonici Jacobbi, seu potius sit locus novo examini in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

ROMANA ALIMENTORUM. Hujus Causæ species habetur in Folio Congregationis habitæ die 8. Augusti 1767., quod in lucem Hominum editum fuit Vol. XXXVI. *Theaur. Resol. Sacr. Congregationis pag. 145.* Tunc Julius de Rubeis duos habens filios, unam sæminam Annam natu majorem, alterumque Masculum Ludovicum in infantili ætate constitutum, postulavit, ut ex medietate reddituum pii Relicti à Paulo Paganini Ven. Archiconfraternitati SSmæ Annunciationis de Urbe cum lege eos erogandi in tot Subsidiis dotalibus pro incertis pauperibus Puellis ad nominationem Hæredum, & Successorum Magdalenæ Paganini Proneptis dicti Pauli, & Theodosii de Rubeis Magdalenæ Viri, quos inter Successores est præfatus Julius, assignarentur Annæ filiæ Dos, & alimenta, Causaque ea die proposita sub titulo *Romana Subsidiarum dotalium*, gemina disceptata fuerunt Dubia = I. *An, & in qua summa, & à quo tempore sint præstanda alimenta in casu &c.* II. *An, & in qua summa sint constituendæ Dotes in casu &c.*, quibus die 29. ejusdem mensis Augusti respondit Sacrum hoc Tribunal = Ad I. *Affirmative à die petitionis in mensualibus scutis quinque*; Ad II. *Affirmative juxta votum Esmi Protectoris* =, quod fuerat, ut pro dote Annæ in casu Matrimonii traderentur scuta 700., in casu verò Monachationis scuta 745., ut palam sit ex *cit. Vol. XXXVI. pag. 157.*, cui resolutioni successit illius confirmatio sub die 26. Martii 1768., mediante Rescripto *In Decisis, & amplius*, ut habetur ex Vol. XXXVII, *Theaur. Resol. Sacr. Congreg. pag. 73.*, & seqq.

Idem jus detrahendi alimenta e medietate pii Relicti Paganini proposuit Julius etiam pro Ludovico filio suo Masculo tunc annorum undecim causa Studiorum; hinc sub die 12.

Mar-

Martii 1774, disceptata fuit in hac Sacra Congregatione Causa Romana Alimentorum binis composita Dubiis I. An sit locus præstationi alimentorum causa Studiorum ex redditibus Legati pii bo. me. Pauli Paganini in casu &c., & quatenus affirmative == II. An, & in qua summa, & à quo tempore sint eadem alimenta præstanda in casu &c. = veluti monstrat Vol. XLIII. Theaur. Resol. Sacr. Congreg. pag. 48., eadem Sacra Congregatio sub die 23. Aprilis dicti anni 1774. responsum dedit = Ad I. Negative, & amplius, Ad II. Provisum in primo = ut in eodem Vol. XLIII. Theaur. Resol. Sacr. Congreg. pag. 59.

Haud contentus Julius supplex adivit **SANCTISSIMUM DOMINUM NOSTRUM** feliciter Regnantem nomine Mariæ, & Victoriæ suarum siarum per ipsum susceptarum post editam resolutionem favore dictæ Annæ alterius filiæ suæ, quarum prima modò est in ætate annorum decem, alteraque annorum sex, ut exemplo ejusdem Annæ istius quoque Sororibus Mariæ, & Victoriæ assignentur alimenta in aliis mensualibus scutis quinque pro qualibet.

Delegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Eius Card. Ven. Archiconfraternitatis SSmæ Annunciationis Protector, qui fuit in voto reiiciendi petitionem Julii, quia medietas reddituum Legati Paganini, ad quam tantum jus nominandi Puellas dotandas habent Successores Magdalenæ Paganini de Rubeis, ferè absorbetur ab alimentis, & Livellis, qui anno quolibet præstantur ejusdem Magdalenæ Successoribus, ita ut ex dicta reddituum medietate nulla alia super sit summa, nisi scut. 84.; Subditque = clarum hinc est, quod non remanent tot fructus, quot forent necessarii pro efflagitata Alimentorum præstatione in annuis scutis 120., quodque superius dicti residuales fructus in annuis scutis 84. sunt anno quolibet deponendi, & investimento dandi supplendi gratia præstationi assignatorum Subsidiarum Filiabus ipsius Julii Oratoris.

Hoc tamen non obstante, sæpeditus Julius, perinde ac si jam obtinuisset alimentorum præstationem pro filiabus suis, modò disputat pro illorum detractione ex reddituum medietate in dotes eroganda ad nominationem ipsius, aliorumque Familiæ de Rubeis, ea adducta ratione, quia ipse Patronus est, & Patrono pauperi debentur alimenta super fructibus Bonorum Patronatui subje-

bjeetorum, in quibus adest originaria alendi obligatio ad *Text. in cap. Nobis 25. de Jurepatr.*, *Piton. de Controv. Patron. alleg. 44. num. 47.*, *Amofaz. de Caus. piis lib. 4. cap. 10. num. 39.*, & *Rot. decif. 8. num. 1. de Aliment. coram Falconer.*, iisque deficientibus, urget pro alimentorum detractio ex altera reddituum medietate, quæ in tot Subfidiis dotalibus erogatur ad nominationem antedictæ Archiconfraternitatis ex verofimili, & conjecturata voluntate Pauli Paganini *Ascendentis Julii*, totiusque Familiæ de Rubeis potius alendi suos Descendentes, quam dotandi Puellas incertas *Surd. de Alimentis tit. 1. quæst. 54.*, *Amofaz. de Causis piis lib. 4. cap. 10. num. 40.*, & *Rot. cor. Ratto dec. 179. num. 23.*

Contendit e contra Archiconfraternitas, petitionem alimentorum à Julio promotam sapere commutationem voluntatis Pauli Paganini ad Dotes directæ, eamque proinde non esse commutandam pluries definivit Sacra Congregatio, & præsertim in *Taurinen. Commutationis voluntatis 20. Decembris 1732.*, & ferè in terminis in *Florentina Commutationis ultimæ voluntatis 15. Februarii*, & *18. Martii 1747.*, eundemque Julium, quatenus jus haberet ad alimenta, ea detrahere non posse ex redditibus Relicti Paganini. Non quidem super illorum medietate ad Familiam de Rubeis pertinente pro nominandis dotandis Puellis, quia hæc medietas ex Pontificiis concessionibus, & ex Decretis hujus Sacræ Congregationis absorpta est ab aliis alimentis, Livellis, Dotibusque præstandis: Nec pariter super altera reddituum medietate, quæ in dotes erogatur ad nominationem Archiconfraternitatis cessionariæ, & assignatariæ Pauli Paganini, assignatione, & cessione per eum facta per Contractum inter vivos, quia Julius super hac reddituum medietate nec Patronus est, nec ullum valet Juspatronatum exercere.

Rursum urget Archiconfraternitas, non esse locum conjecturis super hac altera reddituum medietate, neque ex similibus esse capienda exempla, ubi pro libertate mens, & voluntas Pauli Paganini cedentis apertissima est *Cap. ultima voluntas 13. quæst. 2. §. Disponat Auth. de Nuptiis*, & in *Leg. si quis hæredum de Instit.*, & *Substit.*, *Bald. in Leg. unum ex Familia §. Si duobus de Legat. 2.*; Fortius quia Paulus cedens non est Ascendens totius Familiæ de Rubeis, ut supponit, nec probat Julius, sed est *Transversalis*, cujus Patrimonium nec ad dotes, nec

ad

ad alimenta favore Collateralium subiicitur Rot. in *recen. decis.* 204. num. 8., & 9. part. 14., & *decis.* 317. num. 21., & 23. part. 17., & coram Falconer. de *Miscellan. dec.* 51. sub num. 1. vers. *vice autem versa in fine*, Sac. Congreg. in *Romana Subsidii Dotalis* 12., & 26. Martii 1746., & in *Romana*, seu *Sabinen. Alimentorum* proposita die 14. Maii, & resoluta die 4. Junii 1763., in qua proposito Dubio = An, & quorum favore sit locus assignationi Alimentorum, & in qua summa in casu &c. = responsum fuit = Negative, & amplius.

Duo in Causa sunt præcipuè ponderanda. Primum, quod Hortentia Dominica, & Constantia Sorores de Rubeis Julii Amitæ habuerunt Alimentorum titulo super medietate reddituum ad nominationem Familiæ de Rubeis in Dotes erogandorum mensualia tantum scuta tria pro qualibet; Similiter alimenta in eadem summa taxata fuerunt pro Gertrude Julii Sorore: Itemque quatuor filiæ dictæ Gertrudis, & Julii Neptes, & respectivè amitinæ Mariæ, & Victoriæ dicti Julii filiarum, pro quibus Pater postulat mensualia scuta quinque pro unaquaque earum, exigunt menstrua tantum scuta duo, & obul. 50. pro qualibet. Et alterum, quodd Julius in precibus Summo Pontifici porrectis expressit, Annam filiam suam, cui ex Decreto Sacræ Congregationis assignata fuerant alimenta in mensualibus scutis quinque, jam monasticum habitum assumpsisse in Monasterio S. Bernardi Civitatis Narniensis, ideoque hujusmodi assignamentum, quod adhuc solvitur ab Archiconfraternitate, vacare deberet. Unum Causæ Caput est.

An deficientibus fructibus medietatis Capitalis pii Relicti Paganini, qui distribuuntur in tot Subsidia Dotalia ab hæredibus quondam Magdalenæ Paganini, & Theodosii de Rubeis, præstanda sint Alimenta ex fructibus alterius medietatis dicti Capitalis, qui distribuuntur in alia Subsidia Dotalia à Ven. Archiconfraternitate SSinæ Annunciatæ Urbis, in qua summa, & à quo tempore in casu &c.

FABRIANEN. SUBSIDIORUM DOTALIU. Hæc etiam Causa est adversus Ven. Archiconfraternitatem Sanctissimæ Annunciationis Urbis. Anno 1619. cl. me. Cardinalis Benedictus Giustiniani Legati jure reliquit eidem Archiconfraternitati scuta quinquaginta millia cum lege ea investiendi, ut ex ejus fructibus nonnulla pia opera implerentur, residuum verò erogaretur in dotandis = *tante Zitelle povere, e se sono nobili tanto più, che possino monacarsi, dandoli 200. scudi per una per monacarsi ò in Roma, ò fuori di Roma &c. tutte siano elette dalla Congregazione delli Signori dell' Annunziata, CONFORME AL LORO STILE.*

Huic dispositioni accessit altera Marchionis Vincentii Giustiniani ejusdem Cardinalis germani fratris, qui in augmentum fraternæ piæ dispositionis in ultimo suo Testamento condito anno 1631. mandavit, ut quotannis ab ejus hærede solverentur antedictæ Archiconfraternitati scuta 250. similiter ad effectum investiendi, fructusque erogandi in dotandis Puellis in Domino nubentibus.

Joseph Possenti Fabrianensis in Uxorem habens Mariam Giustiniani, tresque ex suo Conjugio natas filias fæminas supplex adivit **SANCTISSIMUM DOMINUM NOSTRUM** pro gratia congruam constituendi dotem filiabus suis super Subsidiis dotalibus *Giustiniani*, quæ Puellis distribuuntur anno quolibet ab Archiconfraternitatibus Sanctissimæ Annunciationis, & Sanctissimi Rosarii Urbis. Precibusque ablegatis ad hanc Sacram Congregationem, auditus de more fuit Eñus D. Cardinalis Protector primodictæ Archiconfraternitatis, qui sententiam suam dixit instantiæ à Possenti factæ pro suis filiabus omninò contrariam ex rationibus expressis in ejus voto *ab utraque Parte circumferendo*, subditque = *Hæc, quæ dixi de Archiconfraternitate SSmæ Annunciationis communia sunt alteri Archiconfraternitati SSmi Rosarii.*

Suorum jurium experimentum nunc facit Possenti, postulatque non jure actionis, sed ex quadam æquitate, seu ex præsumpta Fundatorum affectione erga suos Confratres Subsidiorum dotalium cumulum pro tribus ejus filiabus, quæ tamquam filiæ Mariæ de Gente Justinianæ ex sanguine Fundatorum sunt, & ex eorum Familia procedunt, ideoque præferendæ Puellis extraneis, & incertis, quarum præjudicium ut potè remotum, accidentale, & de futuro non attenditur ex firmatis per Rot.

coram Celso decis. 395. num. 3., coram Ansaldo. decis. 182. num. 22., & in recen. decis. 159. num. 9. part. 6., authumatque petitum Subsidiorum dotialium cumulum filiabus suis competere in scutis mille, & biscentum pro qualibet, ut habuit earum Mater, & Matertera, spectatis præsertim circumstantiis nobilitatis natalium, numerosæ Proles, & tenuitatis Patrimonii propriæ Domus Card. de Luc. de Dote disc. 100. num. 5., & in adnot. ad Concil. Trident. disc. 21. num. 7., Rot. penes Constant. vot. decis. 298. tom. 2., & Sac. Congreg. in Romana Subsidiorum Dotialium 6. Decembris 1738.

Contra hæc urget Archiconfraternitas SSmæ Annuntiationis, contenditque, ex testimonio Parochi, & Magistratus Fabrianensis non probari descendentiam, vel Consanguinitatem Mariæ Giustiniani Uxoris dicti Possenti cum Fundatoribus Subsidiorum dotialium, cum quamplurimæ sint istius Cognominis Familiæ Chieneses, & Januenses, proindeque descendentiam à dictis Fundatoribus probandam esse fidibus Matrimoniorum, & Baptismatis, ut agnoscatur quo in gradu filiæ Possenti sint cum Fundatoribus conjunctæ, aliter, deficiente voluntate Fundatorum præferendi suas Consanguineas, dotatione ex ordinata charitate, & ex naturali affectione procederet in infinitum contra sententiam hujus Sacre Congregationis relegendam in Causa Romana Subsidiorum Dotialium data in Folio postremæ Congregationis diei 15. nuper elapsi mensis Martii.

Dotationem verò factam Mariæ Giustiniani Uxoris sæpe dicti Possenti, illiusque Sororis non processisse ex debito justitiæ vel propter præsumptam voluntatem Fundatorum, vel propter naturalem eorum affectionem erga descendentes de ipsorum Familia, sed ex gratia à SUPREMO PRINCIPE impetrata, quæ allegari non potest, ut descendentia, vel Consanguinitas probata remaneat.

Quinimo quatenus à Possenti, vel ab ejus Uxore probaretur objecta Consanguinitas, nihilominus tuetur Archiconfraternitas, Oratoris filias incapaces esse ad ea consequenda, quæ postulantur, Subsidia dotialia, Primò, quia Subsidiorum Dotialium qualitas ex lege Fundatorum est pro dotandis Puellis in Domino, non in sæculo nubentibus; Et secundò, quia Fundatores reliquerunt Dotes conferendas à Deputatis dictæ Archiconfraternitatis conforme al loro stile. Stylus autem, &

Statuta hujus Archiconfraternitatis expressè jubent, ut dotentur Puellæ *pauperes*, non paupertate respectiva, sed *egenæ*, & *miserabiles*, & in *Urbe* natæ, non illæ, quæ in aliis Civitatibus ortum habuerunt, uti Fabrianenses sunt filix Josephi Possenti, qui pro dotandis filiabus suis = *è provisto di un sufficiente Patrimonio venutogli da' suoi Maggiori* = sicuti Dotium cumulus pro Puellis nec Romanis, nec verè pauperibus negatus fuit à Sacra Congregatione in *Romana*, seu *Sabinen. Subsidiorum Dotialium*, proposita die 20. Decembris 1766., & resoluta die 14. Februarii 1767., cujus rationes, quæ eædem sunt, congruuntque præsentī Causæ, legi possunt in illius Folio distributo dicta die 20. Decembris 1766.

Quibus maturè perpenfis, dignabuntur EE.VV. ea, qua pollent, Sapientia decernere.

An, & in qua summa sint assignandæ Dotes pro tribus Filiabus Josephi Possenti, & Mariæ Justiniani in casu &c.

Die Sabbathi 10. Maii 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 19. nuper elapsi mensis Aprilis nulla prodiit Resolutio quoad quatuor inferius descriptas Causas, ideoque, resumpto dictæ Congregationis Folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

FANEN. REDUCTIONIS ONERUM, in qua disputatur.

Sess. 25. cap. 5. de Reform.

An sit locus reintegrationi Censuum, seu potius reductioni onerum, in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

ALERIEN. CANONICATUS PÆNITENTIARII, cujus Dubium est.

Sess. 24. cap. 8. & cap. 18. de Reform.

An sustineatur collatio Canonici Pænitentiarii in personam Canonici Jacobbi, seu potius sit locus novo examini in casu &c.

Affirmativè ad primam partem, negativè ad secundam, & amplius.

ROMANA ALIMENTORUM, in qua quæritur.

Sess. 22. cap. 6. de Reform.

An, deficientibus fructibus medietatis Capitalis pii Relicti Paganini, qui distribuuntur in tot subsidia dotalia ab hæredibus quondam Magdalenæ Paganini, & Theodosii de Rubeis, præstanda sint Alimenta ex fructibus alternis
Tom. XLVI.

medietatis dicti Capitalis , qui distribuuntur in alia subsidia dotalia à Ven. Archiconfraternitate Sanctissimæ Annunciatæ Urbis , in qua summa , & à quo tempore in casu &c.

Negative , & amplius .

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

CAMERINEN , ET FABRIANEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM , cujus Dubium est .

An , & in qua summa sint assignandæ Dotes pro tribus Filiabus Josephi Possenti , & Mariæ Justiniani in casu &c.

Negative , & amplius .

*Sess. 24. cap. 14.
de Reform.*

LEODIEN. Quæ facti erant , & quæ Juris rationes proponebantur in hac Causa tam à Capitulo Ecclesiæ Collegiatæ S. Pauli Leodii , quàm à Sacerdote Carolo Theodoro Diffuii ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ Canonico latè colligimus in Folio Congregationis habitæ die 2. Decembris 1775. , nec placuit Amplissimis Patribus in posteriori Congregatione diei 20. Januarii 1776. Controversiam definire, dilata Causæ resolutione , mediante Rescripto = *Iterum proponatur* = nunc autem , repetita lectione illius Folii diei 2. Decembris 1775. , secundum ea , quæ ab utraque Parte latè exponuntur , decernendum erit .

- I. *An Statutum , seu Decretum Capitulare diei 21. Januarii 1728. sustineatur in casu &c.*
- II. *An Canonico Carolo Theodoro de Diffuii debeatur portio fructuum provenien. ex Vino Vinearum locatarum, seu , ut ajunt , Stutorum , & ex venditione Arborum , Lignorum , & Glandium pro duobus annis primæ residentiæ in casu &c.*

Negative ad primam partem , affirmative ad secundam .

URBINATEN., SEU ARIMINEN. Hujus Causæ specimen, infantibus Nicolao Patruo, & Mariano Nepote de Alexandris, expositum fuit in Folio Congregationis diei 11. Junii 1774., à quo repeti potest. In eo enim disceptatum fuit Dubium = *An, & quomodo Orationum precibus sit annuendum in casu &c.* =, cui Sacra Congregatio in sequenti Congregatione diei 9. Julii ejusdem anni = respondit = *Consulendum Sanctissimo pro applicatione annuorum scutorum 18. detrahen. ex subsidiis dotalibus favore Nicolai tantum, in reliquis negative.*

A comparticipatione Legati pro Pauperibus relictæ à Marco Aurelio Gisgoni sic rejectus Marianus ex defectu paupertatis resolutioni non acquievit, iterataque preces porrexit *SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO feliciter Regnanti* postulans, ut ipse quoque tamquam pauper ad ejusdem Legati comparticipationem admitteretur; Ablegatisque precibus ad hanc Sacram Congregationem, fuit iterum auditus Ariminensis Antistes, qui sensum suum aperuit petitioni contrarium.

Sua jura deducit Marianus, contenditque, ipsum quoque de Legato, quod Testator Pauperibus reliquerat, adjecta prælatione illorum *della Casa se ve ne faranno*, participare debere, ut de eo particeps fuit Nicolaus Patruus. Sustinet enim, prælationem à Testatore volitam favore pauperum de Domo de se etiam loqui, licet per lineam transversalem à Testatore descendat, quia Transversales omnes in dicta prælatione compræhensos esse declaratum fuerat in Chirographo sa. mem. Clementis XIV., probatque simul, se extrema laborare paupertate, quamvis Domum, Prædiumque possideat, quia istorum Bonorum valor ab ære alieno, quo premitur, penitus absorbetur: Sonitus verò Lyræ, ex quo lucrum capit, impossibile sit, quod necessaria subministrare possit alimenta pro se, pro Matre, geminisque Sororibus, quæ in provecta ætate constitutæ sunt.

Quibus perpenſis, dignabuntur EE. VV., resumpto Folio supradictæ Congregationis diei 11. Junii 1774., definire.

An sit standum, vel recedendum à decis. quoad Marianum Alexandri in casu &c.

VICO-EQUENSIS VISITATIONIS SACRORUM
LIMINUM. Episcopus Vico-Equensis in prima sua
relatione de Statu Ecclesiæ ad tramites Xistinæ Con-
stitutionis = *Romanus Pontifex* = , & instructionis ab hac
Sacra Congregatione editæ jussu sa. mem. Benedicti XIII.,
exposuit, ob defectum Massæ Distributionum haud pa-
rum in Cathedrali Ecclesia negligi Chori servitium à Ca-
pitularibus præstandum. Huic autem malo cum occurri
non possit ordinariis Sacri Concilii Tridentini remediis,
nimirum suppressione Præbendarum, quæ tenuissimæ
sunt, sive Beneficiorum suæ Diæcesis unione, quæ aut
non sufficiunt, aut in graviolem causam cedere debent,
censuit proinde, supplicandum esse Sanctissimo, ut Be-
neficia alterius Diæcesis unirentur pro sufficienti Distri-
butionum Massa constituenda. Verum Sacra Congrega-
tio pleniorcm ab Episcopo circa hujusmodi postulatam
petiit informationem, quam valde accuratam sollicitè
transmisit una cum statu activo, & passivo cujuslibet Ca-
nonicatus, & typis à Capitulo una cum suis juribus im-
pressam.

In hac retulit Episcopus, olim Capitulum ex binis Digni-
tatibus, & octo Canonicatibus liberæ collationis consti-
tutum fuisse, quorum omnium redditus omnino tenues,
& exigui sunt. Postea verò adjunctas fuisse alias quinque
Dignitates, & sex alios Canonicatus jurispatronatus di-
versarum Familiarum. Hisce autem Dignitatibus vel nul-
lam, vel modicam adnexam esse Præbendam, solumque
onus inesse assistendi Episcopo Pontificalia celebranti:
Aliis verò sex Canonicatibus æquè tenuissimum redditum
assignatum fuisse; Necessitatem ideo urgere, ut huic adeo
gravi inopiæ occurratur, præsertim pro conflanda Mas-
sa Distributionum, ut inde servitium Chori frequente-
tur: Porro occurri non posse retulit vel aliquorum ex
eisdem Beneficiatis, & Dignitatibus facienda suppressio-
ne, cum nonnisi tenuissimum ex ea compendium haberi
posset penitus impar ad congruas parandas Distributio-
nes, vel Beneficiorum Diæcesis unione, cum dempto
altero sub invocatione S. Andreæ jam usque de An-
no 1725. unito Præbendæ Theologali, vix alia quatuor
superfint in totum annui redditus ducatorum 71. perne-
cesse unienda Seminario pro istius manutentione, & con-
servatione. Concluditque, opus esse confugiendi ad ex-
traordinarium remedium unius, vel alterius Beneficii
exteræ Diæcesis, ut Massa distributionum haberi queat.

Episcopi voto, & informationi famulatur Capitulum ex Juribus circumferendis. Inquit enim Juri consonum esse, quòd favore Divini cultus multa fieri permittantur, quæ aliàs fieri non permetterentur ad *Text. in cap. 2. de Apostat.*, & *cap. 1. de Fil. Presbyt.*: Deficientibus ideo ordinariis Sacri Concilii remediis, necessarium esse, ut extraordinarium sistens in Beneficiorum exteræ Diœcesis unione concedatur; Idque pluribus exemplis tum extra, tum intra Neapolitanam Ditionem confirmat. Addit demum remedium applicandi ex nunc pro tunc, & quando vacare contigerit vel per modum unionis, vel per viam reservationis perpetuæ pensionis, Bona annui redditus Ducatorum Regni 287. spectantia ad Granciam, seu Capellam ibidem erectam sub titulo Divi Jacobi ad Crapolam, quæ tamen unita est, vel dependens ab Abbazia sub titulo S. Petri ad Crapolam existente in contermina Surrentina Diœcesi.

De necessitate instituendi Massam Distributionum expressa.

Lex est Tridentini Concilii in *cap. 3. sess. 21. de Reform.* = *Statuit Sancta Synodus in Ecclesiis tam Cathedralibus, quàm Collegiatis, in quibus nullæ sunt Distributiones quotidianæ, vel ita tenues, ut verisimiliter negligantur, tertiam partem fructuum quorumcumque proventuum, & obventionum tam Dignitatum, quàm Canoniciatum, Personatum, Portionum, & Officiorum separari debere, & in Distributiones quotidianas converti* = Prævidens autem Sancta Synodus, quòd adeo tenues forent Præbendæ redditus, ut inde congruæ Distributiones haberi non possent, statuit in *sess. 24. cap. 15. de Reformat.* = *In Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis insignibus, ubi frequentes, adeoque tenues sunt Præbendæ simul cum Distributionibus quotidianis, ut sustinendo decenti Canonorum gradui pro Loci, & Personarum qualitate non sufficiant, liceat Episcopis cum consensu Capituli vel aliquot simplicia Beneficia, non tamen regularia iis unire, vel si hac ratione provideri non possit, aliquibus ex iis suppressis cum Patronorum consensu, si de Jurepatronatus Laicorum sint, quorum fructus, & proventus reliquarum Præbendarum Distributionibus quotidianis applicentur, eas ad pauciorum numerum reducere; ita tamen, ut tot supersint, quæ Divino cultui celebrando, ac dignitati Ecclesiæ commode valeant respondere.*

Duo itaque sunt ordinaria remedia à Sacro Concilio induta, alterum suppressionis alicujus ex Dignitatibus, vel

Canonicatibus, alterum verò unionis Beneficiorum Diæcesis. Hæc sanè remedia prius discutienda sunt, antequam procedatur ad extraordinaria. Perpendendum hinc est, an alterutrum ex ordinariis præsto esse possit. Sanè binæ sunt antiquæ Dignitates, & sex Canonicatus liberæ collationis, sed adeo tenuis redditus, ut nihil auxilii sperari possit. Aliæ verò Dignitates, & Canonicatus sunt Jurispatronatus Laicorum, ita ut juxta Concilii legem, absque Patronorum consensu supprimi nequeant, quin imo ob inopiam, & tenuitatem reddituum etiam impares sunt ad congruas parandas Distributiones.

Quærendum ideo superest de unione Beneficiorum Diæcesis. Quatuor hæc remanent in totum annui redditus Ducatorum 71. . Tria tamen notanda sunt: Primum, an menti Sacri Concilii consonum sit omnia unire, dum permittit dumtaxat aliquorum unionem: Secundum, an ex hac unionem haberi possint congruæ Distributiones pro omnibus Capitularibus, vel saltem pro iis, qui sunt liberæ collationis: Tertium demum, an potius expediat ea unire Seminario, cujus redditus jam ascendunt ad annua Ducata tercentum, & cui occurri potest aliis remediis à Sacro Concilio præscriptis in *sess. 25. cap. 18. de Reform.*, & in Constitutione *san. mem. Benedicti XIII.*, quæ incipit *Creditæ nobis*.

Deficientibus verò Conciliaribus remediis pro Distributionibus constituendis, præ oculis habenda est Conciliaris sanctio in *sess. 14. cap. 9. de Reformat.* = *Beneficia unius Diæcesis etiam si Parochiales Ecclesiæ, Vicariæ perpetuæ, aut simplicia Beneficia, seu præstimonialia, aut præstimoniales portiones fuerint etiam ratione augendi cultum Divinum, aut numerum Beneficiorum, aut alia quacunque de causa, alterius Diæcesis Beneficio, aut Monasterio, seu Collegio, vel Loco etiam pio perpetuo non uniantur.*

His igitur stantibus, onus erit EE. VV. decernere *An, & quomodo consulendum sit Distributionibus in casu Ge.*

CAPUTAQUEN. Postquam Causa hæc proposita fuerat in Congregatione habita die 13. Julii superioris anni 1776. , Dubioque , quod erat = *An , & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.* = Sacra Congregatio in subsequenti Congregatione diei 17. Augusti dederat responsum = *Dilata , & scribatur Episcopo pro firmatione Status relativè ad unumquodque Legatum , & referat de fructibus Bonorum unicuique ex dictis Legatis assignatorum , factò calcula per decennium = eadem Causa cum accurata Episcopi relatione iterum data fuit in Folio Congregationis diei 1. Martii proxime præteriti : Ast in sequenti Congregatione habita die 15. ejusdem mensis Martii à Folio sine resolutione discessit , edito Rescripto = Dilata , & ad mentem = , quæ fuit , ut denuò scriberetur Episcopo , qui referret , quæ , & quanta sit Missarum eleemosyna manualis juxta morem Regionis , nec non quæ , & quantæ sint expensæ pro mantutione Cappellarum , pro Utensilibus , & pro sumptu , & pro cultura Bonorum ad Cappellas pertinentium .*

Sess. 25. cap. 4. de Reform.

Petitionibus respondet Episcopus , qui refert sequentibus verbis = *Missæ manuales juxta morem Regionis quotidie explentur eleemosyna tributa vel tarenì , vel saltem assium quindecim hujus monetæ . Quoad cæteras , quæ erogantur impensas , Extraordinariarum non habita ratione , ex quo annuatim non occurrunt , prout sunt Altarium , sive Cappellarum restauratio , aliorumque ornamentorum provisio , quoad ordinarias pertinet , eas prout sequitur , commodum est redigere .*

Pro Oleo , quod annuatim consumitur pro duabus Lampadibus diu , noctuque in utraque Cappella accensis erogantur anno quolibet Ducata 12. = Pro salario , sive mercede Sacristæ , cui est onus Lampadum prædictarum , ac abstergendi Cappellas ab immunditiis , ac tergendi tobaleas , linteola , aliaque annuatim penduntur Ducata 3. = Pro Thure , Candelis , ac pulvere in Festivitatibus Titularis quotannis solvuntur Ducata 2. 40.

Item = Pro custodia frugum , glandium , & castanearum ad Cappellas pertinentium ad vitanda damna , & pro adpretio quotannis Ducata 3. 50. = Pro submissione novarum Plantarum , sive Arborum in locum demortuarum , ac arcescentium saltem anno quolibet Ducata 2. 50. = ac demùm = Pro annua refactione Supellectilium celebrationi addictorum , & Tectorum Cappellæ præcipuè extra Ecclesiam ,

*quæ magis subjacet ventorum tempestatibus tamquam al-
tiori loco expofita annuatim Ducata 3. = & fic = in totum
Ducata 26. 40.*

Nunc Cauſa pro tertia vice ſubjicitur ſapientiſſimo judicio
Eminentiffimorum Patrum, quibus grave non erit præ-
terita Folia iterum conſulere, ut originarium Dubium
expediant.

*An, & in quo numero Miſſæ ſint annuatim celebrandæ in
caſu &c.*

*Seſſ. 24. cap. 3.
de Reform.*

SENOGALLIEN. PROCURATIONIS. In Terra-
di Belvedere Diœceſis Senogallienſis adeſt Collegiata
Eccleſia S. Mariæ Miſericordiæ in Solo Lateranenſi fun-
data, Anno 1774. Vicarius Lateranenſis publico Ediſto
Viſitationem indixit cum receptione Procurationis ;
Capitulum verò dictæ Eccleſiæ penes acta proteſtatio-
nem emiſit = *di non volere ſomminiſtrare detti Vittuali ,
Cibarie , e Procurazioni in maniera alcuna* = quoniam
*intendono di far valere , e vogliono , che vaglia l'ultimo
Stato dell'ultima Viſita fatta dalla bon.mem. del R.ſno Si-
gnor Abbate Conte Gherardi di Montalboddo altro Vica-
rio Lateranenſe* = ac demum = *Dichiarandoſi ancora di
ricorſo alla Sagra Congregazione del Concilio, qualora &c.* =
decretumque tulit antediſtus Vicarius Lateranenſis, quo
reſervatis juribus in hac proteſtatione contentis, man-
davit, Viſitationem fieri, prævia pro interim ſubminiſtra-
tione Viſtualium, ſeu Procurationum, pro quibus exe-
git ſcuta quatuor à Capitulo, & alia ſcuta quatuor, & obu-
los 30. à Societate S. Mariæ Miſericordiarum ejuſdem
Collegiata Eccleſiæ Patrona.

Nunc Capitulum ſua jura deducit in hac Sacra Congregatio-
ne, *duoque* poſtulat ; *primum*, ut declaretur, an Procu-
ratio debeat Vicario Lateranenſi viſitanti, & *ſecun-
dum*, an idem Vicarius Lateranenſis reſtituere tenea-
tur quod in poſtrema Viſitatione titulo Procurationum
accepiſſet.

Suſtinet enim Capitulum, Procurationem nequaquam debe-
ri, tum quia Lateranenſi Capitulo quotannis ſolvitur in
recognitionem directi dominii ſumma ſcutorum trium,
& obulorum 30., tum etiam quia uſque ab immemorabili
tempore Vicario Lateranenſi viſitanti numquam fuit à

Capitulum Procuratio soluta. Hanc autem immemorabilem consuetudinem probare conatur Capitulum nedum suis Codicibus ineuntis Sæculi tempus complectentibus, sed etiam jurata depositione antiquorum Canonicorum deponentium ex auditu quoque ab eorum Majoribus, controversam Procurationem numquam solutam fuisse; Concluditque, immemorabilem hanc non solvendi Procurationem consuetudinem, dummodo non exhibeatur contra Episcopum, esse religiosè observandam tum ex præscripto à Sacrosancta Tridentina Synodo in *sess. 24. cap. 3. de Reform.* ibi = *In iis verò locis, seu Provinciis, ubi consuetudo est, ut nec Viſturalia, nec pecunia, nec quidquam aliud à Viſitatoribus accipiatur, sed omnia gratis fiant, ibi id observetur* = tum ex *Text. in cap. Exigit de Censib. in 6.*, tum demum ex Doctorum sententia, de qua *Fagnan. in cap. Venerabili de Censib. num. 24.*, *Barbos. de offic.*, & *poteſt. Episc. part. 3. alleg. 73. num. 46.*, & *Gratian. discept. foren. cap. 57. num. 19.*

Progreditur ultra Capitulum, quòd etiamsi Vicarius Lateranensis jus haberet exigendi Procurationem, eam tamen exigere non possit, nisi pro summa juliorum quindecim. nimirum pro medietate scutorum trium, quæ percipit Episcopus in causam Procurationis, ex traditis per *Nicol. in Floscul. verb. viſitatio limit. 9. num. 10.*, *Monacell. formul. legal. tom. 3. part. 3. tit. 2. formul. 4.*, & *in supplem. ad 3. tom. tit. 2. formul. 4. num. 79.*, & *Sacra Congregatio in Ostunen. Procurationis, & Residentiæ diei 7. Julii 1708.*, in qua proposito quinto Dubio = *An Procurationes spectent ad Vicarium Capitularem* = responsum fuit = *Ad V. Affirmative pro medietate.*

Igitur cum Vicarius Lateranensis causa Procurationum exegerit à Capitulo scuta quatuor, & à Societate alia scuta quatuor, & obulos triginta, quæ percipere non debebat è conspectu immemorabilis consuetudinis non solvendi Procurationem, urget Capitulum, condemnandum esse Vicarium Lateranensem sub pæna dupli ad restituendum id, quod indebitè percepit, ut prosequitur Conciliaris sanctio in cit. *Sess. 24. cap. 3. de Reform.* ibi = *Quod si quisquam, quod absit, aliquid amplius in supradictis omnibus casibus accipere præsumperit, is, præter dupli restitutionem intra mensem faciendam, aliis etiam pænis juxta constitutionem Concilii generalis Lugdunensis, quæ incipit = Exigit =, nec non, & aliis pænis in Synodo provinciali arbitrio Synodi absque ulla spe veniæ, multetur* =

firmatque *Pyrhing. in Jus Canon. lib. 3. tit. 39. sect. 3. de Procurationibus §. 1. num. 64.*

Sacra Congregatio in terminis immemorabilis consuetudinis non solvendi Procurationem novissime *in Camerinen. Procurationis proposita die 19. nuper elapsi mensis Aprilis* rescripsit = *Dilata*, & scribatur Episcopo Camerinen. *juxta instructionem*, ut nempe inspiciat *Codices Confraternitatis*, & recognoscat, an unquam illa solverit Procurationem.

A Capitulo Lateranensi, & ab illius Vicario nihil habuimus. Grave non erit EE. VV. definire.

I. An, & in qua summa debeat *Procuratio à Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Misericordiæ Belviderii in casu &c.* = & quatenus negativè.

II. An Vicarius Lateranensis teneatur restituere *Procurationem per ipsum exactam*, & in qua summa in casu &c.

Die Sabbathi 7. Junii 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

CUM quatuor, quæ sequuntur, Causæ in ultima splendidissimi hujus Ordinis Congregatione diei 10. nuper elapsi mensis Maii propositæ non fuerint, rogantur Eminentissimi Patres, ut ad illas definiendas Folium dictæ Congregationis ea, qua solent, humanitate resumant.

URBINATEN., SEU ARIMINEN. in qua disquiritur.
An sit standum, vel recedendum à decisis quoad Marianum Alexandri in casu &c.

Sess. 22. cap. 6. de Reform.

In Decisis, & amplius.

VICO-EQUENSIS VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM, cujus est Dubium.
An, & quomodo consulendum sit Distributionibus in casu &c.

Sess. 21. cap. 3. & Sess. 24. cap. 15. de Reform.

Quoad unionem Beneficii extra Diæcesim positi Negative, & amplius, in reliquis pro gratia unionis quatuor Beneficiorum simplicium suæ Diæcesis pro Massa Distributionum.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

CAPUTAQUEN. , in qua definiendum est :
*An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in
casu &c.*

Missas esse celebrandas ad rationem unius Tareni pro qualibet, juxta redditus, deductis expensis, & utensilibus, & ad mentem, & mens est, quod scribatur Episcopo, quod in expensis non comprehendatur accensio Lampadis, & Festivitatum, & unicuique legato per ipsum assignetur, & successivè detrahantur expensæ necessariæ, & demum quod hæredes particulariter supplicent pro aliqua diminutione, durante Familiæ numero, & paupertate,

*Sess. 24. cap. 3.
de Reform.*

SENO GALLIEN. PROCURATIONIS, cujus duo sunt Capita.

- I. *An, & in qua summa debeatur Procuratio à Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Misericordiæ Belviderii in casu &c. = & quatenus negative :*
- II. *An Vicarius Lateranensis teneatur restituere Procurationem per ipsum exactam, & in qua summa in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem, ut nempe Episcopus inspiciat Codices Capituli, & recognoscat, an unquam Capitulum solverit procurationem.

*Sess. 24. cap. 3.
& cap. 5. de Re-
form. Matrim.*

URITANA DISPENSATIONIS. Die 23. Julii 1771. Antonius Adorante Terræ Lateani Uritanæ Diœcesis morti proximus, prætermisiss Proclamationibus, Matrimonium per verba de præsentī celebravit cum Francisca Xaveria Pulli, cum qua antea Sponsalia per verba de futuro contraxerat. Biduo post hujusmodi celebratum

Ma.

Matrimonium , hoc est die 25. dicti mensis Julii , Antonius decessit . Ex familiaritate Paschalis Adorante defuncti Antonii germani fratris cum Fratria istius diffamatio cum exorta fuisset , e re sua putavit Paschalis eam in Uxorem ducere : Verum obstante impedimento primi gradus publicæ honestatis , & justitiæ utpotè profluentis ex Matrimonio ab ejus prædefuncto Fratre cum præfata Francisca Xaveria , ut ipse asserit , simpliciter rato , & non consumato , personaliter ad Urbem accessit idem Paschalis pro necessaria obtinenda Dispensatione , quam à Summo Pontifice Clemente XIV. suppliciter postulavit .

Ablegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem , sub die 8. Augusti 1772. datæ fuerunt Epistolæ Uritano Antistiti pro consecutione Processus , & pro ejus habenda Informatione , & Voto ; Eoque compilato , & transmissio retulit Episcopus , Paschalem ad Patriam reversum insanum devictum amore compressisse Fratriam , & ab ea natum fuisse filium salutaribus Baptismatis aquis regeneratum sub die 10. Septembris 1773. , illosque in publico Concubinato vivere à Sacramentis omnino alienos ; retulitque pariter , Paschalem , & Franciscam Xaveriam adeo esse pauperes , & miserabiles , ut eorum industria , & laboribus vix se alere possint , & tandem sermonem absolvit interrogans , suamque sententiam aperiens = *in tot malorum , scandalorumque angustiis animarum perniciem , Nostrique Summi Dei offensam respicientibus , quid faciendum ? nedum expedire , sed oportere cum Oratoribus prædictis fore indulgendum censeo , enixeque deprecor .*

Ex Processu autem quinque habentur Testes formiter examinati , & de non sequuta consumatione Matrimonii deponentes . Altero namque eorum prætermisso Teste veluti de publica voce , & fama , & de auditu tantum deponente , gemini sunt Testes , qui Matrimonii celebrationi interfuerant . Hi enim unanimi voce *sub primo interrogatoria , sive articulo* testantur , Antonium Adorante tempore celebrati Matrimonii gravissimo morbo laborasse , & in lecto jacentem , ut pote viribus omnino destitutum = *non poteva affatto voltarsi , o girarsi , ne proferire parola alcuna , anzi subito sposato , il male da momento in momento si aggravò , così che dopo due giorni sposato se ne morì .*

Alter Testis est Sacerdos, qui de licentia Parochi in Matrimonium conjunxerat Antonium cum Francisca Xaveria, deponens *sub dicto primo articulo*, quod subito *arrivato in Casa di esso Antonio, che trovai, che stava in letto gravemente infermo, e dopo avuto il consenso scambievole di essi Sposi presenti, li sposai* = pariterque referens, Antonium Sponsum causâ sui morbi = *stava all'ultimo segno indebolito, e privo di ogni forza, anzi dà punto in punto dopo sposato se l'avanavano i sintomi, ed incominciando a perdere i sensi, dopo due giorni se ne morì* = ideoque possibile nequaquam fuisse, quod Antonius matrimonium consumaret, subdens = *anzi vedendo lo stato estenuato di essa Infermo, dopo sposatili, insinuai, e comandai alla Sposa di allontanarsi dalla vista del suo Sposo infermo, fin tanto che, se Iddio lo permetteva, riacquistasse la primiera salute: E ciò stimai necessario insinuarlo, appunto perchè riparassi alle tentazioni, che potevano pregiudicare l'anima di esso Antonio, e per altri motivi soliti.*

Fuit etiam examinatus Medicus Fiscus, qui Antonii ægrotantis curam peregerat, retulitque *sub eodem primo Articulo*, Antonium desponsatum fuisse *in tempo, che giaceva l'istesso in letto, e veniva gravemente oppresso da malore, dà quale infermità dopo due giorni se ne morì; Ed in detto tempo secondo le regole, e principii medicinali præfatum Antonium Matrimonii consumationem implere certè non potuisse, mentre la sua infermità si era febre dissenterica, che l'aveva infiacchito, ed indebolito, anzi subito dopo sposato il malore dà momento in momento si avanzò, cosicchè alla debolezza delle forze si unì quella de' sensi* = Omnes tamen in unum conveniunt, Antonium nec etiam ante Matrimonium rem habuisse cum Francisca Xaveria = *Stante la bontà della vita del Giovine, la rigorosa educazione della Giovine, il non spasseggiare la Casa della Sposa, come è solito* = quin imò, eo requisiti, ut Matrimonium celebraret cum antedicta Francisca Xaveria, cum qua Sponsalia per verba de futuro contraxerat, respondisse = *Che ciò era sproposito, mentre la Giovane restava onoratissima, per non averla in minima parte offesa nell'onore, ne dato alcuno scandolo nel Paese.*

Regulariter gravem infirmitatem, vel acutam febrem, ea durante, Matrimonii consumationem impedire firmat

& 16. , & *Rota penes eundem decis. 38. à num. 10. ad fin.* , & præcipue *num. 15. , & 16.* , idque credendum videtur in Antonio Sponso graviter ægrotante , qui biduo post initum Matrimonium ex ea infirmitate decesserat , quemadmodum Matrimonium consummatum non fuisse jurandi religione testata quoque fuit eadem Francisca Xaveria .

Ex Matrimonio rato , & non consummato an oriatur impedimentum publicæ honestatis justitiæ , vel Affinitatis , quæstionem adhuc esse indecisam asseruit *Card. de Luc. in annot. ad Sacr. Concilium Tridentinum ad Sess. 24. cap. 2. 3. 4. , & 5. num. 10.*

Ex hoc tamen Matrimonio utrumque impedimentum proficere edocemur ex Sententia *Divi Thomæ in Supplem. 3. part. quæst. 55. art. 4. ad 2.* Sancta itidem Synodus *Sess. 24. cap. 3. de Reform. Matrim.* , amplectens impedimentum publicæ honestatis justitiæ loquitur de Sponsalibus de futuro , & de his tantum , non etiam de Matrimonio Conciliarem Sanctionem intelligendam esse declaravit *S. Pius V. in Constitutione incipiente Ad Romanum spectat* edita de anno 1568. , cum (sunt verba Constitutionis) *longe majorem rationem prohibitionis in Matrimonio per verba de præsentis contracto , quam de Sponsalibus de futuro vigere , à nemine dubitetur .*

Item *Corradus in prax. Dispensat. lib. 8. cap. 7. num. 15.* licèt teneat , impedimentum dumtaxat justitiæ publicæ honestatis oriri ex Matrimonio rato , non autem consummato , fatetur tamen *sub num. 16.* , illud affinitatem quoque vocari si non perfectè , & consummate , saltem *initiative* , subditque *sequenti num. 17.* , quòd impedimentum Affinitatis in primo gradu , sive Affinitas sit *initiative* , sive perfectè , & consummatè , non ea facilitate dispensatur , sicut in impedimento publicæ honestatis justitiæ ex Sponsalibus de futuro proveniente .

Acceditque Conciliaris dispositio *Sess. 24. cap. 5. de Reform. Matrim.* , ubi nulla facta distinctione inter impedimentum Consanguinitatis , & Affinitatis , generaliter præscribit , quòd in gradibus prohibitis non nisi raro , & ex causa dispensationes concedantur , quòdque *in secundo gradu nunquam dispensetur , nisi inter magnos Principes , & ob publicam causam .*

Ex converso ; ex hoc Matrimonio rato tantum oriri vinculum publicæ honestatis justitiæ , non autem Affinitatis

præscribitur in *can. si quis desponsaverit*, ibique *Glossa caus. 27. quæst. 2.*; Verba Canonis sunt hæc = *Si quis desponsaverit sibi aliquam, & præveniente mortis articulo, eam cognoscere non potuerit, frater ejus non potest eam ducere in Uxorem* = & rationem allegat *Glossa*, quia hoc casu est impedinentum publicæ honestatis justitiæ, non affinitatis, quia illa non est, nisi interveniat Carnalis copula.

Similiter habetur ex declaratione *Arboris Affinitatis* §. Et insurgit post *Caus. 35. quæst. 5.* ibi = Et insurgit affinitas ex coitu interdum cum publicâ honestate, interdum sine, & publica honestas interdum sine affinitate, ut si cognosco Uxorem, vel Sponsam, hinc impedinentum est publicæ honestatis, & Affinitatis, si cognosco non Sponsam; hinc affinitas sola est, si Sponsam nondum cognovi, ibi sola publica honestas.

Idque sancitum est etiam in *cap. Duo Pueri de Despons. Impuber.*, sustinentque pluribus allegatis Doctoribus, *Sanchez de Matrimon. lib. 7. disput. 64. num. 25.*, & sequenti *num. 27.* respondens sententiæ *Divi Thomæ*, aliorumque eam sequentium ait, non aliter, nisi arctius vinculum publicæ honestatis oriri ex Matrimonio rato, quàm ex Sponsalibus, & initium quoddam affinitatis, non tamen verè affinitatem, & *Barbos. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 3. de Reformat. Matrim. num. 13.*, qui etiam sub antecedenti *num. 12.* refert, & quoque *S. Pium V.* in dictâ sua Constitutione *Ad Romanum* declaravisse, quòd ex Matrimonio rato non consummato minimè oriatur affinitas, sed justitia publicæ honestatis dirimens Matrimonium. Idemque *Barbos. ad citat. sess. 24. de Reform. Matrimon. cap. 5.* loquentem in genere de gradibus prohibitis firmat sub *num. 27.*, hunc Tridentini locum intelligendum esse de iis gradibus, & vinculis ortis ex legitimo Matrimonio, nimirum rato, & consummato, quia non concurrente, licita, vel illicita copula, vinculum impeditivum Matrimonii, sicut & in Sponsalibus de futuro primum gradum non egreditur dictus *Barbos. ad eandem sess. 24. de Reform. Matrim. cap. 3. num. 13. vers. Contra*, & *Sanchez de Matrim. lib. 7. disput. 64. num. 24.*

Nodus igitur dubitationis in eo residere videtur, utrum ex dicto Testium formiter examinerum probatus nec ne dici debeat consumationis Matrimonii defectus, quoniam, eo non probato, Sacra hæc Congregatio petitam
reji-

reijciendam censuit Dispensationem, ut in *Hispalen. Dispensationis* 18. Junii 1701., in *Leodien. Dispensationis* 10. Maji 1755., in *Pennen. Dispensationis* 8. Maji 1756., in *Leodien. Dispensationis* 22. Maji 1762., in *Acheruntina Dispensationis* 16. Junii 1770., & nuperrimè definitum fuit à Congregatione particulari à SANCTISSIMO deputata Eñorum, & RRñorum DD. Cardinalium à *Lanceis* Præfecti, *Castelli*, & *Antonelli* in *Causa Strigonien. Dispensationis* proposita die 16. Septembris 1775., in qua fuit responsum = *Non constare de non consumatione Matrimonii, ideoque non esse dandam Dispensationem.*

Dispensationem è contra concessit, probato dictæ consumationis defectu, non obstante impedimento publicæ honestatis justitiæ in primo gradu, attenta copula subsequuta, propter quam Mulier infamata remanebat cum periculo necis, & in forma pauperum injunctis salutaribus pænitentiis, & stante, quòd ad copulam eventum non fuerit sub spe faciliorem reddendi gratiam Dispensationis, quemadmodum id probant tres ex dictis Testibus formiter examinatis, præter juratas depositiones dictorum Paschalis, & Franciscæ Xaveriæ, prout geminæ sunt hujus Sacræ Congregationis identificæ Resolutiones relatæ à supracitato *Barbosa ad Concil. Trid. sess. 24. cap. 3. de Reform. Matrim. sub num. 12. & 13.*, prima scilicet in *Cajetana* 27. Julii 1729.

Et secunda in *Caven.* 17. Novembris ejusdem anni 1629., in qua Sacra Congregatio respondit = *Dispensationem supra petitam esse concedendam, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit* = ut in lib. 14. *Decret. pag. 174.*, & in *Gadicen. Dispensationis* 12. Junii 1762., in qua responsum fuit = *Attentis peculiaribus circumstantiis consulendum esse Sanctissimo pro Dispensatione super impedimento publicæ honestatis, & etiam affinitatis* =, quæ resolutio cum responso = *In Decisis*, & *amplius* = confirmata fuit sub die 25. Septembris ejusdem anni 1762.

Ab Oratoribus, eorum attenta maxima, qua premuntur, paupertate, nihil deducitur. Dubia sunt

- I. *An constet de Matrimonio rato, & non consumato Antonii Adorante cum Francisca Xaveria Pulli in casu &c. = & quatenus affirmativè*
- II. *An sit consulendum Sanctissimo pro Dispensatione in casu &c.*

Non esse consulendum Sanctissimo pro dispensatione.

*Sess. 7. cap. 16.
de Reform., &
Sess. 25. cap. 7.
de Reform.*

BALNEOREGIEN. , ET URBEVETANA. Monasterium S. Bernardini Civitatis Urbevetanæ, cui usque & ab anno 1544. fan. mem, Paulus III. per suas Apostolicas Litteras univerrat Prioratum sæcularem cum Cura Animarum in Ecclesia S. Joannis Baptistæ Castri Lubriani Diæcesis Balneoregionensis, jus habet nominandi, & præsentandi Rectorem, qui Lubrianensi Populo Sacraministret, Ainmarumque curam exerceat. Assiduis molestiis cum expensarum profusione per Monasterium passus à Balneoregionensibus Episcopis, nec non propter plura Decreta, & quidem gravia in Sacra Visitatione edita ab hodierno Antifiste, pertæsa Abbatisa dicti Monasterii censuit, non audito Capitulo, proprio arbitratu preces porrigere huic Sacræ Congregationi pro dicti Jurispatronatus renunciatione.

Super oblati precibus auditus de more fuit uterque Episcopus, Urbevetanus scilicet, & Balneoregionensis, quorum primus ad præcidendas Monasterii vexationes oblatam laudavit renunciationem, alter verò eam esse admittendam in voto fuit non alia ex ratione, quàm quia Monasterium satis abundè provisum Pontificia gratia unionis antedicti Prioratus amplius non indigeat.

De his omnibus certiores factæ Moniales capitulariter congregatæ cum nova Abbatisa coram Vicario Generali Urbis Veteris reprobarunt preces super dimissione Jurispatronatus exhibitas à præcedenti Abbatisa, tueruntque in sensu totis viribus petendi executionem Paulinæ Unionis, nec non procedendi ad nominationem Rectoris Curati, & facto nominarunt Sacerdotem Franciscum Mariam Cappelloni, cujus præsentationem admisit Episcopus Balneoregionensis; subinde verò, attenta renunciatione suæ nominationis peracta ab eodem Sacerdote Cappelloni, quamvis Moniales processissent ad alteram nominationem Rectoris Curati in personam Sacerdotis Jacobi Voenna, ejus tamen præsentationem non esse admittendam dixit Procurator Fiscalis ejusdem Ecclesiasticæ Curiae Balneoregionensis, stante pendentia litis coram hac Sacra Congregatione.

Duo hinc modò disputant Moniales: Primum, ut reprobata renunciatione Jurispatronatus exhibita à præcedenti Abbatisa, servanda sit illius retractatio facta ab ipsis capitulariter congregatis: Secundum, quòd institutio danda sit Sacerdoti Jacobo Voenna ab Abbatisa Monialium nomine præsentato.

Quoad

Quoad primum, sustinent Moniales, nullam esse voluntariam renunciationem Jurispatronatus exhibitam ab antecedenti Abbatisa, inconsultis Monialibus capitulariter congregatis *Can. Sine exceptione caus. 12. quæst. 2. cap. 2. ibique Gloss. , & cap. 3. de his, quæ fiunt à Prælatiis, ibique Pirhing. num. 8. , Engel. num. 3. , Anaclet. num. 13. & 14. : Eoque fortius, quia ab eisdem Monialibus, re integra fuit dicta renunciatio uti nulla, & invalida revocata, Cap. Si quis Presbyterorum 6. tit. de Reb. Eccles. non alienan. , ibique Gloss. verb. Alienatorum, & Anaclet. in Jus Canonic. eodem tit. num. 59. , cum renunciatio insignis Patronatus, ut Loco Pio exitiosa merito à Sacris Canonibus improbetur, cit. *Can. Sine exceptione caus. 12. quæst. 2. cap. 1. de Reb. Eccles. non alienan. in 6. , Rota coram Rezzonico decif. 327. num. 38. , & cor. Crescent. decif. 219. num. 7.**

Ad secundum verò quod attinet, urgent Moniales, institutionem esse dandam Sacerdoti Voenna ab ipsis præseutato, prævio tamen examinis faciendi experimento super illius idoneitate ad Animarum curam exercendam, ad *Text. in cap. Cum Ecclesia de Caus. poss. & propriet. , Lambertin. de Jurepatron. lib. 2. part. 1. quæst. 3. art. 17. n. 9. , & Rota coram Falcouer. tit. de Jurepatron. decif. 30. num. 2.* Instant tamen eadem Moniales, ut hujusmodi experimentum fieri debeat, & delegetur Episcopo viciniore, ad quem illud justis, urgentibus, & rationabilibus concurrentibus causis ahlegatur, ut ex praxi hujus Sacræ Congregationis firmat *Card. de Luca de Miscell. Eccles. disc. 1. num. 107. , Piton. discept. Eccles. 137. sub n. 26. §. Ex his, Rot. cor. Molin. decif. 68. n. 6. & seqq. , & in Rec. dec. 122. num. 20. part. 15.*

Hæc omnia contradicit Promotor Fiscalis Curiae Ecclesiasticæ Balneoregii, contenditque imparem esse Congruam annuorum scutorum quadraginta Rectori curato à Monialibus assignata, cujus taxatio tum inspecta censura Sacri Concilii Tridentini *sess. 7. cap. 7. de Reformat. ,* tum præ oculis habita Constitutione san. mem. Pii V., quæ incipit *Ad exequendam ,* & est ordinē la 47. præscribente Congruam non majorem annuorum scutorum centum, & non minorem scutorum quinquaginta non arbitrio Monasterii Patroni, sed arbitrio solius Episcopi remittitur ex traditis per *Card. de Luca in annot. ad Sac. Conc. Trident. disc. 9. num. 7. & 14. Pignatell. tom. 3. consult. 31. num. 1. , Rota coram Coccin. decif. 2046. per tot. cor. Falcouer.*

Ponderandum est , Moniales assignavisse Rectori curato pro sua Congrua annua scuta quadraginta , non comprehensis juribus , & emolumentis , quæ *Stoia* nuncupantur , eaque pro Rectore voluisse libera , & exempta à quovis onere manutentionis Utenfilium , Ecclesiæ , Ædiumque Parochialium , quæ onera in se ipsas assumpserunt : Piam verò Constitutionem præscripsisse quidem Congruam non minorem scutorum quinquaginta = *computatis omnibus etiam incertis emolumentis , & aliis obventionibus communiter percipi solitis* = quæ emolumenta inter cæteras obventiones reputandas esse docet *Card. de Luc. de Paroch. disc. 18. num. 12.*

Sacra Congregatio in *Eugubina* 12. Januarii 1732. ad II. Dubium respondit = *Servandum esse solitum statum* = in quo Congrua solvebatur in annuis scutis 32. , quæ tamen , computatis incertis , summam constituebat annuorum scutorum quinquaginta .

Jura ab utraque Parte circumferuntur . Gemina sunt hujus quæstionis ab EE. VV. definienda Dubia .

I. *An sit admittenda renunciatio Jurispatronatus , de quo agitur , exhibita ex parte antecedentis Abbatissæ Monasterii S. Bernardini Urbis Veteris Patroni , seu potius ejusdem renunciationis retractatio facta ab hodierna Abbatissa dicti Monasterii in casu &c.* = & quatenus negativè ad primam partem , & affirmativè ad secundam .

II. *An , & quomodo , & qua Congrua sit danda institutio Sacerdoti præsentato ab hodierna Abbatissa dicti Monasterii in casu &c.*

Negativè ad primam partem , Affirmativè ad secundam , nempè institutionem dandam esse Sacerdoti a Monasterio præsentato cum Congrua , juxta nominationem factam a Monialibus , prævio tamen examine faciendo ab Episcopo Balneoregien. , & ad mentem , & mens est , quod urgeat Episcopus pro executione Decretorum respicientium restaurationem pavimenti Ecclesiæ , & aliorum Divinum cultum respicientium , & amplius .

FIRMANA DELETIONIS ONERUM . Sacerdos

Marcus Merini Parochus Ecclesiæ sub titulo S. Mariæ Gratiarum sitæ in Oppido Petrioli Firmantæ Diœcesis , cui Parœciæ unita reperitur suburbana Ecclesia S. Ginnesio dicata, preces porrexit huic Sacræ Congregationi narrans , suæ Parœciæ redditus tenuissimos esse , ipsumque geminis inter cætera gravari oneribus , nimirum *primo* applicandi Missam pro Populo Feria quinta cujuslibet hebdomadæ , præter eandem applicationem Missæ pro Populo faciendam in omnibus diebus Festis de præcepto , & *secundo* bina celebrandi Missarum officia, unum scilicet secunda Dominica mensis Maii , & alterum die 15. Augusti cujuslibet anni , proptereaque supplicavit pro exemptione ab implemento dictorum onerum , quorum Institor penitus ignoratur .

Pro informatione , & voto requisitus Archiepiscopus, omnia à Parocho narrata vera esse dixit , confirmavitque : In voto tamen fuit liberandi Parochum ab onere applicandi Missam pro Populo Feria secunda cujuslibet hebdomadæ = *ut Parochiæ regimen sustinere commodius valeat* = Secus autem quoad Missarum officia , quoniam ea non ad Parochialem Ecclesiam pertinent , sed ad alteram suburbanam , & Parochiæ unitam Ecclesiam, quæ peculiares suos habet redditus , & à qua Parochus non modicum consequitur emolumentum .

Hoc non obstante, Parochus sua jura deducit , propugnatque , utriusque Ecclesiæ redditus pro una tantum mensuratione unionis esse considerandos . Probat enim , sed in genere , & collectivè tantum, utriusque Ecclesiæ redditus ascendere ad annua scuta 77. , & obulos 85. , onera verò ad annua scuta 62. ; & obul. 36. 3. , quibus subductis à redditibus , superesse pro Parocho tenuissimam summam scutorum quindecim circiter prorsus imparem pro congrua illius sustentatione juxta præscripta in Constitut. S. Pii V. 47. , quæ incipit *Ad exequendum* , de qua *Rota decis. 246. num. 10. part. 8. Recent.*

Quo posito , sustinet Orator . utrumque onus esse delendum . Instat enim pro abolitione oneris applicationis Missæ pro Populo qualibet Feria secunda ex triplici rationum momento , & primo , quia prorsus ignoratur illius origo , vel Fundator ; Secundo , quia Populus ad eam non accedit ; Et tertio , quia Parochus illam applicat omnibus diebus festis juxta Constitutionem sa. me. Benedi-

dicti XIV., cujus initium est *Cum semper diei 19. Augusti 1744.*, & juxta ejusdem Pontificis sententiam panditam in ejus Opere de *Synodo Diæcesan. cap. final. num. 4. & 5.* : Urgetque pariter ; abolitionem pati debere Missarum officia, quia tenuissimi sunt redditus, unde Parochus valeat sustentari.

Attamen Sacra Congregatio, deficientibus redditibus, in sensu fuit pro suspensione, non autem pro abolitione, seu deletione oneris Missarum, ut videre est in *Sedunen proposita die 29. Julii 1775.*, & resoluta *die 19. Augusti ejusdem anni.*

Pertinet igitur ad Amplissimos Patres præ eorum sapientia definire

An sit locus deletioni oneris Missæ die Jovis, ac Officiorum Generalium in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

*Sess. 25. cap. 9.
de Reform.*

TUDERTINA CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Anno 1608. clar. mem. Cardinalis Marcellus Lantes Episcopus Tudertinus Seminarium Clericorum erexit in dicta Civitate. numerumque decem Puerorum in eo gratis retinendorum præstinavit, ac pro illorum ; nec non Præceptorum, Ministrorumque Seminarii maintenance, præter unionem factam trium simplicium Beneficiorum annui redditus scutor. 75., provisionalem constituit taxam in annuis scutis 506., cui redditus Episcopalis, & Cathedralis Mensæ, itemque Collegiatarum Ecclesiarum, omniumque Beneficiorum, Locorumque Piorum suæ Diæcesis proportionatè subjecit, eamque solvendam esse præcepit = *donec per aliquam unionem, & applicationem aliorum Beneficiorum simplicium, vel alias dicto Seminario sufficienter providerimus, & dictam partem, five portionem solvendam non esse decreverimus.*

Successive, stante unione aliorum simplicium Beneficiorum supradicta taxa imminuta fuit anno 1653. ad annua scuta 250., de anno verò 1670. ad scuta centum. Verumtamen
sub

sub initium anni 1776. iustis, urgentibusque causis, & præsertim ob ejusdem Seminarii probatam inopiam, illiusque Aedium impendentem ruinam, oportuit è Seminario dimittere Alumnos, illudque suspendere, & claudere. Hujus inopiæ Seminarii perquisita causa, comperit fuit, illam proflire à pluribus Beneficiatis, qui multis ab hinc retro annis respectivum Taxæ debitum non persolverant: Iis autem ad solvendum judicialiter lacesitis, gravissima Lis exorta fuit, authumantibus Beneficiatis, Seminarii redditus ex applicatione simplicium Beneficiorum ita adauctos esse, ut ex illis commodè manuteneri valeat statutus Alumnorum numerus, factumque propterea fuisse locum cessationi provisionalibus Contributionis, & repartitionis super Ecclesiasticis Beneficiis, ideoque declarari, eosdem Beneficiatos in posterum non teneri; nec obligatos amplius esse ad solutionem prædictæ Contributionis.

Lis sub reservatione Beneplaciti Apostolici composita fuit inter Deputatos tum Seminarii, tum utriusque Cleri collegialiter coadunatos. Contentionis pacta sunt hæc = *Che per l'urgente bisogno del Seminario di ripararlo, ristorarlo, e renderlo in miglior forma per il publico bene, e nel tempo medesimo per torre di mezzo ogni questione tra il Rno Clero, e lo stesso Seminario sopra la Tassa, lo stesso Clero Secolare per un tal peso, ed il Clero Regolare per riguardo al ben publico cedano, e somministrino per una sol volta in tutto, e per tutta a detto Luogo Pio la somma di scudi cinquecento, che attualmente esiste degli avanzi, o non esistendo tutta, fino a che con i detti avanzi si formi, e si compisca la detta somma di scudi 500., a condizione però, che ora in appresso per qualunque capo, o causa non sia tenuto detto Clero a pagare la Tassa Conciliare imposta a favore di detto Seminario: E nel caso, che in appresso potesse mai aver luogo nuovamente questa Tassa, il detto Seminario per evizione, e sicurezza assegni ora un Fondo a detto Clero di scudi 500., col quale possa rivalersi, ed essere reintegrato di un tal sborso.*

Libellus igitur oblatus fuit Amplissimis Patribus, quo confirmatio Concordiæ postulatur. Auditus Episcopus hæc omnia latè confirmat, suæque sententiæ propositam Concordiam justam, ac Seminario utilem putat, ideoque censet, eam esse approbandam.

Maximæ utilitatis esse Seminario Concordiam refert Episcopus in sua Relatione, quoniam cum scutis 500. ab utroque Clero solvendis reparabuntur ejusdem Seminarii *Ædes*, quæ aliter, ac nisi cum ipsius Seminarii suspensione ad longum tempus reparari non possent.

Retulitque pariter, Seminarium quia de redditibus satis provifum pro illius manutentione ad formam erectionis conciliari Taxa non amplius indigere. Exhibetur enim calculus *Decennii* ab anno scilicet 1764. ad annum 1774., ex quo patet, Seminarii redditus respectivè ascendisse ad annua scuta 592. & obul. 65. : Exhibetur item relatio duorum Peritorum deponentium. Seminarii Prædia computato anno fertili cum sterili fructus reddere commodè posse in annuis scutis 651. 80. : Rursus exhibetur declaratio actualis Ministri Seminarii testantis, illius redditus præteriti anni ascendisse ad scuta 585. : probaturque demum, anno 1774. in fructiferis Prædiorum factis melioramentis conspicuam erogatam fuisse summam scutorum 539., & obul. 17., ideoque concluditur, præfatos redditus in præsens excedere originariam impositam provisionalem Taxam, eosque imo propter dicta melioramenta majores in posterum esse debere.

Subditur etiam, assignationem, atque hypothecationem certi Fundi, ut supra, pro evictione enuntiatae summæ scutorum 500. nunc a Clero solvendæ, nullius esse præjudicii Seminario, utpote quod in casu novæ impositionis (cæteroquin ob præmissa non timendæ) teneretur unicè, bonificare Clero dictam summam scutorum 500., quam nunc idem per quamdam anticipationis speciem persolvit, & quæ erit a Seminarii Deputatis exigenda, erogandaque in ejusdem Seminarii *Ædium* necessaria restauratione.

His omnibus maturè perpensis, dignabuntur EE. VV. discernere.

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu h.c.

A NAGNINA INDULTI. Capitulum Anagninæ Cathedralis Ecclesiæ olim erat compositum uno Præposito, vigintiquatuor Canonicis, & duobus dumtaxat Mansionariis: Defectus Beneficiatorum in obeundis Ecclesiasticis functionibus tantoperè necessariorum in causa fuit, ut ad petitionem bo. me. Antonii Seneca tunc Anagnini Episcopi unà cum Capitulo præfatæ Ecclesiæ fa. me. Paulus V. in suis Apostolicis Litteris sub datum decimo Kalendarum Septembris anni 1608. præciperet, quatuor ex dictis vigintiquatuor esse supprimendos Canonicatus, tunc cum primum per cessum, vel decessum, aut alio quovis modo vacare contingerent, & cum eorum fructibus, redditibus, & proventibus octo esse erigenda perpetua simplicia Beneficia Ecclesiastica pro octo perpetuis Beneficiatis *ad instar aliorum in aliis Ecclesiis perpetuorum Beneficiatorum*, ita ut ipsis pro tempore existentibus licere deberet, *fructus, redditus, proventus, distributiones, jura, obventiones, & emolumenta inde provenientia quæcumque* percipiendi, exigendi, & in proprios usus, & utilitatem convertendi.

Hodierni Beneficiati supradictæ Cathedralis Ecclesiæ Civitatis Anagninæ, quibus in novis legibus, & Constitutionibus Capitularibus à præfato Anagnino Antistite efformatis, observandisque tum à Canonicis, tum à Beneficiatis tributum fuerat beneficium vacandi à Choro per unicum tantum mensem anno quolibet, precibus oblatis huic Sacræ Congregationi, supplicarunt, ut ipsis concederetur indultum annuæ Vacationis duorum mensium, ut eo potiuntur Canonici; quod ut facilius assequerentur, plures exposuerunt causas, & præsertim assiduum, ac ultra modum laboriosum Chori servitium, cui absque intermissione per totum anni cursum interesse debent mane, & vespere pro recitandis horis Canonicis, nec non opus præter cantum Gregorianum etiam canendi musicam, quoniam omnibus diebus Dominicis, aliisque indistincte Festis tenentur Missam solemnem cum Organis musicè canere, ac etiam celebrandi, & applicandi toto anni tempore Missas Conventuales omnibus ferialibus, aliisque etiam indistincte diebus, in quibus semiduplex, vel Sancti simplicis occurrit Officium.

Super his precibus auditus fuit Anagninus Episcopus, qui veritatem expositorum confirmans retulit, illis adversari Capitulum, suamque tamen aperuit animi Sententiam.

favorabilem concessioni gratiæ, quam postulant Beneficiati, ita tamen, ut sex eorum eodem tempore semper Choro interfint.

Licet enim Sacrosancta Tridentina Synodus Sess. 24. cap. 12. de Reform. ita statuerit: *Non liceat vigore cujuslibet Statuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse, salvo nihilominus earum Ecclesiarum Constitutionibus, quæ longius servitii tempus requirunt* = & consentaneæ ad hanc Conciliarem dispositionem Sacra hæc Congregatio Canonicis adstrictis Ecclesiæ servitio vacationem ultra tres menses denegare consueverit teste *Fagnan. in cap. Licet num. 43. & seqq. de Præben.*, attamen quoad Canonicos, sive Beneficiatos, qui ex Constitutione, sive consuetudine Ecclesiæ tenentur, ut in casu, toto anno Chori, Ecclesiæque servitio incumbere, hæc apud *Garziam de Benef. part. 5. cap. 2. num. 311.* habentur = *Si tamen Constitutio, aut consuetudo Ecclesiæ requirit servitium totius anni, tunc locum habet absentia trium mensium à Concilio permessa; Est enim dura residentia totius anni, oportetque maxime juxta fragilitatem humanam indulgeri aliquod tempus ad recreationem corporis, & animi: & ita Sacra Congregatio Concilii censuit in una Astoricensi. his verbis: Decretum Concilii cap. 12. Sess. 24. concedit Canonicis absentiam trium mensium, si Constitutiones Ecclesiæ servitium totius anni requirunt.*

Atque hinc contendunt Beneficiati, vacationem unius tantum mensis parem non esse laborioso totius anni, quo premuntur, Ecclesiæ, Chorique servitio. Sustinent enim, ipsos juxta Pontificiam Foundationis legem exæquatos fuisse *ad instar aliorum in aliis Ecclesiis perpetuorum Beneficiatorum*, probantque, Beneficiatos tum Patriarchalium Urbis, tum Ecclesiæ Cathedralis Veliternæ, & Ferentinæ Civitatis, tum etiam Collegiatæ Ecclesiæ S. Angeli Custodis ejusdem Anagninæ Civitatis par servitium, paremque vacationem habere cum Canonicis, eosque propterea, qui majus ferunt onus eo Canonico-
rum, æquale saltem beneficium vacationis duorum mensium, quo fruuntur Canonici, perfrui debere, juxta regulam, quod ubi par est onus, ibi etiam par esse debet emolumentum, quam exornat *Piton. alleg. 26. num. 21. tom. 2., Lotter. de Re benefic. lib. 1. quæst. 19. num. 36., & Pignatell. tom. 6. consult. 48. num. 13.*

Nec obviare ajunt Capitulares Leges post editam, Paulinam .Fundationem compoſitas à tunc Anagnino Epifcopo, quia jus non erat eidem Epifcopo per has novas Leges qualitatem, & naturam Beneficiorum immutare non approbante Pontifice ilorum Fundatore *Canon. inferior. diſc. 20. cap. quod ſuper his de Major., & Obed., Clementina ne Romani §. 1. de Elect., Formoſin. de poteſt. capit. tract. 3. quaſt. 4. num. 5., Rota coram Manzaned. decif. 723. num. 7.,* quin imo nullas eſſe præſatas Ordinationes, utpotè contrarias juribus, quæ in Fundatione Beneficiatis conceſſa, & indulta fuerunt *Cap. ex parte 12. de Conſtit., Barboſ. de Canon., & Dignit. cap. 41. n. 17., & Sacra Congregatio in Juvenacen. 22. Auguſti 1738.*

Animadvertunt inſuper, antedictas Capitulares Leges eſſor-
maviſſe quidem, non autem edidiſſe Epifcopum *Seneca*,
dum eas edidit illius in Anagnino Epifcopatu Succellor
Gerardus circa initium præſentis Sæculi, ideoque nullam
rim fieri poſſe in recepto earum Legum uſu, quem tamen
velante, vel poſt illarum indictionem non probari, &
quatenus probaretur, nihil eſſe momenti ſine Apoſtolico
Privilegio *Card. de Luc. de Jurisdic. diſc. 24. num. 13. verſic. Reſpondebam, Rot. recen. decif. 396. num. 15. part. 18., & in nuperrim. tom. 7. decif. 28. num. 17.,* ma-
xime in præjudicium modernorum Beneficiatorum, qui
cum eorum jus agnoſcant à ſolo Pontifice Fundatore, hinc
à factò, vel agnitione Prædeceſſorum obligari non poſ-
ſunt *Piton. de Controv. Patron. alleg. 17. num. 10., Rot. cor. Anſald. decif. 68. num. 20., & in Tuden. Servitiorum ſuper Bono Jure 6. Martii 1758. §. 11. cor. cl. mem. Card. Paracciano.*

Itaque ponderant, quod quieſcentibus duobus ex octo
Beneficiatis ratione Vacationum biemeſtrium juxta votum
Epifcopi, non ideo Eccleſia, dum alii ſex intereſſent Cho-
ro, debitis fraudaretur obſequiis, vel minori decentia.
Divina Officia celebrarentur. Sacra Congregatio, aſſi-
duo, & ultra modum laborioſo concurrente ſervitio, ut
Chorales aliquo vacationis levamine perſuuantur, vaca-
tionem unius menſis ad duos auxit in *Tarraconen. propo-
ſita 28. Januarii 1764., & reſoluta die 18. Februarii ejus-
dem anni, in qua propoſito Dubio = An, & quomodo pe-
ritis ſit annuendum in caſu &c. = reſponſum fuit = Affirma-
tive pro quatuor Capitularibus per Turnum, & pro duobus
menſibus tantum, & cum ſolitibus Clauſulis.*

Alia

Alia plurima ponderanda sunt in libello Beneficiatorum.
Legenda est Anagnini Episcopi relatio. A Capitulo nihil
hactenus deductum fuit. Dubium definiendum proponitur.

*An Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis Anagninæ gaudere debeant
per duos menses infra annum eadem exemptione à Cho-
ro, qua gaudent Canonici ejusdem Ecclesiæ in casu &c.*

Die Sabbathi 5. Julii 1777. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

QUÆ sequuntur, tres primæ Causæ in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita 7. nuper elapsi mensis Junii propositæ non fuerunt. Rogatos itaque volumus Eminentissimos Patres, ut ad earum species repetendas Folium ejusdem Congregationis iterum consulant.

FIRMANA DELETIONIS ONERUM, cujus unum Caput est.

An sit locus deletioni oneris Missæ die Jovis, ac Officiorum Generalium in casu &c.

Sess. 25. cap. 4. de Reform.

Affirmative juxta Votum Archiepiscopi.

TUDERTINA CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ, in qua ambigitur.

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

Sess. 25. cap. 9. de Reform.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

Sess. 24. cap. 12.
de Reform.

104

5. Julii 1777.

A NAGNINA INDULTI , in qua respondendum est.
An Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis Anagninæ gaudere debeant per duos menses infra annum eadem exemptione à Choro , qua gaudent Canonici ejusdem Ecclesiæ in casu &c.

Negative , & amplius -

Sess. 24. cap. 12.
de Reform.

N OVARIEN. DISTRIBUTIONUM , ET FRUCTUUM . Data plenissime fuit hujus Causæ species in Folio Congregationis habitæ die 11. Januarii currentis anni , & geminis ejus , quæ erant , Dubiis I. *An Indulta sustineantur , itaut Præposito Laurentio Perolio abfenti debeantur Distributiones , & fructus suæ Præposituræ in casu &c.* = & quatenus negative II. *An eidem Præposito debeantur fructus Præbendæ in casu &c.* = in sequenti Congregatione diei 1. proxime præteriti mensis Martii jura sua tantum deducente Capitulo Collegiatae Ecclesiæ S. Juliani Oppidi Gaudiani Diæcesis Novariensis , responsum fuit = *Ad I. Iterum proponatur : Ad II. Affirmative* = Ratio autem , propter quam Sacra Congregatio Causam reponi mandavit quoad primum Dubium , in eo stetit , ut interea à contumace Præposito Laurentio Peroli exhiberetur originarium Indultum abessendi à Choro eidem , ut asseritur , ab hac Sacra Congregatione concessum sub die 20. Decembris anni 1774. . Hoc Indultum abessendi non hactenus exhibitum fuit à Præposito , cui illud unà cum altero Prorogationis sub datum diei 6. Maii 1775. restitutum fuisse testatur Novariensis Antistes . Ad rem igitur expediendam Capitulum novam urget ejusdem Causæ propositionem .

Quoad primum Dubium ; in Facto ponderandum occurrit , duo edita fuisse Indulta sub die 20. Decembris 1774. ; primum amissum fuit , & alterum , quod *Duplicatum* asseritur , inexequutum remansit penes Episcopum ; Duo itidem fuisse concessa Prorogationis Indulta sub uno , eodemque die 6. Maii 1775. , unum scilicet facultate per-

ci-

cipiendi Distributiones in absentia destitutum; & alterum hujusmodi facultate munitum.

Præpositus autem, dum moram in Urbe trahebat, Epistolam sub datum diei 29. Julii 1775. scripsit Episcopo, ut ei = *favorisse di mandare à Torino il secondo Rescritto delli 6. Maggio 1775. ove si fa espressa menzione delle Distributioni (e non già quello pure de 6. Maggio, in cui non si parla di Distributioni, essendo questo inutile, e dà ritirarsi presso di se)* acio Ella dappoi possa passare al Decreto. Dico questo, perchè fa mal odore alla mia Causa il vedere due Rescritti emanati, e niuno di questi firmati con suo Decreto; Del primo (nimirum diei 20. Decembris 1774.) ne posso dar la ragione, cioè esser questo emanato in Sede vacante, e perciò &c., mà del secondo non v'è scusa.

Episcopus antedicta transmissa Præpositi Epistola, retulit, quod = *neppur questi due Decreti (sive Indulta illius diei 20. Decembris 1774., & alterius diei 6. Maii 1775.) rimangono più nelle mie mani, perchè avendo notificato al Prevosto Perolio le difficoltà, che io incontrava nel darvi esecuzione, mi hà Egli ricercato di respingergli, e così appunto esegui.*

Quibus stantibus, contendit Capitulum, Indulta Præposito concessa præter illorum obreptionis, & subreptionis vitium, quod in eis inest, tamquam non exhibita penes acta Cancellariæ Episcopalis, nec non tamquam executioni non demandata ab Episcopo Decreto suo executoriali, ac demum tamquam penes ipsum met Præpositum existentia sustineri non posse, proindeque nullius esse roboris, & efficacix, ut Præpositus absens à Residentia, & à Choro fructus suæ Præposituræ, qui in Distributionibus consistunt, consequatur, cum paria sint Indultum non obtinere, vel obtentum executioni non committere.

Atque hinc propugnat Capitulum, Præpositum, qui per septemdecim Menses sine justa, & legitima causa, ac sine Indulto Apostolico, seu venia Episcopi absuit à Residentia, integros facere non posse suos fructus ejus Præbendæ, cum Sancta Synodus *sess. 24. cap. 12. de Reform.* privet absentem per annum medietate fructuum Præbendæ suæ, quibuscumque Capitularibus non obstantibus Statutis, & Consuetudinibus, quæ omnes in *cit. cap. 12. Concilii Tridentini* abrogatæ fuerunt.

Capitulum jura sua iteratò deducit. Præpositus licet monitus adhuc in sua contumacia persistit. Dubia sunt.

- I. *An Indulta sustineantur, itaut Præposito Latrentio Perolio absenti debeantur. Distributiones, & fructus suæ Præposituræ in casu &c. = & quatenus negativè.*
- II. *An sit standum, vel recedendum à decis in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem.

*Sess. 25. Decret.
de Purgat.*

HORTANA. Redit ad novum Eminentissimorum Patrum Judicium hæc Causa, quæ data fuit in Folio Congregationis habitæ die 30. Martii superioris anni 1776. nulla quoad eam capta resolutione. Reproposita verò in sequenti Congregatione diei 27. Aprilis dicti anni, & Dubio, quod erat = *An, & quomodò Oratricis precibus sit annuendum in casu &c.* = Prodiit Rescriptum = *Dilata, & Episcopus cogat Communitatem, præfixo termino, ad reddendam rationem tam aliorum scutorum centum, quam fructuum eorumdem scutorum centum, & proponatur simul.*

Litteræ datæ fuerunt Episcopo, cui mandatum fuit, ut antedictum Sacræ Congregationis Rescriptum exequeretur, ac ut acta pro illius executione compilanda ad eandem Sacram Congregationem transmitteret. Omnia executus est Episcopus. Ex transmissis actis eruitur, reliqua scuta centum ad Pium Opus Aurelii Celsolini pertinentia, quæ deposita erant in Sacro Monte Pietatis Terræ Bassanelli Hortanæ Diœcesis, ejusdem Terræ Communitatem habuisse, imposito Censu similiis summæ sub die 4. Martii 1757. ad rationem annuorum scutorum trium.

Itemque patet ex dictis actis, Communitatem cum hisce Censualibus fructibus tria contulisse, & solvisse subsidia dotalia scutorum 24. pro quolibet, unum scilicet favore Joannæ Chiodi, ut ex Receputa Nicodemi Fabiani ejusdem Joannæ Viri sub datum 31. Augusti 1774.: Reliqua verò duo subsidia dotalia, quæ summam constabant scutorum 48., soluta fuisse sub die 9. Februarii 1776. Joanni Lanajoli tamquam Procuratori ad exigendum
-Fran-

Francisci Roja Viri Mariæ Angelicæ Fiaschi, cui eorumdem Subsidiorum Dotium unum collatum fuerat, & alterum eidem debebatur uti hæredi Catharinæ Chiodi Fiaschi ejus Matris, quæ suum dotale subsidium filiæ cesserat in nuptialibus Tabulis initis filiam inter, & præfatum Franciscum Roja,

Hæc omnia confirmat Episcopus in postrema sua Relatione ad hanc Sacram Congregationem cum adjunctis actis transmissa. Onus nunc erit Eminentissimorum Patrum, resumpto Folio d. Congregationis diei 30. Martii 1776., originarium definire Dubium.

An, & quomodo Oratricis precibus sit annuendum in casu &c.

Affirmative pro approbatione Concordiæ.

MAZZARIEN. Hæc quoque Causa relata fuit in Folio Congregationis habitæ die 19. Augusti 1775., & geminis illius Dubiis, quæ erant = I. An sit locus absolutioni ab implemento oneris subsidiorum dotium hæcenus inadimpleti in casu &c. = II. An & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Francisci Terranova, Scholasticæ Vincisfora, Mariani Balli, & Didaci Adragna in casu &c. = Eminentissimi Patres in sequenti Congregatione diei 16. Septembris dicti anni 1775. rescripserunt = Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem = quæ fuit, ut minori, quo fieri posset, expensa, firmaretur Status hæreditarius uniuscujusque ex dictis quatuor piis Testatoribus, de quorum commutanda voluntate quæstio proponitur, auditis interesse habentibus.

Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

Respondit Episcopus his verbis = Dovendo Io dunque soddisfare all'incarico benignamente commessomi dall' EE. VV., mi dò l'onore, rapporto allo Stato Ereditario de' suddetti, inviarle quattro Documenti fatti estrarre colla mia assistenza in occasione di Visita in detta Città dai Libri, che legalmente si ritengono dal Sacerdote D. Emanuele Maria Greco Computista del Luogo Pio, e da' quali potranno l'EE.VV. rilevare, che il fruttato delle sudette quattro

Eredità insieme unito non giunge, che ad onze cinquanta, tari ventisette, e grana uno annuali, col quale secondo la disposizione Testamentaria, dovendo pagare ogni anno il Conservatorio per le Doti prescritte onze trentuna, tari ventisei, e grana tre, resterebbero in beneficio del medesimo, adempiti tali pesi, solo onze diecinove, e grana dieciotto, che unite all'onze sessantasei, tari ventinove, e grana sedici provenienti dalle Rendite proprie, e particolari del Luogo Pio, formano onze ottantasei, e grana quattordici. Qual somma, secondo il mio giudizio non puol'esser mai sufficiente a mantenere tutte le Orfane, le Monache, e Sagristano, che giungono al numero di trentatré, come fin qui lo hà dimostrato l'esperienza, e da loro stesse potranno percipire l'EE. VV., alle quali non deve recar meraviglia, se finora siasi omessa la prestazione di dette Doti, mentre han dovuto erogarle per il troppo loro necessario mantenimento,

Addit insuper, quòd quemadmodum evidens est tenuitas reddituum Conservatorii = Così hò stimato superfluo dispendiare il miserabilissimo Luogo Pio colla formale fermazione dello Stato richiestomi, tanto più, che non si poteva effettuare con quella economia, e piccola spesa ingiuntami da cotesta Sagra Congregazione, il che sarebbe stato troppo sensibile al Conservatorio già sufficientemente depauperato,

Quò verò ad interesse habentes, iteratò retulit idem Episcopus, nullos alios adesse, qui jus jactare valeant super iis Hæreditatibus, exceptis Puellis Orphanis supplicantibus. Voluitque conclusum, Oratrices dignas esse absolutione quoad præteritum ob non factam Dotium collationem; quò verò ad futurum, ut reducatur earumdem Dotium numerus ad unam tantum unciam duodecim uni ex Orphanis conferendam juxta earum porrectas preces, quibus (ut prosequitur Episcopus) = unisco anch'io le mie più vive suppliche, trattandosi di un Opera pia, la di cui prosecuzione troppo interessa l'ufficio mio Pastorale, e con questo temperamento potrà avere la sussistenza necessaria il misero Conservatorio, altrimenti dovrà indispensabilmente seguirne la soppressione con grave pregiudizio tanto delle Orfane, che delle altre Fanciulle della Città tutta, le quali parimenti ricevono un'ottima educazione da detto santo Istituto.

Quibus maturè perpensis, dignabuntur EE. VV. resumpio

Eolio dictæ Congregationis diei 19. Augusti 1775. ea, qua
pollent, sapientia decernere

- I. *An sit locus absolutioni ab implemento oneris Subsidiorum
dotalium hæcenus inadimpleti in casu &c.*
- II. *An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro cominu-
tatione voluntatis Francisci Terranova, Scholasticæ Vin-
cifora, Mariani Balli, & Didaci Adragna in casu &c.*

Non propofita, cum reliquis.

AUXIMANA DISPENSATIONIS. Lavinia Man-
zoni Auximanæ Civitatis in ejus ultimo, sub quo de-
cessit, Testamento condito de anno 1700. duo in Auxi-
mana Cathedrali Ecclesia erigi jussit simplicia Beneficia.
Mansionarias nuncupata, unum scilicet sub invocatione
S. Francisci de Paula, alterumque sub invocatione
S. Dominici, quæ esse voluit de Jurepatronatu Laico-
rum, illorumque primum quoad patronatum activum, & pas-
sivum reliquit certis, præscriptisque suis Consanguineis.
Ad secundum verò Beneficium ipsa Testatrix nominavit
Sacerdotem, & Parochum Bartholomæum Manzoni ejus
ex Fratre nepotem, & si ipse nominationem respueret,
nominavit Joannem Manzoni alterum ejus nepotem, &
mox dicti Bartholomæi germanum Fratrem, onere adje-
cto tria celebrandi Sacra qualibet hebdomada, nec non
interessendi Choro supradictæ Cathedralis Ecclesiæ; &
quatenus idem Joannes secundò nominatus = *non fosse
in età del Sacerdozio attuale, allora dispone, e vuole, che
sia tenuto far sodisfare il peso delle sudette Messe da altri
Sacerdoti per fino al tempo del suo Sacerdozio, e che però sia
obligato all'assistenza come sopra.*

Jus autem nominandi Beneficiatum post obitum eorum, quos
Testatrix ipsa nominaverat, esse voluit in perpetuum
a beneplacito Nicolai Manzoni pariter ejusdem Testatri-
cis nepotis, germanique Fratris dictorum Bartholomæi,
& Joan-

*Sess. 23. cap. 6.
de Reform.*

& Joannis ; ejusque Descendentium in infinitum . Præcepit tamen , quòd si = *nella Discendenza del sudetto Nicola non vi fosse , o fossero figli abili a detto Benefizio , o Juspatronato , vuole , che sia obbligato il sudetto Nicola nominare uno de' figli da nascere da detta Anna Maria Noni Zitella , e quando non vi fosse Discendenza della sopradetta Anna Maria , vuole , che sia obbligato , e tenuto nominare uno de' figli da nascere da Donna Madalena Manzoni Zitella Sorella di detto Sig. D. Bartolomeo , e che li sopradetti in futurum da nominarsi siano , ed esser debbano obbligati in tutto , e per tutto sodisfare i Pesì sopradetti , come i primi nominati ,*

Nuperrimè , & sub die 9. Junii superioris anni 1776, vacavit hoc secundum Beneficium per obitum Sacerdotis Dominici Manzoni ultimi illius Possessoris , qui Joanni ab ipsa Testatrice nominato in Beneficio successerat . Hinc Angelus , & Lavinia Frater , & Soror Manzoni hodierni illius Patroni sub spe obtinendæ Apostolicæ Dispensationis ad vacans Beneficium nominarunt Franciscum Nicolaum Manzoni Angeli filium , & respectivè Lavinia nepotem constitutum in ætate septem annorum , & Clericali Tonsura nondum insignitum . At in Contradictionem invenit Subdiaconum Josephum Amboni præfatæ Magdalena nepotem authumantem , se unicum etiæ ad assequendum Beneficium qualificatum ex dictis tribus contemplatis Familiis , quibus fuerat passivum Juspatronatus relictum , illudque propterea sibi deberi contententem prælativè ad Franciscum Nicolaum Manzoni propter ætatem penitus incapacem .

Uterque supplicationem porrexit in Dataria Apostolica , Manzonus scilicet super Dispensatione ætatis , qua sub conditione fuerat a Patronis nominatus : Ambonus verò pro obtinendo Beneficio tamquam passivè vocatus , & magis idoneus . Eminentissimus Pro-Datarius utramque Supplicationem pro exquirendo voto ad hanc Sacram Congregationem ablegavit . Auditus de more fuit Eminentissimus Auximanus Antistes , qui retulit , Manzonom interea fuisse prima Tonsura initiatum , suamque ejus animi sententiam aperiens , censuit = *Nunc dandum esse Cathedrali Ecclesiæ sufficientibus Ministris non satis provisæ Virum Ecclesiasticum , qui ad instar aliorum Mansionariorum eidem inserviat juxta votum ipsius met Fundatricis , & secundum Constitutiones Synodales , & præsertim clar. me.*
Card.

Card. Spadæ mei Antecessoris, habeat onus canendi Missas aliquibus diebus, & in aliis Subdiaconi, & Diaconi munus obeundi per se ipsum. Hoc quippe à Pueris septem annorum, qualis est Franciscus Nicolaus Manzoni obtineri nequit.

Quilibet ex Collitigantibus suam esse signandam Supplicationem propugnat, & à quolibet jura sua circumferuntur.

Duo esse videntur in Causa præcipuè ponderanda. *Primum*, utrum onus impositum à Testatrice Nicolao Manzoni nominandi unum ex filiis Annæ Mariæ Noni, & subinde Magdalænæ Manzoni protendatur etiam ad posteriores Patronos, ita ut hodierni Beneficii Patroni unum ex filiis dictarum Fæminarum nominare compellantur; Et *alterum*, utrum sub nomine filiorum comprehendantur Nepotes, ita ut Ambonus tamquam Magdalænæ Nepos *passivum* Juspatronatum sibi possit adscribere.

Quoad primum: *Sacræ Rotæ Tribunal* firmavit, onus impositum primo vocato tamquam *personalissimum* ad Successores in *activo* Patronatu repetitum non censeretur, ut videre est in *decis. 95. num. 1. part. 16. Recent.*

Ad alterum verò, quod attinet: Licet sub nomine filiorum veniant nepotes juxta censuram *Textus in Leg. Justa 201., & L. Liberos 220. §. 1. ff. de verbor. signific., & è converso*, nepotes non comprehendendi sub filiorum appellatione sanciverit *Textus in L. Quod si Nepotes 6. ff. de Testam. Tutel., & in §. final. Instit. Qui Testament. Tutor. dar. poss.*, attamen ad utramque conciliandam Juris communis dispositionem subintrare videtur, distinctio, quod si res est de Dispositione *Ascendentis*, & eo casu procedit dicta *Lex Justa*, & *Lex Liberos* præscribens Nepotum comprehensionem sub nomine Filiorum; At verò si agitur de dispositione *Transversalis*, in qua præsens versatur controversia, & tunc locum obtinet citata *Lex Quod si Nepotes*, & *§. final. Instit.* Nepotes excludens sub filiorum appellatione.

Ponderandum item est, Manzonom esse de genere Patronorum, & de Familia, & agnatione Fundatricis. Super dispensatione ætatis, quam ipse postulat, nec non super qualitate Beneficii ad rem ut plurimum facit *Folium extensum in Causa Cornetana* distributum pro Congregatione diei 6. Maii 1775., nec non alterum *Folium in Causa Cremonen. Dispensationis diei 2. Decembris 1775., & in*

& in utraque Causa cum fuerit propositum Dubium = *An sit consulendum Sanctissima pro dispensatione in casu &c.* responsum fuit in Congregatione diei 17. Junii 1775. quoad Causam Cornetanam, & die 20. Januarii 1776. quoad Causam Cremonen. Dispensationis = *Affirmative usque dum ad legitimam ætatem pervenerit, adimpletis oneribus, & amplius.* Unum est Controversiæ Caput. *An, & quæ supplicatio sit signanda in casu &c.*

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

F AVENTINA APPLICATIONIS. Anno 1612. Joannes Andreas Calligari Episcopus Bristinoriensis donavit Capitulo Collegiatiæ Ecclesiæ SS. Michaelis Archangeli, & Joannis Baptistæ Terræ Brixichellæ Patriæ suæ scuta bismille cum lege Multiplici usque ad summam scutorum decem millium, & eoque absoluto Multiplico, iussit, ut ex illius fructibus è fundamentis reædificaretur eadem Collegiata Ecclesia, subindeque voluit, ut iidem fructus in *quatuor partes* dividerentur, quarum *una* cedere deberet in reparationem, & manutentionem Ecclesiæ, Sacrorumque Supellectilium; *Altera* partiretur inter Canonicos ad instar quotidianarum Distributionum cum onere subministrandi annua scuta decem duobus pauperibus Clericis, qui Divinis inservirent in dicta Collegiata Ecclesia, nimirum scuta quinque pro quolibet; *Tertia* assignaretur quatuor Sacerdotibus ejusdem Collegiatiæ Mansionariis; onere tamen alicui eorum adjecto docendi Cantum Gregorianum, & instituendi Clericos dictæ Terræ Brixichellæ, & alterius Terræ Vallis Amonis in rudimentis Grammaticæ. *Quarta* denique distribueretur = *in dotandis pauperibus Virginibus, & in alendis aliis Pauperibus dictæ Terræ.*

Absolute Multiplico, reædificataque Ecclesia, Canonici de anno 1721. preces porrexerunt huic Sacræ Congregationi, & ab ea obtinuerunt pro Mansionariis in Cantu Gregoriano Peritis applicationem medietatis quartæ portionis à Donante pro dotandis Puellis, alendisque Pauperibus reservatæ.

Anno verò 1736. iterum Canonici supplicarunt hanc Sacram Congregationem pro obtinenda favore eorundem Man-

Man-

Mansionariorum applicatione alterius etiam medietatis quartæ portionis, votique compotes effecti fuerunt per decennium proximum tantum quatenus non fuerint aliunde provisi.

Prorogationem hujus Indulti postulaverunt Canonici anno 1746., illamque non aliter obtinuerunt, nisi ad quinquennium, addita conditione = dummodò tamen infra supradictum tempus non vacent per obitum Mansionariæ casu verò, quo mors aliquorum ex supradictis Mansionariis contingat, non provideantur, inconsulta Sacra Congregatione.

Uterioribus absolutis anno 1765. prorogationibus concessis de quinquennio ad quinquennium, supplices iterum fuerunt Canonici penes Sacram hanc Congregationem pro perpetua applicatione prædictæ medietatis quartæ portionis ad commodum Mansionariorum, sin minus pro ulteriori gratiæ prorogatione ad decennium. Et quumvis Episcopus de more auditus in sensu fuisset pro perpetua dictæ medietatis quartæ portionis applicatione, nihilominus proposita Canonicoꝝ instantia inter Summaria Precum in Congregatione diei 16. Decembris 1769., prodiit Rescriptum = Ponatur in Folio, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

Litteræ datæ fuerunt Faventino Antistiti, ut Sacram hanc Congregationem redderet instructam de præcisa quantitate Capitalium provenienti ex dispositione Præsulis Calligari secundum præsentem rerum statum recensenda, nec non de quantitate reddituum, qui, demptis expensis, singulis annis percipiuntur, & qua ratione dividuntur, & partiuntur: Itemque de quantitate annuorum reddituum, aut Emolumentorum, quæ à Canonicis, & Mansionariis ex Præbendis, & distributionibus quotidianis, vel ex Legatis piis, aut aliunde percipiuntur: Ac demum ut Eminentissimos PP. certiores redderet, qua ratione se gesserit Capitulum ab anno 1736. usque in præsens, an ab eo tempore aliqua ex Mansionariis vacaverit, & qua auctoritate, inconsulta Sacra Congregatione, ad illius collationem devenit fuerit.

His omnibus satisfecit Episcopus, retulitque, Mansionarios carere Præbenda, eorumque redditus, qui non excedunt annua scuta quindecim pro quolibet, comprehensa applicatione jam obtenta medietatis dictæ quartæ portionis, quæ ex providentia Præsulis Calligari pro-

siliunt, nullamque Mansionariam vacasse ab anno 1726, præter alia, quæ colliguntur ex illius Relatione à Canonicis cum eorum libello circumferenda.

Ex adjunctis foliis, ad quæ se retulit Episcopi responsio, habetur scilicet ex primo signato *litt. A.*, Capitulum, & Canonicos quinque possidere Prædia à Legato pio Præsulis Calligari provenientia, & existentia sub diversis vocabulis *Casalecchio = La Costa = la Fabrica = Cà de' Carrelli = & Cà de Merli* quoad tertiam tamen illius partem = nec non *ratam Domus* sitæ in Terra Casolæ Diac. sis Imolensis, illorumque fructus pro anno 1774. ascendisse ad scuta 331., ex quibus, dempto exitu relato in scutis 293. 80. juxta alterum Folium signatum *litt. B.*, patet fructus superare in scutis 37. 20. inter Canonicos tantum distribuendos; narraturque in eodem folio *litt. A.*, à Canonicis partiri fructus Multiplici in quatuor portiones à Præsule Calligario præscriptas.

Animadvertendum tamen est, partitas exitus adnotatas in citato folio *litt. B.* non respondere dictis scutis 293. 80., quæ ab introitu subducuntur in folio *litt. A.*; imo inter partitas exitus nonnullæ describuntur, quæ non pertinent ad Patrimonium Calligari, ut ea est scutorum 36. pro Missa Conventuali, nec non scutorum 11. pro Clericorum mercede, qua Præsul in scutis tantum decem oneravit solam Canonicorum portionem, itemque scutorum 8., quæ solvuntur Factori Ecclesiæ, ac demum scut. 1. 20. pro implemento cujuslibet Legati à Præsule non scripti,

Est ulterius animadvertendum, quòd, firmis redditibus, seu firmo manente introitu in dictis scutis 331., & ex iis subductis scutis 66. 23., quæ rectè minuunt redditus, ut sunt scut. 52. 73. pro Collectis, & scuta 13. 50. pro fructibus passivi Censui impositi pro reedificanda Ecclesia, redditus supersunt in scutis 264. 77., quibus in quatuor partes divisus, unaquæque pars esse videtur scut. 66. 19. Quamobrem si Mansionariorum portioni scut. 66. 19. addatur etiam medietas alterius quartæ portioni Pauperibus assignatæ consistens in scutis 33. 09. $\frac{1}{2}$, iidem ex redditibus Calligari percipere deberent scuta 99., & obul. 28., quibus in quatuor divisus portionibus, quot sunt Mansionarii, eorum cujuslibet portio esset scutorum 24., & obul. 82., non autem, ut asseritur, scut. 15.

Sacra Congregatio præ oculis semper habuit Pauperum ju-
ra, quæ facta tecta servari præcepit, ut videre est in
Fulginaten. Commutationis voluntatis diei 4. Decem-
bris 1762., cujus proposito Dubio = *An, & quomodo sit*
consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis
Virginii Turchi in casu &c. = responsum fuit = *Affirmati-*
ve juxta votum Episcopi, excepta Eleemosyna distribuenda
Pauperibus = & in *Vicen. 28. Januarii 1764.*, cui Dubio =
An sit consulendum SSmo pro commutatione voluntatis in
casu &c. = prodiiit responso = *Negative, & esse erogan-*
dos redditus favore Pauperum, ad quem effectum scriba-
tur Episcopo juxta instructionem.

His positis, dignabuntur Eñi PP. ea, qua præstant, juris
peritia definire.

An, & quomodo sit consulendum SSmo pro commutatione
voluntatis in casu &c.

THELESINA MISSÆ CONVENTUALIS. Capi- *Seff. 25. cap. 4.*
tulum, & Canonici Collegiatæ, & Parochialis Ec- *de Reform.*
clesiæ S. Laurentii Martyris sitæ in Terra S. Laurentii
Majoris Thelesinæ Diæcesis, attenta tenuitate reddi-
tuum in distributionibus quotidianis unicè consistentium,
quos habent, supplicant pro reductione applicationis
Missæ Conventualis ad dies festos tantum de præcepto.
Narrant enim, redditus cujuslibet Canonici vix ascende-
re ad annua Ducata triginta subiecta oneri celebrandi
biscentum triginta Missas lectas, nec non pluribus An-
niversariis, pluribus Officiis satisfaciendi, ita ut quod
supereft, impar sit ad honestæ vitæ sustentationem.
Datæ fuerunt, ut moris est, Episcopo Litteræ pro Infor-
matione, & voto, eidemque mandatum fuit, ut refer-
ret de annuis redditibus tam singularum Præbendarum,
quàm Massæ, & de respectivis oneribus, & quantum su-
perfit, iis detractis. Episcopus mandatis hisce satisfecit,
& Canonici narrata vera esse dixit, illorumque petiti-
oni annuendum esse censuit, ut patet ex illius relatione
una cum juribus à Canoniciis circumferenda.

Sacra Congregatio, concurrente vel Præbendarum, vel red-
dituum

dituum exiguitate solet semper demandare reductionem Missæ Conventualis ad dies tantum festos de præcepto, veluti plura sunt hujus Sacræ Congregationis responsa, relata in Folio Causæ Placentina Missæ Conventualis distributo pro Congregatione diei 11. Januarii proxime præteriti, cui etiam Placentinæ in sequenti Congregatione diei 1. Martii currentis anni responsum fuit = Pro gratia reductionis applicationis ad dies festos de præcepto tantum = Onus igitur erit EE. VV. decernere.

An sit locus reductioni oneris applicationis Missæ Conventualis ad dies tantum festos de præcepto in casu &c.

117

*Die Sabbathi 19. Iulii 1777. in Palatio
Apostolico Quirinali erit Sacra Con-
gregatio Concilii, in qua, præter alia,
proponentur infra scripta Dubia juxta
morem ejusdem Sacræ Congregationis
de more resolvenda.*

IN Congregatione, quæ habita fuit die 5. currentis
Mensis, defuit spatium discutiendi quatuor Causas mox
describendas, quæ hodiè idcirco proponuntur, resumpto
Folio, decidendæ.

MAZZARIEN. cujus duo sunt Dubia.

- I. *An sit locus absolutioni ab implemento oneris Subsidiorum
Dotalium hæcenus inadimpleti in casu &c.*
- II. *An & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro cominu-
tatione voluntatis Francisci Terranova, Scholasticæ
Vincifora, Mariani Balli, & Didaci Adragna in ca-
su &c.*

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

Ad primum affirmative, & ad D. Secretarium cum
Sanctissimo.

Ad secundum affirmative juxta votum Episcopi an-
ni 1776., nempe quòd fructus assignati pro Dote
a Scholastica Vincifora impendantur pro alimentis
Puellarum Conservatorii, quousque necessitas
perduraverit, non autem pro expensis Sacrificiæ.

AUXIMANA DISPENSATIONIS. in qua disqui-
ritur.
An, & quæ supplicatio sit signanda in casu &c.

*Sess. 23. cap. 6.
de Reform.*

Signandam esse supplicationem Francisci Nicolai
Manzoni, eique competere dispensationem usque
dum ad legitimam ætatem pervenerit, adimpletis
oneribus.

FA.

Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

FAVENTINA APPLICATIONIS . cujus dubium est .
An & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis in casu &c.

Negative .

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

THELESINA MISSÆ CONVENTUALIS, in qua
quæritur .
An sit locus reductioni oneris applicationis Missæ Conventualis ad dies tantum festos de præcepto in casu &c.

Affirmative .

Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

INTERAMNEN. In executionem piæ voluntatis Clericæ
Sersanti Fadulsi Interamnensis R. P. D. Fadulfus Anconitanus Antistes ejus filius Cappellaniam erexit, cui in Dotem assignavit Prædium in Vocabulo *Fiori* : Onus subinde Cappellano indixit quotannis centum celebrandi Sacra, tradendique Patribus strictioris Observantiæ Interamnæ dimidium Rubri Frumenti ad rationem juliorum duodecim pro qualibet Rubri quarta, nec non duas Salmas Musti ad rationem juliorum novem pro qualibet: Eademque rerum traditionem anno quolibet à Cappellano fieri jussit favore Patrum Cappuccinorum præter Olei quinque Matretas. Dictum Cappellaniæ Prædium alienavit Julius Fadulsi, cujus filii alterum alienato Prædio subrogarunt in Vocabulo *Piedelmonte*, quæ subrogatio fuit à tunc Interamnensi Episcopo comprobata. Verùm cum hujus subrogati Prædii fructus impares sint ad subeunda onera supradicta, & præsertim ad faciendas Frumenti, & Musti traditiones, juxta peculiarem taxam à Fundatore præscriptam, supplices idcirco fuerunt Clericæ hæredes, ut, commutata illius voluntate, Cappellanus fieret immunis à præfata Legatorum traditione, utque tot ubicumque pro suo arbitrio Sacra celebraret, quot essent annui Prædii redditus, detractis tamen expensis utensilium, aliisque pro ejusdem Prædii cultura necessariis.

Eorum petitio, annuentibus Episcopo, & Patribus Legatariis, proposita fuit in Congregatione diei 15. nuper elapsi mensis Martii, cujus Folium EE. VV. reassumere digna-

gnabuntur, fuitque in subsequenti Congregatione diei 19. Aprilis dilata illius resolutio, edito Rescripto = *Scribatur Episcopo juxta instructionem* =, ut scilicet referret, an fructus subrogati Prædii Piedelmonte sufficiant, nec ne pro omnium onerum implemento, ut jure discerni possit vel exequutio mentis Testatricis, quatenus redditus pares sint, vel ejusdem mentis commutatio, quatenus impares habeantur; utque certiore redderet hanc Sacram Congregationem de annuis redditibus dicti Prædii, eorum facto calculo per decennium, vel per Peritos anno computato sterili cum fertili, & an dimidium Rubri frumenti, computato similiter anno fertili cum sterili emi possit ad rationem juliorum duodecim pro qualibet quarta, nec non Musti pretium sit computandum ad rationem juliorum novem pro qualibet Salma, ac demum qua in Ecclesia tumultatum fuerit Cadaver Testatricis,

His omnibus satisfecit Episcopus, transmisitque Documenta comprobantia quæ retulit, Sic enim respondit = *Quod nec ex Librorum inspectione, neque ex aliis legitimis documentis attenta eorum deficientia, calculum de redditibus Prædii Olivati subrogati vocabulo Piedimonte per decennium habere potui, sed juxta præscriptum ab EE. VV. electi fuerunt per me duo in arte agraria publici Periti, qui medio eorum juramento retulerunt, quod inspecto, & maturè considerato eodem Prædio sit valoris in proprietate scutorum quingentorum, ipsius verò redditus, deductis expensis pro cultura necessariis, cum dictum Prædium non sit subjectum alicui Canoni, computato anno fertili cum sterili, non excedant pro portione dominicali annuam summam scutorum quindecim monetæ Romanæ, & sic satisfactis omnibus à Testatrice relictis, parum, aut nihil pro Cappellano remaneat, ut retuli in alia mea Informatione.*

Itemque respondit = *Quò verò ad dimidium Rubrum, nempe quartas duas frumenti, quas Cappellanus anno quolibet præstare tenetur Religiosis supra recensitis, computato itidem anno fertili cum sterili, pretium constituitur generaliter juxta stylum hujus Civitatis ad rationem juliorum quindecim pro qualibet quarta, idest scutorum sex pro unoquoque Rubro, & quoad Mustum scuti unius pro qualibet Salma, prout fusiis EE. VV. recognoscere dignabuntur in annexis publicis documentis, ex quibus etiam apparet Cadaver præfatæ quondam Clericæ Sersanti tumula-*

latum fuisse in Ecclesia Conventus Minorum Conventualium S. Francisci hujus Civitatis = Iterumque suum votum aperuit ad concessionem gratiæ proclive, ea superaddita ratione, quia = *Prædia Olivata in hac Civitate sæpe sæpius fallere solent in redditu.*

Hæc Episcopus: Partes nunc erunt EE.VV. ea, qua solent, sapientia, decernere.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Testatricis in casu &c.

Affirmative juxta votum Episcopi, celebratis per Cappellanum Missis in Cappellis S. Antonii Abbatibus, & S. Antonii Patavini eredis in Ecclesia Min. Conventualium S. Francisci juxta redditus Prædii Pedemontis ad rationem eleemosynæ manualis, detractis utensilibus, docto quolibet anno de adimplemento coram Episcopo.

Sess. 22. cap. 6.
de reform.

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM. In eadem Congregatione diei 15. Martii proxime præteriti hæc quoque Causa proposita fuit ad instantiam Sororum de Nardis, quæ, non obstante, quod ortum habuissent à Parentibus *exteris*, postularunt, se ipsas tamquam affinitate cum Advocato Cæsare Valentini conjunctas præferendas esse Puellis incertis in assequutione Subsidiorum Dotalium, quæ à Ven. Archiconfraternitate B. M. Virginis ab Angelo Annuntiatae Urbis ut potè dicti Advocati Cæsaris hærede quotannis conferuntur, eisdemque propterea tot esse assignanda subsidia dotalia, usque ad summam scutorum 500. pro qualibet ex Sororibus Oratricibus.

Verumtamen iu contradictores invenerunt Officiales dictæ Archiconfraternitatis contendentes, præfatas Sorores esse in earum petitione reiiciendas, quia res est de hæreditate *Transversalis* ad dotes, & ad alimenta nequaquam obstricti; quia res itidem est de Affinitate Sororum cum Testatore per quadruplex medium Fæminarum semper ex transverso procedente; quia similiter res est de Affinitate per octo gradus à Testatore distante; Rursus quia Testator nullam suis Consanguineis, vel Affinibus prælationem tribuit in subsidiorum Dotalium assequutione, ideoque cessata sit ordinata charitas, & præsumpta pro illarum prælatione Testatoris voluntas, ut-

pote

pote quæ quartum Consanguinitatis, vel Affinitatis gradum non excedit, juxta constantissimam Doctorum, & Sacræ hujus Congregationis Sententiam. Item quia Testator Puellas incertas expressè dilexit, voluitque dotandas; quia dotium collationem fieri jussit juxta stylum ejusdem Archiconfraternitatis, & (sunt verba Testamenti) secundum ejus Institutionis Decreta, & Statuta =; ac deinde quia Decreta, & Statuta dictæ Archiconfraternitatis præscribunt, in conferendis Dotibus præferendas esse Puellas Romanas, & ex utroque Parente Romano natas, prout non sunt Sorores de Nardis prælationem, & Dotium cumulum in detrimentum Puellarum vocatarum, & idonearum postulantes.

Hinc in sequenti Congregatione habita die 19. nuper elapsi mensis Aprilis proposito Dubio inferius exprimendo, cum in æquas partes scissa fuissent EE. Patrum suffragia, mandatum fuit, ut Causa iterum proponeretur. Nunc ea reproponitur. Grave igitur non erit EE. VV., prævia reassumptione Folii sub dicta die 15. præteriti Martii distributi, sapientissimè de more respondere.

An, & pro qua summa sit locus præstationi Subsidiorum dotatium in casu &c.

Iterum proponatur.

L EODIEN. FRUCTUUM CANONICATUS. In Oppido Lossensi Leodiensi Diæcesis adest Collegiata Ecclesia S. Odulpho dicata. Antiquissima in ea viget consuetudo, quod quilibet de Canoniatu dictæ Ecclesiæ provifus fructibus Præbendæ careat per duos integros annos à die suæ receptionis, non autem provifionis computandos. Anno 1758. per obitum Canonici Joannis Moers vacantem Canoniatum affecutus est Presbyter Jacobus Niclas, qui illum subinde resignavit Thomæ Leducq. Hic per lapsum duodecim, & ultra annorum solum, nudumque titulum Canonicatus retinuit, nec unquam curavit, se in Canonicum recipi à Capitulo, donec anno 1771. dictum Canoniatum titulo permutationis cum Beneficio Ecclesiastico personalem residentiam non requirente, cessit Sacerdoti Philippo Lamberto de Faijs. Apostolicis inde super hac permutatione Litteris expeditis, præfatus de Faijs in Canonicum supradictæ Collegiata Ecclesiæ fuit receptus, & immiffus in possessionem Ca-

Sefs. 24. cap. 14.
de Reform.

nonicatus, & Præbendæ. Renuente verò Capitu'o illum admittere ad eorundem Canonicatus, & Præbendæ fructuum p̄ceptionem, nisi post lapsum duorum annorum à data receptionis in Canonicum computandum, juxta consuetudinem Ecclesiæ, preces proinde Canonicus obtulit SACRATISSIMO PRINCIPI exponens, objectam consuetudinem nec hactenus probatam existere, nec doceri, quòd illa fuerit legitime introducta, quinimò cum Canonici inter se diviserint fructus hujus Canonicatus, & Præbendæ toto tempore, quo Thomas Leducq de Canonicatu provifus absuit à residentia usque ad diem antedictæ permutationis, ex quo non curaverit, se immitti in possessionem suorum Canonicatus, & Præbendæ, hinc sequi, Oratorem minime teneri expectare duos annos, priusquam ad perceptionem fructuum admittatur. Quibus expositis, supplex fuit pro compellendis Canonici, ut Oratorem ad illorum perceptionem admittant, eosque à die suæ præsentationis sibi restituant.

Alegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus de more fuit Episcopus, qui votis Canonici censuit adhærendum, ut habetur ex illius Relatione seorsum ab eodem Canonico cum suo libello circumferenda.

Porro duæ potissimum sunt inspectiones, altera, quæ pertinet ad probationem Consuetudinis, & altera, quæ versatur circa illius applicationem propositæ quæstioni. Ad primam enim quod attinet, præstat in jure adnotare, communi Doctorum sententia valida, & licita reputari, nec sub lege Tridentinæ Synodi *cap. 14. sess. 24. de Reformat.*, & Constitutionis S. Pii V. *la 60. in Bullar. Rom. tom. 2.* comprehendi Statuta, vel Consuetudines Ecclesiarum, quibus cautum est, ut Canonici, aut Sacerdotes noviter recepti per aliquod temporis spatium illarum servitio gratis incumbere teneantur, veluti firmant Garz. de Benefic. part. 11. cap. 5. num. 138. Barbof. de Canon. cap. 23. num. 7. & ad Concil. Triden. d. cap. 14. n. 4., Gallemart. eod. loco n. 4., Pignatell. consult. 30. n. 10. tom. 3. & Monacell. form. foren. Eccles. par. 3. tit. 3. form. 10. num. 12.

Pluries evenit, similes controversias in hac Sacra Congregatione discuti. Siquidem in *Militen. mense Martii 1587.* prodiit Rescriptum hisce verbis conceptum = *Sacra Congregatio censuit, Decretum cap. 14. sess. 24. de Reformat., & Bullam S. Pii V. super eadem re editam non comprehen-*

hendere consuetudinem Ecclesiarum deserviendi per annum, vel aliquod tempus, & nihil percipiendi interim de Massa grossa, nisi peracto integro dicto servitio = ut in lib. 4. Decret. pag. 229., & in Marficana mense Aprilis 1591. ut in lib. 7. Decret. pag. 7., in Hydruntina Servitii 28. Novembris 1705., ut in lib. 55. pag. 422., & in Matheranen. Participationis resoluta die 24. Septembr. 1735. quoad Primum Dubium = An asserta Consuetudo Ecclesie Metropolitanæ Matheranensis, quod Clerici adscripti in ea teneantur inservire per annos quatuordecim distributos juxta ordines, quos assequuntur, antequam admittantur ad participationem, sit servanda? = cui responsum fuit = Affirmative, præterquam quod ad servitium præstandum ab Absentibus causa infirmitatis, & quoad onus celebrandi Missas gratis in ultimo biennio.

Id ipsum etiam procedit quoad fructus Canonicatus, & Præbendæ, si illi cedunt in utilitatem, & beneficium Ecclesie, vel Fabricæ, vel Sacrarum, vel in pios usus erogantur; Secus verò si convertuntur in commodum, lucrum, & utilitatem aliorum Canonicorum juxta distinctionem amplexam à Barbof. de Canon. cap. 15. num. 29. & 33., Garz. de Benefic. part. 8. cap. 1. num. 83., Pax Jordan. lucubrat. lib. 10. vol. 3. tit. 11. num. 82., Card. de Luc. de Canon. disc. 10. sub num. 10., & Piton. discept. Eccles. 57. num. 8. & 33.

De consuetudine superius exposita in Ecclesia Loffensi virgine testatur Episcopus in suis litteris Sacræ Congregationi datus, in quibus refertur, ex Prothocollo Ecclesie anni 1500. fol. 3. hæc haberi = *Consuetudines Ecclesie Collegiæ S. Odulphi Oppidi Loffensis ad hæc usque tempora inviolabiliter ab eodem Capitulo hæcenus observatæ, & observandæ = : hæc pariter in eo legi = Notandum, quod per mortem unius Canonici, seu Concanonici in ejus scilicet Defuncti locum provisus non præsentabit se ad residentiam, neque ad perceptionem fructus ejusdem sue provisionis sibi quovis jure deberi præsumat, nisi, duobus annis elapsis a die sue receptionis, & non provisionis, quos tenebitur expectare.*

Quod autem biennii fructus, quibus carere debet noviter provisus, non cedant in utilitatem Canonicorum, sed quidem applicentur Fabricæ Ecclesie pro primo anno, pro qua valere Consuetudinem firmant Doctores relati à Barbosa ad Concil. Trident. cit. cap. 14. num. 11., & pro secundo anno, qui annus gratiæ vocatur, reserventur

Tom. XLVI. Q 2 pro

pro Hæredibus defuncti Canonici, quam consuetudinem rationabilem esse, & valere tradit idem *Barbosa loc. cit. num. 4. & 8.*, id litteraliter exprimitur, & approbatum videtur in Brevi san. mem. Clementis XI. *sub annulo Piscatoris die 24. Septembris* 1718., quod incipit *Exponi Nobis*.

Illa verò traditio, quæ de fructibus Præbendæ privat Canonicum, tamquam contraria juris sanctioni in *cap. Dilectus* 19. *de Præben.*, & *Dignit.* admitti non debeat, nisi probata demonstretur in contradictorio Judicio ex firmatis per *Piton. Discept. Eccles. 74. num. 71.*, & *Rot. in Majoricen. Deputationis Sacerdotis* 28. Junii 1756. §. 6. *coram Eminentiſſimo Elephantutio*, procedere videtur in casu, in quo centenaria non concurrat, quemadmodum in hypothesi objecta Consuetudo pro jam vigente, & observata legitur scripta in Prothocollo Ecclesiæ *usque ab anno 1500.* Vis enim centenariæ, vel immemorabilis illud exigit, ut contrarium alleganti incumbat onus probandi, Consuetudinem non adesse, vel eam non fuisse legitimè introductam, quia pro ejus legitima introductione stat centenaria præsumens interventum Apostolici Indulti, vel Apostolicæ Confirmationis ad tradita per *Rot. in Celsonen. Annuæ Præstationis* 8. Junii 1753. §. 9. *coram clar. mem. Card. Matthæo*.

Quamobrem si ex Consuetudine biennii carentiæ tempus incipiendum est à die receptionis, non autem à die provisionis Canonicatus, hoc biennium incipere nunquam potuit tempore, quo Canonicatum habuit Thomas Leducq permutans, quoties iste non curaverit se in Canonicum recipi à Capitulo, nec in satisfactionem Consuetudinis cedere poterat sui Canonicatus, & Præbendæ fructus, quos Thomas, non adepta illorum possessione, nec residens in loco Canonicatus, & Præbendæ suos facere nequiverat *Cap. Ad Audientiam* 15. *de Cleric. non resident.*, *Concil. Trident. sess. 24. cap. 12. de Reform.*

An autem quæ hætenus animadvertimus, permutationi convenient, legenda erunt jura Capituli, quæ hucusque non habuimus. Dubium est:

An, & a quo tempore Philippo Lamberto de Faijs debeantur fructus Canonicatus, & eidem a Capitulo sint restituendi in casu &c.

Non proposita, cum reliquis,

FIRMANA LEGATI. Adrianus Galli è Terra Amandulæ Firmænæ Dioecesis in postremis suis Testamentariis Tabulis conditis anno 1667. inter cætera reliquit, ut sequitur = *Lascia al Signor D. Orazio Galli mio altro Nipote l'usofrutto di Luoghi di Monte Novennale, che hò in Roma, con peso di celebrare quattro Messe la settimana pro Defunctis, conforme alla mia intenzione, e dopo la di lui morte lascio detto usofrutto al Signor Francesco Maria Etnei altro Nipote con il medesimo peso, e dopo la di lui morte vada a quel Prete, che si ritrovarà della mia Casa il più prossimo però, e così continuare, sin che ve ne saranno, con il peso sempre sudetto, ed in mancanza loro, ed all'ultima moriente li sostituisco la Collegiata di S. Donato di detta Terra con il peso di farne celebrare le quattro Messe la settimana in perpetuo con ricevere l'usofrutto di detti Luoghi nove da vincolarsi per questo adempimento di volontà mia.*

Ultimus hujus Legati possessor fuit Carolus Galli in statu conjugali ex Decreto ab Archiepiscopo Firmano facto in actu Pastoralis suæ Visitationis. Huic successit Marcellus ejus filius tres habens eum Uxore filios, unum scilicet masculum impuberem, geminasque foeminas. Timens autem Marcellus jactationes Capituli Collegiatæ Ecclesiæ Terræ Amandulæ, quòd, deficientibus Clericis Familiæ Galli, casus eveniret substitutionis suæ, supplex fuit idem Marcellus penes **SANCTISSIMUM D. NOSTRUM. feliciter Regnantem**, ut ad quaslibet amputandas judiciales promovendas Controversias eidem tribueretur facultas retinendi dictum Legatum in statu conjugali, declarandique simul, quòd ipsum Legatum ad Capitulum substitutum transire non debeat, nisi masculis de sua Familia totaliter defectis.

Datæ fuerunt litteræ Archiepiscopo Firmano ab hac Sacra Congregatione, ad quam ablegata fuerat Marcelli petitio, ut eam super oblatiis precibus instructam redderet, votumque suum aperiret, auditis omnibus interesse habentibus, quibus etiam competentem præfigeret terminum ad eorum deducenda jura in hac Sacra Congregatione. Archiepiscopus retulit, se audivisse tam Amandulense Capitulum, quam Archidiaconum Recipienssem Philippum Roberti, dum ii tantum sunt, qui super Marcelli precibus interesse habere possunt, eosque non dissentire, ut Marcellus in sua petitione voti compos efficiatur, cui etiam, ut addit Archiepiscopus, *non obesse videntur testamentariæ Institutoris Tabulæ.*

Pre-

Preces modò renovat Marcellus, expresso exhibito consensu tum Amandulensis Capituli, tum etiam Archidiaconi Roberti, & in suo libello contendit, dispositionem Adriani Galli habendam esse pro mero, & simplici Legato pio Missarum, cujus proinde Marcellus capax judicandus sit etiam in statu conjugali, præcipuè quia nulla intercessit auctoritas Ordinarii juxta regulam *Textus in cap. Ad hæc de Reliq. Dom.*, nulla fuit à Testatore præscripta Ecclesia, nullumque designatum Altare, in quo essent Sacra celebranda. Quamobrem, inspecta indole, ac natura Relicti, præsto sit vulgata juris communis censura sinens, ut hujus generis Legatum rectè assequi, & retineri valeat à Laicis, Infantibus, ac etiam à Mulieribus *Gonzal. ad Regul. Cancell. gloss. 5. num. 20. & 26., Card. de Luc. de Jurepatr. disc. 15. num. 4., Garz. de Benef. part. 1. cap. 2. num. 102. & seqq.*, & Sacra hæc Congregatio in Romana Cappellaniæ 12. Julii 1721., & in Civitatis Castelli 1. Martii 1766., in qua cum ageretur de Puero lexenni; proposito Dubio = *An Paulus Nicolaus Bonvisa sit capax consequendi Cappellaniæ, seu Legata pia ordinata à Com. Montemar-te* = responsum fuit = *Affirmativè*.

Fortius quia hoc Legatum, donec vixit, possedit, retinuitque Carolus Galli Marcelli Pater in statu conjugali ex Decreto in actu Sacræ Visitationis factò ab Archiepiscopo; cujus judicium ut plurimum confert ad demonstrationem indolem, & naturam Legati ex firmatis per *Vivian. de Jurepatr. lib. 6. cap. 6. n. 38., Piton. discept. Eccles. alleg. 123. num. 7., Rota in Firmana Cappellaniæ 15. Martii 1754. §. 10. coram bo. me. Borryll., in Nucerina Cappellaniæ 28. Junii ejusdem anni §. 8. coram bo. me. Canillac., & in Setina Beneficii, seu Legati pii 10. Martii 1758. §. 7. cor. Rmo P. D. Ratta.*

Nec obviare ait, Testatorem voluisse, quòd Legatum, defunctis iis ab ipso nominatis = *vada a quel Prete, che si trovarà della mia Casa il più prossimo però* =, quia voluntas intelligenda sit, ut in usufructu Locorum Montium præferatur Presbyter, quatenus existat in Familia, non autem ut laicalem Legati qualitatem in Sacerdotalem immuet per ea, quæ docent *Fargn. de Jurepatr. par. 2. cas. 14. n. 14., Lotter. de re benefic. lib. 2. quæsi. 47. num. 28., Rot. in Tuderina Cappellaniæ 5. Aprilis 1715. §. Quin oppositum coram bo. me. Cerro, & in Firmana Cappellaniæ 7. Junii 1751. §. 11. cor. cl. me. Card. Matthæjo.*

Duo ad Causæ decissionem ponderanda sunt. Primum, quòd

Testator ab assignatione ususfructus Locorum Montium. Legatum incæpit, ac semper de illorum ususfructu loquutus fuit in demandatis substitutionibus; nullam unquam de Cappellania fecit mentionem; nemini jus nominandi vel Cappellanum, vel Legatarium reliquit; nullam præscripsit Ecclesiam; nullumque designavit Altare, unde censendum sit, Testatorem voluisse dumtaxat pium Relictum, suffragiumque Missarum, ut advertit *Piton. de contr. Patron. allegat. 87. num. 3. & 10.*, & pluries firmavit *Rota*, & in specie *decis. 182. par. 1.*, & *decis. 264. part. 2. Divers.*, & *decis. 1. n. 7. & seq. cor. Buratt.*

Et alterum, quod Testator non aliter Amandulense Capitulum in Legato substituit, nisi deficientibus omnibus Presbyteris de sua Familia, & proximitate. Cum autem adhuc Familia vigeat in filiis Oratoris, hinc erit perpendendum, utrum Legatum consideratum etiam in Sacerdotali qualitate retineri possit ab Oratore, donec aliquis ex suis Descendentibus efficiatur Legati capax, interim adimpleto Missarum onere, quemadmodum istud adimplendi per alium ipse Testator facultatem dederat Amandulensi Capitulo in extremum casum substituto, & pro *affirmativa* censuit Sacra hæc Congregatio in *Viterbien. Cappellanie 18. Junii 1757.*, in *Cornetana proposita die 6. Maii, & resoluta die 17. Junii 1775.*, in *Cremonen. Dispensationis proposita 2. Decembris dicti anni 1775.*, & *resoluta die 20. Januarii 1776.*, nec non videndæ sunt *aliæ plurimæ Resolutiones* in earum respectivè Foliis relatæ.

Circumfertur Scriptura Oratoris unè cum Informatione Archiepiscopi, & consensu interesse habentium: quocirca onus erit EE. VV. decernere

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

MESSANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. *Sess. 25. cap. 4. de Reform.*
Guillelmus Gemelli Messanenensis gravatur numero septem Missarum quotidianarum, pro quarum facienda celebratione annuam elemosynam unciarum 102. æquivalentium scut. 244. 80. monetæ Romanæ rependere debet: Illius Familia facultatibus lapsa est, Capitalium redditus plurimum imminuti, & è contrâ Victualium pretia aucta sunt: Cum autem Guillelmus prematur etiam numerosâ Sobole, quam secundum proprium decentem statum alere debet, proindeque impar sit ferendo dicto
Mis-

Missarum oneri, preces obtulit, ut septem Missæ quotidianæ ad unam reducantur saltem ad tempus, spondens, quòd si ad pristinam devenerit fortunam, Missarum integram celebrationem resumet.

De more requisitus Archiepiscopus suam transmisit attestationem, in qua, rebus omnibus sedulò perpensis, & auditis interesse habentibus, asserit, supradictum Gemelli vera, & fide dignissima exposuisse. *Nam ejus Familia (sunt verba Archiepiscopi) e pristino splendore mirum quantum deciderit cum redditus, proventusque ejus sustentationi sufficientes valdè sint imminuti. Accedit præterea filiorum, Conjuntorumquo magis, magisque crescens in dies numerus, Annonæ insuper, necessariique victus pro temporis conditione, angustia, & caritas. Quibus omnibus efficitur, ut Orator minime possit septem quotidianarum Missarum expensis satisfacere. Quare ut ejus Animæ quieti simul, & angustis, quibus premitur, consulatur, censuit ejus precibus indulgeri posse, ut scilicet septem Missæ ad unam quotidianam ad tempus saltem reducantur.*

Præmissa cum relata fuissent inter Summaria Precum in Congregatione diei 23. Novembris superioris anni, prodit Rescriptum = *Scribatur Archiepiscopo juxta instructionem* = quæ fuit, ut transmitteret singulas Testatorum dispositiones, & referret tam de unoquoque onere, quàm de fructibus, qui sunt unicuique oneri, seu Cappellanix assignati, nec non qui sint annui redditus Patrimonii Oratoris, ac denique suum votum aperiret. Et quamvis Testatorum dispositiones minime transiniserit, *quia ingentia Testamentorum essent volumina*, sufficienter tamen in reliquis satisfecit Archiepiscopus priori loco enumerando Testatores, qui Oratorem prædicto Missarum onere gravarunt.

Horum primus fuit *Hieronymus Gemelli* Guillelmi Oratoris Avus paternus, qui in suo Testamento condito die 4. Februarii 1705. duo instituit Legata, seu duas Cappellanas, quibus duodecim Missarum qualibet hebdomada celebrandarum onus imposuit; Pro dote prioris Cappellanix quosdam assignavit redditus Fiscales annuarum unciarum viginti, qui redditus, ut ait Archiepiscopus, imminuti sunt: Pro dote verò secundæ Cappellanix Censum assignavit, ex quo duodecim uncix quolibet anno percipiuntur.

Alter Testator fuit *Petrus Gemelli* Oratoris Patruus, qui
in

in suo ultimo Testamento diei 8. Julii 1743. Cappellariam pariter instituit cum onere Missæ quotidianæ, assignato redditu annuarum unciarum sexdecim ex augmentis Urbani Peculii vulgò *semestre* nuncupati repetendo.

Tertius demùm est *Dominicus Gemelli* Oratoris Pater, qui similiter in suo Testamento diei 16. Julii 1743., præter quamplura Legata, quibus filium gravavit, tres simplices instituit Cappellarias, adjecto onere quotidianæ celebrationis trium Missarum, pro quibus uncias quadraginta quinque annuatim exigendas à supradictò *semestre* designavit. Ac rursus aliud etiam onus quotidianæ Missæ subit Orator ex privato quodam scripto, quod ipsi credidit Pater, priusquam decederet, Conscientiam ejus onerans, ut alterius Sacrificii celebrationem, sicut & aliorum in publicis Tabulis descriptorum pari studio, ac diligentia curaret.

Relatis testamentariis dispositionibus, ad redditus quod attinet, subdit Archiepiscopus = *quod prædictorum Legatorum, seu Cappellaniarum redditus hodiernum integri, ac imminuti manent pro causa superius descripta. Reliquum verò hæreditatis, quod simul cum præfatis Legatorum redditibus totum Oratoris Patrimonium constituit, mirum in modum diminutum jacet* = Illi verò redditus, qui tum ex redditibus fiscalibus, tum ex pensionibus nonnullarum Domorum, tum demum ex Prædiis rusticis exiguntur, = *vix tertiam à sui ipsorum fundatione fructuum partem reddere nostris hisce calamitosis temporibus exploratissimum est.* Accedit insuper, Oratorem & gravibus super ipsa met paterna hæreditate fuisse litibus involutum, & pluribus aliis piis, profanisque Legatis ex paterna dispositione oneratum reperiri.

Quibus positis, ut prosequitur idem Archiepiscopus, integrum Oratoris Patrimonium non majores reddit fructus, quam unciarum 382., quæ æquant scuta 916. 80. monetæ Romanæ, ex quibus, demptis *unciis centum & duabus* pro supradicta Missarum celebratione, itidemque demptis aliis *unciis* 60., quas idem Orator Sorori Moniali in Cænobio Montis Virginum quotannis rependere debet, nec non aliis annuis *unciis* 20., quas tribus Sororibus Consobrinis ad ipsarum vitam ex Testamento persolvit, & similiter aliis *unciis* 12. pro fructibus quorundam Censuum, queis tota hæreditas obnoxia est, ac demum aliis subductis *unciis* 60., quas Orator vigore

Donationis propter Nuptias Primogenito suo folere novissime promisit, ad liquidum patet, pro ipsius alimentia superesse tantum annuas uncias 128., quæ sc. 307. 20. monetae Romanæ respondent.

Hi autem, ut animadvertit Archiepiscopus = adeo exigui redditus nostra hac tempestate, ac regione, in qua victualium omnium valde carum pretium est, alendæ familiæ, quæ satis numerosa est, & quidem miserrima, Oratori sufficere nullatenus possunt = ejusque priorem confirmans sententiam ait = *Æquissima igitur erit EE. VV. benignitas, si cum videritis opimum cæteroquin Oratoris Patrimonium ad ferenda onera olim par, hodiè quàm maximè comminutum, septem Missarum quotidianarum ad unius tantum celebrationem de Thesauro Ecclesiæ suppletes reducatis.*

Modum tamen adjiciendum esse putat, nimirum = ut eadem proportione, qua ad hæreditatem remeaverint, nedum superius dictæ uncia 80., quas Orator Sorori, & Consobrinis quolibet anno persolvit, verum etiam illæ uncia 80., quas Oratoris Genitor binis aliis fratribus, unà cum illis aliis unciis 72., quas Orator in Transactione quoad vixerint adsignavit, post eorum verò mortem ad hæredem redituras, eadem inquam proportione Missarum celebratio resumatur = conclusaque demum, quòd hac servata methodo = ad longum ævum Missarum celebratio minimè suspendetur, eo vel maxime, quòd Legatarii prædicti plurima senectute laborant, atque interea immani, quo premitur, pondere à benignissima EE. VV. dextera Orator liberabitur.

Hæc omnia retulit Archiepiscopus in postrema sua Responsione. An autem Oratori competat nec ne Missarum reductio de jure, seu potius ex quadam æquitate ob eam rationem, quia dispositiones omnes procedunt ab illis, qui sunt ex illius Familia, vel in gradu ipsius ascendentali, & quos ejus honestæ sustentationi consultum voluisse putandum est, ipsi viderint Amplissimi Patres. Proponitur igitur definiendum Dubium.

An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.

131

Die Sabbathi 9 Augusti 1777. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Reastumere dignabuntur Amplissimi Patres Folium præteritæ Congregationis habitæ die 19. nuper elapsi mensis Julii, & infra scriptis Dubiis tunc non propositis, sapientissime de more respondere.

L EODIEN. FRUCTUUM CANONICATUS, cujus *Sess. 24. cap. 14. de Reform.*
unum est caput :
An, & à quo tempore Philippo Lamberto de Faijs debeantur fructus Canonicatus, & eidem à Capitulo sint restituendi in casu &c.

Fructus deberi post biennium carentiæ computandum a die receptionis, in reliquis negativè, & amplius.

FIRMANA LEGATI, in qua ambigitur *Sess. 25. cap. 5. de Reform.*
An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Licere Oratori retinere legatum quousque aliquis de Familia idoneus evaserit ad formam Testamenti, adimpletis oneribus.

MESSANEN. REDUCTIONIS MISSARUM, in qua *Sess. 25. cap. 4. de Reform.*
respondendum est :
An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructio nem.

*Sess. 23. cap. 1.
de Reform., &
Sess. 25. cap. 13.
de Regular.*

132

9. Augusti 1777.

VERULANA JURUM PAROCHIALIUM, ET
PRÆEMINENTIARUM. Hujus Causæ specimen
dedimus in Folio Congregationis diei 27. Aprilis superio-
ris anni 1776., quod reassumere dignabuntur Eminentissi-
mi Patres. In ea namque Congregatione gemina Dubia,
quæ Causa secumferebat, nimirum I. An, & ad quem-
spectet omnimoda tam actualis, quàm habitualis Animarum
cura Parochianorum Collegiatæ Archipresbyteralis
Ecclesiæ noviter erectæ S. Mariæ della Valle Terræ Montis
S. Joannis in casu &c. = & II. = An, & quæ Præemi-
nentiæ, Prærogativæ, ac Functiones competant Archi-
presbytero ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ in casu &c. = ob
temporis angustiam proponi non potuerunt: Iis verò re-
propositis in sequenti Congregatione habita die 18. Maji
dicti anni, rescriptum fuit = Dilata, & reportentur, &
reformen- tur Litteræ Apostolicæ juxta votum Episcopi diei
12. Augusti 1773-

Huic resolutioni non acquiescens Archipresbyter Viola sua
jura iterum deducit, propugnatque, non reportandas,
multoque minus reformandas, sed plenissimè exequendas
esse Litteras Apostolicas erectionis Collegiatæ Ecclesiæ
in Terra Montis S. Joannis, in quibus ei collata fuit pri-
ma, & unica Dignitas titulo Archipresbyteri novæ Col-
legiatæ Ecclesiæ, eique impositum fuit exercitium illius
Curæ Animarum, eique demum concessi fuerunt omnes
honores, omnesque præeminentiæ, & prærogativæ su-
pra Canonicos. Harum enim Apostolicarum Litterarum
reformationem nec de facto, nec de jure fieri posse con-
tendit dictus Archipresbyter Viola: Non de facto, quia
earundem Litterarum expeditioni in iis terminis, in qui-
bus expeditæ fuerunt, assensum præstiterunt nedum Ca-
nonici interesse habentes, sed etiam Verulanus Antistes,
prævia ponderatione, prævioque examine *Summaril*
Supplicationis illis à Litterarum Expeditore transmissi,
quod idem Episcopus, ut in expressis in eo, & non aliis
in terminis fieret expeditio Gratiae, suo caracthere ob-
signavit, & quia idem Episcopus, & Canonici expeditas
Litteras utpotè eorum respectivè consensui, & approba-
tioni conformes plenissimè fuerunt exequuti. Non enim
hodie decet insistere contra Litteras Apostolicas jam ac-
ceptatas, & executas *Rot. decis. 362. num. 20. & seqq.*
part. 10. Recent., in *Compostellana Resignationis super*
Nullitate 7- Decembris 1753. §. 4. cor. cl. me. Card. Buffio, &
in ejus confirmatoria diei 3. Februar. 1755. *similiter §. 4.*
cor. bo. me. Vivecomite. Mi-

Unusque de jure locum esse posse sustinet expetitæ Litterarum reformationi, quia hæc reformatio non admittitur, nisi in casu, in quo Litteræ Apostolicæ erroneæ sint. vel malè expressæ, vel sint à Supplicatione difformes *Mandos. in Tractatu de Signat. Grat. verb. Reformationes in princip., Amijden. de stylo Datariæ cap. 8. num. 4., & ratio est, quia in casu difformitatis statuitur Supplicationi tamquam Matrìci Litterarum Apostolicarum ex latè perpenlis per Fagnan. in Cap. Licet de crimine falsi n. 21. cum plur. seqq., & Rosa de Execut. Litterar. Apostolic. part. 1. cap. 9. num. 23. cum pluribus seqq.:* Ast ubi, prout in subjecta hypothesis, Litteræ Apostolicæ consonæ sunt cum Supplicatione ab Episcopo obsignata, tantum abest, quòd illæ reformationem mereantur, ut immò standum illis omninò sit, & juxta illius tenorem ferri debeat judicium juxta Regulam 27. *Cancellariæ Apostolicæ, quam sequitur Rota in annot. ad decis. 79. num. 32. coram Ansaldo. decis. 2241. num. 5. coram Coccin., decis. 516. num. 6. cor. Emer. Jun., & in Compostellana Resignationis super Regressu 3. Februarii 1755. §. 4. coram bon. mem. Vicecomite.*

Quod autem pertinet ad conventiones initas inter Parochos respectivarum Paræciarum, quas suppressi, ac uniri erigendæ Collegiatæ Ecclesiæ, postularunt Summo Pontifici, nimirum quòd eorum quilibet, donec vixerit, retinere deberet nedùm redditus, sed etiam jura, & exercitium Curæ Animarum illius Ecclesiæ, in qua Parochus erat ante faciendam Parochialis suæ Ecclesiæ suppressionem, & unionem, in quibus versatur vorum Episcopi diei 12. Augusti 1773. , animadvertendum est, quòd redditus retineri loco Præbendæ commodè possunt, quia unaquaque Paræcia sua habet particularia Bona, quæ locantur. Non item quoad exercitium Curæ Animarum, quod nec admitti, nec exequi posse videtur, quoniam per suppressionem nullæ remanent reliquæ Parochialium jurium, seu tituli suppressi, unde Parochi valeant ea exercere; Pugnatur enim inter se, Parochos ex nunc petere suppressionem eorum respectivè Paræciæ, & reservare sibi ipsis exercitium jurium in eadem Paræcia, perinde ac si illa suppressa minimè fuisset, quod improbat *Rot. coram Otthobon. decis. 44. num. 19., coram Tanar. decis. 133. num. 5., & in Recent. de. 359. n. 4. & 5. part. 14.*

Rursus anted. conventio exequi minimè poterat, quia plurimas

rimas continēbat incohærentias : Nam Ecclesia S. Mariæ della Valle in Collegiatam erecta geminos haberet Spon-
 sos, Archipræsbyterum scilicet uti Caput, & primam Di-
 gnitatem Capituli, & Canonicum Antonini uti Parochum;
 Archipræsbyter in Choro Caput esset Capituli, in Fun-
 ctionibus verò Ecclesiasticis, sicut & in Funeribus, & An-
 niversariis ad Parochum pertinentibus simplex esset Ca-
 nonicus : Similiter Ecclesia S. Mariæ della Rendola rema-
 neret Archipræsbyteralis, ut antea erat, ac uti talis Matrix
 esset Ecclesia, ut Collegiata, & eodem tempore filialis
 esset Collegiatæ tamquam eidem unita, & id genus alia,
 quæ tamquam inæquibilia correctæ fuerunt ab Officia-
 libus Datarie Apostolicæ. Hanc autem inæquibilita-
 tem agnoverunt Episcopus, & Canonici interesse ha-
 bentes, qui à prioribus conventionibus recedentes no-
 vas approbarunt, obsignavitque Verulanus Antistes *sub*
die 21. Septembris ejusdem anni 1773. Summarium sup-
 plicationis emendatas conventiones secumferens. Non
 enim quid conventum antea fuerit, sed quid ab eisdem
 Partibus contrahentibus postea immutatum, approbatum-
 que fuit ostendendum esse videtur *ad Text. in Leg. Non*
est novum 26. cum duob. seqq. ff. de Leg., & L. Pacta no-
vissima 22. C. de Pactis.

Hæc, & alia plurima perpendenda sunt ex Libello ab utra-
 que Parte circumferendo. Resumpto itaque Folio *dict.*
diei 27. Aprilis 1776. onus erit Amplissimorum Patrum
 ea, qua pollent., sapientia definire.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess. 23. cap. 18.
de Reform.

NULLIUS FARFEN. SEMINARIJ. Species hujus
 Causæ non semel, sed bis exposita fuit in Foliiis hu-
 jus Sacræ Congregationis, à quibus repetenda est, pri-
 mò scilicet in Causa Romana Taxæ Seminarij diei 11.
 Augusti 1742., quæ habetur in *Thesaur. Resolut. Tom. XI.*
pag. 113., & secundò in Nullius Farfen., & S. Salvatoris
Majoris Seminarij diei 25. Januarij 1749., quæ legitur
in eodem Thesaur. Resolut. Tom. XVIII. pag. 7., & quæ
causam præbet hodiernæ controversiæ. Tunc enim
authumavit clar. mem. Cardinalis Lantes Abbas Com-
 men-

mendatarius utriusque Abbatiae simul unitae, nimirum Farfensis, & S. Salvatoris Majoris, Seminarium, quod in Terra Tophiae intra fines Abbatiae Farfensis sita iam à centum & ultra retro annis legitime, ac etiam Apostolica accedente confirmatione erectum fuerat ex voluntate Martij Ruffetti, qui in suo ultimo elogio Seminarium in eadem Terra erigendum hæredem universalem instituerat, pro quo plures etiam accesserant largitiones, tum ejusdem Communitatis Terrae Tophiae, tum Communitatum aliarum Terrarum dictae Abbatiae Farfensi subjectarum, nec non cujusdam Alexandri Mausoni, transferendum esse à dicta Terra Tophiae ad Monasterium suppressorum Monachorum à *Bireti* delatione, nuncupatorum *Berrettanti*, quod ad alteram S. Salvatoris Majoris pertinet Abbatiam.

Causam deferri curavit Abbas ad hanc Sacram Congregationem; octo obsignata fuerunt proponenda Dubia, quorum tria, & mox dictam Seminarij translationem, & commutationem voluntatis Martij Ruffetti, ac demum assignationem reddituum Bonorum hæreditariorum dicti Ruffetti Seminario S. Salvatoris Majoris faciendam præcipue respiciebant: Verum cum in Contradictrices invenisset Universitates omnium Terrarum Abbatiae Farfensis, Eminentissimus Abbas sub die 13 Novembris 1748. penes acta solemniter declaravit, fuitque protestatus, quòd ipse *non intendebat insistere, neque amplius instare pro dicta translatione Seminarij, & respective pro commutatione voluntatis Martij Ruffetti. Et propterea ex Dubijs aliàs subscriptis dixit delenda esse primum, secundum, & sextum, in quibus præcise agitur de dicta translatione Seminarij, & commutatione voluntatis.*

In Congregatione igitur diei 25. Januarij 1749. proposita fuerunt residualia quinque Dubia his verbis concepta = I. *An sit locus restitutioni Seminarij in Aedibus Monasterij Abbatiae S. Salvatoris Majoris pro Alumnis dictae Abbatiae? & quatenus affirmative* = II. *An annua præstatio scutorum 144. ex Mensa Abbatiali S. Salvatoris continuanda sit Seminario Tophiae, seu potius debeatur Seminario S. Salvatoris in casu &c.* = III. *An & pro qua quota sit locus arbitrio Eminentissimi Abbatis applicandi dicto Seminario S. Salvatoris Taxam scutorum 150. à Seminario Romano dismembratam?* = IV. *An, & quot Alumni de Abbatia S. Salvatoris retineri possint in Seminario Tophiae in vim dispositionis Testamentariae quondam Martij*

tij Ruffetti ? = V. An dicto Seminario Toffiæ debeantur præstationes tam dictorum annuorum sc. 150. quàm aliorum scutorum 144. decursæ , & non solutæ pro tempore , quo non fuerunt retenti Alumni in dicto Seminario ? = quibus responsum fuit Ad I. Affirmative . Ad II. Negative ad primam partem , Affirmative ad secundam , & amplius . Ad III. Dilata . Ad IV. Dilata . Ad V. quoad scuta 144. Negative , in reliquis dilata .

His autem tribus Dubiis , quorum resolutio Dilata fuerat , repropoſitis in Congregatione diei 6. Decembris ejusdem anni 1749. responderunt Eminentissimi Patres Ad I. Affirmative quoad medietatem . Ad II. Affirmative pro medietate , juxta vires hæreditatis . Ad III. Negative .

Post hæc Eminentissimus Abbas anno 1751. preces obtulit sa. me. Benedicto XIV. narrans , quòd = sono più anni , che si trova aperto il Seminario nel detto Monastero (S. Salvatoris Majoris) con numero ben grande di Alunni , ed all'incontro è rimasto chiuso il Seminario di Toffia senza speranza di riaprirlo à cagione delle sue poche rendite appena bastanti pel mantenimento dei soli Ministri , come risulta dallo Stato di un Triennio esattamente formato = Idcirco postulavit = a volerſi benignamente degnare di concederli la facoltà di poter trasferire almeno per modo di proviſione le rendite spettanti al detto Seminario di Toffia con unirle à quelle del Seminario di S. Salvatore Maggiore , affincbe vi si possano ammettere gli Alunni Farfensi , ai quali resta altrimenti affatto inutile il Seminario di Toffia , quando non possa sussistere , come frattanto le sue poche rendite non hanno , ne possono avere alcun uso ,

Hujusmodi preces Sacratissimus Princeps, attentis expositis, remisit arbitrio Emi Abbatis , qui utens facultatibus sibi tributis, redditus Seminarii Toffiensis applicavit , ac univit Seminario S. Salvatoris Majoris = juxta declarationem per nos faciendam in Decretis Sacræ Visitationis dicti Seminarii S. Salvatoris Majoris = : An autem hæc declaratio facta revera fuerit ab Eminentissimo Abbate, & cujus tenoris illa sit , penitus ignoratur .

Nuperrimè Capitulum Collegiæ Ecclesiæ Terræ Toffiæ, istiusque Communitas , totaque Farfensis Universitas supplicarunt SANCTISSIMUM D. NOSTRUM feliciter Regnantem , ut in executionem voluntatis pii Testatoris Martii Ruffetti restitueretur , vel iterum aperiretur in Terra Toffiæ Seminarium jam olim erectum cum omni-

omnibus suis Bonis, & redditibus, quibus ante illorum applicationem factam Seminario S. Salvatoris Majoris fruebatur; delegatisque precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit R. P. D. Administrator utriusque Abbatiae, qui sensum suum aperuit Universitatibus Farsensibus omnino contrarium duplici praeteris innixus fundamento, primo quia in Terra Toffiae Aedificium adest prorsus impar ad Seminarium retinendum, & secundo quia ejus redditus adeo tenues sunt, ut cum illis vix ali possint ejusdem Seminarii Ministri.

Nihilominus Capitulum Collegiatae Ecclesiae Terrae Toffiae, & Universitates Farsenses, obtenta prius facultate ad examen iterum revocandi praecedentes hujus Causae resolutiones captas anno 1749., geminis aliis superadditis Dubiis respicientibus firmitatem antedicti Benedictini Indulti, & Seminarii restitutionem, modo sustinent. Indultum Benedictinum nequaquam subsistere, Seminarium verò restituendum esse in Terra Toffiae. Plura congerunt in eorum libello circumferendo; quibus probare conantur, *exposita* in precibus Eminentissimi Abbatis esse minus vera, & quae vera erant, reticita fuisse, proindeque sustineri non posse Pontificium Indultum ut potè labe subreptionis, & obreptionis infectum, *ad Text. in cap. super Literis, ibique Imola num. 19. de Rescript.* Ipforum flagrans est desiderium, ut Seminarium, quod Martius Ruffetti, & Universitates Abbatiae Farsensis pluribus propriis collatis Bonis, largitionibus, & emolumentis erectum, firmumque manens voluerunt, non in aliena Abbatia, nec in solitario loco, prout existit Monasterium S. Salvatoris Majoris, sed constituatur in Terra Toffiae, in qua est Collegiata Ecclesia, & in qua Alumni commodius. & majori Dei cultu possunt in Ecclesiasticis disciplinis institui, juxta *Can. Quae ipsis distinct. 38.*

Contendunt insuper, redditus Seminarii Toffiae, quos *ad tempus* tantum uniri, applicari, vel transferri Seminario S. Salvatoris Majoris postulaverat Eminentissimus Abbas, esse eidem Seminario Toffiensi restituendos, aliter enim illorum applicatio, vel unio, vel translatio ab uno ad alium Seminarium, nec non ab una ad alteram Abbatiam apertam praesferret voluntatis Fundatorum commutationem, quae permitti non solet, nisi justa, & necessaria causa concurrat, juxta sancita ab Oeumenico Concilio *sess. 22. cap. 15. de Reform.*

Atque hinc sustinent, nulam justam, & necessariam adfuisse causam, ut Seminarium clauderetur in Terra Toffiæ, utque eo privaretur Collegiata Ecclesia, utque demum illius redditus unirentur Seminario alterius Abbatiae S. Salvatoris Majoris. Probant enim, Aedes Seminarii Toffiæ Insulam efformare, illasque satis esse commodas, satisque proportionatas pro Alumnorum, Rectoris, Administratorum, ac etiam Vicarii Generalis Abbatiae Farfensis habitatione: Itidemque probant, Seminarium habere redditus annuorum scutorum 645.: Probant, Seminarium tempore, quo illud clausit Eminentissimus Abbas, suis redditibus alimenta gratis uni de viginti Alumnis, Rectori, Ludi Magistris, aliisque Ministris suppeditasse: Probant demum, quod idem Seminarium tunc temporis habebat residuales redditus in Annona præcipue consistentes, qui attingebant summam scutorum 966. 24 $\frac{1}{2}$, absque eo, quod probari unquam possit, Seminarium æs alienum vel semel contraxisse. Quibus probatis, concludunt, quod si Seminarii redditus tunc pares erant pro illius manutentione, pares modò quoque esse debeant pro iterata ipsius aperitione, & restitutione; Cum per temporaneam Alumnorum suspensionem tunc ab Eminentissimo Abbate factam Seminarium in Terra Toffiæ, in qua fuit erectum, minimè defecerit, nec adhuc deficiat ex firmatis per Garz. de Benef. part. 12. cap. 2. num. 197. & seqq., & Corrad. in prax. benef. lib. 4. cap. 8. num. 37., decrevitque hæc Sacra Congregatio in Ferentina Beneficii 16. Januarii 1762. Eadem Sacra Congregatio admodum cautè se gessit in hisce applicationibus, vel dismembrationibus, vel translationibus concedendis, sive res sit de Cappellaniis, sive de Missarum oneribus, sive demum de alicujus hæreditatis redditibus ad præscriptum pium opus destinatis; Easque multoties denegavit, aliquando tamen permisit, iusta, & necessaria concurrente causa; Ast eas semper rejecit ob tertii præjudicium, ut promiscuè habetur in Regien. 5. Augusti 1719., in Neapolitana Cappellaniarum 16. Junii 1731., in Romana Translationis oneris Missarum 28. Julii ejusdem anni 1731.; in Ariminen. Translationis Cappellaniæ 20. Decembris 1732., in Neapolitana Commutationis voluntatis 7. Februarii 1733., in Derthonen. Dismembrationis 11. Januarii 1766., & in Feretrana 20. Decembris ejusdem anni 1766.

Et in simillimis terminis applicationis nonnullorum Subsidio-

diorum Dotulium ab hac Sacra Congregatione factæ favore Seminarii Ravennatensis juxta votum Archiepiscopi, eam ut potè subreptitiè extortam non sublineri, & quidquid Seminarium exegit, esse ab ipso restituendum, definitum fuit in *Ravenn. Subsidiorum Dotulium* 11. Januarii 1766., in qua geminis propositis Dubiis I. *An applicatio Subsidiorum Dotulium, de quibus agitur, subsistatur In casu &c.* = & quatenus negative = II. *An sit locus restitutioni summæ Seminario jam solutæ in casu &c.* = Sacra Congregatio respondit = *Ad I. Negative, & amplius = Ad II. Affirmative & amplius.*

Cætera habentur in Libello nomine Capituli Toffiæ, & Universitatis Farsensis circumferendo. Ex parte Abbatis Commendatarii nihil habuimus. Tria sunt definienda Dubia.

- I. *An subsistatur Indultum sa. me. Benedicti XIV. diei 25. Maii 1751., de quo agitur in casu &c.*
- II. *An sit locus restitutioni Seminarii Farsen. ab Aëdibus Monasterii S. Salvatoris ad Terram Toffiæ = & quatenus affirmative.*
- III. *An sit standum, vel recedendum à decisis sub die 25. Januarii quoad I., III., IV., & V. Dubium, & 6. Decembris 1749. in casu &c.*

Dilata, & impetrentur facultates a SSmo, & Causa proponatur, citatis omnibus interesse habentibus, Procuratore Abbatis Commendatarii, Rectoris Seminarii SSmi Salvatoris, & ad mentem.

L EODIEN. Plurimis exortis controversiis inter Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ Oppidi Tungrensis Leodien. Diæcesis, & Vicarios ejusdem Ecclesiæ Collegiatæ, XII. in Congregatione habita die 12. Maii 1770. proposita fuerunt hujus Causæ Dubia, quæ erant.

- I. *An sex Vicarii Collegiatæ Ecclesiæ Tungrensis sint perpetui, seu potius à Decano, & Capitulo ex legitima, vel rationabili causa possint ab Officio removeri, & Vicaria privari in casu &c.*
- II. *An dicti Vicarii possint ad titulum earumdem Cappelliarum ad Sacros Ordines promoveri in casu &c.*
- III. *An iidem Vicarii teneantur assidue inservire Choro, &*

- Ecclesie , seu potius in Fests duntaxat , & etiam absentibus Canonici in casu &c.*
- IV. *An debeant per se ipsos implere onera unicuique imposita , & canere Missas Chori , & postquam cantaverint primam Missam teneantur etiam interesse aliis ex consuetudine Ecclesie cani solitis in casu &c.*
- V. *An & quæ retributio eisdem Vicariis debeatur intuitu onerum , & servitii Ecclesie in casu &c.*
- VI. *An iidem distributionibus quotidianis potiri debeant , & de , ac quibus Anniversariis participare in casu &c.*
- VII. *An , & quæ jurisdictio competat Decano , & Capitulo in eosdem Vicarios , ipsosque corrigere possint pœnis , ac mulctis pro modo excessuum , ac delictorum in casu &c.*
- VIII. *An , & quæ facultas Decano , & Capitulo competat in casu absentie per dictos Vicarios protrahæ ad mensem vel non completum , vel non continuum , seu quomodo sit providendum in casu &c.*
- IX. *An , & quæ , & ad quod tempus concedenda dictis Vicariis sit vacatio à servitio Ecclesie in casu &c.*
- X. *An Punctatoris officium perpetuò conferendum sit alicui ex dictis Vicariis , seu potius liberum sit Decano , & Capitulo ad idem officium quamcumque benevisam Personam assumere in casu &c.*
- XI. *An , & in quibus horis Canonici teneantur interesse , & canere in Choro Divina Officia unà cum Vicariis in casu &c.*
- XII. *An & quibus remediis , & à quo sint cogendi in casu deficientie in casu &c.*

Et quibus à Sacra Congregatione responsum fuit = *Ad I. Affirmative ad primam partem , negative ad secundam . Ad II. Affirmative , Ad III. Affirmative ad primam partem , negative ad secundam . Ad IV. Teneri Vicarios adimplere onera per se ipsos , in reliquis iterum proponatur . Ad V. Arbitrio Capituli . Ad VI. Dilata , & scribatur juxta instructionem . Ad VII. Dilata , & expectetur exitus Cause in Rota . Ad VIII. Ut ad proximum . Ad IX. Dilata , & scribatur juxta instructionem . Ad X. Eligendum esse unum Clericum de Choro arbitrio Capituli . Ad XI. , & XII. Dilata , & proponatur in mense Augusti etiam unica = , istisque postremis XI. & XII. Dubiis repropositis in Congregatione diei 18. Augusti ejusdem anni 1770. , prodiit Rescriptum = Dilata , & coadjuventur probationes juxta-*

mentem = ut videre est in Tom. XXXIX. Resolutionum pag. 130., & 210.

Causa nunc redit ad iudicium Eminentissimorum Patrum tam super Resolutis, quam super Reservatis. Longum enim esset singula referre rationum capita, quæ Capitulum, & Vicarii sibi debita vicissim esse contendunt: Facta etiam sunt plurima, quæ dubiorum disputationi causam dederunt, quæque omnia si referrentur, præfens Folium in volumen excresceret, & ne nos longiori calamo, quam par sit, repetere videamur eadem, quæ diserte proponuntur in dictis Libellis. Ex Libellis igitur hinc inde oblatis Amplissimi Patres, & ex repetita lectione Folii supradictæ Congregationis diei 12. Maii, & 18. Augusti 1770., quæ sequuntur, Dubia præ eorum doctrina definire poterunt.

- I. An sit standum, vel recedendum à decis. quoad I., II., III., & IV. quoad primam partem, & respectivè V. & X. in casu &c.
- II. An Vicarii postquam cantaverint primam Missam teneantur etiam interesse aliis ex consuetudine Ecclesiæ canonicis in casu &c.
- III. An iisdem Distributionibus quotidianis potiri debeant, & de, ac quibus Anniversariis participare in casu &c.
- IV. An, & quæ Jurisdictio competat Decano, & Capitulo in eosdem Vicarios, ipsosque corrigere possint penis, & multis pro modo excessuum, & delictorum in casu &c.
- V. An, & quæ facultas Decano, & Capitulo competat in casu absentiae per dictos Vicarios protractæ ad Mensem vel non completum, vel non continuum, seu quomodo sit providendum in casu &c.
- VI. An, & quæ, & ad quod tempus concedenda dictis Vicariis sit vacatio à servitio Ecclesiæ in casu &c.
- VII. An, & in quibus Horis Canonici teneantur interesse, & canere in Choro Divina Officia unà cum Vicariis in casu &c. = & quatenus Affirmative.
- VIII. An, & quibus Remediis, & à quo sint cogendi in casu deficientiæ in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANÆ : Anno
1746. Franciscus Guidelli ex Oppido nuncupato
il Giojello Civitatis Castellæ Diocesis tunc Viduus, omni-
que prole destitutus in executionem voluntatis sibi com-
missæ à Joanne Baptista ejus Patre, publico stipulato In-
strumento dotavit, ac dotationis titulo cessit Cappellæ,
sive Cappellanæ sub invocatione S. Mariæ ad Nives eri-
gendæ in Ecclesia S. Christophori de Trevina dictæ Diæ-
cesis Prædium cum omnibus adnexis Domibus, aliisque
petiarum Terris sitis in dicto Oppido *il Giojello*, & sub
eadem denominatione existentibus, nec non alias Do-
mos, & Prædia sub diversis vocabulis sita in ejusdem Op-
pidi circumdario, nec non omnia Mobilia, Domusque
Massaritias, & Animalia, quæ tempore ejus obitus in
dictis Domibus, Prædio, & Terris extarent. Sibi tamen
Fundator reservatum voluit usumfructum Bonorum ces-
sorum, donec viveret, & interim Cappellanum perci-
pere annua scuta octo tantum cum onere celebrandi in
supradicta Cappella Missam unam in qualibet hebdoma-
da: Defuncto verò Fundatore, voluit, quodd ususfructus
cum Bonorum cessorum proprietate consolidaretur favo-
re Cappellæ, & Cappellani pro tempore existentis, ei-
dem indicto onere celebrandi, seu celebrare faciendi pro
commodo Populi Missam in omnibus Dominicis, aliisque
festivis diebus, nec non in Feria quarta, & in die Sab-
bati cujuslibet hebdomadæ in expiationem tum Animæ
propriæ, tum suorum Ascendentium, suorumque Pro-
ximiorum. Ac demum jus nominandi Cappellanum,
*s'intenda, e sia riservato a favore del detto Francesco Gui-
delli dotante, e de' suoi figli, se Iddio glie li concederà,
e Discendenti in infinito* =, iis verò non extantibus, vel
quandocumque deficientibus, jus nominandi reliquit Mat-
thiæ Gabani, & post eum majori natu ex ejus filiis, & de-
scendentibus in infinitum.

Post hæc Franciscus dotans ad secunda vota transivit, & ex
hoc secundo Matrimonio septem suscepit filios, quorum
quatuor sunt Fæminæ, tres Masculi in pupillari ætate
constituti. Is autem adhuc vivens preces porrexit de-
functo Summo Pontifici pro facultate revocandi dictam
universalem suorum Bonorum donationem, sive dota-
tionem favore Cappellæ, & Cappellani factam, ne ad-
nati filii post ejus obitum fame pereant, firma tamen
manente dotatione pro annuis scutis octo, prævia assi-
gnatione facienda certi Prædii ejusdem redditus. Ab
hac

hac Sacra Congregatione , ad quam preces ablegate fuerunt , requisitum fuit votum Episcopi , fuitque pariter requisitus assensus tum Cappellani , tum in Patronatu substituti . Episcopus votis Oratoris adhæsit : Substitutus in Patronatu concedendæ gratiæ assentitur ; Dissentit tamen Joannes Monini Pater Clerici Vincentii actu Cappellani , & in miseram dementia prolapsi .

Interea decessit Franciscus . Paternam instantiam prosequuntur Filii , contradicente Joanne Monini . Illi quippe sustinent , donationem Bonorum à Patre factam favore Cappellæ , & Cappellani propter supervenientiam filiorum subjectam esse revocationi ab eodem Patre ante obitum petitiæ juxta præscriptum in *Leg. Si unquam Cod. de revocand. Donation.* , cujus censuram locum in præfenti casu non habere contendit Joannes , quia res sit de *dotatione* Cappellæ , non autem de *donatione* eidem factæ , & quatenus res esset de donatione , eam non subesse dictæ revocationi , tum quia Pater donans de nascituris filiis cogitaverit , tum etiam quia donatio fuerit particularis , non autem universalis , dum probatur , Donantem alia quoque possedisse Prædia valoris scutor. 3000. in Villa *Trestina* , quæ ab ejus filiis detinentur .

Jura enim , argumenta , circumstantiæ , & conjecturæ , quæ ab utraque Parte deducuntur pro sustinendo concursu , vel exclusione citatæ *Legis Si unquam* , repeti poterunt in *respectivis Libellis à Collitigantibus circumferendis* . Illud unum animadvertendum est , quod præcipuè à qualitate particularis , seu universalis donationis , vel dotationis ; Donans , vel Dotans jam senio confectus in abstracto tantum , non autem dispositivè de Filiis cogitavit . Non enim dixit , quod donatio , seu dotatio valeret , etiamsi Filii supervenirent , servata formula tradita à *Bartolo in Leg. Titio Sejan. §. Imperator num. 7. ff. de Legat. 2.* , nimirum = *Dono Bona mea , & volo* , quod propter supervenientes filios non possit revocari = nec unquam indefinitam hanc filiorum mentionem alligavit explicitæ renunciationi *L. si unquam* , cujus providentia semper locum obtinet , quoties filiorum mentio unà cum expressa , & literali renunciatione Legis beneficio copulativè non concurrat , & in his terminis videndæ sunt *decis. 282. coram Rezzonico* , & in *Spoletana Reintegrationis* , & *Immissionis* 17. Januarii 1755. , & 4. Februarii 1756. utraque cor. *Stadion.*

At verò ponderatione dignum est, utrum Joannes Cappellani dementis Pater in hac Causa sit nec ne legitimus Contradictor. Ille enim nomine filii certat de captando, & in proprium usum convertendo Cappellaniæ lucro, quod filius ante dementiam non habebat. Scitum enim in jure est, Bona Clericorum dici peculium quasi Castrense, super quo Pater nec jus aliquod habet, nec usum, nec lucrum, nec administrationem ex *Textu in L. 6. ibique notat Salycet. C. de Bon. que liber., Rot. decis. 18. num. 8. de Reb. credit. coram Falso-ner.; decis. 125. num. 5. part. 7., & decis. 380. n. 18. par. 19. recen.* itaut potius in hisce circumstantiis videatur tuendi pii operis onus devolutum esse, & spectare Defensori piarum causarum, qui utpote non citatus nec comparet.

His ponderatis, dignabuntur EE. VV. discernere,

- I. *An, & pro qua quota sit exequenda Donatio, in casu &c.*
- II. *An, & à quo tempore Cappellano debeantur fructus, & in qua summa in casu &c.*

*Sess. 21. cap. 7.
de Reform.*

PONTIS CURVI REÆDIFICATIONIS, ET TRANSLATIONIS ECCLESIAE PARROCHIALIS. Episcopus Pontis Curvi anno 1739. pro recta Alumnorum in Seminario degentium institutione arcessivit Patres Doctrinæ Christianæ, quibus ejusdem Seminarii gubernium, & administrationem contulit ad suum beneplacitum. Anno verò 1742. dictum Seminarium à Civitate Pontis Curvi translatum fuit ad Oppidum Roccaesicæ. Nonnulli ex dictis Patribus Seminarium sequuti sunt, reliqui separarat Domum constituentes in eadem Civitate Pontis Curvi, & in Ædibus antiqui Seminarii sine Ecclesia, ac sine alimentis permanserunt: Ut autem eorum necessariæ sustentationi consultum esset, sa. me. Benedictus XIV. anno 1745. tunc vacantem Parochialem Ecclesiam S. Marci sæpeditæ Civitatis cum omnibus honoribus, & oneribus in administrationem eis ad decennium concessit.

Re-

Rektor subinde alterius Parochialis Ecclesiæ S. Michaelis Archangeli dictæ Civitatis, quæ tamquam omni decore carens pluriès fuerat interdicta, eam anno 1749. resignavit in manibus prælaudati Summi Pontificis, qui suis Apostolicis expeditis Litteris sub datum XVIII. Kalendas Februarii dicti anni 1749. illam, prævia tamen suppressione collativi tituli hujus resignatæ Parochialis Ecclesiæ, cum omnibus ejus Bonis, & redditibus perpetuò univit Domui dictorum Patrum Doctrinæ Christianæ, ut potè qui supradictam alteram Parochialem Ecclesiam S. Marci finitimam possidebant, mandavitque, ut universa Animarum cura exequeretur in altera ex supradictis unitis Ecclesiis, quæ aptior ab Episcopo judicata fuisset, & tamquam aptior ab eo selecta fuit Ecclesia S. Michaelis Archangeli licet deformis, & fatiscens.

Quo posito, Patres Doctrinæ Christianæ solo æquarunt Ecclesiam S. Marci, quæ ruinam minabatur, novumque prope eam ædificarunt Collegium pro commoda Religiosorum habitatione. Novam etiam modò meditantibus Patribus construere Ecclesiam prope Collegium, & in eam transferendi munia Parochialia, quæ in Ecclesia S. Michaelis Archangeli exercentur, contradictores invenerunt Parochianos ejusdem Parochialis Ecclesiæ propugnantes, ipsis admodum incommodam esse noviter construendam Ecclesiam pro Sacramentorum receptione, ideoque vel esse restaurandam, vel è fundamentis ædificandam illam S. Michaelis in eodem situ, in quo nunc semidiruta existit.

Super precibus hinc inde porrectis huic Sacræ Congregationi auditus de more fuit Episcopus, qui post factam relationem jurium utrique Parti competentium in eam descendit Sententiam = *ut Animarum cura ab Ecclesia S. Angeli haud tolleretur, & in illius met situ jam utriusque Populo satis commoda nova Ecclesia suscitaretur, quoties tamen ipsi met Parochiani sibi hujusmodi Ædificii intra congruum annorum curriculum suis expensis perficiendi onus assumant, atque formiter obligent, caveantque recepto nihilominus à Patribus prædictis ambarum Parochialium redditu quoad summam exsuperantem detractis expensis pro ea in alia Ecclesia interim exercenda necessariis, & congrua alimentaria Vicario curato debita* = : Plures tamen subdit animadversiones legendas in ejus Informatione à Collegio Doctrinæ Christianæ unà cum suis juribus circumferenda. Nullus hætenùs fuit à Parochianis Libellus exhibitus. Quinque sunt Dubia, in quibus

bus tota quæstio versatur . Videant igitur Eminentissimi Patres , qua juris ratione ea sint expedienda .

- I. *An sit locus reædificationi , & ampliatiōi Ecclesiæ Parochialis S. Michaelis Archangeli, sive potius illius restauratiōi in casu &c.* = & quatenus affirmative ad primam partem, negative ad secundam .
- II. *An reædificanda sit in eodem situ , seu potius transferenda ad aliam prope Collegium Doctrinæ Christianæ iu casu &c.* = & quatenus negative ad primam partem , affirmative ad secundam .
- III. *An liceat vendere situm antiquæ Ecclesiæ ad effectum erogandi pretium in constructionem novæ Ecclesiæ in casu &c.*
- IV. *An, & cujus expensis novæ Ecclesiæ ædificatio , aut antiquæ restauratio facienda sit in casu &c.* = & quatenus Parochianorum .
- V. *An sit imponenda Taxa , seu Collecta , & quomodo in casu &c.*

Sess. 22. cap. 4.
& Sess. 24. cap.
12. de Reform.

PLACENTINA . In Collegiata Ecclesia S. Antonini Civitatis Placentiæ plures sunt Canonici , quorum Præbendæ pro una parte sunt Præsbyterales , & pro parte altera Diaconales , & Subdiaconales , iidemque *ex lege Foundationis* cujusvis Præbendæ onus habent per Turnum & in eorum hebdomada *personaliter* juxta eorum ordinem canendi , & servitium præstandi Missæ Conventuali , quæ in eadem Ecclesia quotidie celebratur : Adfunt etiam in ea Clerici Præbendati simplices , & Mansionarii , quibus inserviendi in canendis Missis Conventualibus nullum onus incumbit . Stylus invaluit apud Canonicos tam Præsbyteros , quam Diaconos , & Subdiaconos , eorum turnarium onus diebus feriatis implendi per alium etiam extraneum , ei tributa præter consuetam elemosynam congrua mercede pro servitio ab ipso voluntarie præstito .

Hinc præterito labente Sæculo, plura exorta fuerunt diffidia Canonicos inter, & Præbendatos, istis authumantibus comparticipationem nonnullarum Distributionum, nec
non

non quòd Canonicis interdictum esset Extraneum substitutiendi pro eorum onerum implemento . Has controversias Anno 1685. diremit Transactio eos inter, & Canonicos stipulata, auctorante Vicario Capitulari, tunc Sede Episcopali vacante . In ea namque , omisiss conventionibus initis super distributionibus, quæ ad præsentem causam non pertinent , quod attinet ad servitium à Canonicis præstandum per Substitutos conventum fuit in Cap.6. relatæ Transactionis = *quod onus assistendi ad munus Diaconi, & Subdiaconi spectans ad DD. Canonicos Diaconos, & Subdiaconos in Missis cantandis singulis diebus debeat impleri per Præbendarios tantum dictæ Ecclesiæ, exclusis extraneis, ideoque teneantur dicti DD. Præpositus, & Canonici eligere duos ex dictis Præbendariis pro assistentia Diaconi, & Subdiaconi in dictis Missis cantandis, & electio fieri debeat per Turnum, & de hebdomada in hebdomadam incipiendo à Senioribus, ita quòd duo Seniores in prima hebdomada interveniant pro Diacono, & Subdiacono, & successivè alii Seniores usque ad Juniorem, & de hebdomada in hebdomadam, & pro quo munere adimplendo teneantur, & debeant DD. Canonici Diaconi, & Subdiaconi singulis annis solvere solitam præstationem librarum 240. Imperialium in totum distribuendarum favore eorum tantum, qui ut supra prædictum munus Diaconi, & Subdiaconi impleverint.*

Hujusmodi conventionem observarunt usque ad hodierna tempora nonnulli ex Præbendatis, cæteris observantiam Conventioni præstare detrectantibus. Cum autem Canonici prætendant, jus sibi ipsis esse etiam multis pecuniariis cogendi reluctantes Præbendatos ad ejusdem Conventionis observantiam, factum hinc est, quòd Præbendati preces porrexerunt huic Sacræ Congregationi, ut declaretur = *Che in vigore di convenzione non possono ne il Capitolo, ne i Canonici Diaconi, e Suddiaconi costringere con multe pecuniarie il pieno ceto de Prebendati ad esercitare perpetuamente, ed indissolubilmente gli Ufficii personali di essi, che non sono del proprio suo Ceto, mà soltanto i voluntarij accettanti, mediante però sempre un particolare Indulto Apostolico, che dispensi i mentovati Canonici dal proprio loro dovere, non ostante la precitata Convenzione.*

Datæ fuerunt Litteræ pro Informatione, & Voto, auditis interesse habentibus, Placentino Episcopo, qui jura ab utraque Parte coram eo deducta transmissit ad hanc Sacram

cram Congregationem, & in voto fuit, quòd = *ex memorata Concordia jus satis clarum Capitulo favere videatur* (quod tamen sapientissimo EE. VV. iudicio relinquo) *cenfeo, audiendos non esse Præbendatos, sed iis potius indicendum, ut Concordiam observent absque ulteriori iudicio.*

Nunc iudicium Amplissimorum Patrum exquiritur, Partibus jura sua non deducentibus. Ex iis tamen ab Episcopo transmissis patet, Canonicos contendere, observandam omnino esse Transactionem, quæ in implicito validitatis liatu manet, donec in suo congruo iudicio, & per tres Sententias conformes ea revocetur, declareturque invalida, & insubsistens ex traditis per *Rot. cor. Ansfald. decis. 49. num. 33.*

Addunt insuper, nullum esse ambigendi locum, quin Transactio valida sit, & subsistens ex duplici fundamento, primo, quia illa inita fuit ad tramites *Cap. Statuimus de Transaction.*, nimirum interessente, & approbante Ordinario, cuius approbatio, deficiente quoque Beneplacito Apostolico, satis exuberat pro Transactionis firmitate in præsentī casu, in quo res versatur inter Ecclesiasticas Personas unius, ejusdemque Ecclesiæ ad firmata per *Card. de Luca de Præminent. disc. 5. num. 7.*, & *de Canon. disc. 30. num. 10.*, *Card. Petra ad Constit. VI. Honorii III. num. 104. tom. 2.*, *Rota cor. Coccin. decis. 1195. num. 2.*, & *cor. Falconer. de Pass. decis. 10. num. 10.*; Imò quatenus etiam necessarius fuisset interventus Apostolici Beneplaciti, sustinent, illud etiam intercessisse, quoniam vi *Brevis san. mem. Gregorii XIII. sub datum diei 12. Martii 1585.* concessæ fuerunt facultates omnibus Episcopis, & Vicariis Placentinis approbandi tamquam Delegatis Apostolicis quemlibet Contractum, & quamlibet alienationem Bonorum, vel jurium Ecclesiæ, dummodo tamen Contractus, vel alienatio non excedat valorem viginti quinque Ducatorum auri de Camera,

Urgent *secundò*, quod etiam si non constaret de Beneplacito Apostolico, istud tamen favore Transactionis esset præsumendum post lapsum ferè centenarii temporis, quemadmodum *ab anno 1685.*, quo inita fuit Concordia usque ad hodierna tempora lapsi jam sunt anni 92. muniti jugi, constantique observantia, quam etiam affirmant ipsi met Præbendati *Rota coram Lancetta dec. 485. n. 4.*, & *cor. Crescent. decis. 223.*

E contra verò Præbendati contendunt, Transactionem, de qua

qua agitur, nequaquam esse attendendam, utpotè ad-
versantem Conciliari functioni *Sess. 22. cap. 4.*, & *Sess. 24.*
cap. 12. de Reformat, idque judicandum sit, licet Concor-
dia munita reperiatur quavis observantia, & consuetudi-
ne, prout in casu excludendi Substitutum pro aliorum
onerum implemento firmat *Barbos. ad Concil. Trident. cit.*
sess. 24. cap. 12. de Reformat. num. 111., & in *Tractatu de*
Canon., & *Dignit. cap. 31. num. 2. & seqq.*: Cum quili-
bet Dignitatis, Canoniciatus, vel Beneficii possessor in
Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis teneatur *per se*
ipsum Ecclesiæ inservire, dummodo non sit legitime impe-
ditus, veluti dicta non obstante Transactione contra Ca-
nonicos viget adhuc resolutio hujus Sacrae Congregatio-
nis edita *sub die 29. Martii 1710.*, in qua proposito II.
dubio = *An Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Antonini Præ-*
bendas Sacerdotales obtinentes teneantur in eorum respe-
ctivè hebdomada celebrare, & canere Missam Conventua-
lem etiam diebus ferialibus per se ipsos, & non per Substitu-
tos = responsum fuit = *Affirmativè* = ut in *lib. 60. Decret.*
pag. 123., & 124.

Subdunt etiam, quòd Vicarius Capitularis utcumque muni-
tus *generalibus* facultatibus in Gregoriano Brevi illi tribu-
tis, facultatem tamen non habebat approbandi supradic-
tam Transactionem, utpote quæ derogationem Legibus
Foundationum Præbendarum Canonicalium secumserebat,
ideoque *specialis* requirebatur facultas, præsertim ad effe-
ctum obligandi universum Præbendorum cætum, ejus-
que Successores? Approbatio enim, & confirmatio Con-
cordiæ, vel Contractus, vel alienationis jurium, & Bo-
norum Ecclesiæ, quæ excedant valorem *Capituli Terru-*
las pertinent ad majora jura, & prærogativas Pontificiæ
Jurisdictionis, proindeque speciali indiget expressione,
ac delegatione, nec sub generali licet prægnanti conces-
sione plerumque continetur ex firmatis per *Zerol. in prax.*
Episcop. par. 1. verb. Vicarius §. 12., *Pax Jordan. lucubrat.*
Canon. tom. 2. lib. 12. tit. 1. num. 209., *Barbos. de Offic.*, &
Potest. Episcop. part. 3. allegat. 54. num. 106., *Monacell.*
Formul. Eccles. tom. primo tit. primo num. 2., & *Cardin.*
Petra ad Constitut. Apostol. tom. 1. Constit. 1. S. Leon. Mag.
sect. 2. num. 82.

Quod autem spectat ad observantiam tantoperè necessariam,
ut præsumi jure possit Beneplacitum Apostolicum, ajunt
Præbendati, tantum abesse, ut illa probetur à Canonicis,
quod imò constare ex eorum plurium Præbendorum ju-
rata

rata depositione, Transactionem usque ab initio non ab aliis executam fuisse nisi à Præbendatis illam *voluntariè* exequentibus, *involuntarios* verò, vel eam exequi per Turnum renuentes nunquam per Canonicos ad illius observantiam fuisse cohibitos.

Quæ hætenus relata sunt, habentur in Libellis à Canonicis, & Præbendatis exhibitis coram Episcopo. Superest modò, ut, illis ab EE.VV. sedulo perpenſis, decernatur.

- I. *An sit valida, & sustineatur Transactio anni 1685. in casu &c.*
- II. *An Præbendati, & Mansionarii Collegiatæ Ecclesiæ S. Antonini, qui approbarunt, & ratihabuerunt dictam Transactionem cum Canonicis ejusdem Ecclesiæ stipulatam anno 1685. ligare potuerunt eorum Successores in casu &c.*
- III. *An Canonicis Diaconis, & Subdiaconis jus sit virtute dictæ Transactionis compellendi Præbendatos, & Mansionarios etiam multis pecuniariis ad præstandum servitium conventum in eadem Transactione in casu &c.*
- IV. *An licitum sit Canonicis Presbyteris, qui tenentur per se ipsos celebrare cum assistentia Concanonicorum in Ordine Diaconatus, & Subdiaconatus, eamdem assistentiam recipere à Præbendatis, & ab aliis Presbyteris etiam extra-neis sine Indulto Apostolico in casu &c.*

Die Sabbathi 30. Augusti 1777. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

CUM quatuor, quæ subjiciuntur Causæ, propositæ non fuerint in antecedenti Congregatione habita die 9. labentis mensis Augusti, in cujus reassumendo Folio fuerant descriptæ, placeat Eminentiss. VV. eas hodie examini subicere, ac definire.

LEODIEN., cujus VIII. sunt Capita.

- I. *An sit standum, vel recedendum à decisis quoad I., II., III., & IV. quoad primam partem, & respective V. & X. in casu &c.* *Sess 24. cap. 12. de Reform.*
- II. *An Vicarii postquam cantaverint primam Missam teneantur etiam interesse aliis ex consuetudine Ecclesiæ canonicis solitis in casu &c.*
- III. *An iidem Distributionibus quotidianis potiri debeant, & de, ac quibus Anniversariis participare in casu &c.*
- IV. *An, & quæ Jurisdictio competat Decano, & Capitulo in eosdem Vicarios, ipsosque corrigere possint penis, & multis pro modo excessuum, & delictorum in casu &c.*
- V. *An, & quæ facultas Decano, & Capitulo competat in casu absentiae per dictos Vicarios protrahere ad Mensem vel non completum, vel non continuum, seu quomodo sit providendum in casu &c.*
- VI. *An, & quæ, & ad quod tempus concedenda dictis Vicariis sit vacatio à servitio Ecclesiæ in casu &c.*
- VII. *An, & in quibus horis Canonici teneantur interesse, & canere in Choro Divina Officia unâ cum Vicariis in casu &c. = & quatenus Affirmative.*
- VIII. *An, & quibus Remediis, & à quo sint cogendi in casu deficientiæ in casu &c.*

Ad I.

Ad I. In Decisis quoad omnia, & amplius.

Ad II. Affirmativè juxta solitum, & amplius.

Ad III. Vicarios potiri non debere distributionibus quotidianis ex Massa Canonorum provenienti; In reliquis Affirmativè pro iis Anniversariis, in quibus non obstat lex Fundationum, & amplius.

Ad IV. In Decisis, & amplius.

Ad V. Competere Capitulo facultatem mulctandi Vicarios absentes absque licentia Capituli, vel per subtractionem quotidianarum distributionum eorundem Vicariorum, quatenus adsit, vel per subtractionem Fructuum Vicariorum correspondentium diebus absentiae.

Ad VI. Concedendam esse Vacationem duorum mensium per turnum temporibus à Capitulo præfinitis, excepto Adventu, & Quadragesima, & amplius.

Ad VII., & VIII. Dilata, & ad Mentem.

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANIÆ, in qua duo Dubia disputantur.

I. *An, & pro qua quota sit exequenda Donatio in casu &c.*

II. *An, & à quo tempore Cappellano debeantur fructus, & in qua summa in casu &c.*

Ad I. Affirmativè ad formam Instrumenti Donationis.

Ad II. Fructus deberi à die obitus Francisci Guidelli.

*Sess. 21. cap. 7.
de Reform.*

PONTIS CURVI REÆDIFICATIONIS, ET TRANSLATIONIS ECCLESIAE PAROCHIALIS, cujus V. sunt Dubia.

I. *An sit locus reædificationi, & ampliationi Ecclesiae Parochialis S. Michaelis Archangeli, sive potius illius restorationi in casu &c. = & quatenus affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*

II. *An reædificanda sit in eodem situ, seu potius transferenda ad aliam prope Collegium Doctrinae Christianae in casu &c. = & quatenus negative ad primam partem, affirmative ad secundam.*

III. *An*

- III. *An liceat vendere situm antiquæ Ecclesiæ ad effectum erogandi pretium in constructionem novæ Ecclesiæ in casu &c.*
- IV. *An, & cujus expensis novæ Ecclesiæ ædificatio, aut antiquæ restauratio facienda sit in casu &c. = & quatenus Parochianorum.*
- V. *An sit imponenda taxa, seu collecta, & quomodo in casu &c.*

Non proposita, cum reliquis.

PLACENTINA, in qua IV. Capita expedienda sunt.

- I. *An sit valida, & sustineatur Transactio anni 1685. in casu &c.*
- II. *An Præbendati, & Mansionarii Collegiatæ Ecclesiæ S. Antonini, qui approbarunt, & ratihabuerunt dictam Transactionem cum Canonicis ejusdem Ecclesiæ stipulatam anno 1685. ligare potuerint eorum Successores in casu &c.*
- III. *An Canonicis Diaconis, & Subdiaconis jus sit virtute dictæ Transactionis compellendi Præbendatos, & Mansionarios etiam multis pecuniariis ad præstandum servitium conventum in eadem Transactione in casu &c.*
- IV. *An licitum sit Canonicis Presbyteris, qui tenentur per se ipsos celebrare cum assistentia Concanonicorum in Ordine Diaconatus, & Subdiaconatus, eamdem assistentiam recipere à Præbendatis, & ab aliis Presbyteris etiam extraneis sine Indulto Apostolico in casu &c.*

*Seff. 22. cap. 4..
& Seff. 24. cap.
12. de Reform,*

NEPESINA JURISPATRONATUS. Fatiscente Collegiata, & Parochiali Ecclesia S. Stephani Oppidi Fiani Nepesinæ Diæcesis, orta fuit quæstio inter ejusdem Oppidi Communitatem, & Baronem vicissim contententes Ecclesiam esse restaurandam à suo respectivè Contradictore tamquam ejusdem Ecclesiæ Patrono. Res delata fuit ad hanc Sacram Congregationem, quæ sub

*Seff 14. cap. 12.
de Reform.*

die 11. Augusti 1771. mandavit, ut Causa, quæ tunc sub uno Dubio super Ecclesiæ restauratione facienda proposita fuerat, repropo-neretur unâ cum altero Dubio Patronatum respiciente. Reproposita igitur Causa fuit in Congregatione *diei 28. Augusti 1773.* geminis composita Dubiis, nimirum *I. An, & quis teneatur ad restaurationem Ecclesiæ Collegiæ, & Parochialis Terræ Fiani, & Domus Archipresbyteralis in casu &c. = II. An, & ad quem spectet Patronatus ejusdem Ecclesiæ in casu &c. =* quibus in sequenti Congregatione *diei 18. Septembris 1773.* responsum datum fuit = *Attentis particularibus circumstantiis in casu, de quo agitur, placere de Concordia, & fiat etiam ex officio per Eminentissimum Præfectum, juxta instructionem, factò verbo cum Sanctissimo.*

Hujus Rescripti virtute Concordia fuit stipulata, in qua Communitas, & Baro *Fiani* gravati fuerunt ad submissionem certæ respectivè pecuniarum quotæ pro Ecclesia restauranda, salvis tamen, præservatisque juribus utriusque Partis super Patronatus Ecclesiæ pertinentia, de qua hodie, restaurata Ecclesia, quæstio proponitur.

Uterque Collitigans admittit, hic deficere documentum comprobans foundationem, vel constructionem, vel dotationem Ecclesiæ, ex quibus pertinentia Jurispatronatus ritè valeat desumi, ideoque recurrendum esse ad observantiam centenarium tempus excedentem, nec non ad actus, ad conjecturas, & circumstantias primum, & originarium titulum Jurispatronatus supplentes, & indicantes ex congestis per *Rot. in Colonien. Vicariæ 28. Junii 1750. §. 6. & seq. coram bon. mem. Canillac., & in Compostellana Jurispatronatus S. Tyrsi de Mavegundo 30. Januarii 1756. §. 2. coram Illustrissimo Figueroa.*

Quo posito, Partes viriliter pugnant inter se, & utraque suffinet, Ecclesiæ Patronatum ad alteram vicissim pertinere. Siquidem Pars altera contra aliam, ut Patronatum Ecclesiæ à se avertat, rejiciatque in suum Contradictorem, modò profert eadem met ipsa jura, eademque Patronatus indicia vicissim contra Baronem, & respectivè contra Communitatem militantia. nimirum Insignium insculptorum tam in interiori, quàm in exteriori parte dictæ Ecclesiæ, nec non Actorum Sacræ Visitationis, restorationis Ecclesiæ, Ornamentorumque, & Sacrarum Suppellectilium renovationis, & similium, quæ in antea dictis hujus Causæ propositionibus supra relatis de-

ducta fuerunt, & una Pars contra aliam similiter excipitur, insculpta Siemmata non perhibere certum argumentum Jurispatronatus, cum illa etiam apponi soleant à piis Benefactoribus, ut in Ecclesia maneat eorum liberalitatis, & religionis æternum monumentum, uti tradunt *Lotter. de Re benef. lib. 2. quæst. 8. num. 33.*, *Corrad. in Prax. benef. lib. 4. cap. 4. num. 31.*, *Rot. in Recent. decis. 336. num. 14. part. 18.*, in *Maceraten. Jurispatronatus Ecclesiæ 5. Maii 1751. §. final. coram bon. mem. Canilliac.*

Contendunt insuper hinc inde, quòd ab expensis in opus sarcitionis Ecclesiæ, illiusque Ornamentorum comparationem, seu renovationem erogatis rectè colligatur, eandem Ecclesiam ad Erogantes pertinere vel jure Patronatus, vel jure domini, ex firmatis per *Piton. de Controv. Patronor. alleg. 43. num. 4.*, *Fargn. de Jurepatron. part. 5. can. 12. cas. 1. num. 37.*, *Rot. coram Falconer. tit. de Jurepatr. decis. 33. num. 9.*, & 10., & in recent. *decis. 102. num. 4. part. 1.*

Duo sunt præ cæteris ab utraque Parte deductis ponderatione digna: *Unum*, quod urget Communitas contra Baronem, & *alterum*, quod Baro proponit adversus Communitatem: Urget enim Communitas, Ducem Marcum Otthobonum emisisse Feudum Fiani, & in eum translata fuisse jura Patronatus, seu Patronatum, & presentandi ad quæcumque Beneficia Ecclesiastica, & Baronem reapse exercere jus præsentandi, dum Canonicatum, vel Beneficium vacare contingat, ideoque concludit, Juspatronatus Ecclesiæ Feudi adnexæ, quod in emptione litteraliter acquisivit, ad eum dumtaxat pertinere debere *Dec. cons. 149. num. 1. vers. Est istud, Lotter. de re benef. lib. 2. quæst. 9. n. 58.*, *Rot. cor. Emerix jun. decis. 698. n. 2.*, coram *Molin. decis. 609. num. 16.*

Hanc tamen adversus objectionem Baro respondit, & sustinet, aliud esse Ecclesiam, & aliud Beneficium in Ecclesia, ita ut argumentum à Jurepatronatus Beneficii ad Juspatronatum Ecclesiæ locum non habeat, tantumque sit inter utrumque discrimen, quantum est inter continens, & contentum *Gonzal. ad Regul. Cancell. 8. glos. 10. num. 8. cum seq.*, *Card. de Luca de Jurepatr. disc. 12. n. 6.*, *Franc. de Eccles. Cathedr. cap. 16. num. 24. & 25.*, & *Rot. in Maceraten. Jurispatronatus Ecclesiæ 17. Junii 1748. §. 18. cor. Eminentissimo Migazzi*, additque præterea, quòd Arma Familiæ Ursinæ Feudi Venditricis, quæ intras Ecclesiam sunt, vel præferunt signa collatæ libe-

ralitatis, & beneficii, vel indicant Juspatronatum reservatum quoad Capitulum, non autem quoad Ecclesiam, ad *Text. in L. Legatum ff. de Administrat. rer. ad Civit. pertinen.*, & in *Romana Jurispatronatus* 29. Januarii 1762. §. 15. cor. *Riño Olivatio*.

E' contra verò Baro proponit adversus Communitatem, eam anno 1743., publicis indictis Comitibus, præfente, & auctorante illius Visitatore Apostolico, cessisse Baroni, citra tamen ipsius consensum Juspatronatum Ecclesiæ. Ex hac autem cessione per eundem Baronem infertur *primò*, quòd cessio mirificè probet existentiam cessi Jurispatronatus penes Communitatem cedentem, quoniam quicquid cedit, vel in alium transfert quod habet, quodque possidet. *Rot. decis. 224. num. 2., & decis. 253. num. 18. coram Ratto*: Et *secundò*, quòd Juspatronatus Ecclesiæ per cessionem tamquam à Barone cessionario non acceptatam in eum transire non potuit, sed penes Communitatem Cedentem remansit; quinimo cum adversus hanc cessionem ipsa Communitas reclamasset, hinc in aliis publicis Comitibus conclusum fuit = *che abbiassi ad intraprendere, e proseguire da questa Comunità a proprie spese la lite per fare conoscere l'invalidità della cessione della Chiesa, e che venghi dichiarato dalla Sagra Congregazione del Buon Governo, che la Chiesa spetti alla Comunità di Fiano*.

Hujusmodi explicitam confessionem pertinentiæ Jurispatronatus Ecclesiæ superantem quolibet probationis gradum non obstat auctorem eadem Communitas, quia illa emissæ fuit à particulari Consilio, à quo retractari non potest, quod ab universali fuerat super decreta cessione constat illud *Rot. decis. 92. n. 3. par. 4. recen., decis. 651. n. 4. coram Molin., & decis. 310. n. 17. coram Ratto*.

Hæc, & alia sunt, quæ in circumferendis libellis ab utraque Parte deducuntur, quibus perpensis, onus erit EE. VV. ea, qua pollent, sapientia decernere
An, & ad quem spectet Patronatus Ecclesiæ Collegiæ, & Parochialis Terræ Fiani in casu &c.

ROMANA CAPPELLANIARUM, ET LEGATORUM PIORUM. Die 24. Aprilis 1774. decessit *Sess. 25. cap. 5. de Reform.*

Antonius Pelucchi Romanus, condito prius Testamento, in quo mandavit, ut de omnibus suis Bonis conficeretur Inventarium, eoque absoluto, quatuor in præscriptis Cappellis sitis in totidem pariter distinctis Ecclesiis Urbis erigi deberent Cappellaniæ, onere adjecto Cappellanis, quos pro prima vice nominavit idem Testator, quotidianum celebrandi Sacrum in dictis respectivè Cappellis, voluitque, ut ejus Hæredes fiduciarii pro dote Cappellaniarum tot cederent hæreditaria Bona stabilia, & Loca Montium, quot redderent annua scuta septuagintaduo pro unoquoque Cappellano: Itemque jussit, quòd Familiaribus suis, donec vixerint, idem solveretur filarium, quod eis ipse Testator vivens pendebat.

Rursus reliquit Ecclesiæ, & Sodalitio SS. Suffragii Urbis annua scuta sexaginta ex Locis Montium percipienda ad effectum illa quotannis erogandi in Anniversario in die sui obitus celebrando; reliquitque pariter alia annua scuta quindecim ex tot assignandis Locis Montium Ecclesiæ, & Sodalitio SS. Cordis Jesu nuncupato *de Sacconi* pro altero celebrando Anniversario.

Uterius voluit, quòd arbitrio hæredum fiduciariorum, quatuor anno quolibet essent conferenda subsidia dotalia totidem pauperibus Puellis, quòdque à dictis suis hæredibus ex emendis Locis Montium, in quibus erat, ut idem Testator ipsis hæredibus præceperat, erogandum pretium retrahendum ex venditione Officiorum Vacabilium, Argentorum, Mobilium, aliarumque rerum infructiferarum, tot essent assignanda Loca Montium, quæ redderent annua scuta centum à Confratribus dicti Sodalitii SS. Cordis Jesu Pauperibus omnium Paræciarum Urbis distribuenda.

Ac tandem in hæredes suos fiduciarios nominavit R. P. D. Nicolaum Riganti, & Carolum Ferretti, quibus onus adjecit quamcitissimè exequendi voluntatem suam scriptam tam in Testamento, quàm in Folio Fiduciæ, in quo mandaverat, quòd omne id, quod, impletis Legatis, & Ordinationibus in Testamento præscriptis superfuisset, ab eisdem Fiduciariis hæredibus traderetur Josepho, & Philippo Fratribus Pacini suis Consanguineis.

Absolute Inventario, dicti Hæredes Fiduciarii pro erectione Cappellaniarum, simul, & pro exequenda voluntate Defuncti plures obtinuerunt prorogationes ab hac

hac Sacra Congregatione , cui denique supplicem porrexerunt libellum , exponentes , vires hæreditatis Antonii Pelucchi tamquam annui redditus scutorum 765. 95. impares esse ad onera præscripta ferenda , pro quorum implemento necessarii sunt redditus annuorum scutorum 837. , & sic deficere annua scuta 121. 05. , ideoque postularunt , ut ad effectum sese eximendi tum ab instantia Reverendæ Fabricæ S. Petri , tum à molestiis ab omnibus interesse habentibus sibi illatis , decernatur suspensio erectionis omnium Legatorum Piorum , vel eorum exequutio cum temporaria ipsorum reductione , donec scilicet vitalitia Familiaribus relicta per ipsorum obitum cessabunt , vel demum ulterior concedatur prorogatio temporis ad exequendam voluntatem Testatoris , nimirum quousque vires hæreditariæ pares sint ad illam adimplendam .

Hujusmodi preces unâ cum aliis exhibitis à Margarita Pacini dictorum Fratrum Philippi , & Josephi de Pacinis germana Sorore , & paupere , & prole gravata ablegatæ fuerunt ad Eminentissimum D. Cardinalem Urbis Vicarium , ut , re maturè perpenſa , dignaretur Sacram hanc Congregationem instructam reddere , & Votum suum aperire , auditis omnibus interesse habentibus , quibus , & in voce , & in scriptis auditis , perpenſoque statu activo , & passivo hæreditatis Antonii Pelucchi Testatoris , sensit esse exequendam illius voluntatem , facta tamen ad tempus reductione eleemosynæ Missarum , Anniversariorum , aliorumque Legatorum Piorum , Vitalitiis exceptis , quousque vivant Familiares Defuncti .

Post hæc antedicta Margarita Pacini Testatoris consanguinea iterum adiit *SACRATISSIMUM PRINCIPEM* , postulavitque sibi subministrari ea annua scuta centum , quæ Testator præceperat esse distribuenda inter Pauperes Urbis , ut in hunc modum ejus extremæ , qua premitur , egestati consuleretur : Precibus annuit *CLEMENTISSIMUS NOSTER PRINCEPS* , mandavitque , ut ex dictis scutis centum subministrarentur *Oratrici , ejusque Filiis scuta quinquaginta usque ad exitum Cause inter Legatarios in Sacra Congregatione pendentis , reservata sibi post finem dictæ litis ulteriori providentia* .

Jura sua modò deducunt Cappellani , & Hæredes Fiduciarii Pelucchi . Sustinent Cappellani , Defuncti voluntatem esse religiosissimè servandam , & exequendam juxta terminos *Auth. de Hæred. ; & Falcid. in fin. , & Auth. de Nupt,*

Nupt. §. Disponat, quas sequitur *Rota in Romana Hæreditatis 6. Maii 1750. §. 2. coram bo. mem. Canillac.*, & proinde in illius executionem erigendas esse Cappellanas absque ulla elemosynæ, sive præscripti stipendii diminutione, veluti tradit *Amosaz. de Caus. Pius lib. 2. cap. 6. num. 10. & seqq.*, *Card. de Luc. de Legat. disc. 13. num. 8.*, *Valent. de Re Eccles. vot. 21. a num. 25. ad 41.*, *Rot. decif. 680. num. 10. coram Cerro*, & respondit Sacra Congregatio in *Romana Reductionis Legatorum Piorum 21. Junii 1774.*, & *6. Maii 1775.*

Maximè quia onus Missarum tamquam privilegiatissimum cæteris antecellit, & exequendum est tam quoad Missarum numerum, quàm quoad stipendium Cappellani à Testatore præscriptum, sive redditus hæreditarii pares sint, sive impares ad omnia onera ferenda, quos tamen pro omnibus pares esse innuunt Cappellani, & quatenus impares, contendunt, alia onera, & Legata tùm profana, tùm pia potius esse suspendenda, vel reducenda, vel minuenda, quàm erectionem Cappellaniarum, Missarum numerum, earumque præscriptum emolumentum, quemadmodum ritè statuit, *Benedictus XIV. de Synodo Diocesana lib. 13. cap. ultim. num. 23.*

Urgent etiam Cappellani, stipendium Cappellaniarum unicuique eorum deberi à die obitus Testatoris: Nam cum essent ab illa die erigendæ Cappellaniæ, ab eo quoque tempore earum stipendia solvenda sunt ad *Text. in Leg. Nec semel in princ. vers. Item ff. quando dies Legati cedat*, *Rot. decif. 3. num. 8. part. 7. recen.*, ea ratione, quia de fructibus, & de Capitali eadem ratio viget ex firmatis per *Rot. in Romana Legitimæ super Fructibus 21. Martii 1753. §. 3. cor. clar. mem. Card. Buffio.*

Adduntque, hoc Missarum stipendium etiam pro tempore præterito deberi, licèt ad illud solvendum hæredes Fiduciarii, mediantibus judicialibus interpellationibus, in mala fide positi non fuissent, quia præcisivè à bona, vel mala fide stipendia quavis præterita debentur, quando petuntur uti Capitale, & jure dominii *Rot. dec. 689. lib. 3. part. 3. diversor.*, *decif. 3. num. 6. part. 7.*, & *decif. 245. §. Denique part. 17. recen.*, *decif. 592. num. 17.*, & *seq. cor. Pamphil.*, & in *Romana, seu Nepesina Quartii Dotalis super Fructibus 1. Aprilis 1754. cor. Eñno D. Card. Elephantutio.*

Inde propugnant Hæredes Fiduciarii, esse ad tempus reducenda emolumenta à Testatore præscripta pro omnibus
Le-

Legatis piis, firmistamen, ac integrè solutis illis emolumentis, quæ in titulum profani Legati relicta iuerunt, ea adducta ratione, quia, solutis Legatis profanis, superextantes redditus non suppetunt pro integro Legatorum Piorum adimplemento. Ceterum protestantur, se promptos esse de administratis rationem reddere simul, & celeri executioni demandare quidquid erit à Sacra Congregatione decernendum.

Ab aliis Legatariis tam piis, quam profanis nihil hætenus deductum fuit. Quamobrem, perpenſis iis, quæ in Causa sunt, & quæ à Cappellanis, & ab Hæredibus fiduciariis deducuntur in eorum libellis circumferendis, partes erunt Amplissimorum PP. sapientissime definire.

- I. *An, & quæ onera, siue Legata sint suspendenda, seu potius reducenda, & pro qua summa in casu &c. = & quatenus negative quoad Cappellanos.*
- II. *An, & à quo tempore stipendium integrè debeatur Cappellanis in casu &c.*
- III. *An Legatum Vitalitium per obitum alicujus ex Legatariis quomodo sit partiendum inter Legata suspensa, vel reducta in casu &c.*

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

I NTERAMNEN. Hujus Causæ species data fuit in Folio Congregationis diei 17. Augusti superioris anni 1776.; Placuit tamen Eminentiss. Vetris in Congregatione habita die 23. sequentis mensis Novembris ejusdem anni dubio tunc proposito, ac ita concepto = *An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c. = rescribere = Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem* = Hujus Rescripti virtute datæ fuerunt Litteræ Interamnenſi Episcopo, ut referret, an deterioratio Prædii in Vocabulo *Capo di Croce* processerit ex culpa defuncti Canonici Mazzitelli, vel alterius ex ipsius Autoribus, qui illud possederunt, seu potius evenerit ex ejusdem Prædii natura, & conditione, & sine ulla prædictorum Possessorum culpa: Itemque referret, an alterum Prædium in Vocabulo *la Selva* corrosum sit à Flumine Nari ex culpa, & negligentia dictorum Possessorum, seu potius ex ejusdem Prædii adjacentia, seu positione, & vi Fluminis.

Petitionibus respondit Episcopus, suæque responsionis verba sunt hæc = *Prædium nuncupatum Capo di Croce la-*
te-

teratum remanet inter Fovea , quæ in Aquarum excreſcentiis arenas ducunt , & ſi Aquæ tales ſint , ut Fovea ſuperent , inundant propinquos Agros , ipſoſque , & Fovea arenis replent , prout accidit elapſis annis non ſolum Prædii prædicto , ſed reliquis ibi contiguis : Ita etiam Prædium nuncupatum la Selva ſitum remanet prope Flumen Naris , quod in extraordinariis excreſcentiis ripas evertit , & Funda fructifera corrodit , uti in illis adjacentiis cum notabili Poſſidentium damno inſpicitur . His igitur ſtantiſ , ſicuti Teſtes fide digni mihi depoſuerunt , cum deterioratio Prædii Capo di Croce eveniret ex ſui conditione , & alterius la Selva ex vi ipſius Fluminis abſque ulla Dominorum culpa , pro gratia , quam Oratores expoſcunt , eſſem in ſenſu .

Hæc ſunt quæ , ut Facti ſpecies , & jura clariora ſiant , petita fuerunt ab Epifcopo , & quæ Epifcopus reſpondit . Superreſt igitur , ut EE. VV. reſumpto Folio ſupradictæ Congregationis habitæ die 17. Auguſti 1776. dignentur originaliario Duſio , quod iterum proponitur , reſpondere .

An , & quomodo ſit locus ſuſpenſioni Miſſarum , de quibus agitur , in caſu &c.

FAVENTINA . Ut Faventina Civitas ab exitioſis Guelphorum , & Gibellinorum factionibus , & incurſionibus , quibus ipſa , ſicut & aliæ Civitates afficiebantur , liberaretur , Centum ejusdem Civitatis Faventinæ Cives Zelatores publicæ quietis inſimul uniti ſeſe promptos exhibuerunt illius Gubernatori , illiuſque Superioribus ad tuendam Civitatem Armis , & militibus , eamque in priſtinum pacis , & tranquillitatis ſtatum reſtituendi , ſervandique . Adeo enim hujusmodi Inſtitutum fuit Superioribus ciuitatis acceptum , ut uſque , & ab eo tempore *Centum Pacifici* nuncupati fuerint , qui congregabantur in Palatio publico tamquam novus Magiſtratus ab alio tamen Municipali diſtinctus , certis eidem à Leone X. , ab Adriano VI. de anno 1523. , & ab aliis Summis Pontificibus assignatis redditibus , teſte *Zaul. ad Stat. Favent. in ejus Obſervat. ad Rubr. 1. lib 1.* , nec non plurimis condecoratus fuit privilegiis ſubinde à cl. me. Card. Alexandro Sforza de Latere Legato , tunc Sedente in Cathedra D. Petri Sancto Pio V. renovatis ,

Seſſ. 24. cap. 13. de Reform.

reformatisque, quæ habentur apud eundem Zaul. tom. 2. in Append. à pag. 13. ad 22.

Inter hæc privilegia illud est in cap. 27., quod refertur à d. Zaul. in Appendic. pag. 20.; In eo enim mandatum fuit, quòd omnes de numero centum Pacificorum duabus vicibus infra annum, nimirum die Paschatis Resurrectionis *DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI*, & diē SSimæ ejus Nativitatis teneantur unitim cum Gubernatore, & Cancellario Sacramentum Pœnitentiæ, & *SANCTISSIMUM EUCHARISTIÆ* Sacramentum sumere in Ecclesia Cathedrali Faventinæ Civitatis. Mandatum hoc usque ad hodierna tempora sumptuoso apparatu observarunt centum Pacifici putantes, ipsos, Communionē sumpta in Cathedrali in diē Paschatis Resurrectionis per manus Canonici ad id deputati, adimplevisse Paschale Præceptum, quamvis eadem Communiō iterata ab eis non fuisset in eorum respectivē Parochiali Ecclesia.

Adveniente Paschate Resurrectionis superioris anni 1776., quæstio fuit à Parochis excitata, utrum Communiō ab hoc Magistratu in Cathedrali facta valeret, nec ne pro Præcepti Paschalis adimplemento. Ne autem Magistratus in suis juribus, suisque privilegiis vel quid minimum læderetur, pro observantia soliti recursus habuit ad Faventinum Episcopum, qui rescripsit = *Oratorum precibus indulgemus pro hoc anno tantum, salvis tamen juribus utriusque Partis, & dummodo non transeat in exemplum.*

Preces hinc obtulit *SACRATISSIMO NOSTRO PRINCIPIS* Magistratus Centum Pacificorum postulans, ut ejus attento Privilegiorum Capite XXVII., nec non spectata plurium Sæculorum consuetudine, declararetur exemptus à Parochorum prætensionibus, decreta soliti observantia in confirmationem etiam suorum Privilegiorum à Prædecessoribus Summis Pontificibus approbatorum.

Episcopus de more auditus in voto fuit rejciendi Magistratus Oratoris instantiam. Retulit enim, Privilegium, & consuetudinem per ipsum allegatam, nec non ea, quæ in ejus precibus exposita fuerunt, ut eximatur à proprii Parochi jurisdictione tempore Paschali, nequaquam subsistere. Non subsistere ait Privilegium elicitedum ex dicto Cap. 27., quia in eo nihil aliud impositum Oratori fuit, nisi = *onus Eucharistiam sumendi in Cathedrali Paschatis Resurrectionis diē, & Solemnis Natalitiis, ut Magistratus etiam externis signis pacis, honoris, & Dei gloriæ*
ama-

amator præfulgeret cæteris , cum factiones tunc temporis divina , humanaque perturbantes , hoc tam pium opus præscribendum postulabant . Hinc perspicuum est , hanc Magistratus obligationem differre ab illa universali , quæ omnes obstringit Fideles suam adire Parochiam pro implemento præcepti Paschalis , de quo ne verbum quidem in ipso Cap. XXVII. Quare nec de Paschali Communionem ulla ratio redditur Parochis , uti deberetur , sed decem ex Magistratu denunciandi sunt ab ipsius Cancellario , si quæ fuerint pertinentes , ut in eosdem monitionibus , & pænis debitis animadvertatur .

Rursus nec etiam subsistere retulit consuetudinem allegatam à Magistratu = quoniam vel Parochi licentiam concesserunt adimplendi Paschale præceptum , vel ipsi de Magistratus albo veniam petierunt , & obtinuerunt à Parochis , alias obstricti fuerunt , præcepto satisfacere , iterata Communionem in sua Parochia , de quo ipso uti de facto meo proprio testimonium dico : Tantum abest , ut sustineatur asserta consuetudo , cum intra spatium novem annorum mei-Episcopatus frequenter Parochi quæstionem ad me detulerint , quam vel nova Communionem definivi , vel , ut in pervigilio proximæ præteritæ Paschatis ad scandalum sedandum , edito provisionali rescripto composui = quinimmo etiamsi adesset allegata Consuetudo , ea tamen abrogata fuit consultissimo Decreto edito à sa. mem. Innocentio XI. die 5. Februarii 1682. , quo Pontifex mandavit , (veluti prosequitur Episcopi relatio) ut omnes a proprio Parocho Communionem perciperent in suis Ecclesiis Parochialibus , extra quas nullo modo ab ipsis præcepto satisfieri declaravit = non obstantibus (sunt verba Decreti) quovis Decreto Congregationis Visitationis Apostolicæ , aliarum Congregationum , privilegiis , ac Consuetudinibus quibuscumque etiam immemorabilibus = : Hoc unum repetam , privilegium , & consuetudinem , quæ Magistratus profert , penitus repellit .

Ac demum quoad ea , quæ Magistratus in precibus exposuit , sic ait Episcopus = Miror itaque , quo animo fidenter dici possit in supplici Oratorum libello = ed ivi [idest in Cathedrali) da buoni , e fedeli Cristiani ricevono tutti la Communionem dalla mano di un Canonico deputato in adempimento del Precetto Pasquale , che nel lasso di tanti Secoli , e Consuetudine non mai interrotta , non è stato loro giammai contraletto , ne dai Vescovi , ne dalli Parochi rispettivi , solamente in quest'anno dà soli due Parochi è stata

eccitata la questione = addita insuper circumstantia = dalla mano di un Canonico deputato in adempimento del Precetto Pasquale =, ex qua majoris fit accessio stuporis, cum inferatur, Canonicum, qui Magistratum communicat pro implemento præcepti Paschalis in Cathedrali vel Parochis assentientibus, sive dissentientibus, ab Ordinario fuisse deputatum. Verum ad arbitrium Magistratus evocatur unus ex Canonicis, qui ex Urbanitate Missam in Cathedrali celebrat, & hora minimè frequentata Magistratum communicat in die Paschatis. Quod ad me attinet, nunquam Canonicum deputavi, neque alius, hominum memoria, ex Antecessoribus meis delegavit ad effectum, de quo in precibus, proxime tantum præterito tempore Paschali licuit ob meum rescriptum enunciatum, Canonico Sacram præbere Synaxim, ut Magistratus præceptum adimpleret Communionis Paschalis.

Siquidem Magistratus petitioni resistere videtur Text. in cap. Omnis 12. de Pœnitent., & Remission. desumptus ex cap. 21. Concilii Generalis Lateranensis sub Innocentio III. conditi, in quo præcipitur, ut = Omnis utriusque Sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua solus peccata saltem semel in anno fideliter confiteatur proprio Sacerdoti, & injunctam sibi pœnitentiam propriis viribus studeat adimplere, suscipiens reverenter ad minus in Pascha Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de proprii Sacerdotis consilio ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab hujusmodi perceptione duxerit abstinendum.

Resistit etiam Sacrosancta Tridentina Synodus Session. 24. cap. 13. de Reform., in quo expressè mandatur, ut Christiani fideles a solo proprio Parocho Sacramenta suscipiant, ibi = mandat Sacra Synodus Episcopis pro tutiori Animarum eis commissarum salute, ut, distincto Populo in certas, propriasque Parochias, unicuique suum perpetuum, peculiaremque Parochum assignent, qui eos cognoscere valeat, & a quo solo licitè Sacramenta suscipiant =, utque unus Parochus alterius Paræciæ Parochianis Sacramenta ministrare non præsumat, aperte vetuit Epistola relata in Can. Ecclesias 13. quæst. 1. ibi = Nullus alterius Parochiæ terminos, aut jus invadat: Sit unusquisque terminis suis contentus, & taliter Ecclesiam, & Plebem sibi commissam custodiat, ut ante Tribunal æterni Judicii ex omnibus sibi commissis rationem reddat = idemque firmant Anacl. in

Jus

Jus Canon. lib. 3. tit. 29. num. 3. in fin. ; Franch. de Eccles. Cathedr. cap. 19. num. 118. , Scarfant. ad Ceccoper. tom. 3. Addit. 39. num. 56. , & Ricciardel. in 'licæo Eccles. cap. 13. §. 2. num. 88. in fin. , ubi etiam refert Resolutionem Sacræ Congregationis Rituum in Novarien. 12. Junii 1627.

Et quamvis non desint Doctores asserentes , Cathedralẽ Ecclesiã esse Parochiam totius Civitatis universalem, propriumque Sacerdotem, de quo loquitur citat. *Text. in cap. Omnis*, Episcopum , & Parochum , eorumque Vicarios, aliosve ab eis deputatos , ita ut quilibet adire possit Cathedralẽ pro satisfaciendo præcepto Paschali etiam absque licentia Parochi , communis tamen sententia est , id procedere posse in casu , ubi nulla in Civitate , vel Terra , vel Oppido facta fuerit Parochiarum separatio , quoniam separatis , distinctisque Parochiarum limitibus, prout hanc separationem fieri mandavit dicta Epistola in relato *Can. Ecclesias* , tunc generaliter Parochus verè proprius Sacerdos est , habetque privativè quoad Cathedralẽ juris assistentiam administrandi Sacramenta intra limites suæ Parochiæ , ad quam Parochiani domicilium in illius limitibus habentes accedere tenentur ad effectum à proprio Parocho Sacramenta recipiendi , nec alibi sese conferre debere pro præcepti Paschalis adimplemento , nisi de ipsius proprii Parochi licentia *Fagnan. in lib. 5. Decret. ad eundem cap. Omnis num. 55. & seq. , latissimè Pignatell. tom. 7. consult. 89. per tot. , & in specie à n. 12. ad fin. , Panimoll. tom. 3. decis. 161. à num. 1. ad 15.*

Sacra Congregatio quoties super hac re fuit interrogata , toties respondit pro adimplendo Paschali præcepto in propria Parochia , ut in *Neapolitana Decretorum 29. Februarii 1744. ad I. Dubium = An sustineatur Decretum Eminentissimi Archiepiscopi circa adimplementum præcepti Paschalis in tribus Granciis , seu potius præceptum Paschale sit adimplendum in Ecclesia Curata , & Matrice in casu &c. = responsum fuit = Negative ad primam partem , Affirmativè ad secundam = itemque in Avenionen. 12. Septembris 1750. ad III. Dubium = An Familiares , & Domestici degentes in eodem Archihospitali , eidemque inservientes præceptum Paschale adimplere teneantur in Ecclesia Archihospitalis , seu potius teneantur accedere ad Ecclesiã Collegiatam , & Parochialem S. Petri in casu &c. = fuit responsum = Negative ad primam partem , Affirmativè ad secundam .*

His itaque ponderatis, dignabuntur EE. VV. Dubium, quod sequitur, definire,

An liceat Centum Pacificis Civitatis Faventinæ sine licentia proprii respectivè Parochi adimplere præceptum Paschale in Cathedrali Ecclesia dictæ Civitatis, seu potius dictum præceptum Paschale sit ab eis adimplendum in eorum propria respectivè Parochia in casu &c.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

PIENTINA VACATIONIS CHORALIS. Canonici Collegiatae Ecclesiae Sanctissimæ Trinitatis Terræ Sinalongæ Pientinæ Diæcesis quotidiano, & nunquam interrupto Ecclesiae servitio vacantes ex præscriptis in Bulla Erektionis san. mem. Clementis VIII. sub datum Ius Novembris anni 1592., supplicant pro Indulto vacationis trium mensium tùm attento prædicto continuo, & ultra modum laborioso Chori servitio, tùm etiam spectata tenuitate reddituum, quoniam nonnulli ex Canonicis fere sufficientem ad honestam vitæ sustentationem habent Præbendam, reliqui verò penitus Præbenda carent, ipsisque Præbendæ vice persolvuntur à Canonicis non interessentibus fallentiæ, quæ postea inter præsentis fideliter distribuuntur.

Episcopus autem pro Informatione, & Voto requisitus censuit annui posse petitis, *dummodo nullum detrimentum Ecclesiae patiatur*. Putat enim, cessatam esse rationem assiduitatis, & diurni servitii in Bulla Erektionis expressi, nam illius ratio, quæ tunc necessaria fuerat, dum agebatur de sex tantum Canonicis præter Archipresbyterum in Erektionis Bulla comprehensis, nunc inefficax est, dum Capitulum modo constat ex quatuordecim Canonicis, nonnullisque Beneficiatis. Addendum præterea est, quòd licet eadem Erektionis Bulla cogat Canonicos ad præstandum quotidianum Chori servitium, attamen in ipsis met Apostolicis Litteris data fuit facultas corrigendi, limitandi, immutandi, & aliàs denuo edendi Statuta, & Ordinationes Capituli, *quoties* (sunt verba Bullæ Erektionis) *pro illorum, & rerum, ac temporum, qualitate, & aut alias expediens videbitur*.

Hæc sunt, quæ occurrunt in Facto exponenda, in jure autem præstat adnotare, quòd licet Sancta Synodus

Seff. 24.

Sess. 24. cap. 12. de Reform. ita statuerit = Non liceat vigore cujuslibet Statuti, aut Consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse, salvo nihilominus earum Ecclesiarum Constitutionibus, quæ longius servitii tempus requirunt = & consentaneæ ad hanc Conciliarem dispositionem Sacra hæc Congregatio Canonicis adstrictis Ecclesiæ servitio ultra novem menses consueverit vacationem trium mensium denegare teste Fagnan. in cap. Licet num. 48. & seqq. de Præbend., attamen quoad Canonicos, qui ex Constitutione, aut Consuetudine Ecclesiæ tenentur, ut in casu, toto anno Chori, & Ecclesiæ servitio incumbere, hæc apud Garziam de Benefic. par. 5. cap. 2. num. 311. habentur = Si tamen Constitutio, aut consuetudo Ecclesiæ requirit servitium totius anni, tunc locum habet absentia trium mensium a Concilio permissa; Est etenim dura residentia totius anni, oportetque maxime juxta fragilitatem humanam indulgeri aliquod tempus ad recreationem Corporis, & animi, & ita Sacra Congregatio Concilii censuit in una Astoricens. his verbis = Decretum Concilii cap. 12. Sess. 24. concedit Canonicis absentiam trium mensium, si Constitutiones Ecclesiæ servitium totius anni requirunt.

Transcendo ad Resolutiones hujus Sacræ Congregationis, hæc in Farfen. diei 13. Novembris 1655. benignè indulsit, ut Canonici Ecclesiæ Collegiæ S. Victoriæ Farfen. per duos menses à servitio Ecclesiæ quotannis pro arbitrio Eminentissimi Commendatarii abesse possent, ita tamen ut omnes interessent diebus Dominicis, & Festis totius anni, & diebus omnibus Adventus, Quadragesimæ, Octavæ Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes, & Corporis Christi, & nunquam à servitio ultra tertiam partem eodem tempore abessent, uti legitur in lib. 19. Decret. pag. 582.

Item in Prænestina 22. Augusti 1637. benignè annuit, ut Canonici Prænestini per quatuor menses singulis annis, scilicet à prima die mensis Junii usque ad primam diem Mensis Octobris per tertiarium, hoc est, octo ex duodecim Canonicis intervenire deberent, & quatuor valerent à servitio vacare, uti habetur in lib. 15. Decret. pag. 576.

Similiter in Cathacen. Servitii Chori, in qua agebatur de Canonicis, qui inserviebant diebus Dominicis, aliisque Festis solemnioribus, & aliis diebus inserviebant alternatim, licet die 19. Novembris 1698. reprobatum fuerit

hujusmodi servitium, nihilominus attenta Præbendarum tenuitate, quæ erat in ducat. 50. annuis quoad Canonicatus, & in ducat. 100. quoad Dignitates, die 12. Septembris 1699. recessum fuit à decisio, & attenta tenuitate Præbendarum, statutum fuit, servitium per mediarias juxta morem Basilicæ Vaticanæ, uti patet ex lib. 40. Decret. pag. 567. & ex lib. 49. Decret. pag. 311.

Pariterque in *Larinen.* 24. Januarii 1705. indulgit, ut sublati cæteris quibuscumque vacationibus, Capitulum ex gratia frui valeret vacatione trium Mensium quolibet anno, ut in lib. 55. Decret. pag. 13., eandemque vacationem trium mensium decrevit in *Capuana Indulti* 3. Septembris 1740.

Quibus stantibus, grave non erit EE. VV. decernere An, & quomodo petitioni sit annuendum in casu &c.

Die Sabbathi 13. Septembris 1777. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Septem, quas ordine suo primo loco subijcimus, Causæ in ultima Congregatione Amplissimi hujus Ordinis habita die 30. nuper elapsi mensis Augusti proponi non potuerunt, ideoque earum Capita repetimus, ut ab Eminentissimis Patribus, resumpto dictæ Congregationis Folio, definiantur.

PONTIS CURVI REÆDIFICATIONIS, ET TRANSLATIONIS ECCLESIAE PAROCHIALIS, *Sess. 21. cap. 7. de Reform.*
cujus V. sunt Dubia.

- I. *An sit locus reædificationi, & ampliacioni Ecclesiæ Parochialis S. Michaelis Archangeli, sive potius illius restorationi in casu &c. = & quatenus affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*
- II. *An reædificanda sit in eodem situ, seu potius transferenda ad aliam prope Collegium Doctrinæ Christianæ in casu &c. = & quatenus negative ad primam partem, affirmative ad secundam:*
- III. *An liceat vendere situm antiquæ Ecclesiæ ad effectum erogandi pretium in constructionem novæ Ecclesiæ in casu &c.*
- IV. *An, & cujus expensis novæ Ecclesiæ ædificatio, aut antiquæ restauratio facienda sit in casu &c. = & quatenus Parochianorum.*
- V. *An sit imponenda taxa, seu collecta, & quomodo in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

*Sess. 22. cap. 4.
& Sess. 24. cap.
12. de Reform,*

- P**LACENTINA, in qua IV. Capita expedienda sunt :
- I. *An sit valida, & sustineatur Transactio anni 1685. in casu &c.*
 - II. *An Præbendati, & Mansionarii Collegiatæ Ecclesiæ S. Antonini, qui approbarunt, & ratihabuerunt dictam Transactionem cum Canonicis ejusdem Ecclesiæ stipulatam anno 1685. ligare potuerint eorum Successores in casu &c.*
 - III. *An Canonicis Diaconis, & Subdiaconis jus sit virtute dictæ Transactionis compellendi Præbendatos, & Mansionarios etiam multis pecuniariis ad præstandum servitium conventum in eadem Transactione in casu &c.*
 - IV. *An licitum sit Canonicis Presbyteris, qui tenentur per se ipsos celebrare cum assistentia Concanonicorum in Ordine Diaconatus, & Subdiaconatus, eamdem assistentiam recipere à Præbendis, & ab aliis Presbyteris etiam extraneis sine Indulto Apostolico in casu &c.*

Ad I. II., & III. Negative, ad IV. Dilata.

*Sess. 14. cap. 12.
de Reform.*

- N**EPESINA JURISPATRONATUS, in qua disquiritur.
- An, & ad quem spectet Patronatus Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis Terræ Fiani in casu &c.*

Patronatum Ecclesiæ spectare ad Communitatem Terræ Fiani.

*Sess. 25. cap. 5.
de Reform.*

- R**OMANA CAPPELLANIARUM, ET LEGATORUM PIORUM, in qua tria Dubia in disputationem veniunt,
- I. *An, & quæ onera, siue Legata sint suspendenda, seu potius reducenda, & pro qua summa in casu &c. = & quatenus negative quoad Cappellanos.*
 - II. *An, & à quo tempore stipendium integrè debeatur Cappellanis in casu &c.*

III. *An*

III. *An Legatum Vitalitium per obitum alicujus ex Legatariis quomodo sit partiendum inter Legata suspensa, vel reducta in casu &c.*

Ad I. esse locum Erektioni Cappellaniarum, & Legatorum, quæ vitalitia sunt ad formam Testamenti, nec non esse locum reductioni pro nunc Anniversariorum ad totidem Missas cum Cantu simplici, & ex eo, quod superest, exequantur duo Legata pro Dotibus, & eleæmosina Pauperum.
 Ad II. Deberi à die erektionis Cappellaniarum.
 Ad III. Provisum in primo, & ad D. Secretarium pro executione cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis.

I NTERAMNEN., cujus Dubium est.

An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c. Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

Reliquæ non propositæ.

F AVENTINA, in qua quæritur.

An liceat Centum Pacificis Civitatis Faventinæ sine licentia proprii respectivè Parochi adimplere præceptum Paschale in Cathedrali Ecclesia dictæ Civitatis, seu potius dictum præceptum Paschale sit ab eis adimplendum in eorum propria respectivè Parochia in casu &c. Sess. 24. cap. 13.
de Reform.

Sess. 24. cap. 12.
de Reform.

172

13. Septembris 1777.

PIENTINA VACATIONIS CHORALIS, cujus unum
Caput est.
An, & quomodo petitioni sit annuendum in casu hujus.

Sess. 25. cap. 15.
de Regular., &
Monial.

SPOLETANA NULLITATIS PROFESSIONIS, Inter plures filios à Cajetano Mimi de Terra Acquaspartæ Diœcesis Spoletanæ genitos, duo fuerunt filii Masculi, quorum primus in lucem editus fuit die 7. Martii 1747., cui in salutaribus regenerationis aquis impositum fuit nomen *Joseph Thomas*, & qui, nondum completo septimodecimo suæ ætatis mense, nimirum die 4. Augusti 1748. fato cessit: Alter autem ortum habuit die 16. Decembris mox dicti anni 1748., & in eo renovata memoria defuncti Josephi fratris, eidem fuit in Sacro Lavacro nomen impositum *Joseph Antonius Dominicus*. Hic cum esset in ætatæ annorum tresdecim, mensium quatuor, dierumque duodecim, sese recepit in Conventu Patrum Seraphicæ Religionis S. Francisci Reformatorum nuncupato *l'Eremita*, sitoque in Terra Cæsù Spoletanæ Diœcesis, inibique sub die 27. Aprilis 1762. sub Baptismatis fide prædefuncti sui Fratris Josephi Thomæ Religiosum Habitum sumpsit sub nomine Fratris Augustini ab Acquasparte, & absoluto Novitiatu anno, solemnem Professionem emisit die 27. Aprilis 1763.

Paucis vix elapsis mensibus à die Professionis, Frater Augustinus se contulit ad paternam Domum, ubi à Matre certior fuit secretò factus, quòd Professio nulliter ab eo gesta fuisset propter exhibitam fidem Baptismatis non propriam, sed illam ejus prænati, & prædefuncti germani fratris Josephi Thomæ. Hinc mutati fuerunt ipsius mores, & hinc ipsius querimonix diffusæ fuerunt super nullitate suæ Professionis, eaque recognita à Superiore, & Patribus Conventus *della Spineta*, in quo degebat, expulsus à Religione fuit anno 1766.; Ad illam tamen redire debuit Frater Augustinus virtute Decreti tum Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, tum hujus Sacræ Congregationis, ut Causa super nullitate Professionis, servatis servandis, juxta formam Constitutionis sa. mem. Benedicti XIV., quæ incipit = *Si datam Homini*bus = examinaretur.

A Re-

A Religione subinde aufugit idem Frater Augustinus, Habitumque Religiosum sponte dimisit, & pro ejus reditu ad Religionem Indultum ad certum tempus cum prorogationibus habuit à Sacra Pænitentiaria. Interim verò compilato Processu in Ecclesiastica Curia Spoleti, & à Religione deputato Coniudice, tandem sub die 6. Octobris 1767. lata fuit definitiva Sententia, qua Coniudices pronunciarunt, constituisse, & constare de nullitate Professionis Fratris Augustini, eumque propterea absolutum esse à votis, eidemque licere Religiosum Habitum dimittere, & ad sæculum liberè redire.

Per interpositam appellationem Causa conscendit ad hanc Sacram Congregationem, coram qua acta primæ instantiæ transportata fuerunt. Frater Augustinus indutus Clericali veste manet in paterna Domo, inibique permanendi, *durante tantummodò discussione Causæ in Sacra Congregatione proponendæ super prætenso nullitate Professionis*, obtento Indulto à Clementissimo DOMINO NOSTRO feliciter Regnante sub die 27. nuper elapsi mensis Augusti, Causa modò proponitur.

Sustinet enim Frater Augustinus, se in ætate annorum quatuordecim, mensium quatuor, & dierum duodecim utpote natum die 16. Decembris 1748., & professum die 27. Aprilis 1763. nulliter emisisse Professionem suam, nullitatem decernente Sacrosancto Concilio Tridentino Sess. 25. cap. 15. de Regular., & Monial. ibi = *In quacunque Religione tam Virorum, quàm Mulierum professio NON FIAT ANTE DECIMUM SEXTUM ANNUM EXPLETUM, nec qui minore tempore, quàm per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur. Professio autem ANTEA FACTA SIT NULLA, nullamque inducat obligationem ad alicujus Regule, vel Religionis, vel Ordinis observationem, aut ad alios quoscunque effectus* = & consentaneè firmavit Rota cor. Duran. decis. 207. num. 1., coram Burratt. decis. 205. num. 28., & coram Otthobon. decis. 117. num. 1., & seqq.

E' contrà verò animadvertit Defensor Professionis, quòd licet Professio nulla fuerit ex defectu ætatis Proficientis, attamen audiendus non sit Frater Augustinus, qui sciens falsitatem exhibitæ fidei Baptismatis dolosè se gesserit, juxta relata a Patre Bonaventura ab Urbeveteri tamquam Teste ab ipso Fratre Augustino inducto, ac formiter examinato sub interrog. 15., ideoque in pœnam fraudis, quam

quam patravit , tenetur in eadem Religione permanere *Can. quod interrogasti Distin. 27. , Cap. Ut Clerici 3. de Regular. , Cap Vidua 4. eod. tit. , & Turrecremata in cit. Can. Quod interrogasti .*

Fortius quia Frater Augustinus post completam ætatem annorum sexdecim per annum , & ultra in Religione permansit , Religiosum Habitum gestavit , & omnia adimplevit , & exercuit , quæ veris Professis conveniunt , ex quibus infertur , eundem Fratrem Augustinum Professionem tacite ratihabuisse , & convalidasse , *Text. in Cap. Is , qui de Regular. in 6. , Fagnan. in Cap Significatum a num. 19. ad fin. de Regular. , & Pignattel. Consult. 88. num. 5. , & seq. , & consult. 146. num. 53. tom. 1. , vel eam tacite renovasse , seu validam reddidisse in die festo S. Raphaelis Archangeli , in quo , juxta Institutum Ordinis , a quolibet Religioso tacite renovatur Professio .*

Præ oculis tamen tenendum est , hic agi de querimoniis , & reclamationibus adversus Professionem a Fratre Augustino factis intra quinquennium , in quo actus omnes tacitam ratihabitionem Professionis indicantes inefficaces esse videntur ad eam inducendam , nisi gesti probentur cum scientia nullitatis , & cum animo , ut Professio de invalida fiat valida ex firmatis per *Gratian. Discept. forens. cap. 440. num. 22. & seq. tom. 3. , Suarez de Regul. tom. 2. tract. de Vot. lib. 6. n. 3. , Rot. decis. 116. n. 23. , & seqq. , & dec. 134. n. 7. par. 14. recent.*

Permanentia rursus in Religione Fratris Augustini cum gestatione Habitûs , & observantia Regulæ Religionis in nulla haberi deberet consideratione tum ob assiduas querimonias , quæ tollunt præsumptionem elicitam a silentio *Card. de Luc. de Regul. disc. 48. num. 5. , & Rot. coram Carillo decis. 229. num. 3. ,* tum ob egestatem Oratoris , qui pecuniis ad litem necessariis carebat , ut pro legitima excusatione rejiciendo fraudem , qua Professus se gesserat erga Religionem , & Ecclesiam admisit hæc Sacra Congregatio in *Lycien. Restitutionis in integrum 20. Septembris 1760. ;* tum demum ob necessitatem observantiæ Religiosæ Regulæ , veluti testatus fuit in suo examine Frater Angelus de Bassano *ad 16. interrog. ibi = quali Leggi , e Regole detto Fra. Agostino non poteva non osservarle almeno eternamente , a motivo , che poteva essere castigato , e penitenziato =* cui consonat etiam depositio Patris Celestini ab Urbeveteri *ad idem 16. interrogat.*

Duplici in exclusionem tacitæ ratihabitionis, seu convalidationis adstipulante Juris regula, prima scilicet, qua cautum est, non posse ratificari Professionem, quæ ab initio propter defectum ætatis in Profitente de jure non subsistebat *ad Textum in cap. Confirmatur 16. de Regul. jur. in 6. , Rota coram Roxas decis. 491. num. 16. , & altera , quod cum defectus ætatis expressam Professionem annullet , multò magis tacitam irritat , ex traditis per Suarez de Relig. tom. 3. lib. 7. cap. 1. num. 8. , Rota coram Roxas d. decis. 491. eodem num. 16. , & in Recent. dec. 134. num. 8. . Ratificatio quippè sanare potest defectum liberi consensus , non autem quod ex Conciliari lege nullum est, & invalidum Card. de Luca de Regular. disc. 44. num. 8.*

Quod autem pertinet ad renovationem Professionis anno quolibet actu interno faciendam in die festo S. Raphaelis Archangeli, cum novus hic actus, posita nullitate primi, speciem habeat novæ Professionis ex integro, operatur *ut nunc*, non autem *ut tunc*, habeaturque pro actu omnino novo. Non enim satis est, solo interno actu Professionem renovari, sed oportet iterum Professionem emittere actu externo, & quidem solemniter, cum consensu Religionis in manibus istius Superioris, præsertim quia Superior Religionis sciens, & approbens nullitatem Professionis Fratrem Augustinum jam semel à Religione dimiserat, ut in puncto firmavit Sanchez de Matrimon. lib. 2. disputat. 35. num. 4. , Card. de Luca de Regular. citato disc. 44. num. 9. , Rot. coram Roxas dicta decis. 491. num. 16. in fin., & coram Arguell. dec. 9. num. 50.

Et in ipsissimis, imò durioribus terminis habetur casus decisus in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium in *Anxanen. Nullitatis Professionis*, in qua agebatur de Profitente ante completum annum decimum sextum, non reclamante intra quinquennium, rursus in Religione pacificè permanente longo annorum vigintiduum spatio cum exercitio officiorum Religionis, ac demum mediante Scheda per ipsum obsignata renovante Professionem, cum expressa declaratione, quod sciebat primam nullam fuisse ex defectu ætatis, & tamen dicta Sacra Congregatio sub die 22. Septembris 1769. proposito Dubio = *An constet de Causis Restitutionis in integrum* = respondit = *Affirmative* = & sub die 22. Decembris ejusdem anni definivit = *Consulendum SANCTIS.*

CTISSIMO pro transitu ad statum Presbyteri Sæcularis.

Ponderandum denique est, utrum Sæcularizationis Indultum per Fratrem Augustinum obtentum à Sacra Pœnitentiaria præferat, nec ne illius tacitam confessionem, se fuisse verè professum, seu potius ostendat, idem Indultum fuisse requisitum, ne dictus Frater Augustinus ad Religionem redire cogeretur, prout coactus erat ex Rescriptis ejusdem Sacræ Pœnitentiariæ, & hujus Sacræ Congregationis, quoties dictus Frater Augustinus subinde requisivit, & obtinuit A SACRATISSIMO NOSTRO PRINCIPE Rescriptum permanendi extra Claustra, nimirum in paterna Domo, *durante tantummodo discussione Causæ in hac Sacra Congregatione*, eoque ponderato simul, & perpensis omnibus, quæ in Causa sunt, dignabuntur EE. VV. sapientissime definire.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

*Sess. 24. cap. 18.
de Reform.*

CAMERINEN. PAROCHIALIS. Prioratum S. Lucie di Pelliccione nuncupatum, cui unita erat Parochialis Ecclesia S. Petri nullos fines habens in Castro Belfortis Camerinenfis Diœcesis, transtulit, ac perpetuò univit anno 1515. Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ S. Venantii Civitatis Camerini san. mem. Leo X., onere tamen eidem Capitulo adjecto ferendi Prioratus onera, & præsertim eligendi Presbyterum idoneum, & amovibilem ad nutum Capituli pro exercitio Curæ Animarum. Anno 1592. Camerinenfis Antistes mandavit, Vicarium electum ad exercendam dictam Animarum Curam esse debere perpetuum, eidemque pro ejus congrua sustentatione nonnulla Bona Prioratus assignavit.

Anno autem 1757. Episcopus, attenta relatione Presbyteri Augustini Manicelli Vicarii Curati præfatæ Parochialis Ecclesiæ deponentis, migrasse Familias, & Parochianos eidem Curæ subjectos, ad instantiam Capituli decrevit, post obitum dicti Vicarii Curati Capitulum = *Non teneri, nec obligatum esse amplius eligere, præsentare, seu nominare alium Vicarium pro exercitio Curæ Animarum dictæ Ecclesiæ ob defectum earundem Animarum, & deficientiam omnium Parochianorum, qui suberant, & subesse possunt eidem Ecclesiæ* = proptereaque declaravit = *Bona assignata pro sustentatione prædictæ*

Vi.

Vicarii , utpote pertinentia eidem Prioratui Sanctæ Lucie adnexo , & incorporato præfatæ Mensæ , fore , & esse possidenda , & retinenda per dictum Reverendissimum Capitulum , cujus favore nunc pro tunc concessit , decrevit , & relaxavit mandatum de reintegrando ad naturalem possessionem eorumdem Bonorum .

Defuncto præfato Manicellio Vicario Curato , Capitulum exequutum fuit antedictum Episcopi Decretum . Parochiani verò , qui adhuc existunt in Parœcia Sancti Petri Castri Belfortis , preces porrexerunt san.mem. Clementi XIV. , ut compelleretur Capitulum ad eligendum Vicarium Curatum . Ablegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem , requisitus fuit Episcopus pro sua informatione , & voto , audito Capitulo , & Communitate Castri Belfortis , quorum jura inter se contradictoria , nimirum pro nominatione Vicarii Curati à Capitulo facienda , ut ferunt illa moxdictæ Communitatis , & pro exemptione ab hac facienda nominatione , veluti concludunt illa Capituli , ad hanc Sacram Congregationem transmisit , nullumque suum votum aperuit .

Causa modò proponitur . Contendunt enim Parochiani dictæ Parochialis Ecclesiæ S. Petri , Capitulum Collegiatae Ecclesiæ S. Venantii , quod unionem antedicti Prioratus obtinuit cum onere deputandi Vicarium Curatum pro exercitio curæ Animarum S. Petri indispensabiliter teneri ad hujus oneris implementum , ex traditis per *Slevogtium de Union. Ecclesiar. , & Beneficior. sect. 3. cap. 2. §. 9. , & Rot. decis. 5. num. primo part. 7. Recent.*

Addunt insuper , Decretum suppressionis Parochiæ S. Petri ab Episcopo pronunciatum nullius esse momenti : Nam ut suppressio valida fiat , cum illa tendat ad decrementum Divini Cultus , requiritur justa , & necessaria causa , & solemnitas , *Ricc. in prax. rer. quotid. For. Eccles. part. 4. resol. 533. num. 1. , Lotter. de Re benef. lib. 1. cap. 28. num. 78. , & seqq. , Turricell. de Union. cap. 7. num. 6. , & seqq. , & Rot. in Cracovien. Canonatus 15. Januarii 1725. §. Ex quibus coram clar. mem. Card. Calcagnino .*

Utramque deficere sustinent Parochiani ; Deficit enim , imò falsa est suppressionis causa elicitæ à Parochianorum defectu litteraliter expresso in Decreto Episcopi , & in commentitia depositione Vicarii Manicelli , quia Familias , & Parochianos S. Petri semper extitisse , & adhuc

extare probatur ex Testium , ex Civium Castri Belfortis , & ex istius Communitatis depositione , nec non ex testimonio Parochi alterius Parochialis Ecclesiæ dicti Castri S. Eustachii nuncupatæ . Fides quippe adhibenda . non est Episcopo supprimenti quoad expressam suppressionis causam , nisi sit eadem concludentissimè probata *Corrad. in Prax. benef. lib. 2. cap. 8. num. 33. , & 54. , Leuren. in For. benef. part. 3. sect. 2. cap. 2. §. 1. quæst. 968. num. 1. , & Rot. coram Caval. decis. 439. num. 6.*

Deficit etiam suppressionis solemnitas , quia in ejus actu non intercessit assensus Capituli Cathedralis Ecclesiæ , per cujus defectum suppressio redditur ipso jure nulla ex firmatis per *Corrad. in Prax. benef. lib. 2. cap. 8. num. 25. , & seqq. , & Rot. coram Caval. decis. 439. num. 3. : Nec Episcopum , Parochiani , ajunt , applicare validè potuisse dicto Capitulo Bona assignata Vicario Curato pro congrua ipsius sustentatione , obistente Bulla san. mem. Pauli III. sub datum diei 7. Januarii 1538. , qua Pontifex prohibuit , ne imposterum Bona , vel Beneficia unirentur Mensæ Capitulari Sæcularis , & Collegiatæ Ecclesiæ S. Venantii Civitatis Camerinensis .*

A' Capitulo nihil hætenus habuimus . Dubium est .

An Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ S. Venantii teneatur nominare Vicarium Curatum S. Petri Terræ Belfortis in casu &c.

Die Sabbathi 29. Novembris 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Superfunt ex Folio postremæ Congregationis habitæ die 13. præteriti mensis Septembris priores quinque, quas subjicimus, Causæ, quæque proponi non potuerunt. Rogamus igitur Eminentissimos Patres, ut, repetita lectione Folii dictæ Congregationis, sapientissime Dubia earum expediant.

I NTERAMNEN., in qua respondendum est
An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c. *Sess. 25. cap. 4. de Reform.*

Firmis remanentibus duabus primis Missis a Testatore demandatis, in reliquis pro suspensione aliarum duarum Missarum ad quinquennium, juxta mentem. Et mens est, quod celebrata quo ibet mense unica Missa, sit locus suspensioni aliarum Missarum, donec ex redditibus Prædii *Capo di Croce*, Fratres Massarucci fuerint reintegrati de expensis faciendis pro cultura d. Prædii, & ad mentem; Et mens est, quod Episcopus præfigat congruum tempus dd. Fratribus Massarucci pro faciendis melioramentis, docto de adimplemento, ac de quantitate expensarum ab eodem Episcopo approbanda, & curet reintegrationem dictorum Fratrum cum fructibus Prædii, & melioramentorum de eis anno quolibet reddita ratione coram Episcopo.

F AVENTINA, in qua ambigitur
Anticeat Centum Pacificis Civitatis Faventine sine licentia, proprii respectivè Parochi adimplere præceptum Paschale in Cathedrali Ecclesia dictæ Civitatis, seu potius dictum præceptum Paschale sit ab eis adimplendum in eorum propria respectivè Parochia, in casu &c. *Sess. 24. cap. 13. de Reform.*

Negativè ad primam partem, affirmativè ad secundam.

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

180

29. Novembris 1777.

PIENTINA VACATIONIS CHORALIS, in qua quæ-
ritur
An, & quomodo petitioni sit annuendum in casu &c.

Affirmativè juxta votum Episcopi cum solitis clausulis.

*Sess. 25. cap. 15.
de Regular., &
Monial.*

SPOLETANA NULLITATIS PROFESSIONIS, cu-
jus Dubium est
An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Affirmativè, idest constare de nullitate Professionis,

*Sess. 24. cap. 18.
de Reform.*

CAMERINEN. PAROCHIALIS, cujus unum est
Caput.
*An Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ S. Venantii teneatur no-
minare Vicarium Curatum S. Petri Terræ Belfortis in
casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem, & mens
est, quod requiratur ab Episcopo, ut referat an in
Terra Belfortis, vel ejus Districtu familiæ, quæ
spectarent ad veterem Parochiam S. Petri, quæ sub-
inde transierint ad Curam Parochi S. Eustachii.

*Sess. 25. cap. 5.
de Reform.*

PISAUREN. REINTEGRATIONIS, & REDU-
CTIONIS MISSARUM. Hæc Causa data fuit in
Folio Congregationis habitæ die 19. Decembris anni 1772.
geminis instructa Dubiis, quorum primum erat: *An, &
in qua Jumma constet de credito Archiconfraternitatis Pii
Suffragii Pisauri, itaut sit locus reintegrationi super Bo-
nis hæreditariis quondam Vincentii Lucatelli in casu &c.* =
& quatenus negativè: *Alterum verò: An, & quomo-
do sit locus reductioni Missarum in casu &c.* = His Emi-
nentissimi Patres rescripserunt = *Dilata, & firmetur*
Status, citato Promotore Fiscali = Firmato Statu hæredi-
tatis Vincentii Lucatelli, eoque ad Sacram Congrega-
tionem transmissa, iterum Causam dedimus in *Folio*
Congregationis habitæ die 13. Julii superioris anni 1776.,
& in eo retulimus dicti Status activi, & passivi compen-
dium, iterumque ab Emis Patribus in subsequenti Con-
gre-

gregatione diei 17. Augusti rescriptum fuit = *Dilata*, & *audiatur Eminentissimus Episcopus*.

Vi hujus Rescripti datæ fuerunt Eminentissimo Antistiti Sacræ Congregationis litteræ. Is enim in voto est, reintegrationem peculiaris crediti, quam adversus hæreditatem Vincentii Lucatelli sub primo Dubio postulat Societas Pii Suffragii Pisauri, impossibilem esse, prorsusque prætermittendam: Missarum verò reductionem, quæ sub altero continetur Dubio, faciendam esse juxta redditus annuatim à destinato Fundo percipiendos, ut habetur ex elucubratissima ejusdem Eminentissimi Episcopi relatione, quæ de verbo ad verbum à Societate Oratrice circumfertur. Causa nunc redit ad tertium Judicium, reassumptisque *Foliis dictarum Congregationum* 19. Decembris 1772., & 13. Julii 1776., onus erit Amplissimorum Patrum originaria definiendi Dubia, quæ sequentia sunt.

- I. *An, & in qua summa constet de credito Archiconfraternitatis Pii Suffragii Pisauri, itaut sit locus reintegrationi super Bonis hæreditariis quond. Vincentii Lucatelli in casu &c.* = & quatenus negative
- II. *An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

Ad primum Negative.

Ad secundum esse locum reductioni Anniversarii ad unicam Missam lectam, & aliarum Missarum ad rationem Eleemosynæ manualis, deletis aliis oneribus, & pro hujusmodi effectu ad Dominum Secretarium cum Sanctissimo.

AUXIMANA DISPENSATIONIS. Speciem omnem, & rationes hujus Causæ dedimus in Folio Congregationis habitæ die 5. superioris mensis Julii. Dubium ejus, quod erat = *An, & quæ Supplicatio sit signanda in casu &c.* = in sequenti Congregatione diei 19. ejusdem mensis Julii resolutum fuit ab Eminentissimis Patribus responso = *Signandam esse Supplicationem Francisci Nicolai Manzoni, eidemque competere dispensationem usque dum ad legitimam ætatem pervenerit, adimpletis oneribus* = Beneficio novæ Audientiæ impertito Josepho Amboni succumbenti, à quo tamen nihil habuimus, cum modò reproponatur Causa, rogantur iidem Eminen-

*Sess. 23. cap. 6.
de Reform.*

mentissimi Patres *Folium dicte Congregationis diei 5. transacti mensis Julii iterum consulere, ut assuetum, quod sequitur, Dubium expediant.*

An sit standum, vel recedendum à Decisis in casu &c.

Non proposita, cum sequentibus.

*Sess. 25. cap. 3.
de Regular.*

VADEN. LEGATORUM . Vincentius Vernazzi Civitatis Vadensis in suo ultimo Testamento condito die 28. Maji 1597. inter plura Legata Pia reliquit = *che alli Frati Cappuccini si diano due libre di carne la settimana in perpetuo, quando si mangia Carne, e la Quaresima, ed in altri tempi, che non si mangia carne libre due di Pesce la settimana in luogo della Carne. Et il simile voglio, che abbiano perpetuamente li PP. Zoccolanti di detta Terra.* Deindeque progressus fuit ad institutionem Hæredis universalis, quem esse voluit Hortentium ejus filium, & post eum vocavit Hippolitum ejus nepotem ex Hortentio, istiusque Descendentes in infinitum, quos inter reciprocum ordinavit Fideicommissum, præscripta Masculis supra Fœminas, earumque Descendentes in qualibet substitutione prælativa successione. Omnibus autem de sua Familia, & progenie quandocumque deficientibus, tres elegit suæ Hæreditatis Administratores cum onere erogandi redditus in alios pios usus, quos ipse Testator numeravit, & præsertim favore dictorum Patrum his verbis = *Alli Cappuccini, e Zoccolanti di detta Terra se li debbano dare due giulj di Pane per Monastero la Settimana, e due libre di Carne, o Pesce oltre il Legato fatto di sopra.* Decefferunt Masculi, & Fœminæ ab Hortentio descendentes, quarum ultima fuit Cornelia Vernazzi. Hæc hæredes suos ex Testamento exarato sub die 27. Februarii 1705. reliquit Sacerdotes Congregationis S. Philippi Nerii, quibus certa indixit pia onera ab eisdem adimplenda. Casu autem, quo dicti Sacerdotes vel nollent, vel non possent hæreditatem adire, pro qua adeunda terminum unius anni præscripserat, substituit Patres Minores Conventuales, ea adjecta declaratione, = *che in questo caso stia fermo, e saldo nel suo essere il suddetto Testamento di detto Signor Vincenzo, mà che questi abbiano tutta l'Eredità mia, detratti come sopra li Legati da me fatti, e Cappella di due messe la settimana.*

Usque

Usque & ab anno 1724. Patres Minores Conventuales mandato Judicis immissi fuerunt in possessionem omnium Bonorum hæreditariorum Cornelie, fueruntque solliciti qualibet hebdomada tradere Patribus tum Cappuccinis, tum Minoribus de Observantia libras duas Carnis, seu Piscium in executionem *primi* Legati tantum in Testamento scripti a Vincentio Vernazzi. Cum subinde innotuerit eisdem Patribus Mendicantibus alterum Legatum aliarum duarum librarum Carnis, seu Piscium cum duobus juliis Panis in qualibet hebdomada, quod idem Vincentius mandaverat casu, quo Descendentes ex Familia Vernazzi protinus defecissent, preces proinde porrexerunt usque ab anno 1772. *Sacratissimo Principi*, ut cogerentur Patres Minores Conventuales Cornelie hæredes, quæ hæres mediata fuerat Vincentii Testatoris, ad utrumque implendum Legatum, necnon, ut pro *secundo* Legato hætenus non impleto aliqua caperetur provisio.

Ablegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem, fuit pro Informatione, & voto requisitus Vadenſis Antistes, qui censuit, compellendos esse = *Patres Minores Conventuales ad deducendas rationes, quare predictis Legatis, quæ sunt in particula Testamenti quondam Vincentii de Vernatii non satisfaciant, nec satisfacere debeant, cum quas quantum ad hoc rationes adducunt, non videantur satis momenti* = : præfixoque termino singulis interesse habentibus ad deducendum jura sua in hac Sacra Congregatione, unicus modò comparent Patres Minores Conventuales, sustinentque ipsos non teneri ad præstationem secundi Legati, attenta incapacitate Patrum Cappuccinorum, & Minorum de Observantia possidendi, postulandique Legata, ipsis obſistente tùm. Regula Divi Francisci, tùm *Sacroſancto Concilio Tridentino Sess. 25. cap. 3. de Regular.*, in quo capaces possidendi factæ fuerunt omnes Religiones, *exceptis* tamen *Domibus Fratrum S. Francisci Cappuccinorum, & eorum, qui Minores de Observantia vocantur*, cui cohæret *Card. Petra ad Constit. Apostol. tom. 2. Sess. 4. pag. 449. n. 4.*

Idque sive Legatum sit pecuniæ, sive speciei cum opere celebrationis Missarum, vel sine onere per *Text. in Clement. Exivi vers. Cum annui redditus de verb. signific. in 6., cap. 10. de Relig. Domib., d. Card. Petra loc. supra cit. num. 36., & Rot. cor. Merlin. decis. 456. num. 17., & 18., ad differentiam casus, in quo ageretur de unica*
tan-

tantum præstatione , vel de præstatione temporanea ex traditis per *Rot. cor. Merlin. cit. dec. 456. num. 23.*

Urgent insuper , quòd , data etiam illorum capacitate , Legata dici deberent præscripta , quoniam à die obitus Cornelix Vernazzi ad diem petitionis Legati quinquagesimus quintus elapsus sit annus , absque eo , quòd Legatum unquam postulatum fuisset ad *Text. in cap. de Quarta 4. , Cap. ad aures 6. de Præscript. , & in Auth. quas actiones Cod. de Sacrosf. Eccles.* Fortius quia idem heredes sunt Cornelix Vernazzi , non autem Vincentii Legantis , cujus Bona pro Legatorum implemento destinata non possident . Contendunt enim ex Legantis hereditate , detracta Legitima , & Trebellianica primo , hæredi gravato competenti , detractaque Dotium restitutione , nihil superesse , unde Legata possint impleri , quoniam omnia Bona tamquam libera jure Detractionum coaluerint in Corneliam eorum Autricem *Rot. in Narnien. Immissionis 16. Januarii 1758. §. 4. cor. bo. me. Canilliac.* Non obstante , quòd primus hæres gravatus nullum de Bonis fideicommissariis Vincentii confecerit Inventarium ; nam sola illius omissio non prohibet , quominus hæres gravatus , vel ab eo causam habens adversus Fideicommissarium detractiones tum quotitativas , tum quantitativas assequi possit ad firmata per *Rot. in Firmana Immissionis 7. Junii 1754. §. 9. coram bo. mem. Canilliac.*

Urgentque demùm , hæreditatem Vincentii Legantis adeo esse imminutam , ut ea impar sit ad Legatorum implementum . Probant enim , hanc *Sacram Congregationem* , instantibus Francisco Maria , & Hortentio de Vernatiis Vincentii hæredibus gravatis *sub die 14. Julii 1670. ,* attempta reddituum imminutione , reduxisse Legatum Missarum , alterumque Panis Pauperibus relictum , & facto nunc decenniali eorumdem reddituum calculo , eos ascendere ad scuta 1458. 79. , exitum verò ad scuta 1141. 19. , ita ut , facta peculiari detractione , redditus supersint in scutis 317. 60. , quibus per decem annos distributis , superextantes redditus consistere in *annuis* scutis 31. 76. prorsus imparibus ad omnia alia subeunda Legata .

Hæc , & alia sunt in libello à Patribus Conventualibus circumferendo .

At verò circa capacitatem , vel incapacitatem PP. Cappuccinorum , & Minorum de Observantia recipiendi Legata distinctio admittenda videtur . Aliud enim est , si Legatum

gatum directè relinquatur Patribus, & longe aliud si onus præstandi Legatum impositum fuerit Legantis hæredibus. Quidquid enim sit in primo distinctionis casu, certum tamen est in secundo casu, in quo cum fuissent gravati hæredes onere Legati, Legatum ipsi præstare tenentur utcumque Legatarius incapax sit recipiendi Legatum, quemadmodum ad rem facit resolutio hujus Sacrae Congregationis in Causa *Aprutina Legati* 29. *Februarii* 1677. in qua, disputato Dubio, *An Legatum sequentibus verbis conceptum sustineatur = item dice di avere à censo ducati 180. lascia di ragione di Legato, che l'infra scritto Erede, e Successori in infinitum debbano con i frutti di quelli farne celebrare quattro Anniversarii l'anno nella Chiesa di S. Maria de Lumi dalli Frati Zoccolanti &c.* = fuit affirmative resolutum.

Consimilis pariter prodit ab hac Sacra Congregatione resolutio in *Ifernien. Legati* 10. Junii 1684. Cum enim ageretur de Testamento sequentibus verbis concepto = *lascio, che detti miei Eredi facciano celebrare quaranta Messe all' Altare di S. Maria Madalena nella Chiesa di S. Maria delle Grazie de Frati Minori Osservanti, dà quelli Padri, che saranno assistenti al Convento sopradetto, e più, che gli siano dati dai sopradetti Eredi quattro ducati l'anno, i quali serviranno per i bisogni di detta Cappella =* Cumque cohærenter ad hanc testamentariam dispositionem gemina fuissent proposita Dubia, primum scilicet = *An præter scuta annua quatuor legata pro indigentibus Cappellæ hæredes teneantur separatim persolvere eleemosynam pro celebratione Missarum = & secundum = in qua quantitate =* Ad primum fuit responsum = *Affirmative = & ad secundum fuit definitum = quantitatem esse debere, saltem ad rationem eleemosynæ manualis.*

Uterius ponderandum est, Sacram hanc Congregationem nunquam habuisse hujusmodi Legata pro non scriptis, sed decrevisse ea libere tradi debere titulo eleemosynæ Fratribus Cappuccinis, & Minoribus de Observantia; videndus est *Piton. Discept. Eccles. tom. discept. 2. per tot.*, videndæ item sunt Resolutiones hujus Sacrae Congregationis congestæ pro capacitate dictorum Fratrum à *Card. Petra ad Constit. Apost. tom. 2. Constit. 5. Honorii III. Sect. 4.*, aliæque plurimæ cumulatæ à *Ferrar. Bibliotheca sub verb. Legatarius à num. 103. ad 121.* ubi præsertim sub num. 110. refertur Resolutio Sacrae Congregationis Fabricæ pro capacitate Fratrum Minorum de

Observantia S. Angeli in Vado quibus Resolutionibus hujus Sacrae Congregationis posteriores addi possunt, nimirum in *Brundusina Adimplementi quoad III. Dubium 26. Augusti 1719.*, in *Firmana Legatorum 31. Maij, & 2. Octobris 1721.*, in *Lucana Legati Pii 31. Julii 1728.*, & pro capacitate PP. S. Francisci ad Ripam Tyberis, & PP. Cappuccinorum Urbis assequendi Legata, seu Eleemosynas Carnis, & Vini sunt Rotaes Decisiones in *Romana Legatorum, & Eleemosynarum 26. Junii 1754.*, & 5. Maii 1755. coram clar. mem. Card. Caprara.

Quò verò ad præscriptionem Legati, animadvertendum pariter est, utrum admitti, nec ne possit objecta præscriptio, non probata in Fratres Cappuccinos, & Minores de Observantia certa scientia tùm secundi Legati, tùm extinctionis Familiæ de Vernatiis, à qua pendere debebat illius præstatio, *Rota in Eugubina Immissionis 6. Maii 1757. §. finali coram cl. mem. Card. Paracciano.* Sat enim est, quòd Bona Legantis coaluerint in Corneliam, ut PP. Conventuales tamquam ipsius hæredes dicendi etiam sint hæredes Legantis, ut Legata ab ipso relicta præstare teneantur.

Opinio verò, quòd Hæredibus gravatis competant detractiones Legitimæ, Trebellianicæ, & Dotium, non obstante ommissione Inventarii, sequi potest tunc cùm agitur cum Fideicommissariis, secus verò quando res est cum Legatariis, ut sunt Patres Cappuccini, & Minores de Observantia, juxta constantissimam distinctionem amplexam à *Rota in Interamnen. Immissionis quoad Primogenituram Ludovici Castelli 24. Januarii currentis anni §. 8. coram R. P. D. Mannelli.* Sed data etiam libertate Bonorum, videntur tamen compellendi esse Patres Conventuales uti Cornelix hæredes ad implementum piorum omnium Legatorum Vincentii, quia Cornelia in casu, quo ejus hæreditas perveniret ad eodem Patres Conventuales, jussit, quòd = *stia fermo, e saldo nel suo essere il sudetto Testamento di detto Signor Vincenzo.*

Animadvertendum similiter est, Sacram hanc Congregationem sub die 14. Julii 1670. ad instantiam Francisci Mariæ, & Hortentii de Vernatiis reduxisse quidem Legata Missarum, & Panis pro Pauperibus, sed ea non aliter reduxisse, nisi adjecta clausula = *firmis remanentibus aliis oneribus* = Imminutio verò reddituum ut PP. Conventuales

tuales ab onere Legatorum reddat exemptos, attendenda esse non videtur, non reddita ratione de Bonis hæreditariis, quæ, deficiente Inventario tum de Bonis Legantis, quod fieri debebat a primo hærede gravato, tum de Bonis Cornelix omisso à Patribus Conventualibus, reddi non potest.

Sunt, hæc, quæ pro quæstionis definitione reverenter proponenda putavi. Manus nunc erit EE. PP. ea, quæ pollent, sapientia definire.

An PP. Conventuales Civitatis Vadenfis teneantur præstare Legata, de quibus agitur in casu &c.

MELEVITANA DISPENSATIONIS. Sacerdos Joseph Muscat ex Cafai Sannat Insulæ del Gozo nuncupatæ Diæcesis Melitenfis preces porrexit huic Sacræ Congregationi narrans, se verbis, injuriis, & contumeliis in propria Domo provocatum fuisse a Fæminâ Evangelistâ Attard, & quamvis ipse prudenter, blandisque verbis, sed inutiliter, studuisset animum Evangelistæ sedandi, ira accensum, arrepto baculo, Fæminam verberasse, eamque ferocem effectam erga Sacerdotem Oratorem alium arripuisse baculum, quem cum ambo ad se retraherent, illum tandem liberum reliquit mulieri, quæ eo pacto a lapsu non retenta ex alto Domus loco, qui vocatur *Astargo*, in ejusdem Domus Atrium violenter cecidit, pluribus in ejus capite, & corpore receptis vulneribus; Ab hoc accidentali casu correptus Orator auxilio plurium Personarum ob clamores inibi accurrentium curavit, ut majori, qua fieri potuit, solertia, necessaria remedia prolapsæ Fæminæ subministrarentur, quæ tamen ad propriam Domum traducta ob malam vulnenum curationem post triduum occubuit.

Narravit insuper, quod ad instantiam Pauli Attard defunctæ Evangelistæ Viri delata fuit querela ad Episcopalem Curiam Melitensem, a qua Criminali compilato Processu, licet fuisset concludentissime probatum, mortem Evangelistæ evenire nequivisse a datis verberibus, sed dumtaxat ab imperita vulnenum curatione, nihilominus dicta Episcopalis Curia lata Sententia Sacerdotem Oratorem damnavit ad exilium per quinquennium, illumque

*Seff. 14. cap. 7.
de Reform.*

irregularem, & a Divinis suspensum declaravit, præter alias indictas pecuniarias pœnas pro Familia Defunctæ, & pro aliis piis Operibus applicandas. Hanc Sententiam rigidam, sibi que gravem vocat, ideoque postulat dispensationem ab irregularitate, ut Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare possit.

Requisitus Episcopus pro Informatione & voto, & de satisfactione Partis & Fisci, retulit, Fiscum, & Partem satisfactos fuisse, excusavitque Sacerdotem tamquam provocatum ab Evangelista, concluditque his verbis = *Et quia a tempore latæ, ut supra, Sententiæ usque adhuc ipse recurrens honestè semper vixit, bonæque vitæ exemplum præbuit*, [& ex hac, non autem ex alia ratione censuit, ut prosequitur] *censeo, ejus casum adversum accidentaliter evenisse; Et ideo post tot ærumnas, ac diutinam carcerationem a jamdicto Recurrente passam promereri mihi videtur exoptatam ab irregularitate dispensationem.*

Sub die 23. Aprilis 1774. rescriptum fuit, ut exhibeantur acta = illisque proinde transmissis, & accurate perlectis, ex eis liquidò patet, falsum esse id omne, quod narratur in precibus ab Oratore huic Sacræ Congregationi porrectis. Ex actis enim liquet, casum evenisse, die 5. Decembris 1771., Evangelistam verò decessisse, die 8. ejusdem mensis, eamque ab ejus delapsu ad diem obitus loquelam amisisse, ita ut examinari, & ab ipsa sequutum factum cum suis circumstantiis haberi non potuerit. Ex processu namque, & ex Testibus formiter examinatis compertum est, Evangelistam petiisse Domum Sacerdotis Josephi causa ab eo recuperandi linteolum, quod plenum *con Noce di Cottone* idem Sacerdos abriperat e manibus Mariæ ætatis novem annorum, & unius ex septem minorennibus filiis tam masculis, quam fæminis dictæ Evangelistæ putans, eas res è suis Terris furtim fuisse collectas.

Quod autem evenit Sacerdotem inter, & Evangelistam narravit Anna Borg Sacerdotis famula, & infortunio præsens in ejus duplici Constituto, primo scilicet sub die 19. Decembris 1771., de quo *Processu fol. 10.*, alteroque sub die 29. Januarii 1772., de quo eodem *Processu fol. 14. a tergo*: licet idem Sacerdos sub die 16. Julii 1769. præceptum habuisset ab Episcopo de non conversando cum dicta Anna, eamque de non admittendo in propriam Domum, quod refertur in *Processu fol. 19.*

Quæ

Quæ narravit Anna in suis Constitutis, & quibus cohærent cæteri Testes formiter examinati, & in *Processu* existentes, habentur in *Summario* num.3. libeli ab Oratore circumferendi. Ex eis enim recognoscent amplissimi Patres, utrum vera sint, vel falsa, quæ in præcibus exposuit Orator huic Sacræ Congregationi. Nu libi quippe patet, Evangelistam contumeliis, injuriosisque verbis provocasse Sacerdotem Josephum, sed imò ipsum Sacerdotem calcis ictibus, & colaphis prius, subinde que Evangelistam in terra jacentem ita *crudeliter*, & *inhumaniter* verberibus, & baculo affecisse, ut eam semivivam reliquerit: Ex hoc autem certo facto conjiciendum erit ab EE. PP., utrum Evangelista in terra jacens semiviva, remoto Sacerdote, prolabi ex se nec ne potuerit in inferius Atrium Domus, seu potius suspicari possit, quod eam projecerit idem Sacerdos, ut impicta vulnera cum baculo non sibi, sed lapsui potius tribuerentur.

Cæterum adest examinata Fæmina in *Processu* pag.5. à tergo referens, *mi portai in Casa di detta Evangelista come vicina, e chiamandola per due volte col suo nome, essa Evangelista s'altò in ginocchione sul letto, ululando colla bocca, senza punto spiegarsi colle mani, bensì mi diede a sentire d'essere stata bastonata, tanto più, che avendo osservato la sua vita per essere ignuda a causa della miseria tutta livida, e macilente colli segni de' colpi di bastone, e Maria mia figlia ebbe a dirmi, che Domenico figlio minore d' Anna Serva di detto Signor Muscat gli aveva detto, che detta fù Evangelista non era ferita colla caduta, mà colle bastonate datele dal Judetto Sacerdote = cui dicto adhæret etiam relatio Medici, & Chirurgi, de qua *Summario Sacerdotis* num.2., deponentium, vulnera etiam in capite Evangelistæ = *essere state tutte cagionate da qualche Istromento contundente*. Nec verum est ex *Processu*, Sacerdotem vocasse Vicinos, ut delapsæ Fæminæ debitum præstaretur auxilium.*

Rursus nec etiam verum esse videtur, Fiscum satisfactum fuisse, quoniam non adhuc consummatum est tempus pænæ quinquennalis exilii ab eodem Fisco Sacerdoti inflictæ, ut dispensatio ab irregularitate peti possit, dum sententia cum dicta pæna, & suspensione à Divinis lata fuit die 7. Maji 1773., ut in *Processu* pag.28. à tergo. Videndus in hisce circumstantiis *Fagnan. in lib.5. Decret. cap. Henricus de Cleric. pugn. in duell.*, ubi sub num.35. sic

sic ait = *An tantum temporis exceſſerit à die perpetrati homicidii , ut illius memoria ſit oblitterata in loco , & ſi ceſſet ſcandalum , & horror , ut Vir ſanguinolentus miniſtret in Altari , quæ fuit cauſa inſtituendi irregularitatem .*

Certa eſt diſtinctio inter promotum , & promovendum , ſed conſiderandum eſt , an locum habeat in hoc , & ſimilibus caſibus cum morte ſequuta . Pluries in hac Sacra Congregatione de his actum eſt , & pluries etiam Clerico jam promotò denegavit Diſpenſationem ab irregularitate , ut videre eſt *in Caputaquen. Diſpenſationis 10. Maji 1755. , in Taurinen. Irregularitatis 13. Aprilis 1764. , & in Brixiën. Irregularitatis 19. Januarii 1765.*

His perpenſis , dignabuntur EE. PP. definire
An ſit locus Diſpenſationi ab Irregularitate in caſu &c.

I N D E X

R E S O L U T I O N U M

291

*Quæ prodierunt in Causis in Sac. Congregatione Concilii
propositis anno 1777.*

A

A Bessendi a Choro Indultum concessum
fuit in *Novarsen. Indulti 11. Jan. pag. 1.*
Bsolutio ab implemento oneris subsidiorum
dotalium inadimpleti concessa est in *Maz-*
zarien. 19. Julii ad I. dub. pag. 117.
linentis Puellarum Conservatorii applicati
sunt durante necessitate fructus ad aliud
pium opus assignati *Maxzarien. 19. Julii*
ad II. dub. pag. 117.
linentis cedere non debent fructus in dotalia
subsidia erogandi *Romana Alimentorum,*
10. Maii pag. 75.
nniversaria ad totidem Missas cum cantu
simplici redacta sunt in *Romana Cappella-*
narum, & Legatorum Piorum 13. Septem-
bris ad I. dub. pag. 171.
nniversariorum, distributiones debentur Vi-
cariis Cappellanis *Leodien 30. Augusti ad*
III. dub. pag. 152.

Nisi obstat lex Foundationum *ibid.*
postolicas Literas reportandas, reforman-
dasque juxta Episcopi votum decrevit S. C.
in *Verulana Jurium Parochialium, & Pree-*
minentiarum 9. Augusti pag. 134.
applicatio Missæ Conventualis redacta fuit ad
dies festos de præcepto in *Placentina Missæ*
Conventualis 1. Martii pag. 20, & in The-
lesina Missæ Conventualis 19. Julii pag. 110.
Archiconfrater, Pii Suffragii Pisauri cre-
ditum non subsistere, responsum fuit in *Pi-*
sauren. Reintegrationis, & Reductionis Mis-
sarum 29. Novembris ad I. dub. pag. 181.

Nec ideo locum esse reintegrationi super
bonis hæreditariis quondam Vincentii Lu-
catelli *ibid.*

Assignmentem dotium pro filiabus Josephi Pos-
senti, & Mariæ Justiniani denegavit S. C.
in *Camerinen., & Fabrianen. Subsidiorum*
dotalium 10. Maii pag. 76.

B

Beneficiatis Ecclesiæ Cathedralis Anagninæ
denegata fuit vacatio a Choro per duos
menses, qua gaudent Canonici, *Anagnina*
Indulti 5. Julii pag. 104.

Beneficii alterius Diocesis unio fuit denegata
pro conficienda massa distributionum in *Vi-*
co-Equen. Visitationis SS. Liminum 7. Junii
pag. 83.

Beneficiorum autem ejusdem Diocesis unio
fuit concessa *ibid.*

C

Canonicatus fructus deberi Philippo Lama-
berto de Faiis post biennium carentiæ
computandum a die receptionis decrevit
S. C. in *Leodien. Fructuum Canonicatus 9. Au-*
gusti pag. 131.

Nec fructus a Capitulo perceptos eidem
esse restituendos *ibid.*

Cappellaniarum erectio ad formam Testamen-
ti demandata est in *Romana Cappellania-*
rum, & Legatorum Piorum 13. Septembris
ad I. dub. pag. 171.

Cappellaniæ fructus deberi a die obitus Fran-
cis Guidelli definivit S. C. in *Civitatibus Ca-*
stellii Cappellaniæ 30. Augusti ad II. dub.
pag. 152.

Cappellaniæ perpetuitas denegata fuit in *Tau-*
ri nen. Cappellania 11. Januarii pag. 1.

Cappellanis deberi stipendium a die erectionis
Cappellaniarum definivit S. C. in *Romana*
Cappellaniarum, & Legatorum Piorum 13.
Septembris ad II. dub. pag. 171.

Cappellanis Vicariis denegata fuerunt Distri-
butiones quotidianæ provenientes ex Massa
Canonicorum in *Leodien. 30. Augusti ad III.*
dub. pag. 152.

Datæ verò sunt Distributiones pro Anni-
versariis, nisi obstat lex Foundationum.
ibid.

Concessa etiam est vacatio duorum men-
sium per turnum temporibus a Capitulo præ-
finiendis *ibid. ad VI. dub.*

Excepto Adventu, & Quadragesima *ibid.*
Capitulare Decretum diei 21. Januarii 1623.

Collegiatæ S. Pauli Leodii non sustineri desi-
nivit Sacra Congreg. in *Leodien. 10. Maii*
ad I. dub. pag. 76.

Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ Tungrensis com-
petere facultatem mulctandi Cappellanos
Vicarios absente absque illius licentia. *Leo-*
dien. 30. Augusti ad V. dub. pag. 152.

Vel

Vel per subtractionem Distributionum quotidianarum, quatenus adfuit. *ibid.*

Vel per subtractionem Vicariatuum fructuum correspondentium absentiae diebus. *ibid.*

Charitativi Subsidii denegata praestatio favore Mariani Alexandri confirmata fuit in *Urbinate*, seu *Ariminen*. 7. Junii pag. 85.

Celebrare diebus Festis hora ab Episcopo designanda tenetur Rector Cappellaniae Misericordiae erectae in Parochiali Ecclesia Castri S. Venantii, prout definitur Sacra Congregatio in *Urbevetana* 10. Aprilis pag. 64.

Chori stante laborioso servitio, vacationem Canonici Terrae *Sinalongae*, juxta tamen votum Episcopi, concedendum esse decrevit Sac. Cong. in *Pienina Vacationis Choralis* 29. Novembris pag. 180.

Denegandam verò censuit Beneficiatis Cathedralis Anagninae, in *Anagnina Indultii* 5. Julii pag. 104.

A Choro abessendi Indultum concessum fuit in *Novariensis*. Indultii 11. Januar. pag. 1.

Codices Confraternitatis ad excludendam, vel admittendam Procuracionem inspicandos voluit Sac. Congr. in *Camerinensis*. Procuracionis 19. Aprilis pag. 63.

Codicesque Capituli in *Senogallien*. 7. Junii pag. 86.

Collationem Canoniciatus Pœnitentiarii in personam Canonici Jacobbi sustinendam censuit Sac. Congr. in *Alerien*. Canoniciatus Pœnitentiarii 10. Maii pag. 75.

Collegiatæ Tungrensis Cappellani Vicarii sunt perpetui. *Leodiensis*. 30. Augusti ad I. dub. pag. 152.

Ad titulum earundem Cappellaniarum possunt ad Sacros Ordines promoveri. *ibid.*
Debent implere onera per se ipsos. *ibid.*
Tenentur interesse Missæ cum cantu juxta solitum. *ibid.* ad II. dub.

Et assidue inservire Choro, & Ecclesiæ *ibid.*

Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ Terræ Fiani Patronatum spectare ad Communitatem ejusdem Terræ resolutum fuit in *Nepesina Jurispatronatus* 13. Septembris pag. 170.

Commutatio voluntatis juxta votum Episcopi concessa fuit in *Prænestina Commutationis Voluntatis* 19. Aprilis pag. 64., & in *Interamnen*. 19. Julii pag. 120.

Commutatio voluntatis etiam facta fuit in *Mazzariensis*. 19. Julii ad II. dub. pag. 117.

Ita ut fructus assignati a Scholastica Vincifora impendantur pro alimentis puellarum Conservatorii, quousque necessitas perducerit *ibid.*

Denegata verò fuit in *Fossempronien*. 1. Martii pag. 21.

Etiamsi commutatio peteretur pro faciendâ electione, & manutenzione Lectorum Philosophiæ, ac S. Theologiæ *ibid.*

Denegata etiam fuit in *Aventina Applicationis* 19. Julii pag. 118.

Creditum Archieconfraternitatis Pii Suffragii Pisauri non subfultere respondit Sac. Congr. in *Pisaurensis Reintegrationis, & Reductionis Missarum* 29. Novembris ad I. dub. pag. 181.

D

Dispensatio super defectu ætatis-ad aliequendum Beneficium Ecclesiasticum concessa fuit, adimpleretur per alium oneribus in *Auximana Dispensationis* 19. Julii p. 117.

Super impedimento primi gradus Affinitatis fuit denegata in *Ursiniana Dispensationis* 7. Junii pag. 95.

Dispensatio ab irregularitate propter homicidium concessa fuit in *Marianensis*. Irregularitatis 1. Martii pag. 29.

Dissolutio Matrimonii fuit denegata in *Astensis*. Matrimonii 1. Martii pag. 26.

Distributiones quotidianas ex Massa Canonico-rum provenientes non deberi Cappellanis Vicariis decrevit Sac. Congr. in *Leodiensis*. 30. Augusti ad II. dub. pag. 152.

Deberi tamen distributiones pro Anniversariis *ibid.*

Nisi obstat lex Fundationum *ibid.*

Distributionum Massa ut conficeretur, denegata fuit unio Beneficii extra Diocesim existentis *Vico-Equensis Visitationis S.S. Liminum* 7. Junii pag. 83.

Concessa verò fuit unio quatuor Beneficiorum ejusdem Diocesis *ibid.*

Donationem exequendam esse ad formam Instrumenti decrevit Sac. Congr. in *Civitatensis*. Castelli Cappellania 30. Augusti ad I. dub. pag. 152.

Dotium assignationem pro filiabus Josephi Possenti, & Mariæ Justinianæ denegavit Sac. Congr. in *Camerinensis, & Fabrianensis Subsidiorum Dotium* 10. Maii pag. 76.

E

Ecclesiæ distantia considerata, Missam Celebranti præter eleemosynarum manuales deberi etiam aliquale honorarium ratione laboris, & incommodi arbitrio Episcopi definitum fuit in *Celonen*. Reductionis Missarum 1. Martii ad II. dub. pag. 22.

Eleemosyna Missæ. Vid. *Missæ Eleemosyna*.

Episcopo reddendum esse rationem administrationis Legati pii ab hæredibus exercitæ decrevit S. C. in *Interamnen*. 29. Novembris pag. 179.

Episcopo mandata fuit executio Decretorum respicientium restaurationem pavimenti Ecclesiæ, & alia ad Divinum cultum pertinentia in *Balneoregionensis, & Urbevetana* 7. Junii pag. 94.

Episcopo commissum etiam fuit examen Parochi a Patronis præsentati *ibid.*

Erectio Cappellaniarum ad formam Testamenti demandata fuit in *Romana Cappellaniarum*, & *Legatorum Piorum* 13. Septembris ad I. dub. pag. 171.

Erectio ejusdem Cappellaniæ auctoritate Ordinaria denegata fuit in *Taurinen. Cappellaniæ* 11. Januarii pag. 1.

Ætatis dispensatio ad Beneficium obtinendum fuit concessa in *Auximana Dispensationis* 19. Julii pag. 117.

Examini noviter faciendo pro collatione Canonici Penitentiarii locum non esse respondit Sac. Congr. in *Asterien. Canonici Penitentiarii* 10. Maii pag. 75.

Executio pie Dispensationis Antonii Pelucchi demandata fuit Domino Secretario cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis in *Romana Cappellaniarum*, & *Legatorum Piorum* 13. Septembris ad III. dub. pag. 171.

Exequendam esse Donationem ad formam Instrumenti decrevit Sac. Congr. in *Civitatis Castellii Cappellaniæ* 30. Augusti ad I. dub. pag. 152.

Exequenda esse Legata pro Dotibus, & elemosyna Pauperum ex eo, quod superest, definivit Sac. Congr. in *Romana Cappellaniarum*, & *Legatorum Piorum* 13. Septembris ad I. dub. pag. 171.

F

Fructus Canonici debentur Philippo Lamberto de Fais post biennium carentiæ computandum a die receptionis decrevit Sac. Congr. in *Leodiens. Fructuum Canonici* 9. Augusti pag. 131.

Fructus tamen perceptos eidem a Capitulo non esse restituendos *ibid.*

Fructus Cappellaniæ debentur a die obitus Francisci Guidelli definivit Sac. Congr. in *Civitatis Castellii Cappellaniæ* 30. Augusti ad II. dub. pag. 152.

Fructuum portionem proveniente[m] ex vino Vinearum locatarum, & ex venditione Arborum, lignorum, & glandium pro duobus annis primæ residentiæ debentur Canonico de Diffusiis decrevit Sac. Congr. in *Leodiens.* 10. Maii ad II. dub. pag. 76.

H

Homicidium quoad irregularitatem, Vid. *Irregularitatis Dispensatio.*

Honorarium aliquod ratione laboris, & incommodi arbitrio Episcopi remissum fuit pro Missis celebrandis in Ecclesiis extra Villam de la Puebla de Lillo, *Celonen. Reductio Missarum* 1. Martii ad II. dub. pag. 22.

Hora ab Episcopo designanda diebus festis celebrare tenetur Rector Cappellaniæ Miseri-

cordiæ erectæ in Castro S. Venantii in *Urbevetana* 10. Aprilis pag. 61.

I

Immemorabilis probande gratia pro non solventa Procuratore insipienti sunt Codices Capituli, ut videatur an unquam ea soluta fuerit *Senogallien.* 7. Junii pag. 86.

Impedimentum primi gradus Affinitatis non fuit dispensatum in *Trutana Dispensationis* 7. Junii pag. 91.

Implementum oneris subsidiorum dotalium inadimpleri remissum fuit in *Mazzarun.* 19. Julii ad I. dub. pag. 117.

Indultum abessendi a Choro fuit concessum in *Novarien. Indulti* 11. Januarii pag. 1.

Necnon Indultum abessendi a residentia *ibid.*

Institutio ad Paraciam concessa fuit Sacerdoti presentato a Monasterio cum congrua, juxta nominationem factam a Monialibus in *Balneoregien.*, & *Urbevetana* 7. Junii pag. 94.

Prævio tamen examine faciendo ab Episcopo *ibid.*

Irregularitatis ob homicidium contractæ dispensatio concessa est in *Marianen. Irregularitatis* 1. Martii pag. 29.

Jurispatronatus renunciatio facta ab Abbate non fuit admissa in *Balneoregien.*, & *Urbevetana* 7. Junii ad I. dub. pag. 94.

Sed admissa fuit renunciationis retractatio *ibid.*

L

Legata pro dotibus, & elemosyna Pauperum exequenda in eo, quod superest, definivit Sac. Congr. in *Romana Cappellaniarum*, & *Legatorum Piorum* 13. Septembris ad I. dub. pag. 171.

Legati pii administrationis rationem ab hæreditibus reddendam esse Episcopo decrevit Sac. Congr. in *Interamnen.* 29. Novembris pag. 179.

Legatum Missarum a Testatoris descendente retinendum esse, donec aliquis de Familia idoneus evaserit ad formam Testamenti, adimpletis oneribus, definivit Sac. Congr. in *Firmana Legati* 9. Augusti pag. 131.

Litteras Apostolicas esse reportandas, & reformandas juxta votum Episcopi decrevit Sac. Congregat. in *Verulana Jurium Parochialium*, & *Preeminentiarum* 9. Augusti pag. 134.

M

Matrimonii dissolutio denegata fuit in *Affen Matrimonii* 1. Martii pag. 26.

B b

Non

Non constare de Matrimonio inter Dominicum Maruscelli, & Coronam Merli definit Sac. Congr. in *Viterbien. Matrimonii* 11. *Januarii* pag. 2.

Melioramenta esse facienda in Prædio assignato pro celebratione Missarum, & de expensis esse reintegrandum Meliorantem decrevit S. Congt. in *Interamnen.* 29. *Novembris* pag. 179.

Missarum elemosyna manualis statuta fuit juxta redditus, deductis expensis, & utensilibus *Caputaquen.* 7. *Junii* pag. 86.

Missarum elemosynæ manuali unâ cum aliquâ honorario ratione laboris, & incommodi locum esse ob distantiam Ecclesiæ, in qua Missa est celebranda, respondit S. C. in *Celfonen. Reductionis Missarum* 1. *Martii* ad II. dub. pag. 22.

Missarum Legatum a Testatoris descendente laico retinendum esse quousque aliquis de familia idoneus evaserit ad formam Testamenti, adimpletis oneribus respondit Sac. Congreg. in *Firmana Legati* 9. *Augusti* pag. 131.

Missarum onus reductum fuit in *Massanen. Reductionis Onerum* 11. *Januarii* pag. 1. Deletum verò in *Firmana Deletionis Onerum* 5. *Julii* pag. 103.

Missarum reductio concessa fuit ad rationem Elemosynæ manualis in *Pisauren. Reintegrationis, & Reductionis Missarum* 29. *Novembris* ad II. dub. pag. 181.

Missarum reductio concessa fuit ad decennium in *Massanen. Reductionis Onerum* 11. *Januarii* pag. 1.

Missarum ulteriori reductioni locum esse, detractis expensis utensilium, respondit Sac. Congreg. in *Celfonen. Reductionis Missarum* 1. *Martii* ad I. dub. pag. 22.

Missarum suspensio ad quinquennium concessa fuit in *Interamnen.* 29. *Novembris* pag. 179.

Missæ Conventualis applicatio pro Benefactoribus reducta fuit ad dies festos de præcepto in *Placentina Missæ Conventualis* 1. *Martii* pag. 23.

Ejusdem onus ad dies festos de præcepto reductum fuit in *Thelesina Missæ Conventualis* 29. *Julii* pag. 118.

Mulstandos esse Vicarios Cappellanos absentes sine licentia Capituli respondit Sac. Congr. in *Leodien.* 30. *Augusti* ad V. dub. pag. 152.

Et mulstandos esse a Capitulo, vel per subtractionem quotidianarum distributionum ad eosdem spectantium *ibid.* vel per subtractionem fructuum Vicariorum correspondentium diebus absentiae *ibid.*

Mulctis pecuniariis a Canonicis compelli non posse Præbendatos, & Mansionarios ad observantiam Transactionis respondit S. C. in *Placentina* 13. *Septembris* ad III. dub. pag. 170.

Nominandi Clericum etiam extraneum ad Cappellaniam facultas Patrono illam augenti de proprio concessa fuit in *Taurinen. Cappellaniæ* 11. *Januarii* pag. 1. Dummodo non adsint sanguine propinqui Testatrici, vel Sacerdotes, vel proxime promovendi *ibid.*

Nullam esse Professionem definiuit S. C. in *Spoleтана Nullitatis Professionis* 29. *Novembris* p. g. 180.

O

Onerum deletio facta est in *Pisauren. Reintegrationis, & Reductionis Missarum* 29. *Novembris* ad II. dub. pag. 181.

Oneris reductio ad decennium concessa fuit in *Massanen. Reductionis Onerum* 11. *Januarii* pag. 1.

Onerum reductio denegata fuit in *Burgen. Reductionis* 15. *Martii* pag. 41.

Onus Missarum deletum fuit in *Firmana Deletionis Onerum* 5. *Julii* pag. 103.

P

Patronatus Ecclesiæ Collegiæ, & Parochialis Terræ Fiani concessa ad Communitatem definitum fuit *Nepesina Juris patronatus* 13. *Septembris* pag. 170.

Patrono concessa fuit facultas augendi Cappellaniam, & nominandi consanguineos suos etiam Sacerdotio non proximos in *Taurinen. Cappellaniæ* 11. *Januarii* pag. 1.

Dummodo non adsint sanguine propinqui Testatrici Sacerdotes, vel proxime ad Sacerdotium promovendi *ibid.*

Impleta per alium Missarum celebratio-
ne *ibid.*

Penitentiarii Canonicatus collationem substituendam esse in personam Canonici Jacobbi censuit Sac. Congr. in *Alerien. Canonicatus Penitentiarii* 10. *Maii* pag. 75.

Perpetuatio Cappellaniæ denegata fuit in *Taurinen. Cappellaniæ* 11. *Januarii* pag. 1.

Præceptum Paschale adimpleri non posse in Cathedrali Ecclesia a centum Pacificis Civitatis Faventinae sine licentia proprii respectivè Parochi respondit Sac. Congr. in *Faventina* 29. *Novembris* pag. 179., sed implendum in eorum respectivè Parochia *ibid.*

Procuratio vid. *Vicarius Lateranensis*. Professionem nullam esse respondit Sac. Congr. in *Spoleтана Nullitatis Professionis* 29. *Novembris* pag. 180.

R

- R**ationem administrationis Legati pii ab hæredibus reddendam esse Episcopo decrevit Sac. Congr. in *Interamnen. 29. Novembris pag. 179.*
- Reductio Anniversarii ad Missam lectam data est in *Pisaur. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris ad II. dub. pag. 181.*
- Reductio Anniversariorum pro nunc ad totidem Missas cum cantu simpliciter concessa fuit in *Romana Cappellaniarum, & Legatorum Porum 13. Septembris ad I. dub. pag. 171.*
- Relucta est applicatio Missæ Conventualis pro Benefactoribus ad dies festos de præcepto in *Placentina Missæ Conventualis 1. Martii pag. 20.*
- Reductæ sunt Missæ ad rationem eleemosynæ manualis in *Pisaur. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris ad II. dub. pag. 181.*
- Reductio oneris Missarum fuit concessa in *Massanen. Reductionis Onerum 11. Januarii pag. 1.*
- Reductio oneris Missæ Conventualis facta fuit ad dies festos de Præcepto in *Thelesina Missæ Conventualis 10. Julii pag. 118.*
- Reductio onerum denegata est in *Burgen. Reductionis 15. Martii pag. 41.*
- Reductioni ulteriori Missarum locum, esse detractis expensis utilitatem, respondit Sac. Congr. in *Ceslen. Reductionis Missarum 1. Martii ad I. dub. pag. 22.*
- Reintegratio crediti super Bonis hæreditariis Vincentii Lucarelli denegata fuit Archiconfraternitati Pii Suffragii Piscari in *Pisaur. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris ad I. dub. pag. 181.*
- Renunciatio jurisparonatus facta ab Abbatissa non fuit admissa in *Balneoregion. & Urbevetana 7. Julii ad I. dub. pag. 94.*
- Sed admissa fuit ejusdem renunciationis retractatio *ibid.*
- Reportandas, & reformandas esse Litteras Apostolicas, juxta votum Episcopi decrevit Sac. Congr. in *Verulana Jurium Parochialium, & Praeeminatarum 9. Augusti pag. 134.*
- A residentia abessendi Indulgentiam concessum fuit in *Novarien. Indulti 11. Januarii pag. 1.*

S

- S**ecretario Sac. Cong. Concilii demandata fuit executio piae Dispositionis Antonii Pellechi cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis. *Romana Cappellaniarum, & Legatorum Porum 13. Septembris ad IV. dub. pag. 71.*

- Servitium Chori quoad vacationem vid. *vacatio à servitio Chori.*
- Solutio vitalitiorum ad formam Testamenti decreta fuit in *Romana Cappellaniarum, & Legatorum Porum 13. Septembris ad I. dub. pag. 171.*
- Statutum, seu Decretum capitulare Collegiæ S. Pauli Leodii non sustinendum censuit Sac. Congr. in *Leodien. 10. Maii ad I. dub. pag. 76.*
- Subsidium charitativum Mariano Alexandri fuit denegatum in *Urbinate. seu Ariminen. 7. Junii pag. 35.*
- Subsidiorum Dotialium assignationem petitam pro filiabus Josephi Pollenti, & Mariæ Giustiniani rejecit Sac. Congr. in *Camerinen. & Fabrianen. Subsidiorum Dotialium 10. Maii pag. 76.*
- Supplicationem Francisci Nicolai Manzoni singulandam esse decrevit Sac. Congr. in *Auximana Dispensationis 19. Julii pag. 117.*
- Suspensio Missarum ad quinquennium decreta fuit in *Interamnen. 29. Novembris pag. 179.*

T

- T**ransactionem nec validam, nec sustinendam esse censuit Sac. Congr. in *Placentina 13. Septembris ad I. dub. pag. 170.*
- Nec ad ejus observantiam successores multis pecuniariis cogi posse *ibid. ad III. dub.*
- Tungrensibus Collegiæ Vicarii sunt perpetui *Leodien. 30. Augusti ad I. dub. pag. 152.*
- Ad titulum earundem Vicariarum iidem Vicarii promoveri possunt ad Sacros Ordines *ibid.*
- Assidue tenentur inservire Choro, & Ecclesiæ *ibid.*
- Tenentur adimplere onera per se ipsos *ibid.*
- Eis aliqua retributio danda arbitrio Capituli. *ibid.*
- Et pro illorum punctaturis a Capitulo eligi debet Clericus de Choro *ibid.*
- Tenentur interesse Missis cum cantu juxta solitum *ibid. ad II. dub.*
- Multari possunt absentes, vel per subtractionem quotidianarum distributionum *ibid. ad V. dub.*
- Vel per subtractionem fructuum Vicariorum correspondentium diebus absentiarum *ibid.*

V

- V**acatio duorum mensium per turnum temporibus a Capitulo præfinitis concessa fuit Cappellanis Vicariis in *Leodien. 30. Augusti ad VI. dub. pag. 152.*
- Excepto tempore Adventus, & Quadragesimæ *ibid.*

Vacatio a Chori servitio decreta fuit in *Pien-
tina Vacationis Choralis* 29. *Novembris*
pag. 180.

Similis vacatio per duos tamen menses ,
qua quadebant Canonici, denegata fuit Be-
neficiatis Ecclesiæ Cathedralis Anagnina in
Anagnina Indulti 5. *Julii* pag. 104.

Vitalitiorum solutio ad formam Testamenti
decreta fuit in *Romana Cappellaniarum*, &
1. *gastorum Piorum* 13. *Septembris* ad I. *dub.*
pag. 171.

Unio Beneficii extra Diocesim positi pro con-
ficienda Massa distributionum fuit denegata
in *Vico Equensi Visitationis Sacrorum Limi-
num* 7. *Junii* pag. 83.

Unio autem quatuor Beneficiorum ejusdem
Diocesis concessa fuit *ibid.*

Commutatio voluntatis, juxta Votum
Eminentissimi Episcopi concessa fuit in
Francesina Commutationis Voluntatis 19.
Aprilis pag. 64.

Similis commutatio facta fuit in *Intera-
mnin.* 19. *Junii* pag. 120.

Celebratis tamen per Cappellanum Missis
in Cappellis S. Antonii Abbatis, & S. An-
tonii Paravini erectis in Ecclesiâ Minorum
Conventualium S. Francisci, juxta redditus
Prædæ Pereniontis ad rationem elemosynæ
manualis *ibid.*

Denegata verò fuit in *Forosempronien.* 1.
Martii pag. 21.

Etiamsi commutatio peteretur pro ele-
ctione, & maurentione Lectorum Philo-
sophiæ, ac Theologiæ *ibid.*

Denegata quoque fuit in *Faventina Ap-
plicationis* 19. *Julii* pag. 118.

Utensilium expensas detrahendas esse, concessa
reductione Missarum ad rationem manualis
respondit Sac. Congr. in *Celsanen. Reductio-
nis Missarum* 1. *Martii* quoad I. *dub.* pag. 22.,
in *Caputagen.* 7. *Junii* pag. 86., & in *In-
terramen.* 19. *Julii* pag. 120.

F I N I S.

I N D E X

CONCLUSIONUM,

*Quæ adnotatæ fuerunt in foliis Causarum
anni 1777.*

A

Abscendi iusta causa non est defensio litis, quæ commodè agi possit per Procuratorem pag. 9. §. *Altera*.

Magis si presentia Beneficiati non sit necessaria *ibid.*
Abscendi licentia a Chori servitio aliquando conceditur per duos menses in quolibet anno pag. 167. §. *Transcundo*.

Ita tamen ut nunquam absint ultra tertiam partem *ibid.*

Et omnes inter sint Diebus Dominicis, & Festis tertius anni, & diebus omnibus Quadragesimæ, Octave Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes, & Corporis Christi *ibid.*

Abscendi Indulta obtenta a Sac. Congreg. sub, vel obreptitia ad nihilum suffragantur pag. 8. §. *Num. autem*, & pag. 105. §. *Quibus*.

Ita etiam si exhibitæ non sint penes acta Cancellariæ Episcopalis *ibid.*

Vel ab Episcopo non sint executioni demandata *ibid.*

Vel irrationabilis sit abscondi causa pag. 9. §. *Alteræ*.

Absens Præpositus per annum privatur medietate fructuum pag. 105. §. *Atque*.

Nisi addit iusta, & legitima causa cum Indulto Apostolico *ibid.*

Abentes per annum privantur dimidia parte fructuum pag. 10. §. *Putant*.

Absolutio a juramento reportata ab Episcopo non citata donataria utrum sufficiat ad revocandam donationem pag. 4. §. *Ambigendum*.

Utrum valeat lædere jus quæsitum Donatarii pag. 5. *ibid.*

Actus internus non sufficit sed solemnem Professionem pag. 175. §. *Quod autem*.

Actus tacitam Professionem indicantes inefficaces sunt ad eam inducendam intra quinquennium pag. 174. §. *Præculis*.

Nisi gelli probentur animo illam convallidandi, si fuerit nulla, & cum scientia nullitatis *ibid.*

Assines Puellæ in dotium assecutione præferendæ sunt incertis Puellis extraneis pag. 48. §. *Præterea*.

Quando, & in quo gradu pag. 49. §. *Præterea*, & §. *Aut Testator*.

Alexandriæ unicum Sacrificium singulis diebus agebatur pag. 59. §. *In qua*.

Alimenta debentur aliquando Descendentibus ex præsumpta voluntate Testatoris pag. 70. §. *Hoc tamen*.

Debentur Patrono inopi super fructibus bonorum subjectorum Patronatui pag. 69. §. *Hoc tamen*.

Affinitatis primus gradus non dispensari solet pag. 91. §. *Nodus*.

Anima solummodo suffragium si respexerit Testator, conceditur Missarum translatio pag. 17. §. *Ordinarie*.

Id quomodo probetur *ibid.*

Apostolicæ Litteræ non sunt reformandæ, si fuerint obtentæ cum consensu Episcopi, & interesse habentium pag. 132. §. *Huic*.

Reformantur, si erroneæ sint pagin. 133. §. *Minusque*.

Vel male expressæ, & disformes a supplicatione *ibid.*

Si prælatæ Litteræ disformes sint a supplicatione, huic standum est pag. 133. §. *Minusque*.

Cum sit Matrix earundem *ibid.*

Quando fuerint illæ acceptatæ, & execute, non decet contra eas insistere pagin. 132. §. *Huic*.

Apostolicum Beneplacitum præsumitur propter constantem, & diuturnam observantiam pag. 148. §. *Urgent*.

Applicari Missa pro Populo debet a Parocho diebus festis pag. 96. §. *Quo posito*.

Approbatio Ordinarii requiritur pro Transactione super bonis Ecclesiæ pag. 348. §. *Ad dunt*.

Approbari nequit conventio, quæ plures continet incoherencias pag. 133. §. *Rursus*.

Approbatio Concordiæ, vel alienationis iurium, & Bonorum Ecclesiæ, quæ excedunt valorem Capituli Terrularum pertinet ad maiora jura, & prærogativas Pontificiæ Jurisdictionis pag. 149. §. *Subdunt*.

Hinc speciali indiget expressione, & delegatione *ibid.*

Nec sub generali licet prægnanti concessionem continetur *ibid.*

Assen-

Assensus Capituli Cathedralis requiritur ad
Parœciæ suppressionem pag. 178. §. *Deficit*.
Antibenicæ. Contra cum rogatus Cod. ad Sen.
Conf. Trebell. : dispositio pag. 5. §. *Qua-*
mobrem.

B

Baptismatis, & Matrimoniorum Fides pro-
bant descendentiā pag. 73. §. *Contra*.
Baroni competit Juspatronatus Ecclesiæ Feudi
adnexæ acquisitum litteraliter in emptione
pag. 155. §. *Duo sunt*.
Beneficiari in pluribus Ecclesiis parem habent
vacationem cum Canonicis pag. 100. §. *At-*
que hinc.
Beneficii Juspatronatus non inducit patronatum
Ecclesiæ §. *Hanc tamen*.
Beneficiorum natura, & qualitates immutari
nequeunt ex Legibus Capitularibus pag. 101.
§. *Nec obstat*.
Beneplacitum Apostolicum præsumitur con-
currente diuturna, & constanti observantia
pag. 148. §. *Urgent*.
Bona Clericorum dicuntur Peculium quasi Ca-
strense pag. 144. §. *At verò*.
Super quo Pater nullum habet jus *ibid.*
Bona hypothecata, quousque existunt, subje-
cta sunt onerum implemento pag. 39. §. *At-*
tamen.
Bonorum imminutio pro Missarum reductione
non attenditur redditu si nondum sit ratio de
bonis hæreditariis pag. 187. §. *Animadvert-*
endum.
Et deficiente Inventario *ibid.*

C

Canonici adstrictis servitio Ecclesiæ dene-
gatur vacatio ultra tres menses pag. 100.
§. *Licet*.
Quæ vacatio eis conceditur, si Constitutio-
nes Ecclesiæ requirant servitium totius
anni *ibid.*
Aliquando concessum est, ut interveni-
rent per tertiarium a die primajunii usque
ad primam diem Octobris pag. 167. §. *Item*.
Aliquando concessum servitium per me-
diarias attenta tenuitate Præbendarum pa-
gin. 168. §. *Similiter*.
Canonicorum quale gravamen obstat In-
dulto abessendi pag. 9. §. *Tertium*.
Canonicus nequit adimplere onera per
Substitutum pag. 149. §. *Contra*.
Per se ipsum debet intervenire Ecclesiæ
ibidem.
Dummodo non sit legitime impeditus
ibidem.
Debet canere Missam Couventualem per
se ipsum etiam diebus ferialibus *ibid.*
Nec attenditur contraria observantia, &
consuetudo *ibid.*

Si possessionem Præbendæ non ceperit fru-
ctus non facit suos pag. 124. §. *Quamobrem*.
Habens nultum abessendi causa defen-
dendi jura sui Beneficii tenetur adimplere
onera per Substitutum pag. 9. §. *Tertium*.
Et in hoc casu illi debetur Massa grossa,
unâ cum emolumentis quorumcumque Mis-
sarum, & Oblationum *ibid.*
Capitulari Vicario Procuratio debetur pro
medietate pag. 83. §. *Progrreditur*.
Capituli Cathedralis assensus requiritur ad
Parœciæ suppressionem pag. 178. §. *Deficit*.
Capituli Leges nequeunt immutare qualita-
tem, & naturam Beneficiorum pag. 101.
§. *Nec obstat*.
Nec tollere jura concessa Beneficiariis in
fundatione *ibid.*
Quin obstat earundem legum usus pa-
gin. 101. §. *Animadvertunt*.
Cum prædecessores nequeant præjudicium
inferre successoribus *ibid.*
Capitulo Lateranensi competit jurisdictionio quasi
Episcopalis super Ecclesiis, & Locis Piis in
suo solo fundatis pag. 51. §. *Non enim*.
Cappellania quomodo distinguatur a Legato
Pio Missarum, Vid. *Legatum Pium Missa-*
rium.
Cappellania Sacerdotalis retineri potest a
laico donec aliquis ex descendensibus a Fun-
datore fiat capax, si onera per alium imple-
ri possint pag. 117. §. *Et aliterum*.
Cappellaniarum stipendium a qua die debeatur
pag. 159. §. *Urgent*.
Cappellani non debent imponi nova onera,
præter contenta in litteris Fundationum pa-
gin. 59. §. *Episcopus*.
Magis si Cappellaniæ sint de Jurepatrona-
tus laicorum pag. 61. §. *Denique*.
Id tamen non intelligitur de oneribus a
jure impositis, cui Testator debet se con-
formare *ibid.*
Cappuccini sunt incapaces possidendi pag. 183.
§. *Ablegatis*.
Et postulandi Legata *ibid.*
Sive legatum sit pecunia, vel speciei
pag. 183. §. *Idque*.
Cum onere, vel sine *ibid.*
Capaces tamen sunt unius, vel temporaneæ
præstationis *ibid.*
Nec non Legatorum annuorum, si onus
ea præstandi hæreditibus sit impositum pa-
gin. 185. §. *At verò*. & §. *Consimilis*.
Quæ Legata hæredes præstare tenentur
titulo elemosinæ pag. 185. §. *Uterius*.
Cathedralis Ecclesia dicitur aliquando Parœcia
totius Civitatis pag. 165. §. *Et quævis*.
Etiam pro satisfaciendo Paschali Præ-
cepto *ibid.*
Causa filiorum præfertur causæ piz pagin. 39.
§. *Franciscus*.
Centenaria observantia probat juspatronatum
pag. 154. §. *Uterque*.

Cessio Jurispatronatus probat existentiam cessi Jurispatronatus penes cedentem *pagin. 156.*
§. E contra.

Cessio non acceptata nihil operatur *ibid.*

Circumstantiæ loci, & temporis, ac Personarum plurimum valent ad Fundatoris mentem eruendam *pag. 62. §. Verum.*

Clericorum bona dicuntur peculium quasi Castrense *pag. 144. §. At verò.*

Supra quæ nullum jus habet Pater *ibid.*

Clericus quoad Irregularitatem. *Vid. Irregularitas.*

Communio in Paschate præceptum ut impleatur, propria Paræcia est adeunda *pagin. 163. §. Rursus.*

Quovis privilegio, & consuetudine non obstante *ibid.*

Nisi adit proprii Parochi licentia *pag. 165. §. Et quamvis.*

Commutatio voluntatis. *Vid. Voluntatis commutatio.*

Concordiæ approbatio super rebus Ecclesiæ, quæ excedant valorem Capituli Terrulas; pertinet ad majora jura, & prærogativas Pontificiæ Jurisdictionis *pag. 49. §. Subdunt.*
 Hinc speciali indigent expressione, & delegatione *ibid.*

Nec sub generali licet prægnanti concessione continetur *ibid.*

In Concurribus Paræciarum eadem Quæsitio omnibus fieri facienda *pag. 66. §. Tuetur.*
 Concurtus expletus sine scriptis an valeat *pag. 66. §. In Encyclicis.*

Congrua Parochi *Vid. Parochi Congrua.*

Conjecturæ cessant cum illis opponitur mens Testatoris *pag. 70. §. Rursus.*

Conjugatus retinere potest Legatum Pium Milliarum *pag. 226. §. Preces.*

Consanguineæ quoad assecutionem Dotium, *Vid. Dotalia Subsidia.*

Consilium particulare nequit retractare Decretum universæ Communitatis *pagin. 116. §. Hujusmodi.*

Consuetudo valet, quod Canonici noviter provisi relinquunt fructus primi anni pro Fabrica Ecclesiæ *pag. 123. §. Quod autem.*
 Et fructus secundi anni hæredibus ejusdem Canonici *ibid.*

Illa consuetudo debet esse centenaria *pag. 124. §. Illa verò.*

Quæ præsumit interventum Apostolici Indulti *ibid.*

Vel debet esse probata in Contradictorio Judicio *ibid.*

Consuetudo Ecclesiæ, *Vid. Ecclesiæ Consuetudo.*

Conventualis Missa, *Vid. Missa Conventualis.*

Conventum Sacrum ad subveniendum Populo esse iterandum dixit S. Leo Pontifex Diacono Episcopo Alexandrino *pagin. 60. §. In quo.*

Cultus Divini favore permittuntur fieri

multa, quæ alijs fieri non permetterentur, *pag. 79. §. Episcopi.*

D

Defunctorum voluntates religiosissime sunt servandæ *pag. 158. §. Jura.*

Delegatione speciali inagunt, quæ pertinet ad majora jura, & prærogativas Pontificiæ Jurisdictionis *pag. 149. §. Subdunt.*

Descendenda probatur Fidibus Matrimoniorum, & Baptismatis *pag. 53. §. Contra.*

Descendentibus conceduntur aliquando alimenta ex præsumpta voluntate Testatoris *pag. 70. §. Hoc tamen.*

Detractiones impedit Hæredi gravato Inventarii omisso *pag. 184. §. Urgent.*

Maxime si res sit non cum hæredibus Fl deicommissariis, sed cum Legatariis *p. 186. §. Opinio.*

Devolutionis certa scientia non probata, Legatum non præscribitur *pag. 186. §. Quod verò.*

Dispensatio ætatis ad assequendum Beneficium aliquando conceditur *pagin. 112. §. Ponderandum.*

Dispensatio super impedimentis Matrimonii, *Vid. Matrimonii impedimenta.*

Juramenti, *Vid. Juramenti dispensatio.*

Distributiones quotidianas lucrificiunt, qui communi Choro realiter interviunt *pag. 10. §. Ex his itaque.*

Hæ. non debentur elapso termino Indulti abessendi *pag. 10. §. Ponderandum.*

Distributionum Massa debet esse in Collegiatis, & Cathedralibus *pag. 79. §. De necessitate.*

Quomodo constituenda *ibidem.*

Fieri potest suppressione Canoniciatum, vel unione Beneficiorum *ibid.*

Quæ tamen sint ejusdem Diocesis *p. 89. §. Deficientibus.*

Doctoratus requiritur ad assequendam Præbendam Pœnitentiariam *pag. 67. §. Itemque.*

Vel intra annum est assumendus *ibid.*

Donatio facta fratri inuitu certi Matrimonii cum explicita renunciatione Legi; Si unquam; non revocatur ob filiorum supervenientiam *pag. 4. §. Quamvis.*

Donatio inter virum, & uxorem facta consistente Matrimonio improbat *pagin. 4. §. Quamvis.*

Nisi morte viri, vel uxoris confirmetur, nulla est *ibid.*

Inanis fortius est si revocetur *ibid.*

Excludit liberalitatem *pag. 5. §. Præterea.*

Utrum revocari possit si Conjuges ejus nullitatem scientes solemniter, & juramento interposito renuntiaverint beneficio Legibus *pag. 4. §. Quamvis.*

Donatio universalis revocatur per supervenientiam filiorum pag. 141. §. *Præterea*.

Non verò particularis *ibidem*.

Nec universalis revocatur, si cogitaverit donans de filiis nascituris *ibidem*.

Servata tamen formula a *Bartolo* præscripta pag. 141. §. *Jura enim*.

Non sufficit in abstracto cogitare de filiis *ibid.*

Sed intervenire debet expressa mentio filiorum *ibid.*

Et litteralis renunciatio Legi : Si unquam *ibid.*

Dotalia subsidia prælative danda sunt puellis consanguineis, & affinibus pag. 48. §. *Præterea*.

Quando, & in quo gradu pag. 49. *ead.* §., & §. *Aut Testator*.

Hæc prælatio ex præsumpta Testatoris voluntate aliquando cessat ultra quartum gradum jure civili computandum pag. 121.

§. *Veruntamen*. pag. 56. §. *Ac demum*. & §. *Oratrices*.

Magis si conjunctio sit per lineam femininam *ibid.*

Suos habet fines dotatio ex naturali affectione, & ordinata charitate pagin. 73. §. *Contra*.

Nec procedit in infinitum *ibid.*

Deficiente voluntate Testatoris, quoad prælationem consanguinearum *ibid.*

Quod si Testator aliquas feminas de agnatione sua, & familia dotaverit, præsumptio est, affectionem etiam erga remotiores habuisse, ad hoc ut extraneis præferantur pag. 48. §. *Expressam*.

Subsidiorum dotalium cumulus datur sanguine conjunctis cum testatore pagin. 73.

§. *Suorum*.

Dummodo sanguinis conjunctioni accedat nobilitas natalium *ibid.*

Numerosa etiam Proles, & tenuitas Patrimonii *ibid.*

Verum aliquando denegatur Consanguineis Testatoris expresse vocatis pagin. 49.

§. *Aut Testator*, pag. 50. §. *Oratrices*.

Denegatur fortius si eis resistat voluntas Testatoris pag. 74. §. *Quin immo*.

Duplum debet restituere, qui perceperit indebitam Procuracionem pag. 83. §. *Igitur*.

E

Ecclēsia Cathedralis dicitur aliquando Patria totius Civitatis pagin. 165. §. *Et quævis*.

Etiam ad satisfaciendum Paschali præcepto *ibid.*

Ecclēsia pauper non tenetur ad Procuracionem pag. 51. §. *Ex altero*.

Ecclēsiarum Statuta, vel consuetudines non improbantur, quibus cautum est, ut Cano-

nici noviter recepti per aliquod temporis spatium gratis interviant pag. 122. §. *Porro*, & §. *Pluries*.

Vel nihil percipiant de massa grossa *ibid.*

Ecclēsiæ in utilitatem Presbyteri promoventur pag. 61. §. *At revera*.

Ecclēsiæ horis commodis celebrare debent Sacerdotes, qui celebrant ex propria devotione, vel vigore Jurispatronatus pagin. 61.

§. *Sacra*.

Emolumenta præscripta pro Legatis piis reducenda sunt ad tempus, quando redditus suppetunt pro integro illorum adimplemento pag. 160. §. *Inde*.

Emolumentum par esse debet, ubi par est onus pag. 100. §. *Atque hinc*.

Episcopi sæpe Synodaliibus Constitutionibus providerunt, ut Missæ per congrua spatia in Ecclēsiis celebrentur pag. 61. §. *At revera*.

Debent providere in Visitatione, ut prima Missa summo mane, & cæteræ debito intervallo usque ad meridiem celebrentur pag. 61. §. *Denique*.

Præsertim diebus Festis *ibid.*

In electione dignioris non debent respicere solam scientiam pag. 65. §. *De jure*.

Sed etiam alias qualitates, ætatem, mores, prudentiam, & existimationem, quam de eo habet Populus, & Clerus *ibid.*

Eorum arbitrio remittitur Congrua assignanda Parocho pag. 93. §. *Hæc omnia*.

Nequeunt novum onus imponere Cappelanis Jurispatronatus laicorum pagin. 61. §. *Denique*.

Nisi agatur de oneribus a jure impositis, cui Testator debet se conformare *ibid.*

Ætas ad professionem Religiosam quæ requiritur pag. 173. §. *Sustinet*.

Ætatis dispensatio ad assequendum Beneficium quandoque conceditur pagin. 112. §. *Ponderandum*.

Examen subire debet præsentatus ad Paræciam pag. 93. §. *Ad secundum*.

Quod aliquando Episcopo viciniore delegatur iustis de causis *ibid.*

Examen novum competit ob illatum gravamen ex mala Examinatorum relatione, vel ex irrationabili judicio Episcopi pagin. 67. §. *Quod autem*.

Et quandoque istud remittitur Metropolitano pag. 67. §. *Sacra*.

Sæpe verò negatur *ibid.*

Expensæ utensilium detrahendæ quando reddito conceditur ad manuales pag. 17. §. *Et in Fanen*.

Expressum, quod non est volitum haud facile debet præsumi pag. 43. §. *E contra*,

F

Fœntiæ centum Pacificis plura privilegia sunt concessa pag. 161. & 162. §. *De Faventina*, & §. *Inter hec*.

Febris acuta impedit regulariter Matrimonii consumationem pag. 38. §. *Regulariter*.

Festis diebus Parochus applicare debet Missam pro Populo pag. 96. §. *Quo posito*.

Fides Notarii Episcopalis testantis se perquisivisse Codicem Matrimoniorum illius Parochi, qui præsens fuerat Sponsalibus, nec invenisse partitam præsens Matrimonii, valet multum ut dignoscatur illa fuisse Sponsalia de futuro pag. 2. §. *Iussu Sacre*.

Fidibus Matrimoniorum, & Baptismatis probatur Descendentia pagin. 73. §. *Contra*.

Filiorum nomine quando veniunt Nepotes pagina 111. §. *Quoad primum*.

Veniunt quando Ascendentis est Dispositio ead. pag. §. *Ad alterum*.

Secus si sit Transversalis *ibid*.

Filiorum per supervenientiam revocatur Donatio universalis pag. 143. §. *Interca*.

Non verò particularis *ibid*.

Neque universalis revocatur quando de filiis nascituris cogitaverit *ibid*,

Servata tamen formula à Bartolo præscripta pag. 143. §. *Jura enim*.

Debet enim intervenire expressa mentio Filiorum *ibid*.

Et literalis renunciatio Beneficio Legis: Si unquam *ibidem*.

Non sufficit in abstracto de nascituris filiis cogitare *Ibid*.

Fiscus non dicitur satisfactus si pœne tempus non fuerit consummatum pagin. 189.

§. *Rursus*.

De Fructibus, & Capitali eadem ratio videtur pag. 159. §. *Ugent*.

Hinc itipendia præterita debentur & jure domini quando petuntur uti Capitale *Ibid*.

Fructus decursi usque ad obitum testatoris, vel currente tempore deliberandi, vel non dum adita hereditate augent assensum hereditarium pag. 44. §. *Verumtamen*.

Fructuum dimidia parte privantur absentes per annum pag. 107. §. *Potant*, pag. 105. §. *Atque*.

Nisi adit iusta, & legitima causa cum Indulto Apostolico *ibid*.

Fructus primi anni Fabricæ Ecclesiæ, & fructus secundi anni pro heredibus ejusdem Canonici relinqui possunt à Canonicis noviter provisus, si extet consuetudo pag. 223.

§. *Quod autem*.

Ista tamen consuetudo debet esse centenaria pag. 134. §. *Illa verò*.

Quæ præsumit interventum Apostolici Indulti, vel Apostolicæ confirmationis *Ibidem*.

Vel saltem debet esse probata in contradictorio Judicio *Ibid*.

Fundatores mere etiam laicales nequeunt pactum apponere, quod Cappellani celebrent horis sibi benevolis pag. 61. §. *Denique*.

Quod vergeret in detrimentum Ecclesiæ, & Divini cultus *Ibid*.

Fundus certus si non sit assignatus, Missarum reductio denegatur pag. 99. §. *Atamen*.

G

Gravamen illarum ex irrationabili Judicio Episcopi, vel ex mala Examinatorum relatione præbet actionem ad novum examen pag. 67. §. *Quod autem*.

H

Heredes quoad Missarum, & Onerum implementum. Vid. *Reductio Missarum, vel Onerum*.

Hereditatis assensum augent fructus decursi usque ad obitum testatoris, vel currente tempore deliberandi pag. 44. §. *Verumtamen*.

Vel nondum adita hereditate *Ibid*.

Hora quavis canonica Missa potest celebrari pag. 19. §. *Episcopus*.

Hora populo necessaria tamen debet servari pag. 63. §. *Recte*, & pag. 6. §. *Denique*.

Quando adit hæc necessitas *Ibid*.

Hinc Sacerdotes debent celebrare juxta ordinem Tabellæ, vel mandatum Sacritæ pagin. 61. §. *Denique*.

Et si Cappellanas de Jure patronatu laicorum obtineant *Ibid*.

Fundatores enim nequeunt pactum apponere, quod Cappellani celebrent horis sibi benevolis *Ibid*.

Quod vergeret in detrimentum Ecclesiæ, & cultus Divini *Ibid*.

Et si denique celebrent ex propria devotione *Ibid*.

Hinc plures Episcopi Synodalibus Constitutionibus providerunt, ut Missæ per congrua spatia in Ecclesiis celebrentur pag. 61.

§. *At reuera*.

Homicidium quoad irregularitatem. Vid. *Irregularitatis dispensatio*.

Honestatis publicæ impedimentum in primo gradu dispensatur ex gravi causa pagin. 91.

§. *Dispensationes, & seq*.

I

Idoneus quoad Præbendam Theologalem. Vid. *Præbenda Theologalis*.

Imminutio reddituum est causa reducendi pium Legatum pag. 154. §. *Urgentius*.

Hæc tamen non attenditur nondum red-

dicta ratione de bonis hereditariis, & deficiente Inventario pag. 187. §. *Animadvertendum*.

Et imminutionem evenisse docendum est citra culpam heredum pag. 40. §. *Ceterum*.
Impedimenta Matrimonii raro, & ex gravi causa dispensantur pag. 89. §. *Acceditque*.
Impedimentum primi gradus Affinitatis denegatur pag. 91. §. *Nodus*.

Publicæ honestatis verò conceditur ex gravi causa ead. pagin. §. *Dispensationes*, & seq.

Incerta emolumenta computantur in Congrua Parochi pag. 94. §. *Ponderandum*.

Indultum abessendi est inefficax quando irrationabilis est abessendi causa pag. 9. §. *Altera*.

Et quando sub: vel obreptitium sit pagin. 105. §. *Quibus*.

Vel quando exhibita non sunt penes acta Cancellariæ Episcopalis, vel si ab Episcopo non sunt executioni demandata *Ibid.*

Huic Indulto quale Canonicoorum gravamen obstat pag. 9. §. *Tertium*.

Elapso termino non debentur distributiones pag. 10. §. *Ponderandum*.

Indultum abessendi aliquando conceditur per duos menses in quolibet anno pagin. 167. §. *Transcundo*.

Ita tamen, ut nunquam absint ultra tertiam partem *ibid.*

Et omnes intersint diebus Dominicis, & Festis totius anni, & diebus omnibus Quadragesimæ, Octavæ Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes, & Corporis Christi *ibid.*

Indultum annuæ vacationis datur ubi adest assiduam, & laboriosum Chori servitium, pag. 99. §. *Hodiernum*.

Infirmis gravis regulariter impedit Matrimonii consumationem pagin. 88. §. *Regulariter*.

Institutio danda est prævio examine Sacerdoti præsentato ad Paræciam a Patronis pag. 93. §. *Ad secundum*.

Interpretatio quando dicatur potius, quam commutatio voluntatis pag. 55. §. *Regula*.

Inventarii omisso an impediatur detractiones heredi gravato pag. 184. §. *Urgens*.

Præscriptum si ies sit cum hæredibus fideicommissariis, non legatariis pagin. 186. §. *Opinio*.

Impedit onerum reductionem, etiam si redditus non sint idonei pag. 39. §. *Accedit*.

Hoc enim casu heres tenetur de proprio *ibid.*

Irregularitatis dispensatio propter homicidium incursum denegatur pagin. 27. §. *Pro pugnat*.

Nisi homicidium pro sui defensione paratum sit vim vi repellendo *ibid.*

Et servatum sit moderamen inculpatæ tutelæ pag. 27. §. *Nullumque*.

Conceditur tamen aliquando Clerice jam promoti pag. 19. §. *Certa*, & pag. 28. §. *Ponderandum*.

Si multum temporis effluerit a die parati homicidii *ibid.*

Ita ut homicidii memoria oblitterata sit, & sic cesset scandalum, & horror pagin. 190. §. *Rursus*.

Jura pauperum debent servari pag. 115. §. *Sacra*.

Ad Jura majora Pontificæ Jurisdictionis pertinet approbare concordiam, & alienationes Jurium, vel bonorum Ecclesiæ, quæ excedunt valorem Capiti. Terrarum pag. 149. §. *Subdunt*.

Hinc speciali indiget expressione, & delegatione *ibid.*

Juramenti vinculum cum adest, si reclamare quis velit, prius a juramento est dispensandus pag. 3. §. *Nunc autem*.

Quomodo dispensandus pag. 4. §. *Ambigendum*.

Utum lædi possit jus quæsitum Tertiæ pagin. 5. *ibid.*

Jurisdicção quasi Episcopalis competit Capitulo Lateranensi super Ecclesiis, & Locis piis in ejus solo fundatis pag. 51. §. *Non enim*.

Juspatronatus quomodo probatur pag. 154. §. *per tot.*

Probatur a centenaria observantia pagin. 154. §. *Uterque*.

Ex Insignibus insculptis, ex actis Visitationum, ex restauratione Ecclesiæ, & renovatione utensilium pag. 155. §. *Contentum*.

Ex cessione Juspatronatus pag. 156. §. *Et contra*.

Juspatronatus Ecclesiæ adnexa feudo acquisitionem litteraliter in Emptione ad Baronem spectat pag. 155. §. *Duo sunt*.

Juspatronatus Beneficii non probat Juspatronatum Ecclesiæ pag. 155. §. *Hanc tamen*.
Nequit renunciari ab Abbatisa inconcussis Monialibus capitulariter congregatis pag. 93. §. *Quoad primum*.

L

Lateranensi Capitulo competit jurisdicção quasi Episcopalis super Ecclesiis, & Locis piis in ejus solo fundatis pag. 51. §. *Non enim*.

Legatum Missarum quomodo distinguitur a Cappellania pag. 126. §. *Præci*.

Legatum Missarum dicitur cum nulla Ecclesiæ præscripta fuit a Testatore *Ibid.*

Nullumque designatum altare *ibid.*

Neque intercessit auctoritas Ordinarii *Ibid.*

Si nullam fecerit de Cappellania mentionem pag. 127. §. *Duo*.

Et nemini jus nominandi reliquerit *Ibid.*
Si

Si testator ab assignatione usufructus incaperit *Ibid.*

Et in substitutionibus semper loquutus fuerit de usufructu *Ibid.*

Nec substitutio Presbyteri de familia non immutat qualitatem Legati Misarum laicalem pag. 126. §. *Nec obolare.*

Decretum factum in actu S. Visitationis demonstrat indolem Cappellanæ, vel Legati pii pag. 120. §. *Fortius.*

Hujusmodi Legatum retineri potest etiam a Conjugato pag. 126. §. *Preces.*

Immo ab Infantibus, & a Mulieribus *ibidem.*

Legatum pium si a bonorum assignatione incipiat, dicitur taxativè relictum pagin. 31.

§. *Animadvertit.*

Demonstrative verò si ab onere incipiat *Ibid.*

Reducitur si redditus sint imminuti pagin. 184. §. *Urgentque.*

Quando dicitur præscriptum *Ibid.*

Ut præstatur debet probari certa scientia devolutionis in legatario pag. 186.

§. *Quæ verò.*

Postulari nequit a Fratribus Cappuccinis & Minoribus de Observantia pagin. 183.

§. *Obligatis.*

Sive legatum sit pecunia pagin. 183.

§. *Idque.*

Sive specie *Ibid.*

Cum onere, vel sine *Ibid.*

Capaces tamen sunt unius, vel temporanee præstationis *ibid.*

Nec non annuorum Legatorum si onus illa præstandi sit impostum hæredibus p. 185.

§. *An verò,* & §. *Constitit.*

Tunc enim hæredes illa præstare tenentur *ibid.*

Tradique debent titulo elemosynæ pagin. 185. §. *Ultimus.*

Leges Capitulares non possunt immutare qualitatem, & naturam Beneficiorum pag. 101.

§. *Nec obstat.*

Nec possunt tollere jura concessa Beneficiatis in fundatione *ibid.*

Quin obstat eandem usus pagin. 101.

§. *Animadvertunt.*

Cum prædecessores dānum inferre nequeant successoribus *ibid.*

Litis defenso quando sit justa causa pro absensendo pag. 9. §. *Altera.*

Non est, cum lis per Procuratorem agi potest *ibid.*

Nec præsentia Beneficiati est necessaria *ibid.*

Litteræ Apostolicæ si difformes sint a supplicanti, standum est supplicationi pag. 133.

§. *Minusque.*

Quia hæc est Matrix earundem *Ibid.*

Reformantur si sint erroneæ pagin. 133.

§. *Minusque.*

Vel male expressæ *ibid.*

Non reformantur si obtentæ sint habito consensu Episcopi, & interesse habentium pag. 132. §. *Hinc.*

Nec decet infiltere contra illas, si acceptæ sint, & executæ *ibid.*

M

Matrimonii consumationem regulariter impedit gravis infirmitas, vel febris acuta pag. 38. §. *Regulariter.*

Matrimonium sibus probatur descendencia pag. 73. §. *Contra.*

Ex Matrimonio rato, & non consumato quod nam oritur impedimentum pag. 39. §. *Ex Matrimonio,* & §. *Ex hoc.*

Oritur impedimentum affinitatis initiative *ibid.*

Matrimonium quoad impedimenta. Vid. *Impedimenta Matrimonii.*

Mens Fundarum eruepda, ex circumstantiis loci, temporis, & Personarum pag. 62.

§. *Verum.*

Mense Capitulari Collegiæ Ecclesiæ S. Venantii Civitatis Camerinenis alia beneficia uniri nequeunt pag. 178. §. *Deficit.*

Missa pro Populo applicare debet Parochus diebus festis pag. 96. §. *Quæ posito.*

Missam Die festo iterandi facultas aliquando conceditur Parocho, qui duas habet Parochias pag. 65. §. *In quo.*

Missa prima summa mane, & cetera usque ad meridiem debito intervallo celebrandæ sunt pag. 61. §. *Denique.*

Præsertim diebus festis *ibid.*

Idque curare debet Episcopus in Visitatione *ibidem.*

Missarum legatum. Vid. Legatum Missarum.

Quomodo distinguatur a Cappellania *ibid.*

Missarum onus est privilegiatissimum pag. 149.

§. *Maximè.*

Ceteris antecellit *ibid.*

Missarum reductio. Vid. Reductio Missarum.

Missarum translatio conceditur cum Testator respexit tantum animæ suffragium pagin. 17. §. *Ordinarius.*

Id quomodo probetur *ibid.*

Moderamen inculpatæ tutelæ quando dicatur servatum pag. 27. §. *Nullumque.*

Observari debent causa, modus, & tempus *ibid.*

Injusta invasio debet præcedere occisionem *ibid.*

Et defensio esse debet proportionata invasioni *ibid.*

Multiplicum designatum si post sæcula fieri nequeat, conceditur commutatio voluntatis in simile, vel magis necessarium pium opus pag. 14. §. *Atque hinc.*

N

Necessitas est urgens causa commutandi voluntates Testatorum pag. 14.

§. Atque.

Nepotes aliquando veniunt nomine filiorum pag. 14. §. Quoad primum.

Aliquando non veniunt *ibid.*

Veniunt quando agitur de Ascendentis dispositione pag. 111. §. Ad alterum.

Secus, quando agitur de Transversalis dispositione *ibid.*

Notarii Episcopalis Fides testantis perquisivisse Codicem Matrimoniorum Ecclesie illius Parochi, qui præsens fuerat sponsalibus, nec invenisse partitam præteriti Matrimonii multum valet ad agnoscendam qualitatem sponsalium pag. 2. §. Jussu sacra.

O

Obligationem præcisam non inducunt verba, quæ important simplicem urbanitatem, & liberalitatem p. 51. §. Hanc autem Observantia constans, & diuturna Transactionis facit præsumere interven-
gent, Beneficii Apostolici pag. 148. §. U-

Observantia transactionis non probatur, si eam aliqui voluntarie sint executi pag. 150. §. Quod autem.

Nec sint cohibiti eam exequi renuentes *ibid.*

Onera sunt implenda donec existunt bona hypothecata pag. 39. §. Attamen,

Onera præscripta in unione Beneficiorum sunt adimplenda pag. 177. §. Defuncto.

Onera nova Cappellanis imponi nequeunt pag. 59. §. Episcopus.

Onera per substitutos nequeunt a Canonicis adimpleri pag. 149. §. E contra.

Tenentur enim per se ipsos Ecclesie inservire *ibid.*

Dummodo non sint legitime impediti *ibid.*

Nec attenditur contraria observantia, & consuetudo *ibid.*

Per substitutum tamen onera tenetur adimplere Canonicus habens Indultum, absenti ob defendenda jura sui Beneficii pag. 9. §. Terrium.

Et in hoc casu ei debetur Massa grossa una cum emolumentis quaruncumque Missarum, & quaruncumque oblationum *ibid.*

Onera Missarum suspenduntur redditibus deficientibus pag. 96. §. Attamen.

Onerum reductio vid. *Reductio Onerum.*

Onus ubi par est, ibi par esse debet emolumentum pag. 10. §. Atque hinc.

Onus Missarum est privilegiatissimum pag. 9. §. Maxime.

Cæteris antecellit *ibid.*

Tam quoad Missarum numerum, tam quoad eleemosynam præscriptam *ibid.*

Etiamsi redditus hereditarii sint impares *ibid.*

Onus novum imponi nequit ab Episcopo Cappellanis Jurispatronatus laicorum p. 61.

§. Denique.

Id non intelligitur de Oneribus a jure impositis *ibid.*

Cui Testator debet se conformare *ibid.*

Onus primo vocato impositum tanquam personale ad successores in activo Patronatu repetitum non censetur pag. 111. §. Quoad primum.

Ordinarii approbatio requiritur in Transactione super bonis Ecclesie pag. 148. §. Ad-

P

Paræcia ut supprimatur, requiritur iusta, & necessaria causa pag. 177. §. Ad-

dunt.

Cum tendat ad Cultus Divini decrementum *ibid.*

Quæ causa concludentissimè probari debet pag. 178. §. Utamque.

Nec fides adhibenda Episcopo solum sup-
primenti *ibid.*

Parochianus in propria Paræcia oneri Præcepti Paschalis communionis debet satisfacere pag. 163. §. Rursus, & pag. 165.

§. Sacra.

Quovis privilegio, & consuetudine non obstante *ibid.*

Nisi ad sit proprii Parochi licentia p. 165. §. Et quamvis.

Aliquando tamen Cathedralis Ecclesia, dicitur Paræcia totius Civitatis, etiam ad satisfaciendum Paschali Præcepto pag. 165. §. Et quamvis.

Parochus non debet ministrare Sacramenta. Parochianis alterius Paræcie pag. 164. §. R-

sistit.

Debus festis applicare debet Missam pro Populo pag. 96. §. Quo festo.

Congrua eidem assignanda remittitur arbitrio Episcopi, non verò Patroni pag. 93. §. Hec omnia.

Et in qua summa *ibid.*

Nec in congrua computantur incerta emolumenta pag. 94. §. Ponderandum.

Et aliæ obventiones communiter percipi solitæ *ibid.*, & §. Sacra.

Si duas habeat Paræcias, ei aliquando conceditur facultas iterandi Missam die Festo pag. 60. §. In quo.

Patrone pauperi debentur alimenta super iustis bonorum Patronatus subsectorum pag. 69. §. *Hoc tamen*.

In quibus adest originaria alendi obligatio *ibid*.

Onus impositum primo vocato tamquam personale ad successores in activo Patronatu repetitum non censetur pag. 111. §. *Quoad primum*.

Pauperum jura servari debent. pag. 115. §. *Sacra*.

Peculium quasi Castrense dicuntur Bona Clericorum pag. 144. §. *At verò*.

Super quo nullum jus habet Pater. *Ibid*.

Pœnæ tempus si non fuerit consumatum Fiscus non dicitur satisfactus pag. 189. §. *Rursus*.

Pontificium Indultum ob., vel subreptitium non est sustinendum pag. 137. §. *Nihilominus*.

Possessionem Præbendæ qui non cepit fructus suos facere nequit pag. 124. §. *Quamobrem*.

Præbenda Pœnitentiarum requirit Doctorem. pag. 67. §. *Itemque*.

Qui saltem intra annum est assumendus *Ibid*.

Et ista, sicut Theologalis, & Parœcia est conferenda magis idoneo pag. 65. §. *Hæc præelectio*.

Presbyteri promoventur pro Ecclesiæ utilitate pag. 65. §. *At revera*.

Quavis hora canonica possunt Missam celebrare pag. 59. §. *Episcopus*.

Præscripta quando dicantur Legata pag. 184. §. *Urgent*.

Non præscribitur non probata certa scientia devolutionis legati in legatario pag. 186. §. *Qua verò*.

Præsentati ad Curam Animarum examini quandoque delegatur Episcopo viciniore pag. 3. §. *Ad secundum*.

Iustus tamen urgentibus, & rationabilibus concurrentibus causis. *Ibid*.

Præsumi facile non debet volitum quod non expressit pag. 48. §. *E contra*.

Procuratio solvenda est Visitatoribus pag. 51. §. *Non enim*.

Fieri potest in victualibus, vel in pecunia. *ibid*.

Quacumque consuetudine in contrarium non obstante. *Ibid*.

Ad meram tribuitur necessitatem pag. 51. §. *Hanc autem*.

Nec est iteranda. *Ibid*.

Nec solvenda est ab Ecclesia Paupere pag. 25. §. *Ex altero*.

Neque debetur iis locis ubi consuetudo adest eam non solvendi pag. 83. §. *Sustinet*.

Si indebite fuerit percepta duplum debet restitui pag. 83. §. *Igitur*.

Et alia pœnæ incurrantur. *Ibid*.

Professio Religiosa emitti debet in manibus superioris pag. 175. §. *Quod autem*.

Non sufficit actus internus. *Ibid*.

Emissa ante decimum sextum annum est nulla pag. 173. §. *Sustinet*.

Nullamque inducit obligationem *ibid*.

Nec potest ratificari pag. 175. §. *Duplici*.

Excludit enim magis tacitam Professionem *ibid*.

Et ratificatio sanare potest defectum liberi consensus, non autem quod ex Conciliari Lege nullum est *ibid*.

Hinc conceditur adversus hanc restitutionem in integrum, licet ad sint conjecturæ inducentes tacitam Professionem pag. 175. §. *Ponderandum*.

Professio tacita nullam quomodo convalidet pag. 174. §. *Fortius*.

Ex quibus inducatur *ibid*.

Renovata dici nequit si Superior dimiserit nulliter Professionem pag. 175. §. *Quod autem*.

Et quærimoniæ, atque reclamaciones factæ sint intra quinquennium pag. 174. §. *Præ oculis*.

Actus tacitam Professionem indicantes inefficaces sunt ad illam inducendam intra quinquennium pag. 174. §. *Præ oculis*.

Nisi geri poterunt cum scientia nullitatis, & animo eandem convalidandi *ibid*.
Propter dolose qui voluerit in eadem Religione teneatur permanere pag. 174. §. *E contra*.

Q

Qualitates eligendi simul sumptæ ostendunt digniorem pag. 65. §. *De jure*.

Quærimoniæ, & reclamaciones adversus Professionem factæ intra quinquennium excludunt tacitam Professionem pag. 174. §. *Præ oculis*.

Quæ sit eadem omnibus facienda sunt in Concursibus Parœciarum pag. 66. §. *Tueatur*.

R

Reclamaciones, & quærimoniæ adversus Professionem factæ intra quinquennium excludunt tacitam Professionem pag. 174. §. *Præ oculis*.

Tollunt enim præsumptionem convalidationis elicitam a silentio ead. pag. §. *Permanentia*.

Quæ nec præsumitur, si concurrant egestas, & necessitas observandi Regulam Religiosam *ibid*.

Redditibus deficientibus reducuntur Legata.

Pia pag. 184. §. *Urgentique*.

Et suspenduntur onera Missarum pag. 96.
§. *Attamen*.

Et ad tempus reducuntur emolumenta præscripta pro Legatis piis pag. 160. §. *Inde*.

Non attenditur tamen asserta imminutio non redditu ratione de bonis hereditariis, & deficiente inventario pag. 187. §. *Anima advertendum*.

Reductio Missarum conceditur quoque si nullus inveniatur Sacerdos, qui celebrare, vellet pro elemosyna a Testatore præscripta pag. 57. §. *Ordinariis*.

Aliquando conceditur ad rationem perpetuæ juxta modum Regionis pag. 17. §. *Ordinariis*.

Aliquando conceditur ad rationem perpetuæ juxta modum Regionis pag. 17. §. *Et in Amen*.

Aliquando ad rationem manualis deductis expensis Utensilium *ibid*.

Necnon conceditur, ut consulatur honeste sustentationi Familix Fundatoris ex ejusdem voluntate præsumpta pag. 130. §. *Hec omnia*.

Non conceditur cum hereditas universa est gravata pag. 39. §. *Attamen*.

Quando hæredes ad certam summam solutionem sunt gravati *ibid*.

Nec certus Fundus fuit assignatus *ibid*.

Missæ Conventualis reductio ut obtineatur quid probandum pag. 8. §. *Hec omnia*.

Concessa est ad dies Festos de præcepto propter exiguitatem Præbendarum pag. 19. §. *Sacra*.

Et propter exiguitatem etiam reddituum pag. 116. §. *Sacra*.

Reductio onerum conceditur, quoties redditus non sufficiunt ad onera ferenda demptis alimentis descendendum a Testatore præscriptis pag. 40. §. *Ceterum*.

Et imminutio evenit citra culpam hæredis *ibid*.

Denegatur etiamsi redditus non sint idonei, quando hæres inventarium legitimum non confecit pag. 39. §. *Accedit*.

Hoc enim casu hæres tenetur de proprio *ibid*.

Reformatio Litterarum Apostolicarum *vid*.

Litterarum Apostolicarum reformatio.

Renovatio tacita Professionis ex quibus inducitur pag. 174. §. *Fortius*.

Renunciatio solemnisi Beneficio Legis si unquam Cod. de revoc. donat. quid operatur pag. 4. §. *Quamvis*.

Renunciatio Jurispatronatus facta ab Abbatissa inconsultis Monialibus capitulariter congregatis est nulla pag. 93. §. *Quoad primum*.

Magis si re integra fuerit a Monialibus revocata *ibid*.

Reprobatur etiam uti exitiosa Loco Pio *ibid*. Reservatio exercitii Jurium Parochialium, & consensus suppressioni Paræciæ pugnant inter se pag. 133. §. *Quod*.

Restitutio in integrum adversum Professionem nullam ob defectum ætatis conceditur pag. 175. §. *Ponderandum*.

Licet adint coniecturæ inducentes tacitam Professionem *ibid*.

Romæ, & Alexandriæ olim unicuique singulis diebus Sacrificium agebatur pag. 59. §. *In quo*.

S

Sacerdos debet preces Populi offerre Deo pag. 60. §. *Sapienter*.

Celebrare debet in casu necessitatis pag. 60. §. *Relle*.

Etiamsi nec animarum curam, nec Beneficium, nec stipendium habeat *ibid*.

Et debet servare horam Populo necessariam *ibid*.

Hinc celebrare debet juxta ordinem Tabellæ, vel mandatum Sacrificii pag. 61. §. *Denique*.

Pro populi commoditate *ibid*.

Etiamsi Cappellaniarum habeat de jure patronatu laicorum *ibid*.

Vel ex propria devotione celebret *ead*.

pag. §. *Sacra*.

Sacrificio enim privare Fideles nequit ob quietem, & libertatem *ead*. pag. §. *Sane*.

Debet etiam ministrare Sacramenta, & Orationum munimenta *ibid*.

Ideo dicitur Sacra dans *ibid*.

Seminario clericorum quomodo providendum pag. 80. §. *Querendum*.

Sententiæ Judicis clare si opponitur mens Testatoris Legatum pium est adimplendum pag. 36. §. *Sententia*, & §. *Similiter*.

Servitium per mediarias concessum est, attendita Præbendarum tenuitate pag. 168. §. *Similiter*.

Aliquando per tertiariam a die prima Junii, usque ad primam diem Octobris pag. 167. §. *Item*.

Statuta, vel consuetudines non improbantur, quibus cautum est ut Præbendari noviter recepti per aliquod temporis spatium gratis interviant pag. 122. §. *Porro*, & §. *Pluries*.

Stipendium Cappellaniarum a qua die debeatur pag. 159. §. *Urgenti*.

Subreptitia Indulta ad nihilum suffragantur pag. 8. §. *Nunc autem*.

Subreptitia sunt, si ea reticeantur, quæ si innotuissent, S.C. difficiliter, vel nullo modo ea concessisset *ibid*.

Supplicationi standum est si Litteræ Apostolicæ difformes sint a Supplicatione pag. 133. §. *Minusque*.

Quia hæc est Matrix earundem *ibid.*

suppressio Paræciæ requirit justam, & necessariam causam pag. 177. §. *Addunt.*

Cum tendat ad decrementum divini cultus *ibid.*

Quæ conclusentissime probari debet pag. 178. §. *Utramque.*

Nec fides adhibenda solum Episcopo superimienti *ibid.*

Requiritur etiam assensum Capituli Cathedralis pag. 178. §. *Deficit.*

T

Taxativè relictum dicitur legatum, quod incipit ab assignatione bonorum pag. 31. §. *Animadvertit.*

Demonstrative autem cum incipit ab onere *ibid.*

testatoris voluntas religiosè servanda est pag. 48. §. *E contra.*

Nec destrui ea potest a Sententia Judicis pag. 36. §. *Sententia, & §. Similiter.*

clara sit, cessare facit conjecturas pag. 70. §. *Rursus.*

testator debet se conformare Juris dispositioni pag. 61. §. *Denique.*

testis unica depositio nihil probat pag. 36. §. *Videtur.*

Magis, quando contraria est menti, & Testamento Fundatoris *ibid.*

Theologalis Præbenda more Parochialium, magis idoneo est conferenda pag. 65. §. *Hæc præelectio.*

titulus Jurispatronatus quibus conjecturis suppleatur pag. 154. §. *Utræque.*

transactio est observanda, quæ in implicito validitatis statu manet pag. 148. §. *Nunc Judicium.*

Donec in suo congruo judicio, & per tres conformes sententias revocetur *ibid.*

Declareturque invalida, & insubsistens *ibid.*

Super bonis Ecclesiæ quas requirit solemnitates pag. 148. §. *Addunt.*

Requiritur interuentus, & approbatio Ordinarii *ibid.*

Inita inter personas ejusdem Ecclesiæ utrum requiratur Beneplacitum Apostolicum pag. 548. §. *Addunt.*

Quod facit præsumere observantia constans, & diuturna pag. eadem §. *Urgent.*

Observantia tamen non probatur si eam aliqui voluntariè sint executi pag. 150. §. *Quod autem.*

Nec sint cohibiti eam exequi renuentes *ibid.*

Translatio Missarum conceditur cum Testator respexit tantum animæ suffragium pag. 57. §. *Ordinarius.*

Id quomodo probetur *ibid.*

Transversalis dispositio difficiliter secumfert benignam interpretationem favore consanguineorum ad detrahenda alimenta ex

Legato pio pag. 70. §. *Rursus.*

Trebellianica debetur primo hæredi gratia pag. 184. §. *Urgent.*

Tutelæ moderamen inculpatæ quando servetur pag. 27. §. *Nullumque.*

Tria requiruntur causæ, modus, & tempus *ibid.*

Injusta invasio præcedere debet occisionem, *ibid.*

Defensio esse debet invasioni proportionata *ibid.*

Servanda æqualitas armorum *ibid.*

Debet fieri occisio, vel mutilatio in ipso actu aggressionis, & defensionis *ibid.*

V

Verba, quæ simplicem urbanitatem, & liberalitatem important ad præcisam obligationem traduci nequeunt pag. 51. §. *Hanc autem.*

Vicario Capitulari Procuratio debetur pro mercedate pag. 83. §. *Progneditur.*

Vacatio a Choro ultra tres menses non permittitur pag. 167. §. *Hæc sunt.*

Quolibet statuto, aut consuetudine non obstante *ibid.*

Quæ vacatio conceditur, si Constitutiones Ecclesiæ requirant servitium totius anni pag. 100. §. *Licet.*

Vacationis enim Indultum conceditur si adit laboriosum, & assiduum Chori servitium pag. 99. §. *Hodierni.*

Ideoque augetur aliquando ad duos vacatio unius mensis pag. 101. §. *Itemque.*

Vacationem parem in pluribus Ecclesiis habent Canonici cum Beneficiatis pag. 100. §. *Atque hinc.*

Voluntates Defunctorum religiosissimè sunt servandæ pag. 158. §. *Jura.*

Earum commutatio sine justa, rationabili, & necessaria causa non est faciendæ pag. 54. §. *Regula, & pag. 137. §. Considerant.*

Urgente necessitate commutantur pag. 55. §. *Sacra.*

Magis si commutatio fiat in aliud pium opus, quod proximum sit, & congruum voluntati Testatoris *ibid.*

Magisque si fiat ante executionem voluntatis Testatoris *ibid.*

Et imminuti sunt redditus pag. 55. §. *Regula.*

Vel causa concurrat publicæ utilitatis pag. 13. §. *Administratorem.*

Vel quando designatum multiplicum nonnisi post sæcula fieri possit *pag. 14. §. Atque hinc §. Alteram, §. Et in hanc.*

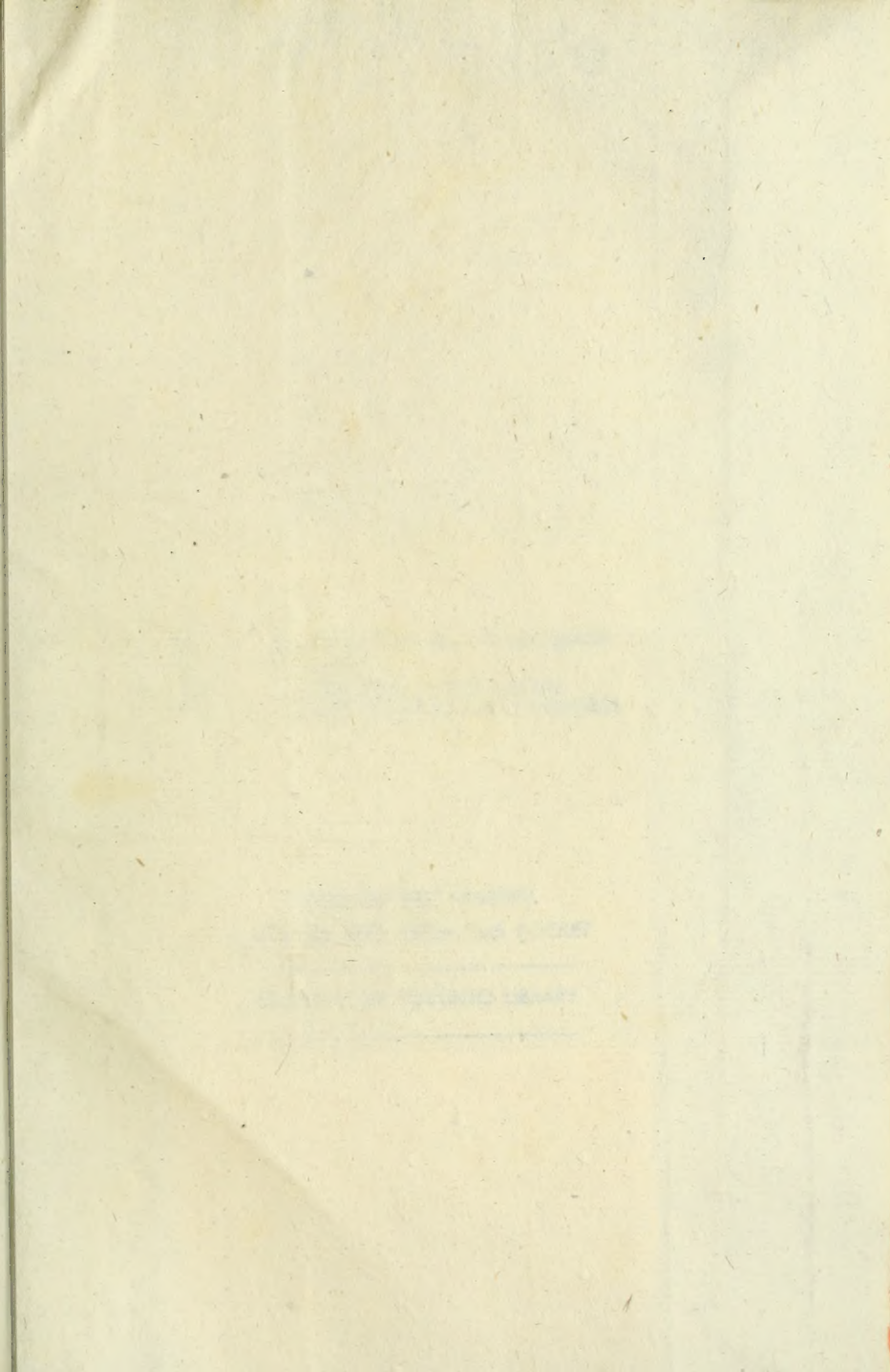
Sane dicitur aliquando interpretatio potius, quàm commutatio voluntatis *pag. 53. §. Regula.*

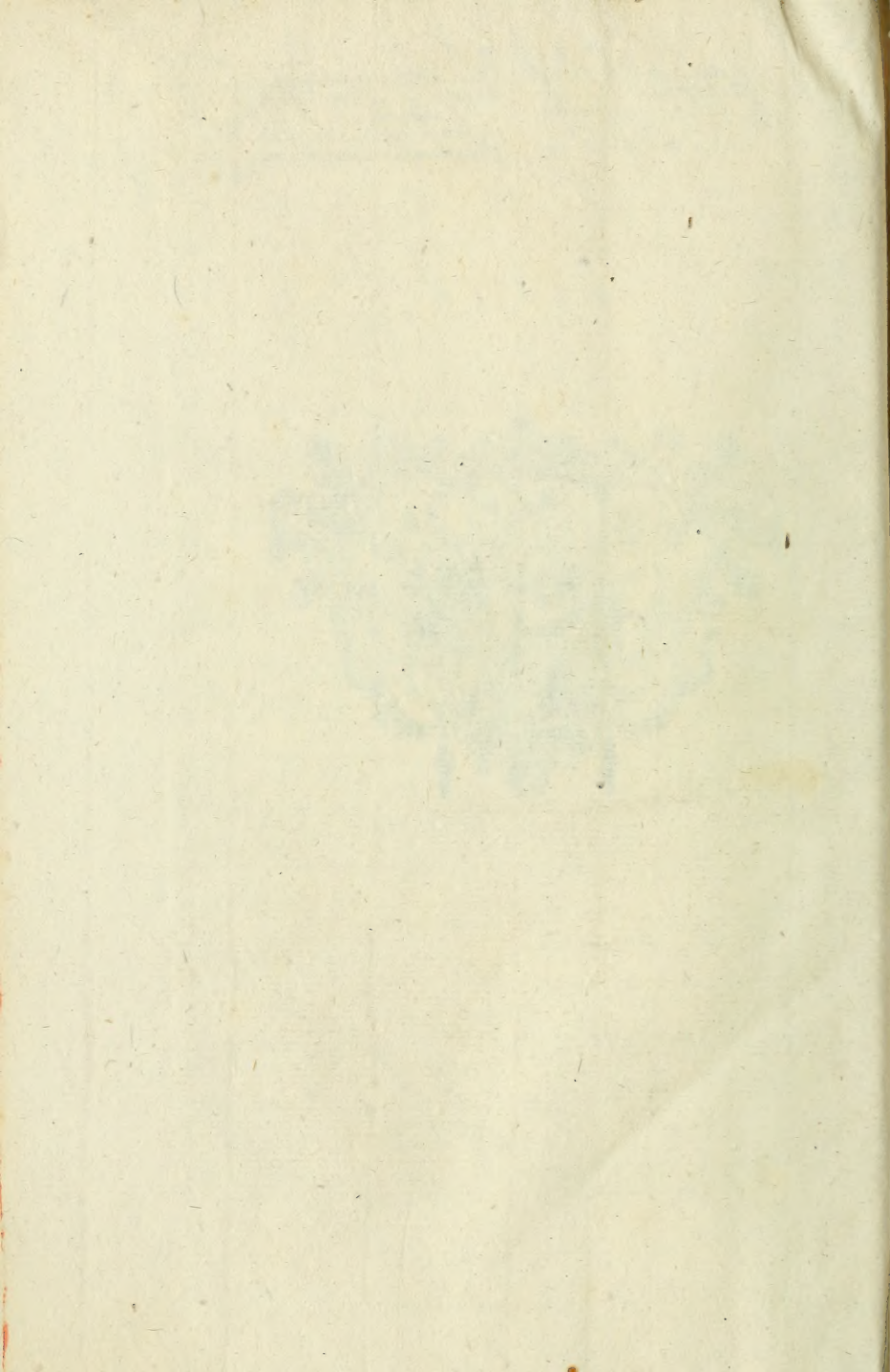
Utenfilium expensæ detrahi soleat, quando conceditur Missarum reductio ad rationem manualis *pag. 17. §. Sacra, §. 7.*

Secus in reductione ad rationem perpetuam *ead. pag. §. Et in Fanen.*

F I N I S

BX Catholic Church. Congregatio
1935 Concilii
A36 Thesaurus resolutionum
t.44-46 Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 13 18 04 007 5